

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE1535

آغاز سال هفتم از جلوس مبارک حضرت ظل سبحانی صاحبقران ثانی

چون سلطان سیارگان بسریز ز نشان حمل برنشسته روی زمین را به
بساط انبساط بر آراست - و چار بازار گیتی رواج و رونق کلی پدیدفته گلشن روزگار
آب و رنگی دیگر یافت - انجمن جشن نوروزی بفرمان خدیو هفت کشور
بزیور نوادر بحری و کانی از در و گوهر و سیم و زر زینت دیگر گرفته
ابواب شگفتگی و نزهت بر روی نظارگیان عالم کشاد - و سربو میبنا کار
گوهر نگار از تمکن آن عرش مکانت کرسی مکان پایه تمکن دیگر بدست آورد -
و فیض عطای آن بحر دل ابرکف بخشش و بخشایش را رواج و رونق
تازه داد - آنگاه بر مراتب و مناصب و وظایف ارباب رواتب افزوده بسی
مدارج ارباب مراتب مذکوره احداث نیز نمودند - از جمله درین روز
سعادت اندوز سپهدار خان که در کردانی و کارگذاری از امثال و اقربان
در پیش بود - بنابر نیت صالح بنازگی مشمول عواطف والا گشته درجه
منصبش از اصل و اضافه پنجهزاری ذات و سوار از آنجمله سه هزار دو اسبه
سه اسبه رفعت گرای گردید - و به تقدیم خدمت صوبه دارنی گجرات که
بنابر وجوه شتی از باقر خان تغیر پذیر شده بود - سرافرازی یافته همدردین
محفل منخلع به خلعت فاخره و مختص بعنایت فیل و اسب سرمنص
گشت - و همدردین روز طرب افروز امام قلی فامی که از جانب شاه صفی
دارای ایران مصحوب خیرات خان رسول قطب الملک بوسالت نواکنده
نامزد شده بود - از بساط بوس انجمن حضور پر نور بر کام خنجر فیروز گشته

نامه که شاه صفی مصحوب او بدرگاه والا ارسال داشته بود گذرانید -
 و پیشکشی مشتمل بر سایر نوادر تحف و نفایس طرف ایران کشید -
 از جمله بیست سر اسب عربی نسب عراقی حسب بظن انور در آورد -
 که همگی بهمه حساب بر باد پای برق رفتار سحاب سبقت می گرفتند -
 و در تند روی تقدم بر تگاور آتش عذر صرصر اشتلم نموده به نومی پویه نوند
 بادیه نورد آب را سبق روانی می دادند - با چند شتر بختی که از تندمی
 پویه و خوبی خوام به شتاب بخت موافق و اقبال مقبل دم از مقابل کوبی
 می زدند - و در سرعت دوادر از جماره خود رو باد قبول گوی می بردند -
 و چند سراسر راهوار صبار رفتار که بهنگام جلو ریز قاصد تیز پر سبا یعنی پیک
 سبک خیز هدهد را گران جان و کند پای می خواندند - و دیره بروچی
 و تندرو شعشعی مهر انور را کودن پالانی می نمودند - از آنجا که آمد
 اقبال است تمامی پیشکش او بظن قبول آن سرور درآمده بانعام خلعت
 فاخره و چهل هزار روپیه نقد سمت اکرام پذیرفت - و ده هزار روپیه به
 پاینده بی اوزبک که از سواران النهر بعزیمت طواف حرمین مکرمین راهگرای
 شده بود مرحمت گشت - بالجمله حسب الامر والای نذر اعظم روی زمین
 سامان طرازان بتپیه اسباب چراغان اطراف تالاب سپردند پرداختند - و شب
 این روز عشرت افروز بافروزش شمع و چراغ گیتی افروز روکش روز شد -
 چنانچه ماه منیر که در جنب پرتو این شب فروغ افزا ظهور و بروز کرمک
 شب افروز نداشت - بنور اندوزی درآمده ذخیره روز نیک و بد آماده
 ساخت - و روزگاری دراز از فرط استغناء طبع بی نیاز بوده به ترک درپوزه
 مهر انور پرداخت - تمام شب از عکس انوار شمع و فروغ چراغ که در دل
 آب نمایان بود - هر حباب صدف گوهر شب چراغ می نمود - نشانی
 تفرج تماشاگران دو بالا شده سطح آب آسمانی پر ستاره بظن اهل نظاره

در آمد - و چون آن گل زمین که از کمال نزهت خدا آفرین رشک فرمائی بهشت برین بود بغایت خاطر پسند و دل نشین افتاد بباغبرین بندگان حضرت بر آن شدند که نشیمن عالی بهندسه غریب و وضع نظاره فریب در آن سرزمین بنا فرمایند - که یک روی آن بهشت روی زمین بسوی تالاب و روی دیگر بجانب باغ باشد - و در لحظه طرحی تازه و نقشی بدیع که به هیچ وجه نظیر آن در شش جهت بنظر نگارگران در فیلمده بود رسم نمودند - و دیانت خان فوجدار سرکار سرهند را بر سر سرانجام آن کار داشتند که در ساعت مسعود رنگ ریخته بیدرنگ اساس به نهد *

دوم ماه ماهچه لوی والای آن دویمین نیز اعظم از افق سرزمین سپهرند طلوع نموده بسمت مقصد ارتفاع یافت - و بعد از طی دو منزل بکنار آب سنج رسید - دهم ماه ساحل رودبار بپایه قرارگاه دریایی لشکر طوفان اثر خاقان پسر و بر شد - روز دیگر که عید ماه رمضان بود در آن خجسته مقام قرار اقامت یکروزه اتفاق افتاد - و چون بارگاه محیط فسحت در آن سوی رودبار برای ادای نماز عید افراشته شده بود - حضرت بادشاه اسلام شعار دیدار خورشید و ازل افاضت انوار ظل آلهی بر سر هلال سفینه افکندند - چون کشتی اقبال قبول آن حضرت مانند باد دبور از آب عبور نمود و آن سرور بسان مهر انور پرتو طلعت همایون بر مدار سراق شفق گون بادشاهی که از افق تا افق کشیده و شامیانهای سپهر نشان که مانند شاد روان نور سپیده صبحگاهی از ماه تا ماهی را فرو گرفته بودند اختند - و در آن مجمع که از قوت کثرت جمیعت و فر حضور پر نور آن عزیز کرده حضرت عزت جلّ شانه جامع دمشق بل مصر جامع شده بود با جمیع علمای اسلام و ائمه انام نماز عید عیام ادا نمودند *

درین ایام بحکم قضایای آسمانی کریمه که از مواهب حضرت متعال
 به شاهزاده بلند اقبال موهب شده بود - آهنگ گلگشت قصور جنان
 و ریاض رضوان نمود - لاجرم طبیعت قدسی سرشت آن باعث استقامت
 قوایم سریر دولت که هرگز گرد کدورت و غبار کلفت گرد آن صغوتکده صفا
 فگشته بود - بعزت افراط الم و غصه رفته رفته از مرکز اعتدال انحراف پذیرفته
 صفتهای کار به تب محرق کشید - و لمحه لمحه شدت آن عارضه بغرط اشتداد
 منجر گشته مدت امتداد یافت - و ازین رو حضرت خلافت مرتبت
 بی نهایت اندوهناک گشته افراط حزن و ملال خاطر عاطر آنحضرت مرتبه
 به مرتبه بمراقب کمال رسید - و نواب قدسی القاب بادشاهزاده جهانیان
 بیگم صاحب نیز درین باب قلق بجای رسانیدند که دون آن مرتبه ما فوق
 اندازه تصور است - و بذایر افراط محبت که به برادر فرخنده سیر داشتند تجویز
 دوری نموده سراق شاهزاده را نزدیک بحریم حرم خلافت نصب فرمودند -
 و گاه بیگاه متفق احوال آن والا اقبال بوده همراه بندگان حضرت هر روز
 چندین مرتبه مراسم عیادت بجا می آوردند - چون اطبای پای تخت
 باوجود کمال مهارت غفلت نموده پی به تشخیص مرض نه بردند - فرمان
 عالیشان بطلب وزیر خان که در فن حداقت نظیر خود ندارد - و از قدم
 خدمت و تکرار معالجات نبض کیفیت مزاج خدیو روزگار و طبع
 شاهزادهای والا مقدار بدست آورده ترویج صدور پذیرفت - و خان مذکور
 بعد از ورود فرمان والا برسیل ایلغار از لاهور روانه شده روز یکشنبه چهاردهم
 ماه خود را بملازمت شاهزاده رسانید - و تشخیص مرض و عرض آن نموده
 به معالجه پرداخت - و در اندک وقتی بذایر سودمند تصدیق و دعا بل
 توجه عالی و همت والای بادشاه دین و دنیا که بانواع سعادت دنیوی
 و اخروی موید و موفق سرمد اند - دوا و مداوا مفید افتاد و بهبودی

چهره ظهور نمود - عاقبت مزاج مقدس شاهزاده اقبالمند سعید بعافیت جاوید گزاینده شغای کلی حصول یافت - وزیر خان بنابر انتظار ساعت سعید ملازمت به لاهور معاودت نمود که در وقت معهود احراز این سعادت عظمی نماید - و بندگان حضرت ازین جهت خاطر جمع نموده - شانزدهم ماه کنار تالاب خواجه هشیار که در خارج دارالسلطنت لاهور بسیار بموقع واقع شده مرکز اوتاد و مربوط اطذاب سرداق جاه و جلال و مضرب قباب مرکب اقبال گردید *

هفدهم ماه مطابق هفتم شوال که ساعت مسعود بود - حضرت خلافت منزلت ازین منزل که مطرح اشعه ورود آن ظل ظلیل حضرت نور الانوار شده بود - همعنان دولت و سعادت بر فیلی کوه شکوه در حوضه زرین که چتری آنرا بتصرف دقیقه رس حضرت اقدس بر صورت چتر مدور ساخته بودند سوار شده متوجه شهر گشتند - درین حال وزیر خان خود را به ملازمت اشرف رسانیده غبار نعال مراكب موکب اقبال را که کحل الجواهر ابصار هر سیاه و سفید است - توتیای ضیایی امید ساخته هزار مهر و هزار رویه بطریق نذر گذرانید - و نجابت خان فوجدار دامن کوه کانگزه و میرزا والی و سزاوار خان پسر لشکر خان فوجدار لکهی جنگل و دیگر کومکیان صوبه پنجاب و سایر اعظم و اشراف و اکبر و اعیان و اهالی و موالی لاهور که بنابر رسم پذیره باستقبال موکب اقبال بر آمده بودند پذیرای سعادت زمین بوس گردیدند - و بعد از یک پهر روز که ساعت سعادت گرامی گردید سلحت دولتخانه مقدس از نزول اقدس پایه کرسی هشتمین غره این طارم مقنوس یافته کوبیان عالم بالا و ملا اعلیٰ کارگاه بوقلمون چرخ اطلس در راه بادشاه آسمان جاه بر سبیل پا انداز گسترده

نوزدهم ماه که فرخنده جشن شرف آفتاب بهسم معبود همه ساله
روکش پیرایش نگار خانه چین بل سرمایه آرایش بهشت برین شده بود -
چنانچه از اسباب نکویی و نکویی اسباب چیزی که نداشت گوئی همین
نظیر و قرین بود - در آن روز شرف اندوز بطریق همه روز جهانی امیدوار
از فرط داد و دهش آن کام بخش داد مراد خاطر و کام دل از نهال تمنا
و نخل امید برخورداره ثمر چیدند - و خرمن خرمن حاصل تخم آرزو که
کاشته دیرینه بود برداشتند *

سعید خان صوبه دار کابل که در مدت جلوس اقدس از زمین
بوس آستان مقدس مراد دل حاصل نه کرده بود درین روز بدرگاه اعلی
رسید - و خود را بارزوی دیرینه رسانیده بر کام خاطر فیروز شد - هزار مهر
و هزار رویه بصیغه نذر و صد اسپ و همین عدد شتر بختی بر سبیل
پیشکش از نظر انور گذرانید - چون وزیر خان در عرض مدت صوبه
داري پنجاب نفایس و ظرایف هر دیار و هر مکان از جواهر بحر و کان
و آلات سرع و زرین و لوانی سیمین مصنوع صنعت پیشگان همه روی
زمین و انواع اقمشه ایران و توران و هند و فرنگ و ختا و [ختن] ^۹
و امثال اینها از آن و این چندانکه تصور کمیت و کیفیت نتوان نمود
برای پیشکش بادشاه بکر و بر و خاقان هفت کشور آماده ساخته بود درین
روز به ترتیب چیده از نظر انور گذرانید - بنابر آنکه این معنی از روی
صدق ارادت و صورت حسن عقیدت از سرزده بود خدمتگاری او بغایت
مستحسن و محسن افتاد - و از راه سرافرازی آن عمده الملک پرتو نظر
قبول بر موازی مبلغ چهار لک رویه از آنجمله یافت - نجابت خان
چون خدمت فوجداری کوه دامن کما ینبغی سر کرده بود منظور نظر

عنایت شده مرتبه منصبش از اصل و اضافه پیاپی سه هزار پی ذات و دو هزار سوار رسید - قلیچ خان از صوبه ملتان رسیده ^۱ [هفته اسپ عراقی و لختی اقمشه ایران بنظر انور در آورد] ^۲ - از جمله پیشکش شاهزاده‌های جوان بخت اقبال‌مند و امرای عقیدت منش اخلاص پیوند که از نوروز اسعد تا روز شرف اشرف مقبول نظر انور افتاد به مبلغ دوازده لک روپیه کشید *

بیست و پنجم فروردی ماه بطواف روضه ملائک مطاف حضرت جنت مکانی توجه نموده بنابر رعایت نهایت ادب در بیرون دروازه آماده ادای حق تعظیم گشته پیاده شدند - و بعد از مراجعات آداب معهوده زیارت آن مرقد مقدس ادای وظایف مقرر از اعطاء مجاورین و انعام خدمه روضه فرمودند - و خیرات و صدقات مساکین و عجزه دار السلطنت لاهور خصوص سکنه جوار حظیره خطیره اضعاف خاطر ضعفا به فعل آوردند - و ده هزار روپیه از سرکار و نصف این مبلغ از بادشاهزاده‌های والا مقدار و دو هزار روپیه بابت آصف جاهی که برسم خیرات آورده بود بر سایر مستحقان بخش فرمودند *

درین ایام فرخنده فرجام که عرصه دار السلطنت لاهور از میامین اقامت موکب سعادت غیرت ریاض رضوان بود - بنابر کمال معدلت گستره رعیت پروری نخست به درست ساختن شکست و ریخت خراب آباد قلوب صاحب‌دلان پرداخته معموره عمارت جاوید ساختند - آنگاه از راه وفور رافت و مرحمت مروت احوال پریشان عموم سپاهی و رعیت آن ولایت خصوص تحقیق و تشخیص کیفیت سلوک عمال اعمال خالصات دیوانی و شقداران محال جاگیرداران نمودند - پس از پرداخت

۱ - [پیشکش نمایان از اسپان عراقی و سایر نقایس و نواهر ایران در آورد] ۲ -

این معانی بمرمت اندیشی عمارات دولتیخانه دار السلطنت که از دیر باز کسی بدان نه پرداخته بود توجه تام مبذول داشتند - بنابر آنکه عمارات غسلخانه و خوابگاه در اصل باعتبار طرح و وضع دل پسند و خاطر خواه آنحضرت نبود - معماران هندسه پرداز حسب الامر اعلی بتازگی طرحهای غریب نظر فریب رسم نموده از نظر مشکل پسند گذرانیدند - و رنگ ریختن و بنا نهادن و با تمام رسانیدن طرحی که از آنجمله مختار افتاده بود باهتمام وزیر خان و سایر متصدیان لاهور باز گذاشتند که تا هنگام مراجعت از سفر خیر اثر کشمیر اتمام پذیر سازند - هم چنین روش هندسه و طرح عمارات شاه برج که در عهد حضرت جنت مکانی طرح افکنده اساس آنرا از زمین بر آورده بودند و تا غایت همچنان مانده فرمودند - طراحان نیزنگ طراز رنگ طرحهای تازه که بخاطر اقدس رسیده بود ریختند - و شرح کمیت و کیفیت آنرا یمین الدوله که در باب طراحیها و تصرفات دین باب ید طولی دارد - حسب الامر اعلی از دستخط خود بر همان طومار مطرح ثبت کرده بمهندسان سپرد که عمل آن دستور اکمل را دستور العمل سازند - و در باره سوانحجام مصالح عمارت شاه برج که کمال فسحت و عظمت بنا داد - چنانچه در شرح رسیده از آن که بعرف معماران الی خوانند سه لک خشت پخته صرف می شود - کمال اتمام نموده اتمام آنرا نیز در مدت مقبر معین فرمودند - چون یمین الدوله در سمت قلعه شهر پناه بر گذار میدادند نخاس که مجموع اهل سود و سودای این مصر جامع است - منازل عالی بقیاد رفیع العمد اساس نهاده مبلغ بیست لک روپیه در مدت ده سال صرف آن نموده باهتمام تمام تمام سمت اتمام داده بود - و درینولا بجهت تحصیل یمین و برکت و تکمیل قدر و منزلت در خواست حضور پر نور آنحضرت نموده - بنابر رعایت جانب خان والا جناب ساحت آن

عالي منزل غره ابدی بهشت از فرورد مسعود آن قره عین اعیان وجود
و مظهر حسن ایجاد سخا و جود روکش قصور و منازل بهشت موعود شد -
و ازین رو نشیمنهای غریب و مناظر نظارگی فریب آن رشک سرایستان
ارم معهود بتازگی آبرو بخش کهن طایم چرخ کبود گردید - فی الواقع
این فرخنده منزل که قبل از نزول اجلال خیل سعادت و وصول کوکبه
اقبال و دولت و ادراک پرتو نظر قبول آنحضرت در بلندیمی قدر و منزلت
و ارجمندی زینت و مرتبت و وفور زیب و زینت و ظهور انواع خصوصیت
و مزیت بمرتبه بود که همگی اصحاب خبرت و عبرت از جهان گردان
گیتی نورد که نواحی ساحت کره خاک را پیاپی مساحت و نظر سیاحت
پیموده اند ازین دست منزلی بر روی زمین از امثال و اقران آن خان
عظیم الشان با آنکه مثل و قرین در زیر سپهر برین ندارد نشان نمی دهند -
الحال که محفل دولت و اقبال و محمل جاه و جلال و حامل بار گران
حشمت و سلطنت و محمل شوکت و شکوه حضرت خلافت گشته راه
قیاس خردمندان در تصور مراتب این ابواب کشاده است - و مقیاس
تقدیر و تخمین کیفیت و کمیت مزید خواص و مزایا بدست افتاده است
چنانچه ازین مراتب ظاهر می شود که خصوصیات ارتفاع پایه شان
و منیعت مکان در کدام پله و دقایق عظمت قدر و مقدار آن در چه درجه
خواهد بود - خان آصف مکان که فی الحقیقت در همه باب ارسطویی
وقت و افلاطونی این آوان است - و از روی آداب دانی و قاعده شناسی
قانون کار و دستور العمل روزگار است - نخست پاس شکر و سپاس حضرت
پروردگار داشته همت بر ادای شکرانه سایه آفریدگار بستایش و نیایش تمام
گماشت آنگاه رعایت مراسم معهود ظاهری نموده همگی لوازم این مقام را
بجا آورد - خصوصاً با انداز قدوم سکندر حشم حضرت سلیمان و نثار

مقدم مکرم آن موسی دست عیسی نفس که بقدر دسترس امکان پاس
 این مراتب نیز داشته پیشکش لایق از غریب و ظرایف سایر اطراف
 و اوضاع گیتی بنظر انور آن سرور گذرانید - از انواع نوادر جواهر و آلات
 زرین مرصع به جواهر گران مایه بحری و کانی و ظروف سیمین و اقمشه
 روی زمین و دیگر نفایس و تحف روزگار از اسپ و فیل و امثال آن که بذایر
 حسب کمیت و کیفیت از پیشکشهای لایق که در ایام سابق میگذرانید
 بمراتب پیش در پیش بود چنانچه قیمت مجموع به شش لک روپیه
 می کشید - بذایر مراعات خاطر آن خان رفیع مکان که در باب درخواست
 قبول مبالغه و تاکید تمام داشت بالتمام مقبول افتاد - آنکه بندگان حضرت
 بادشاه حقایق آگاه ادای حق اخلاص و ارادت آن نویین عقیدت آئین نموده
 در آن منزل سعادت حاصل تا آخر روز قرین دولت و اقبال توقف فرمودند -
 و تقاول خاصه و استراحت معتاد همانجا بجا آورده برین سر آن خان والا
 شان را بنازگی امتیاز ابد و سرافرازی سرمد بخشیدند - و هزار سوار از جمله
 منصب سابق قلیچ خان که چهار هزاره ذات و سوار بود دو اسپه سه اسپه
 اعتبار یافت - و از عنایت خلعت و اسپ نوازش پذیرفته به ملتان
 مرخص گردید - محکمدار خان دکنی بمرحمت خلعت و اسپ و علم
 و انعام بیست هزار روپیه و تقدیم خدمت فوجداری سرکار گورکمپور از تغیر
 مخلص خان سرافراز گشته دستوری آنجاذب یافت *

از سوانح این ایام فسخ عزیمت گلگشت کشمیر بهشت نظیر است درین
 آوان و تاخیر آن نهضت مقرر تا رسیدن ساعت مختار دیگر و سبب ظاهری
 این معنی سوای اقتضای قضاء اراده مقلب قلوب که عارف به ذیبات
 و خصوصیات و معروف به نسیم عزایم و فسخ ارادت است آنکه چون در
 مبادی ایام نزول دار السلطنت لاهور اول اردی بهشت مبداء انشاء سفر

دویمین بهشت موعود یعنی کشمیر دلبپذیر مقرر و معهود شده بود - و ثانیاً از مضامین واقعه نویسان آنست سمت ظهور یافت که رهگذرها و گریوها پیش از اوایل خورداد از زیر برف ظاهر نمی شود لاجرم وهن و فتور در میان آن اراده راه یافت - و چون نزدیکی ماه ذی قعدة که نواب مهد علیا در روز چهار شنبه هفدهم آن به فردوس اعلیٰ خرامیده اند نزدیک در رسیده بود - بذابر آنکه در سر تا سر ماه مذکور آن مهر سپهر سروری چون صبح صادق سراپا سفید پوش می باشند - و از ارتکاب انواع مستلذات طیبه مثل تزیین و تفرج و طرب و غنا و رود و سرود اجتناب فرموده مقید به مطلق رامش و آرامش نمی شوند - ایام سایر آن شهر که آن معانی مخصوص چهار شنبه است اینمعمنی موید تاخیر افتاد - چه درین صورت مرضی خاطر عاظر نیامد که ایام کلفت و کدورت در منازل کشمیر و متنزهاات آن بهشت آباد بگلگشت شگوفه و تفرج لاله جوغاسو و تماشای گل و سنبیل و نظاره باغ و راغ بسر برند - لاجرم دقائق شناسان درج پیمای هندی و فارسی را درباب اختیار ساعتی دیگر مامور فرمودند - و غرض ماه خورداد که فرخنده روزی بود در کمال میمنت و نیک اختیاری جهت نهضت موکب منصور بسمت مذکور مقرر شد - بذابراین قرار داد پس از انقضای مدت موعود و رسیدن عهد معهود در همان ساعت سعادت ضمان همعنان دوات و اقبال از دار السلطنت لاهور توجه اعلیٰ بمسوی مقصد اتفاق افتاده آنروی رودبار راوی مرکز اعلام نصرت و مخیم سراق شوکت و حشمت گشت - درین منزل وزیر خان خلعت و جمدهر مرصع یافته دستوری معاودت لاهور یافت - و از جمله سواران منصبتش که باصل و اضافه پنجهزاری ذات و سوار مقرر شد - سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه و دو هزار سوار یک اسبه معتبر گشت *

روز دیگر بقصد سمت بهنجر از آن مقام کوچ فرموده بعد از ورود بساحل

رود چناب بر وفق معهود کشتیها را با یکدیگر پیوسته پل بستند - و باین طریق
 بآسانی تمام از آن راه کشاده گذار گذشتند - چون مراحل این راه تا بهنجر که
 مساحت مسافتش سی و سه کروزه است منزل بمنزل طی شد - روز چهار
 شنبه دهم ماه مذکور مطابق سوم ذی الحجه سال هزار و چهل و سه بدان
 قصبه رسیدند - و چون راه پیر پنچال درین وقت از توقفی که درینولا فرموده
 بودند کشوده شد چنانچه اصلا برف نداشت آنرا بذایر نزدیکی باوجود
 کمال صعوبت از سایر مسالک اختیار فرمودند - چه این بهشت روی زمین
 بحکم حقت الحجة بالمرکه چهار راه بد هنجار دارد که همگی از راه صعوبت
 و خزوفت جاده دشوار گذار که همه جا بزمین گریوهای پر پیچ و خم
 و قللهای کوهسار البرز آثار می گذرد نگوئست که بشرح راست نیاید -
 چنانچه هر مسلک دقیقی از آن مسالک معاننه از دست راه باریک
 صراط بطریقی تیز و تند است که مقراض قوایم راحل و عزایم قاطع را کب
 و راحل در قطع آن کند است - ازین جمله راه پگلی و ^۱ [دمتور] ^۲ است
 که بهر طور از دیگر مسالک بهتر است - اگر چه نشیب و فراز بسیار دارد و از
 همه دور تر است اما برف در آن حدود کمتر می بارد و مسافت آن
 به هیچ طریق آفت ندارد - و ازین رهگذر که سرد سیر نیست بلکه فی
 الجملة گرم سیری دارد - برفها زود بگذاز رفته راه خالی می شود - و این
 راه که به سی و پنج منزل طی می گردد - یک صد و پنجاه و چهار کروزه
 بادشاهی است - و هر گروهی دویست جویب و جویب بیست و پنج گز
 بادشاهی است - و مجموع پنج هزار ذراع می شود - دوم راه چومکجه
 است که یک صد و دو کروزه و بیست و نه منزل مسافت دارد - درین

مسلك نیز برف کم است - اما در چند موضع آن از رهگذر گداختن برف گل و لای بسیار مانع قطع طریق و باعث توقف می شود - چنانچه زنده پیلان تنومند آنجا چون خر در خلایب بند می شوند - و ازین راه در اواسط بهار به کشمیر می توان رسید - سوم راه پتوح که مسافت بیست و سه مرحله است و نود و نه کوه - و بنابر کمی برف نسبت به راه پیر پنچال در اواخر بهار ازین راه تماشای گلهای ربیعی و شگوفه کشمیر را می توان یافت - چهارم راه پیر پنچال که در کمال محبت و دشواری گریوهایی شخ و بسیاری برف که تا آخر اردی بهشت بر سر آن کوه انبوه است - و از اواخر فصل خریف تا اوایل بهار عبور سواره از آن راه در کمال تعسر است - و در موسم زمستان مجال گذار مراکب از آن محال متعذر و محال - و مراحل این راه که هشتاد کوه است به بیست کوچ طی می شود - چنانچه از لاهور تا بهنبر که هاسونست به هشت منزل - و از بهنبر تا کشمیر که کوهسار دشوار گذار است بدوازده مرحله - و ازین رهگذر گلگشت شگوفه کشمیر و گل و لاله اوایل بهار احتمال ندارد - و چون عنقریب بخواست ایزدی مجملی از خصوصیات این راه و دشواری مسالک در ذکر احوال منازل آن خصوص عقبه ناری براری مذکور خواهد شد اکنون به تشریح وقت پرداخت - چون از بهنبر تا کشمیر سر تا سر مراحل کوهسار دشوار گذار است - بنحوی که اکثر راهگذر بر کمر کوه می افتد در نهایت تنگی عرض و بسیار خم و پیچ - بنابر آن عبور شتر از آن راه کمال تعسر بل تعذر دارد - مع هذا بار برداران راه منحصراً در فیل و اسب و اشتر و آدمی است - لهذا حمل پیشخانه که حشمت این دولتکده را کفایت کند بغایت دشوار است باین معانی بارندگی و سربازی صعب نیز هست لاجرم تمام آن راه که چهل و هفت کوه است بدوازده منزل بادشاهی پیمرده می شود - و یازده جلی به عت

حضرت جنت مکاني لدهي که بزبان کشمير عبارت است از عمارتی که بوضع و شکل خاص مي سازند - و مهندسان هند بطرح و هندسه معهود خود مشتمل بر غسلخانه و محل سرا و خواصپوره بنا نهاده اند - جوگي هتي - ذو شهره - چنگتسرهتي - راجپور - تهنه - بیرم کله - پوشانه لدهي محمد قلي - هیره پور - شاجه مرگ - خانپور - بنابر آنکه درین مدت متمادي اندر اس باس اس آن راه یافته بندگان حضرت در مبادي اراده سير کشمير مرمت هر لدهي را ^۱ [بعده ظفر خان ناظم کشمير گذاشته بودند] ع - از آنجا که در عهد حضرت جنت مکاني مردم به سبب ازدحام لشکر تصدیع فراوان مي کشیدند - چه همگي اردو یک دفعه بکوهستان در مي آمدند و بنابر هجوم مردم و کثرت فیلان در تنگنای مراحل بارها با راحل و راکبان با مراکب از کوه مي پریدند و ازین راه ضرر بسیار بعجزه لشکر مي رسید - حضرت ظل سبحاني از سر رحم و روی مرحمت نظر بآسودگي خلايق نموده مقرر فرمودند که امرای عظام با مردم خود باین دستور دفعه دفعه از عقب یکدیگر طي عقبات نمایند - چنانچه شاهزادهای والد ذوال و اسلم خان میر بخش و جعفر خان و شاهنواز خان قوش بیگي و فدائي خان و مرشد قلي خان و قراولان که در شکارگاهها حضور ایشان ناچار است - با چندی از خدمه خدمات نزدیکي و قلیلی از اهل کارخانجات ضروري در رکاب سعادت انتساب باشند - و همین الدوله با شایسته خان و چندی که قرابت قریبه داشته باشند با تابیغان و سایر تبعه از عقب موکب والا یک منزل روانه شود - و همین دستور دیوان و بخشی و میر سامان با سایر عمه خود به فاصله یک منزل از دنبال یکدیگر راهي گردند -

و موکب اقبال بنابر قرار داد رای انور پیش افتاده از بهنبر راهگرایی گردید -
و عقبه صعبه که به گهاتی علی دکه^۱ نامزد است و از سوی بهنبر یک
کروه و ربع و از جانب دیگر درمیانه سه ربع گروه مسافت است طی شده
آنروز به همه جهت چهار گروه و ربعی پی سپر گشت - و منزل جوگی هتی
که لدهپی آن بر کنار مختصر تالابی بغایت خوش و دلکش اساس
یافته از شرف ورود اسعد سعادت سرمد پذیرفت - و چون در آن سرزمین
مقدس اتفاق نزول اقدس دست داد - بنابر آنکه عمارت آن در عهد
اسلام خان بود پیشکشی در خور حال و وقت کشید *

روز دیگر ازین مقام کوچ فرموده در عرض راه زمانی دراز درنگ
افتاده بتفرج دو تمثال فیل گذشت که حسب الامر جنت مکانی از سنگ خارا
انگیخته بودند - و علت این معنی آن صورت داشت که در مرتبه
از مراتب که آنحضرت طی آن راه می نمودند دو لخت سنگ کلان
بنظر انور در آمد که از فراز کوه بزلزله و امثال آن غلطیده سر راه گرفته
بود - امر شد که لختی از آن دو کوه لخت را شکسته از باقی آنها صورت
دو فیل درست هیئت بسازند - و باین طریق آن خوسنگها را از راه مردم
بردارند - بنابر فرموده عالی صورت نگاران خارا شکن از آن دو کوهچه
۲ [صورت دو فیل] ^۳ برآوردند - بالجمله بعد از پیمایش سه و نیم گروه
مسافت در نوشهر منزل گزیدند - و آن قصبه حاکم نشین پرگنه ایست
از مضافات کشمیر که در آبادی نظیر بهنبر است - در خارج آن بنابر فرموده
حضرت عرش آشیانی حصار از سنگ و صابوچ در کمال استواری اساس

۱ در بادشاهنامه اسم این گهاتی آدمی دکه نوشته شده - پدید ص ۱۷ -
هسته دوم - چاه اول - طبع دیلوتیهکا انیکا *

۲ ع [صورت تمام معنی] ل

نهادۀ اند - و به دامندۀ کوهچہ و خاکریز قلعه رود صفا آمود به کمال پاکیزگی روان است - کہ دام موجش ماهی چشم از باب نظر را بی اختیار بجانب خود می کشد - و بر وجنات صفحات آب رقوم درہم امواجش اشارات شفا را بگرد می آرد - و در آن رودبار کوثر اثر نوعی از ماهی فلس دار یافتہ می شود کہ همانا پیشیزہ بر مسام ماهی سیم داغ پولک آن گشتہ - و در جوف سمک تا سماک ہر جا ماهی است حتی حوت فلک و ماهی مایدہ عیسویس عبدہ نوشتہ - بی تکلف در جنب خوش گوشتی و بی خاری آن کچہ پرخاری و ناگواری شبوط بغداد گل کردہ - و ماهی سنگ سر بر بر چون ویلوا تہ و بہر بفتوای ذرہ تا خورشید و ماہ تا ماهی در باب دعوی ہمسری آن سر بر سنگ زدہ - چون قصبہ مذکورہ در جاگیر ظفر خان بود و ادھی مذکور در اہتمام او پیشکشی گرانمذ گذرانید - و برین قیاس ہریک از امراء در ادھی کہ مرست آن بچہ تکفل ایشان رجوع پذیر بود پیشکشی فراخور حال گذرانیدند - و چون از آنجا کوچ فرمودہ چہار و نیم کرۂ مسافت طی شد - در چنکتوتہتی کہ روشن ضمیر مخاطب بہ مملکت خان متعہد عمارت آن بود نزول اجلال فرمودند - و از آنجا موکب سعادت بر اجور کہ پنج و نیم کرۂ راہ درمیان بود بدولت شتافتہ روز دیگر چہار و نیم کرۂ راہ پیمودہ بموضع تہنہ ورود خیل سعادت اتفاق افتاد - چون از آنجا بکویستان داخل می شدند یک روز در ہمین مقام اقامت گزیدند - روز دوم کوچ فرمودہ متوجہ بیرم کلہ کہ تا آنجا سہ و نیم کرۂ مسافت است روانہ گشتند - و چون در آن مرحلہ اکثر راہ بر جادہ متین گردیو رتن پنجال کہ شرح نزہت و خوشی و دلکشی آن محال است اتفاق وقوع دارد - و کتل آن بدشواری عقبہ پیر پنجال نیست - چنانچہ ہمہ جا سوارہ باسانی می توان گذشت - ہاکہ

در حقیقت قطع مسافت آن از دست گلگشت رسته های خیابان باغات و صغوف سروستان گلشن حیات است - ازین راه موکب اقبال جا بجا خرامان و تفرّج کزان مرحله پیمای گشته همه جا ادای حق مقام نمود - و بی تکلف امتداد طول آن جاده که در معنی چرخ خیابان عمر دراز خوش آینده است بنحوی مطلوب مسافر افتاده که از ته دل نمی خواهد که آن نمودار کوچه راه سبز عمر خضر هرگز بسر آید - و آن سواد اعظم عالم رحمت آلهی و مهبط فیض نامتناهی تا ابد بی پایان انجامد - و چگونه چنین نباشد که از روی زمین تا آسمان چندانکه نور نظر کار کند - انواع درختان سبز و خورم و شاداب که از چشمه سحاب آب می خورند بنحوی سر در سربیدگر کشیده که به هیچ جا آسمان بنظر در نمی آید - و اکثر آن درختیست به تفاریری و شاخ و برگ چنار که در سرآغاز بهار چندان گل سرخ کلان که هر غنچه از آن چندین گلست مانند گلدسته بهم پیوسته بار می آورد که جز گل چیزی منظور نمی شود - و گلبن آن که در حقیقت خرم گل است مخصوص این عقبه است - چنانچه در جای دیگر بنظر سیاحان بکمر و بر در نیامده - اگر نهال آنرا در زمین بنشانند پای نمی گیرد - و غرابت این گل بمثابه ایست که می توان گفت که آن سرزمین برین سر از سایر روی زمین امتیاز بلکه بر بهشت برین نیز تفوق دارد - چه هر گلی از آن گلبن در پائین بونگ ساق پیوسته و بر فراز آن چند گل بدیع صورت تمام هیأت معاینه باندام کلاه پرتاؤسان بر هم بسته است - و در باب آب و رنگ بدان گونه که گوئی روی گلگون لاله رخاں روشنی گلگونه آب و تاب از آن برده - و در برابر آن لطافت گل نازک بدن عباسی در سوگ آب و رنگ شعار عباسیان گرفته - بالجملة آنروز یعنی چهارشنبه هفدهم خرداد که مطابقت به عید اضحی داشت موکب سعادت در لاهی منزل

بیرم کله برای اقامت سنت نماز عید مقام نموده بعد از فراغ نماز میانهای روز قرین دولت و سعادت بتفرج آبشار غریب^۱ [مجره نشان] ع آن موضع که قریب هشت آسیا آب از سی چهل گز راه به شدت تمام فرو می ریزد متوجه شدند - و لحظه چند بملاحظه آن دلاویز آبشار نظاره قریب خاطر پسندی مقید شده داد تماشا دادند - و از فیض نور حضور و برکت ورود مسعود ماده استغاضه آن آبشار آماده نمودند *

بنابر آنکه از بهنبر پنجهزار پیاده بجهت راندن انواع وحوش از سایر جهات این کوهسار مقرر شده درین مدت شکار بسیاری فراهم آورده بکوههای اطراف دره بیرم کله رسانیده بودند - لاجرم بندگان حضرت را شکار قمرغه درین سرزمین دلپسند مرضی خاطر آسمان پیوند افتاد - بغراز تختگاهی که در سمت دره مذکور ترتیب یافته بود بر آمدند - و از فرط اشتیاق و انبساط بحکم اکتساب مزید طرب و نشاط بشکار انواع جانور راغب آمده بنیاد کمان کشی و کمین کشائی و بذوق اندازی نموده از چند راه بصید افکنی اشتغال فرمودند - چنانچه هرنخچیری که از دامان و کمر کوهسار آشکار میگشت به تفنگ خاعه شکار می شد - از جمله دو آهورا از راهی بغایت بعید که رسیدن تفنگ بد آنجا چه جای نشانه زدن و صید افکندن از طور استبعاد ظاهر خرد بی نهایت دور بود به تفنگ خاصه زده انداختند - و سه آهورا پیاپی هندیستان در قلعه آن کوهستان که جز برخی از کشمیریان کوهسار نورد را بچنگ و ناخن در آنجا راه پیدا شدن میسر نیست بجلدی و چستی تمام زنده دستگیر کردند *

روز دیگر که پنجشنبه هژدهم ماه بود ماهچه رایات مرکب اقبال بادشاهی که کوکبه آن ماه تا ماهی را فرو گرفته از افق کوهسار بیرم کله

طلوع نموده بر منزل پوشانه که از آنجا دو گروهی است پرتو توجه گسترد -
 و فردای آن بسمت کوهسار پیر پنجال ارتفاع یافت - و آن عقبه ایست
 دشوار گذار که همانا بروی زمین نظیر آن بنظر گیتی نوردان جهان گرد
 در نیامده باشد - بی مبالغه نظر نظرگی را بجاذب سر قلّه اش که پلّه کرسی را
 در رفعت پایه فرومایه می داند - بذابر فرط دهشت یارای نگریستن نیست -
 و اطلاع بر حقیقت آن کوه والا شکوه که سر رفعت از جیب کهکشان
 بر آورده بدون تائید عالم بالا بیارویی فکر فلک خرام در حیز امکان
 وقوع پذیرفته - گوئی تیغ تیز آن با تیغه آفتاب تابان هم نیام است - و طرف
 کمرش از غایت سرافرازی با جزوا دست و گریبان - هر چند سالک
 میانجی گری دیده راه نگر جاده از دست داده همه جا به مقصد
 می رسد اما درین راه که مانند خیال مالیخولیا پیچ در پیچ است گذشتن
 از آن مشکل و از خود آسان می داند - و با آنکه فرشته به نیروی فیض سپهر
 از اوج سپهر اخضر بآسانی گذشته در عالم بالا بهمه جا می رسد لیکن
 از آن راه که بکردار اندیشه بی سرو بن اصحاب سوداء و آرزوی سرگم
 ارباب آز و نیاز است مجال بیرون شدن نیافته درمانده حال خود
 می گردد - چه راه این کوه بلند مرتبه که در کاخ هفت طبق خاک و زیر
 رواق نه طاق به یکتائی طاق است - و باین اعتبار که سایر کوههای روی زمین
 در دامش چون نقطه نون جا کرده سرکوب سایر جبال آفاق - بعضی
 جا چون خط جوهر شمشیر در کمال باریکی به نهجی تند و تیز واقع شده که
 بمجرد نگاه پای پیک نظر را پی می کند - و بعضی جا که جاده اش چون
 رگ سنگ نمودارست پنداری زال چرخ تار دامن کوه را چنان بدقت
 باریک ریخته که برید سریع السیر صرصر از ملاحظه لغزش از آن راه برونک
 نوالی مطرب از یک کوچه نی پا بیرون نمی نهد - معذرا باندک بارش

برفت آن چون سایه زلف خویان بر رخسار دلبران بوزیدن نسیمی
 محو می گردد - و نقش قدم مسافر بسان داعیه وفا در دل یار لعلکده بیش
 ثبات قدم ندارد - همانا جاده اش چون دهان نیکوان سر غیب است که
 در نظرها آشکار نمی گردد - یا مانند مضمون خم خویان سرپشته ازل
 است که سلیقه سواد خوانی آن کسی را دست بهم نمی دهد - رهروان
 بس که نظر بر راهش که چون خط غبار کم نماست از غایت حیرت دوخته
 همانجا از خود رفته اند چشما چون حلقه دام از زیر خاک نمایان
 است - و بسکه سرها در سر تحقیق سر این راه که چون نشان مهر خویان
 نایاب است بر باد رفته مانند گویها ز زخم چوگان تا قیامت غاطس - زهی
 کوه بلند مرتبه صاحب حال پدر پنجال که زبان ارباب حال و قال از وصفش
 قاصر است و شکوه کبریائی جلالش در نظرهایی اولی الابصار چون نور آفتاب
 ظاهر و باهر - ازین رو طریقت خویش مانند صدا در جوف خود پنهان
 داشته که تا ارباب الهدا خلع خلعت عنصری نکند رخصت پای بوسش
 نباشد - و تا سالکان قطع علایق زندگی نموده بزرگ نقطه انتخاب
 جریده روی اختیار نمایند بجاده مستقیم اش راه نیابند - القصه بدون تأیید
 عالم بالا و توفیق آسمانی عروج بر آن کوه فلک شکوه که سر قلعه اش با جمله
 ساق عرش اعظم دوش بدوش است میسر نیست - و جز اعلام الهام بالا نشان
 جاده اش که بحسن بصر مدبرک نمی شود متعسر بل متعذر است *

* بیت *

زمین طفلی بدامن دایه وارش   فلک نیلوفری بر چشمه سازش^۱

۱ - در نسخه [ل] علاوه ازین بیت این شهر هم دوج است :

کند سالک حذر زین کوه بی پیر   که قیغ او زند بر ابرو شمشیر

مجملاً با وجود آنکه از نشیب آن تا فراز قریب دو کروه بادشاهی ست - و بغایت تند و پالغز بندگان حضرت فالکی سوار گذشتند - و اکثر جاها ارباب مناصب والا که پیش پیش موکب والا پیاده رهگرایی شده بدین مفخرت نامتناهی مفاخر و مباهیه بودند - بوسیله مدد حاملان آن سریر عرش نظیر از تحمّل شکوه این متحمّل بار گران خلافت آلهی سعادت پذیر می شدند - چون این منزل که سه و نیم کروه بادشاهی ست قطع شد لدهی محمد قای سرمنزول خیل اقبال گشت - روز دیگر ازینجا بجانب منزلی که در میان دره واقع است و بسرایی سوخته اشتهار دارد منوجه شدند - و از مسلک آن که موسوم بناری براری است و کمال پیچانی و دشواری و نهایت بیم انگیزی و هراسناکی دارد قرار عبور دادند - و آن راهی است هولناک تنگ محال که از نهایت ضیق جاده در لغزیدگی ضرب المثل است - اگر احياناً پای مسافر از جا در آید تا قدمگاه قارون هیچ جا بند نشده تا ابد الابد در قطع مسافت باشد - و از همه بالاتر آنکه سالک این مسلک که از باریکی و تنگی راه هر قدم پای بر سر تیغ دارد بمجور لغزش در یک قدم بسرمنزل عدم می رسد - چنانچه اگر بنویسم که از غایت تنگی و بی طریقی سلوک آن به همراهی خضر طریق و رفاقت توفیق بر نمی تابد بیان واقع است نه مبالغه - و اگر بر زبان آرم که از فرط تنگی دستگاه لفظ و معنی ذکر پیچانی و دشواری آن در ظرف تقریر و حوصله تحریر نمی گنجد نفس الامر است نه مکابره * * ابیات *

درین راه خوش بود معشوق دلخواه

که نتواند کس او را برد از راه

بدرهان نیست دیگر عقل محتاج

ازین راه رفته پیغمبر به معراج

آنروز موکب منصور همه جا از راهی که در نهایت باریکی و تنگی بر کمر کوه پیچیده گذار نموده بعد از طی سه کروه و سه ربع در منزل هیرة پور نزول موکب اقبال دست داد - و دیگر روز بعد از طی چهار کروه در مقام شاجه مرگ که باعتبار کشادگی فضا و حسن منظر سرآمد سایر منازل دیگر است منزل اتفاق افتاد و از آنجا بسمت خانیپور روانه شده - چون گذار کوکبه برکت آثار بر مزار شیخ موسی بغدادی که اطراف مرقدش از افراط جوش سبزه و گل و لاله و سنبل و اظلال اشجار سدره نشان طوبی مثال و سیلان انهار سلسبیل آثار مرغزار جنان و ریاض رضوان دل نشین تر می نمود افتاده بغایت نظر فریب و دل پسند آمد - و از آنجا تفرج کنان بعد از طی سه کروه سرمنزل خانیپور را از یمن قدوم فیض لزوم برکت اندوز جاوید ساختند - روز دیگر پنجشنبه بیست و پنجم خرداد موانق هژدهم ذی الحجه متوجه کشمیر میرو نظیر که از آنجا پنج کروه مسافت دارن گشته ساحت دولتخانه سپهر نشانه را از پرتو ورود مسعود غیرت افزای طارم چارم گردانیدند

ستایش کشمیر و ذکر نقیر و قطمیر و خصوصیات کیفیت آن بهشتستان دل پذیر

روز نخست که ایزد تعالی در سایر ابواب قسمت روزی در نابسته احسان کشاده بهر کس هرچه می بایست دادن در خور قدر و استعداد داده زیاده از مراتب قدر و درجه منزلت او نداد - مگر نزهت آباد کشمیر ارم نژاد که فروغ اقبال بی منتهای مبداء فیاض بر ساحت قبول آن گلشن خدا آفرین بمراتب متعدده بیش از مرتبه امکان قابلیت آن نافته -

و آن گلزار جاوید بهار زیاده از درجات فرض وهمی و احتمال عقلی فوز نظر فیض دریافته - از اینجا است که آن بهشتی مقام از فرط نزهت ساحت و وفور اناضت روح و راحت نمونه قصور حدایق جنانست - چنانچه مشاهده شاهد، و عیان دلیل صدق بیانست - و چگونه چنین نباشد که دهقان آفرینش سر تا سر متذرات روی زمین را در ضمن آن سرزمین بهشت آئین بر وجه احسن تعبیه نموده - و سایر خصایص جنات عدن و نفائس آن رنگین گلشن صفا آفرین از عیون جاریه و قطوف دانیه و اشجار و اثمار و ریاحین و ازهار و شراب طهور و منازل قصور درین شاهد حسن صنعت گیتی آفرین بودیعت نهاده - از خصایص این بهشت خاص وفور آبست از چشمه ساز و انهار و آبشار و تالاب که هر یک آن آب تسنیم و کوثر برده آب بر سلسبیل سبیل کرده - و از تصور سلاست و صفای آن سیل نهر غسل مصفا آب بدهان آورده - و از صفا و عذوبت آب گذشته فرط خضرت و نصرت و رطوبت خاک پاک و هوای جانفزا از مزایای این گل زمین است - چنانچه زمین و آسمان آن چندانکه نظر کارگر می شود سبز تر و اشجار سرسبز سایه دار بارور است که در نظرها جلوه نمود می کند - بلکه از عکس سبزه زمرد پیکر جوهر هوای شاداب معاینه لوحی از زمرد اخضر ملحوظ تماشاگر می گردد - از جمله همه جا در کوی و برزن و بام و در و باغ و راغش سبزه دلکش که بی اغراق خضروش آبکیات ابد خورده گویا فروش سذس خضر و بساط استبرق اخضر گسترده - و در بوم و بر و صحرا و کشت و هامون و کسارش که سرو و چنار و صنوبر و سایر اشجار سدره آسا طوبی کودار سر در سر یکدیگر کشیده همانا مرغان اولی اجنحه نشیمن قدس اند که از شاخهای اخضر بال و پر یافته اند - نی نی سر تا سر این شاهد سبز فام خضر لباس طوطیست بهشتی که از شاخسار طوبی

هوا گرفته در فضای این رشک ریاض رضوان آرام و قرار پذیرفته - و کوهسار
 مشجر و باغ و راغ سراپا شجرش از وفور تراکم سرو و صنوبر همانا سرویست
 خورشید تندرو که نسرین چرخ بر اطراف آن طایر گشته و مرغ زرین آفتاب
 و قمری سفید قمر بل فاخند خاکستری سپهر در پیرامون آن بال پرواز
 کشاده - حبدا نزهت آباد کشمیر ارم نظیر که حق توصیفش از فوط تذکری
 دستگاه لفظ و معنی در ظرف تقریر و حوصله تحریر نمی گنجد - و از فوط
 سبزه سه برگه و الوان گله و دلنشینی جا و طراوت فضا از روضه رضوان و غنچه
 قصور حدایق حور نشان می دهد - سر تا سر زمین دل نشین ارم نشانش
 از اقسام گلهای الوان که دستار دهقان آفرینش است بمثابة جوش کثرت
 و وفور آن وفور دارد که امعان نظاره آن دیده اهل بینش را خیره می کند -
 و از عکس ازهار و انوار رنگارنگ آن گلزار خدا آفرین جوهر هوا بمثابة
 رنگین می نماید که گویی نظارگی عینک خیال فرنگی در پیش نظر
 دارد - و بی شائبه تکلف هر گلزمین بل سر بسر روی زمین کوه و هامونش
 از بسیاری سبیل که توده توده و خرمن خرمن بر روی هم افتاده رونق
 قفای شمشاد قدان که از طره و کاکل خم اندر خم و گیسوی شکن در شکن
 روکش سبیلستان چین است درغم شکسته - و نظر از تماشای آب های روان
 و چشمه سارهای جوشان آن نمونه روضه رضوان که هریک در صفا و سربدی
 بمرتبه ایست که میان آن و چشمه حیوان فرق از انسان است تا حیوان
 سربایه آبرو گرفته - بالجملة با آنکه در خوبیهای او سخن نیست چندانکه
 بتصور اندیشه سخندون نکته پرور در آید در خوبیهای آن هست - لاجرم
 اکنون عنان سرخ خنگ خامه از پویه مبایعی آن بی پایان وادی
 منعطف ساخته ذکر حد و اسم و کم و کیف و وضع و مقدار و طول و عرض
 آن بیان می نماید - کشمیر نام زمینی است در غایت رفعت مکان محاط بهجار

دیوار کوهسار سپهر آثار طول آن از جنوب به سوی شمال کشیده باعتبار مسافت قصبه ویرناک تا موضع ^۱ [دوازده کتل] ^۲ از مضافات پرگنه وچهن کهواره نزدیک بیک صد کوه رسمی است - و عرض آن از موضع ککذه که در مشرق رویه واقع است تا فیروز پور از توابع پرگنه بانگل قریب سی کوه - و این گل زمین بهشت آئین بنابر اختلاف اقوال بعضی از محالاش داخل اقلیم چارم است و برخی از اقلیم سوم با مجموع قریب الحاق وسط اقلیم چارم اتفاق افتاده - و طولش از جزایر خالدات یک صد و هشت درجه است - و عرضش از خط استوا سی و پنج درجه - شرقی حدود آن جبال تبّت است و بعضی از بلاد کاشغر - و غربی جبال افغانان بنگش و نغر - و جانب جنوب آن ارض الله واسعة هندوستان - و شمال رویه بدخشان و سمت خراسان - مجمله جمله اعمال این ولایت مشتمل است بر چهل و چهار پرگنه و چهار هزار قریه و جمع رقمی آن ده کروز دام است که موافق تقاضای دوازده ماهه بیست و پنج لک روپیّه حاصل آن باشد - و الحال حاصل در آوانی که این ارض مقدس از نزول اقدس روکش نهمین رواق مقونس سپهر باشد بنابر رفع درجات نرخ ارتفاعات بهمین مبلغ بیشتر می کشد - و الا مداخل آن تا بیست و پنج لک روپیّه و کما بیش بحکم تفاوت مراتب تسعیر می رسد - و صاحب ظفرنامه باوجود کمال آگاهی بر کمایی عموم حقایق چون کشمیر داخل ممالک محروسه صاحب قران اول نه شده بود - و حقیقت آن فردوس حقیقی از افواه بدو رسیده

۱ ع [دوازده کتل] بادشاهنامه عبد الحمید لاهوری - صفحه ۴۱ - دهه دوم - جلد اول - طبع بلیوتهیکا اندیکا *

۲ اسم مقامی است که نزد جلال آباد واقع است - بینه قدیم جغرفیه هند مؤلفه کنهیم صاحب - صفحه ۴۳ - جلد اول *

و از قرار واقع بر خصوصیات آن ملک اطلاع نداشته - لاجرم بعضی مزایای آن خصوص عدد پرگنات سی و دو انگشته بتفاوت بر صفحه گذارش نگاشته - نام شهر حاکم نشین آن سری نگر است و کشمیر اسم این بقعه داپنیر و رقعۀ ارم نظیر - و در باب تسمیۀ آن بدین نام چندین وجه مسموع شده - و وجیه ترین آن وجوه این که در عهد ماضی مرتاضی یزدان پرست کاش نام که از صحبت سایر انام نفور بود - و بحکم آنکه حضور قلب و صفای وقت را در غیبت مخلوق دانست - از حضرت واهب بی ضمت پرستشگاهی که دور از درد سر مردم و خالی از شور و شر همسایگی بخی نوع بشر باشد مسألت نمود - و سهم السعادت دعوتش بر هدف اثر کارگر آمده ملکی از ملائک ارضی به خالی ساختن این سرزمین که از آب سرشار بود مامور شد - و باعتبار اقامت آن عابد در یکی از جبال این محال بکاشمیر موسوم گشت - چه میسر به لغت قدیمۀ هندی بمعنی کوه است - و بمعنی ترکیبی آن کوه کاش است - باعتبار کثرت وقوع در مصادر مقالات و موارد استعمالات الف از آن افتاده - و بالفعل بیشتر احیان در محاورات اکثر اهل بلاد هندی بکاشیر باسقاط میم بدل بحذف الف نیز ایراد می یابد - و مبداء بنای این نزهت آباد جمعی از زمان حضرت خاویل الرحمن علی نبینا و علیه السلام نشان می دهند - و بذابر اخبار برخی از اهل اخبار در روزگار حضرت سلیمان علیه السلام گذار براق برق سیر باد پای صومر که بساط حشمت آنحضرت بر وفق مضمون صدق مشکون صبا حیا شهر و رواحها شهر^۱ شبانروزی دو مائة راه می برد برین سرزمین افتاده دلنشین آن سرور آمد - و دیوان به فرمودۀ آنحضرت از سمت باره سوله

۱ اصل عبارت این آیه اینست - قدومها شهر و رواحها شهر - سورة السبا طه

که مشاهده آن تذکناها بالفعل شاهد صدق این معنی کوه را شکافته این عرصه را از آب پرداختند - و از آن روز باز این خطه رفته رفته مردم نشین شد - تا در آن هنگام که پرتو نیر اعظم اکبری بر ساخت این هیولای اولای بهشت برین تافته صورت نوعی یافت و ساکنان آن اکثر از رهگذر عدم حسن سلوک و سوء وضع و ضیق طریق معاش بقول عزیزی از اهل تمیز مغولان کوره یعنی گازی ندیده بودند مکرر بهمه روشست و شو یافتند - و از اثر تکرار صدور و ورود اردوی جهان پوی حضرت جهانگیر آهسته آهسته طرزی دیگر بر خود بسته بطور مردم آدمی در پاکیزگی منازل و ملبس پوشیدند - و رفته رفته باکتساب علوم و آداب و کسب لطافت طبع و نزاکت منش در آمدند - تا درینرا که هملی چتر سپهر فرسای حضرت ظل سبحانی سایه تربیت برین کشور گسترده بالقوه اش زیاده از آنچه در شان استعداد ماده آن بود به فعل آمد - و بتازگی مراتب استکمال سکند اینجا بمنزله کمال رسیده بکارگی سیرت انسان کامل با صورت بشری ایشان جمع شده - آنگاه بتأش هنرهای جزئی و کلی که لازمه آدمی گری است در آمده قریح ابواب آن نمودند - تا آنکه سایر حرفتهای دقیقه و صناعات شریفه را بدرجه اعلی رسانیدند - و سایر اشیای این ملک از جزئی گرفته تا کلی الحال از حقیض نقص بر اوج کمال گرفته - چنانچه درین ملک جز شال و شالی و میوه جنگلی دیگر بهم نمی رسید - و امروز باین تربیت این خدیو رعیت پرور همه چیزش حتی میوه بعد کمال رسیده بنابر کثرت خلایق و فرط آبادانی درجه نرخ شالی عالی و شال مال گشته - ازین دوداره اهل این ملک که فلوس چه جای درم و دینار بر پشت ملهی فلس دار دیده بودند و آن نیز در آب جوئبار معینا بداد و دهش خدیو روزگار رفته رفته اهل خطه یک قام بسرموئل نهایت تمول و تجمل رسیده پایه

مالداري را بسرحد کمال رسانيدند - اما ميوه که ترقی کیفیت آن محسوس
 است در وفور کمیت نیز بجای رسیده که اطراف شهر تا هر جا نظر کار کند
 باغ در باغ و بستان در بستان بیکدیگر پیوسته بنظر می آید سراسر درختان
 ميوه پيوندی از جمله شاه آلو^۱ در نهایت طراوت و شادابی و رنگی
 و خوش طعمی - انواع سبب بمرتبۀ شاداب و لذیذ و لطیف می
 باشد که از سیب سمرقند و صفاهان بل سیب ذقن سیمین غنجان زرد
 سبزی می آرد و خوردن آن افزایش خواهش ثمره می بخشد -
 زرد آلو در لطافت و شیرینی میانه می باشد و شغنائو علی^۲ هذ القیاس -
 دیگر ناشیاتی که نوعیست از امروء بغایت لطیف و شاداب و نازک
 چنانچه از فرط لطافت مانند روی نازنین شاهدان طغاز تاب نگاه گرم
 ندارد - خربزه اش سالی که ازین دو بلای مبرم ارضی و سماوی یعنی
 زلزله و گرم خوردگی سالم بر آید - از عالم خربزه فرد اول عراق
 می شود - بلکه در شیرینی بر خربزه طهران و در نازکت بر خربزه کازرون
 و در لطافت بر خربزه بخارا و سمرقند می چربد - انارش اوسط است -
 و بهدانه اش که بغایت کلان و اکثر شهیدی می باشد در شیرینی از
 نبات مصری گرد می برد - میوه های مغز دار از عالم فندق و بادام و گردگان
 و امثال آنکه شمار ذکر هر یک بدور دراز می کشد ببتعساب و شمار بهم
 می رسد - از جمله وفور گردگان بمرتبۀ ایست که در تمام این ولایت
 و نواحی روشن گردگان در چراغ می سوزانند - و مساکین در طعام صرف
 می کنند - و زور قوت نامیه^۳ این اقلیم بمرتبۀ ایست که قلم چنار بطول سه
 ذراع و ضخامت ران آدمی درین سر زمین پایی می گیرد و ریشه
 می دواند - و ازین بدیع درختان سال خورده از هر دست مثل چنار

۱ این ميوه را اکنون گیلاس می نامند *

و سفیدار و امثال آن که از فوط تنومندی به بغل آدم تفلور در نیاید - از
 بیخ و ریشه کنده بهر جا که خواهند نقل می کنند و بهمان شادابی
 می ماند که برگ آن هم پژمرده نمی شود - و ازین معنی چه شگفت
 که درین وطن گاه نشو و نما که همانا مسقط راس قوت نامیه است - حفظ
 صورت نباتی پایه دارد که در عین سورت سرمای سی و بهمن دست ذبول
 بگریبان سبزه و سه برگه کوه دامن این سرزمین چه جای شاخ و برگ
 اشجار آن نمی رسد - و با آن مرتبه جمود آب و هوا خمود طبایع آنجا
 چهره نما نمی تواند بود - فکیف در عین فروری و اردی بهشت که
 بخاصیت فیض آب و هوای این گل زمین خاص از شاخچه موج خشک
 خارای کوه گل تر میدمد - بلکه شاخ آهو در رنگ هامون و کسارش
 الوان گلهای و میوههای رنگارنگ بار می آرد - چه در عین شدت فصل شتا
 که اطفال نبات از سرد مهری مهرگان افسرده و پژمرده می باشند و شاهدان
 نوحاسته ریاحین و ازهار از دار و گیر سیاه دل سپاه دمه دلگیر می گردند -
 درین مسیحا کده از لطف هوای روح افزا دسته دسته تازه نگاران سبیل در
 زیر لحاف قائم برف به بساط مخمل سبزه شاداب خفته می باشند -
 و سیم تن نازنینان سیمبر شکوفه سراسر سر از مظهر شاخ بدر کرده خندان
 و شگفته می زنند - و در آن موسم زمستان که سرود خوانان سرایستان روی
 زمین مفقار بسته و گلوگیر اند - درین گلزار همیشه بهار از گرمی هنگامه
 نشو و نما و رونق بازار نشاط و انبساط حدت شعله آواز بلبل بحدیست
 که از سورت آن میمنای غنچه پر از گلاب ناب می گردد - و شد نغمه و مد
 ترانه سایر نشید سرایان چمن بمرتبه ایست که از شدت آن پرده گوش گل
 میدرد - چنانچه بی اغراق سخن سازی پیش از موسم بهار که نیست
 صلی مسیحا نفس بهم دستی تائید قوت نامیه سرانگشت تقاضای تکلم

بر لب اطفال غنچه و کودکان شگوفه زند - صدای خنده سزشار گل سوری
تا سرحد چار دیوار چمن می آید - بل لبهای دیوار گلشن که سر تا سر آن
از فونهای گل و کلاله مویان سنبل لبالب ست بزباندهی غنچه های
سوسن زبان آور سخن سر می کند *

آبادانی این شهر بذایر آنکه دیوار بدیوار و در بدر در هم اساس یافته
عدم فسحت ساخت و کشادگی فضا دارد - باوجود این معنی در کمال
دلگشایی و فرح افزایی و روح و راحت است - و فصل اردی بهشت
و فروردین که سر تا سر این سرزمین بهشت آیین از جوش سبزه تر روکش
سپهر اخضر میشود - معانده بهشت برین در نظر تماشایی جلوه گر
می گردد - چه بر سایر دیوارهای خانه و باغ که سر آنرا خاکریز نموده
انواع گلهای تازه و خاصه سوسن کبود و سفید در هم میکارند - اکثر فصول
خصوص بهار در و دشت و صحرا و کشت و سر مزارها حتی روی قبور
انواع گل و سنبل و لاله و سوسن از کاشته و خود در چهره نما می شود -
تماشای بروم هوش ربای و نظر فریب بومی و غریب می باشد -
همچنین جمیع بامها که خریشته ساخته روی آنرا توز پوش می کنند
و خاک بر آن ریخته در میان سبزه های خدا کار و سوسن و لاله جوغاسو
میکارند - و جوش آن گل که صدقی است از اصناف لاله و معده از وفور
نشو و نمای این سرزمین در کمال بالیدگی و خوش رنگی می شود -
بی تکلف آنگونه در نظر می آید گویی آتش بیدار و در گرفته - این کیفیت
خاص با وصف عموم و وفور از جمله خصایص این شهر است - همانا همین
معنی منظور آن طایر قدسی آشیان بوده آنجا که فرموده * بیت *

شهرش خانه های رنگین ز لاله   چو از میخانه ها چشم پیاله
زده گل بر سر دیوارها صف   ز سنبل روی دیوارش مزلف

و از جمله مزایای این شهر نهریست که از انهار خمس مشهور به پنجابست - و این رودبار که منبع آن چشمه سار کوثر آثار ویرناک است و منصب آن دریای شور از سمت شمالی کشمیر راهی می شود و رفته رفته چندین نهر پهناور با آن می پیوندد - چندانکه آبی عظیم باین روش فراهم می آید و قریب سی کروزه راه در نوشته بشهر می رسد و از میان آن خطه پاک گذشته بسوی شمال مائل می گردد - و در ده کروهی شهر بنالاب محیط فسحت موسوم به اوله در غایت طول و عرض که محاط آن از روی تخمین قریب بیست و پنج بلکه سی کروزه باشد ملحق می شود - و از یک جانب آن بر آمده در موضع باره موله بر مجاری زمین هموار می شود - آنگاه به کوهستان در آمده از حوض جبال پگلی و دهنطور می گذرد - و در زمین لاهور بآب چناب می پیوندد - و از نواحی ملتان گذشته با سایر پنجاب یکجا شده و در اراضی بهکرو سیوستان بادیه نورد گشته در نواحی بندر لاهوری بآب شور می ریزد - و اهالی کشمیر از ادانی و اعالی بر کنار این جوئبار خانهای سافل و عالی در خور قدر و حال و تفاوت مراتب مال و منال ساخته اند - و برین آب پهناور ده پل عظیم که بلغت کشمیر آفر کدل می خوانند از چوب بسته اند - بطریق غریب و روش بدیع از گنج و آشک در کمال استحکام و استواری - و از جمله این چهار پل که در میان شهر واقع است یک پل ساخته زمین العابدین از ملکان پاستان آن ناحیت است که بزین کدل اشتهار دارد - قریب بدویست سال از عهد گذشتن او گذشته بهمان روش ایستاده و شکست بر اساس آن دست نیافته - و از جمله چهار چشمه آن یکی نزدیک به چهل ذراع است و بر زیر پیل پایهای آن که همین چوبهاست بر روی یکدیگر گذاشته شده شاه تیره های عظیم افکنده اند - هنگام صدور موکب

بادشاهی زنده پیلان بار بردار از روی آن می گذرند و خلل بمیان آن راه نمی یابد - و سوای این تالابی است واقع در سمت شرقی شهر که از فرط نقش و نگار گل‌های رنگا رنگ و انبوهی انواع سبزه‌های مختلف الاشکال همانا شاهدی سراپا غنچ و دلال است - و نام نامی آن دل است بفتح دال - و بر دلکشائی و فرح افزائی همه تن سرمایه استشهاد و استدلال است - میتوان گفت که نظیر این تال غریب بر روی زمین موجود نه شده باشد - و شبیه این آبگیر دلپذیر بدیده هیچ آفریده در نیامده - از مشاهده رنگ آمیزیهای گل‌های آن رشک فرمای اطلس ساده و پرکار کارخانه چرخ برین در نظر دانا صورت این معنی مصور بل مجسم میگردد - که مبدع این نقش بدیع فاعلی است مختار که از آذر گل‌های طری صد گونه نقش آذری بر آب زده - و از نار نمرود هزاران گلزار خلیل بر روی رودبار نیل دمانیده - نی نی از مشیت غنچه کول نمونه دست موسوی از بغل آبگینه فرعونى نمودار نموده و از ساقه آن معانده عکس ساق بلقیس در آئینه صرح ممرود سلیمان نمایان ساخته - مجعلاً جمله دل را پرتو گل آتشى کول که داف رشک بر دل لاله جوغاسو سوخته - و شعله غیوت در مجمره یاقوت رمانی نگار فارسی بل در جان آتشکده فارس افروخته - بمذابه در می گیرد که گوئی از انعکس شعاع آفتاب جهانتاب بر آئینه خانه دل آتش در آب افتاده - چنانچه تماشاگران تفرج اندرز عالم آب از نشای سیر چرخان جوش گل که در دل روز گیتی افروز می گردد - مست و مددهوش گشته از دست می روند - جا بجا درمیان این آبگیر کشاده فضا جزیره‌های مختصر که دهقانان آنرا گلزار و سبزی کار ساخته اند - قریب بهم واقع شده بسیار خوشنما و نزدیک بدل - و هم چنین خیابانهای ممتد در عین آب ترتیب داده درختهای چنار و بید که مانند طایران سبز فام اولی

اجنحه نشیمن قدس پر در پربافته یا بهشتی طائوس چتر سبز بر سر کشیده نهال نموده اند - چنانچه بهنگام گرما کشتی نشینان که از میان این خیابانها میگذرند از سایه ساحت آن میوه راحت می چینند - و باوجود این ثمره عظیم نظر تماشائی در دور و نزدیک از تماشای دلکش آن بیدهای مجذون وش که هر یک حسن صد لیلی دارند در قلب اسد گلچین فیض اردی بهشت می گردد - و ازین گذشته هم در دل دل باغهای فردوس فضا نزهت افزا خصوص باغ عیش آباد و بحر آرا که بسرکار دارای بحر و بر تعلق دارد طرح انداخته اند - و هم چنین جزیره های مشجر که در معنی سرایستانهای فیض گشته است مثل جزیره شاهزاده اصغر سلطان مراد بخش و جزایر چندی از امرای عظام سمت وقوع دارد - بی تکلف سر تا سر کشمیر از کثرت اشجار و انهار و آبگیرها خصوص از پهلوی دل مذکور باغیست خیابان در خیابان در آب - اکثر روی این آبگیر دلیپذیر پهناور که محیط آن هفت کوه جریبی است - از انواع گلهای روپوش می باشد از قسم نیلوفر و گل کول و نوعی دیگر از گل زرد که بسیار درهم و برهم می شکفتد - و نه تفهاری روی این آب پر گل و سبزه است بلکه از ته تا بالا همه جا گل لعل و سبزه شاداب بانواع اشکال غیر مکرر بلند و پست رسته - چنانچه نه آب گوئی از سرایستانها و خیابانها معانته بوستان خیالیست که استادان نگار پرداز ساخته روی آنرا روپوش می دارند - و از جمله خصایص این شهر گلگشت باغ و راغ بطریق سواری کشتی است چه از فوافل آب دل شعبه جدا شده به بهت می رسد - و ازین رهگذر عموم مردم خصوص ارباب ثمول و اصحاب تجمل سیما بندهای بادشاهی که خانها بر ساحل رود و تالاب مذکور دارند کشتی نشین گشته بدربار والا که در کمال اشرف غربی تال واقع است آمد و شد می نمایند - و سایر متفرقات و اطراف

شهر مرکوب سفاین که حقیقتاً راکب آن مسافر مقیم است سیر می کنند -
 چنانچه پیوسته روی دریای بهت و دل از کشتیهایی منقش و مزین
 و ملبس به پوششهای فاخره و ملون رشک سراپای چمن می شود - بل
 از روی رنگین روی روکش پشت طاؤس و چشم خروس می گردد - خاصه
 شبهای مهتاب که عکس ماه منیر از حلقهای موج شوخ چشم دام نظر بند
 نظاره گیر بر روی آب می کشد - و جابجا از تفرجیان سفینه گزین هنگامه
 باده و ساز گرم بازار است و هر گوشه حلقه از اهل ناز و نیاز در کار *

و از متفرهات این نزهت آباد فردوس بنیاد سرابستانهای فردوس مثال
 خلد نشان ست که هر یک از آن رشک حدایق جنان است - سر جمله آنها
 روضه رضوان آئین فیض بخش و فرح بخش است - و آن ثانی خلد برین
 که سبز درختان دلکش آن همانا خضر آسا آبکیات سرمد خورده سبز کرده
 و بر آورده حضرت جهان بخش صاحبقران است که در ایام شاهزادگی
 در سرزمین شاله ساری برین این قریه بهشت برین را احداث فرموده اند -
 و از آن روز باز باین تربیت آنحضرت روز بروز بل لحظه بلحظه در صفا و نزهت
 روز افزون است - از مبدء آن که سمت بالائی باغ و پائین کوه باشد تا منتها
 که آبگیر دل باشد رسته خیابانی طنبایی راست کشیده که طول آن دو هزار
 و یکصد و سی ذراع است بدین تفصیل - چنانچه خیابان هریک از فیض
 بخش و فرح بخش سی صد و ده ذراع است - خیابان داخل خواصپوره
 یکصد و دوازده ذراع - و خیابان بیرون یک هزار و سی صد و نود و هشت
 ذراع است - و عرض عریض آن سی و یک گز - شاه جوئی دیگر بعرض ده گز
 که بفرمان فرمانروای انس و جان بشاه نهر زبان زد است از وسط حقیقی
 جاریست - و آبش از چشمه ساریست کوثر آثار که در دست واقع شده از
 دامان کوهی معروف بکوه بهماک گذشته داخل باغ شده همه جا حاق

وسط خیابان درختان چنار مجرای آب حیوان ساخته بدل ملحق می
 گردد - و بر طرفین خیابان درختان چنار و سفیدار که در حضور اشرف بغضله
 در گز در یکدیگر نهال شده و همگی درین مدت بمرتبه کمال رسیده اکنون
 از فیض نظر انور که هریک صد ره از سدره بالا تر بالیده بخوبی در برابر
 نخل طوبی سر کشیده اند - و در وسط باغ در سه جا عمارات عالی
 و نشیمن های دانشین در نهایت صفا و زینت اساس یافته در پیش هر
 نشیمن حوضهای کلان سی گز در سی سمت ترتیب پذیرفته مشتمل بر
 آشپزخانه و آشپز و فواره جوشان که تفرج آن بغایت طرب انگیز است - و از
 آب چشمه مذکور در همان نهر لبالب جریان یافته هر جا که بحوض
 می ریزد آنجا آبشاری که بچنانکه معروف است از عالم لوح از بلاد صفا
 احداث یافته چنانچه عالی و شگفتی آن بجز در این عالم نیست - درینولا
 فوئیدی و شیشهای حلبی تفاوت از عقالی صبح با ظلمت شب است - درین
 حسب الامر و از هر سمت باغی باغ فوج بخشش بهشتی روضه دیدار موسوم
 به فیض بخش سمت طرح پذیرائی پذیرفت - و در وسط آن نشیمنی عالی
 و در پیشش حوضی چهل در چهل ذراع قرار داده - و بر اطراف چارگانه
 آن ابوابهای عالی بنا از سنگ بفیاد نهانند - و ازین گذشته باغ نشاط
 احداث نموده نواب آصف عفات بی تکلف آنگونه نزهت گاهی کشاده
 فضا شاید بر روی زمین موجود نباشد - و صورت آن باغ جنت آئین بدین
 دستور است - بر ساحل دل در سرزمینی بلند و پست معائنه از دست
 طبقات آسمان نه مرتبه بر روی یکدیگر اتفاق افتاده - چنانچه بمراتب از
 افلاک تسعة والا تر و بیک مرتبه از بهشت برین برتر و بهزار درجه بهتر است
 در درآمد باغ تمارتی عالی بر دل مزید مزایای آن آمده در مفتای آن
 که بدامن کوه پیوسته ازین دست نشیمنی دل نشین بفیاد شده - و در هر

برکه بخاری را که سید نیکو محضر پاک دین صاحب دیانت است
 بجهت تصدی این شغل شریف از سایر مردم آدمی وش دربار سپهر آثار
 گزیده بحفظ مرتبه عدالت که در آن تقدیم کمال دادگویی و نیکوکاری
 و نگاهداشت سر رشته نصفت و انصاف در کار و پاس مراتب شریعت
 و حقیقت و هزار گونه حقایق و دقائق دیگر خصوص عدم رعایت خواطر
 و جانب داری در سلوک این طریقه دقیقه ناچار است برگماشتند - و چون
 از متقلد قلاده این امر شد و کمند اندیشه سید مذکور کوناهی کرده به
 نشیمن عقلی مدعا نرسید و معیذا مگسی در محکمه حکومتش نپریده
 کلاغی بر کلوخش نمی نشست درین ماده که تیر تدبیرش برسنگ خورده
 بود از گوشه گیری پشیمان شده رفض مذهب اعتزال نمود - و حوصله اش
 ازین خسران مبین تنگی کرده تشنیه این امر شنیع منکر که عبارت
 از دعوی غبن فاحش است بر خود پسندیده و لیکن ازین غرامت که برو
 رفته بود اظهار ندامت نموده اثری بر آن مترتب نشد و چون بسیار کوشید
 و بجای نرسیده سودی نکرد ناچار رضایضا در داده دم در کشید *

چون بعضی مقدس رسید که در نواحی کهنه از توابع داخل
 مضافات جانوره که بخاری بیله اشتها دارن انواع نخچیر را اقسام جانوران
 بخشی یافت می شود و صید قمرغه بآسانی دست می دهد به
 ویرنی خان قراول بیگی حکم شد که بموضع مذکور شتافته و مردم بسیار
 در آنجا حاطه جانوران فراهم آورده در جایی که مناسب قمرغه داند وحوش را
 آسمن نگاهدارد - چون فرموده بجا آمد خود بدولت تشریف برده به یک
 گونه گل کار اندازی در آمدند - سه روزی در پی در آن سرزمین رحل
 که در یک گازاختم به نشاط صید و مید نشاط پرداختند - و در عرض آن ایام
 و راست گفتاری زن و سه راس از قوج کوهی و چهکاره و مار خوار شکار شد -

و آن عبارتست از بز کوهی که آنرا رنگ نیز خوانند و بهندی زبان رام چپله گویند. از آنجمله پنجاه راس به تیر و تفنگ خاصه انداختند. و باقی را وقتی که شاهزاده‌ها از شکار باز پرداختند جمعی از مهربان حسب الامر اعلی صید کردند *

و از سوانح این ایام چهاردهم آبان ماه مذکور خانزمان که همواره از نامهربانی خانخانان پدر خویش گله مندی داشت درینولا بذایری روشی سرشار و بد خوئی ناهنجار او که از حد تعدی تجاوز داشت بذکوی رمیده دل ورنجیده خاطر شده بود که تجویز این معنی دور از راه نموده سرحد عظیم بالای گهات را بی سردار وا گذاشته بدون تکمیل رخصت متوجه درگاه گیتی پناه شده بود - درین تاریخ رسیده خود را به سعادت ملازمت بادشاه قدردان مهربان رسانید و بندگان حضرت چون اطلاع بر خصوصیات احوال خانزمان داشتند و صفای عقیدت و خلوص اخلاص و ارادت و کار طلبیهایی او در نظر داشته بدولت می دانستند که این معنی بی اختیار از سر برزده و تا قدرت بر پلاس خود داشته نگاهداشت آن عالم سرحدی را از دست نداده و بدون اضطرابی بی دستوری روی بدربار گیتی مدار نگذاشته بذایر این معنی گرفتگی و مواخذه برو نه گرفته این معنی را بر روی او نیاوردند چه از آنجا که حضرت بادشاه حکیم منش سراپا دانش همه جا بمقتضای قواعد عقلی عمل نموده دستور العمل خرد والا را دست نمی دهند - چون تکلیف مجبور در معنی نوعی از جبرست از این معنی اغماض عین فرموده حمل بر بیروشیها و کوتاه اندیشیهایی خانخانان کردند - و نخست در لباس کمال تعجب و تحیر از طم - سلوک ناهنجار آن سردار ناهموار با فرزند خلف ارشد کار آمدنی خ - که آشنا را حال اینست وای بر بیگانها - آنکه بر زبان می

معاش ناپسندیده

نکوهیده از باخانزمان ظاهر می شود که رنجش خان دوران و سایر بندهای درگاه ازو بیجا نبود - مجملأ چون بالا گهات نگاهبانی لایق نداشت بی توقف از موقف خلافت فرمان اشرف بنام خان دوران صوبه دار مالوه شرف صدر یافت که بیدرنگ از آنجا ببالا گهات شتافته تارسیدن صاحب صوبه دیگر بحفظ آن سرحد و ضبط و ربط سایر ولایات متعلق بدان پرداخت - قضا را در همین تاریخ از انهاء واقعه نویسان آن حدود بوضع پیوست که مهابت خان خانخانان از اشتداد عارضه بواسیر کهنه دیرینه که درین کشور به بهکندر معروف است آهنگ صوبه داری ولایت عدم آباد نمود *

از وقایع این اوقات سعیده سمات صید نشاط اندوز جرگه خرگور است که هرگز بسعی فرمانروایان این کشور بمنصه ظهور نمایان نه شده بود - و سبب اتفاق سنوح آن شکار نادر الوقوع اینکه چون چراگاه مقبر این نوع جانور وحشی که اکثر اوقات در بیابانهای دور دست می باشند بحسب مقور شوره زمین شمع که از آبادانی بعید الوقوع باشد چنانچه از راه دور بآبشخور معین آمده باز بجای می روند - و در اطراف بهیره و خوشاب که از برگذشت سده پندجایب است بر کنار رودبار بهت واقع گشته ازین دست سرزمین بسیار است - بنابراین خرگور نیز در آنجا بشمار است درینولا که نواحی آن سرزمین پی سپر فعال مرکب موکب والی خدیو هفت کشور گردید اله وردیخان قراول بیگی در آن نواحی تنگ نای بنظر در آورده که غدیری بغایت کم آب در آن واقع بود بنابراین بخاطر آورد که سر راه آبشخور مقرر معادن گله های گور را بگیرد - چون بضرورت بر سر این غدیر آیند آنها را بدام آورده و رفته رفته عرصه کار بر آنها تنگ ساخته بخاطر جمع تمام لوازم سرعه پرداخت - مجملأ این اندیشه مستعد را نزدیک بکار انگاشت و بر سر

انصرام آن پیشنهاد آمده نخست تفحص آبشخور مقرر گوران نمود آنگاه جمعی را بجهت منبع آن آبگاه معین تعیین کرد - چون مکرر آن سوخته درونان آتش عطش را از آب خوردن باز داشتند ناچار بدان مضیق در آمدند - درین وقت دام کلان موسوم به نادر بر اطراف آن کشیده همگی را بحیاط احاطه در آوردند - چون این معنی دور از راه که بتوجه اعلیٰ قریب الوقوع شده بود صورت پذیر گشت بادشاهزادهای عالی مقداد و چندی از مخصوصان و مقربان حسب المقرر بمیان آن دامگاه در آمده چندی را خود به تغذی و تیر افکندند - آنگاه بحسب امر مطاع نخست شاهزادهای جوان بخت چندی دیگر را صید نموده تتمه را ارکان دولت ابد پیوند انداختند - و چند گور بچه گرز داران و قراولان زنده دستگیر نمودند - و خاطر اقدس بندگان حضرت ازین شکار بدیع اتفاقی بی نهایت منبسط و فرح ناک گشته از آنجا شادکام متوجه دار السلطنت لاهور شدند *

ششم آذر ساحت دار السلطنت لاهور از ورود مسعود شهنشاه زمین و زمان مکانت دار الخلافه یافت - و بتازگی دراتخانه سرزمین معلی را از نزول اجلال و قدوم جاه و جلال آن والا منزلت کار بالا شد - در همین روز عنایت نمایان آفتاب گیر که از خصایص بادشاهان این سلسله عظیم الشان و ارشد اولاد امجاد ایشان است به سلطان دارا شکوه لطف فرمودند - و سرکار حصار را که تعلق آن بسرکار شاهزادهای بغایت فرخنده فال خجسته شگون است بآن عالی مرتبت ارزانی داشتند - سابق صوبه داری کل خاندیس و برار و دکن به یک صاحب صوبه تفویض می یافت اکنون در صاحب صوبه درین ولایت پهنآور مقرر نمودند - چنانچه بالا گهات و برار و دولت آباد و احمد نگر و مضافات آنها که مجموع یک ارب و نوزده کم

دام جمع دارد بضبط و ربط صاحب صوبه جداگانه باشد و پائین گهات که نود
 کرور دام جمع نام آنست بایک صوبه دار باشد - بنابراین خانه زاد قابل
 رشید معامله فهم کردان یعنی خان شجاعت نشان خانزمان باین مکرمت
 والا سرافراز شده نگاهبانی بالاگهات بعهده تعهد او مفوض گردید - و باضافه
 سه هزار سوار دو اسبه و سه اسبه که از اصل و اضافه منصب پنج هزاره ذات
 و سوار دو اسبه سه اسبه باشد پایه اعتبار و سرمایه افتخار او افزایش پذیرفت -
 و مرحمت خلعت خاص و جمدهر و شمشیر مرصع و اسب خاصگی
 و قیل باتلایر ضمیمه سایر این مراحم عمیمه شده - در همین محفل خاص
 از روی عنایت صوبه پائین گهات در عهده تکفل خان دوزان صوبه دار مالوه
 شده خلعت و شمشیر مرصع و اسب خاصه برای او و خلعتهای فاخره
 مصحوب خانزمان بجهت مزید مغایرت امرای دکن مرسل گشت -
 و صوبه مالوه از تغییر خاندوزان پائین ویردی خان مرحمت شده - و از اضافه
 هزاره ذات و هزار سوار که چهار هزاره چهار هزار سوار باشد سر بلند گردید -
 و همدین ایام شاهزاده محمّد شجاع از دکن آمده ملازمت نمود *

درین ایام نظر عاطفت مستعد پرور خدیو هفت کشور پرتو عنایت
 و توجه برساحت حالت قبول و قابلیت و استعداد تربیت شاهزاده سعادتمند
 بلند اقبال جوان بخت سلطان اورنگ زیب بهادر که منظور نظر پرورش
 آگاهی سلوکی است مبدول داشته تجویز منصب ده هزاره ذات و چهار
 هزار سوار بخدمت نامی آن والا مقدر فرمودند - و رتبه والا و منزلت معلی
 آن شایسته نوازش نمایان و افزایش بی پایان را بمرحمت عام و نقاره و طومان
 و طوغ افزایش داده دستوری برپا کردن سرادق سرخ که خصایص بادشاهان
 و شاهزادهای رشید این دودمان دولت جاوید می باشد ضمیمه این مراحم
 سه نمودند *

هشتم دی ماه حضرت بادشاه معارف پناه حقایق آگاه که از راه کمال ربط
بمبداء همواره خواهان هم نشینی ارباب عرفان و اصحاب ذوق و وجدان
می باشند پیوسته راه آشنائی مرحله پیمایان طریق معرفت الله که در
معنی نزدیکان پیشگاه قرب آن شهنشاه اند می کشایند - بنابر سلوک طریقه
معهود شوق صحبت عارف خدا آگاه عمده مقربان درگاه قدوة السالکین
اسوة الواصلین میان شیخ میر که سرآمد ثابت قدمان طریقت و سرور
پیشوایان این راه است چنانچه سرجمه از خصوصیات احوال شریف
آن خاتم الاولیا در خاتمه این دفتر بخواست ایندی گذارش خواهد یافت
بتأزگی محرک اراده صادقه آن حضرت آمده قرین سعادت متوجه زاویه
متبرکه آن سرخیل عزلت گزینان شدند - و بعد از اتفاق ملاقات چون بنندگان
حضرت می دانستند که از صحبت ماسوی نهایت مرتبه انفجار دارند
هنوز استیغای حظ تام ننموده همان لحظه ادعای وداع نمودند - آن سرحلقه
سلسله اهل الله که از روی اشراق بر خواطر و ضمائر آگاه بودند چون میلان
خاطر مبارک آن حضرت را دریافتند خود نیز بنابر آنکه خدا جوئیدها و حق
نیوشیهای آن حضرت گوش زد ایشان شده بود از دیر باز میل دریافت لقای
انور آن سرور داشتند - لاجرم با آنکه کم نسی را پیش خود راه می دادند
از سر خواهش تمام خوب در آمده خوش برآمدند و توقع از روی
انبطاط و اهتراز تمام اظهار میل به صحبت آن حضرت نمودند چندانکه
تکلیف توقف آن سرور بسرحد تاکید و مبالغه رسانیدند - بنابر آن چون
مالک رقاب انفس و مالک ملوک آفاق چنانچه مذکور شد بمجالست
خاک نشینان گوشه تنهایی که فی الحقیقت بادشاهی عالم مجاز نیز
ایشان دارند اشتیاق مغرط داشتند از سر خواهش ته دلی قبول جلوس
نموده با بادشاهزادهای نامدار و یک در از خاصان در محفل آن قدوة

اهل دل بصحبت اشراف نشستند - مجمل در آن انجمن صدق و صفا
 بسی حقایق و معارف از هر باب خصوص سخنان ارباب سلوک و وصول
 که روایع عرفان و وجدان از آن استشمام می شد مذکور کردند - و از سخنان
 بلند آن دو بادشاه عالم صورت و معنی حاضران این بهین محفل اهل دل
 سرمایه بلند پایگی اذدوختند - و برکت صحبت سراپا کیفیت آن دو مرشد
 کامل ظاهر و باطن از شاهراه ایقان بسرموئل عرفان و وجدان رسیده از جرعه
 فیض آمود شراب رحیق تحقیق دو والا مشرب مذهب وحدت و توحید نشاء
 شراب معرفت دو بالا رسانیدند - و به پرتو نظر آن دو بلند پرواز والا در یکدم
 طی مراتب کرده و از درجه علم الیقین طیران نموده و باقبال نظر قبول آن
 دو عارج معارج حق حقیقت سلم السماوات استعلا و استدراج بدست
 آورده قابلیت حق الیقین یافتند - و بالعمله با آنکه ذکر فصایح خبرت بخشش
 و غیرت افزا در خدمت این رموزدان اسرار آگهی اعنی
 حضرت ظل الهی بذکر کمال عدم احتیاج آن حضرت در امثال این امور
 باستغاضه و استکمال که از دست تکمیل کامل و تکمیل حاصلست و لیکن
 از آنجا که وظیفه اهل الله در صحبت بادشاهان خدا آگاه به اندرز گوئی
 و نصیحت انحصار دارد الاجرم پندهای سودمند مذکور ساخته ادای حق
 مقام کردند - آن حضرت که گنجور لطایف دقایق و خازن معارف حقایق اذد
 بذکر خوشنودی الهی و خورشیدی جناب عرفان پناهی از باب تجاهل
 العارف فرموده ایشان را به کمال توجه خاطر و حضور قلب اصغاء فرموده
 در معزن سینه اسرار خزینه جا دادند - چون خدمه شیخ هیچ چیز از
 کسی نمی گرفتند مگر قلیلی از لوازم بشریت که آن نیز در وقتش
 بموقع قبول وصول می یافت - آن حضرت چیزی از زخارف دنیوی برسم
 فتوح نکردانیدند و همین سبکه و دستاری سفید بنظر انور ایشان که از روی

باطن بنور معرفت الهی مزین و حالی بوده هر چند بظاهر از زیور بصارت عاقل و خالی بود در آورده اظهار چشمداشت به قبول نمودند - و جناب شیخ بنابر رعایت جانب آن والا حضرت به قبول آن هدیه مبادرت فرمودند - بندگان حضرت در پایان صحبت از روی انبساط بنحوی که در خاطر شریف آن حضرت گران نیامده باعث انقباض نشود توقع قبول قلیلی نقد بجهت تقسیم بر فقراء و مساکین که منسوبان جناب ولایت انتساب و مجاوران بقعه برکت نصاب اند اظهار نمودند - بندگان حضرت شیخ از سر بسط تمام فرمودند که فقیر مستحق نمی باشد چه هر که خدا دارد احتیاج بماسوی ندارد - مجملاً چون این مجلس که از فاتحه تا خاتمه کما ینبغي اختتام یافت قرین سعادت و مصحوب اقبال بدولتخانه والا معاودت نمودند *

بیست و دوم چون حقایق احوال شیخ بلال که زاهدیست بنایت پاک اعتقاد و پارسائیست به نهایت پرهیزگار و پاکیزه روزگار از دنیا گوشه گیر و از خلق نفرت گرفته و دوری پذیر و باین معانی به شگفته روئی و خوشی مجاوره و مهمان دوستی و نان دهی سرآمد عزلت گزینان ولایت پندجاب ست مکرر بمسامع علیه رسیده بود لاجرم اراده ملاقات شیخ مذکور فرموده بزایده مشارالیه تشریف حضور ارزانی داشتند - و بعد از استیغلی صحبت رنگین که بخوشی و دلگشی برآمد خیرباد شیخ بجا آورده مبلغ ده هزار روپیه بمجاوران و تبعه بقعه شیخ قسمت فرمودند *

بیست و چهارم که ساعت مختار و مسعود بود اشاره علیه والا حضرت اعلی درباراً روانه شدن پیشخانه برکت نشانه بسمت دار الخلافه عظمی سمت وقوع پذیرفت - و شاه علی کونوال و عمله فراشخانه از مشرف و سر منزل و امثال ایشان بطریق معهود این دولت کده والا که در نظایر این وقت خلعت می یابند بخلاف فخره مخلع شدند - در همین روز سعادت

اندروز تربیت خان که در تقدیم خدمت رسالت بلخ بر طبق مقصد و مرام اقدام نموده باز گشته بود بسعادت زمین بوس آستان آسمان نشان مستعد شد - چهل و پنج واس اسپ و چهل و پنج شتر نو و ماده و چند پارچه چینی نفیس و دیگر نفایس از قالی و نمد و تکیه و امثال آن بطریق پیشکش گذرانید و از ظرایف و نفایس و تکلف او مصحفی بود که از بلخ بدست آورده که بخط شاد ملک خانم بنت سلطان محمد میرزا بن میرزا پیر محمد بن میرزا جهانگیر بن صاحب قران اعظم از بلی بسم تا میم تم یک خط و یک قلم بخط ریکان در نهایت خوشی و دلکشی صورت رقم یافته بود - در آخر نام و نسب خود را در ضمن سطری چند بقلم رقاع نکوی خوش نوشته که بخطوط اسنادان سبعة مشتبیه می شد - بندگان حضرت از مشاهده آن بی نهایت متعجب و خوشوقت شده این تکلفه نایاب را در خزانه الکتاب خاصه معشورین ساختند :

یومست و پنجم ماه فرخنده انجمن جشن مبارک و زن شمسی سال چهل و پنجم از عرابت پلایان خدیو زمین و زمان در نهمین شاه برج دولخانه دار السلطنت که ارتفاع شرفات غرفهای گویور و توجش از غایت رفعت مقدار سربلندی بارج چرخ چابری نمود نمی آید و سعادت اسباب خاک ریز فلک ستیز خصوص درینوا که محل وزین وائی حضرت اعلی شده از کمال عظمت مکانست و مکان و زمانت قدر و مقدار آن بهم سنگی مرکز گوا زمین نمی دهد انعکاس نیست - و بخیر رسوم معبوده آن روز شرافت اندوز از داد و دهش و اعانه مناسب و زیور بظهور رسیده سایر ارباب استحقاق بر کام خواطر و مراد دلها فیروز گشتند - و همدرین روز سعید خان صوبه دار کابل بفوز سعادت زمین بوس انجمن حضور از سرفرو معنوی بخت سعید شد و باضافه هزاره ذات که پنج هزاره چهار هزار سه اسبه و دو اسبه باشد سرافراز گردید -

و عهد القادر پسر احدات که ریاست سایر قباایل افغانان سرحد کابل داشت درینولا بوساطت راهنمای آن خان شجاعت نشان ترک سلوک ناشایسته طغیان و عصیان نموده بندگی درگاه پیدش گرفته بود بوسیله او از سعادت زمین بوس آستانه سپهر نشانه راس المال سرافرازی جاوید بدست آورد - و بیست و پنجم منزل وزیر خان که درین ایام سمت اتمام یافته بود از فیض ورود مسعود رشک فرمای فردوس برین گشته برین سراسر بنا اعتبارش را پایه دار بل پایدار ساختند - و خان مذکور به شکرانه این عنایت که باعث سرافرازی جاودان اولاد و اعتقاب او بود مراسم پا انداز و نثار تقدیم رسانیده پیشکش گرانمزد از نظر انور گذرانید - از آنجمله دو لک روپیه سایر اجناس بدرجه قبول رسید *

وقایع ولایت جنوبی که درینولا سمت وقوع یافته آنکه چون مهابت خان خانخانان صوبه دار دکن بمقتضای قضای آسمانی آنجهانی شده و هنوز خان زمان که صوبه داری بالای گهات باو رجوع داشت نرسیده عرصه بظاهر خالی بود ساهوی تیور رای سیاه رو با گروهی از بازماندگان نظام الملک مساعدت وقت غنیمت دانسته بر سر مضافات دولت آباد که در قبضه تصرف اولیای دولت بود شتافته در خیره چشمی و چیره دستی که از دست ایشان می آمد قطعاً کوتاهی نکردند - خاندوران بعد از آگاهی این قصه از مالوه به برهان پور آمده از آنجا با مبارز خان و جگراج و راجه جی سنگه و حکیم خوشحال بخشی و اکرام خان و جمعی دیگر متوجه بالای گهات شده بروز پنجم به ظفر نگر و از آنجا در سه روز به کهرکی رسید - و بزودی بدولت آباد پیوسته یک روز در آن مقام به قصد استعلام مقر آن آشفته مغزان قرار اقامت و استقرار داد - و چون خبر یافت که در همان چند روز که ماهچه مهر شعاع رایت موکب منصور از افق خط دولت آباد ارتفاع پذیرفته بود بطرف رآمدن افواج غنیم لثیم اختیار طی وادی فرار نموده اند و بشتاب بخت

برگشته در آن سرزمین هایم و سرگشته می گردند - لاجرم هماندم به قصد گوشمال مخالفان خارج آهنگ مهیای تعاقب شد و چون ساز راه راست گشت با دلیران کار طلب در همان شب بقابوی شبگیر پای برکاب شتاب آورده از آن مقام راهی شد - و همه جا مراسم تعاقب بجا آورده آخر روز خبر یافت که آن خاکساران باد پیما از شیوگانون دو گروه گذشته بر ساحل آبی منزل گزیده اند - باوجود ننگی وقت و تنگ آمدن ستوران به ترتیب مغرور موب اقبال پرداخته بمواجه آن تیره رایان رو آورد - آن مخدولان بمنجرد ظهور علامات موب اقبال پشت به عرصه کارزار داده رو برای فرار آوردند و پناه بظلمت شب برده زینهار پی شب تاری شدند - چون تعاقب دشمن در سیاهی شب منافی آداب سپاه گرمی است از دنبال ایشان نشناخته همان جا فرود آمد و یک پیر شب مانده از آنجا روانه شده به نزدیکی مقصد رسیدند - ظاهر شد که بعضی از بار و بینه اشل ادبار بیالای گریوه دوند رسیده و باقی مشرف بر رسیدن است لاجرم دلیران یکه تاز بشتاب سیلاب سر در نشیب از عقب آن بدعاقبتان رو بفراز عقبه نهادند - چون قوشونی از غنیم که بدرقه آنها بودند بیوقهای نشان غازیان موب عظیم ایشان و لوازم تیغ و سنان و بواب اسلحه ایشانرا بنظر در آورده از موب اقبال آگاه شدند بخاطر آوردند که دمی چند سر راه نگاهداشته بدستگیری در آیند که مشر در عرض این مدت جمیع مردم ایشان وقت یافته خود را بیالای گریوه رسانند - و چون مفسدان باین عزیمت فساد بزرگ راه مطلب و مقصد بهادران شده پیش روی سیلاب خانه کن بنیاد افکن را بمقتی خاشاک بستند و سر راه آتش شعله افروز خرمن سوز را بدسته خس گرفتند در دم از صدمه دلیران موب مسعود بختوی نیست و نابود شدند که گویی جمله آن گروه سیاه بیرون تپه درون چون سرمه که در ده گذر باد فرو شود بمحض جذبش باد حمله

نخستین که در حقیقت اثر مصرر داشت معدوم مطلق گشتند - آنگاه یغمائیان
 عسکر اقبال دست به نهب و غارت برکشوده آتش تاراج در اسباب آن بدکیشان
 سرکش زدند - هشت هزار گاو غله بار و باقی گاو که بان و سلاحهای جنگ
 بر آن بود بتصرف درآمد و نزدیک سه هزار نفس از بیم سرتن به ذل اسیری
 داده گردن بغل دستگیری نهادند - از این فتح مبین که نصیب اولیای دولت
 ابد پیوندد آمده باعث کسر قلوب بقیه اعدا شد همانا از آثار اخلاص خالص
 و ارادت صافی و خاصیت صدق نیت و حسن عقیدت تواند بود که با این مایه
 ترددات نمایان و ایلغارهای در دراز از آن خان بلند مکان در عرض هجده
 روز صورت صدور دست *

ششم بهمن ماه منزل علامی افضل خان که در لاهور بتازگی اساس
 یافته از یمین قدم آن حضرت محل نزول فتوحات آسمانی و مهبط میامن برکات
 جاودانی گشت - و آن دستور اعظم به شکرانته این مایه سرافرازی ترتیب
 پالنداز نمایان نموده پیشکشی گرانمند از انواع جواهر و مرصع آلات گذرانیده -
 ده هزار روپیه که بصیغه نثار نامزد شده بود از تموج دریای سخا وجود بساحل
 امیدواری عبد القادر پسر احداک که در آن انجمن پرنور بسعادت یار کامگار بود
 افتاده سیر چشم تمنا گشت - و موکب والا بتاریخ بهمن ماه همعنان جاده
 وجلال و قرین دولت و اقبال از دار السلطنت لاهور متوجه سمت دار الخلافه
 کبری شد - و چون دریغولا شاهزاده والا گهر مراد بخش - که بغایت آبله
 بر آورده دریغولا بسبب همان بیماری صاحب فراش بود درین حال سواری
 بنابر احتمال حرکت عقیف کمال دشواری داشت ازین رو بجدانی چند
 روز قرة العین اعیان خلافت راضی شدند که بعد زوال عارضه از دنبال
 باهستگی متوجه شوند و بجهت نفقد احوال و پرستاری و تیمارداری شاهزاده
 رابعه دوم ستنی خانم که در فنون مسایل طب و معالجه امراض مخوفه از

درستی سلیقه ید طولی دارد در لاهور باز داشتند - وزیر خان را که در مداوای امراض صعبه کمال مهارت و خبثت اندرخته مکرر از عهد صبی باز معالجهٔ سوء المزاج شاهزادهای نامدار نموده هم از منزل نخستین بمرحمت خلعت خاصه و فیل مختص ساخته بجهت مداوای آن والا مقدار مهخص فرمودند - چون قرار داد خاطر اقدس آن بود که موکب اقبال از دار السلطنت لاهور تا سهارنپور بخشکی مرحله فورده گشته از آنجا کشتی سوار متوجه دار الخلافه اکبر آباد شوند بذابر آن بعضی از کارخانجات سرکار خاصه شریفه و ناظمان امور آنها و سایر حشم و خدم زیادتی که همراهی همگی درین راه چندان درکار نبود حسب الامر اعلی از شاهراه راهی اکبر آباد گشتند - سعید خان بخلعت و جمدهر مرصع و فیل سرافراز گشته بکابل رخصت یافت و عبد القادر بمرحمت خلعت و شمشیر و فیل و انعام ده هزار روپیه و منصب هزارتی ذات و سیصد سوار بر تمغای خاطر کامگاری یافته همراه خان مشار الیه راهی شد *

بهیست و فهم ماه باغ حافظ رخنه که چشم و چراغ سرزمین سرهند است از فیض نزول موکب سعادت بهشت روی زمین شد و از سرتا سر آن گلگشت بهشتی مقام خاصه نشیمن دل نشین که حسب الامر اعلی برکنار تالاب بیرون باغ بتازگی بنیاد یافته بود وام حق مقام بادا رسیده دوم اسفندار ظاهر برگشته شاه آباد را که ابد الیاد از پرتو فیض نزول موکب اقبال بادشاه هفت کشور آباد خواهد بود معالقه ماندند عفوۃ کده باطن روشندان صفای آئینه مهر انور پذیرفت - درین منزل اسلام خان میربخشی را به سرداری هفت هزار سوار درباب تنبیه متمردان آن روی آب دشلی که پیوسته در پی سرکشی بوده بر سر راهزنی می باشند نامزد نموده راهی ساختند - مقرر شد که رستم خان دکنی از سنبیل که جاگیر او مقرر است

بفوج آن رکن الدوله پیوسته درین مهم همراهی گزیند - از حضور سردار خان
 و دیندار خان و شیخ فرید و اصالت خان و لطف الله خان نقشبندی
 و سید عالم بارهه و قلعه دار خان و سید لطف علی و چندی دیگر درین
 فوج متعین شدند - و همدرین تاریخ اشتعال شعله غضب بادشاهی که
 نمودار التهاب آتش قهر الهی است بربانه کشی در آمده بر سر سوختن
 خرمن تن و جان و خانمان زیاده سران گردن کش این جانب آب جون
 آمد - و تقدیم این خدمت نامزد شایسته خان خلف یمین الدوله نامدار شد -
 پنجم ماه مطابق پنجم رمضان چون در نواحی لوریه راه بر ساحل رودبار
 چون افتاد بر خلاف معهود بحر کرم بل ابرجود کشتی نشین گشته تفرج
 کنان و شکار افکنان بسوی مقصد توجه فرمودند - یازدهم ماه چون سفینه
 اقبال که در آن محمل محمل کوه وقار و سکینه بود بر باغ و عمارات کیرانه
 ساخته مقرب خان بر کرانه آب گذر افکند - بندگان حضرت به قصد مزید
 اعتبار آن پرستار دیرینه و تمهید قواعد مباحثات جاوید سلسله او لمحک فیض
 نزول همایون بدین سرمه منزل، نزهت آئین مبذول داشتند - خان مذکور
 احوال خود را به ترتیب چیده بنام پیشکش مسمی بل بسمت شکوانه
 موسوم ساخت و بندگان حضرت بمنابر مراعات خاطر او بقبول قلیلی
 از جواهر و طلا آلات اکتفا نموده معدودی از آلات سیمینه که بغایت خوش
 ساخت بود گرفتند و ما بقی را باو بخشیدند - یازدهم دار الملک دهلی
 سرمه منزل خیل اقبال آمده عرصه نزهستان نور گده بهبوط انوار ظل الهی
 حقیقت نورستان قدس گردید - روز دیگر بطواف مرقد منور جنت آشیانی
 متوجه شده از ورود آن حظیره خطیره فیض اندوز گشتند - بعد از ادای
 آداب زیارت از قرأت فاتحه فاتحه و استدعای مغفرت وظیفه مقرر که عبارت
 از عطا میجاوران است مبلغ پنج هزار روپیه مرحمت نمودند - هفدهم

اهل اردوی جهان پوی را همانجا باز داشته با بادشاهزادهای والا گهر و چندی از مقربان بسوی صیدگاه پالم شتافتند - چهار روز در آن سرزمین نشاط اندوز و شکار انداز بوده قضا را بر طبق دستور معهود آن نوبت در یک روز چهل آهوی سیاه از همان تفنگ خاص بان صید نمودند - و این اتفاق بدیع باعث مزید انبساط طبع مبارک آمد - بیست و دوم ماه دارالملک دهلی را بر جانب دست چپ گذاشته در آن نزدیکی قرین دولت فرود آمدند - بیست و پنجم همعنان اقبال انداز شیر افگنی نموده بسوی بیشه که همیشه کنام شیران ازدها عولت می باشد متوجه شدند - و بیکدم شش قلاده تیرمندی هزبر قوی هیکل سه فرو سه ماده به دهمده فسون ازدهای دمان تفنگ بیجان شد - و چهار بجه شیر دستگیر شیر پنجه عولت گرز برداران شیر افکن الجز شکن موکب دولت گشتند *

دریندوا والا عکرماتی از سکازم عالم بالا و عواهب حضرت ایزد تعالی که نسبت به سایر عالمیان موعود و بحضرت ارفع اعلی و شاهزاده اکبر اعظم خصوصاً روی نموده باشند شگفتگی روی عالم و امیدواری ایفاء آدم گردید رسیدن نصیحه گامه آن بادشاهزاده سپهر جذاب است از فیض قسمت ازلی بکمال نصایب یعنی فرخنده ولادت سعادت مند شاهزاده قدسی نژاد در شبستان عصمت و عفت کریمه شاهزاده غفران مآب سلطان پرویز و تبیین خصوصیات کیفیت این عطای مهین آنکه روز بیست و ششم اسفند از مطابق جمعه بیست و ششم رمضان سال هزار چهل و چهار که موعود سلطان پوز از مضافات پرگنه پاول معکیم سرداقات اقبال بود بهنگام طلوع طلوعه مهر انور تابشیر صبح ظهور آن فرخنده اختر برج سربویی جاوه گری نموده و نوید قرب ورود مسعود این شاهزادین موعود ارجمند بهام شهود وقتی بسمع شریف رسید که تمام محفل بادشاهی و اکثر اردوی گیتی پوی راهی شده بودند بنابر آن از

موقوف خلافت کبری امر اعلی بتوقف شاهزاده والا قدر زیور صدور یافت که بعد از قدم آن خجسته مقدم فرزند سعادتمند بآهستگی متوجه شوند - و چندی از امرای عظام را در خدمت شاهزاده عالمیان باز داشتند که هنگام کوچ در رکاب برکت نصاب آن شاهزاده سعادت انتساب پذیرای اکتساب سعادت گردند - چون این بشارت عظمی که عبارت است از میلاد آن والا نژاد که در دو گهری و ربع از پهر اول این روز سعادت افروز وقوع یافته در منزل دیگر بموقف عرض اعلی رسید از کمال انبساط خاطر آن روز فرخنده را عید سعید گرفتند - و گورگه دولت را بنوالی شادینانگ این نوروز اعظم نواختند - و سایر بندها مراسم تهنیت و مبارکباد بطریق اعیاد معهود بجا آوردند - هفتم در عرض راه میان موضع بجهولی معروف ملتزمان رکاب سعادت انتساب شد که در نزدیکی این محل تنومند شیرینی چند اهرمن هیکل در پیغولگ جنگل جا گرفته اند که ثور آسمان بل اسد را چه جای جدی و حمل از مکذبی مسکن و محل خویشتن مجال گذشتن نمی دهند و ازین راه آزار و اضرار تمام به انعام و مواشی سکنه حوالی و حواشی این سرزمین می رسد - لاجرم حضرت بادشاه شیر شکار هم از راه متوجه آنسخت شدند و در عین رسیدن چهار شیر نر و ماده را به تغنگ خاصه انداختند *

سی ام ماه مذکور سرزمین دل نشین گهات سامی که در نزدیکی دار الخلافه عظمی برکنار دریای جون سمت وقوع دارد از ورود مسعود موکب اقبال و دولت قرین روکش سپهر برین گشته والا نشیمن های آسمان نشان که تازه در آن والا مقام حسب الامر سامی نزدیک گهات مذکوره سمت تمامی یافته بود از نزول اشرف شرف محل حمل پذیرفت - درین منزل شاهزاده والا قدر که حسب الامر اعلی متعاقب راهی شده بودند نور سعادت ملازمت نمودند - هزار مهر و هزار روپیه بوسم معهود بر سبیل ذر

گذرانیده التماس نام فرخنده اختر نمودند - بندگان حضرت آن همایون قدم
خجسته قدم را به سلطان سلیمان شکوه موسوم فرمودند - از اتفاقات بدیعه
نارنج ولادت سراسر سعادت آن شاهزاده فرخنده اختر است که مصراع
موزون درست آمده - * مصراع *

سلیمان شکوه و سلیمان شکوه

همدین روز عبد الله خان بهادر فیروز جنگ که حسب الصدور امر
جهان مطاع بتادیب متمردان رتن پور مامور شده بود بعد از تقدیم
مهم چنانچه هم اکنون ابصار آن امر مبهم می نماید زمیندار آن موضع
بالو لچین و سایر زمینداران آن نواحی را سایر غنائیم همراه گرفته بدرگاه والا
رسید - و سعادت ملازمت اندوخته نخست هزار اشرفی برسم معهود نذر
ملازمت و موافق عدد مذکور اشرفی که به نیت برآمد این مهم نذر نموده
بود بنظر انور درآورد - و کیفیت فتح مذکور آنکه چون خان فیروز جنگ
بکوشمال زمینداران سرکش آن سرزمین فرمان پذیر شده آهنگ آن مقام
نموده راهی شد و امر سنگه زمیندار بافدشون نیز با جمیعت خود به خیل
اقبال ملحق شد از آنجا که راه بوداریست بمنچور رسیدن پایی گهاتی
بهاگی که نزدیک شصت گز از رتن پور دور است منزل گزید - و روز دیگر
بی توقف و تامل باوجود معویت گریوه پایی در راه نهاده عزم گذشتن
از آن کرد زمینداران آن حدود که بغرور جنگل و گریوهلی دشوار گذار یک
منزل پیش شتافته سر راه گرفته در مجادله کشاده اراده آن داشتند که بغیر
وجود بی بود مشتکی سبک سر خاکسار پیش قدمه صحر بگیرند و روی لطمه
بحر اخضر به پشانی خشن نهادی چند خاشاک سرشت نگاهدارند -
درین حال که خان فیروز جنگ از پیش نهاد آن مردود آگاه گشت
فی الحال به شتاب باد و سحاب راهی شده روی به بالای گهاتی نهاده

شعله افروز آتش کین گشته بباد حمله نخستین دود از نهاد و دمار از روزگار آن دد طیفنتان بد گوهر برآورد - و چون از همین صدمه گروهی انبوه کشته گشته در سقر مقر گرفتند باقی رو بفرار نهاده بمقر مقرر خود که عبارت است از تینوتهر نام حصار بندی اشکال پیوند واقع در جنگل شمال رویه شتافتند - و بهادران تهو شاعر از عقب ایشان و فراز آن عقبه صعبه برآمده به تجسس آثار آن اهرمن منظری چند دیوسار پرداختند - چون سمت هزیمت آن بد باطنان ظاهر شد باوجود آنکه اطراف آن حصار از کثرت انبوهی اشجار جنگل هلی دشوار گذار بود بجای و چستی از آن گذشته خود را به نزدیکی دیوار حصار رسانیدند و ترک جان بر خویشتن آسان کرده کار متحصنان دشوار گرفتند - و چون به کمتر فرصتی معامله بر اهل قلعه تنگ نموده مشرف بر تسخیر قلعه ساختند - اهل حصار چون دانستند که چاره معامله در جوهر انحصار دارد دیده و دانسته بنابر وفور جهل و غرور تیغ از جان اهل خانمان خود دریغ نه داشتند و بعد از کشتن زنان خود نیز کوششهای مردانه نموده بدرک اسفل سیمو و تعربئس المصیر شتافتند - و قلعه به کشایش گرائیده معدودی چند از عیال و اطفال جمعی که فرصت جوهر نمایی نیافته بودند دستگیر شدند - و چون سر آن گروه بغایت بد هنجار و ناهموار بود و احوال و اطفال اردو خصوص از انبوهی توپخانه از فرط دشتی جاده در کمال دشواری عبور می نمود ناچار دوسه روز در آن مقام اقامت گزیده راه را هموار ساختند و از آنجا باتوزک شایسته و روش بایسته به سمت رتن پور راهی شدند - چون بالو لچهن زمیگذار آن موضع ازین گونه فتحی که در سرسواری دست داده بود آگاهی یافت از خواب بیدار به بیداری و از مستی بیهوشی به هوشیاری گرائیده هوای خود راهی که لازمه جنگل پروری و خود روئی ست از سر بیرون کرده از سر

تملق و فروتنی و روی عجز و زاری پیغامهای رقت انگیز تضرع آمیز داده به شفاعت امرونگه زمیندار باندھون ابواب ضراعت و اظهار اطاعت کشوده بوسیله نامه و پیغام از در درخواه درآمده التماس اعطای امان جان و بخشایش مال و خانمان نمود - لاجرم سردار مروت شعار قبول ملتسمس او نموده از سرجرم او در گذشت - و سندر کب رای را که درینولا از درگاه نزد خان مذکور آمده بود نزد بالو لچین فرستاد که آن پریده هوش رمیده دل را شرمزده ساخته استمالت دهد - چون کب رای به رتن پور رسید و از همه جهت جمیعت اندوخته بیدرنگ آهنگ ملاقات خان نمود و سیوم بهمن موافق هفتم شعبان سه زنجیر فیل بطریق ده آورد همراه گرفته بدیدن خان آمد - آنگاه در عرض بیست و پنج روز یک روییه نقد و نه زنجیر فیل همراه گرفته روانه درگاه والا شد و در آن ولا که گذارش پذیرفت استسعاد یافت *

نهمین روز اسلام خان و شایسته خان که از ذوالحی سرفند بکوشمال زیاده سران شورو جانب رودبار چون رخصت یافته بودند بر سرزمین آنها تاخته خانمان ایشان را سوخته خراب ساختند و قریب دو هزار تن از مسلمانان متهم که جز قطع طریق و قتل متروکین کاری نداشتند بی سروپی سپهر و عیال و اطفال آن بدستالان و اسپهر دستگیر نموده سالم و غانم معاودت کرده بودند با سپهر همراهان بمسجده درگاه رسیدند - و رستم خان فوجدار سنبهل و باقر خان عویه دار دهلی که بهمراتبی دو فوج مامور شده بودند درین روز سعادت اندرز ملازمت حاصل کردند - و همدین تاریخ اعیان امرا و اکابر و اشراف و اعالی و اهالی دارالخلافه از متصدیان خدمات و غیر ایشان و جمعی دیگر که بآهنگ ادراک سعادت ملازمت از اطراف دارالخلافه شتافته بودند مثل اعتقاد خان و لشکر خان و راجه بیتهداس

و مکرمت خان و احمد بیگ خان و امر سنگه زمیندار باندهرن و غیرت خان و میر عبد الکریم بخشی و داروغه عمارات دارالخلافه بشرف آستان بوس درگاه والا که مدتی از سعادت جاوید حرمان نصیب بودند رسیده کامل نصاب شدند - و چون ساعت مسعود برای نزول همایون موکب اقبال بمركز محیط دولت یعنی دار الخلافه عظمی و جلوس مبارک آن نایب منایب نیر اعظم بر سریر سپهر نظیر مرصع که درین ایام آن نمودار فلک ثوابت صورت اتمام یافته باختیار منجمین روز جمعه سوم فرودی قرار یافته بود بنابراین جشن تحویل آفتاب جهانتاب و انجمن نوروز گیتی افروز در دولت سرای گهات سامی مقرر شد - و سامان طرازان کارخانجات سلطنت به تزئین محفل نوروزی بر طبق دستور هر ساله و آذین بزم جلوس مذکور در صحن خاص و عام دولتیخانه دار الخلافه اکبر آباد مامور گشتند - و همگنان بحسب فرموده نخست اسپک محفل زربفت مقیش کار گجرات را که قریب یک لک روپیه صرف مصارف آن شده بود در پیشگاه ایوان چهل ستون به ستونهای زرین و سیمین افراشتند - بود و بر اطراف آن ازین جنس شامیانها بپا اندازی همان دست ستونها استاده نمودند - آنگاه روی زمین را بگستردهای های ملون و بساط های مزین روپوش ساخته روکش کارگاه بوقلمون ساختند - و در سایه اسپک چوبوتره مربع ترتیب داده محجری زرین بر چهار ضلع آن نصب نمودند - و اورنگ مرصع مذکور را در وسط حقیقی آن گذاشته بر جوانب تخت چترهای مرصع که مسلسل آن بلالی قیمتی مکمل بود منصوب نمودند - و در دیوار و سقف و جدار و طاقهای اطراف محوطه خاص و عام را با عمارات نقار خانه و پیش طاقهای سر دروازه که شاهزادهای عالی مقدار و امرای نامدار کامگار متکفل آذین و تزئین آن شده بودند در اقمشه نفیسه هر دیوار از محفل طلاباف و زربفت ایرانی و دیباهای رومی گرفتند و همه جا در مجلس

بهشت زیب فردوس زینت ظروف طلا و مریع و میناکار به ترتیب
چیدند *

اکنون خامه رقاب نگار درین مقام به تصویر سر جمله از خصوصیات
شکل و هیئت این گوهرین سریر بدیع آئین که جز قلم قدرت صورت آفرین
ز عهده تحریر آن نمی تواند آمد دلیری می نماید - این تخت همایون
که قطع نظر از سخن آرائی شاعرانه روی سریر خسروانی و سر اورنگ کیانی
ملوک عجم با پایه نردبان آن هم پله نمی تواند شد در میانه ایام جلوس
ابد پیلان رای گیتی آرای خدیو زمین و زمان به ترتیب آن پرداخت -
جمیع جواهر که در کرور رویه قیمت آنست سوای جواهری که در جواهر
خانه خاصه محل می باشد و اغلب اوقات از تزئین آن حضرت زینت
پذیر می گردد منظور نظر انور ساخته از آن جمله سواربی هشتاد و شش لک
روپیه بوزن پنجاه هزار مثقال از لعل و یاقوت و زمرد و مروارید که در سنگ
و رنگ و قیمت امتیاز داشت اختیار فرمودند - و بایک لک توله طلا که
دویست و پنجاه هزار مثقال جوهری باشد و قیمت آن پانزده لک روپیه
است تحویل بی بدل خان داروغه زرگرخانه سرکار خاصه شریفه نمودند -
و در مدت هفت سال تمام سمت اتمام یافته مبلغ یک کرور روپیه که
سیصد و سی و سه هزار روپیه تومان ایران و چهار کرور خانی توران باشد
در مصارف آن بخرج رفت - و تصویر خصوصیات آن برین صورت است که
هیئت آن فرخنده سریر مستطیل و مستطیف سمت ترتیب پذیرفته - چنانچه
همانا از نسبت آن وضع همایون عموم این شکل احسن صور و اجمل تقاریم
اکمل و افضل اشکال و اوضاع گشته گویدا که مال و جمال عقالهانیان را همین
ماده منظور افتاده آنجا که می گوید :

تا عقل کرد نسبت این وضع با فلک * هیئت مستطیل کنون شکل افضل است

و آن سریر و کوش پایه برچیس که تخت طافدیس بل عرش بلغیس را از طاق دلها برانداخته و کرسی گوهر نگار سلیمان را در نظرها بی وقعت ساخته وصف رفعت پایه گرانمایه اش سخن را باز بر کرسی نشانده و ثنای والای پله مقدارش بنابر فرط رتبه مقدار قدر سخن را از پایه کرسی درگذرانیده چندانکه بساق عرش رسانیده - سقف مروج اش بهشت قایم زرین میخانگار که هر یک قاعده نه گنبد میخان گوهر نگار می تواند شد افراشته شده بر سطح اعلای آن دو طاووس زرین میخانگار که جا بجا بر پرهایی افراشته آنها زمرد بکار بوده و بر روی یکدیگر سمت وقوع دارند و هر یک دانه لعلی که هر یک همانا جگر پاره آفتاب تابان و ثمره القواد کن بدخشان درست به اخگر افروخته مینماید مانند مرغ آتشخوار بمقتار گرفته چنانچه نظاره آن بغایت دلکش و دلاویز افتاده - و طول آن سه ذره و ربع و عرض دو نیم و ارتفاع آن تا سقف پنج ذره و همه جا انواع جواهر از یاقوت و زمرد و الماس فرنگی تراش خورد و کلان در نقش و نگار آن بکار رفته - چنانچه تماشای هوش ربانی آن قرار خاطر و شکیب از دل می برد و در هر قطعه از قطعات عذاره آن چند لعل کلان بدخشانی بدخشانی آفتاب تابان به نگین خانه زر بتمکین هر چه تمام تر نشسته و کتابه درون آن از اشعار آیدار شاعر فرشته محضر اعظم زینت صفحه روزگار حاجی محمد جان قدسی تخلص که از سر آمد شعرای پای تخت است بمینای زمرد خام نگشته - این چند بیت از آنجمله است

* ابیات *

زهی فرخنده تخت بادشاهی	که شد سامان بتائید الهی
فلک روزی که میگردش مکمل	زر خورشید را بگذاخت اول
بحکم کار فرما صرف شد پاک	بمیناکاریش مینای انلاک
برای پایه اش عمری کشیده	گهر افسر بسر خاتم بدیده

در اطرائش بود گل‌های مینا   فروزان چون چراغ از طور سینا
 دهد شاه جهان را بوسه بر پای   از آن شد پایۀ قدرش فلک سای
 سرافرازی که سر بر پایۀ اش سود   ز گردون پایۀ بر تخت افزود
 و تاریخ اتمام را اورنگ شاهنشاه عادل یافته و سخن سنجی دیگر با این

تاریخ برخورد - * ابیات *

اثر باقیست تا کون و مکان را   بود بر تخت جا شاه جهان را
 بود تختی چنین هر روز جایش   خواجه هفت کشور زیر پایش
 چو تاریخش زبان پرسید از دل   بگفت اورنگ شاهنشاه عادل
 دیگری این تاریخ یافته سریر همایون صاحب قرانی - یگانه شاعر نادر سخن
 جادو کلام طالبی کلیم نیز قصیده در تهنیت اعیان ثلاثه سعید نوروز و عید
 فطر و عید قدوم اسعد به دار الخلافه عظمی سمت نظم داده و چند بیت
 در تعریف آن بروج شمس و قمر در ضمن آن درج نموده - و آن ابیات که
 بادشاه دقیقه سنج هجو نواز اورا برین سر بر وزن نموده بی ملاحظه ترتیب
 با مطلع درین نامه نامی ایراد یافته - * ابیات *

خجسته مقدم نوروز و غنچه شوال
 نشانده اذی گل عیش بر سر مه و سال
 پیشم مادم دار الخلافه عید نویست
 تبار موكب شاه جهان جهان جلال
 شریف پیروز نوروز در چنین عیدی
 که بادشاه نشیند بر تخت استقلال
 بوصف تخت مروج گهر فشان گشتم
 خدا نصیب کند عمر خضر و طول مقل

هزار سیلان یاقوت و صد بدخشان لعل
 برنمائی گرفت است تا نمود جمال
 توان ز آتش یاقوت آن چراغ افروخت
 که نی ز باد رسد آفتش نه ز آب زلال
 فتاده پرتو یاقوت و لعل بر الماس
 چنانچه عکس چراغان فتد در آب زلال
 زمرد کهنش تازه تر ز سبز نو
 که اجتماع نقیضین را شمرده محال
 طلای تخت شدی آب ز آتش یاقوت
 اگر نه قطره نشان می شدی زلال
 بها ندارد و دیگر هر آنچه خواهی هست
 ز شان و شوکت و فرو شکوه و حسن و جمال

خدای را سپاس که در عهد بادشاه هنر پرور و هنرور نواز کار هنرها بمرتبه
 بالا گرفته و هنرکارها بدان مثابه پیش آمده که بالا تر و بیشتر از آن بتصور
 اوهام در نمی آید و چگونه چنین نباشد که پیش ازین در عهد بادشاه
 عرش آستان اکبر بادشاه که گل زمین هندوستان از اجتماع انواع اهل هنر
 گلستان روی زمین بود یگانه زمان سر آمد دقیقه سنجان جهان شیخ ابوالفضل
 در اکبرنامه میرحسن هروی را بانشاهی شانزده بیت که مصرع اول آن
 تاریخ ولادت حضرت عرش آشیانی و مصرع ثانی تاریخ جلوس آن حضرت
 است بمرتبه ستوده که آن ابیات را کارنامه هنروری شمرده - اکنون بمیان
 دانش پروری آن حضرت استعداد اهل هنر بجای رسیده که داروغه
 زرگر خانه بی بدل خان که در فنون هنرها و انواع بدایع و صنایع خصوص
 صناعت حکاکی و خوش نویسی وحید عصر خود است قصیده مصنوع

مشمول بر یک صد و سی و چهار بیت در سلک نظم انتظام داده که دوازده بیت از ارل آن برین نهج است که از هر مصرع آن تاریخ ولادت سراسر سعادت آن حضرت مستنبط می شود و بدیع تر آنکه که از مضمون ابیات آن اشاره بمطلب مستفاد می گردد و از هر مصرع سی و دو بیت بعد از ابیات مذکوره تاریخ جلوس فرخنده و از هر مصرع نود بیت باقی تاریخ نهضت آن حضرت از دار الخلافه بسوی دار السلطنت لاهور و نزهت آباد کشمیر که عبارت از هزار و چهل و سه معلوم می گردد - و غریب تر آنکه مصرع - هزار بود و چهل و سه بسال از هجرت - با همین تاریخ بحساب جمل موافق می آید - و در بعضی از ابیات آن ورود مسعود آن حضرت بدارالملک دهلی و توجه خجسته به شکارگاه پالم و نهضت کشمیر دلپذیر و معاودت بآکبر آباد و جلوس اسعد بر تخت مصرع ایراد یافته - چنانچه از مضمون بیستی چند که از آن جمله برسم نمونه درین مقام ثبت نموده مستفاد میگردد -

* ابیات *

خدای واحد بیچون جهان نمود عیان
برای شاه جهان بادشاه کل جهان
بداد وجود و باحسان شهشاه آفاق
علیم و عالی و دانا فواز و ملک ستان
هزار سال بمآفاد آنکه هر دم ازو
بود بدور جهان صد هزار جان شادان
بمدح شاه جهان طبع این دوازده بیت
ز قسمت ازل آورد از دلم بزبان
از آن دوازده هر مصرعی نگاه نگار
کند تواد شاه جهان پناه یسان

باکبر آباد از جهد کامران بسریر^۱
 جلوس کرد ز تأیید عالم مذل
 هزار بود و چهل و سه بسال از هجرت
 که شد بدلهی با شاهي و سپاه گران
 بنوبهار بیاید بگلشن سرهفت
 گل بهار ابد با هوا چو گل خندان
 ز کامرانی نوروز عزم کرده نمود
 سوی مدینه لاهور بر جهان شادان
 هزار گونه بود گل بکوه هر قدمش
 هزار چشمه ولی به ز چشمه حیوان
 بسوی هفت عیان زد و تاب شد با جاه
 جهانده برق نما ابرشی چو باک وزان
 بداد و جود بدار الخلافه آمد باز
 فلک بدور رکاب و ملک بدور عیان
 هزار شکر بیفزود باز حسن جهان
 ز نوبهار سریر جواهر السوان
 بهر زمین که از آن سایه فتاد فلک
 بداد تا بابد دستگاه پایگاه
 جمال و رنگ ز اورنگ بادشاه زمین
 بداد گیتی صد رنگ بر زمین و زمان
 خدیو ملک و ملل بادشاه دین و دول
 جهان کشاکش بامداد قوت ایمان

۱ این مصرعه ناقص معلوم می شود لیکن در همه نسخ به همین طور نوشته شده *

چهار پناها شاهنشهی و دریا دل
 محیطی از کرم و جود لیک بی پایان
 ز سهم گرز و سنانت دل عذر جاوید
 شود بزیر زمین چون رگ جهنده طیان
 از آن بود سر دشمن بزرگ سنگ سیاه
 که از برای حسامت بود مدام فسان

سر آغاز سال هشتم جلوس حضرت

صاحبقران ثانی

درین هنگام که شاهنشاه نور نژاد خاور زاد یعنی جمشید خورشید
 در ساعت نهم از شب چهارشنبه غره شوال مبارک نال سال هزار و چهل
 و چهار از سر منزل حوت گرفته خاطر گردیده از فرط شوق بسوی نشاط
 و انبساط یعنی دار الخلافه حمل شتافت - و به پرتو نظر مهر هنگامه نشو
 و نما را گرمی دیگر داده روی زمین بستین و خاطر پزیرده ریاحین را بآب
 و تاب شگفتگی پیراست - و بذکر تقاضای وقت و مقتضای مقام ماه
 تا ماهی را بعطای خلعت شاهانه مفتخر و میبای نمود از بام و در چرخ
 اخضر گرفته تا بوم و بر خاک اغبر در پیرایه زر گرفت - و سایر قوالب
 عنصری را جانی تازه به تن در آمده سر تا سر ساحت کوه و هامون بل
 صفحه روی زمین و زمان فیض مشحون گشت - و به پشت گرمی اعتدال
 هوا باغ و راغ پوستین قائم برف از بن برآورده پرنیان چینی و پرند خطائی
 لاله نعمان در بر کرده و در دشت صحرا و کشت جامه گردانیده کرتی عذابی
 گل و حله گل ناری لاله پوشیدند - درین حال که از بساط خاک تا بسط
 افلاک از فرط نشاط در جامه نمی گنجیدند بفرمان نیر اعظم روی زمین

ثانی صاحبقران سعادت قرین که تمام سال در سیر سیاحت اکثر این کشور اکبر خاصه تفرّج فزنت کده کشمیر می‌نو نظیر بسر برده بودند در سر آغاز نوروز گیتی افروز عرصه ظاهر مرکز خلافت را بذور قدوم زبور شرفخانه طارم سپهر اخضر ساختند - و در دولت سرای گهات سامی بر سر بر فحلای و شاد کامی جلوس همایون فرموده سایر مایحتاج عیش مهتا که در حقیقت عمر مثمنی بود مهیا گردانیدند - و در ساعت مسعود معهود که سالند روزگار این دولت ابد پایان مجمع سعادت ابدی و منبع برکت سرمدی بود داخل دولتخانه اکبر آباد گشتند *

درین فرخنده روز عشرت افروز سه عید سعید که عبارت از غره شوال و عید آغاز فروردی و عید قدوم همایون است و از پرتو فیوضات آن نهال امیدواران گیتی بهار و بربر آمده سامان عشرت هزار ساله برای روزگار ذخیره شده بود - در خجسته محفل نوروزی که بجهت جشن جلوس همایون بر سر بر مرصع از سرفو آذین پذیرفته و تزئین یافته مانند مهر افروز که بر زمین اورنگ میناکار سپهر برآید بتخت گوهر نگار برآمدند - و مانند نگین خاتم اسم اعظم در نگین خانه زر مربع نشین چار بالش تمکین گشتند * ابیات *

آوازه شد اندرین کهن فرش   گان سلطان استوی علی العرش
زمین عرش قوی نهاد شد دین   هین آیت کرسی فلک هین

لوحش الله ازین بزم نو آئین و انجمن گوهر آگین که چون گلشن فردوس
برین بهزار رنگ چهره برافروخته و صفای در و دیوارش مافند صبح روشن
جدین پیرایه نور در بر گرفته پیرایه روی زمین بهشت آئینش برو یافتن از
فروش گوهر پوش خویشان را بر فلک ثوابت کشیده - و فضای فرح
افزایش از قر شامیانه های منقش در غایت زینت روکش این رنگارگون
خزانه مملی گردیده - سرپایش مانند سر تا پای خوبان در دلهای جانگیر -

و وصف خرمي و خوشي که مانند نزهت آباد خاطر شاد داغ دل گلشن
 ارم بود خارج از اندازه تصور چه جای تحریر و تقریر - اقسام بخورات
 طیبه و نفعات انواع خوشبوئیها از همه سو برخاسته بوی ارگچه از بسیاری
 مشک تزاری ناف زمین را همانا ناف آهوی چین گردانیده - و دود عود
 قمری که از سطح خاک اغبر تا فضایی فلک قمر را معطر ساخته بود
 مجاوران کبود پوش خانقاه سپهر اطلس را از مجاورت فرط دود پزند عودی
 پوشانیده - و از شور انگیزی اداهای شیرین و حرکات موزون و پیچ و خم
 کمره‌های پرتاب رقاصان نازنین که آتش در دل آب می انداختند شعله
 اضطراب در جان شیع و شاب افتاد - و از روش نشست و برخاست و حرکت
 و سکون رقص و سماع و اصول تال همدستان ایشان چرخ کهن سال بوجود
 و حال درآمد - و غنچه دهانان به غنچگی و گلرخان بلبل نوا با صد گونه
 غنچ و دلال و هزار رنگ و کرشمه ناز و نغمه و ساز مرقعه پرداز گشته در کمین
 بیدلان نشستند - و تیر کمانچه در صد عید دلبا شده جانها را هدف نازک
 بلا ساختند - و همچنین لولیان پری نژاد بحر اصول دف در کف آورده
 بضرب تبتک راست آهنگ در مقام دلیری در آمده دست بدایره هوش
 ربای افکندند - و ازین دست دلبا فراچنگ آورده بدین قانون خردها
 بتاراج بردند -

* ابیات *

در آن روز سعید عالم افروز   کز آن دارد سعادت بخت فیروز
 سراسر گیتی از بس شادمانی   کرفت از سر نشاط نوجوانی
 ز بس کز خرمی شد عالم آباد   غم آباد جهان شد خرم آباد
 درینگونه وقتی که زمان و زمین بیان بدعا و آمین گشاده و از ساکنان عالم بالا
 تا سکنه دار الخلافه والا دست بقبله اجابت بر افراشته بودند - آن دست
 پرورد تأیید ایندگی کف عطا آموز ملانند پنجه افتاب جهان افروز بر زر پلشی

در آورده روی زمین را مانند صفحه کاغذ زر افشان در فشان کردند - و حیب و کنار تهی دستان هفت کشور را چون گویان غنچه گل سوری از مشت مشت زر سرخ پر ساختند - مجمعه مراسم این روز از اضعاف مناصب و دراتب بآئین شایسته بظهور آمد - نخست نخستین ذمه الفواد دوحه خلافت کبری شاهزاده معظم بادشاهزاده اکبر سلطان دارا شکوه منظور نظر عنایت تازه و مشمول عواطف بی اندازه شدند - و خلعت خاصه با نادری مروارید درز و انعام دو لک روپیه نقد عمیمه آن مراسم عمیمه گردید - آنگاه دو قره العین اعیان خلافت نامتناهی حضرت بادشاهی شاه شجاع و محمد ارزنگ زیب بهادر از عواطف نامتناهی حضرت بادشاهی بتازگی مفتخر و مباهی گشته هر یک از آن دو یگانه زمان بعنایت خلعت خاص با نادری و انعام یک لک و پنجاه هزار روپیه نقد نوازش یافتند - و به گرمی شاهزاده سلطان مراد بخش خلعت و نادری و یک لک روپیه نقد مرحمت شد - یمین الدوله آصف خان بعاطفت خلعت خاص باچارقب زر درز و شمشیر موصع منخلع و متمتع گشته باعطای خطاب عظیم الشان خالجانی و تفویض مرتبه عالی سپه سالاری که درین دولتکده والا بالا ترین مناصب و والا ترین مراتب است کامگاری یافت - درین وقت بر زبان مبارک آوردند که چون بدار الخیر جنیر تفویض این خطاب به مهابت خان زبان زد شده و پاس گفتار والا درین صورت ضرورت بود لهذا درین مدت احقاق آن به یمین الدوله که از وقت رحلت جنت مکانی مستحق این مواهب و مستعد این مغزنت شده بود بمنصه ظهور فرسید - تا این وقت که وقت آن در رسید و مراتب حق گذاری ادا شد - آنگاه سید خانجهان از اصل و اضافه بمرتبه منصب پنجهزاری ذات و سوار در اسبه سه اسبه رسیده - و اسلام خان میر بخشی بتفویض صاحب صوبگی بنگاله از تغیر اعظم خان

و اضافه هزار سوار دو اسپه از جمله سواران منصب که پنجهزاری ذات و سوار بود افزایش قدر و مقدار یافت - جعفر خان بمنصب چهار هزار سه هزار سوار از اصل و اضافه سرمایه اعتبار و افتخار اندوخت - شیخ فرید بمنصب دو هزار و پانصد سوار سربلندی یافت - و فیروز خان ناظر محل بمنصب دو هزار و پانصد سوار هر گام خاطر فیروزی یافت - و یکصد تن از مقربان به مرحمت صد دست خلعت سرافرازی یافتند - و باقی هزار خلعت به سایر بندهای روشناس که درین جشن مقرر شده بود تا نه روز هر روز یکصد و بیست عطا شد *

پیشکش شاهزادهای عالی مقدار و امرای نامدار بموجب تفصیل ذیل درین ایام از نظر اشرف گذشت - از شاه شجاع سایر ظرایف و نوادر با شش فیل که بقیمت در لک و بیست هزار روپیه بود - و نفایس و تکف سایر ولایات از جواهر و تخت روان مرصع بابت آصف خان بقیمت پنج لک روپیه - و قیمت مرصع آلات و طلا آلات و اقمشه و بیست و شش زنجیر فیل بابت پیشکش عبد الله خان چهار لک روپیه - و نه زنجیر فیل و دو لک روپیه بابت سعید دار و تن پور که عبد الله خان با زمیندار مذکور همراه آورده بود - و جواهر و اقمشه علامی افضل خان و اسلام خان و شایسته خان و سیف خان و جعفر خان هر کدام یک لک روپیه - و از باقر خان هشتاد هزار روپیه - مجمل از روز نوروز عالم افروز تا روز شرف اشرف مجموع پیشکش نوشته و نا نوشته آنچه بموقع قبول رسید بمبلغ سی لک روپیه کشید *

دهم ماه جشن میلاد شاهزاده سلیمان شکوه که بمقتضای قرب دار الخلافه تأخیر پذیر گشته بود درین روز آرایش پذیر گشت - منزل معین شاهزاده جوان بیست سلطان دارا شکوه برسم ادای تهنیت و مبارکباد از

فیض مقدم شاهنشاه عالم عالمی دیگر شد - و گرامی شاهزاده سپاس این
مکرمات بقیاس بجا آورده نخست از ادای مراسم پا انداز و نثار حق
مقام بجا آوردند - آنگاه پیشکش گرانمند مشتمل بر انواع نوادر و جواهر
کشیدند - و درین فرخنده محفل والا شاهزاده خجسته مقدم سلیمان شکوه
را که بتازگی پرتو وجود مسعودش فروغ افزای گوهر خلافت شده بود
بمحضر انور طلبیده هفت طبقه حدقه را از کحل الجواهر سلیمانی یعنی
غیای لقای جهان آرایش حدیقه نور ساختند - و در آن روز سعادت اندوز
حسب الامر اعلی از سرکار شاهزاده والا مقدار دو تقویر پارچه درست و شمشیر
مرصع به یمین الدوله عطا رفت - و خلعت والا با چار قب زربفت درز
به خان فیروز جنگ و علامی افضل خان - و خلعت با فرجی باسلام خان -
و ازین دست به شایسته خان و خان عالم و میر جملة و جعفر خان و اعتقاد
خان و موسویخان مرحمت شد - و سایر امراء تا هزاری بخلعت تنها
کامگاری یافتند - و آن مهر گیتی افروز تا آخر آن روز از کمال انبساط نشاط
اندوز بوده نعمت خاصه همانجا تناول فرمودند *

نوزدهم ماه اسپک مخمل زربفت که سپهدار خان صوبه دار احمد آباد
گجرات باستونهای نقره منلع طلا به هشتاد و چهار هزار روپیه اتمام داده
درینولا بر سیل پیشکش ارسال داشته بود از نظر اشرف گذشت ۱ - نوزدهم
ماه خجسته محفل اشرف آفتاب جهانتاب از فروغ زر و گوهر که زیور روی
در و دیوار آن بزم فرخنده همایون شده بود رشک فرمای منازل قمر و غیرت
شرفخانه مهر افروز شد - قره العین تیراعظم و چشم و چراغ دردمان دولت
حضرت صاحبقران معظم درین النجم حشمت بر سریر عظمت جلوس
۱ در بادشاهنامه قیمت اسپک مخمل زربفت فرستاده سپهدار خان یک یک

روپیه نوشته شده *

مبارک فرموده دست جود و احسان را چاشنی سحاب نیسان داده دستهای
 تپی دستان را از مشمت مشمت در چون هر دو کف صدف پر ساختند
 و جیب و کنار بی برگانرا چون گریبان غنچه از درست زر لبریز نمودند -
سپه سالار یمین الدوله آصف خان را فیل خاصه با یراق طلا و ماده فیل و در
راس اسب با زین زرین مرحمت فرمودند - میر جمله از تغیر اسلام خان
بخدمت میر بخشی گری و منصب پنجهزاری ذات و دو هزار سوار
معزز گردید - اصالت خان از تغیر باقر خان بصوبه دارعی دهلی و منصب
دو هزار و پانصدی ذات و هزار و پانصد سوار و باقر خان به نگهبانی جونپور
 مقرر شد *

هفدهم ذی قعدة روز ارتحال نواب غفران مآب مهد علیا بود بر طبق
 معهود همه ساله در روضه مقدسه آن قدسیه صفات فرخنده محفلی بحضور
 فضلاء و صلحاء و اصحاب زهد و تقوی و حفاظ قرآن و حدیث و سایر ارباب
 عمایم که باصحاب سعادت معروف اند آرایش پذیر شد - و خود نیز بدولت
 و اقبال آن انجمن را از نور حضور متبرک ساخته بیست و پنجهزار روپیه
 باهل استعطاق و موازی این مبلغ در انجمن زنانه بزنان بیوه و عجایز
 بی روزگار و عفا یف پریشان احوال قسمت نمودند - هزدهم ماه ایلچی
 نذر محمد خان نابوهه بی کامی که از تعارف و معرفت روش سلوک
 و آداب بنابر مقتضای الاسماء تغزل من السماء بغایت بی بهره بود حوالی
سلطانخلافه رسید - و تربیت خان حسب الامرا علی باستقبال شتافته او را
 بدر بار سپهر مدار رسانید - چون باستانبوس عتبه سدره مرتبه بهره‌ور و نامدار
 گشته از سعادت باریابی انجمن حضور پر نور کامیاب و کامگار گشت نخست
 به تلقین و تعلیم یسوالان طرز دان آداب معهوده از کورنش و تسلیم تقدیم
 نموده آنگاه از روی کمال آداب نامه خان مشر الیه با یک تقوز باز طربغون

و دو دست شفقار و نه چرخ از آنجمله چندی آهو شکار و باقی آموخته
 روش صید قال که خان بر سبیل ارغمان ارسال داشته بود بنظر انور در آورد -
 و شکار قال مرغوب ترین انواع صید چرخ و شفقار است و جز خان ماوراءالنهر
 و ترکستان دیگری را میسر نیست - اگر بالفرض مقدر ارباب اقتدار نیز باشد
 چون قورق و لایه آن ولایت است کسی بدان اقدام نمی نماید - و طور آن
 شکار بدین طرز است که نخست جمعی سواران که ایشان را قال تاز
 خوانند اطراف سرزمین را که نشیمن فوج کلنگ باشد بطریق جرگه احاطه
 می نمایند درین حال میرشکاران آغاز طبل زدن نموده خیل کلنگان را پرواز
 می آرند تا آنکه آنها طبل خورده رفته رفته بلند می شوند آنگاه از هر طرفی
 که آن سرگشتگان آهنگ بیرون شدن می کنند قال تازان و میرشکاران از نعره
 و شور و غوغا و صدای طبل آنها را بر میگردانند - چند آنکه آن قضا رسیدگان
 سراسیمه شده از فرط دهشت و وحشت بجای می رسند که قطعاً بمحاذی
 آن جرگه نزدیک نمی شوند چه جائیکه گذاره شوند - ناچار از آن سمت باز
 گشته انداز جانب دیگر می نمایند و برین قیاس چون عاقبت راه بدر رو
 از هیچ سو نمی یابند ناچار هوا گرفته بلند تر می شوند - درین وقت
 میرشکاران جانوران شکاری را سر می دهند و آنها اوج گرفته کلنگانرا بباد
 صدمه صید افکن می گیرند - و در اندک فرصتی آن روز برگشتگان سرگشته را
 یک یک بضرب زود پایان می آرند و همگی را بهمین آئین شکار می کنند -
 چنانچه کمتر اتفاق می افتد که جانوری جان از جنگ آنها بدر برد - بمجملاً
 روز دیگر ناپهه بی باقی سوغات خانرا که از آنجمله صد سراسپ بود
 و پنجاه شتر نر و ماده بختی و صد من سنگ لاجورد و چند جامه وار
 پوستین و سمور و چندین زوج قال و نمد تکیه و بلغار و ظروف چینی
 نفیس و نفایس امتعه عراق و کار ماوراءالنهر که بوسه نمودار ارسال یافته بود

از نظر انور آن سرور گذرانید - مجموع مبلغ هفتاد هزار روپیه تقویم یافت -
 بیستم ماه ایلچی مسطور چهل راس اسپ و سی و پنج شتر نو و ماده
 با چند پوستین سمور و دیگر تحف توران زمین از جانب خود بر سبیل
 پیشکش گذرانید - بخلعت گرانمایه و کارد مروج و یک اشرفی چهار صد
 تولگی که بکوک طالع معروف است و دو از قره بهمین وزن نوازش
 پذیرفت - و خواجه باقوت تحویلدار سوغات مذکوره به مرحمت خلعت
 و عطای یک اشرفی صد تولگی و روپیه بوزن آن کامیاب گشت *

بیان طغیان ماده سودای جهمار سنگه بند یله و بکروماجیت پسرش و ذکر سوانح دیگر

چون پامال گشته آمد کوب حوادث را بایمردی سعی کسی دستگیری
 نمی تواند نمود - و از چشم افتاد انظار انجم و اوضاع افلاک بنظر توجه
 مردم از خاک بر نمی خیزد چه ادبار مدبری بتدبیر هیچ مدبری چاره پذیر
 نه گردد و زنگ ظلمت از گلیم بخت تیره روزی بکار گری کوشش هیچ
 صیقل گری نراند - و چگونه چنین نباشد که بهبود جوانی بد نهادان در
 حقیقت با قضا و قدر شدن است - و صوابگویی خطا اندیشان با دستبرد تقدیر
 پنجه در پنجه گردن - شاهد صدق این مقدمه مشاهده احوال جهمار
 غرامت مآل از اواسط کار تا خواتم روزگار بسندست - چه آن زمان زد خدلان
 ابد و خسران سرمد و پدرش که پیورده نعمت این دولت جاودانی و برآورده
 تربیت حضرت جنت مکانی اذن از دولت این دولتخانه والا کار شان
 بآنگونه بالا گرفته رفته رفته بجای کشید که در وسعت دستگاه حشمت مثل
 فسحت ساحت ملک و کثرت جمیعت لشکر و خزانه از جمیع راجهای
 این کشور عموماً و از اانا خصوصاً صد پایه بیش بل هزار یله در پیش بودند

چنانچه مجملی از آن باب سبق ذکر یافته سر جمله دیگر در طی این فصل ظاهر می گردد - در آنولا که از سعادت جاوید روتافته بدست خود اسباب استیصال خود مهیا نموده بود و افواج قلعه بدفع آن مقهور تعیین یافته نزدیک بدان شد که جزای کردار بد در کنار روزگار خود ببندد - قضا را از آنجا که وقوع امور در بدن اوقات است و بر آمد کارها در گرو روزگار چون وقت او بسر نیامده و روزگار بدولتش به پایان نرسیده بود لاجرم قلع و قمع بنیاد او از عالم بالا بوقت دیگر حواله شد - بنابر آن از در استشفاع و استیمنان در آمده امان یافت - و دیگر باره خانمان و مال و ملک برو مسلم شد چنانچه بتفصیل گذارش پذیرفته - در آنولا که حسب المقرر از کومیکیان ولایت جنوبی بوده در عرض آن اوقات مصدر خدمات شایسته شده بود در آخر آن از مهابت خان خانخانان صوبه دار دکن رخصت وطن گرفته پسر خود را در آنجا گذاشته بجانب ملک خود شتافت - و چون بجای خویش آمد از آنجا که زیاده سربها و پیش طلبیها رفته رفته آدمی را بر سر امری چند می آرد که عاقبت جان در سر آن کند هوای قلعه چورا گده و استیصال بهمیم نراین زمیندار آنجا که از عهد قدیم باز زمیندار می آن ملک با او و آبای او بود در دماغ جا داده قلعه چورا گده که روزگاران مفر و مفر مالکان آن سرزمین بوده محاصره نمود - و بنهوی در صدد شدت شده کار او تنگ ساخت که آخر کار از تنگی عرصه بجان آمده خواست و ناخواست امان خواست - و به عهد و پیمان آن سست عهد که بایمان ملت هندی موکد نموده بود اطمینان قلب و امنیت خاطر اندوخته بر آمد و آن بد عهد کم فرصت پر نفاق نقض میثاق نموده او را با جمعی کثیر از فرزندان و خویشان و متعلقان و منتسبان یکجا به قتل رسانیده و قلعه مذکوره را با اسباب و اموال بی حساب بدست آورد - و چون این معنی بیوجه

بدینگونه صورت بست یکی از پسران بهیم فراین مذکور که پیشتر از آن با پیشکش پدرش بهمراهی خان دوران روانه درگاه گیتی پناه شده و اینوقت در دربار سپهر مدار باستعداد دریافت شرف حضور افتخار داشت از روی نظم حقیقت را معروض واقفان موقف خلافت داشت - و بی توقف فرمانی تهدید آئین از روی کمال اندرز و ترهیب مشتمل بر انواع عتاب و خطاب در جمیع ابواب خصوص در باب چورا گده بحکم اشرف شرف صدور یافت - و درباره عموم افعال غیر محموده و ناستوده آن غنوده بخت خفته خرد که شنیع ترین آنها نقض عهد و میثاق بود و هم چنین به قتل آوردن جمعی کثیر از راجه و مردم او بی تحصیل رخصت والا بر سبیل عذر و تصرف نمودن در اموال و اسباب و ولایت او که بپادشاه اسلام متعلق است نکوهش تمام در ضمن فرمان قضا نشان بلباس تخویف و تعوید تمام اندراج یافت - مجملًا نخست از راه اتمام حجت او را بارسال ده لک روپیه از جمله مال بهیم فراین مذکور و تسلیم سایر ملک بعمال اعمال ولایت پادشاهی مامور ساختند - و از روی کمال مرحمت آن شرارت آئین باطل گزین را مختار نمودند که اگر خواهش ولایت چورا گده داشته باشد موازی جمع آن ملک از پرگنات نزدیک وطن خود بتصرف متصدیان معاملات آن صوب گذارد - و فرمان جهان مطاع را مصحوب سندر کب رای ارسال داشتند - قبل از وصول سندر چون حقیقت از نوشته وکیل که در دربار داشت بدو رسیده بود از سر جبل و روی نادانی پای از شاه راه راست هدایت بیرون گذاشته و دست از همه چیز باز داشته تحریک ستیز نمود - و بکرماجیت پسر خود را که در دکن از کومکیان خان زمان بود نهفته اشاره نمود که بهر طریق که رو دهد گریخته بد آن بد سگال پیمان گسل پیوندد و آن خیره سر از روی کمال ادبار پشت به سعادت نا متناهی کرده از موکب

اقبال رو گردان شد - و به شتاب بخت برگشته از خیل دولت برگشته بسوی وطن راهی گردید - خان زمان با آنکه در بالای گهات بود رفتن او را چندان وقتی نهداده توفیق تعاقب آن بد عاقبت نیافت - و اله وردی خان صوبه دار مالوه که سر راه او داشت نیز درین باب موفق بصدور خدمتی نشده گذاشت که آن مدبر از آن حدود گذشت - و خان دوران که در آن اوان در برهانپور به ضبط پائین گهات اشتغال داشت بمجرد استماع خبر فرار آن مقهور با چندی از هواخواهان مثل راجه بهار سنگه و چندر سین بندیله و مادهو سنگه هاده و راو کرون و نظر بهادر خویشگی و میر فضل الله و امثال ایشان بر سبیل ایلغار بسمت فرار یل سوی مقر او راهی شد - و پنج روزه راه طی نموده در موضع آسنه از مضافات صوبه مالوه باو و همراهانش برخورد - و مانند برق بر قلب آن تیره روز زده بباد حمله صحر اثر در یکدم دمار از روزگار آن نابکاری چند بر آورد - و گرد از بنیاد خرمن حیات آن خس منشان خاشاک نهاد که از شعله آتش زبانه کش کین پاک سوز شده بود برانگیخت - و قریب دو صد و پنجاه تن را بی سر نموده پی سپر ساخت - و آن مخدول با زخم منکر بهمراهی جمعی از آن فرقه تفرقه اثر که از سطوت صدمه سخت بهادران پراگنده شده باز بر سر آن ماده اجتماع اهل فساد جمیعت نموده بودند بهر کیف خود را بمیان جنگل های دشوار گزار و از کویه راههای کوهسار آن حدود که دیگری جز آن بیراهه روان پی بدان نمی بردند بدر رفته رفته در موضع دهمونی به چهار مقهور پیوست - و چون حقیقت قیام اندیشی آن ناسپاس نالحق شناس برای گیتی آرای سمت وضوح یافت بیست هزار سوار جرار کار آزموده روزگار فرسوده پیشلیقی سه سردار شهامت شعار نامزد تقدیم این مهم شدند - نخست خان فیروز جنگ عبد الله خان که دستوری معاودت تنبیه یافته

بود هم از راه به تقیبه آن غنوده خرد مامور گشت - و خان دوران بهادر که بعد از گوشمال بکرماجیت در نواحی مالوه چشم برآه و گوش بآواز برید خبر دربار سپهر مدار بود حسب الامر حضرت سلیمان مکان هم از آن مقام بر سر آن شیطان سار اهرمن سیرت شتافت - و دیبی سنگه بندبیله و راجه بهارت و مادهو سنگه هاده و نظر بهادر خویشگی و پسین خان برادرش و احدات خان مهمند و حبیب خان سوز با سایر لشکر کومکمی مالوه که همگی شش هزار سوار بودند در فوج او معین گشتند - و صوبه مالوه نیز بصوبه دارایی او قرار یافته اله وردی خان به نگهبانی برهانپور مامور گشت - و سید خانجهان با سردار خان و راو امر سنگه راتهور پسر راجه گچ سنگه و مختار خان و کشن سنگه بهدوریه و قلعه دار خان و خانجهان لاکر و کرپارام کور و جی رام بدگوچر و هادیداد انصاری و اندر سال نبیره راو رتن و روپ سنگه نبیره جگناتمه کچهواکه و چندنی دیگر از منصبداران و پانصد سوار تابینان یمین الدوله که عدد این جمیعت به هشت هزار رسید از حضور پرنور بدنع آن مقهوران مامور شدند - و بهادر خان که بجایگز خود مرخص شده بود با راجه امر سنگه زمیندار ماندوره و احمد بیگ خان و چندر سین بندبیله و راجه سارنگ دیو و چندنی دیگر از اصحاب مقام که مجموع شش هزار سوار تابین داشتند در فوج عبد الله خان تعین یافتند - و در فوج مذکور دیوان و بخشی و واقعه نویس علیحده تعین پذیر گشتند - و حکم شد که خان دوران از راه چندیری راهی گشته در حوالی بجهور معسکر گردیند و ایام بارش آنجا بپایان رساند - و خان فیروز جنگ موضع ایرج را که در تصرف آن مقهور است بدست آورده مردم او را بزور از آنجا برخیزاند - و نواحی بهاندیر را بجهت اقامت موسم برسات اختیار نماید - و سید خانجهان در سالوان موسم بارندگی بسر رساند و بعد از افضای ایام موسم

برسات هر سه سردار باتفاق یکدیگر استیصال مطلق آن بدسگال پیش نهاد ساخته
 بزودی آن نا عاقبت اندیش را از پیش بردارند - و چون آن دو تیره چشم
 خیره سر یعنی پدر شوم اختر و پسر بد گوهر از استماع توجه حشم بادشاه
 سلیمان حشمت که قدرت شیر با کثرت مور داشتند مانند مورچه در طلس
 روئین سراسیمه و حیرت زده گشتند - و از نزدیکی خیل اقبال بیدست
 و پا شد سر رشته چاره گری از دست دادند و در دست تیغ آبدار آتش
 آمیغ بهادران خود را در میان آب و آتش گرفتار دیده یکباره از صبر و قرار
 کناره گزیدند - مجمل سخن چون عکس ستاره سوختگی و تیره سرانجامی
 خویشتن را در آئینه زنگار خورده بخت سیاه چرده معانده نمودند مانند
 دیوار شکسته که از دور بمحض صدمه سیلاب از پا در می آید قبل از وصول
 شعبه های ثلاثه دریای لشکر طوفان اثر بی پا شده از جا رفتند - و ناچار در
 صدد چاره گری این کار دشوار شده بمقام اظهار اطاعت و انقیاد درآمدند -
 و دست استشفاع بذیل شفاعت آصف خان سپه سالار زده از روی زاری
 زینهار می گشتند - و بمیانجی عهد الدوله در خواه این معنی نمودند که
 چون درم خریدگان کم خرد که مصدر انواع قبایح امور گشته و بوجوه متعدده
 مستعد اقسام عقوبت و انتقام شده اند که به هیچ وجه روی آمدن دربار
 ندارند درین صورت اگر یکی از مردم روشناس پایه سرور خلافت اعلی
 باین جانب قدم رنجه نماید که بالمشافه ملتسمات خود را مذکور ساخته
 از زبان او مدعیات و سوالات این مستدعیان به محل جواب و موضع اجابت
 پیوندد هر آینه جان بخشی مشتی دیرینه بندگان که تهی دست دست
 آویز عذر خواهی اند خواهد بود - و چون درخواست ایشان بوساطت
 خانجنان معروض افتاد از آنجا که شیمه کریمه آنحضرت مقتضی عفو زلات
 و صفح جنایاتست و همه جا بمقتضای آن عمل نموده برای قضای حوائج

از باب مطالب بهانه طلب می شد - درین مرتبه نیز از باب اتمام حجت و وجوب اعطاء املای بارباب استیمنان در مقام اجابت ملتمس ایشان شدند - و سند رکب رای را که سابق نزد او فرستاده بودند و بمجرد استماع تغییر احوال او هم از راه معاودت نموده بود درین مرتبه برای اطلاع بر مکفونات اندیشه آن فساد پیشه ارسال داشتند - و بر زبان مبارک آوردند که باوجود این مراتب اگر آن مدبر سی لک روپیه جرمانه خیره چشمی و چیره دستی که از سرزده برسم پیشکش ارسال دارد و سرکار سانوان در ازای چورا گده بتصرف اولیای دولت ابد پیوند دهد و بکرماجیت را بدستور معهود با همان جمیعت یساق کش بالای گهات نماید و نبیره صاحب تیکه یعنی ولای عهد خود را بدربار سپهر مدار فرستد که همواره بجای او ملازمت رکاب ظفر انتساب التزام نماید هر آئینه درین مرتبه لغزشهای آن فتنه گر فساد آئین بخشیده خواهد شد - و مقرر فرمودند که سرداران عساکر نصرت مائر تا مراجعت سندر در هر جا که باشند اقامت گزینند - دیبای سنگه بندبیله که سرکردگی قبیله بندبیله از عهد قدیم تا زمان جهانگیر بادشاه بابای او متعلق بود و آنحضرت ازیشان افتزاع نموده بجلدومی تجلد در قتل شیخ ابوالفضل به نرسنگه دیو پدر این اهرمن سپهر مرحمت فرموده بودند بخطاب راجگی و منصب سه هزاره ذات و سوار و عنایت خلعت و اسب و نقاره و زمینداری او دجهه سرفراز نموده بجای او مقرر ساختند - چون سند رکب رای بد آنجا رسیده ابواب نصایح هوش افزای بر روی روزگار او کشود از آنجا که ادبار آسمانی شامل حال خدلان مآل او گشته در هیچ جای سر از دنبال او بر نمی داشت و واژونی طالع زبون محیط روز و روزگار او گردیده تا همه جا همراه بود چند آنکه روزگار او را مهلت داده قلع و قمع بنیاد او به تعویق می انگذد آن عاقبت دشمن اهلان و امهال زمانه غنیمت

نه شمرده در استیصال خویش استعجال بجای آورد - تا آنکه گوش بحرف او نغموده اوزا بی نیل مقصود باز فرستاد - لاجرم سندرکب رای از نزد آن مخدول معاودت نموده حقیقت سایر خصوصیات احوال و ارادات محال آن بد عقیدت را بعرض مقدس مرشد طریقت از آداب ارادت رسانید - خصوص سیاه رویهای تازه و بی راه رویهای بی اندازه آن تیره رای کج گرای که از خیره نظری بد روزی و چشمک زیبایی اختر بخت و اژون بانبوهی جنگل و صعوبت مسالک و حصانت حصون پشت گرم گردیده و به فسحت دستگاه ملک و مال و سواد خیل و حشم چشم سیاه کرده از تقلد قلاده اطاعت سر باز زده بود بنابر آن درینحال که حجت بر آن مستحق انواع عقوبت تمام شده هنگام نعمت خدا و انتقام خداوندگار در آمده سالاران افواج و سران سپاه سه گانه را که از موقف خلافت حکم توقف فرموده بودند مامور ساختند که از سر نو باستیصال مطلق آن واجب الدفع علی الاطلاق مقید شده خاربن استیلائی دیرینه آن کفران پیشه را که در آن بوم و بر ریشه دوازنده بود از بیخ و بنیاد بر اندازند - چون معلوم اشرف شده بود و فروغ رای جهان آرایی بندگان حضرت بر ساحت تحقیق حقیقت این معنی تافته که تا در میان عسکر یگانه وقت نباشد که احکام مطاعه او حکم نفاذ امر روح در سایر قوی و جوارح تن و اعضای بدن داشته باشد هیچ مشیت بر وفق مصلحت وقت تمشیت نمی پذیرد و هیچ مهم و کار صورت درستی بر نمی کند - لاجرم از روی احتیاط بخاطر مبارک آوردند که سرداری که ایشان را از فرمان پذیرایی او گریز نباشد تعیین فرمایند بنابر آن شاهزاده جوان بخت جوان دولت بلند اقبال بلند اختر سلطان اورنگ زیب بهادر که خود آبروی گوهر خرد داشت و رای صواب آرایش گلشن آرای صائبه را گل سر سبد بکار فرمائی سرداران نامزد شدند -

و فرمان شد که همگان از اندیشیده و فرموده شاهزاده کامگار که بنادیب ربانی
مردوب و بتائید آسمانی سرید اند تجاوز نه نموده در همه وقت و همه حال
حتی هنگام کوچ و مقام حقیقت امر برای صواب پیرای آن شاهزاده
جوان بخت صائب تدبیر که ادب آموز خود پیراست عرض دارند و بر
طبق او امر نافذ ایشان عمل نموده از نواهی بی نهایت محترز باشند *

پنجم مهر در ساعتی سعادت رهین هزار سوار بر منصب شاهزاده
کامگار نامدار که سابق ده هزاری ذات و چهار هزار سوار بود افزوده بمرحمت
خلعت خاص و شمشیر مرصع و جمدهر مرصع با پهلکتاره و طره مرصع و سه
اسپ تبخاق که از آن در مزین بزین زرین بود و فیل خاصگی با یراق نقره
و پوشش مخمل زربفت و ماده فیل دیگر اختصاص بخشیدند - و فاتحه
فایده حصول فتح فیروزی آن معنی آیت نصرت و حرز رایت ظفر
و بهروزی از روی توجه تمام خواننده و توجه اشرف را بدرقه راه آن نور حدقه
اقبال ساختند - و درین و لا نیز جمعی از امرای نظام در سایه لوائی معلای
شاهزاده بلند اختر سعادت تعیین پذیرفت - مثل شایسته خان و رستم
دکهنی و راجه بیقلداس و راجه رای سنگه واد مهاراجه و شیخ فرید واد
قطب الدین خان و دیندار خان و شیر خان توین و سید عالم باره و گوکل
داس سیسوده و همیشه داس راتهور و هزار سوار از تابینان یمین الدوله
و هزار سوار از اعدیان و نقلکچی نیز درین فوج تعیین پذیرفتند - و خدمت
بخشی گوی و واقعه نویسی آن فوج به محمد سعید کره‌رویی دیوان بیوتات
تفویض یافته خدمت او به مکرمات خان رجوع شد *

چون روز نخست عموم ولایات جنوبی خصوص سرزمین دوات آباد
مقتضای قسمت ازلی از دریافت سعادت ورود مسعود خدیو هفت کشور
بهرور شده بود دیفولا تقاضای نصیبه و روزی در لباس هوای تماشای قلعه

دولت آباد و تسخیر سایر قلاع و حصون آن سرزمین محرک اراده کامله آن حضرت آمد - و چهاردهم مهر ماه هجری آفتاب شعاع اعلام ظفر علامت از مرکز محیط خلافت کبری بصوب ممالک جنوبی قرین خوبی و خیریت ارتفاع یافت - شاهسوار عرصه دین و دولت رتبه سوار از قرارگاه سریر خلافت مصیر نهضت سعادت فرموده نخست باغ نور منزل را از نزول انور محل ظهور نور ساختند - و مقارن ورود مسعود نکته سنجی این مصرع تاریخ را که از عالم بالا برای شگون فتح و فال نصرت بر زبان آورده بود * ع * بیدادشاه جهان این سفر مبارکباد

معروض داشت - و بعد از دو روز که آن فرخنده مقام از برکت اقامت موکب سعادت فیض اندوز بود بدولت کوچ فرموده دوم روز ساحت فتح پور را از ورود عسکر فیروز مهبط افوار سعادت ساختند - سه روز در آن فرخنده موقف توقف گزیده به تفرج تالاب و شکار مرغابی فرح اندوز بوده روز چهارم از آن مرکز دولت محیط لشکر قلمز تلاطم را در تموج آورده بانداز صید اندازی شکارگاه روپ باس متوجه آنصوب شدند - و هژدهم ماه عرصه آن نزهت کده مضرب خیام موکب سعادت گردیده شش روز در آن سرزمین نشاط شکار روزگار سعادت آثار گذرانیدند - مرشد قلی خان میر نورک بخدمت فوجداری متبر و تذبیه متمدان مهلبان و از اصل و اضافه بمنصب دو هزاره ذات و سوار سر افزاری یافت - و خدمت میر توزکی به میر خان که قدیم الخدمت و مزاجدان اشرف است تفویض فرموده بمنصب نه صدی دو صد سوار پایه قدرش افزودند - بیست و هشتم ماه مذکور فضای طرب افزای صیدگاه باری از میامن ورود موکب مسعود مطرح اشعه انوار فیض آسمانی شد - هشت روز در آن فرخنده مقام اقامت فرموده به شغل شکار اندازی نشاط اندوز بودند *

بیان برخی از مابقی احوال جبهه‌های سنگه بندیل و سرزدن حرکات ناهنجار از آن خسران مال که باعث ارسال شاهزاده بلند اقبال بکار فرمانی سرداران

چون جبهه بد نهاد را در قسمت کده عهد الست از نصیب
شقاوت نصاب نصیب کامل بخشیده بودند - و در حواله خانه نظرت روز
نخست از بغت و دولت حرمان روزی گشته بود - چند آنکه صلاح
اندیشان در اصلاح ماده فساد آن مفسد کوشیده نصایح سودمند در باره او
تلف نمودند اثری بر آن مراتب مترتب نگشته بلکه برعکس مدعا نتیجه
داد - و خاتمان دیرینه سال سلسله خود را بسعی خود خراب ساخته عاقبت
سرنیز در سر این کار کرد - الحاصل هنوز موکب اقبال شاهزاده عالمیان
نرسیده بود که خان فیروز جنگ از بهاندیر و سید خانجهان از سانوان و خان
دوران از پچهور کوچ کرده هرسه گروه بیکدیگر پیوستند - و پس از الحاق
در باب انعقاد آرا و مهم که سر رشته انصرام سایر مهم بآن پیوسته و سلسله
پیشرفت امور عظام بدان وابسته بجد و جهد کوشیدند و کوچ بکوچ روان
شدند - چون بسر کربوه اندجه که مبداء جنگل بی متهاست رسیدند
نخست بویدن درختان آن جنگل که باعتبار انبوهی اشجار در همه هندوستان
به بیمثلی و مورد ضرب المثل است بنیاد نمودند - و روز بروز کار جنگل
بری پیش برده باین طریق قطع راه می کردند - و آن پراگنده مغز پریشان
خیال باستظهار بیداری آن جنگل دشوار گذار جمیعت خاطر اندوخته
با فراغبال در قلعه اندجه میگردانید و به پشت گرمی اجتماع لشکر تفرقه

اثر خود که قریب پنجاه هزار سوار و یازده هزار پیاده بودند قرار تحصیل بخود داده اراده داشت که در حوالی موضع کمرویی که یک کوه بلند و برونجه فاصله دارد در عرصه مصاف صف آرای گردد - و در طی ایام راه بریها بهادران گاه گاهی مردم آن تیره بخت درمیان جنگل از دور سیاهی نموده به تیر و تفنگ هنگامه جنگ گرم می ساختند - و در ضمن آن دستبازها هر روز چندین سر می باختند - و در شب نوزدهم مهر ماه که موضع کمرویی مذکور مرکز ریاست عسکر منصور شد راجه دیبی سنگه بافواج هرارل خان دوران و اهل توپخانه دلبرانه تا پای پشته کمرویی که دیوی از سرداران عمده چهار با جمعی کثیر آنجا مقام گزیده بود یکسر تاخت - و به نیروی سر پنجه مردمی و زور بازوی مردانگی آن جا را از دست آن دل باخته هوش از سر رفته گرفته او را دستگیر ساخت - و معتمدی چند همراه داده نزد خان دوران فرستاد و خان مذکور آن مقهور را پیش خان فیروز جنگ ارسال داشت - چون آن تیره روزگار در آن سرزمین اعتبار تمام داشت خان مشار الیه او را نظر بند نگاهداشته در صدد تفقد خاطر او شد - و بعد از استمالات بیشمار که آن وحشی نژاد آرمیده خاطر و دل نهاد گشته بمقام اظهار اطاعت و انقیاد در آید درین حال او را به تکلف برین داشت که تبعه خود را بوسیله پیغامهای رغبت آموز دل داده بر متابعت تحریر و ترغیب نماید - بالجمله از کار کشائیهی اقبال بی زوال شاهنشاه عدو بند آفاق گیر و تاثیر ادبار که در جمیع مواد شامل حال احوال اعداء دولت ابد پیوندد است و هم و هراس بسیار بر چهار برگشته بخت و تیره روزگار استیلا یافته هجوم افواج رعب و خوف بی شمار در و دیوار حصار بدد باطن آن واژون طالع خراب اندرون را فرو گرفت - چنانچه با وجود صعوبت جنگل و دشواری مسالک آن سرزمین خصوص از راه بسیاری انهار و آبکندها

و شکستهای بیشمار که اولیای دولت جاودانی را بدر از آنها بآسانی میسر نبود قرار داد که عیال و اطفال خود را به قلعه دهامونی از جمله اساس نهادهای راجه نرسنگه دیو پدر آن مدیر که از سایر حصون آن سرزمین حصین تر است ارسال دارد - فی الواقع اگر نه آن سرگشته وادی بخت برگشتگی را ضلالت کار فرما بودی هرآینه ممکن بود که باستظهار صعوبت راه چنانچه مذکور شد از همه رهگذر جمیعت خاطر اندرخته و مدت های متمادی آنجا تحصن گزیده داد فراغ خاطر دادی - مجملای حکم اندیشیده مذکور که از اندیشه شیران جلالت پیشه پیشه مردی و دلیری ناشی شده بود بیدرنگ آهنگ انصرام آن پیشنهاد نموده و اکثر مردم خود را با بقیه خزانه که بیشتر در پیغوله های جنگل و شعاب جبال بخاک امانت دار سپرده دهامونی فرستاد - و جمعی آشفته مغز پیرشان اندیش از آن فرقه بد نیت تفرقه خامیست را بنگاهبانی اوندچیه باز داشته خود نیز با یکم صاحبیت پسرش و باقی فرزندان و منتسبان و متعلقان خویش متعاقب بدآنسو راهی شد - و اولیای دولت بعد از اطلاع بر این معنی بی توقف باوندچیه شتافته تمام اطراف آنرا بحوزة احاطه نامه در آوردند - و آغاز پیش بردن ملجاری و سرگردن قصب کرده ترتیب زینه پایهای و سایر اسباب قلعه گیری نمودند - و در پایان شب دوشنبه بیست و دوم مهر دلاوران تهور کیش سخت گوش گمندا در دست وزینده ها بر گردن گرفته خود را تا پای قلعه رسانیدند - و بمجرد رسیدن از سر جمیعت خاطر به نردبانها برآمده در اندک فرصت یک یک بهادران موکب اقبال مانند کوکب طالع سعد از افق بروج گردون عروج آن حصار طلوع سعادت نمودند - درین حال پاسبانان قلعه ازین قضیه ناگهانی آگهی یافتند و چون کار از دست رفته و تیر از شست بسته بود دست و پا زدن سودی نداده از ثبات قدم

بهبودی نمی نمودند - لاجرم پس از اندک زد و خورد هر بدکیشی چون ناوک پسران از کمان کمند بلندی زده راه طرفی پیش گرفته بدررفت - و درین حال دلیران قلعه گیر از فراز برج و باره بیدرنگ آهنگ درهائی حصار نموده دروازه را کشودند - و افواج قاهره از اطراف بدرون ریخته قلعه بآن دشواری را به محض کارگزاری تائید آسمانی باین آسانی فرادست آوردند - و غزات عسکر اسلام بامدادان بعد از ادای فریضه مکثونه فجر درگاه شکرانه ایزدی بجا آوردند - و در آن کفرآباد دیر بنیاد اعلان معالم ایمان و اعلاء اعلام اسلام خصوص اذان بیانگ بلند نمودند - و قلعه اوندچیه را با توابع آن حسب الامر والا که بر اجه دیبی سنگه تعیین پذیر شده بود تسلیم نموده این خالص عقیده صافی نیت را با جمیعت خودش درین حصن حصین گذاشتند و حقیقت را در خدمت شاهزاده و بدرگاه والا معروض داشتند و خود همان روز بقصد تعاقب ججهار راهی شدند - و چون بگذر آب بیتوا که بسات دهارة بنابر آنکه بهفت شعبه انقسام می یابد اشتهاار دارد رسیدند همانجا بجهت گذشتن از آب مذکور چندی توقف اتفاق افتاد و در اندک وقتی از تأثیر جلوه نمایندگاهی اقبال کار گذار که بمحض امداد آن بسی امر غیر کشایش پذیر می گردد از آنگونه حایلی هایل باوجود تنیدی و کثرت آب و وقوع لختههای سنگ کلان در میان رود که همانا سنگ راه همین معنی دارد بآسانی گذار نمودند - و در همان ساعت با تند باد از آن آب گذشته از همه جا بایلغار متوجه دهامونی شدند و با شتاب تمام مرحله پیما گشتند - چندانکه روز چهارم آن ماه که به سه کوهی مقصد رسیدند و در مدد استحصال مقدمات حصول مقصود یعنی استخلاص قلعه مذکوره و استیصال اهل قلعه شده بودند که در عین رسیدن خبر گیران خبر به دلیران رسانیدند که آن مخدول بنابر فرط سراسیمگی و حیرانی که از

استیلاي دهشت ناشي شده بود بمحض وصول پيرامون دهاموني چر
بخصايت حصار چورا گده استظهار بيش داشت عيال و اطفال را با برخي
از مال و منال كه پيش از خود فرستاده بود چنانچه سابق نگارش يافته
بسمت چورا گده راهي ساخته و ساير عمارات و نواحِي حصار مذکور
خراب كرد - و دود بهائي خود يعني كوگه خود را با گروهی از اهل اعنه
و اعتبار به نگهباني دهاموني باز داشته خود از آب گذشته بسمت پرگ
گهتوله كه بجانب چورا گده واقع است شتافت كه اگر آن حصار به ح
تسخير بهادران عدو بند قلعه گير در آيد بآساني و زودي روانه چورا گه
گردد - چون بهادران استماع اين خبر بهجت اثر نموده از مضمون آ
شگون فتح و فيروزي گرفته در وسط روز متوجه پيش شدند و پس از دور
كه روزگار در قطع جنگل دشوار گذار گذرانیده خود را بنواحِي قلعه دهاموني
رسانيدند و طرف غربي آنرا كه خندقى ژرف پهناور بعمق بيست ذرا
بر آن محيط است احاطه نمودند - چون ساير اطراف ثلثه آن قلعه را كه
روی پشته مرتفع اتفاق وقوع دارد يكسر آبكندھا و شكستهای عميق عريض
درست فرو گرفته بدین جهت كه ازین جهات ملچار پيش بردن و نقش
سر نمودن و پيچ و خم كوچه سلامت راست كردن متعسر بل متعذر است
لجزم دست از محاصره آن جوانب باز داشته همگي همت ازین سمت
بر پيش بردن مطلب گماشتند و در اندك فرمتی كار خویش را حسب
المدعا پيش برده ملچارها بگذار رسانيدند - و در عموم آن ایام خصوص آر
هنگام متحصنان از درون گرم مدافعه و مجادله شده ببن و تير و تفنگ
و توپ بازار كلزار و هنگامه جنگ را رونق و گرمي مي دادند - و از بيروز
بهادران موكب اقبال به فکوی سرگرم جنگ و جدال و تنگ گيري عرصه
كار بر اهل حصار بودند كه نه خود يكدم نفس بخوشي مي زدند و نه يك

چشم زدن از دهلی توپ و تفنگ را فرصت نفس زدن می دادند - بلکه دمیدم از دمدمه افسون فقیله دود افکن آنها را بر سر آتش افشانی و جان ستانی می آوردند و پیوسته بتحریک شرارت شرار ثعلب دم پرند بان را از جا پرواز می دادند - مچما از همه جهت در تضییق محاصره کوشیده ساخت عیش بر متحصنان تنگ فضا ساختند - قضا را در اثنای آن احوال شبی که سیاه درونان تیره روز تا سحرگاه بهادران تهور شعار را گرم افروختن آتش کین دیده بودند دل نشین خویشتن نموده که اگر تا برآمد آفتاب بدین مثابه پیکار خواهند نمود یک تن از درونیان سر بیرون نمی برد - لاجرم به فکر دور دراز افتاده دانستند که عفریپ آن دیوار بشب نیز بدست دلبران عدو بزند به کشایش در آید - و چون چاره معامله در تسلیم حصار انحصار دارد بظاهر آن فی الحال رفتاری نودا بخان دوران پیغام داده امان طلبید - خان مشارالیه فرستاده او را نزد عبد الله خان فرستاد و آن خان والا مکان او را و همراهان او را بجان امان داده - درین حال چون عموم بهادران روهیله ازین حقیقت آگاه نبودند لاجرم بهمان روش از کار طلبیها طلبگار پیش رفت کار بودند - چنانچه بهادر خان مذکور با جمیعت خود از شکستهای سر راه بهر روش که زوی داد گذار نموده خود را بدر قلعه رسانید و بمحور رسیدن در همان گرمی دروازه را آتش داده - چون به رفتاری این خبر رسید صلاح در آن دید که از میان آب و آتش جان مفتی بیرون برد - لهذا با سایر درونیان از طرف شرقی قلعه راه بدروازه یافته زینهار پی شب تار گردید و در ظلام پناه برده رفته رفته خود را بجزگل رسانیده - بهادر خان و همچنین نظر بهادر که پیش از همه بهادران خود را از عقب آن خان شہامت نشان بدر حصار رسانیده بود چون از درون حرکتی ندیدند بخاطر جمع داخل قلعه شده خبر به سالاران سپاه رسانیدند و غازیان آغاز یغما و تاراج نموده دست

باموال کفره فجزه زدند - خان دوران برین حقیقت اطلاع یافته درین
هجوم عام به اسحق بیگ بخشی بلشاهی و خواجه عنایت الله و یارده
تن از تابلیان خود سعی تمام از راه دریچه بدرین رفت - و یک دو تن از
اهل شدت و قوت را بر سر آن دریچه به نگهبانی باز داشته خود تا میان
قلعه شتافت و بمنع تاراجیان پرداخت - چون ملاحظه غنایم حصار نموده
ظاهر شد که تا آن حالت خیلی از اموال دست زده شد باقی بحال است
لاجرم تلف شدن جزوی را خصوص در آن گونه معشر عام بحساب غنیمت
کلی شمرده با ضبط تمام آنرا ضبط نموده - درین اثداء از شگرف کاری تقدیر
و بدایع جهان ابداع چندی از اولیای دولت ابد پیوند باتش باروت خود را
سپند دفع گزند عین الکمال از جمال شاهد اقبال خاصه فتوحات تازه بی
اندازه که تازه رو نموده بودند - تبیین این ایهام آنکه خود درین حال
از ظهور علامات مقهوران ظاهر شد که هنوز جمعی در بروج مانده اند -
علی اصغر واد جعفر بیگ آصف خان بانداز دستگیر نمودن آن گروه آهنگ
آن سمت نمود - چند آنکه خان دوران بذایم ظلمت شب و عدم امتیاز
دوست و دشمن بمقام ممانعت او در آمد ممنوع نگشت - و با چندی از
مردم بغراز باره برای تفحص مخالفان گرد بروج میگشت - چون بحسب
اقتضای قضا هنگام اصابت آسیب چشم زخم در آمد در عین سرگرمی او
و همراهان او بتجسس ارباب شرارت اتفاق شراره آتش بی زینهار از گل
شمعی که سابق ارباب یغما برای پیدا کردن اموال قلعه با خود داشته آنجا
انداخته بودند آتش بالبار باروت قلعه که در زیر برج ذخیره کرده بودند
گرفته کچه نهفته یعنی فتح حقیقت آتش سوزان که همانا با تیره روزان
اهل نفاق زبان یکی داشت گل کرده و بیکدم آن برج را با هشتاد ذراع
دیوار جانبین پرانید - و علی اصغر مرحوم با همراهان و چندی از تاراجیان

که بهالا بر آمده بودند راه هوا گرفته ببال آتش پرواز نمودند چنانچه اثری از ایشان پیدا نشد چه اجزای متفرقه ایشان که همانا بمراتب از معدوم بالمره نابود تر شده بود نوعی بحالت پراگندگی گرائید که بنابر استحاله اعاده آن گونه معدوم شاید در روز حشر نیز فراهم نیاید - بنابر آنکه اکثری آن رفیع بنیان بطرف بیرون قلعه پریده بود آفت کلی بسپاهیان که همراه سرداران در پالی حصار اراده شب پایان بردن داشتند رسید - چنانچه قریب سیصد تن از احاد عسکر که اکثر مردم راو امر سنگه بودند تلف شده دو صد اسب نیز سقط گشتند - و از سپرداری حفظ ایزدی سرداران لشکر سلامت ماندند با آنکه سنگی به سر خان فیروز جنگ و دو سنگ پاره بسید خانجهان و بهادر خان و جی رام بدگوچر رسید اما بنابر حمایت الهی آسیبی نه رسید - و همچنین خان دوزان که با همراهان درین وقت بضبط طوایل اسپان چهار و اهل حصار پرداخته بود در کتف نگاهبانی حراست آسمانی سالم ماند - بالجمله بعد از اصابت آن مصائب چون خان دوزان پرداخت معامله پاسبانی اموال قلعه نموده ازین ممر خاطر جمعی ساخت - درین حال چندی از سپاهیان که بقصد تحصیل کاه و هیمه بجنگل شتافته چاهی پر از زر یافته بودند شتابان خبر رسانیدند و خان مذکور بعد از آگاهی بنابر کمال دولت خواهی خود بر سر آن چاه رفته تفحص کنان بر سر سه چاه دیگر که در آن سرزمین بود رسید - و از هر چهار مبلغ دولک و پنجاه هزار روپیه پیدا شده داخل خزانه سرکار خاصه شریفه کشت *

درین اثناء چون سرداران خبر یافتند که چهار بوکشته نخت در صدف شاهپور که دو گروهی فلعه چورا کده است توقف کزیده و به راه نمائی ادبار عزیمت خیل اقبال پیشه‌هاک نموده - چنانچه باین خیال محال

و اندیشه دور دراز رفتن دکن در خاطر جا داده چون راه بر سرزمین دیو گده می افتد از زمیندار آن حدود توقع این معنی دور از کار که تصور قبول آن از حد و اندازه راه او نیست نموده و بدانه پاشی زر کلي او را فریب داده چون بجای نرسید لهذا از آن اندیشه باز آمده بتازگی بر سر انجام قلعه چورا گده رفته جریده در نواحی آن مقام اقامت گزیده که اگر افواج عسکر منصور آهنگ تعاقب او نمایند در آن حصار تحصن جوید - بنابر آن خان فیروز جنگ و خان دوران اراده توجه آن سمت با خود قرار داده - و چون سید خانجهان حسب المقرر امر اعلیٰ بنظم و نسق قلعه دهامونی و مضافات آن و تفحص خزاین مدفونه آن صاحب طالع و ازونه پرداخته بود لاجرم از همراهی ایشان باز ماند - و آن در سردار جلالت آثار یازدهم ماه آبان بدان جهت شتابان شدند - درین اثنا آگاهی یافتند که چون زمیندار دیوگره بدارالبوار شتافت جبهه چهار بد گوهر ازین ممر جمیعت خاطر یافته بر سر انصرام پیش نهاد سابق است - و بنابرین خیال سست و اندیشه نادرست جمیع توپهای قلعه چورا گده را شکسته و منازل بهیم نراین را که در آن حصار اساس نهاده بود بزور باروت پراکنده - و اکثر اموال و اسباب و احوال و ائصال خود را که بنابر گرانفی آن و عدم بار بردار حمل آن تعدد داشته سوخته - و با جمیع اهل و عیال از راه لانجی و کوله بسمت دکن راهی شده - بنابر استماع آن خبر درست نخست سرداران متوجه چورا گده شده روز جمعه غره آثار بمیدان چوگان بیرون قلعه رسیدند - خان دوران باستصواب خان فیروز جنگ با چندی از بهادران داخل حصار شد و نخست پیام نموده آن کفر آباد که از مبداء بنیاد تا آن غایت گام مسلمانان بل نام مسلمانان بدان فرسیده بود برآمد و باتفاق اهل وفاق اول و دله اعلاء اعلام اسلام و اعلان شعار ایمان یعنی اقامت اذان نمود - و نماز

جمعه بخاطر جمع با جماعت گذرانیده دست بدعی مزید جاه جاوید
 شهنشاه اسلام پرور دین پناه بر آورده استدعای بقای ابدی و دوام سرمدی
 این صاحب دولت موفق موید و تشیید اساس آن دولتکده مخلصه
 درگاه ایزدی نمود - و احداث خان مهمند و یعقوب عم او را با شمشیر دربال
 و عالم و دلاور پسران شیرخان و کنور پسر سنگرام زمیندار را با پانصد پیاده
 تفنگچی گوئد به نگاهبانی قلعه نگاهداشته خود بمعسکر باز گشت - چون
 اردو از آن مقام کوچ نموده در موضع شاه پور منزل گزید راگه و چو دهری نپه
 کرلی خان دوران را ملاقات نموده مذکور ساخت که چهار به غایت
 سنگین میبرد - چنانچه از جمله احوال و اثقال شصت زنجیر فیل همراه
 دارد بیست نر و باقی ماده که بعضی عمارتی عیال او بران بار است و باقی
 خزاین نقد و آلات زرین و سیمین - دو هزار سوار و چهار هزار پیاده که با او
 مانده اطراف فیلان را گرفته هر روز چهار گروه کوچ می نماید - بالجمله بنابر
 استماع این خبر بهجت اثر سالاران سپاه ظفر دستگاه خوشوقت شده
 عزیمت کار و همت کار طلب بر نیل مقصود و فوز مطلب گماشته باوجود آنکه
 یازده روز راه درمیان فاصله بود آن مخدول مقهور را قلیل یا اسیر انگاشتند -
 و روز بروز ده گروه راه به تعاقب آن گروه کذب راه رفته باین طریق شایان
 باد پایان راه نوردر مرحله پیما ساخته با همراهی اقبال بادشاهی راه عقب آن
 مدبر بد عاقبت شتافتند - و موکب سعادت شاهزاده فیروزی نصیب سلطان
 اورنگ زیب بهادر عنان کشیده بر اثر سرداران نامور باهستگی متوجه شده
 بعد از رسیدن خبر در ماندگی و آوارگی آن برگشته بخت حسب الامر
 اعلی در دهامونی توقف گزید *

طمّوع ماهیچه رایست ظفر آیت نیّر اعظم روی
 زمین از افق دارالخلافت کبری و گستردن
 پرتو ارتفاع بر سمت ممالک جنوبی
 بقصد استخلاص سایر محال متعلقه
 نظام الملک و باقی قلاع آن
 ولایت و استیصال بر اصل
 آن سلسله و تفرج ملک
 بندبیل و قلعه دولت آباد
 که درینولا بتصرف
 والا درآمد

آئین پسندیده این برگزیده که همای همایون فال اقبال بیروالش
 سایه شهر مبارک فر بر تارک سرتا سر اهل این کشور اکبر افکنده و عنقلی
 فرخنده لقای دولت جاوید بقایش قاف تا قاف آفاق را بآوازه مکارم و مفاخر
 بی اندازه فرو گرفته ایست که در همان حالت که شاهباز عزیمت چرخ
 پرواز را از یکسو به کشور گیری در آورده باشند از دیگر سو شاهین همت بلند
 آهنگ شاهانه را باندازه رسا بشکار اندازی و نشاط اندوزی باز دارند -
 چنانچه همواره بر آن سر اند که ملک از سرکشان گرفته بغروتنان دهند و پیوسته
 در پی آنند که خراج از شاهان صاحب کبریا ستانده در مخارج آرزوی

در ایشان صرف کنند - و بنابر این معنی چون درینولا مکرر از عرایض شاهزاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر توصیف سرزمین بهشت نشاط ولایت دل نشین بندبیل که از بسیاری تالاب و جریان انهار جلگه‌های مرغزار نسخه باغ ارم و شبیه بعین سلسبیل و نظیر جنات عدن ریاض رضوان است بغرض اعلی رسید - و وفور انواع جانوران لایق شکار از اجناس وحوش و طیور بنابر تقریر دقیقه شناسان آن ملک بدرجه ظهور پیدوست - لاجرم میل طبع اشرف و خواهش مدش اقدس بتفرج و گلگشت و سیر و شکار آن دیار کشش نمود - خصوص درین صورت که بعرض والا رسید که میان این دو مسلک چندان تفاوت نیست این معنی خود یکباره مکرر نهضت دکن ازین راه آمد چه جاده مقرر بادشاهی از اکبر آباد تا دولت آباد دو صد بیست و هشت کروزه است چنانچه تا گوالیار بیست و هفت کروزه و از آنجا تا سرونج شصت کروزه و از سرونج تا آب نریده پنجاه کروزه و از آنجا تا به برهانپور چهل کروزه و از آنجا تا دولت آباد پنجاه و یک کروزه - و راه اوندجه بدین دستور است که از گوالیار تا آنجا بیست و نه کروزه است و از آنجا تا سرونج برای اسلام آباد جبهه تا پنجاه و دو کروزه و بنابرین فرق بیست و یک کروزه است - مجملاً پنجم آبادان ماه از مقام باری همعنان عون و صون جناب پروردگار بآهنگ آن جانب کوچ فرمودند - نهم ماه شین دبیر فرستاد عادلخان با یک زنجیر فیل بدرگاه عالم پناه رسید و بانعام ده هزار روپیه برگاه خاطر فیروزمزد گشت - و در همین تاریخ مکرمت خان بتقدیم خدمت استخلاص قلعه جهانسی که از قلاع استوار ولایت بندبیل است و چهار برگشته روزگار نگاهبانی آن به بسننا نام معتمد خود سپرده بود سرفرازی یافت - و بجهت پیدا کردن اموال نهفته و تجسس خزاین دینیه آن متهور مامور ساخته مخلص خان را با چندی از منصبداران همراه تعیین نمودند *

بیست و نهم بموضع دهوم گهات رسیده از تماشای حسن سرشار آبشار آنجا که بغیر اکثر جهات نظیرش بنظر سیاحان هفت کشور در نیامده و زبان روشن بیان طعنه بر آبشارهای کشمیر می زند اکتساب نشاط و انبساط مفراط نمودند - و دمی چند بتفرج آن تماشاگده خاطر پسند که سر تا سر کنار و بر فهرش مانند پرچم دلآویز گلرخان فخار مسلسل و مجعد می نمود پرداخته بهره طیب دل و ترطیب دماغ برداشتند - و لحظه بذظاره آن نزهت آباد نشاط بنیاد که صفحه روی زمین دلپذیرش در صفائی فضائی فیض افزای از صفوت قلوب صاحب دلان و باطن مقبلان نشان می داد و دو آب جوی دل جویش که از سبزه نوخیز مانند بیاض عارض شاهدان نرخت مخطوط بود مشغول شده مشغوف و معظوظ گشتند - و تا دو بهر روز آن گازمین نزهت آئین از پرتو حضور انور آن سرور فیض مآب بوده چندافکه ملتزمان رکاب سعادت نصاب از تفرج آن ارم زار بنصاب کامل رسیده بجهت ذخیره ایام حرمان نصیبی زله بر شدند - و چون در آن مقام جای که از روی فسحت ساحت در خور اقامت موکب نصرت با آنمایه کثرت باشد یافته نشد ناچار بمركز اعلام موکب سعادت قرین معاودت نمودند - و چهار روز همانجا توقف گزیده هر روز بادشاهزادهای فیروز بخت از تماشای آبشار و گلگشت شبهای ماهتاب ایام بیض طرب اندرز می گشتند *

بیست و نهم آبان خبر فتح قلعه جهانسی بمسامع جاه و جلال رسید و چگونگی وقوع این سانحه دولت برین نهج است که چون بسفنا نگهبان قلعه سابق کار کشائی تأیید موکب اقبال را شنیده بود و درینولا سعی و تلاش و پژوهش کین مجاهدان دین برای العین دیده عیان را مطابق بیان یافت از مکرمت خان زینهار خواسته از آن عالم حصار را که مالا مال خواسته بود باسیاب و آلات قلعه داری از توپخانه و باروت و انبار غله و امثال

آن آراسته بود بهواخواهان سپرد - چه آن قلعه بر فراز قلّه کوهچه در میان جنگل انبوه مشتمل بر اشجار خاردار سمت وقوع دارد که آنرا روزگراها بجهت این قسم روزی پرورش نموده بودند - چنانچه باد را در خیال آن محال از بیم خله خاطر مجال گذار محالست معبد آذوقه و سرب و باروت یکساله خبرداران ذخیره نهاده بودند و وفور توپ و تفنگ و سایر آلات جنگ در مرتبه که باوجود آنکه جمیع برج بتوپهای عظیم آراستگی داشت جبهه مقهور از روی فراطه تمام ده توپ کلان دیگر در حضور خود ریخته بود - مجملّاً چون این معنی بر رای جهان آرای صورت وضوح یافت ریاست موکب اقبال در طی راه بدان سمت ارتفاع یافت - و سایر حقایق آن قلعه بنظر انور در آمده گردید برادر راجه بیتلداس بعنایت خلعت و منصب پانصدی درصد سوار از اصل و اضافه مباهیه و به نگاهبانی آن معتمد و معتبر گردید *

هفتم آذر نواحی موضع دتیه مضرب سرائق اقبال شد - چون راجه نرسنگدیو پدر جبهه درین سرزمین که سیرگاه او بود نشیمنی هفت طبقه بارتفاع هشتاد و چار گز بروش هندوان ساخته مبلغی کلي در مصارف جزئیات آن بنا خصوص در تزئین پرچین کاری آن صرف نموده بنابر آنکه حسن منظری نیکو نظر فریب با اشراف اعظم بر مرغزارهای سبز و سیراب در جنگلهای پردرخت و آبهای روان داشت بندگان حضرت بتماشای آن سرزمین رنج قدم و فیض قدوم را داشتند - و چون درینولا از خزاین مدفون آن وازون بخت چاهی چند پر از زر در باغی از باغات اطراف دتیه پیدا شد بنابرین معنی گمانی که حسب انهای اهل آنجا داشتند مظنه صدق خبر بهمرسید - استحق بیگ ایزدی را بتفحص اموال مدفونه مظنونه بازداشتند و باقی بیگ قلماق نیز مامور شد که بهمراهی مکرمست خان

در جنگلهای نواحی دتیه به پیدا کردن دفاین آن مخدول جد و جهد تمام
مبدول دارد - و چهاردهم سه گروهی اوندجهه سرمنزول عسکر منصور گشت -
راجه دتیهی سنگه نگاهبان قلعه سعادت اندوز ملازمت گشته پیشکش نمایان
گذازند و بندگان حضرت روز دیگر داخل اوندجهه گشته عمارت نرسنگدیو که
بوضع و طرز منازل دتیه بود و لیکن در فسحت ساحت و تکلف زیب
و زینت بر آن مزیت تمام داشت فیض نزول اشرف دریافت -
و فی الحال امر اشرف بتخریب منمکده که نرسنگدیو مذکور قریب بمنازل
خود در کمال ارتفاع و عظمت ساخته زر بیشمار صرف آن بنا نموده بود
زیب صدور و زینت نفاذ پذیرفت - آنگاه سرتاسر خصوصیات آن حصار
حصانت آثار که فسحت چار دیوارش حسب الامر معلی بمساحت جریب
در آمده چهار گروهی بادشاهی بر آمد منظور نظر تحقیق و تدقیق بادشاه
حقایق آگاه گردید - و بنابر اینکه همگی آن باوجود این مرتبه عظمت بالواح
کالن خارا و لختهای سنگ های سخت اساس یافته بود محل اعجاب
نظوران شد - روز دیگر ترتیب بیرون حصار که مشتمل است بر جنگلی
انبوه دشوار گذار و یک طرف آن دریای بیتوا در گذر است بنظر در آمده
آنگاه بسیر تالاب بید ساگر که محیطش پنج و نیم کوه بادشاهیست و آن نیز
ساخته و پرداخته نرسنگدیو است اتفاق توجه افتاد - و همانجا منزل مبارک
گزیده سه روز دیگر بسیر کشتی و شکار مرغابی روزگار در عین کام بخشی
و کامرانی گذشت - نوزدهم از آن مقام کوچ فرموده کنار تالاب موسوم بسمندر
ساگر یعنی دریا تالاب در پورگنده جهیره که آن نیز ترتیب داده راجه است از
فیض وصول دریای لشکر طوفان اثر مجمع البکرین گردید - و مجاز اسم
مذکور حقیقت نفس امری پیدا کرد - و آن بحیره که اطراف ساحلش
هشت کوه و ربع بادشاهی بمساحت در آمد راجه نرسنگدیو مذکور پدر همین

خیره سربندی عظیم برپیش آن بسته - چنانچه پیوسته آب بسیار از روی بند بروش آبشار به نشیب آن می ریزد و بی تکلف ازین عالم تالاب مصنوع که همانا منبع فیض جاوید است با این پایه نزهت و صفا و فیض بخشیمی فضا شاید در هندوستان دیگر نه باشد - چون در توصیف کیفیت و کمیت این تالاب فسحت نصاب که اطناب سلسله بی منتهای تسلسل به پیمایش دور آن وفا نمی نماید و طریق اثبات متناهی آن که هر چند توسط جکت اواسط میانجی شده پانی نردبان برهان سلم درمیان باشد بپایه کوتاهی نمی گراید - جادو فدان نیرنگ سخن پایه تخت همایون بخت داستانهای نظم ثریا نظام و رسالهای نثر نثره نثار پرداخته معهدا بجای نرسید و هزار یک حق مقام آن ادا نشد - خامه گفته زبان این شکسته بیان چه بنگارش تواند آورد که وصف آن را شاید -

کنارش چون میان دلبران است که از چشم تماشائی نهان است
بتوصیفش سخن از بس روان گشت ورقها در سفینه بادبان گشت

چون این منزل بهشت نشان که از روی دلکشائی و فرح افزائی فضا و لطافت آب و هوا ملایم طبع و مناسب منش آن سرمایه استقامت مزاج عالم آفرینش آمد چندی موبد اقبال در آن مقام خاطر پسند که در چار حد آن زبان حال صلی حی علی الکط الرحال میزند - و ابغای سبیل ساحل آن روکش سلسبیل را در حال عزیمت ارتکال از کوس رحیل نوازی خرم باد وداع ترحال بگوش می رسد رحل اقامت افکندند - و روزی چند ملتزمان رکاب سعادت نصاب را از تفرج این نزهستان نظر فریب دل پسند عشرت نصیب و بهره مند ساختند - چنانچه همگنان در عرض این ایام از مبداء وقت ورود تا هنگام انعطاف عنان انصراف سرمایه طول عمر جاوید برگرفته داد پهنای عیش دادند - و بالجملة این برگفته که سابق

بجهنم موسوم بود درینولا باسلام آباد نامور شد - و جمیع پرگنات نواحی آنرا حسب الحکم والا اهل دیوان اعلی از جمله مضافات و توابع این پرگنه که موافق هر ساله هشت لک روپیه جمع دارد و نهصد قریه تابع آنست شمرده آنرا تابع محال مذکور ساختند و همگی داخل اعمال خالصه شریفه شد و عمل مفسدی برای عمل آن متعین کردند - و الحق این مرتبه توجه خدیو بکر و بر به فسحت مساحت و افاضه روح و راحت باوجود این مایه زر خیزی که سبب گنجایش انواع اهتمام بدان پرگنه شد جا داشت چه از جمله خصایص آن سرزمین اتفاق وقوع سیصد تالاب پهناور است در جای بجای آن چنانچه درین وقت حسب الامر اشرف از روی تحقیق به شمار در آمده عدد مذکور بی کم بیش بر آمد - و آن سرزمین معمور که همانا از فرط فسحت احاطه آن در ظرف معموراً ربع مسکون نمی گنجد باعتبار اشتمال بر قطعات ارض و تالابهای ژرف معاینه از عالم جزایر خالدات در بحر اوقیانوس مستطیق بنظر حقیقت فکر در می آمد *

بیمست و دوم ماله والا اختر سعادت نصیب شاهزاده محمد اورنگ زوید حسب الامر اعلی از حوالی دهامونی معاودات نموده شرف ملازمت اذ و خاند - شایسته خان و سایر امرا از سجده آستان سپهر نشان راس المال سعادت جاوید بدست آوردند - بیست و چهارم ماله مذکور مکرمات خان و استحق بیگ و باقی بیگ که بجهت جست و جوی بقیه خزاین آن تباة رای در نواحی دتیه و جهانسی مانده بودند بیست و هشت لک روپیه از چاه بر آورده بملازمت والا رسیده مبلغ مذکور بتخرافه عامره رسانیدند - در همین اوقات مبلغ شصت و دو لک از وجه مبلغ مذکور و سی و چهار لک روپیه دیگر که درین مدت خان دوزان فرستاده بود بر دویمست فیل کوه توان که نظر برین معنی کوه زر شده بار کرده باکبر آباد

فرستادند - از همه جهت خزاین متفرقه آن بد مال بخزانة خاصه شریفه که ابد الاباد آباد باد مجموع بیک کرور روپیه کشید - سوای آنچه خاک امانت دار تدین بکار برده پرده از روی آن برداشته باشد و وراى آن که آن کوتاه اندیش هنگام فرار بذاتر فقدان بار بردار جا بجا گذاشته و باین اندازه دور از راه نیز جا بجا در راه و و بیراه جنگل در عین گرمی هنگام گریز و سرگرمی سرداران بتعاقب آن بد عاقبت پاشیده بود که شاید بهادران نقود بیشمار را غنیمتی عظیم شمرده لمحک بدان بردارند درین میانه فرصت یکدمه هزیمت بدست آرد - اکثر آنها بدست زمینداران آن بوم و بر افتاده یا احاد سپاهیان بی دیانت که پی بر سر آن آورده در جنگل ها خس پوش ساخته از میانه برده باشند - چه اکثر اموال آن خدلان مال که خزانه در خزانه و گنج در گنج مالا مال از طلا و نقره بود بمثابه وفور داشت که کمیت خامه محاسب از عهده حساب کمیت آن بر نمی آید - و حقیقت چند و چون آنرا جز اسرع الحسابین دیگری نمی داند - در اصل این زر اندوخته های راجه نرسنگدیو پدر این شیطان سرشت است که جا بجا در دل زمین پیتولهای جنگل چاهای ژرف فرو برده بود و بهر چاهی از یک لک تا دو لک روپیه دفن ساخته بر سر هر چاهی علامتی وضع نموده که جز او و دو غلام معتمد دیگری از آن آگاهی نداشت - چون کار به چهار رسید او نیز مبلغهای بیشمار برین گنج خانها افزوده تا آنکه به پاداش کفران نعمت ازین عالم خزینه که گنج شایگان همانا در جنب آن شهرت رایگان کرده نسبت بدان مشتمل بر پیشیزی نیست - و حاصل خزانه باد آورد پرویز نیز که در برابر آن گویی بادش برده نظر بر آن چیزی نمی با محال جاگیر آباد که پنجاه لک روپیه حاصل هر ساله آن می شد از دست داده سرسوی خان و مان و ناموس و جان نیز بر سر خود سربیداد داد - و محمداً کمیت

احوال و کیفیت احوال محصول جاگیر او که درمیان سایر اولیای این دولت جاوید مرتبه قدر و مقدارش میانه بود مقیاسیت حق اساس که از آن حقیقت وسعت این ارض الله واسعة و فسحت دستگاه این دولت کده ابد بنیاد که تا روز قیامت بخلود و دوام موصول باد از قرار واقع قیاس می توان نمود - چون خاطر اشرف از تفرج این نزهت آباد باز پرداخت موضع دهامونی و توابع آنرا تذکوة جاگیر سردار خان نموده به نگهبانی آن سرزمین منظور نظر امتیازش فرمودند - و بتفتیش بقعه خزاین چهار مامور ساخته از راه سرونچ بسوی دولت آباد توجه فرمودند - پانزدهم ماه آن سرزمین سپهرنشان از عکس بارقه نعال لامع تگاوران برق نهاد برق نژاد بهادران هلالستان گشته همه روی زمین از انطباع نقش میخهای مریخ شعاع نعال که بر عکس واقعه بدر منزل ثریا شده محفل مقارنه ماه و پروین آمد - و ظاهر آن قصیده از نصب سوادق بارگاه آسمان مرتبه خدیو روزگار چون باطن انور خدا پرستان مهبط انوار و ضیا شده پرتو صفا و صفوت حضور پرنور معاینه آئینه گیتی نما گردید .

نیرنگ نمائی دولت روز افزون در باب قلعه
کشائی ابواب قلاع حصینه قلعه لوندجه
و چوراگده و دهامونی و آوارگی ججهار
با سایر منتسبان و پیدا شدن جمیع
خزینهای دیرینه او

کفران نعمت که در معنی اشد انواع کفران است بوالعجب
کردار نیست نابکار که در سرشت هرکه این خوی زشت سشته باشد اگر بمثل

فرشته باشد مردود خدا و خلق و مطرود آشنا و بیگانه میگردد - نا سپاسی و حق ناشناسی که در حقیقت خدا ناشناسی ست شیوة ایست ناستوده و شیمه ایست ذمیمه که در نهاد طبیعت هر کسی که از آن شمه بود بهمت نهاده باشند هرآنکه هدف طعن و لعن دوست و دشمن گشته مستحق خسارت آخرت و دنیا و مستعد نکال و عقاب عقبی می شود - فی الواقع کدام غرامت باین منشاء ندامت می رسد که فاعل آن تا قیام قیامت به بدناسی و تیوة فرجاسی مذکور و مشهور گشته در روز نشور با زمرة کفرة فجرة محشور شود - و قطع نظر ازین مبتلای پاداش آن در عین ابتلا با انواع بلا محل نظر ترحم هیچکس نمی گردد - و سیاق این مقدمه برخاتمه کار چهار حق ناشناس انطباق تمام ندارد - چه بحقیقت آن کافر نعمت که از تاثیر نا سپاسی خدا گیر شده بود و از پیش اولیای دولت فرار اختیار نموده مغلوب و مذکوب بهرجا پناه برده راه زیانست تا عاقبت که گریزان و افتان و خیزان با پسر بداختر خود در پیغوله جنگلی دور دست که غول پی بدان نه بردی و از فرط ترکم اشجار باد در آن راه گذار نیافتی فرو خزید - قضارا درین اثنا گروهی از فرقه گوند که گرگان آن سر زمین و راهزنان آن بر ربوم اند از ایشان خبر یافتند و رفته رفته بر سر آن دو خون گرفته رفته ایشان را چون بلای ناگهانی در یافتند - و دور آن دو اجل رسیده قضا گیر را که ادبار بهمدستی خسران عاقبت و خدایان سرمد سر بدنبال نهاده بود گرفته در قتل ایشان پایی فشردند - و همدران گرمی بانداز فرو بردن اسب و ساق گرانمایه که نهایت دانه تمیزی آن بدنفسان قابو طلب بود ایشان را مهلت نفس برآوردن نداده در دم دمار از روزگار شان بر آوردند - و سر جمله از تفصیل این اجمال ابهام اشتغال آنکه چون خان فیروز جنگ و خاندوران چنانچه سابق این معنی صورت نگارش پذیرفته دوم آخر بشتاب باد و سحاب و تیزی شعله آتش سرکش از مقام شان پور

کوچ نموده سر در دژیل آن خاکساران بدنهاد نهادند و رفته رفته از ولایت گده کذک و حدود الانجی که متعلق به گویند گوند است برآمده از سرحد چانده سر بر آوردند و جهت فرار و مقرر آن مدبران بد اختر به تجسس و جست و جوی خبر نمودند - و چون ظاهر شد که از آنجا تا سر منزل ایشان چهار کروه فاصله است و معین از رسیدن افواج قاهره خبر بدان مقهور نرسیده همگان از فوز این نعمت غیر متوقف اتفاقی که همانا از آثار دستگیری اقبال خدیو روزگار است و تاثیر دعای کشی وقت پاداش اعمال آن نابکار بود بنهایت مشغوف شده مقرر ساختند که بدستور معهود هر شب بعد از انقضای دوپهر سوار شده هنگام طلوع طلیعه بامداد مانند قضای آسمانی ناگهانی بر سر منزل آن خفته بختی چند خون گرفته ریخته همگی را اسیر و دستگیر سازند - چون آن عزیمت را سمع با خود درست ساخته بتهیه مقدمات شبگیر پرداختند درین اثنا از اخبار خبرگیری اطلاع یافتند که آبکندهای پهنار و شکستهای عمیق بر سر راه واقع است که در روشنائی روز عبور از آنجا متعسر است چه جای ظلمت شب ازین رو تا هنگام صبح بتأخیر قرار داد مذکور قرار داده بعد از ظهور فروغ سپیده دم و فراغ نماز فجر قدم در راه نهاده - و پس از گذشت یکسایه روز که بر سر بزرگه ایشان برآمده ظهور یافت که بد اندیشان شب هنگام آگاهی یافته شبان شب مانند اندیشه پراکنده خودش پیشان شده بشتاب بخت برگشته خودش راه سرعت پیموده اند بنابرین سواران عسکر ظاهر اثر بعد از تحقیق سمت مقر ایشان طریق تعاقب آن بد اندیشان پیش گرفته تا شبانه بیست کروه گوندوانه که چهل کروه رسمی است راه بردند - و چون مرکبان اکثر اهل موکب فعل افکنده و مانده شده بودند خان فیروز جنگ صلاح در توقف دیده تا قریب دوپهر درنگ گزیدند - و ستوران را نالجنده نموده و آسوده ساخته نیم شبان سوار شدند و سرعت

هرچه تمام تو طریق عجلت سپرده به نگهبانی تمام راه بسر می بردند - تا آنکه نزدیک دوپهر همان روز بعضی از قراولان خان فیروز جنگ خبر رسانیدند که سیاهی سپاه مخالفان از دور پیداست که بشتاب تمام فیلان خزانه بار و عمارتی دار را با سایر احوال و اثقال پیش انداخته خود بطریق چنداولی از عقب راه می روند - و پس از استماع این مژده فرحت افزای ملالت زدای سردار شهبانت شعار فوج قراولان را مامور ساخت که بشتاب تمام پیشتر شتافته سر راه بر آن خون گریزان بگیرند - و بعد از روانه شدن قراولان در حال چهار صد سوار تفنگچی و کماندار تعیین نموده بکوهک ایشان فرستاد - هنوز قراولان بدان سیاه بختان نرسیده فوج کوهکی بدیشان رسیده بمجرد پیوستن دلایران دل دیگر یافته آن مقهوران را بباد تیر و تفنگ گرفتند - و بمحله نخستین جمعی از آن فرقه تفرقه اثر را انداخته باقی را مضطرب ساختند - درین حال عم بهادر خان که به نیکنام موسوم بود با هشتاد سوار خود را بهادرانه پیش تاخته بقصد سر راه گرفتن از ایشان در گذشت - جبهار چون وقت را تنگ دید چندی از عورتان را که مرکبان زبون داشتند بدست خود کشته مهیلمی کشته شدن شد - و بکرمساجیت برگشته بشت برگشته در پیش خود یسال قتال آراست و قوشونی از اهل خلاف بعمره مضاف ریخته اطراف نیکنام و همراهان او را احاطه نمودند - و آن مرد مردانه با وجود کثرت اعداء و قلت اولیاء بذابر حفظ ناموس جای خود را بدرمی نگاهداشته زد و خورد بسیار نمود و آخر کار به هفت تن از همراهان زخم کاری برداشته بر خاک مرصه پیکار افتاد - و این اسم سامی را بدنام نه ساخته حقیقت با مسمی ساخت - درین حال مادهو سکه پسر راو بن خود را بعد از نیکنام رسانیده برایشان تاخت و دلیرانه با دانی قوی برقاب آن دل باختگان زده برد و خورد در آمد - و بعد از حمله نخستین چندی را از

آنجمله به بنس المصیر باز گشت داده باقی را پیشان ساخت - در همین گرمی که همگنانرا بضر تیغ مرد افکن از معرکه نبرد باز گردانیده بود خان دوران خود را چون شعله سرکش تند و نیز به بهادران رسانیده بجهت گرم ساختن هنگامه ستیز با یکدیگر اتفاق نموده بدمدمه انسون عزم درست و نیت صادق در یکدم چندان آتش کین افروختند که شراره از آن خرمن وجود نابود اصحاب شرارت را در هم سوختند - توضیح این مقال مبهم آنکه چون آن دو سردار جلالت آثار با مرد - خود بهیئات اجتماعی بر صفوف جمعیت لشکر تفرقه اثر شان که با وجود جبهه‌های مطرود و بکرمات مردود شیرازه پیوستگی داشت حمله آور گشتند آن دو خیره چشم از روی زیاده سربها نخست پای کمی از صدمه مرد آزملی سرداران نیاروده قدم ثبات فشردند - و از باب حرکت المذبوح مرغ بسمل بنابر اضطرار باضطراب در آمده دست و پای چند پیهوده ناسودمند زدند و عاقبت جمعی را بکشتن داده خود آشنگ سر بدر بردن نمودند - و طوفان قاره خود را با چهار زنجیر فیل و سه شتر پر زر آنجا گذاشته بجانب جنگل مقرر گزیدند - و جنگ پای نگاوران آن روز نیز در عرصه مصاف جان مفتی از دست بهادران عسکر فیروز بیرون بردند و بندهای درگاه والا باقی روز از دنبال آن بقية السیف جدال تا هنگام شام تردد نموده پی بدیشان نه بردند و ناچار در آن سرزمین منزل گزیدند - و دو پهلوان از شب سپری گشته آگاهی یافتند که آن سرگروهانی اهل نفاق اهل و عیال خود را با هشت زنجیر فیل خزانة بجانب گلکنده روانه ساخته بر اثر آنها آهسته آهسته می روند - خان فیروز جنگ و خان دوران بمنجرب استماع خبر آن مدبران جریده تر شده اراده تعاقب ایشان را بزور حزم آراستند و اردو را با بهادر خان که در آن آوان بیماری وضعف بر طاری شده از روی تعجل با سرداران تردد

می نمود باز داشتند - درین مرتبه خان دوران متعهد نگهبانی فوج
 هراول و متصدی پی بدر بردن و راه سرکردن شد - و با آنکه مزوران در باب
 کور کردن پی فیلان انواع حیل بکار برده بودند آن سردار پی بر کرده از بس
 که کار آزموده و پیکار فرسوده شده در فنون سپاهگری بی بدل روزگار گشته بود
 خود مقید تجسس اثر آن ادبار اثر شده مطلقاً از پرکاریهای ایشان پای کم
 نیآورده پرکار اندازه و مقیاس قیاس عقلی از دست نداد و یک نقطه وار
 قدم از محیط راه جاده ایشان بیرون نهاده بر اثر بداندیشان می رفت
 تا آنکه رفته رفته خبر یافتند که آن نابکار چند مکار از راه قریب دو فیل خزانه
 بار دار بجنگل شمالی عرصه کار زار گذاشته اند - و اودی بهان پسر چهار
 سنگه با سیام و دودا که هشت زنجیر فیل خزانه گرفته بصوب گلکنده روانه
 شده بود درینولا شش زنجیر را بر سیل پی غلط بسمت چانده فرستاده
 تا بر بسبب این مکر و تزویر بدر توانند رفت و دو ماده فیل باد رفتار که بر آن
 عیال و اطفال مستعد نکال سوارند با خود گرفته بسرعت تمام می روند -
 خان مذکور چون اراده دستگیر نمودن چهار و یکم حاجیت داشت اصلاً
 ملتفت بد آنها نه شد - قضا را از آنجا که نیرنگ سازیم
 و کارسازیهایی اقبال است چندی از تابینان خان مشار الیه
 مافده بودند بهمان فیلان معهوده بر خورده هر شش را با
 نموده بچند نزد سرداران آوردند - چون خیل سعادت
 کروه راه پیموده بودند از دور سیاهی آن تیره بختان
 حال خان دوران سید محمد پسر خود را با
 خویشگی و پانصد سوار یکه تاز مغل پد
 سردارانه از عقب راهی شد - چون قوشور
 آن جهالت کیشان که از کمال اضطراب

زوی قرار فوست اظهار جوهر حمیت جاهلیت یعنی کشتن اهل و عیال که کفو را از آموز مقرر است از قرار واقع نیافته باوجود عدم جمعیت خاطر رانی پارتی که زن نرسنگدیو بود و هم چنین چندی از زنان و دختران خرد سال خود را جمدهری چند سرسری زده خود اراده بدر زدن نمودند - در عین این حال دایران شیر حمله بیکبارگی بارگیها را برانگیخته بر سر حمله ایشان ریختند - و در آن میانه جمعی که عار فرار بخود قرار دادند پناه بجنگل برده داخل پیغولها و دخیل انبوهی اشجار شدند - و گروهی که دوستی نام و فنگ را بر صحبت مال برگزیدند مردانه قدم ثبات افشوده بدست و پا زدن در آمدند - درین اثنا خان دوزان نیز از عقب رسیده همکنان بهیشت اجتماعی بر آن جمعی پوشان ناخند و به یک دم گرد از بنیاد وجود آن بد نهادن برانگیخته بود از روزگار آن تیره روزان بر آوردند - چنانچه بصورت دمه مرد افکن و دمه تیر و تیغ بهادران شیر آوزن ده هماغاه هم خاستند دمه افسون باد مهرگان است بیکبار سهامی آن زیاده به آن که بر تن ایشان بار گران بود مانند اوراق اشجار در برگ ریزان خزان فرو و بتنگ - و آن صبر چند بداختر که از غایت تیره بختی پرویز گودون غبار بهادران عسکری ایشان ریخته بود و با این همه از روی سبکسری و باد ساری گرد بقیة السیف جبهه ایشان هم بدست خود شستن خاک مصیبت بر سر خود در آن سرزمین - و با خاک معرکه یکسان شده خون بخاک بر آمیخت - که آن سرگروشی است که مانند زنده پیلان کوه توان بودند که سرعایت لذت عمر خزانه بجانب ناکنده رود - درهم و دینار باز داشتند و آن دو نابکار خود خان فیروز جنگ و خان دوزان معرکه زده بدر رفته بودند - درجن سال پسر شده اراده تعاقب ایشان را بزیر دستگیر گشتند - و خان دوزان رانی پارتی آن آوان بیماری و ضعف بر طاری گشته را از معرکه برداشته با جمیع اسباب

و اموال خصوص فیلان اشرفی و مرصع آلات نزد خان فیروز جنگ آورد -
 و سرداران آن روز بر کنار تالابی که در آن نزدیکی بود مقرر عسکر فیروز قرار دادند
 و سایر نقود و جواهر و آلات مرصع و آلات زرین و سیمین و دیگر نفایس اجناس
 را بجهت سرکار خاصه شریفه ضبط نموده در تلاش و جست و جوی بقیه
 اموال آن خدایان مآل بودند - اتفاقاً خبر رسید که آن دو خون گرفته خداگیر
 که از بیم شمشیر دلیران باوجود کمال ناپاکی و بی باکی مانند تیر از
 خانه کمان پاک و صاف بر کند زده بودند - مانند کمان زه گسسته خاذه باخته
 خسته و پی شکسته گوشه گرفته و بحسب اتفاق گوفدان آن سرزمین پی
 بدیشان برده هر دو را بر خاک افکنده اند خان دوران از استماع این خبر
 بنابر کمال اهتزاز از جا در آمده بی درنگ آهنگ آن مقام کرد - و چون بر
 سر لاش آن دو بدکیش سرکش رسید نخست سرهای آن دو بد نهاد را
 از تن بردن فرموده باحضر قبیله ایشان اشاره فرموده همان لحظه همگنانرا
 حاضر کرده در حضور خود بالمشافه چگونگی حقیقت این قصه را پرسیده -
 و اسب و سلب آن دو مستحول را از قاتلان ایشان طلب نموده بعد از
 احضار باسرها و انگشترهای مهر ایشان طلب نموده بر سبیل نشان نزد
 خان فیروز جنگ آورده - و خان مذکور در حال سرهارا مصعوب بهادر بیگ
 داروغه نور خانه تفنگ خاصه که بحسب الحکم اعلی همراه بود بدرگاه والا
 ارسال نمود - و حقیقت این فتح مبین را که به فیروزی اقبال بادشاه دین
 و دنیا پناه روی داده بود در طیب عرضداشت بیان سرور خلافت مصیر
 عرض داشتند - بالجمله بهادر بیگ مذکور کوچ در کوچ روانه شده روز بیستم
 نیماه که نواحی سیهور سمنزل مسافر منصور بود سرهای آن خیرین سر تیره
 اختر را که بحکم وجوب پاداش کردار بد پی سپردن خیل ادبار آسمانی شده
 بودند بدربار سیهر مدار رسانید و بحسب الامر اعلی برای عورت کوتاه نظران

از در سرای سیهور نگونسار آویخته شد - و چون سالاران عسکر نصرت مآثر را خاطر از ممر دفع اهل شورش بجمیعت گرائید، از روی کار طلبی اراده نمودند که چون قریب بملک چانده رسیده اند نزدیکتر شتافته باین تقریب از زمیندار آنجا که عمده ترین زمینداران آن سر زمین است پیشکش طلب نمایند - بذایر آن اندیشه نوشته متضمن ترغیب و ترهیب تمام همراه سنگرام زمیندار کنور راهی ساخته و ترتیب لشکر و آرایش صفوف نموده خود نیز کوچ در کوچ بسوی آن سر زمین روانه شدند - چون فرستاده رسید و آن نوشته رسانید از مهابت این دولت خدا داد تن بفرمان پذیری در داد و سایر اموال و اسباب ببدیل متخدر را که مردم جابجا تاراج نموده بودند و افواج بادشاهی از کمیّت و کیفیت آن آگاهی نداشتند همگی را یکجا کرده دو گروهی چانده جای که ساحل رودبار نریده ملتقای دریای لشکر مواج و امواج آن دریا شده بود بملاقات سرداران فایز گردید - و آن اموال را گذرانیده اظهار کداهی بکرتگی ظاهر و باطن نموده و دم نقد ادای مبلغ پنج لک روپیه بصیغه ضیاع تازه بدهدای درگاه خدیو زمانه وعده نموده بدرفته در صد در سرانجام شد و تعهد نمود که هر ساله بیست و پنج فیل بدرگاه عالم پناه ارسال دارد و هشتاد هزار روپیه قیمت فیلان بخزانة عامه رساند - و آن دو سردار شهابت شعار عهد نامه مشتمل بر اقرار قرار داد مذکور که عبارت است از ارسال پذیرفته ها و تعهد استیصال در باب استسعاد بدیافت سجد درگاه والا بدولت آباد بدستخط و مهر او تحصیل نموده دست ازو برداشتند - از جمله پیشکش حال دو فیل نامی بود یکی روپ سنگار و دیگری بهوجراج *

از وقایع این ایام خیر انجام درین تاریخ بمقتضای شوخ چشمی های انظار انجم و شور انگیزی های اوضاع افلاک آسیب عین الکمال به جوقی از اولیای دولت بیزوال رسید - و علت این قضیه اتفاقی آنکه چون

سابق نجابت خان ولد شاه رخ میرزا که در آن ولا فوجدار دامن کوه ولایت پنجاب بوده بنابر تحریک کار طلبی و به اندیشی و دولتخواهی متصدی سرکردن مهم سری نگرا و تسخیر آن ملک با تحصیل پیشکش کلی بشرط کومک در هزار سوار شده بود بعد از اجابت ملتمس با قوشونی آراسته از نابینان خود و لشکری کومکی درگاه والا روانه شده جمعی از زمینداران محال متعلقه فوجداری خود را نیز همراه گرفت و بآئین شایان و توزک نمایان بکوهستان آن سرزمین در آمده نخست از نیروی اعتضاد تأیید بر چندین حصن حصین دست یافت - و در آخر امر بنابر کم تجویگی و نائرسودگی روزگار اساس معامله بر ناعاقبت بینی نهاده از غرور فتوحات عظیمه که هم در فائحه مهم روی داده بود از اندیشه فرجام و فکر خاتمه مهم چشم دوخته مآل اندیشی را پی سپر ساخت - و این معنی نه تنها باعث پیش نه بردن کار و پایان رسانیدن مهم گردید بلکه درین صورت بسی سرمایه بباد رفته چندین هزار تن از سوار و پیاده پی سپر و پراگنده بل منقود الاثر شدند - و تفصیل این اجمال آنکه خان مذکور بمجرد وصول بدان سرزمین نخست حصار استوار شیر گده را که زمیندار سری نگرا در سرحد خود بساحل آب جون بنیاد نهاده سپاهیان جوار کار طلب آنجا باز داشته که بهنگام افتخار فرصت بر محال بادشاهی و ولایت سرصور ترکنازی و قسمت اندازی می نمودند احاطه نموده باوجود نهایت دشواری راه و غایت استواری بر سر سواری بدست آورد - و از آنجا بید رنگ بآهنگ استخلاص حصار حصانت آثار کانی که سابق بر زمیندار سرصور تعلق داشت و زمیندار سری نگرا بطلب بر آن استیلا یافته بود چون خان مذکور بدان حدود شتافته اطراف آنرا محاصره نمود در عرض اندک مدتی آنرا نیز تسخیر نموده بر زمیندار مذکور

(۱) این سری نگرا اکنون در ریاست قیبری (قوسوال) داخل است و به دار الخلافه کشمیر که همین اسم دارد خط ملط بنیاد کرده

سپید - آنگاه بر وفق درخواست آن وفاق اندیش فوجی بکومک داده قلعه
 ببرات را که ملک قدیمی آباء او بود و زمیندار سری نگر بجبر انزاع نموده
 بود - و از کالسی بهصار انور که بنابر کمال حصانت بنیان و حرونت محل
 و مکان امکان استخلاص آن محال بود بنابر حکم مکافات جبر و قهر از تصرف
 آن مقهور بر آورده حواله نموده - چنانچه از سری نگر که زیاده سری راجه آن
 سرزمین بر سر آن بود پایی کمی نداشت توجه نموده در اندک مدتی بآنمایه
 استواری و دشواری که از عالم کره از عرض سه طرف چار دیوار آن بهکوزه
 احاطه تمامه محیط آن در آمده بود و ربع رابع راهی صراط شان در غایت
 تنگی و تاریکی داشت که پیاده را بآسانی عبور از آن مقدور نبود بکار کشائی
 کلید نائید کشایش پذیر گردید - و صد هزار سوار پیاده بسرداری جگتو
 زمیندار لکهن پور بنگاهبانی باز داشته خود همت کار فرما را بر استخلاص
 سایر آن ولایت گماشته راهی پیش شد - و جلد و چسپان شتافته تا کنار آب
 گنگ را بر سبیل تاراج و تاخت پی سپهر عساکر سیلاب اثر ساخت - و اکثر
 آن سرزمینها را بقبضه تصرف در آورده قریب موضع هر دیوار از آب
 مذکور عبور نمود - درین حال خبر رسید که آن مقهور بفر دور افتاده درینولا
 حشری از اهل شور و شر نزدیک سی چهل هزار پیاده فراهم آورده در صدد
 انهدان دهلقه دره کتل تلو که راه در آمد ملک منحصر در آن ست
 شده و آن تنگنا نیست واقع در کهسار این سرزمین که زیاده از بیست گز
 عرض ندارد و در وقتی که مفتوح باشد به نصب صد منصوبه و حیل
 از آنجا نمیتوان گذشت چه جای آن حال که آنرا بسدی استوار از گنج
 و سنگ مسدود نموده و گروهی از تفنگچیان قدر انداز بحفظ آن باز داشته
 باشند درین حال جاداً قیاس اشکال آن کشاده است - بمجملاً سردار جلالت
 شعار بمجرد استماع این خبر بنای چاره گری آن کار دشوار کشا بر اساس
 اظهار تجلد نهاده گوجر گوالیاری و اودی سنگه راتهور را به نگاهبانی بنگاه

در اردر نگاهداشت - و خود با بهادران کار طلب طلبگار پیش برد مقصد گشته
 رو بسوی سد مذکور نهاد - و پس از استعمال انواع لطایف حیل جریده
 بسز حد کتل رسیده اراده پیش رفتن بخاطر راه داد - درین حالت گروهی از
 ایشان بآهنگ ممانعت سر راه گرفته ابواب جنگ به تیر و تغذگ مفتوح
 داشتند - و مجاهدان میدان دین به پناه حمایت ایزدی در آمده عین
 و صبر آنحضرت را سپر حفظ تن و سرمایه و قایم خویشی ساختند - و غایت
 مرتبه جلالت بکار آورده دست به تیغها بردند و کشاکش کار فتح پیش نهاد اندیشه
 صواب پیشه نموده بهر طریق که پیش رفت می رفتند - چنانچه در آخر کار
 خود را رفته رفته بدیوار بست رسانیدند و بذوک خنجر و جمدهر بل بنفاز
 عزیمت نافذ و همت کار گر که به یک دم صد رخنه در سد سکندر میکنند و هزار
 شکاف در دل کوه قاف می افکند رخنه در بناد آن دیوار سنگین اساس
 انداختند - و با شمشیرهای کشیده حمله آور گشته جمعی کثیر از مخالفان
 قضا رسیده را کشته و اسیر نموده و باقی را منہزم ساخته چندی بتعاقب آن
 بد عقبان پرداختند - و در میانه بهاندیو نامی از سرداران نامی آن شیطان
 نرس سیر بقتل آمده موجب ضعف و وهن همگنان گردید - نجابت
 خان بعد از فتح غنیم و کسر سد بهزار جر و ثقیل از آن کتل عبور نموده
 گوجر و گروهی دیگر از سپاه را که به حفظ بنگاه نصب کرده بود
 با سایر احوال و اطفال طلبیده قدغن نمود که زود بدو ملحق شوند -
 و گوجر و همراهان روز دیگر خود را رسانیده باتفاق از آن مقام کوچ نموده چون
 در سی گروهی سری فکر منزل گردیدند زمیندار آنجا بسبب این معنی بی پا
 شده از جا رفت - و بنابر هجویم جنود آسمانی یعنی افواج ربیب بشمار
 و هراس بیقیاس که در لباس قنوجات پی در پی جلوه گر شده عرصه باطن آن
 تیره روز فرو گرفته بود دل باخته باضطراب و بیقرار و سرخ بسمی بیقرب

بدست و پازدن در آمده چندی از معتمدان خود را بشفاعت و اظهار انقیاد و اطاعت نزد خان فرستاده التماس امان نمود- و درین مرتبه سه لک بر هفت لک رویه که سابق بر سبیل پیشکش قبول نموده بود افزود و یک لک رویه بظاهر رسم مهلتانده بخان تقبیل نمود مشروط بر آنکه تا هنگام سرانجام پیشکش و ارسال سایر پذیرفته در همان مقام درنگ نماید - و متعاقب ایشان مادهاو سنگه نام مزورعی شیطان سرشت اهرمن نهاد که نزد آن سرگروه اهل ادبار اعتبار و اعتماد تمام داشت و همیشه بوکالت در دربار سپهر مدار حضرت سلیمان روزگار می بود بطریق رسالت نزد خان آمده دم نقد برخی سیمینه آلات بصیغه پیشکش گذرانید - و بنیاد نهاده و آفسون نموده آن ساده دل سلیم الصدر را بغریب و افسانه از راه برد - و چون درین ضمن بر عموم حقیقت احوال مخصوصه کثرت سپاه و کمی آذوقه اردو که از دوری راه و وساطت دقبات معسب و فراسیدی رسد غایب ناشی شده بود اطلاع یافت بانداز آنکه عرضه تنگتر و کار دشوار تر بود باز از سر نو آغاز داستان کرده بنیاد مکر و داستان نمود - و چون دانست که آن ساده باطن بحتالانگی حیا افتاده عید قید تزیین شده بعد از چهارده روز که روزگار یکف و کومک بدست آمد مشغور ساخت که پیشکش معهود در عرض پانزده روز سامان نموده برساند - و چون خاطر ازین ممر جمع نمود در کس از خویشان خویش را بجای خود در اردو گذاشته به بهانه تحصیل پیشکش و مهلتانده و کوشش در تعجیل ارسال آن دستوری حاصل نمود و باین دستور خود را بدر انداخته از آن مخصوصه نجات یافت - و چون اطلاع دقایق احوال را بدرجه اعلی رسانیده بود میدانست که عسکر از نهایت ضیق طریق معیشت زیاده بر یک ماه و یک روز در تنگنای آن کوهستان درنگ نمی تواند نمود بلکه بظاهر نزدیکی موسم برشکال تا این مدت نیز مجال توقف محال است لاجرم بخاطر آورد که

چندی دیگر بفسون فسانه طرازی و داستان داستان پردازی باصروز فردا روز بگزارد و دیده و دانسته ارسال پیشکش را تعویق اندازد که شاید درین میانه به بهانه سرانجام کار خود بسازد - مجمالاً بار دیگر خان گم کرده کاری آزمون را بفریب وعدهای بیگانه از وفا تخلف آشنا دغا داده قریب یک نیم ماه دیگر در انتظار آن امید دور از کار چشم براه نگاه داشت - و همین یک لک روپیه از همه جهت در عرض این اوقات درین مدت رسانیده رفته رفته کار قلت غله و کثرت غلا بجای کشید که نرخ یک سیر غله بیک روپیه رسید و از آن نیز جز نامی در میان باقی نی - چنانچه از نان نشانی جز صورت آن که پیوسته متصور همگنان بل در نظر ایشان بود در نظر نمی آمد - چون در آن قحط عام از فرط انعدام طعام کار خواص چه جای عوام بهلاکت کشید بمثابه که مردم نامی را جان بلب رسیده نان بلب نمی رسید و ارباب ننگ و نام از زیادتیی جوع باسم نان جان میدادند - چنانچه سرداران را از فرط بی قوتی که فرج کم فوتیست هوای پایداری از سر بدر رفته فکیف احاد سیاه که بر سر تحصیل یک دانه تا پای تیغ بل بر سر دار می رفتند -

* مثنوی *

در آن معشر که گشت از قحط سوشار
همه کس همچه کس کوکس آدمی خوار
بیکنجو جان همی دادند و جان نی
ز نان نامی و آنهم در میان نی
در آن هنگامه شد صد سر بیکنجو
هزاران خرمی چو سر بیکنجو

کوتاهی سخن سرتاسر مردم بر سر مشتی گندم چوری خوشه جو چنانچه تیغ بر سر هم کشیدند بلکه برای یکدانه که در زیر خاتاب پنهان بود هرگاه پی بدان می بردند هزار مرغ زنگس خود را بدام هلاکت می انداختند -

و درین میانه مخالفان کم فرصت نیز از جمیع اطراف بنحوی راه برآمد و شد
متدبیین گرفته بودند که اگر خون گرفته از کنار اردو چه جایی مقام دور دست سر
برمی آورد بازو بخون ارمی کشوند چنانچه ازین رو نیز راه برهمگنان بستند -
و سردار ناآزمون کار خود بنابر غایت خورد سالی و کار ناپذیری از غرور فتوحات
متواتر که در مبداء مهم رو نموده بود چنانچه مکرر مذکور شد آن طور هوای
نخوت و پندار در سر جای داده بود که غلبه اعدا را بخاطر راه نمی داد و مطلقاً
مقید عاقبت اندیشی و پیش بینی نشده فکرحال چه جای مآل نمی کرد بلکه
از کید غنیم و راه گیریهایی ایشان نیز آگاه نبود - چون شکایت بی ادویتی
مردم از حد افراط تجارز نموده بگوش او رسید ناچار گوجر گوالیاری را با
دو دست سوار به پرگانه نگیخته فرستاده که رسد غله را زود رساند - چون آن خون
گرفته چند پنج شش کروه اردو شدند گروهی انبوه از خیل مخالف که بکین
ایشان کم بسته کمین کشوده بودند اطراف همگنان را مانند نگین انگشتر احاطه
نموده دست بگشتن و بستن کشادند - چون گوجر راه نجات از همه سوسود
دید و دانست که بهیچ وجه جان از آن میان بیرون نمی توان برد لاجرم
دلقباد سرگب شده با پسران و همراهان و خودشان و منتسبان همگی یکجا
جانیفشانایی نمودند چنانچه یکتا نماد که سر بدر برده خبر سردار رساند -
و آن سردار غفلت شعار بنابر وفور بی شعوری و کم تدبیری ازین قضیه
هنگام آگاهی نداشته منتظر معاودت و رسانیدن آذوقه بود - چون آن کم فرصتان
اندرین صفت طریق راههای همه جهت مسدود نموده بنحوی اطراف
و انحصاری اردو را از همه سواحاطه کرده بودند که جاسوسی خبر کشته شدن گوجر
نتوانست فرستاد آن وقت از گران خواب نخوت و پندار بیدار گشته از اصل
کار خبردار شد - الحاصل تنگ گیریهایی اعداء بمثابه ساحت کار بر اولیای
دولت پایدار تنگ فضا ساخت که کسی را اندازه آن نبود که یک گز اندازه

بلکه یک گز راه انداز رفتن بخارج معسکر در خاطر جای تواند داد چه جای آنکه جهت کاه و هیمة بدور دست لشکرگاه گر همه یکدست راه هموار باشد پای بیرون نهد - عاقبت که قطع نظر از ضرب المثل فی الحقیقت کار بجان و کار باستخوان رسید - در وقتی که کار از کارگری تدبیر در گذشته بود در صدد چاره گری معامله شده ناچار علاج را منحصر در باز گشت یافت - چون کوچ کرده نزدیک سه کوه راه طی نموده ظاهر شد که همه جا راه مسدود است لاجرم همگنان بخاطر آوردند که پیاده شده هر گروهی برای روانه شود - و همه مردم باین فکر دور از راه بیگانه از صواب عمل نمودند و روپسند گوالیاری چون دانست که از آنجا بیرون رفتنی نیست بغیر آن رو بچندی از همراهان خود که ازیشان چشم یاری و همراهی داشت کرده گفت بمقتضای منظومه - یک مرده بدام به که صد مرده به ننگ - بهتر آنست که خود خونخواه خود شده خون خویش بدر نسازیم و بهیئت مجموعی برین گروه حمله آورده در عین تردد جان در بازییم - همگنان باو اتفاق نموده در مقام جنگ بعد از دار و گیر ایستادند و رزمهای دلیرانه و نبردهای رستمانه نموده بعد از دار و گیر بسیار چندان ایستادگی و پایداری بجا آوردند که همگی همانجا بمردی کشته شدند - بالجملة جمگی آن سپاه از پیاده و سوار که در آن کوهسار پریشان و پراکنده شده بودند جابجا سر باختند - و خود خان نجابت مکان با جمعی قلیل سر بازانه بمیان ایشان زده همه جا مردانه زد و خورد نموده رفته رفته جان بدر برده - و قریب ده هزار پیاده که از زمینداران دامن کوه پنجاب همراه خود برده بود خواه جمعی که قبل از معاونت او پراکنده شده بودند و خواه گروهی که همراه او انداز باز گشتن نموده هر چند بطرفی افتادند همگی ضایع شدند - چنانچه یک تن سر بیرون نبرد اگرچه در آخر آن اندک سایه مردمی باقی مانده بودند - چنانچه

در آن وقت زیاده از هزار پیاده بار فماده بود و از سواران نیز نصفی متفرق گشته بودند - چون این معنی بمسامع علیّه بندگان حضرت اعلی رسید طبع مبارک بغایت متغیر شده آن وضع نابخردانه آن شریف الغیب بی نهایت بر خاطر اقدس گرانی نمود - و باوجود این معنی چون خان نخست از نادیب ادیب روزگار آزار و اضرار تمام یافته بود معینا نسبت آبای او نیز منظور آمد نظر برین دو معنی نموده از لغزش او اغماض فرمودند - و در تنبیه آن غفلت آئین بهمین تغیر جاگیر و خلع خلعت منصب والا اکتفا نمودند و تقدیم خدمت فوجداری آن محال را بمیرزا خان ولد شاه نواز خان بن عبد الرحیم خانخانان مرجوع داشته جاگیر او را در وجه طلب مرزا خان مذکور تنخواه دادند *

بیست و یکم شهریور روز پنجشنبه سالخ ذی قعدة جشن وزن قمری سال چهل و ششم از عمر ابد قرین نذر اعظم روی زمین بآئین هر ساله نزاری و آئین پذیرفت - و جمیع مراسم معهوده این روز مسعود از سواران خدمت با سایر نفوذ و اعطاء آن باریاب استحقاق و باقی عطایای شایسته از امانت منصب و مراتب و براتیب و غیره بظهور پیوست - درین روز فرخنده نابوه بی ایالتی نذر محمد خان والی بلخ را بمرحمت خلعت و خنجر صرح و انعام بیست هزار روپیه نقد و نه خوان مالا مال از وجوه ثار طلا و فقه که تهیه آن معهوده همه ساله ازین روز برکت اندوز است فواخته بخدمت معاونت دادند - و بیاقوت تحویلدار سوغات پنجهزار روپیه و خلعت و برای صالح خواجه برادر خواجه عبد الرحیم جوابداری که یک دست باز طویغون و تحف دیگر بر سبیل نیاز بدرگاه والا فرستاده بود چهار هزار روپیه مصحوب ایشان مرحمت نمودند - و بعاطفت بادشاهانه میرک حسین خوانی را بجهت ایصال جواب نامه خان والا مکان نامزد ساخته در همین

انجمن والا دستوری دادند - و وقت رخصت بانعام ده هزار روپيه و خلعت و اسپ نوازش فرموده یک لک و بیست هزار روپيه را جنس مشتمل بر مرد و شصت قطعه یاقوت و پنجاه قطعه رمر و یک زنجیر فیل ماده با حوضه نقره و دیگر نفایس برسم سوغات مصحوب مشار الیه ارسال داشتند - و هفت لک روپيه نقد و جنس از جمله دوازده زنجیر فیل و پنجاه اسپ کونت و بیست و پنج نفر خواجه سرا و نفایس انواع عود و دريست دست سپر و اجناس بیشمار از جنس قماش سفید و پارچه و غیره و پنج لک روپيه نقد از وجوه پیشکش زمینداران بنگاله که حسب المقرر بصوبه داران آنجا میدهند بابت پیشکش اعظم خان صوبه دار سابق که قبل از عزل ارسال شده بود بنظر مبارک گذشت - دهم ذی حجه که عید سعید اضحی بود مسعود سعادت افزای ماه و سال شده بود مرکب اقبال برگزیده حضرت ذوالجلال به آهنگ اعیانی مراسم شریعت غرا به عیدگاه توجه فرخنده نموده ساحت آنرا بزبور فروغ جمال جهان آرای آراستند - و بعد از فراغ نماز عید گاه بازگشت نیز راه گذار از دو سو بوجود نقود نثار زر ریز شده باین آئین شایسته بندگان حضرت همه راه از کام بخشی اصناف مردم و افراد انام کامران بوده بآهنگ از دیار مواد داد و دهش آهسته آهسته سمند خجسته پیکر فرخنده منظر می راندند تا بدین ستوده روش پسندیده بخت و دولت از شش جهت محیط و اقبال از پیش روان و سعادت از دنبال دوان بسمت مرکز منطقه خلافت معاودت فرمودند - درین روز سعادت افروز نابهره بی ایلچی نذر محمد خان را بانعام مبلغ سی هزار روپيه سرائاز نموده و بیاقوت تحویلدار پنج هزار روپيه و بمراک اخته بیکی چهار هزار روپيه و به عباد الله میرشکار و نذر بیگ قوش بیکی چهار هزار روپيه و به دارونه شتر خانه هزار و پانصد روپيه مسجست فرمودند - و ذوالقنار خان بمقصد

هزار و پانصدی و هشت صد سوار و خدمت فوجداری میان دو آب از تغیر سید لطف علی بهکری بر کام خاطر فیروزی یافت - دولت خان که از سابق میرخیل خدمتگاران بود و خطاب خواصخانی داشت بخاعیت حسن ارادت بنایه والای امارت و درجه علیای حکومت تته از تغیر یوسف خان رسیده بعطای خلعت و اسپ مرحمت پذیر گردید - و خدمت فوجداری این روی آب اکبر آباد بخواجه آگاه تفویض یافته بخطاب خانی نیز سرانرازی پذیرفت *

روز تیر از ماه تیر که جشن عید گلایی بود انجمن حضور پرنور بادشاهی بدستور معهود آذین پذیر شده سایر لوازم این روز برکت اندرز چهره افروز ظهور گشته از شاهزادهای والا قدر گرفته تا ارباب مناصب و اصحاب خدمت نزدیک بگذاشتن مراجعات موصوع و زر ناب میفاکر و چینی و شیشه سرشار از گلاب ادای رسم معهود هر ساله نمودند - سیف خان از اصل و اضافه بمنصب نهصد پنجاهزاری ذات و سوار از آنجمله سه هزار سوار دوا سپه و سه اسپه و صوبه داری احمدآباد از تغیر سپهدار خان و لشکر شکن نبیره خانان تبه الرحیم بمنصب نهصدی و پانصدی سوار و خدمت فوجداری لکهنو سرافراز گردیدند - و اعظم خان از تغیر سیف خان صوبه دار اله آباد شده حکیم مسیح الزمان که سعادت طواف حرمین مکرمین دریافته به بصره شناخته بود و از آنجا به کشتی نشسته از بندر لاهری تته برآمده بود بشرف آستاندوس والا رسیده چهار اسب عراقی اصل بر سبیل پیشکش گذارند - از آنجمله دو اسب که رنگ یکی بوز و دیگری طرق بود پسند طبع مشکل پسند افتاد - اولین بیادشاه پسند ناموز و دویمین بتمام عیار موسوم گشت - و حکیم مذکور بمنصب هزار و پانصدی هفصد سوار و انعام بیست هزار رویه نقد و تفویض حکومت بندر سورت از تغیر معز الملک امتیاز یافت - چون علی پاشا

حاکم بصره از هواخواهان غائبانه این دولت جاویدانه که پیوسته بمقام تحریر یک سلسله صدق، نیت و خلوص طوایف درآمده در پی پیدا کردن مرغوبات طبع اقدس خصوص اسپان نجدی نژاد می بود - درینولا بذایر اظهار اخلاص و ارادت پنج اسب عربی نژاد دیونهاد که هر یک از آن باد پایان صومر تک از ابر بهار برق رفتار تر بوده مانند سمند رهوار نسیم سحر خشک و تریکسان می پیمودند - و بی ابا و محابا نهنگ آسا بر آب و سمندر وار بر آتش می زدند بدست ملازم خود بر سبیل پیشکش ارسالداشته بود از نظر انور گذشته پسند طبع اقدس افتاد *

دوم شهریور موافق دوازدهم ربیع الاول انجمن جشن میلاد حضرت رسالت صلوٰۃ الله و سلامه علیه و علی اصحابه بطریق معهود مترتب شده مراسم مقرر هر ساله که عبارت است از گستردن ساط اطعام عام و بسط بساط انعام دوازده هزار روپیه نقد بظهور آمد - بیست و چهارم دی ماه که آنسوی آب نریده مضرب سوانق اقبال شده بود انجمن جشن خجسته وزن اقدس شمسی سال چهل و پنجم از عمر جاوید قرین شهنشاه عالم بزیب و زیذت بادشاهانه ترتیب یافته بر آئین هر ساله آئین و تزیین پذیرفت - و سایر امور معهوده این روز بوقت اندوز از وزن و نثار بر وجه احسن بظهور آمده وجوه آن باریاب استعطاق و استعداد رسید - و شاه نواز خان مغوی قوش بیگی از اصل و اضافه بمنصب چار هزارای دو هزار سوار و راو امر سنگه بمنصب سه هزارای هزار و پانصد سوار و مهیش داس راتهور بمنصب هفتصدی پانصد سوار سر افزای یافتند - سید خانجهان ساعت ملازمت اقدس دریافته بانعام خامت باچار قب و شمشیر و خنجر مرصع و یک ایک روپیه نقد رعایت پذیر گشت *

از سوانح این احوان ارسال مکرمت خان دیوان بیوتانست بطریق رسالت به بیجاپور و عبد الطیف دیوان تی به کلند - باعث واقعی این

واقعۀ آنکه چون عادلخان از کم خردی و نا عاقبت اندیشی که ناشی از خرد سالی و بی تجربگی است بقیة السیف لشکر فتنه گر نظام الملک را در ولایت خود راه و بهکامیت خود پناه داده معہدا در ارسال رجوة پیشکش که سابق تقبیل نموده بود تہارن و تکاسل می ورزید - همچنین قطب الملک کہ بسبب این در علت کہ عبارت است از صغرس و عظم غفلت در باب تعویق ارسال پیشکش پیروی طریقہ نکوہیدہ شنیعہ و ارتکاب شیوہ ناستودہ او می نمود و از ہمہ شنیع تر بستن اوست نسبت بہ نکوہیدہ طایفہ شنیعہ کہ مستلزم افتتاح ابواب شنایح و فصایح است معہدا باوجود وقوع در سایہ حمایت ظل اللہ بر منابر آنولایت بنام والی ایران خطبہ میخواندند - بنابر این معنی حضرت ظل سبحانی از روی عنایت و مہربانی نخست بدان دو معاملہ ناہم ابواب فصایح حکیمانہ مفتوح داشته اند کہ از حجّت حق مقام بجا آمدہ مرتبہ اعدار بمنصہ ظهور و وضوح رسیدہ باشد ہر آنچه در باب تنبیہ و تادیب ایشان سمت وقوع یابد بموقع خود ہودہ باشد - لاجرم فرمان عالیشان بنام عادلخان و قطب الملک مستحقوب دو نام بردہا کہ خلاصہ مضمون فرمان عادلخان اینست کہ اگر حفظ سلسلہ دولست و ملک خود را در نظر دارد باید کہ تعجیل در ارسال پیشکش نمودہ دست از بعضی مصالح نظام الملک کہ بہ تغلب بتصرف خود در آوردہ باز دارد - و ساہو را از ملک خود اخراج نماید عزّ صدور یافت - و قتل فرمان قطب الملک اینست *

سواد فرمان کہ بنام قطب الماک صادر شد

ایالت و امارت پناہ ارادت و عقیدت دستگاہ عمدہ امجد اکرام سالار اکرام عظام نقاۃ خاندان عز و علا عضادہ دودمانی مجدد اعتلا زبدہ مخلصان

صلاح اندیش خلاصه مختصان سعادت کیش مورد الطاف ظل الهی مصدر
آداب خیر خواهی سزاوار عاطفت بیکران المخصوص بعنایت الملک المذل
قطب الملک بشمول عنایات بادشاهانه مستظهر بوده بداند که چون ما بدولت
و اقبال بادشاه اسلام و مروج دین متین حضرت سید انام علیه و علی آله
و اصحابه صلوات الله الملک العلام و سوید و مروج مذهب اهل سنت
و جماعتیم - بر ما واجب است که در هر جا حکم اشرف اقدس ما جاری
باشد احکام شریعت غرا و ضوابط ملت بیضا را جاری سازیم - و آثار بدعت
و ضلالت را محو فرمائیم - بمسامع جابه و جلال رسیده که در ملک آن فلک
شوکت علی روس الاشهاد سب اصحاب کبار که اخبار و آثار صحاح سته
و کتب متداوله شهادت می دهند بر علو درجه و سمو مرتبه آن بزرگان
رضی الله تعالی عنهم و قرابت قرینه حضرت رسالت پناه در باب آن
طایفه علیه با فضایل صوری و معنوی جمع گشته می نمایند - و آن ایالت
و شوکت پناه آنها را منع نمی کند و بسزای اعمال نمی رساند - بنابراین
از روی ارشاد حکم می فرمائیم که نوعی نماید که در آن ملک این امر قبیح
و فعل شنیع بالکل بر طرف گردد و اگر بدبختی از بی سعادتیی مرتکب
این امر قبیح شود در هر حال او را سیاست نماید - و اگر اینچنین نمی کند
معلوم میشود که آن امارت پناه باین معنی راضی ست درینصورت بر ما
فرض میشود که در مقام گرفتن آن ملک شده مال اهل آن ولایت را
بر خود حلال دانیم و خون آنها را بدر شناسیم - دیگر بعرض رسیده که خطبه
در آن ملک بنام والی ایران میخوانند هرگاه آن ایالت دستگاه دعوی
مردمی ما می نموده باشد با والی ایران چه رجوع دارد - می باید که
بعد ازین نام والی ایران در خطبه نخوانند و در آن ملک خطبه بنام
نامی و القاب سامی ما مزین باشد - دیگر چون مبلغی کللی از دست

پیشکش و غیره آن امارت پناه را باید داد ضرور بود که بندگان فهمیده معتمدی را بآنصوب بفرستیم و ارشادی که آن ریاست دستگاه را باید نمود بزبانی او حواله نماییم تا مقدمات مسطور صدر را خاطر نشان او نماید - که ما بدولت و اقبال نظر بر وفور اخلاص و اعتقادی که پدر آن ایالت پناه سلطان قطب الملک مرحوم بخدمت ما داشته و خدمتی که از آن مرحوم بوقوع آمده این همه عنایات بادشاهانه نسبت بآن قطب فلک عظمت می فرمائیم و آن ملک را باو مرحمت می نمائیم و مقرر میکنیم که بشرط استقامت بر جاده دولتخواهی و اطاعت و انقیاد حکم جهان مطاع عالم مطیع و ادای مطالبات خاصه شریفه بعد ازین ضربی از اولیای دولت قاهره بآن ملک نرسد - و موازی مبلغ مذکور از جواهر نفیسه و مرصع آلات ثمینه و فیلان بی عیب کلان نامی روانه درگاه والا گرداند - و الا یقین داند که اگر توفیق این احکام نیافت و باین ارشاد مستورش نکشت و بروشی که حکم جهان مطاع شرف صدر یافته پیشکش مذکور روانه درگاه عالم پناه نکردانید افواج قاهره و عساکر منصور بادشاهی بدآن ملک در خواهند آمد آنوقت آنچه بآن ملک و اهل آن ملک برسد از ثنائی اعمال خود خواهند داشت *

سوانح این ایام پنجم ماه خاں میران که پس از قتل آن در بد اصل بد گوهر و استیصال مخالفین قبیلان بدذیل و تحصیل پیشکش از زمینداران چانده و غیره چنانچه سمت نگارش پذیرفت با خاں فیروز جنگ و سایر پندهای درگاه والا متوجه دیار سیمر مدار شده بود پیشتر از خاں مشار الیه خود را بفور سعادت مالزمت رسانید و هزار روپیه بطریق نذر گذرانید - و فیلی روپ سنگار از جمله پیشکش زمیندار چانده مزین به یراق زرین که از جانب خود بر سبیل پیش کش مرتب ساخته بود در همین روز از نظر انور گذرانید و منظور و مقبول افتاده بهاسند نامی گشت - و قیمت

آن بنابر تقویم ارباب این فن به پنجاه هزار روپیه رسید - و سایر اموال چهار
و یکرماجیت از اشرفی و جواهر و زیورات مرصع و طلائی ساده که بحیطه
ضبط در آمده بود بموقع عرض رسید - و درجن سال پسر صاحب تیکه
بکرماجیت و برادر خورد خودش درگهان از نظر اقدس گذشته نخستین
بعلی قلی موسوم گردیده در زمره غلامان خاصه حواله فیروز خان گشت -
و آن دیگر اسلام قلی نام یافته به معتمد خان سپرده شد - و رافی پارتی
چون زخم کاری داشت در گذشته باقی زنان و دختران بندیده بخدمت
پرستاران محل والا نامزد شدند - و خان مشار الیه منظور نظر عنایت
و مشمول نهایت رعایت آمده بمرحمت خلعت خاصه با چارقب زر دروزی
و شمشیر و خنجر مرصع و عطای صد راس اسب و اضافه پنج هزاری ذات سوار
دو اسبه سه اسبه که مجموع منصبش باصل و اضافه پنج هزاری ذات سوار باشد
و خطاب کامل نصرت جنگ نامور گردید - آنگاه امرای عظام مثل مدهو سنگه
و نظر بهادر خوشکبی و میر فضل الله ونیره که در فوج آن خان شجاعت
نشان بمساعده تعین فایز شده بودند سعادت ملازمت حاصل نموده در خور
مساعی جلیله خود بعنایت جلیله پدیدوای رعایت شدند *

ششم ماه مذکور عبد الله خان بهادر فیروز جنگ بفوز شرف بساط
بوس انجمن حضور سعادت اذدور گشته هزار مهر و هزار روپیه بصیغه نقد
گذراید و بانواع عنایت شاهنشاهی که از آنجمله مرحمت خلعت
با چارقب زر دروزی و شمشیر مرصع و دو راس اسب و اضافه هزار سوار
بمنصب سابق که شش هزاری ذات و پنج هزار سوار بود مفتخر و مهابتی
گردید - و فیل بهوجراج نام بابت پیشکش زمیندار چاندن گذراید - بعد آن
بهادر خان ادراک سعادت ملازمت نموده بعنایت خلعت و چمدان
و اسب سر افزای یافت *

نهم ماه نزهت کده کرآوره که سابقا انگاره نگارش حق توصیف آن مقام از کوتاه دستی بیان و سستی بیان نیمکاره مانده بود و اکنون نیز بعلافت قلت سخنرزی در همان پایه ماند از فوز فیض ورود مسعود منبع افاضه و استغاضه عمر دوباره شد - و سه روز در آن دلکشا منزل فیض محفل افاهنت موکب مسعود بوده روزگار فرخنده آثار در ضمن سیر و صید نشاط و ابدنشاط گذشت - و چارم روز از آن طرب آموز مقام اتفاق کوچ افتاده خطه برهانپور بنابر آنکه قضیه فاگزیر نواب مهد علیا در آنجا وقوع پذیر گشته سواى آن نیز مرضی بندگان حضرت نبود بجانب دست راست گذاشته و از آنجا در گذشته توجه اقدس ببالا گهات روی نمود - و چون نواحی دولت آباد مهبط اشعه ماهیچه لوالی والا شد خان زمان صوبه دار بالا گهات بعزم استقبال از دولت آباد روانه گشته باستسعاد شرف آستان بوس درگاه والا مقتضی و مباحی گردید - و هزار مهر و هزار روپیه بطریق نذر و یک زنجیر فیل بر سهیل پیشکش گذرانید - آنکه مبارز خان و ستوال و غیره امرای تعینات آنجا عذبه بوسی درگاه والا را سرمایه اقتساب مفایر و مباحی ساخته - و چون سرزمین دولت آباد از ورود موکب والی حضرت صاحبقران سعادت قرین روکش سپهر برین شد بعرض مقدس رسید که سالدوی مستذل کودکی را از صفات سلسله نظام الملک بدست آورده باوجود حبس او در قلعه گوالیار این نام برود داشته و بدین دست آویز از حصون حصینه آن ملک را بقبض تصرف در آورده در مقام ترک اطاعت و انقیاد پای بغی و عناد افشوده - باوجود آنکه در جذب سپاه ستاره شمار حضرت سلیمان آستان که بحسب کثرت و وفور باخیل مار و مور هم عدد و باعتبار زور و نیروی بازو با شیر و فیل هم قدرت اند وجود پشه ندارد از خیره چشمی و خود سری که آن کوتاه نظر آشفته دماغ را بحشمتک زنی

شور بختی و بد اختی روی داده هنوز هم ترک فسان نموده در زیاده
سری‌ها پای کم نمی آرد - بنابراین بجهت استیصال آن سیاه روزه خلیج
زخار موج را از دریای لشکر قلم تلاطم منسحب ساختند و همگی را
بسردار پی سه سردار جلالت آثار خاندوران بهادر و خان زمان و شایسته خان
نامزد استخلاص باقی قلاع و بقیه محال متعلقه بی نظام و استیصال بنیان
بغی و ضلال آن گمراه و سایر پیراهه روان نموده روانه فرمودند - و نخست
خان دوران بقوچه سمت قلعه‌ها و ناندیو که سرحد ناکنده و بیجاپور است
مقرر گشت که آن دهانه را بضرب نیز زبانی تیغ در دماغ روز سر پنجه و لوگیر
دایمی نگاهداشته نگذارد که زیاده سران آن حدود نفس کشیده دم بر آرند
چه جای آنکه از جای خود حرکت نموده قدم پیش گذارند - و اگر
عادلخان بغرض محال حمایت ساهو و سایر متمردان در خاطر بگذراند
نخست بمقام تنبیه و تادیب او در آمده حسب المقدور درباره تخریب
آن بلاد و تسخیر حصون صاک او کوشش مبدول دارد - و نیز تفویض
خدمت تسخیر اوسه و اودگیر که در حصانت نظیر ندارد فرمان پذیر
گردید - درین فوج امرای عظام و ارباب مناصب والا و بهادران نامور و غیر
ایشان بدین دستور سعادت تعیین یافتند - راجه جی سنگه و مبارز خان و راجه
بیتهلداس و مادهو سنگه والد راو رتن و راو امر سنگه ولد راجه گنج سنگه
و سردار خان و لشکر خان ولد مبارک خان نیازی و قولباش خان افشار
و نظر بهادر خویشگی و اهتمام خان و راجه رام داس و مغل خان واد
زین خان کوکه و عزت خان و قزاق خان و جانشین خان و اطف الله ولد
لشکر خان و سید عالم باره و کرم الله ولد علی سردار خان بهادر و کوکلداس
سیسودیه و مهیش داس راتهور و هادی داد افساری و خواجه عافیت الله
و چندنی دیگر از ارباب مناصب - و از امرای دکنی جوانان خان حبشی

و سرانراز خان و انی راو دهویه و تولاجی کوکزی و سادات خان و جمعی دیگر با هزار سوار احدی ترکش بند و بندوقچی و بدستور سابق بخشی گری این فوج که عدد ایشان به دوازده هزار می کشید به اسحق بیگ اختصاص یافته هراولی بعهده راجه جی سنگه و راجه بیتهداس و سایر راجپوتان مقرر شد - و چون حیلہ دران دکن از عهده فوج هراول که عمده فوج سپاه است بر نمی آیند و ازین رو پیوسته بر آن سراند که با قوشون فوج چنداول که در عقب همه از یکسو بحفظ اردو و از دیگر سو به نگاهبانی خود مشغول است در آورزند - بنابر آن در یساق این زیاده سران چنداولی پای کمی از هراولی ندارد - لاجرم قرار داد خاطر اقدس آن شد که مبارز خان افغان را که از سپاهیان قرار داده روزگار دیده و دالوران کار آزموده پیکار فرسوده است بکمر است فوج مذکور تعیین سازند - بحکم آن اندیشه صائب خان مشایر الیه اندر اکس سعادت نموده - سردار دوم خان زمان حسب الامر خدیو روی زمین ماسور شد که با سایر عساکر ظفر اثر متوجه سمت احمد نگر گشته سرزمین چهار کونده و موضع آشتی را که وطن گاه ساموی پرخاش جو در آن موضع واقعه است در آنجا چندی از مردان جنگ را نگاهداشته و تهاذه نشانده هیچ جای آشتی را بهیچ وجه خالی نگذازد - و ولایت کوکن که همه جا بر ساحل دریای شور واقع است از جنگ آن شوریده مغز شوریده بخت که بتغلب بر آن استیلا یافته بر آرد - و چون آن دو فرموده همایون را بنفاد معقرون نموده از پرداخت آنها کما ینبغي باز پردازد درباره تاخت ولایت عادلخان منتظر اشاره باشد - و درین فوج عمان موج نیز امرای عظام و اصحاب مناصب عظیمه برین موجب بطریق کومکمی معین شدند - بهادر خان روهیلہ سید شجاعت خان شاه بیگ خان راو ستر سال راجه بهار سنگه بندیلہ دایر همت میرزا مغول ولد شاهرخ میرزا پرتھی راج راتهور بهیم راتهور

خواجه برخوردار حکیم خوشحال اوزبک خان بهگوانداس بندپناه کشن سنگه
بهدریبه قطب خان غلزی راو تلوک چند حبیب خان کرانی جگناته
راتهور سید مرزای سبزوارای سعید شیرازی شیم سنگه راتهور راجه اودی بهان
حسن قلی خلیج عجب سنگه دیالدااس جهاله و چندی دیگر از بندهای
روشناس - و از دکنیان مالوجی آتشخان حبشی کار طلب خان بهوجی
تلذک راو و دتاجی و رستم راؤ و هابا جی قرمیل راؤ و سیدی یوسف و اعتبار
راو و یاقوت و جمال خان و هزار سوار راجپوتان رانا جگت سنگه و هزار سوار
دیگر از اعدیان تیرانداز و تفنگچی سمت تعیین یافتند - و هراوی آن فوج
که عدد آن نیز بدوازده هزار سوار جرار رسیده بعهده تکفل راو ستر سال و سایر
راجپوتان رزمجوی آرم خوبی شده - حمایت قوشون چنداول به بهادر خان
و دیگر افغانان حمیت شعار تهور آثار مقرر گشت - سالار فوج سوم شایسته خان
خلف سپه سالار آصف خان بهمراهی اله وردی خان و شیخ فرید و یکه ناز
خان و راجه سیکرام و سید ابو الفتح و سید عبد الوهاب و میر جعفر و برخی
دیگر از دکنیان راوت راو و سعادت خان بیجاپوری و سرور خان و فرحان خان
و میدنی راو و هزار سوار تابینان آصف خان که جمیعت جمع به شش هزار
سوار رسید و آن سردار بتقدیم خدمت استخلاص قلعه چندیر و سنگمذیر
و ولایت فاسک و تریک و دیگر محال اختصاص یافت *

بیست و ششم ماه بهمن بساعت مختار نخست خان دوران بهادر
بعزایت خلعت و جمدهر مرصع و اسپ و فیل راس المال تعظیم و تجلیل
اندوخته مرخص شد - آنگاه خان زمان بعاطفت خلعت و جمدهر خاصه
و اسپ و فیل و شایسته خان بمرحمت خلعت و جمدهر و اسپ فوازش
پذیر گشته رخصت توجه بمقامد خود یافتند - و سایر امرای عظام که
بمراهی آن سه سردار شهنشاهت آثار در افواج ثلثه معین شده بودند بتغایرت

مراتب و مناصب و مقدار اقدار بعنایت خلعت و جمدهر و اسب رعایت پذیر گشتند *

سوانح اسفندار بنابر آنکه تا غایت نشیمن های درون حصار مهابوت سمت اتمام نه پذیرفته بود کذا حوض قتلو که در درو کوهی دولت آباد واقع است و باعتبار نزهت و صفا و خوشی و دلکشی آب و هوا از سایر محال آن سرزمین امتیاز نداشت مرکز رایات ظفر آیات و مهبط انوار ماهچه آفتاب فروغ و اعلام نصرت علامت گشت - و چون آن سرزمین دانشین که باین اعتبار آسمان نشان تر گردید لیاقت آن داشت که محل آذین و تزئین جشن فرخنده نوروزی گردد حسب الحکم اشرف پیرایه بندان آرایش محافل سرور و سرور و بزم آرایان احیان عیش و عشرت بانفاق سامان طرازان کارخانجات خلافت همانجا تختگاهی رفعت پناه بآراستگی خاطرخواه ترتیب داده بر فراز آن بارگاه عظمت طراز برپا نموده بزیبخت و زینت خاطر پسند و تقوی پسند آرایش پذیر ساختند *

چهاردهم شاه خدیو روی زمین یعنی سلیمان زمین و ثانی صاحبقران سعادت قرین با شرف قلعه دیویند و حصار دالم پیوند دولت آباد شتافته باعتبار مقدم معنام آن حصار رفعت آثار را که بتحصیل مقدار از جمیع حصارهای روی زمین پیش در پیش بود بتحصیل قدر نیز از آسمان گذرانیده سمت پیشی بخشیدند - چون عموم بدایع صنایع آن موقع عجایب آثار و غرایب اعمال بنظر حقیقت فکر بر آمده خصوص آن گونه خفقی عمیق در دل سنگ خار که از نفوذ اندیشه مرد خرد پیشه در مطالب مشکله یاد میدهد و همچنین راه گذاری که از دامان کوهسار سر کرده و همه جا در جوف کوه بریده اند چندانکه رفته رفته سر از گریبان آن بر آورده چنانچه از مشاهده این تاثیر آن سرخندان در دل سنگدان از یاد می رود - بالجمله خصوصیات

غریبه آن حصار بدیع آثار در نظر مبارک بغایت عجیب و غریب نموده
موقع استغراب و استعجاب و باعث اطراب و اعجاب آنحضرت شد - چنانچه
بر زبان مبارک آوردند که درین مدت متمادی اغراقتی که در والی توصیف
این قلعه بمسامع والا میرسید محمول بر مبالغات شاعرانه می شد الحال
که حقیقت آن از قرار واقع بظهور پیوست و بطریق عین الیقین وضوح یافت
ظاهر شد که هزار یک حق مقام بجا نیارده اند بلکه در بیان دقائق حقایق
آن دانیان صوفیه نگاهداشته و کوتاه نظران بکنه دریافت خصوصیات آن
نرسیده اند - و این معنی که بر زبانهاست که آن قلعه کار دیوانست و بر
خرافات عوام حمل میروفت و اکنون مشاهده آن بر این معنی شهادت
می دهد که همانا کار بشر نباشد خصوص با عمر طبعی مردم این روزگار *

چون بعرض معلی رسید که ساهوی مقهور بطریق تغلب بر شش قلعه
نظام الملک که در ضلع چاندورست استیلا یافته و دو قلعه بدست بهوج مل
نام مفسدی افتاده و شش باره دیگر بتصرف متمردان آن حدود در آمده
و همگنان باستظهار آن پشت گرم گشته سر بشورش برداشته اند و سر پنجه
تعدی بسباب و اسوال و انعام و مواشیه اهل آن حوالی دراز کرده به سایر
رعایا و سکنه آنحدود آزار و اضرار می رسانند - بنابراین فرمان جهان مطاع
نامزد الله و پروردی خان شد که از فوج شایسته خان جدا شود و با خود
دو هزار سوار یک تاز همراه گرفته بانداز تسخیر حصون مذبوره بدان جهت
توکناز آرد *

ششم ماه چون اودی بهان پسر جاجیهار نابکار که در سن هفده سالگی
با برادر خورد سال خود و سیام داد از معرکه کارزار چنانچه مذکور شد فرار
اختیار نموده بودند قضا را مردم قطب الملک تسخیر نموده نزد او بردند -
و آن عقیدت آئین از روی ارادت کامل و اخلاص عاقبت ایشانرا با کمال

نامی از معتمدان خود روانه درگاه والا نموده بود درین روز از نظر اشرف گذشتند - حضرت بادشاه دیندار پسر کودک آن مخدول را به فیروز خان ناظر محل سپردند که بعد از تلقین کلمه طیبه و ادای سنت ختان سنن و فرایض دین مبین بدر تعلیم نموده با پسر بکرماجیت که سابقاً حواله او شده یکجا نگهدارد و درباره اودنی بهان و سیام داد مقرر فرمودند که از عرض شهادتین اگر ابا کنند هر دو را به قتل رسانند - چون سرشت زشت آن بد طینتان از آب و گل شرک و کفر سرشته بود چهالت از دست نگذاشته سر بدین در نیارده تن بقبول این سعادت در ندادند چندانکه جان بر سر کیش باطل خود گذاشتند *

از وقایع این تاریخ تعیین افواج عمان امواج است بآهنگ تذبیه عادلخان و سبب عوی این معنی آنکه چون آن غنوده خرد از خوردن سالی و عدم بلوغ بیایه عقل و تمیز و وصول بسرح کمال هنوز آن مقدار قدرت نداشت که بر مردم خانه خود غلبه تواند آورد و آن خود رایان ناعاقبت اندیش آنچه بالفعل مصالحت خود میب دانستند از قوه بیایه فعل میسافیدند بنابراین آن در مقام اعانت و امداد و مدد مدد قلعه دار اودگیر و اوسه شده اذوقه و خرمی چشم و سایر سامان قلعه دارچین ایشان سر برده نمودند و خیریت خان را با جمعی بندگان از اطراف و نواحی آن در حصار فرستادند و ساهوی مقهور را نیز بنوشتهجات مستظهر و مستمال و زندوله را با سیاه بسیلر بکوهک او نامزد نمودند - الحزم بندگان اعلی حضرت بمجود اطلاع بر حقیقت این معنی تذبیه آن غنوده خردان را موافق صوابدید رای جهان آزادی دانسته گوشمال دادن آن سرتبان خود رای را از چندین روی واجب و لازم دیدند و ازین جهت چندی از سرداران امرا و منصبداران مغول و سادات و افغان و راجپوت و امثال ایشان را بسر کردن

مهم نامزد ساختند - مثل سید خانجهان و سپهدار خان و رستم خان دکنی و شاهنواز خان و صف شکن خان رضوی و مرتضی خان و راوکر و شیر خان ترین و خلیل الله خان میر آتش با پانصد برقداز و اعداد خان مهمند و مراد کام و میرزا نوذر و هریسنگه راتهور و قلعه دار خان و راجه بهروز و سید لطف علی و جی رام و خواجه ابوالبقا و یعقوب بیگ و اندر سال و عبد الهادی و از دکنیان منکوجی و شرزه راو و حسن خان ولد فخر الملک و محمداور خان و کوشنا جی و بسونت راو و حمید خان و جمعی دیگر را همراه دادند - و همگنان را که مجموع جمعیت شان به ده هزار سوار می رسید بتخریب بلاد عادلخان مامور نموده وقت رخصت سید خانجهان را به مرحمت خلعت و شمشیر و اسب و فیل و ازین دست سایر همپایان او را به عنایت سرویا و اسب بقدر مرتبه بر نواختند - و باین دستور دستوری دادند که باتفاق خان دوران و خان زمان نخست رندوله را که بمدد ساهومی مقهور معین شده گوشمال بلیغ دهند و فکدارند که آن دو نفاق پیشه بنابر علت خبث باهم ضم گشته باتفاق فتنه زای گردند - و از دست مجاورت سنگ و آهن دو قسمی القلب بهمدیگر آمیزند و شراب شراب بر انگیخته بیکدم آتش فتنه بر افروزند - چون آن غفوده خردان را بزهر آب تیغ بیدریغ از نوش خواب غفلت بیدار ساخته باشند آنگاه از سه طرف بولایت عادلخان در آمده نشانی از آبادانی در سر تا سر آن سرزمین نه گذارند - درین وقت از عرضداشت شایسته خان بسوقفس عرض اعلی رسید که صالح بیگ نظام الملکی قلعه کهن درک با جمیع اسباب قلعه دارای تسلیم اولیای دولت نموده گماشتهای ساهو را که در دست و کشاد ادواب ضبط و مداخل و مستخرج حصار دخل تمام داشتند بدست آورده مستحسب ساخت *

نوروز سال نهم جلوس مبارک و تعیین افواج منصور بجهت تاخت و باخت ملک بیجا پور

درین هنگام سعادت فرجام که مهر انور از حوت بآئین هرساله در محل دلکشی حمل انتقال نموده هنگامه آذین جشن بهشت آئین نوروزی را گرمی بخشید - و کپسار و دشت را از رایحه گوناگون انوار و اژه طیب آورد و مشک آکین و عطر اندود ساخت - چون بهمین دقیقه مبدای نهمین سال از جلوس برکت توأمان خدیو زمین و زمان در آمده هنگامه آذین جشن بهشت آئین نوروزی گرمی گرفت عطار بهار برای ترتیب مصالح طیب آن بزم شاطر فریب از فرط لطفه سائی و ارگجه سازی هاون لعل لاله نعمان را مشک فرسود و طبق یاقوت گل سوری را عذیر سود ساخت چندانکه شمیم شمامه روح افزا جوف زمین و آسمان را فرو گرفته جوهر هوا را فضا پذیر گردانید - در ساعت سوم از روز پنجشنبه دوازدهم شوال سده هزار و چهل و پنج هجری که این انتقال خجسته در آنوقت بعرضه وقوع جلوه گرایی نموده از خاصیت خاص آن آسمان بروج پروری و زمین بروج بخشید و راحت گستری در آمد - نیز اعظم این عالم و نور جهان افروز دودمان صاحبزادان معظم مانند نگین عظمت آئین خاتم سلیمانی در نگین خانه تخت زر با بهشت انور و طالع سعد اکبر سرب نشسته سر تا سر روی زمین را از نور فروغ خورشید و شاد گامی آذین بست و بارش گوشه ابروی عطا که در حقیقت گره کشائی عقد کار نور بسته بی روزگار نیست ابواب فراغ عیشی و کامرانی بر روی تنگدستان و ناکامان کشاده همگی بندها را باضافه مناصب و اضعاف درجات مراتب کامروا ساختند - نخست پایه

بادشاهزاده والا قدر دارا شکوة بازایش دوهزار سوار از اصل و اضافه بمنصب
دوازده هزارى ذات هشت هزار سوار عالى مرتبه گويد - آنگاه پله بمنصب
هريك از در قرة العين اعيان سلطنت كبرى و قوت ظاهر خلافت و اعتضاد
بازوى دولت غرا شاه شجاع و سلطان اورنگ زيب بهادر از امانت هزار سوار
به ده هزارى ذات وشش هزار سوار بوالاىي گرائيد - ملا تقياني شيرازى فرستاده
قطب الملك پس از دريافت سعادت زمين بوس و اداى تهنيّت قدوم
ميممنت لزوم به دولت آباد پيشکش قطب الملك كه يك لك و بيست
هزار روپيه قيمت داشت مشتمل بر صندوقچه بلور مالا مال از جواهر و دو
فيل و سه ماده فيل ديگر گذرانیده مشمول مراحم بيكران شد - ثنا سنجان
كه قلايد قسايد غرا و مرسلات رسايل در ثغلى آنحضرت و توصيف بزم نوروزى
و تهنيّت اين روز بهروزى ساخته و پرداخته زينت آيينه گوش و گردن
ابنلى روزگار نموده بودند بر طبق معهوده به صلات شايدان و نمايان كامياب
گشتند - و ازين دست ارباب ساز و نشاط و طرب بنابر نواختن ترانگه رون
و سرود چنانچه حق مقام بود نوازش يافتند - از آن جمله عذابت بادشاه
سخن پرور شامل رعايت احوال همدم بال افشانان فضاي عرش و كرسي
حاجي محمد جان قدسي آمده از روى قدرداني ترازوى زر سنگ را در
وزن آن سرآمد ثنا سنجان گهر سنج فرمودند و حق صائگ گوهريين قصيده
كه درين ايام مشتمل بر مديح آنحضرت به سلك نظم انتظام داده بود درين
صورت ادا نموده مبلغ پنجهزار و پانصد روپيه كه هم وزن سبك روحى آن
يگانگ زمانه گشته بود مرحمت نمودند - و همدرين روز به برگشت مناسبت
نسبت روحاني و تناسب نفساني كه در نفس الامر ميلان اين دو جواهر والا
يعني سخن و نغمه واقع است مرحمت شاهانه شاهدين ميرزاان نغمه سنجيني
رنگ خان خواننده را با زر كشيده چهار هزار پانصد روپيه كه به هم سنگي

آن سرآمد اهل راگ و رنگ آمده بود باو عطا رفت - یازدهم ماه پنج لک
روپیه پیشکش یمین الدوله آصف خان مشتمل بر نوادر جواهر و انواع
تحف اطراف و اکناف هفت کشور از نظر انور گذشت - از آنجمله نادری
بود بغایت کمیاب نادر الوجود مرصع بالمالس گرانمایه که از خیرگی فروغ
آن نظر دقیقه شناس اهل بصیرت و خبرت را در قیاس قیمت آن مقیاس
درست اساس فراست نمی آمد - بنابر آن از روی تخمین بهای آن
گوهرین لباس مبلغ دو لک و پنجاه هزار روپیه قرار یافت *

نوزدهم ماه کنای زمیندار چانده که تا حال او و اسلافش طریقه
اطاعت ملوک ماضی و سلاطین سلف این کشور چه جای بر آمدن از مقام
خویش و ملازمت نمودن به فعل نیارده بودند بدالت بخت راهزما
سعادت اندوز بملازمت اسعد آمده بدریافت شرفی که هیچ یک از سلف او
در نیافته بود فیروز گشت - و از غلبات نمایان که درین احیان علی العموم
خصوص به نسبت امرای عظام و سرداران سمت ظهور یافت معاف
داشتن بمکلفان است از کشیدن پیشکش مقرر نوزدهم نظر بر وجوب رعایت
و لزوم اسداد و معونت ایشان در عین بساط که باست وفور مناصف
و مؤلفات آن عقیدت کیشان شده بود - باوجود این معنی هرروزه پیشکش
شاهزادهای نامدار و امرای عالی مقام که در حضور پرنور بودند
پیشکشست *

بیست و دوم ماه میر ابو الحسن خویش و همه کاره مصطفی خان
با قاضی ابو سعید از جانب بیجاپور رسیده پیشکش لایق مشتمل بر جواهر
و مرصع آلات بمعرض اعلی رسانید - و عرضداشت عادلخان که از روی عجز
و نیاز مطالب خود را در ضمن اظهار نهایت اطاعت و انقیاد عرض داشته
بود گذرانیده با رفیق خود بمرحمت خلعت سرافراز گشته از مراقبت بخت

کار ساز منبت پذیر گردید - و سبب ارسال عرضداشت و پیشکش بر سبیل استعجال آن بود که چون مکرمت خان برسالت بیجاپور چنانچه سبق ذکر یافت نامزد شده راهی شد بعد وصول معتمد عادلخان با چهار گروهی شهر استقبال نموده فرمان قضا نشان و تبرک مبارک را افسر سر و زبور ساخته بتقدیم زمین بوس و لوازم تسلیم پرداخت - و همان روز از روی اکرام و تکریم رسول واجب الاعظام را به شهر درآورده درباره اقامت لوازم ضیافت و ارسال نزول اقامت اقدام نمود - و پذیرفتن فرموده را بجان منبت داشته اظهار کمال اطاعت و انقیاد نمود - لیکن بحکم بدآموزی ارباب دخل آن درخانه که او را بر بیراهه روی میداشتند در ارسال پیشکش بامهال و اهمال میگذرانید - چون مکرمت خان این حقیقت را در طی عرضداشت معروضداشت بمبارین افواج ثلثه بتازگی از موقف خلافت مامور شدند که بی توقف تخریب آن بلاد و نهب و اسر اموال و انفس اهالی آن پیشنهاد ساخته درین باب چدزی باقی نه گذارند - و عادلخان بمجرد استماع فرمان جهان مطاع از جا درآمده بر سر آن آمد که گوش بحرف نا دولتخواهان نموده طریقه ناکزیر وقت و حال فرا پیش گیرد - بمبارین فرستادگان را دم نقد با پیشکش فرستاده درخواست فرو گذاشت تقصیرات خود کرد - و درینولا جعفر ولد الله ویردی خان نرسنگدیو نام پسر بکرمساجیت بندیده را که بهادر نام سوداگر افغان بتخیل فاسد نزد بهلول می برد با افغان مذکور گرفته متعید بدرگاه والا آورد - در حال آن داد نژاد بمعتمد خان حواله شد و آن افغان سر در سر آن سودا نهاده اسوالش به جعفر رسید *

درینولا قطب الملک از راه کمال اطاعت و انقیاد درستی چند از طلا و نقره که بسکه نام همایون آنحضرت نقش آنها درست نشین شده فیروی زوایی یافته بودند ارسال داشته بود فرستاده رسانیدند - و صورت اینمعنی

آنکه چون امری چند مخالف طریقه انیقه اهل سنت و جماعت و صدور دیگر امور ناملازم از بابت خطبه بنام والی ایران از سر می زد فرمان نزهت نشان مشتمل بر منع ارتکاب این شیوه نکوهیده و محصلی ارسال پیشکش بر سبیل جرمانه مصحوب ملا لطیف دیوان تن نامزد قطب الملک ساخته بدان ملک فرستادند چنانچه سابقاً سمت نگارش پذیرفته - درینولا بعد از رسیدن موسی الیه مراسم آداب معهوده و استقبال تا موضع مقرر و ادای رسوم قوانین دیگر مثل کورنش و تسلیم و زمین بوس و در مقام گرفتن فرمان و تبرک بتقدیم رسانید و در برداشت و بزرگداشت ارسال داشته مذکور به هیچ وجه فوتی و فرودگذاشتی ننموده او را هماندم بشهر آورد و در منزل خاطر پسند فرود آورده در همه باب خصوصاً ارسال ساروی و نزول گرانمند مقدم او را باکوام گرامی داشت - اگرچه نخست بنابر عدم قبول عمدهای آن سلسله در سایر امور معهوده و پذیرفتن او امر مخصوص رفض شیوه مبتدیان ناپسندیده انبیا و تستون بسنت سنیه سلف ماضین رضی الله تعالی عنه ایستادگی تمام نموده عاقبت چون سلامت و عافیت خود و رعایت بلاد خویش در التزام طریقه وفاق و ترک شقوق نفاق دیده دانست که تقید به مخالفت مطلق خداوند خلافت علی الاطلاق جز سویی فرجام و محاسنت انجام ناپسندیده دیگر ندارد - لاجرم دیده و دانسته از سر استبداد و خودرانی در گذشته سر رشته اطاعت و انقیاد بدست آورده و سعادتیی که اسلاف و آباد او بدریافت آن تشریف پذیرفته بودند دریافت - چنانچه باسامی سامی حضرت خلقای راشدین و ائمه دین و القاب کامله سلطان سلاطین روی زمین تزیین داد - و چندین مرتبه خود در آن محضر عام حاضر شده از نشستن در پای منبر سر رفعت بر افراخت و زر بی شمار نثار ذکر نام ناسی آن سرور نموده خطیب را به خلعت های فاخره متخلع ساخت - آنگاه صفحه درم

و دینار را بغازه رنگین یعنی پرتو حروف اسم مبارک روی تازه داده چندی
از آن نقود ارجمند را بر سیل نشان بدرگاه والا فرستاد *

بیان انواع فتوحات آسمانی از عدو بندی و قلعه کشائی که بمیامن اقبال بی زوال قرین حال روزگار دولت جاودانی گردید

عمده ترین مصالح پیش رفت دولت که پیشکاران کارخانه مشیت
در روز نخست به تنظیم آن پرداخته اند و تهیه آنرا بر سایر امور که
در بایست وقت و ضرورت حال امر عظیم الشان مذکور است مقدم ساخته
اقبال بلند است که کشایش عده هر بند در بند آن عطیه ارجمند
و سر رشته و تیسیر هر شی از قلیل و کبیر و یسیر و عسیر منوط بدین گره
کشای سعادت پیوند است - چنانچه هیچ امری از امور ضروری عالم صوری
نیست که بچندین معنی نیازمند کارگذاری آن نه باشد حتی تأیید که
مدار کارگری قوی و تأثیر موثرات جلیله این عالم بود است - معجزات
آنرا نیز قوت سرینجه و نیروی بازو بدوست - چه پیدا است که بمحض
زور تنها بدون تقویت بخت کاری نکشاید بلکه کار نیاید - و مؤید این
معنی وفا و وفای اوست با موافقان حضرت خلافت پناهایی در همه حال
و شالید حال یاری و مددگاری اوست که درینوا باوایی دولت آنحضرت
بظهور آورده چهره کشای فتوحات تازه و نصرت های بی اندازه آمده خصوص
نسبت به الله و یردی خان که تسخیر قلعه دهر و باقی قلاع نظام الملک
پیشنهاد نموده بود راه همراهی سپرده درباره فتح الباب حصار بندگی چاند

طلسم پیوند ابواب امداد کشاد که خیال استخلاص آنها فی المثل چون به
 شهر بند متخیله در آید بتأثیر بندوبست آن شاه راه آمد و شد خیال کوچه
 بند گردد - و کیفیت وقوع فتوحات مذکوره اینکه چون خان مذکور از فوج
 شایسته خان جدا شده متوجه استخلاص قلعه دهورپ و سایر حصون آن
 حوالی گردید نخست پهای حصار چاندور که بر سر کوهی آسمان پیوند
 سمت وقوع دارد رسیده مداخل و مخارج و جلی ملجأ و راه یورش
 و امثال این امور که لوازم قلعه گیر است مشخص نموده آنرا مرکزوار بدایره
 احاطه در آورد - آنگاه بسرانجام دریاست وقت پرداخته جا بجا ملجأها
 را قرار داده - محکمات در کمتر مدتی بی مزید سعی به محض کار کشایی
 اقبال آسمانی و تأیید خدا که در همه حال و همه وقت قرین روزگار حضرت
 صاحبقران ثانی است آن حصن حصین به کشایش گرائید و خاطر هوا
 خواهان ازین سحر آسایش پذیر گردید - و آن خان فیروزی روزی در همان
 روز تلک قلعه را بدوگاه گیتی پناه ارسال داشته با یک جهان عقاید تأیید
 و عقاید اقبال هست بر تسخیر بقیه قلاع کماشت - چون زیاده سران حدود
 این گونه قلعه گیر می مشاهده نموده از جا رفته بودند اکثری در مقام اقامت
 مراسم بندگی و لوازم فرتنی شدند - و درین باب نخست گذر از
 و قلعه دار حصار انجرائی کس فرستاده در خواة اسبان و التماس عهد نامه
 نمود - آن خان کاروان متوقعات او را مبدول داشته غائبانه بنامه نوشتن
 و بیعام دادن مشمول انواع استماله و نالهایی ساخت - راز مذکور هشتم
 فروری ماه ۱۰۸۰ هجری را با سیلاب قلعه داری تسلیم اولیه دولیت نموده

۱ در بادشاهنامه نوشته که الله ویرشی خان یکه تاز خان را محاذی دروازه
 و غضنفر پسر خود را شمالی قلعه و حسن علی پسر دیگر را جنوبی قلعه و سرور خان را
 جنوب قلعه ملجأ را مقرر کرد *

و حسب تجویز الله ویردیخان بمنصب دو هزار سوار و انعام پنججاه هزار
روپیه نقد سرافرازی یافت - آنگاه الله ویردیخان خاطر از سرانجام در بایست
و سامان قلعه داری جمع نموده آهنگ استخلاص قلعه کلانجنه و مانججه
نمود - و بظاهر هر دو حصار پیوسته خصوصیات دانستنی آنجا را دانسته
و دیدنی را بنظر در آورده از همه سو ملجأ قرار داد - چون در ضمن اندک
مدت ملجأها بحسب دلخواه پیش رفت بر مواضع مقرر بهادران کار طلب
بآهنگ یورش نای سور یعنی کرنا کشیده بیکبار سواران انداختند -
و عرصه رزمگاه را صحن بزم گاه دانسته مجاهدان دین تکبیر گویان راه حصار
پیش گرفتند - درین حالت درونیان دل از جان و دست از خود برداشته
بازوی مدافعه و ممانعه برکشادند و دست به استعمال آلات و ادوات جنگ
مثل تیر و تفنگ و بان و حقه و باروت و خوسنگهای کلان کرده به هرچه
دسترس بود خود را از انداختن آن معاف نداشتند - دلیران کار آزموده
پیکار فرسوده که همگنان را بارها در پایی این کار بر سر افتاده همه را بمنقض
عون و عون حضرت پروردگار گذرانیده از سر واکیده بودند این بار نیز بی ابا
و سکابا و قایم حمایت آنحضرت را پیش رو در آورده تا پایی دیوار بایست
هیچ جا بند نشدند - و آنجا دست به تیر اندازی و کمد انگیزی و دفع
مدافعان و رفع زینده پایه و نردبان و شکافتن دیوار بایست و انواع چاره سازی
تسخیر برکشادند - درین حال کثیر برادر خود را نزد نگاهبان حصار که گماشته
قلعه دار دهورپ بود فرستاده پیغام داد که اگر با قضای ربانی قدر شدن مقدور
بودی و با مشیت سبحانی برابری صورت بستی هرگز قلعه محال کشایی
انجرائی از دست نرفتی - اکنون طریق اسلام آید که از راه طلب امان
در آمده کلید حصار تسلیم نمائید و الا بعد از متصرف شدن قلعه متفلسفی
از دست ایشان جان بر نخواهد برد - و چون قلعه دار عذکوار حال خود

و آن حصار را باحوال او و قلعه انجرائی سنجیده حقیقت معامله دریافت
فی الحال امان طلبیده مستظهر و مستمال بملاقات خان بلند نشان شتافت -
و هر دو قلعه را خالی نموده تسلیم اولیای دولت متعالی نمود - بالجمله
در مدت اندک روزگاری چندین حصار حصانت اثار مثل روله و جوله
و اهنوت و کول و راج دیوها و اجلا و دیگر حصون حصینه که هر یک از
دیگر هزار باره حصین تر بلکه همگی صد مرتبه از سد روئین سکندر محکم تر بود
بنابر محض کارگری اقبال و یاورین بخت به تحت تصرف اولیای دولت
جاردان در آمد سوای حصار راج دیوها که تسخیر آن اندکی دیر کشید -
و این معنی بنابر آن بود که چندی از خویش و پیوند سلسله نظام الملک
آنجا در بند بودند و درویشان در گرفتاری ایشان مضایقه داشتند ناچار دو ماه
بمضیق محاصره گذرانیده همت بر اخراج همگنان گذاشتند - و در آخر کار
آن قلعه نیز که بر فراز کوهساری رفعت بنیاد اساس یافته و در استحکام
و مشعل کشائی با سامان و سرانجام قلعه داری نظیر حصار انجرائی بود از
نیروی تائید به کشایش گرانیده آن گرفتاران خدا گیر دگر باره اسیر شدند -
چون مخاطب الله ویردی خان از مدبر حصون حصینه که بامداد ایرادی گرفته
بود جمعیت پذیر گشته از همه رهگذر فراغبال یافت آهنگ استخلاص
قلعه دشواری که از سایر قلاع مذکوره در جمیع ابواب بامتیاز خاص اختصاص
دارد و از قلعه سپهر تمکین دولت آباد در محکمی پای کم نمی آرد پیشنهاد
ساختن - و بسجود پیوستن مقصد و نزول اولیای دولت ابد پیونده در پای
آن دیوار بیست بهوج مل ناهیان حصار نظریه فرجام بینی و عاقبت اندیشی
کرده بوساطت پیغام در خواست امان و اظهار چشمداشت مراحم عواطف
بی پایان و اصناف مرتبه منصب و انعام که با کفهر او ظهور یافته بود
نمود - چون آن خان معامله فهم گردان درین ابواب بتعمق اندیشه غور

پیشه فرو نگریسته دید که کار آن حصن سپهر نظیر که چاره گریه سعی و تدبیر در آن کار گر نیست بزور از پیش نمی رود و دانست که مدتها روزگار درین باب تلف و تاخیر میشود و محاصره آن بهرزه متصرف نقد وقت و کمیاب گوهر عمر عزیز میگردد ناچار حقیقت را معروض درگاه والا داشته منتظر نشست - چون از درگاه در سایر این ابواب ملازمن بل معمور گشت فی الحال جمیع گفتههای بهوج مل دراز امل را در ضمن عهد نامه پذیرفته نزد او فرستاد - و او بعد از تسلیم قلعه بمنصب سه هزاره ذات دو هزار سوار و انعام یک لک روپیه نوازش پذیرفته نهم تیر ماه تسلیم این عذایات نمود - و اینگونه قلعه حصانت بنیاد که ثانوی قلعه دولت آباد است و در روی زمین ثالث این اثنین یافته نمی شود بآن آسانی بدست اولیای دولت در آمده از سرفرو تائید بخت و امداد اقبال خاطر نشین و دل نشین همکنان شد - بیان فتوحات نمایان که درین احیان خیر پایان فتوح وقت و روزی روزگار افواج ثلثه از جمله اولیای دولت جارید فیروزی گردید - اولاً از فوج محیط موج که سرداری شایسته خان مقرر بود بفرز دستور سخن سر میداد - که چون آن خان مذکور از حضور پر نور مخلص شده راهی گشت اول بصرف مساعی جمیله جملگی محال متعلقه سنگمذیر را خلاص ساخت - بعد از آن بنواحی ناسک رسیده رعایای آن سرحد را که بنابر تطاول و دست درازی اهل فساد توطن بلاد دور دست اختیار کرده بودند دهگمی را باحسان و تلافی بدام تقاری و دانغ تخم فراهم آورده بزراعت و عمارت مشغول گردانید - و از آنجا به جنیر شتافته از قطع و فصل تیغ بران مغشوش شگاف معامله مصاف را فیصل داده بکمر فرستی جمعی کثیر را از شوی پلازکب خصم افکن بدرکب اسفل سقر فرستاد - و بد نیروی شهابی دولت قندهار بر اعداء غالب آمده تا ساحل بهیمه به «واسم تعاقب پرداخت - و دو سوار

کبیر الخیر سنگمذیر و جنیر مشتمل بر بیست و هفت پرگنه و جمع در کروز
 شصت یک دام به تصرف در آورده حسب الحکم مراجعت بدرگاه عالم
 پناه نمود - اکنون ترددات خان والا مکان خان دوزان بقلم می آید - چون
 آن سردار شهادت آثار حسب الامر اشرف آهنگ تسخیر حصار ارسه
 و قلعه اردگیر نموده جابجا تهاجمات گذاشته و خاطر از رسیدن رسد آذوقه
 جمع نموده روانه مقصد شد فرمان اشرف شرف صدور یافت که چون اهل
 بیجاپور مدار کار بر تزویر و حيله گذاشته در ارسال پیشکش و قبول احکام
 مطاعه اهمال دارند و پیش ازین در مشرب فتوت و مروت طریقه اغماص را که
 از سنن حسنه برگزیدگان حضرت ذوالجلال است واجب شمرده بودیم اکنون
 بیش ازین اهمال را در مذهب خمیت و غیرت حرام دانسته تنبیه و تادیب
 ایشان و تاراج و تخریب ولایت آن عذر اندیشان بر ذمه همت فرض
 ساختیم - و از حضور سید خانجهان معین شد که با فوج خود از جانب
 شولا پور در آمده بدستوری که مامور گشته عمل نماید - و خان زمان مقبر
 کردید که از اطراف این پور داخل آن بلاد شده از آبادانی در آن سرزمین
 نشانی نه گزارد چنانچه در حقیقت بادای مراسم تاراج بانای بنای شارت
 گردد - بظاهر آن آیین فدوی اخلاص آئین نیز مامور است که بر طبق فرمان
 قهر که به پروانگی شعله بادشاهی یعنی نمونه نیران بطیش شدید جناب
 الهی ابلاغ یافته و برسات و جوب انتقام ثبوت ثبت پذیرفته و بمعرفت مشیر
 تدبیر سمیت تاکید گرفته و بعضی مکرر نظر ثانوی رسیده آنگاه بسزای فغان
 حکم مژگند و مژگند شده عمل نماید و به سمت بیدر شتافته در آن بوم و بر
 و دشت و در از عمارت علامت و آثاری بجا نماند و بنیاد آبادانی
 بر انداخته عالم را بر چغد و بوم نوعی گلستان سازد که از کثرت ویرانی هیچ جا
 از آشیانه خویش باز نشناخته همه را خانه خود داد - و یغماییان و الماچین

را که درین کشور به بیدر موسوم اند دستوری دهد که تا نزدیک شهر بیدر رفته و سرتا سر آن سرزمین را رفته بدستوری جارب پاجروب نهیب و غارت را کار فرمایند که گرد از پیچید کره خاک تیره بر انگیزند تا آن سبکسران بد سر از گران خواب خود رانی و خود روی بیدار شده بغیر خرابی کشور خصوص بیدر که معمور ترین آن بلاد معموره است از سکر بهشیاری گرایند و ازین پیش باد زیاده سری نفوشیده بادیغ بالا روی و کجروی نپویند - بالجمله خان دران حسب الصدور فرمان گیتی مطاع بکناره رود مانجرا شتافته آنجا مقامی محروس یافت - و احوال و ائقال را همانجا گذاشته جمعی از مردم زبون اسپه را بکراست باز داشت - و شام گاه شب نوروز سال حال راهی شده پنج گهری از روز سپری شده خود را بحوالی کلیان نام قصبه در کمال آبادانی و جمیعت که همگی بیوت و منازل آن معانده چون قصور هفت طبقه حدقه بمردم نشینی مشهور و از متاع مالا مال و مامور بود و بحسب اتفاق سکنة آن موضع که در حقیقت پرگنه بود از ورود لشکر بیگانه غافل و بی خبر بودند - درین حال همگی بهادران خصوص غارتگران و یغماچیان سوکب اقبال باد پایان آتشین آگام را گرم عیان ساخته بشتاب موعر بر همگنان تاختند - و گروهی انبوه را که عدد ایشان از دو هزار متجاوز بود بقتل رسانیده جمعی کثیر را اسیر و دستگیر ساختند و سرتا سر مواشی و سایر اسباب و اموال و بنه و پرتال اهالی آنرا بباد نهیب و تاراج برداده گرد از بنیاد آن ده کده بر آوردند - و از آنجا بهمان پا بر سر نزلین پور که در یک و نیم کروهی آن قریه سمت وقوع داشت تاخت بودند - و درین موضع نیز بیش از آنچه پیش کرده بودند بعمل آوردند - و چون اکثر سپاهیان گرانبار غنایم سوار شده بودند ناچار سردار مذات شعار که کوه تمکین و سفینه شکوه و وقار بود آنجا لشکر انداخته منزل گزید - و بعد

انقضای شش روز از آن مقام که متصل بهالکی بود و از بیدر دوازده کوه است خیل اقبال را کوچ نموده بموضع کمتنه که دو کوهی شهر بیدر وقوع دارد و در آبادانی نظیر آن در سرحد مذکور بسیار کمیاب بود بشتاب تمام شتافت - و در آن مقام نیز اقامت قتل و غارت نموده خانها را خراب و ویران ساخت و خانگی را به خراب آباد عدم روانه ساخت - و تا قرب قلعه بیدر رفته در هر معموره که بر سر راه بود ازین راه درآمد و همچنین اطراف و نواحی آن هرجا از آبادانی نشانی یافت چنان ویران ساخت که دیگر کسی از آن نشان نیافت - چنانچه در طی سه روز پنجاه قصبه از محال آبادان آن سرزمین بویرانی گرانیده کار بجای کشید که دیگر کسی در آن سمت از آبادانی نشان نداد - آنگاه عنان مراجعت از آنصوب برتافته بکنار آب مانجوره شتافت و سیاهپانرا آرامش و ستورانرا آسایش داده از آنجا رهگرای بیجاپور گشت - و همه جا در طی راه طول و عرض جاده را پی سپهر و پاسبان خیل تاراج نموده هر چه بدست یغمانیان افتاد دست از آن بر نمی داشتند - درین اثنا غنیمت تیره کلیم از دور سیاهی نموده خود را نمودار ساخته همه وقت چوین گوسفند قربانی بر کرد شیران پلنگ افکن پیشگاه مخالف سی گشتند و از بیم نزدیک نیامده قدم پیش نمی داشتند - تا آنکه درین اثنا اشغا و بیدانه از هر گوشه کمالی طعنه زده نموده تیغ سرزنش را فشان دادند و سرداران مخالف را بیدار تیر باران ملامت گرفته همگنانرا سپرد شمشیر تعبیر ساختند - و یکه تازان پرخاش جوی تا قلب اعداء یکسر مغلوب اعداء را شتافته و بازو به دار و گیر بر کشاده زد و خورد پیش گرفتند تا بعدی که سرداران نا پاندار مخالف قرار از دل و دل از قرار و پا از رکاب بیرون آورده پدای یاد پایان که از سر راه راست فرار شده بودند بمقر خود شتافتند - و خیل اقبال با مقامی که از آنجا کوچ ازین اتفاق افتاده بود دنبال

ایشان را از دست نداده در طی تعاقب جمعی کثیر را پی سپر ساختند - و بدو کوچ از آنجا تا فیروز آباد که دوازده گروهی بیجا پور است رفته بانداز آسایش ستوران اقامت گزیدند - درین حال اعلام نامه مکرمات خان رسید که غنیم از توجه عسکر منصور سد تالاب شاهپور را شکسته آنرا از آب و اطراف شهر را از آذوقه خالی ساخته اند و اهالی و موالی شهر را کوچانیده در بیجا پور جا داده اند - لاجرم از فقدان آب و آذوقه بدین حدود آمدن مذافی طریقه حزم است بهتر آنکه بسمت دیگر شتافته بکار خود اشتغال نمایند - بنابراین عذران توجه را خاندوران از آنجهت انعطاف داده راه انصراف پیش گرفت و رو باطراف دیگر آورده نخست بقصبه پلپلی که از جمله محال جاگیر نبیره یاقوت حبشی در کمال آبادانی بود تاخته شب را در نراین پور بروز در آوردند - بامدادان بموضع کملا پور که قصبه مشهور بل شهری معمور بود پیوسته پاک تاراج کردند و اسباب بیشمار خصوص غله و عقاقیر و امثال آن بدست افتاده نرخ آن در لشکر بشاک برابر شد - و از آنجا بر محال جاگیر ریحان شوالپوری تاخت آورده قصبات عظیم و آبادان و قرای معموره را خراب ساخته و سوخته اموال بسیار بدستور در آوردند - و سر تا سر این ولایت را تا سرحد قطب الملک خراب و بی آب ساخته از روی ترغیب و تهدیب در باب استعجال پیشکش مقرر بدر بار سپهر مدار به قطب الملک نوشت - مقارن این وقت فرمان همایون بدین مضمون پرتو ورود مسعود گسترده که چون عادلخان ناچار از تدل قبول سایر فرموده خصوص ارسال پیشکش نموده در مقام اطاعت و انقیاد است چنانچه عرض داشت مکرمات خان متضمن این مضمون رسیده الحوم بقایست بادشاهانه رقم عفو بر جرایم بی مقتضای او ذبیده قهرمان قهر از سر تنبیه و تادیب او و تخریب ملکش در گذشته - احوال مناسب آنست

که آن ارادت کیش دست از باز دارد و از راه وثوق تمام بعزایت آهیی رو
به تسخیر اوسه و اودگیر آرد *

اما شرح سوانح دولت و فتوحات بی پایان اقبال که در همین ایام در
فوج سید خانجهان چهره نما گشت علی الاجمال آنکه چون آن خان عالی
نسبت حسب الامر متعالی بتادیب بیجاپوریان و تخریب مضافات آن
دیار معمور مامور شد و ترتیب افواج منصور بر طبق ارشاد خلیفه زمین
و زمان نموده به قلوزی تأیید نامتناهی و بدرقعی عون و صون آهیی سبکبار
و جریده طومار راه در نور دیده و از قطع مسافت ادیم زمین بریده بسر زمین
غنیم پیوست نخست شاماجی و کشنجی و غیره دکنیان را به تسخیر
و تخریب سراندهون فرستاد - و آنها پانزدهم فروردی در وقتی که خود را
پای قلعه رسانیدند عنبر نام حبشی سرگروه حشم آن حصن در باغ اذنه زار
ظاهر حصار با جمعی بسود اشتغال داشت و بعد از آگاهی یامین نجات
گرویان کشته افتاد و غیزان خوف را بدر حصار رسانید - و چندی از همسواران
و دهراشانرا سر بهای تیغ و گردن بطوق و پای به زنجیر اسیر سپرد و شاماجی
با دمرهاشان اطراف محوط قلعه را محاصره مردان کار ساخته بعد از سه روز
بر استخلاص حصار فیروز گشت - و احوال قلعه داران و اسباب قلعه داری
از نقد و جنس و توپ و تفنگ و اسلحه جنگ بتصرف در آورده و دست
سیدی عنبر قلعه دار بسته نزد خانجهان آورد - خان سپاهی شناس همگنانرا
برای سرگرمی کار بر سر این کار دست بسته مردان استکسان و تکسین ساخته
حسب التماس دکنیان او را بتصدق خاکهای مبارک آزاد ساخت - و خود
آهنگ دهرا سیرن نموده در طی راه سه قریه را از قرای آبادان محال
جاگیر ریحان پی سپرد ساخت - و از اهل آن موضع که با مردم پنج موضع
دیگر همگی یکجا جمع شده بودند جمعی را بی سر و اکثر را اسیر و دستگیر

گردانید - و مواشی بی شمار و آذوقه بسیار از آن محال و اهالی و حواشی آن بدست یغماگران افتاد - چون عسکر منصور از اسر و قتل آن حدود ادراک حصول مقصود نموده متوجه پیش شدند قضا را سکنه قصبه دهاراسیون که پیشتر آگاهی یافته بودند شیرازه جمیعت را از یکدیگر گسسته اسباب و غلات بسیار جابجا گذاشته بودند همگی تاراجیان مباح کردند - و سید خانجهان همگی افواج را یک بان انداز راه دور نگهداشته خود بانداز تحقیق و تشخیص مخارج و مداخل حصار نزدیک رفت - درین حال متحصنان بر سر جدال و قتال آمده دست بانداختن بان و تفنگ و سایر آلات جنگ برکشودند و از ایستادگی سردار دلیر تر شده رفته رفته بر گرمی هنگامه جدال و قتال افزودند - تیز جانان موکب اقبال تاب خیره چشمی آن کوتاه نظران نیاروده رو به قلعه نهادند - نخست خلیل خان میر آتش با گرمی و تندگی شعله سرکش خود را بدروازه و سید منصور واد خانجهان خویشتن را بپای حصار رسانیدند - و از طرف دیگر سپهدار خان و ازین دست رستم خان و شاه نواز خان و سایر سرداران و بهادران محوط قلعه را چون چار دیوار درمیان گرفتند و حصاری بآن استواری بزور بازو و ضرب تیغ بر سر سواری باین مرتبه آسانی مفتوح ساختند *

بامداد روز جمعه بیست و سوم ماه که ماهیچه رایست ظفر آیت موکب نصرت نصاب با آفتاب جهانتاب ارتفاع یافته سرداران بامداد آسمانی رو به کشور ستانی نهادند شوم اختری چند از آن مدبران دریاة باز بافتوست ستاره دمدار و دیال نور ذنب دنیال لشکر کواکب شمار افتاده از دور آشکار شدند و رفته رفته پیش آمده با فوج چنداول دستبازی آغاز نهادند - سپهدار خان که در باره سرداری پایی کم از سام سوار نهی آرد دلیرانه بایشان به گیسو دار در آمد - و شاهنواز خان و رستم خان شهبانو در وقتیکه عدد

رسیده از طرفین هنگام جنگ به تیر و تفنگ و شمشیر و بان گرم بازار ساختند بآنکه از فرط کشاکش در کشش و کوشش پیوند علاقه جان و تن از یکدیگر یکدیگر می گسیختند باز آن سر رشته را از دست نداده بهمان طریقه درهم می آویختند - درینوقت سید خانجهان بنابر تحریک عرق نسبت بعصرت کرار بغیر قرار از جا در آمده بهمراهی گروهی یکه تاز جوار تاخت - و بمجدد رسیدن بر سر پله از جلالت ازلی جناب اسد الهی آن جمع یگروه یکه را بار دیگر نیرو داده چون شیر پله بر قلب خیل روباه صفتان کم فرصت زد - و راوگون با دیگر رزم جویان آرم دوست متابعت نموده از دنبال حمله آور شد و از تهور آن سردار شجاعت شعار همگنان خصوص سپه دار خان و شاهنواز خان و خلیل خان دلی دیگر گرفته یازدک زد و خوردی آن زیاده سران را که درین مدت ازین دست ثبات قدمی کم بجای آورده بودند از جا برداشتند - و گروهی انبوه از اهل خلاف آنروز در عرصه مصاف چنان افتادند که عمار شانوار باد صحر از خاکس معرکه بردارد - و چندان زخمی نیم بسمل از عرصه کارزار جان بدر بردند که عددی شان را بغیر از خدا کسی نمی داند - و از سوکب اقبال نیز چند نیکو فرجام بخت مند سرمایه سعادت دارینی یعنی شهادت افروختند و جمعی بزخم کلری پیش روی تاهستانی یافته و ازین راه تازه رویی اندی از سر گرفتند - و در آن دار و گیر زندگانه را که سردار لشکر و میر شمشیر خیل عادلخان است جراحتی منکر بر روی ران رسیده از زنی خانه ندوست چون گرد زمین گیر گردید - و بنابر شدت آن بیهوشی از جا در آمد و نزدیک آن شد که در معرکه از پا در آید - درین حال دکنیان هجوم آورده او را نیم مرده از میدان بیرون بردند - درین حال فرهاد خان پدر زندگانه با جمعی از خاصه خیل عادلخان که گروهی انبوه بودند بر سپه دار خان حمله آورده در نمایش دست برد نمایان بر همه

بی‌شی جست - آن سردار متانت شعار مانند کوه ثابت قدم صدمه آن
 فوج گران سنگ را به کاهی بر نداشتنه اصلا از جا در نیامد مگر بتغیبه
 آن بد اختر چون شیر زبان حمله آورد و در اندک زمانی به نیروی تأیید
 الهی و اقبال نامتناهی بادشاهی مخالفان را بی جا و بی پا ساخته
 تا نزدیک یک کوه تعاقب نمود - چون اولیای دولت مظفر و منصور
 مراجعت نموده روز دیگر متوجه اوسه شدند در طی راه طول و عرض جاده
 را پی سپر و پامال نعال مراکب موکب اقبال ساخته یغمائیان همه جا از
 آبادانی نشانی نمی گذاشتند - چون قطع راه بدین طریق نموده هر دهم
 ماه مذکور در موضعی که دو گروهی قلعه اوسه بود معسکر خیل اقبال
 ساختند و سه پهر از شب منقضی گشته غنیم قضا رسیده باطراف اردو
 در آمده بان اندازی آغاز نمود - بهادران تجدد کوش تهور کیش غلبه طلب
 از ملجأها که در اطراف لشکر گاه مرتب ساخته بودند برآمده بضرب
 سهم صایب که نسبت بآن اهرمن سیرتان شیطان سار کار شهاب ثاقب
 می‌نمود چندی را جریح و قتل و بقیه غنیم را طرید و رجیم ساختند - چون
 گروهی دیگر از افواج غنیم که در برابر لشکر خاندوران و خان زمان متعین
 و مقور شده بودند از مسجده ایشان نومیدی اندوخته بامید نمایش
 و دست برد بر فوج سید خانجهان که از آن فوج در عدد کمتر بود خود را
 بفوج رندواره انداخته انتظار فرصت می نمودند - بنابراین آن مشغول
 نیروی دیگر یافته بامدادان که خیل سعادت بعادت هر روزه با طالع بلند
 و بخت فیر زمند لوی والای کوچ را از آن مقام ارتفاع دادند آن تیره
 بختان دلیرانه پیش آمده از روی تسلط و تهور آغاز دستبازی نمودند - درین
 حال بدترقی از فوج مقابل بر کم ترکش سید خانجهان که فیلی سوار در میان
 عرض قیام داشت رسیده از آن بالای ناگهانی بمشخص نگهبانی نظر عقابت

سالم ماند - این مصرع

رسیده بود بلای ولی بخیر گذشت

مناسب وقت و حال آمد - درین صورت سردار جلالت شعار بتحریریک این حرکت فاهنجار از جا درآمده بر اسب سوار شد و با کمال قهر و غضب از روی کین توزی بر فوج پیش روی خود ناخته سلک جمیعت همگنان را بهمان حمله پریشان ساخت - و مرد و مرکب بیشمار از پای در انداخته لوائی معاودت بجای خود افراخت - و شاهنواز خان نیز با رستم خان ناخته باوجود آنکه اسپان چند نفر از همراهان ایشان بضرب بان گرم عذاب وادعی هلاک شده بودند رزم رستمانه کرده مصدر ترددات نمایان شدند و از کشاکش همگنان معامله بطول انجامید - و بهادران عسکر جاوید فیروز بان تیره سر انجامان بد روز که از گریبان کشی اجل بتقاضای خون گرفتگی گرفتار سرینجه بلا گشته بودند دست و گریبان گشتند - و اکثری از آن زیاده سران اثم من سرشت آتش میزدن را دود از نهاد بل کرد از بزیاد برآورده بشرف سرینجه مدعی و نیروی بازوی دلیری کام خود از نبرد اعدا گرفتند - خان شجاعت نشان از مشاهده این حال بدستوری که از شهامت آل هاشم و نوردهان حضرت ولایت آید با دلی قوی و پیشانی کشاده بر سر قتال و جدال آمده رو بمصاف اهل خلافت نهاده از روی تسلط و تهویر آغاز نبرد نموده بیگ مرتبه آن خمس طینتلان را از پیش برداشت - و از میمنه خایل خان و شیر خان ترنس و سید لطف علی با مردم تریخانه با تندی و تیزی شعله آتش سرکش خود را بکومک رسانیدند - و از میسر مرخصی خان و رستم خان نیز بوقت رسیده بهمدستی یکدیگر اهل خلافت را یکباره بیجا و بی پا ساخته از عرصه مصاف راندند - و سببه تا سه پیر روز در میان اولیای دولت و افواج غنیمت هنگامه زد و خورد و گیر

و دار رواج کار و گرمی بازار داشت - در آخر کار که آن خون گزندگان از دست و پا زدن و آدم راسپ بکشتن دادن افسرده شدند بهادران نیز از زدن و بستن اعدا کام خاطر گرفته و از جانستایی باز آمده بر سر جان بخشی بقیة السیف رفتند - افواج غنیم این معنی را فوزی عظیم شمرده فی الفور راه فرار پیش گرفتند - اولیای دولت روز دیگر در عین نصرت و کامرانی از آنجا کوچ نموده متوجه دهارور شدند - در عین این حال که مشکل مذکور سرمحل عسکر منصور بود رندوله از سر عجز و فروتنی مغرور داشت که چون درینولا عادلخان متعهد ارسال پیشکش شده اظهار پذیرش سایر احکام مطاعه نموده و بندگان حضرت رقم عفو بر جریده جرایم او کشیده اند و از روی عواطف بادشاهانه مقرر فرموده اند که همگی ملتزمات او را زیور قبول بخشند اکنون توقع عمده آنست که هواخواهان درگاه حقیقت ویرانی این ولایت و پراگندگی و پریشانی رعیت از قرار واقع عرض دارند که مگر تقاضای رفت تمام و مقتضای مرحمت جبلی باعث سرعت احوال سکنه این مشکل گردد - چنانچه زود تر رایت مرکب اقبال بسوی قرارگاه سریر خلافت ارتفاع باید چه اگر دولت آباد مستقر اورنگ باشد سپاهی و رعیت این ولایت متزلزل احوال و متذبذب خواطر بوده از بیم مطلقاً متعبد کار خود نمی شود و تن بسکونت مسکن و وطن در نداده سر بر سر کشت کار نمی گذارند - و این معنی باعث خرابی ملک و عدم امن و امان اهالی آنست - چون از مضمون مدعا ظهور یافت که بنابر اشاره عادل خان جرات این استدعا نموده لاجرم سید خانچهان حقیقت را معروض داشته مترصد جواب گشت - اما حقایق دقیق فتوحات که بدحض مسامحی جمیل خان زمان صورت وقوع پذیرفت برین فیهج است که چون آن خان

بلند مکان حسب الامر والا از درگاه معلی قرین تأییدات عالم بالا راهی
 شد نخست بکار فرمائی رالی صواب و اندیشه درست باحمدنگر شناخت -
 و سپاهی را شیوه اهل تجرید و سالکان مسالک تغرید آموخته آنچه زیاده
 بر قدرت و ضرورت تام بود آنجا گذاشت ^۱ - و هرچه از وجود آن ناگزیر بود
 و بی آن بسر نمیرفت با خروشتن برداشت - و باین طریق از آن مقام
 راهی شده بغیر مقتضای عجلت و سرعت خود و همراهِ بر جناح طایر
 نشستند و همه جا جریده مراحل بریده هفتم فروردین ماه بسرحد ملک غنیم
 پیوستند - و در آن محال معموره هرجا از معموری نشان یافتند بنحوی در
 تخریب آن کوشیدند که نشان از آن باقی نماند چنانچه بالفرض ازین پس
 مخبر صادق از آبادانی سابق اخبار نماید و از صدق خبر دهنده یقین
 باشد نظر بتصدیق ظاهر عقل قطعاً دلنشین و خاطر نشان گیتی نکردن -
 و چون موکب اقبال یازدهم ماه مذکور بهای گهاتی دودا بایی رسیده سردار
 دور اندیش منصوبه بین در پائین آن عقبه توقف نموده شش همة را
 نگاهداشت تا جمیع مردم از سوار و پیاده و سایر احوال و اطفال و بار بردار
 همه اردو بفرز گهاتی بر آمدند - آنگاه قریب پانصد سوار در پای کتل
 باز داشت که مگر غنیم کمی ایشان را عنایت شمرده در پیش آمدن
 جسارت ورزد درین صورت خود نیز عداوت نموده شمشیر را تنبیه بلیغ
 نماید - قضا را اندیشه راست نشین افتاده صورت درستی بر کرد یعنی هنوز
 سردار جلالت آثار نیمه راه کتل نرسید که افواج غنیم کوتاه نظر از اصل کار
 سواحه بینخبر بیکبار از موضع خود بارگیا برانگیخته و همه جا تا ممکن
 تاخته و به هیچ چیز نپرداخته بر سر آن جماعت قلیل ریختند و بدیشان

۱ در بادشاهنامه نوشته که خان زمان در کنار آب بهیمره رسیده احوال قبایل خود
 همراه بهادر خان گذاشته هفدهم شوال داخل ملک عادلخان شد - جلد اول حصه دوم

در آمیخته با یکدیگر در آویختند - درین حال خان زمان معاودت نموده
 بانفاق آن قوشون کمین کشاده و کمان کشید و بارگی تاخته پلارک خودریز
 برآخته مخالفان را درمیان گرفتند - و در کمتر فرصتی آن کم فرصتانرا شکست
 درست داده جمعی کثیر جریح و قتیل و پس از فرار تا دو کروزه شیوه دنبال
 گیری آن بد افدیشان پیش گرفته مظفر و منصور معاودت نمودند - و قضیه
 غریبه در پائین کتل دیگر رو نمود که تفصیل آن اینست که فوجی از غنیم
 لکیم با راو ستر سال روبرو شده بنابر آنکه در آن سرزمین فشیب و فراز بسیار
 بود خان زمان و باقی افواج از حال آگاه نگشتند و آن مرد مردانه با اعتماد
 عون و صون عالم بالا و اعتضاد زور سر پنجه و نیروی بازو نموده سردار را آگاه
 نکرد و با راجپوتان خود حمله آور شده به دار و گیر و زد و خورد در آمده
 از آنجا که همت نافذ و عزیمت راسخ نفوذ در سنگ و آهن کرده کوه شامخ
 را از پیش بر میدارد از صدمهای سخت آن لشکر گران سنگ باکی نداشته
 چون کوه ثابت قدم پای صردی استوار نموده و رفته رفته بر غنیم غلبه نمود
 و بتائید آسمانی و اقبال صاحبقرانی از قلبی زمین دل نه باخته برقلب
 اعدا تاخت و عاقبت بنابر نیت درست آن ناراستان را شکست داده
 بضرب راستی از جا برداشت - روز دیگر سردار نصرت اکثر با موکب منصور
 از کتل عبور نموده بعد از هفت کوچ بنواحی موضع کولاب خود را رسانیده
 قلعه که پیوست قصبه مذکور بود مرکز آسا بدایره احاطه در آورده در یورش
 اول با وجود ممانعه و مدافعه متحصنان بمحض تائید قلعه کشا کشور گیر
 آن حضرت که همه جا رفیق اولیای دولت ابد مقرون است حصار بصورت
 استخلاص و حیز تسخیر در آمده قریب پانصد تن از مردم قلعه سر به تیغ
 بیدریغ داده زباده بر هفصد کس گردن یکمقد عدد بند نهادند - و بهادران
 موکب اقبال همانجا نزول برکت نمودند - ستوران را آرامش و آسایش

دادند - قضا را درین حال جاسوسان خبر رسانیدند که جمع کثیر از خون
گرفتگان این نواحی و حواشی باعیال و اطفال و اسباب و اموال و دراب
النجای بکوهسار نزدیک قصبه برده اند - خان زمان بهادر خان و شاه بیگ
خان را با فوجی آزموده کار طلب بر کوهساریان تعیین نمود و آن دلبران
آزموده پیکار بی ابا و محابا راه آنجا پیش گرفته خورشید آسا با تیغ کشیده
و سپر کشاده رو بدالی کوه نهادند و بمجرد برآمد شمشیر شعله آمیغ از آن
اجل رسیدگان دریغ نداشتند و در کمرگاه کوه پشته بسته خسته و کشته بر روی
یکدیگر افکنده پیغولها از آن انباشتند چنانچه قریب هزار کس قتل گشته
زیاده از دوهزار کس اسیر و دستگیر شدند - و موشی بی شمار که عدد ایشان
از چهار هزار متجاوز بود باموال و اسباب بسیار فتوح غنیمت گیران گردید *

روز دیگر که از آنجا کوچ کرده هنگامی که بکنار آب بان گذار رسیدند
ساقی سیاه رو با دو هزار کس از مردم خود و سیاهی عادلخان که بکوهک او
همراه داده بود از دور سیاهی آشکار ساخت - و لیکن از بیم بهادران
مستحقان دور گردیده گریز کرد و گریز کرد و گریز کرد و تا سه روز
معمولای چون یاری دستگیری با بدلان تهور شعار نداشت گاهی
بمحوالی اردو آمده از بان اندازی دلی خالی میکردند - چهارم روز که
لشکر از آن مقام کوچ کرده افواج منصوره جابجا بتوزک و ترتیب مقور سوار
ایستاده منتظر روانه شدن بهیر یعنی آشوق بودند به هیئت اجتماعي خود
را نمودار ساخته قریب شش هزار سوار ایشان جدا شده بر قوشونهای سید
شجاعت خان و بهادر خان که پہلوی هم قرار گرفته بودند اسپ انداختند -
و آن دو پر دل جانی خود را خالی نموده چندان ثبات قدم ورزیدند که آن
روباہ بازان شیرک شده بیشتر آمدند و چون قلعوی تاختر اسپ و برخاک
هلاک انداختن یک تازان معرکه پرداز شدند بیکبار بارگیها انگیزته بر آن زیاده

سران کم فرصت حمله آور گشتند - و در اندک وقت جمع کثیر از آن سوخته
 اختران را سرگشته و ادبی فنا ساختند - و چندین از سادات بارهه برنج درجه
 شهادت سعادت کونین یافتند و خانزمان از آنجا بشهر مرچ که از بلاد
 نامدار ولایت عادل خان است شتافت - دلیران موکب اقبال سرتا سر آن
 معموره را به نعال مراکب فتح و نصرت پی سپهر و لکد کوب ساختند -
 و یغما گران روی زمین خاک آنرا از دست برد بیاد نهیب و تاراج
 بردادند - چون سکنه آن مسکن معمور مهاجنان صاحب ثروت بودند که
 کالای عدن و معدن و متاع بحر و کان راس المال دکانچه از دکانین ایشان
 بود یغما گران آنقدر اسباب سوداگری از اجناس عقاقیر و ظروف چینی
 و امثال آن بدست آوردند که از حمل آن عاجز شده از داشت آن
 بتنگ آمدند - چنانچه بی تکلف از تصنع شاعری در مدت اقامت
 سپاهیان ستوران خود را از قدح های چینی آب می دادند و اکثر ضرران
 عمله اردو از روی اسراف و تبذیر چون قدر اجناس نفیسه نمیدانستند بنابر
 آنکه قادر بر برداشتن آنها نبودند بجای هیزم عود و صندل میسوختند -
 ازین مقیاس سایر انواع و اجناس را قیاس می توان کرد که وفور و نفاست
 آن در چه درجه خواهد بود - و چون خانزمان بر ساحل آب بهیمره منزل
 گزید فرمان جهانمطاع بدین مضمون شرف ورود یافت که درینولا از مضمون
 عیضداشت مکرمات خان بذروه عرض اعلی رسید که چون عادلخان درین
 ایام در دبستان ادب آموزی و خرد اندوزی و مکتب طرز دانی و قاعده
 شناسی از ادیب الادیاء عالم بالا طریقه روش سلوک و طور حسن معاش
 و معاشرت یاد گرفته بصربصیرتش از کحل الجواهر توفیق جلا یافته و در
 خراشهای بیموقع و چشم داشتهای بیجا در گذشته چنانچه تمامی اشکار
 منقاد را بجای و دل مطیع گشته اطاعت را گردن نهاده فرمان مامورین را

بر سر و چشم گذاشته قرار داده که اگر ساهوی سیاه رورفته سر افکندگی در
گردن بندگی گذارد و قلعه جنیر را با بقیه قلاع بی نظام بارلیای دولت روز
افزون سپارد او را لب نانی داده ملازم خود میسازد و اگر از قبول این
معنی رو گردان شده گردن کشی کند در قلع و قمع وجود نابود او بیش
از هواخواهان بل پیش ازیشان ساعی و داعی باشد - و با این معنی قرار
ارسال پیشکش دم نقد بیست لک رویه و جنس از نوادر جواهر و مرصع
آلات و نفایس ظرایف و فیلان نامور کوه پیکر داده که درین چند روز با
مکرمات خان روانه آستانه سپهر نشان سازد - بذابراین مراتب آن عمده
بندگان رضا جوی از موقوف خلافت مامور است که دست از تخریب
ولایت او باز داشته بی توقف روی بدریافت سعادت بساط بوس انجمن
حضور پرنور آید تا در حضرت خلافت از زبان بعضی مقدمات شنیده و ارشاد
یافته بجهت استخلاص قلعه جنیر و تثبیه و تادیب ساهو مقهور باز مرخص
گردد - خانی بلند عکس در همان روز لوائی معاونت را ارتفاع داده متوجه
دروگاه والا شد *

بدین وقایع دربار سپهر آثار بیست و چهارم اردی بهشت چون وقاص
حاجبی ایلچی نذر محمد که سابقاً باین سعادت عظمی اختصاص یافته
و عنایت عام آنحضرت درباراً او خاص شده بفرستی موجب مزید ارادت
و اخلاص او گشته رقبه عقیدت او را وقف رقبه ارادت بندگی ساخته بود که
بموجب سعادت تلج توقیف وطن نیاروده از جاذبه کمند بند احسان ترک
مستط راس مانوس و مسکن سالوف نموده با محمد مومن پسرش
و حاجبی محمد یار اوزبک که سپاهی اطوار پسندیده روزگار دیده است
و همچنان خدا قلی نام سپاهی دیگر درین روزها بدرگاه والا رسیده از زمین
بوس آستان مقدس سرفراخ به چرخ اطلس سود - و بمرحمت منسوب

هزارى هشتصد سوار و عطایى خلعت و شمشیر با یراق میثاکار و اسب مزین
 بزین زرین و یک زنجیر فیل کامگاری پذیرفت - و بیست هزار روپیه نقد
 ضمیمه این مزاحم عمیمه گردید - و پسرش بعنایت خلعت و انعام چهار
 هزار روپیه و منصب چهار صدى تارک سربلندی افراخته رخساره بخت
 مندى بنور ارجمندى افروخت - و خدا قلی بعاطفت خلعت و پنجاهزار
 روپیه نقد و منصب سه صدى صد سوار سرمایه اعتبار ابد و افتخار سرمد
 اندوخت *

چون درینولا عادل خان بوسیله عرضداشت مریدانه استدعای شبیه
 همایون فر آنحضرت که بعضی از بندگان سعادتمند از مرحمت آن سربلند
 شده همیشه آن مایه سرافرازی جاوید را بر سر خود جا می دهند و برین
 سرتن بهم سري خورشید انور در نداده باو سر بسر خرسند نمی شوند از راه
 تصریح و نیازمندی نموده بود بنابراین حضرت خلافت پناهی از روی کمال
 اظهار نوازش ملتزم او را پذیرفته شبیه خجسته را با یک قطعه زمرد
 گرانمایه و یکدانه مروارید شاهوار بجهت آویزه و عقدی دیگر از لآلی آبدار
 مرحمت فرمودند - و یک قبضه دهبوب مرصع که عبارت از شمشیر است
 ضمیمه آن عاطفت عمیمه نمودند - و در فرخنده روز همگی را باهمان نامه
 مزین بنفش پنجه که ازین درویش سرینجه مهر جهان افروز شده بود
 مشتمل بر تفویض آن ولایت بدر مصحوب محمد حسین ساندوز ارسال
 داشتند - و فرستادگان آن خان خلافت مکان میر ابو الکسن و شیخ دبیر
 و قاضی ابو سعید را مشمول عواطف بادشاهانه مرخص نمودند - و چون این
 خبر به عادل خان رسید از فرط اهتزاز چند گروه باستقبال برآمده غائبانه لوازم
 سپاس مزاحم بیکرانه از خدیو زمانه در ضمن ادای مراسم معهوده بجا آورده
 شبیه مبارک را منت آسا بر سر و چشم نهاده آنگاه در برابر آن عرضداشتی

بر سبیل شکرانه متضمن اظهار سپاس این موهوب بقیاس ارسال داشت
که در اطراف آن سراسر این غزل عنذلیب گلشن شیراز که مطلعش
اینست -

چو ز سحر نهاد حمایل برابرم

یعنی غلام شاهم و سوگند میخورم

بطریق کنایه باب مکتوب بود و این معنی طریقه مسالوک اوست که بر سر
حواشی جمیع عرایض خود از روی کمال مراتب اظهار عقیدت پیوسته غزل
مذکور مینویسد و درین خرد نامه نقل این سپاس نامه بجنس منقول
افتاد -

عروضداشت عادل شاه

عروضداشت بنده فدوی بر شاه راجه ارادت مستقیم محمد ابراهیم ذره‌وار
بهوقفه عرض استاده‌های پایه سریر خلافت مصیر اعلی حضرت خاقانی
سلیمان مکانی خلیفه الرحمانی صاحبقران ثانی می رساند که فرمان
عالیشان قضا توانان و شبیه بی مثل و نظیر آن بادشاه بادشاهان و شمشیر
و قبضه مرجع مرحمت حضرت صاحبقران که مستحکوم شجاعت مآب
محمد حسین ساندوز موصول بود با عهد نامه استوار بوساطت و وسیله معتبر
درگاه صاحب قرانی معتمد بارگاه سلیمانی فضیلت و مکرمت دستگاه مکرمت
خان (مصرع) بساعتی که تولا کند بدو تقویم فیض ورود و شرف نزول
بخشید - و این مرید حلقه بگوش و معتقد غاشیه ارادت بر دوش را باوج
وقعت و سملی عزت رسانید - بادای مرحمت عظمی شرایط استقبال و تعظیم
و سجده و تسلیم بجا آورده بجه زبان شکرانه این عطیه عظمی نماید و بکدام
بیان از عهده سپاس این موهوب کبری بر آید بجز دعای آنحضرت
رد شایان روزی و ذکر معاهد وظیفه اوقات خود ساخته لمح به غفلت

نمی گذارد - چون در روز دوم وصول فرمان عالیشان که در شنبه بیست و پنجم شهر ذی حجه باشد خان معز الیه بخصت ملازمت سراسر سعادت یافته اند و این مرید از انتخاب جواهر و مرصع آلات و فیلان که داشت بقدر وسعت ترتیب داده همراه ایشان روانه درگاه والا ساخت بعد از دریافت سعادت استلام عتبه والا شرح حال ارادت مندی و اعتقاد درستی که در خدمت عالی متعالی دارد و برای العین مشاهده نموده اند بعرض مقدس خواهند رسانید - دیگر هرچه شرح حال نماید مکرر است مکه محمد حسین سالدوز همین شب متوجه درگاه فلک بارگاه شد آنچه درین مجلس از صدق ارادت و صفای عقیدت مشاهده مشار الیه شده باشد یقین که در عرض آن مقصور نه خواهد بود - سایه چتر معلی بر مفارق عالم و عالمیان پاینده باد •

درین ایام سید خانجهان و شایسته خان که بجهت تاخت ولایت عادلخان تعیین شده بنابر حکم اشرف دست از مملکت او باز داشته راهی درگاه گشته بودند بدریافت زمین بوس عتبه سدره مرتبه بادشاهی مفتخر و مبالغه شدند - سوم تیر خان زمان نیز بعد از تقدیم خدمات مرجوعه افواج منصوره را در احمد نگر باز داشته سعادت اندوز ملازمت والا گشت و حسن خدمت او منظور نظر قبول گردیده بعطای خلعت خاصه و گهپوش مرصع با پهلنگتاره و شمشیر مرصع و دو اسب خاصگی کرامی شد - و بخطاب بهادری نامه گردیده سرمایه بلند پائی و شادگامی افروخت - و همدرین ایام تقدیم خدمت استخلاص جفیر و استیصال تکیه ساهو نامزد خان والا مکان شده همداران مجلس سعادت پذیر بخصت داشت - و حکیم خورشحال ولد حکیم بهام گیلانی مشمول عنایات خلعت و اسب آمده نامزد بخشش گریه فوج خانزادگان گردید - و بیرون خدمت عهد انجمن

برهانپور بجهت افزایش مراتب نامداری و عزت خان زمان نامزد او شده بود شکر الله مخلع شده به نیابت پدر به پاسبانی آن تعیین گردید - روز دیگر عبد اللطیف نیز بعد از تقدیم رسالت گلکنده و تحصیل پیشکش عالی از والی آن ولایت جبین از زمین بوس آستانه خلافت نورانی ساخت - و شیخ محمد طاهر همشیره زاده شیخ محمد آل خاتون که سر خیل قطب الملک بود و همراه پیشکش فرستاده بود ادای آداب معهوده نموده عریضه اورا که هم اکنون بجهت توضیح مضامین سواد آن منقول خواهد افتاد گذرانید - آنکه مرسولات قطب الملک به قیمت چهل لک روپیه از جواهر و مرصع آلات و پنجاه اسپ عربی و عراقی با زمین و لگم مرصع و صد زنجیر فیل تنومند کوه پیکر از ماده و نر که دو زنجیر از آن مرصع به یزاق نقره بود و دیگر تکصف اطراف بلاد دفعه دفعه بنظر انور در آورد - و ملک عبد اللطیف نیز دو لک روپیه از نقد و جنس از جواهر آلات و فیل و امثال اینها از جمله تکلیفات قطب الملک بر سیل پیشکش گذرانید *

عرضداشت قطب الملک

عبد نامه مرید موروثی نیک خواجه ندوی با اشتباه عبد الله قطب الملک آنکه چون بندگان عالی حضرت خاقانی ظل سبحانی خلیفه الرحمانی صاحب قرآن ثانی خاد الله ملکه و ساطانه و افاض علی العالمین برة و احسانه که هزاران جانی گرامی فدای نام نامی و لقب گرامی آنحضرت باد از روی کرم و رافت جنتی این ناحیه را بشرط فیل نسلاً بعد نسلاً و بطناً بعد بطناً مقرر باین نیازمند درگاه جهان پناه مرحمت فرمودند - این مرید موروثی از صدق اعتقاد و وفور اخلاص تعهد می نماید که همواره درین ملک خطبه چهار بار با صدا چنانچه اسم سامی هر یک از آن اکابر دین

رضوان الله تعالى عليهم اجمعين صریحانه در آن مذکور میشود مزیّن بنام نامی و لقب گرامی بندگان حضرت خاقانی اعلیٰ حضرت ظل سبحانی در جمیع اعیاد لا منقطع میخوانده باشند و هرگز پیرامون روشی که سابق میخوانده اند نگردند - و پیوسته زر سرخ و سفید را به سکه مبارک که از درگاه عالم پناه کذده فرستاده اند می رده باشند و نیز مقرر نمودم که از ابتدا سنه جلوس مبارک مبلغ دو لک هون را که هشت لک روییه میشود - از چهار لک هون بابت نظام الملک سال بسال بسرکار خاصه شریفه واصل سازم - بدینگونه که اگر بادشاهزاده والا گهر نظام بخش صوبه دکن باشند بخدمت ایشان بفریسم و الا بهر یک از بندهای دولت که پرداخت صوبه مذکور برای رزق او مفوض باشد برسانم - و هشت لک روییه پیشکش که تا آخر هون سیاهه است و بالقطع برین نیازمند درگاه والا مقرر شده بود باقی مانده نیز با دو لک هون سال متصل گذشته که نهم جلوس مبارک باشد بی عذر و اهمال بسرکار خاصه شریفه واصل سازم - و آنچه تفاوت بقیمت جواهر و فیالان و اسپان و غیره موافق قیمت حضور اشرف نسبت بقیمت گلکذده از پیشکش حال مشخص شود حاجب این مرید سوزوئی تعهد میدماید که بلا عذر واصل خوانده عامه سازد - و در سعوات آینده هم اگر جنس از جمله زر پیشکش فرستاده شود همین طریقه مسلوک باشد - و بعد ازین همیشه باورلیای عظمی از صمیم القاب یک رنگ و موافق و با مخالفان که اسم بی مسمی پیش نیستند از تن دل دشمن و مخالف باشم تا راستی و رسوخ این یکرنگ در تعهدات مذکور ظاهر و باهر گردد - و در حضور فضیلت و کمالات دستگاه مولانا عبد الطیف بر قرآن مجید نسبت نداشته قسم خوردم که خلاف آنچه تعهد کرده ام از سن سر نزنم - و اگر خدا نخواستند مصدر خلاف آن کردم اولیای دولت قاهره در اقتراح ملک معنی

خواهند بود - طریقه عده‌های دولت که صاحب صوبه دکن باشند آنکه اگر
 احیاناً عادلخانه بعد از معاودت رایات عالیات به مستقر خلافت و مقر
 سلطنت از کوه اندیشی دست تطاول بملک این نیازمند دراز کند ایشان
 در دفع شر آنها از من و ملک من ممد و معاون باشند - و اگر عادلخانه
 بعنف و تعدی از من مبلغی بگیرند آن مبلغ در پیشکش هر ساله که
 هشت لک روپیه است مجرا باشد این چند کلمه بر سبیل حجت نوشته
 شد تکریر بتاریخ شهر ذیحجه سنه هزار و چهل و پنج هجری *

ارتفاع گرفتن ماهچه لوای مهر شعاع موکب والا از افق دولت آباد بسوی قلعه ماندو بعد از چهره نمائی فتوحات نمایان و شوحی از سوانح دولت ابد پایان

بانی تمام تکیون و ایجاد بنای دولت آباد دنیا را بدآلوده بر بنای
 این در رکن دینی یعنی بخش و تدبیر که در حقیقت دو دست و پا انداز
 بل دو بال بلند پرواز دولت اند، مبنی ساخته هیچیک ازین دو معنی در
 هیچ باب از یکدیگر مستغنی نیستند چنانچه بخش و تخت بدون تدبیر
 مناسب ضایع و ناچیز گشته ناسودمند و بیکار بماند - و تدبیر تنها خود بهمه
 وجه بهیچ چیز نیرزنده برای مصلحت بکار نیاید - لهذا اردشیر بابکان از
 حکمای ملوک بل از ملوک حکماء که کارنامه حکمت آمیز نرد صفع اوست
 و آنرا نمودار چگونگی اوضاع روزگار و تقلب سیاه و سفید لیل و نهار نموده -
 چنانچه تخت را نسخه ادیم زمین ساخته و خانه‌های هر طرفی را برواق
 عدد برج آسمان و مهرها مطابق شمار ایام و شهرور قرار داده کعبتین آنرا

بهیئت مکعب بر عدد جهات سه محاط شش سطح گردانیده که نقوش
هر دو سطح مقابل آن بعدد روزهای هفته بنابر آنکه مدار کار بر سر دور آنست
بجای نیرین مهر و ماه مقرر نموده - و در ضمن این لطیفه خرد آئین
حکمت بنیاد که آنرا کوتاه نظران باز بچه محض نگاشته اند اشارتی لطیف
بعدم استغذای این دو امر شریف از یکدیگر نموده چه بدان مثابه که نقش
مراد گردانی این فن دو فنون هیچ یکی از هم بی نیاز نیستند همچنین
بخت مطلقاً از تدبیر غنی نیست و تدبیر بدون بخت اصلاً کار آمدنی نه -
و برین قیاس چنانچه بازی آن بی همدستی نفس نرد همه دست
حاصل در باز و صاحب نقش نادان نقشهای موافق را بی مضرت خرچ
کرده در هر صورت نقد رایج آنوقت بهمه معنی تلف سازد - خداوند بخت
بی عطیه عقل کار گذار آموز کار و خرد معامله دان آزمون کار قطعاً در قطع
و فعل مهمات کاری نه ساخته ابواب معاملات را به هیچ وجه فیصل نیارد
داد بلکه پیوسته مهمات ساخته و پرداخته عالم را برهم زند و خلل و شکست
بمیان امور درست نشین افکند - و صاحب عقل و خردمزد بی یار و یار
بخت مساعد و مرافقت اقبال موافق به هیچ نحو توفیق بر آمد هیچ
مقصودی نیابد بروشی که اگر فی المثل توفیقش رفیق و هدایتش خضر
طریق باشد بی اتصال او بسر منزل مقصود نرسد بلکه اغلب اوقات انگیزخته
فکرش برعکس مدعا نتیجه داده مفسدها بر مراتب آن مترتب گردد -
لله الحمد ثم حمد الله که حضرت جهانبانی گیتی ستانی ظل سبحانی را
ازین دو گوهر والا یعنی خرد خدا داد و بخت ازل آورد مادر زاد عالم
بالا بدان گونه شامل نصیب و کامل نصاب آفریده اند که بالا تر از آن بتصور
عقل والا در نیاید - و بدین معنی چنانچه مشاهده بدان شهادت میدهد
و عیان استغنا از بیان دارد استقامت طریق ملک رانی و فرمانروائی

و اصابت رانی صایب که از دلایل حسن تدبیر است و هم چنین درست نشینی تدبیرات مدنی و سیاسات ملکی آنحضرت و امن و امان ملک و قهر اعداء و تصرف اولیاء بر اثبات این دعوی بسند است چه همگی گردن کشان و از پا نشسته راجها را جهالت فراموش شد و سایر زمینداران دراز دست بیک کف زمین ساخته هوای زیاده سرب از سر بیرون کردند - و از آثار عدو بندی آن حضرت خزینه در خزینه و گنج در گنج بر روی هم نهاده کوه در کوه زر و دریا دریا گوهر بر روی یکدیگر افتاده معموره ممالک محرومه که ده بده برهم بسته و شهر به شهر با یکدیگر پیوسته همگی مصرون و محروس و همه جا معمور و آبادانست مجملأ چون درین ایام سعادت مجام کارها لله الحمد بر وفق مرام موافقان برآمده جمیع خواهشها بکام هوا خواهان شد - و بمحض کارگرمی اقبال بیزوال و کارگذاری تدبیر صائب نافع استخلاص ولایت دکن و استیصال طرفداران آنکدود که مهمی بود بغایت عظیم و یساقی بود بی نهایت شاق معینا با نهایت مبالغه دو بادشاه گوردون کلاه درین مدت مدید کما ینبغي صورت نه بست چنانچه از مبداء اراده فانی تسخیر دکن که تا اکنون قریب پنجاه سال است مکرر تکرر میگردید و مساکر قاضی و تعیین سرداران گردان شهادت آثار بیان سرزمین روی نموده خیزشها درین راه برپا باشد - و نقد کرامتیه وقت درین باب تلف گشته سرها در سر این کار رفت - از جمله دو شاهزاده والا قدر سلطان دانیال و سلطان مراد در آن بلاد آنجهانی شدند و باین معنی جز قلعه احمد نگر و آسیر و قلیلی از محال دکن و برار بحوزه تسخیر نیاوردند - درین وقت بمحض توجه جهانگشایی آنحضرت و چهره کشانی اقبال و کارگزاری تدبیر این مایه فتوحات نمایان رو نموده و سر تا سر آنولایت بی پایان بقبضه تسخیر اولیای دولت روز افزون در آمد - چنانچه در عرض نه مایه اینگونه

ملکی عریض که قریب یک کرور روپیه هر سال حاصل دارد مفتوح شده بممالک محروسه منضم گشت - و باین معنی از پیشکش دنیاداران دکن و زمینداران گوندوانه و دقایق و خزاین ججهار در کرور روپیه که شش لک و هفتاد هزار تومان ایران و هشت کرور خانگی مالوراء المهر می شود بمدخل خزاین عامه داخل شده زیاده از چهل قلعه مستحکم بکشایش گرانید - و اگر پای کار گزارچی اقبال بلند در میان نبودی و سر انگشت عقده کشای تدبیر دستیاری نمودی ازین دست قلاع که اکثر بر سر کوهسار البرز آثار واقع است چگونه بقبضه تسخیر در آمدی - بی تکلیف بیشتر این بارها ازین عالم اند که بادشاهان صاحب شوکت قوی نیرو را با وجود عدد و عدت موافق و مدد بخت مساعد و فقدان آذوقه درویشان و عدم حمایت و کمک از بیرونیان بکمتر از یکسال استخلاص یکی از آنها دست نمیدهد چنانچه ثنا سنج دولت نائید اعتصام کلیم جادو کلام از یقین و تعلیم الهام درین رباعی اشاره بعدد حصون و اشکال تسخیر آن نموده *

شاهها بختت کشور اقبال گرفت

تیغت ز عدد ملک و سه و سال گرفت

چل قلعه بیگسال گرفتگی که یکش

شاهان نتوانند بچل سال گرفت

فی الواقع جد و جهد و اتمام و کدگی که آنحضرت درین مهم از حیث قوه بسرحد فعل آوردند شاید که حد سایر بنی نوع بشر نباشد چه بندگان حضرت از مبداء نهضت همایون تا منتهای کار که فرجام امور والله المقت که بکام اولیای دولت روز افزون شد اکثر اوقات که از سرانجام سایر مهمات بجهیز جیوش و باقی امور جهانپناهی فاضل می آید آنرا صرف تعلیم و ارشاد سرداران نموده درپایست وقت و ناگزیر حال و استقبال بایشان تلقین می

فرمودند - و باوجود معانیه مذکوره درین ضمن بعد از مطالعه عرایض سایر حکام
 او صوبه داران و متصدیان اعمال مرز بوم این کشور و سالاران هنر عسکر فرامین
 مطاعه را که بمقتضای مصالح دولت اخفاء مضامین آن لازم بود با ضیق
 وقت اقتضای املاء مطالب باهل انشا و صرف نظر ثانوی بمطالعه فرامین
 گیتی مطیع نمی نموده خود بدستخط مبارک می نوشنند - چنانچه
 درین مدت قلیل سیصد و چهارده فرمان بیست سطری و سی سطری بخط
 اشرف زبور پذیر رقم و تسطیر شده بود سوای آنچه مضامین آن تلقین دستور
 اعظم علامی افضل خان می شد و بوساطت رسالت آن وزیر دانا از روی
 مسوده منشیان نوشته باز بنظر ثانوی آن خدیو زمانه می رسید - و عنوان
 مناشیر مذکوره از چند سطر بخط مبارک مصنون و مزین می گشت آن
 خود اضعاف مضاعف فرامین مذکور خواهد بود - ملخص سخن چون
 درین سرحد امری که باعث توقف موقوف اقبال باشد نمائنده فتح جمیع
 بلاد و حصون که پیشینهاک خاطر خاطر بود بوجه احسن روی نمود مگر همین
 قلعه ارسه و اوگیر و چنبر که در تصرف ساهوی مقهور بود آنها را بهحسن
 تدبیر و شریب شمشیر خان دوران و خان زمان تفویض نموده بودند - معینا
 عادل خان نیز متعین شده که کومک نموده خواجه نقیوای تسلیم اولیای
 دولت نماید و سوای این تغییر انواع دیگر خدمتی نموده بیست لک
 روپیه یزدی پیشکش فرستاد - هم چنین قطب الملک در هیچ ماده
 استادگی نموده دم فقد چهل لک روپیه پیشکش ارسال داشت درین
 حال که اکثر زمین دکن پایمال فعال مواکب مواکب اقبال شده بود و خان
 و مان و اهل و نیال متوطنان آنجا باسر و نهب و تخریب از دست رفته
 از توقف مواکب مسعود رعیت خاطر جمع نگشته فرق متفرقه بمساکن خود
 باز گشت نمی نمودند و بازماندگان در مواطن خویشتر با جمیعت خواطر

بزرگداشت و عمارت نمی پرداختند اراده فرمودند که در عین برشکال که
تود درین زمینها خصوص خاندیس و مالوا نهایت تعسر و اشکال
داشت بهر طریق که ممکن باشد هر قلعه مانند که کوهسار رفعت آثار آن
در موسم برسات بغایت سرسبز و خرم و خوش و دلکش و پر گل و کم گل
می شود بدولت بسر برند - لاجرم بتاریخ سی و یکم مطابق هفدهم
مفر ختم بالظفر سنه یک هزار و چهل و پنج هجری انتصاب رایات
فتح آیات که ماهچه آن در حقیقت کوکب بخت اولیای دولت
آفتاب طالع است ارتفاع بخشش درجات مرادات هوا خواهان شد -
درین وقت مکرمات خان از رسالت بیجاپور معاودت نموده به تقبیل عتبه
سدره مرتبه سعادت اندوز گشته پیشکش عادلخان مشتمل بر انواع نوادر
و اسپان عراقی فژاد و فیلان کوه پیکر که از افراد نوع خود بعظم جثه و سر
بلندی و عدم عربده در صورت و سیرت کمال امتیاز داشتند از آنجمله
فیلی بود نامور به امان الله در خوشی منظر و درستی پیکر فرد کامل
نوع خود آن جانور بختاور در نظر اندوز جلوه گر گشته خوش آیدده
و زیبا آمد که آنرا بسر حلقه کبی اکثر فیلان خاصه اختصاص داده به
گجراج یعنی راجه فیلان موسوم ساختند - و مکرمات خان از جانب
خود پیشکش نمایان موازی در لک روپیه از نفایس جواهر و سایر تحف
پیش کشید - از آنجمله دو زنجیر فیل بود نامی از بابت تکلیفات
عادلخان یکی از آن پنجاله هزار تقویم یافته داخل فیلان خاصه
گشت - از آنجا که شیمه کریمه آنحضرت بذمه پروریست حکم فرمودند
که ولایت بیجاپور به عادلخان مسلم داشته اصلاً بدان متعذر نشود
و ولایت کوکن را که بر ساحل دریای شور طوفاً واقع است و سابقاً میانه
اسلاف او و نظام الملک بالخصف مشتمل بود بالتامس بدو عرصه است

فرمودند - آنگاه حصار پرینده را که ازگماشته نظام الملک بدست آریز
ترغیب و تطمیع در لک هون بدست آورده بود با سایر توابع و مضافات
یرو مسلم داشتند - و امان نامه مشتمل بر تفویض و تسلیم ملک بدر
که برقم و انشای علامی افضل خان بر لوح طلا ثبت شده بود با فیل
دل سوبها و ماده فیل و هژده تقوز پارچه کار گجرات مصحوب محمّد زمان
مشرف اصطبل فرستادند *

تفویض یافتن سرتاسر ملک جنوبی بشاهزاده
والا گهر بلند اختر سلطان محمّد اورنگ
زیب بهادر جوان بخت و مرخص
شدن آن نامور بخیریت و خوبی
و شرح دیگر سوانح دولت
ابد پیوند

چون درین هنگام که اولیای دولت هندو هندو کشور کشا حسب المرام
بر کام خاطر فیروز شده بودند و اکثر ممالک جنوبی بدست آمده چنانچه
سمت گذارش پذیرفت بخاطر مبارک دروین آوردند که اگر بدستور
معهود پادشاهی این حدود باعرا و سالاران سپاه تفویض یابد هر آئینه این
زیاده سران کم فرصت چنانچه درینده آئین ایشافست که هرگاه موکب
اقبال در دست شتاب فرصت از دست نداده خود رانی که لازمه سرحد
پرویز دست پیش می گیرند - و بحکم پاس ناموس دولت و حفظ صورت
سلطنت استیصال همگنان ضرور میگردد و فرو نشاندن چراغ دودمان

دیرینه سال ایشان خود مرضی خاطر خاطر نیست که درین ضمن به فعل
آید - بنابر آن بمصلحت والیی ولایت و راعی رعیت این حدود خواهش
آن فرمودند که هنوز این معنی صورت نبسته راه صدور این امور پریشان
مسدود سازند - چون حصول مطلب مذکور در ضمن تفویض این سرحد بیک
از شاهزاده‌های نامدار گاه‌گار جلو ظهور می نمود ناچار برین عزیمت
جزم شدند - بنابر آنکه پایه مهین شاهزاده اعظم که نامزد مرتبه عظمی ولایت
عهد بانداز پاسبانی سرحد مرز ملک و الا تربود و شاهزاده اصغر هنوز
پایه جهانبانی نرسیده بودند و شاهزاده آفتاب شجاع شاه شجاع برای
نگاهبانی قطری دیگر مخصوص و معین لاجرم شاهزاده سعادت یار اقبالمند
نیک اختر بلند بخت سلطان اورنگ زیب بهادر کامل نصاب شامل
نصیب که از روز ازل این معنی روزی آن سعادت اندوز بود بتفویض
ایالت این اصقاع و حکومت این بقاع نامزد گشت - و این خلعت والا
ببالای والایش راست و درست و چسپان و چست آمد - و این کشور
پهنار که بر آن شاهزاده بلند اختر مسلم شد مشتمل بر بلاد عظیمه است
بدین دستور که همگی بر چهار صوبه و شصت و چهار حصن حصین مستقیم
است - که از آن جمله پنججاه و سه قطعه قلعه بر فراز کوهسار منبع اساس
یافته و باقی بر هامون - و از صوبه چهارگانه دو صوبه بر بالای گهات واقع است
یکی از آنجهت که صوبه عظیم تر معتبر تر است در افواة بدکن اشتهار
یافته و آن دو قلعه و شهر حاکم نشین دار دولت آباد و احمد نگر بالفعل
دولت آباد نشین حکام است - دوم صوبه تلنگانه که مرکز آن فاندیر است
و قلعه آن قندهار - و از آن دو صوبه که در فرود گهات سمت وقوع دارد یکی
خاندیس است که شهر آن موسوم به برهانپور است و قلعه بآسیر نامور -
و دیگر صوبه برار است که مقر حکام آن شهر ایاهپور است و سلطانی

نزدیک بدان حصار گویل که در نهایت حصانت است و بر فراز کوهی
 مرتفع بنیاد پذیرفته - و جمع این ولایت دو ارب دام است که موافق ضابطه
 دوازده ماهه پنج کرور روبیه حاصل آن باشد - مچمل بادشاه حقایق آگاه
 ظل الله که در حقیقت احقاق حق و ایصال حقوق مستحق ایت است
 در شان آنحضرت نازل از آسمان در غره امرداد از دو منزل دولت آباد آن
 درّی فلک دولت و اقبال و درّ محیط جاه و جلال را رخصت و معاودت
 بموکز و مقر خویش دادند - و در باب حسن سلوک و معدلت گستری و مدار
 و معاش و رفق معاشرت با رعیت و لشکری جواهر نصایح آگهی آمیز
 نباهت آموز و مواعظ هوش افزای دانش پیرای و پندهای خرد آئین
 دل پسند که هر یک دری بل درجی از لای شاهوار محیط حکمت یونان
 بود در خزانه حافظه آن خازن سخنان اسرار و رموز آگهی مخزون ساختند
 و از یکتا گوهرهای گران دلاویز ارجمند بآویزه گوش هوش آن والا گهر
 پرداختند - آنگاه اهتمام سایر سرداران که به تسخیر بقیه قلاع آن ملک
 سامور بودند و کار فرمانی دیگر کارگذاران فرمان بردار بهمد تعهد آن بلند
 اقبال مقر داشتند - و بهنگام دستوری آن شاهزاده نامدار را باکرام سرویا
 و انواع عطا و انعام بدین موجب فوازش بخشیدند - خلعت فاخره با
 چهار قصب و شمشیر موهج و جملهر موهج با پهلوانه و صد اسب عراقی
 ترکی و سدهنگر نام فیلی کوه پیکر که در میدان پای درشن دار الخلافه کبری
 از دست آن شاهزاده مزید در سن پافزده سالگی زخم برجهه بر پیشانی
 خورده بود ازین رو فرخندگی دیگر پذیرفته با ماده فیلی دیگر و دو اکس
 روبیه نقد - چون خان زمان بهادر را که در خدمت شاهزاده عالمیان
 باز داشته مقر فرموده بودند که با سایر کومکیان این صوبه در خدمت شاهزاده
 بوده اصلا تجاوز اوامر و نواهی آن والا گهر تجویز نمیایی و تحصیل

رضامندی آن بلند اختر را خوشنودی آنحضرت داد - درینولا حسب الامر والا باستخلاص قلعه جنیرو باقی قلاع مامور شده بود بنابراین آن سید خانجهان را در خدمت شاهزاده جهان و جهانیار گذاشتند که تا زمان مراجعت آن رفیع مکان مراسم طاعت و فرمانبرداری بجا آرد - و خیل اقبال از راه گهات نزد پور کوچ بکوچ متوجه مقصد گشته روز چهاردهم ماه نرخت گاه کراه از متیزهات نواحی برهانپور که خصوصیات آن سبق ذکر پذیرفته مهبط انوار ماهچه لوائی انور شد - و درین سرزمین فیض آئین بنابر طغیان رودبار تبتی که از حد عادت تجاوز داشت روزی چند بدولت و اقبال اقامت گزیدند *

و از وقایع این ایام در آمدن سفاهت سرشتی است که نام بایسنغر بر خویش نهاده بود بمعرض سیاست پاداش روزگار و موقع وصول یاسی مکافات - و تدبیر این ابهام آنکه شاهزاده مرحوم سلطان دانیال پسری بایسنغر نام داشت که شهریار ناشدنی او را در لاهور سالار سپاه مقهور خود کرده بود چنانچه گذارش پذیرفته - و آن ناخواب بعد از شکست لشکر تفرقه اثر مذکور سر خود گرفته از برگشتگی بنکست آواره وادی سرگشتگی می بود - و در موقع کولاس از اعمال قطب الماک اساس خراب آباد بیکر عنصریش انهدام پذیر گشته مدت روزگارش آنجا سپری شد - درین حال گمنامی بی سرانجام از مالیخولیای سودای زاید و رنگ آمیزی ماده اختلاط فاسد بوالهی زیاده سر بها افتاده این رنگ خام بر آب زد که نام تیره فرجام بایسنغر بر خویش گذاشته از بیرانده روی طریقه دعوی بیمعنی کرد - شاید که از عالم مزیت فرع بر اصل از پیش کوچه خمول به پیشگاه شهرت آید - غافل از آنکه بایسنغر اصلی چه کرد که آن بد اصل تواند کرد - و آن شاهزاده واقعی را بد عالم واقعی

در نظرها و کدام پایه قبول در دلها بود که آن گذارده جعلی عملی را باشد - بالجمله آن سست رای سخت رو بآهنگ فیروزی برروزی قسمت نشده خشک و ترو بحرو بر را پی سپر نموده چنانچه مرز بوم ایران و توران و روم بزرگ قدم آن شوم اختر بد مذش در آمده آخر در خطه تنه گرفتار شد - تفصیل این اجمال آنکه نخست به بلخ رفته نذر محمد خان والی آنجا در اول بذایر دعوی انتساب آن کذاب بدین دودمان دولت در تعظیم و تکریم در آمده اراده نسبتی نمود - در آخر از بیم آنکه آن مدعی درین دعوی مغتری باشد ایستادگی نمود و او از توقف خان رنجیده خاطر بایران رفت - شاه صفی چون آن دعوی را سختی دور از کار میدادانت او را نزدیک خود راه نداد بذایر احتمال ابواب اقامت مراسم ضیافت و تعیین منزل مفتوح داشت - چون در آنجا روزیافت از راه مدینه اسلام بغداد بروم شتافته چندی در آنجا بسر برد - تاوقت از گریبان کشتی اجل و جانبدار خاک دامنگیر در آبشخور دمی چند زهرآب آمیز بآن کشور باز گشت نموده بسر زمین تنه رسید - دولتخان صوفیه دار پی بدان ارباب سرشت بوده دستگیرش ساخت و مقید نموده بدژاندهامیون فرستاد و در آنجمن حضور حاجی و قاص از جمله حاضران که او را در بلخ دیده بود شناخت او نیز اظهار معرفت حاجی نمود - چون بر بندگان حضرت حقیقت از روی تحقیق کمال مرتبه ظهور یافت که این همان مدعی است بیاسا رسید *

آقا افضل که سابق به فاضل خان مخاطب بود و بسبب بعض امور از پایه عزت و خطاب افتاده بود درین تاریخ بخطاب اعتماد خان و خدمت دیوانی دکن سربلندی یافت - بست و سوم امرداد هلال کشتی از پرتو حضور پرنور فیروز اعظم روی زمین قدر بدر سفیر یافته روکش افوار مهر انور شد -

و رودبار قبّتی از مرحمت ورود مسعود سرشار فیض گشته سرمایه جزر و مد به بحر اخضر داد - و سحاب سیراد که اقتساب ماده افاضه جاوید بیک دم نموده بود از فاضل راس المال بارش ابدی رام دیرینه عمان گذارد - ششم شهرپور ساحل رودبار نزده فیض یاب ورود مسعود لشکر سیلاب اثر گشته روز دیگر فیض عبور سحاب مکرمت و افصال بل محیط عالم جاه و جلال بر آن دریا مبدول شد *

نهم سرزمین آسمان نشان شادی آباد ماندو که از فیض موسم برشکال روپوش جوشن سبزه و گل و از انواع ازهار و سنبل روکش کارگاه مختل هفت رنگ تسبیح فرنگ شده بود به برکت قدوم فیض لزوم بهار گلستان ایجاد و سرمایه صد گونه رنگ و بو و هزار رنگ آب و تاب اندوخت - و از یمن گلگشت گل گلشن آرای عالم وجود آن روضه دلگشا همانا یک چمن سرسبز بود که از دولت آباد تا اینجا سرتاسر جلاده حکم خیابان آن داشت و عکس نور و ضیا و پرتو نزهت و صفا بر چار باغ چرخ چارم و گل آفتاب اذداخت - یازدهم در دولت سرای آن بقعه دانشین انجمن جشن فرخنده وزن قمری سال چهل و هفتم از عمر نامعود آن سرور بآئین معهود آذین و تزئین پذیرفت و خاطر پشورده ارباب از و نیاز از دریافت نقد تمنا در کنار و بر استغنا گل گل شکفت - دین روز نشاط افروز مبلغ دواک روپیه برسیبیل انعام بتواب قدسی القاب بیگم صاحب و یک لک روپیه بشاهزاده دارا شکوه و هشتاد هزار روپیه بشاهزاده شجاع مرحمت شد - و منصب شاه نواز خانی باضافه پانصد سوار و منصب ملا عبد اللطیف باقرایش در عدهی یفجاده سوار نهصد و دوهصد سوار قرار یافت - و همدین روز انگشتر نیکین یاقوت که سالها مخزون خزینه و مکنون درج جواهر سلسله قطب الملک بود و کمال قدرت و نشاط

نفس الامری داشت درینولا حسب الاشارة افضل خان ارسال داشته بود از پرتو نظر اندر رشک فرمائی انوار یاقوت زمانی کان چرخ اخضر گشت - و آن یکتا جوهر فرد کامل نوع خود بود و دوازده سرخ وزن داشت و مبلغ پنجاه هزار روپیه مقوم شد - و در همین روز به محمد طاهر ایلچی قطب الملک خلعت و اسب و دوازده هزار روپیه نقد و سایر هدایا او خلعت و اسب و هشت هزار روپیه نقد مرحمت شد - چون عادل تشندی پیش ازین مرحمت شبیه همایون و فیل و دیگر عنایات نمایان شده و بی پایان یافته بود بذکر هم چشمها قطب الملک نیز اراده استدعای او - و منعی نموده نظر بر مراتب رو یافتن از عنایت آنحضرت چشمداشت این مرمایه مرحمت داشت لاجرم در طی عرضداشت اظهار این توقع که نداد بفرموده که بوجه رزقین عهد نامه نامی بدست خواجه محمد طاهر نامه داشت - بت و شبیه مبارک منضم بقصدی از لای شاهوار غلطان با گوهر یکدانه گرانمایه برای آویز پایه آن و فیل ظفر نشان نام مزین به یاقوت سیمین و هژده تقریر پارچه زیفت مصحوب او مرسول داشتند - قضا را خواجه طاهر در برهانپور باجل طبعی در گذشت بعد از وصول خبر واصل شدن او خواجه محمد زاهد در باب ایدمال مرسولات مذکور نامزد گشته مریض شد - قطب الملک پس از رسیدن مراسم معهوده از استقبال و آداب تسلیم و زمین بوس بادا رسانیده از روی شکر گذاری سپاس نامه بر سبیل عرضداشت که صورت آن بهنفس درین فرخنده نامه ادب آموز گذارش می یابد ارسال داشت *

عرضداشت قطب الملک

عرضداشت مخلص الاعتقاد و مرید مرزوثی قدیم الانقیاد عبد الله قطب الملک تحفه دعای که در بیان ملاء اعلی را استقبال آن زبید و هدیه

ثانی که کمات شوارق آن بر عالم و عالمیان پرتو افشاند نیاز درگاه آسمانجاء
و نثار بارگاه عرش اشتباه اعلیٰ حضرت کیوان رفعت فریدون حشمت
گردون بسطت سلیمان جاه عالم پناه مهر سپهر سلطنت و جهاننایی ماه
رخشان آسمان خلافت و کشور ستانی سلطان السلاطین الآفاق برهان خواقین
العصر بالارث و الاستحقاق خسرو جمشید فر نو شیروان داد دارای خورشید
رای سکندر استعداد ناصب آیات فتح و ظفر رافع اعلام سلطنت هفت کشور
خدا یگان عرصه عالم فتح طه امن و امان زمهره بنی آدم شهر یار سلیمان اقتدار
مسیحا آثار معجزه دار افضل و اکمل خواقین روزگار زاد الله مآثر سلطنت
و خلافت و حسن و اقباله علمی صفایح الشهور والسنین بحق محمد سید الاولین
و آخرین گردانیده بعرض استادگان مجلس خلد برین و بسمع بار یافتگان
مسکفل فردوس قرین می رساند که همایون توقیع رفیع منبع و گرامی فرمان
جهانمطام عالم مطیع که از موقف مرحمت و ثبوت پروزی و مقر عظوفت
و مرید نوازی بنام این فدوی صادق ارادت شرف فغان یافته بود و در ضمن
هر حرف آن عنایتی و در طی هر سطری از آن مکرمتی اندراج داشت مع
لوح مبارک همایون و صفحه مذهب مرحمت مشایخ که بلا خلاف
انموذج لوح محفوظ خالق بیچون و بمثابه سرنوشت کیانیت از وحدت
تغیر و تبدل مصون و مامون بود و شبیه بی شبیه و نظیر مبارک که
از برکات وصول فیض شمول آن عطیه عظمی و میامن و بود مسعود آن
موهبت کبری ممکن فراق آنی بر رحمت وصال جاودانی تبدیل یافت
و شکایت حرمان ملازمت حضور فیاض النور بسعدت لسانی وافر بالسرور
مبدل شد مصحوب عمدة السادات خواجہ محمد زاهد اجال یافته بود -

بسماعنی که قوله گفت بدو قلمویم

کالوحي المنزل من السماء میامن و بود سرور مسعود مبارک صفایح

و فرق مباحثات این مرید موروثی را عرش فرسا گردانید - وعظایت فیل ظفر
 نشان که بی تکلف تا غایت فیلی باین حسن اندام و خوشخوئی و لطافت
 ترکیب و تناسب اعضاء و نیکو منظر بی نظیر این فدوی در نیامده است
 و یحتمل که این قسم فیلی تا حال به کسی از مریدان مرحمت نه شده باشد
 مع بعض تبرکات که نمونهٔ حلهای جنان و رشک نفایس جهان بود فرق عزت
 را باوج دولت رسانید - از عهدهٔ شکر یک لطف از الطاف گوناگون
 سالها نمی تواند برآمد و سپس یک عذایت به عمر نوح و امتداد زمان
 نمی تواند نمود

* بیت *

اگر سالها عذر لطف تر خواهیم

برون نسایم از عهدهٔ آن کمایی

همان به که آفر با لطافت گذارم

که هم لطافت از خود کذب عذر خواهیم

فیلی کج موتی هر چند جز ناصی نداشت بموجب اشارهٔ علیه که در
 ضمن فرمان بدستخط مبارک که بنام عمدت الملک خان درازان شریف
 صدر یافته بود و نقل آن بنظر این فدوی در آمد قبل از ورود فرمان
 عالیشان روانهٔ درگاه آسمان جاده شد یحتمل که داخل فیلتخانه شده باشد
 چون خالی فرستادن عرشداشت مناسب نبود و تحفه که قابل فرستادن
 باشد کم و بیش در سرکار زمافده درین اثنا پیش بعض از تجار الماس که
 بوزن الماس سابق بود و در آب و رنگ بر آن رجحان داشت و صاحبش
 مدعی آن بود که کهنه است بهم رسید - اگرچه ظاهر بود که الماس
 باین وزن هر چند که خوش آب و رنگ باشد لیاقت آن ندارد قضا
 فرستاده شود اما بحکم سالا یدوک کله لا یترب کله خرید نموده جسارت
 در ادراک آن واقع شد - لطف کریم و کرم عمیم عذر خواجه حقارت آن خواهد

بود - همیشه ظل ظلیل سلطنت و خلافت بر مفارق عالم و عالمیان مستدام
و پاینده باد *

از سوانح دربار سپهر مدار و شکار شیر بادشاه شیر شکار صورت این معنی
آنکه درینولا سکنه ماندو از بیدار شیری چند که در جنگل نواحی آن
به هم رسیده آزار بایشان می رسانیدند دان خواهی بنیاد نهاده معروض
داشتند که خیره چشمی و چیره دستی آن دمی چند مردم خوار بجای
رسیده که در روز روشن داخل قلعه می شوند و به هر اجل رسیده که در
میخورند دیگر از عمر و روزی بر نمی خورد - چنانچه درین چندگاه دویست
تن بنصرف سر پنجه آنها بی سر شده باقی مردم از بیم آسیب شان دست
از جان شسته اند - حضرت خلافت پناهی این معنی را که از عمده مراضی
الهی بود از خدا خواسته بیدرنگ آهنگ صید شیران نمودند - و بعد از
وصول بشکار گاه در نیم طرف عین هشت قلاده را بنگذگ خاصه شکار
فرمودند - و دوشیر بچه را بهادران شیر افکنی که باستظهار التزام رکاب ظفر
افتساب تا آنحد شیک شده اند که اگر سامور کردند فی المثل که شیر
چرخ اخضر را از سر شیر پیشه عالم بالا فروز آرند - حسب الامر والا زنده
صید قید خویش نمودند *

یازدهم مهر تربیت خان را با جمعی از سپاهیان کار آزموده بر
سر زمیندار چیت پور که هرگز پیش هیچیک از صوبه داران آنجا سر
فروز نیاروده طریقه ناستوده قطع طریق گرفته بود ناسزد نموده حکم فرمودند
که جزای آن متمدن مفسد چنانچه سزای اوست در کنار روزگار او گذارد -
درینولا از عرضداشت خان دوران بهادر بوضوح بدوست که چون با
سایر اولیای دولت ابد پیوند متوجه تسخیر قلاع اوست و او نیز شد بنابر
التزام طریقه اتمام حجت هم از راه زبانی دافعی دوران فرستاده پیغام

داد که این معنی باندک تاملی ظاهر است که حضور مستحکم
اگر بمثل چوں حصار چرخ چنبرین متین و استوار باشد بی استظهار
کومک باحاطه اندک مدت از دست تصرف درونیان بیرون می رود
و اکنون مدتیست که نظام الملک از میان رفته و سرتاسر ممالک و قلاع
او مسخر اولیای دولت شد - و عادل خان که بذایر طمع خام درخواه
این در قلعه از درگاه والا داشت بذایر پخته کاریها و دور بینیها دیده از
تمنای آنها فریست - چون از هیچ راه امید مدد و معارزی نیست که
باذوقه و لشکر کومک شما کند ناچار آخر کار گردن برضای قضا و تن به تسلیم
حصار باید داد - هنوز که ببعض وجوه فی الجملة اعتباری و آبروی مانده
و امید کامیابی به عنایت بی پایان خدیو روزگار هست بهتر آنست که درین
صورت نیکو ملاحظه اطراف و شقوق نموده از در به اندیشی خویش در آیند -
و پیغام تمام و عذر واضح و حقیقت تام السلام علی من اتبع الهدی بر آن
گفته نظری اثری نکند - و باوجود این پیغام لطف آمیز بر سر راه نیامده
بنای گریستن کشی بر اساس استظهار منازعت حصار و تهیه سرانجام آن گذاشته
جواب صریح باز داده پرخاش جویی و تلاش پردازشی آغاز نمودند - الجرم
سردار شهباز است آثار نخستین بیای باره اوسه شتافته بشود خان انصاری را با
تاییدخان او بدستگیری کومک چندنی از بهادران قوی بازو تعیین گردانید - و از
استظهار نوید کارگرمی تانید دولت جلویذ نیرو داده به محاصره آن حصن
خمسین باز داشتند - و خود با سایر دولتخواهان بیدرنگ آهنگ قلعه اودگیر
نموده بعد از وصول آن قلعه را بنظر تدقیق اثر حقیقت فکر در آورده تشخیص
مداخل و مخارج حصار و تحقیق مواضع قرار دادن اسلحه و پیش بردن
نصب و سایر مقدمات قلعه گیری نموده آنگاه شرایط محاصره حصار بجا
آورده اهتمام تمام در نصب زدن و پیش و خیم کوچک سلامت آراستن و

بر افراشتن جواله و امثال آنها بتقدیم رسانیده توجه در پیشرفت کار گماشت -
و بشعله کشی آتش کین نقبی بپای برج شرقی که صد درع دوره داشت
و بتوپها و منجنیقها و سایر آلات آتشبازی آراسته بود رسیده نه آنرا که از
خاک تهی و از باروت الیاشته بودند فقیله درانیده بهوا پرانیدند -
و چون برج اصل حصار ارک بجای خود بود معینا نبیره ابراهیم
عادلخان را که بعد از قتل درویش محمد پدرش دایه او در این قلعه
نگاهداشته بود سردار فرجام نگر درویش دغدغه آن داشت که درین
میانه مبدا آسیبی بآن کودک برسد لاجرم آن روز یورش دیده
و دانسته به تعویق انداخت - و بنابرآنکه مهلت قلعه بعد از فتح
باعث تضییع اوقات و تعویق دیگر فتوحات می شد صلاح در آن دید
که حصار را بی یورش و یورش دیگر مفتوح سازد - و ازین جهت دیگر
بارة بر سر ترغیب و ترهیب قلعه در آمده فستاده سیدی مفتاح قلعه دار
را طایفه نقبه انداشته مهیا را بدو نموده و پیغامهای بیم انگیز امید
آمین داده نزد او فستاد - او بمحور رسیدن فستاد و رسانیدن پیام باوجود
خود رائی دلهاده تسلیم قلعه شده از پیشنهاک پیشینه درگذشته زهار
جویان و اسان خواهران خواة مستخوافه نزد خان دوران بهادر رفته کلید قلعه
را تسلیم نمود - چنانچه روز پنجشنبه هفدهم مهر حصار بمحور تصوف
در آمده کام هواخواهان دولت پایدار حسب المرام درآمد - سیدی مفتاح
قلعه دار پسر درویش محمد مذکور را نزد خاندوران بهادر آورده استقامت
نامها که مکرر عادلخان بمقام تطمیع و ترغیب در آمده بدیالغه آن خورد سال
را ازو طلب نموده بود آورده نمود - بالجملة چون آنحصار متذات آثار
که از حصون منبع فاسی دکن بود بکشایش گرانید و از کشایش آن طاسم
بند حصانیت پیوند که بر فراز کوهنچه در نهایت استقامت سفاک که فسون

تدبیر و فنون اندیشه چاره گر از پیش بردن نقب و امثال آن قطعاً درو کارگر
 نبهد سمت وقوع داشت - و سوای آن خندقى پهنار که در روزگاران
 بانواع حیل و تدبیر برگرداگرد آن کفده بودند خندقى دیگر خدا آفرین
 در دل سنگ خارا از چار حد آن آشکار بود که باعث حیرت اهل خبرت
 می شد درین صورت بتازگی ظهور تائید آسمانی در نظر کوتاه نظران
 مجسم و مقصور شد - سردار نصرت آثار در احقاق حق دولتخواهی سیدی
 مفتاح شده خطاب حبشخانی و منصب سه هزارى ذات و هزار و پانصد
 سوار تجویز نموده بدوگاه نوشت - و التماس خان مذکور درین باب منظور
 افتاده جایگزین موافق طالب منصب مذکور از محال مفتوحه تلنگانه تنخواه
 شد - و سردار متانت آثار از آنجا متوجه اوسه شده قصارا وقتی رسید
 که رشید خان و سایر دولتخواهان کار بر اهل حصار تنگ نموده طرق چاره
 گزینی مدافعه و مساعده مخصوص راه آمد و شد بر ایشان بهمه وجه مستند
 ساخته بودند - الحکم خان مذکور آن حصار را از سر نو به دایره احاطه بهادران
 ظهور شعار که پرکار وار در کار خداوند کار پای از سر ساخته بل سر از پا نشناخته
 اند در آورد - و در همان گوهی همگنان درباراً پیش بردن سلاح و رسانیدن
 فتاهها تا پای باره بروج سرگرم نموده نیرو داد - ارادت کیشان سخت
 گوش جود و جهد را بسپرد کمال رسانیدند و زیاده بر امکان کوشش بکار برده
 اعمال پای کم فیلولدند - چون بهوجراج و سایر متحصنان ازین دست تجماد
 و جلالت مشاهده نمودند دیدند و دانستند که ازین دست بردها رفته رفته کار
 بدجا منجر شود آتش در خرمن طاقت ایشان افتاده بود از نهک همگان
 بر آمد و دیده و دانسته بهوجراج خودشتن را از قلعه داری باز داشته بوساطت
 پیغامهای عجز آمیز ابواب استیمن و وعده تسلیم قلعه بشرط عطای امان
 و ارسال زینهار نامه کشاده نوشته تعهد ظهور عذایات معهوده که در باب سایر

قلعداران بوقوع پیوسته بود درباره خود نیز درخواست نمود - خان نصرت نشان بذل و جود عطاء امان باریاب استیمنان ناچار مستدعیات او را معذول داشته خاطر او را بهمه وجوه جمع ساخت - و او بی توقف از حصارپند برآمده خان قلعه کشا را ملاقات نمود - و خان راست عهد درست بیدان تجویز منصب دو هزاره ذات و هزار و دروست سوار در باره او نموده تجویز نامه را با فتح نامه بدربار سپهر آثار ارسال داشته آنگاه سامان و سرانجام قلعه کما یفنی بجای آورده و قلعه را در عهد اهتمام خان باز گذاشته خود مظفر و منصور از آنجا معاودت نمود - و چون حقیقت فتنه بندهای دولتخواه بموقف عرض اشرف رسیده بادشاه حق شناس مغل خان ولد زین خان را از اصل و اضافه بمنصب دو هزاره ذات و هزار و پانصد سوار کامگار ساخته به ناکهانی قلعه اودگیر سر برافراختند - و جاگیر بهوج راج نیز از محال مقدومه تلنگانه تختخواه نموده خلعت خلص راسپ نامور بر زمین زین و فیل با براق سپهر با ساد فیل در جلدویی فتنه بد خان نصرت نشان ارسال داشتند :

تربیت خان که حسب الامر اعلی به تنبیه زمیندار چیت پور شتافته بود درینولا معاودت نموده آن مشهور را جبراً و قهراً مطیع و منقاد ساخته باخود بدربار سپهر آثار آورد - و نامورین تاریخ وقاص حاجی را به خطاب شاه قلی خان و غایت خلعت فخره و خنجر مرصع راسپ توپچاق و علم نامور و مستظهر نموده به عاطفت نمایان فیل گران قدر بخشیدند - و بانزایش هزاره ذات دروست سوار منصب سانش که هزاره ذات و هشتاد سوار بود سرملیه کامزاری افزودند - و نامورین را در توجیه حاجی نامورین نامور از تغیر میرزا خان نیر و خانقاران عهد الیم که از شوریدگی دهان نوزا گزیده بود فحیمه این مرحوم همیشه که در

بیست و پنجم ماه مهر ماهیچه لوی ماه اثار مهر انوار بعد از
انقضای موسم برسات بصوب دارالخلافه اکبر آباد ارتفاع یافته مواکب اقبال
از راه لوجین و گهاتی چانده بدان سمت شتافت - چون بعد از جلوس
مبارک بغیض زیارت مزار فیاض الانوار مقتدای اولیای مبارک حضرت خواجه
معین الدین و الدین فایز نشده بودند و عمل نسبت سینه اسلاف اشراف
نموده چه آنحضرت والا درجات یعنی جنت مکانی مکر طواف آن
بهشتی روضه ملایک مطاف بجا آورده - خصوص بعد از جلوس
بی توقف آهنگ زیارت آن حظیره خطیره نموده از پرتو حضور مرقد انور
آن سرور اقتباس انوار میامن و استغاثه انواع برکت کرده - و حضرت
عروش آشیانی خود بذابروائی عهد معهود از مستقر سریر خلافت پیاده
بدان خطه پاک طایع مسافت نموده بودند - همچنانکه بنا بر عدم وصول بدان
فرخنده روضه ارم نشان از چانده مقور انعطاف عنای نموده آهنگ صوب
دارالبرکت اجیر فرمودند - و یازدهم ماه آذر مذکور آن بشیخ مبارک مورد
عسکر منصور و مشرب خدام و خرگاه اهل اردوبی گیتی پوی شد - و نزعت
افین باقی که با دشمنان ملی دل نشین و منازل خوش آینده و دلکش سراپا
از انواع سقایی سرسبز سریند منالیت پیوند تالاب افا ساگر طارج افکنده
و اساس نهاده حضرت جنت مکانی است فیض پذیر ورود مسعود آمد -
و عمارت غسلسافه و جهور که درشن و انجمن خاص و عام که حسب الامر
بانی بهائی جهانپانی بنیاد شده میامن نزول همایون دریافت ۱ - از آنجا
که حق پورشی و خدا جوئی در طایع آن سرور است و بر این سرهمواره
در مقام اعظام و اقرام عارفان خدا آگاه و بزرگ داشت جانب اهل الله

۱ در باستاننامه نوشته که عمارت دولتخانه اجیر بصرف سه لک روپیه

و مقربان درگاه آلهی اند آن شاه سوار عرصه امکان و یکه تاز میدان کون و مکان
 بروش آبنای عظام که مکرر این طریقه انیقہ مسلوک ایشان شده پیاده رو
 براہ نہادہ از سرتال تاروغہ مقدسہ آن پیشوای اہل حال شتافتند - و ہمہ
 جا جادہ راہ را از پرتو مقدم انور نمودار شاہراہ منجورہ گردانیدہ خود نیز
 ازین مایہ رعایت ادب انواع فتوحات دریافتند - و بعد از ادای آداب
 زیارت و رسم اقامت مراسم اعطای وظایف مقربہ کہ وظیفہ امثال این
 مقام است مبلغ دہ ہزار روپیہ بر سایر مجاورین و سکنہ آن قدسی مسکن
 قسمت فرمودند - آنگاہ بمسجدی رفیع بنیان کہ حسب و فہمی نذر سابق
 اسس یافتہ بود چنانچہ پیشتر سمت گذارش یافتہ و دینوالا صورت اہمام
 گرفتہ فیض توجہ مبذول داشتند - و لحظہ در آن موقوف اجابت دعوات
 بانجای حاجات و مرادات نیازمندان محتاج پرداختہ این دست آویز
 متین را وسیلہ استدعای مطالب و استیجابات مقام از درگاہ وادہب
 العطیات ساختند - چندافکہ نماز شام ہم در این مقام بجا آوردہ اندامہ دقیقه
 جلیلہ را علت رفع پایہ حسنات عبادت بانای درجہ عالیہ با سرزد شہل
 کتابت کرام الکاتبین گردانیدند - ہی بدل خاں کیلائی تالیف اہمام آن
 عالی بنای والا مقام بدین گوئی یافتہ معروض داشت ^۱ و شرح

قبلہ اہل زمان شد مسجد شاہ چہار

ہیستم سالہ راج کنور پسر صاحب تینکہ رانا جگت سنگھ کہ از سوی توسل
 شاہزادہ کامگار نامدار سلطان دارا شکوہ در انجمن حضور دینار سپہر سدوارہ
 یافتہ بود بعد از ادای آداب مہمودہ یک زنجیر نیل نودہ یکہ پیرایہ سیدین
 بانہ راس اسب بر سبیل پیشکش گردانیدہ بملکات خانہ سہروردی

۱ در بادشاہنامہ نوشتہ کہ این مسجد بصرفہ چہل تراز روپیہ مرانجاہ یافتہ -

مربوع سر بلند شد و سرمایه ابرجمندیش بمرحمت یک عدد مالی سروراید
آبدار شاهوار افروید *

از سوانح این احوال روز نوید فتوحات نمایان است که درینوا
به چهره کشائی تأیید خدا در فوج خان زمان بهادر رو نموده باین دستور که
چون آن خان رفیع مکان بار دوم از دربار سپهر مدار دستوری یافته بآهنگ
استخلاص قلعه جنیر و دیگر حصون و استیصال ساهیوی خذلان مآل
روان آن حدود شد و در احمد نگر بجا و بنه خویش که حسب الامر اعلی
آنجا باز داشته بود ملحق گشت - خبر یافت که آن قیره اختر تن
بنوکری آن خان عدالت مکان در دادنه بذلیر آن عادلخان بدوله
میر شمشیر خود را با گروهی آزموده بتادیب آن زیاده سر تعین نمود
که از صلاح و موافقت دولتخواهانی تجاوز تجاوز نموده در همه جا همراه
باشد - التیم سردار شهابت شعار یعنی خان زمان از آن مکان بیدنگ
آهنگ سست دارالتیمیر جنیر نمود و همه راه بر سبیل ایثار قطع مسافت
فرموده نمایان لحظه که با سوکب اقبال بمقصد رسید از آنجا که طریقه
سرداری و مقتضای دولتی کار گذار است هم از راه خود را بپای حصار
رسانید و در همان گرونی بهادران کار طلب را سرگرم کار نموده بر سر کار آورد -
دلاوران بعدو بند قلعه کشا خصوم بهادر خان و جغت سنگه نخست
گروهی اندوه را از مردم آن مقهور که در اطراف قلعه بر سر پاسبانی بودند
بصورت شمشیر بی جا و بی پا ساخته جمعی کثیر را در عرصه مصاف
عرصه تیغ اتلاف ساختند و بقیه السیف کوزان گشته افغان و خیزان خود
را بدرون قلعه رسانیدند - و چندی از مجاهدان میدان دین سعادت شهادت
اندر خنده اکثری از بهادران تهور شعار و خساره بتازه روئی زخم برافروختند -
چون سردار نصرت شعار از تهور تجاود و جلالت خان تهور منفس بهادر خانی

و کشتش و کوشش سایر بهادران دستبردهای نمایان دیده خاطر جمع نموده بود
 لاجرم قلعه کشائی را باطناً به کار گذاری اقبال و ظاهراً بکار طلبی بهادر خان
 و دیگر اهل وفاق گذاشته خود را باجندی از دولتخواهان بطریق ابلغار
 به قصبه پیون که درینولا مفرو و مقر ساهوی مقهور بود رسانیده و از آنجا
 چون ساهو برآمده بود خان نصرت نشان نیز کوچ در کوچ راهی شد -
 وقتی که با فوج لشکر سیلاب اثر بساحل رود گهوندی رسید قضا را ردیار
 مذکور از فرط بارش برشکالی چون اعدای دولت لا یزال در جوش بغی
 طغیان داشت و بطریقی سرشار افتاده بود که سرتاسر اطراف و حوالی آنرا
 سیلاب گرفته به هیچ وجه عبور مویک والا از آن میسر نبود - لهذا خان مذکور
 یک ماله توقف نموده بهرنحوی که ممکن بود گذشته در نواحی نوگانو نام
 موضعی منزل گزید - باوجود آنکه بین افرویشین قریب هفده کوه فاصله
 بود از عدم سرمایه ثبات قدم ناکزیر راه دار البوار فراییش گرفته رفته رفته به
 کوکن و دندانچیروی شتافته عقبات آنرا چابجا مسلحی خود ساخت -
 خان مذکور بی توقف در عقب آن بد عاقبت که خورن پسری مسلمان
 ریخته بود و خورشید به هفتاد و دو مذهب هدر افتاده سر بدنبال
 نهاده خبر یافت که آن سرگشته تبه توانست را زمینداران آن حدود در
 ملک خود راه و بختیاریت خود پناه نداده جواب صریح دادند - چون
 آن رانده خلایق و خالق در آنجا جان یافت معیناً نه راه فرار و نه روی
 قرار داشت ناچار بغیر عدم مفرو و مقر با یکجمله نو میدی از کتل گذشته
 ازاد قلعه ساهوی نمود - خان فیروزمند مطلقاً بر میدی اندو و دوسرول
 رساندن رسد و آشفته معید نشده آهنگ تعقیب او نموده بدن از طی

۱ در بادشاهانه اسم این مقام نوه داور درج است - براد اول - محمد دوم -

قدری راه آگاهی یافت که آن بد سرشت راهی قلعه سورنجن که در میان کوهسار دشوار گذار و جنگلی متراکم الاشجار که مور را بران روی عبور نیست و باد را در آن گذار نه چه جای لشکر انبوه و جمله احوال و اقبال اردوی عظیم و فیضان کوه شکوه مجدلاً خان زمان با اعتماد کار گذارچی عزیمت راسخ باوجود آنکه آن گم گشته اثر زیاده از دمی چند بقصد آرمیدن ستوران بهر جا که می رسید توقف نمی ورزید قطعاً ازین مراتب فتوری درمیدان عزم جزم راه نداده بوسه سرانجام پیش نهاد خاطر پای فشرده مطلقاً باصری از امور معید نگشته راهی شد - چون در عرض راه بفراز پشته که در پیش راه بود برآمد آنجا سیاهی مردم تیره درون بنظر در آمد - بآنکه جاده معهود باوجود صفات معدود مشتعل بر گل ولای نامحدود بود در عرض کمتر مدتی همگنان عذر نگار سرعت بهجاست سپرده طی آن نموده بودند ازین راه اکثر سپاهیان در دنبال مانده اندک مردم با سردار رسیده بودند از کمال دلیری و غبط کارطلبی نظریه کثرت اعدای ملاب و ملات و قلت اربابی درین و دیات نینداخته از فراز آن پشته سیلاب آسارانه دشمنان فراموش گرفته ضرور بادیا بر انگیزشت - و با حواس باز بر و سطوح شیر در آن جنگل و کوهسار به نورد گشته محمله گرد شد - و با قدرت تمام در بوسی آن روفاة سرشت که مانند کمان همه وقت پشت نموده سیفه را سپر تیر دوز جنگ هرگز نمی ساخت نهاده حمله آورگشت - آن مظهر بآن کثرت جرات متابل سوکب ضرورت نموده ضرورت را غفیمت دانست و برخی از اسباب ضروری و اموال قیمتی همراه گرفته راهی راه فرار گردید - و خان زمان از دنبال شتافته درین حال اکثر سپاهیان نیز جاوید از عقب رسیدند و با اتفاق آهنگ ستیز و آویز ارباب نفاق نموده عذر بهشتاب دادند - چون آن سرگروه اول خلاف یک نیم کوه راه طی

نموده از دور علامت خیل سعادت را بنظر در آورد بی استادگی همگی بار و بنه که همراه داشت انداخته از هجوم افواج هراس و هول اندان و خیزان نیم جانی خشک بدر برد - و اولیای دولت مطلقاً مقید به غذای نشده دنبال او را از دست ندادند - و در طی تعاقب جمعی کثیر از سپاهیان او را که اسبان جلد داشتند راهی دار البوار ساختند چه جایی لشکر زبون اسپه که ستوران شان زمین گیر شده بود همگی را به بئس المصیر باز گشت دادند - چون آن روز عسکر منصور دوازده کروه مسافت قطع نموده لاجرم اکثر مراکب ایشان از رفتار باز مانده ستور بسیار تلف شده چار پای بیشمار از سردار و اهل اردو سقط شدند - چنانچه در نگار سردار جلالت آثار باوجود فروماندگی در طی یکدم ره نورد یلغار مراحل عدم شدند - ازین مقیاس قیاس احوال باقی احاد سپاه می توان نمود - مجملاً بنابر آنکه جنیبت های سرکار خانی فرسیده بودند آخر کار بر مرکب سپاهی از تابستان خود سوار گردید - و این یکران نیز زیران آن سرور گران قدر پایدار از رفتار فرو ماند و چون بدین علت درنگی در تیز آهنگی مرکب اقبال رو نمود آن ادبار پیروز در بارگاههای تازه زور سوار شده مرحله نور و اندی فراز گردید - و باین روش از جنگ دلاوران پلنگ افکن مفت و مسلم نجات یافته خود را ازین مستحصه بیرون افکند - و جمیع اسباب و احوال و احال آن آوارگی کوی سلامت با قناره و چتری و پالکی بتصرف درآمده این غرامت که در طریقه سپاهیان عاریست بغایت عظیم تا قیام قیامت بر او ماند - خان فیروز جنگ در زمین که خلاصه کسار بود نزول نموده شب را گذرانید و از توقف عسکر منصور آن راست روایت کرد که یکسر تاخته بود بعد از قطع مسافت شب در میان خود را بقاعه سلطانی رسانید - و اکثر لشکر شرف اندیش خود را بخیر باد وداع گفته با دوستی تن از خروشان

و نزدیکان خویش و اندک مایه نقدی که بار مانده بود برداشته داخل حصار گردید - خان زمان بمجرد استماع این خبر بیدرنگ آهنگ مقرر او نموده بر سبیل ایلغار شتافت - و در یکروز مسافت دوازده کروه راه بد هنجار دشوار گذار را طی کرده بنزدیکی مقصد رسید - و شرایط محاصره بجا آورده جابجا مردم قرار داد - درین نزدیکی رندوله نیز رسیده و محافظت دروازه دوم که در سمت روبروی دروازه نخستین سمت وقوع داشت و میانه هر دو بنابر اتفاق کوه و جنگل هفت کروه مسافت بود بکار گزاری مقرر شدند - و رندوله نیز با مردم عادلخان بمراعات لوازم جد و جهد و تضییق محاصره پرداخته رفته رفته از اطراف کار بر آن سیاه کار تپاه روزگار تنگ ساختند - چون آن پرنفاق که همواره از زیاده سری خیال برابری دلاوران لشکر ظفر اثر در دماغ خود سری و پندار راه می داد اکنون که ضرب دست و تندی شست و نیروی بازو و قوت سرپنجه مجاهدان میدان دین که بتائید ید قدرت سوئید و بتقویت آنحضرت موفق و مشید اند مشاهده شد ناچار از در زینهارجویی در آمده قرح ابواب تملق و تخضع نمود - و مکرر پیغامها بسوار نصرت شعار داد و نامهها نوشت و در ضمن استیمن استغفار از زلات بی پایان خود و استدعای دریافت استعفاء بندگان درگاه والا نمود - خان زمان اجابت مسئول آن مستحول نموده جواب داد که دیگر آن نابخت تیره رای را روی بندگان درگاه آسمان جاه نیست و نجات او بعد از تسلیم سایر حصون و قلاع در سازش با عادلخان و التزام ملازمت او انحصار دارد - ناچار آن گسسته امید پس از پاس تمام تحریک سلسله توسل بمردم آن در خانه نموده پیروند سرشته مقاعد خویش را بآنجا اتصال داد - و محمد امین وکیل مطلق العنان عادلخان عهد نامه با نشان پنجه آنخان عدالت مکان درخواست نمود - و بر طبق استدعای او قاضی محمد سعید

که از معتمدان ایشان بود با سایر متوقعات او بمأهولگی پیوست - آن
 مخدول از قلعه بکمرگه کهسار شتافته رندوله را آنجا طلبیده بار بنیاد
 صلح و صلاح را استحکام داد - و بنای عهد و پیمان بر اساس تسلیم حصون
 معهوده باولیای دولت ابد مقرون و رضا بقرار داد سابق عادلخان نهاد -
 و چون باین روش مبنای مصالحت را تمهید و تشیید داد جمعی از اهل
 اعتماد خود را با نوشتجات معتبر که در باب تسایم حصون معهوده
 به گماشتگان خود نوشته بود همراه قاضی ابو سعید نزد خان زمان ارسال
 داشت - و خان والا مکان همان زمان پس داری هر حصاری نامزد
 کارگذاری یکی از بندهای آزموده درگاه والا نموده با قوشونی از سوار
 و پیاده همراه فرستادگان ساهو بدان حد فرستاد - چون بمض اعجاز نمائی
 اقبال عدو بند کشور گیر حضرت سلیمان زمان و بذل مساعی جمیله
 هواخواهان و تاثیر عزیمت های راسته همگان که همانا افسران دیوبند
 و اسم طلسم کشا ست آن اهرمن سرشت که در آن کهسار و جنگل از خود
 روی و خود رائی مدار کار بر تغلب نهاده بود و سایر بلاد و عباد آن حدود
 از جور او گرفتار قید اضرار بودند از آن کوه و بیشه اخراج یافته چون دیو
 در شیشه تسخیر و مانند دد بدام گرفت و گیر در آمد - و از آن دست حصون
 مثل قلعه جنیر که از دولت آباد پای کم نمی دارد و هم چنین حصار
 ترنگ و ترنگلوار و هویس و جودهن و چونند و سر و امثال آن بقبضه
 تصرف اولیای دولت ابد پیوند قرار گرفت - و دیگر در آن حدود امری
 و مهمی که باعث توقف باشد نماید - لاجرم خان زمان عسکر منصوبه
 را از آن مقام کوچ داده بآهستگی راهی شد و خویش نظام الملک را
 که رندوله از ساهو گرفته بود و خان مذکور از رندوله از رندوله بدست آورده
 بصوب دولت آباد شتافت و رندوله و ساهو روانه بیجاپور گردیدند *

کیفیت فتوحات تازه که بعد از تسخیر اوسه و اردگیر در فوج خان دوران بهادر رو نمود آنکه چون خان ارادت کیش اطلاع یافت که قطب الملک تنومند فیلی فرخنده منظر گچموتی نام که سر آمد فیائن اوست دارد چنانچه از فرط استحکام علاقه تعلق پیوسته او را نزدیک بحرم خود بسته از بیم آگاهی وکلای بادشاهی هرگز بیرون نمی آرد لاجرم لشکر بآفکدود کشید و بعد از رد و بدل بسیار فیل مذکور بمبلغ بیست و پنج هزار هون بها نموده بر سبیل وجوه نعلبندی گرفته معاودت نمود - از اینجا بجانب دیو گده شتافته قلعه کیلچپر و حصار آشته را که توابع برار است بضرب شمشیر و زور تدبیر از دست جمعی تمرود کوش خلاص ساخته بتصرف اولیای دولت قلعه در آورد - و کنگ سنگه را نزد کویلی زمیندار دیوگده ارسال داشت و او را باطاعت و انقیاد و قبول پیشکش خوانده از روی وعده و وعید پیغام های امید آمیز بیم انگیز فرستاده خود از راه سیاهکوی کوچ در کوچ روانه شده چون یک منزل ناگپور رسیده فرستاده بی نیل مقصود مراجعت نموده جواب صاف آورد - خان مذکور قلعه مزبور را که حصین حصون آن سر زمین است چنانچه پیشتر سلهوی تباہ کار را باستظهار متانت این حصار پشت گرسی روداده بود فی الحال محاصره نموده جابجا ملجأ قرار داد - و در عرض پنج روز همگی ملجأها از همه طرف پیش رفته بکنار خندق رسید - و رومی خان بنده قدیم درگاه که در سایر فن قلعه گیری ید طولی دارد بمنابر صوابدید خان دوران بهادر پلی چوبین در کمال استواری بر روی خندق که هشت ذراع عرض و دوازده گز عمق داشت زینت داده راه آمد و شد بر دلبران قلعه کشا کشاد - و همگنان بی محابا از آن در گذشته بیکبارگی اطراف چار دیوار باره را در میان گرفتند - و نقابان چابک دست که درین چند روز کمر

جد و جهد بر پیشرفت کار خود بسته بانصرام پیش نهاد خاطر برخاسته بودند در اندک مدتی باهتتام رومی خان که پهلوان درویش سرخ نام داشت سه برج را از خاک و سنگ تهی و بباروت پر کرده در آتش زدن متوصد اشاره نشستند - نخست رومیخان درباره آتش دادن نقبی که از اهتتام او سمت اتمام یافته بود اشاره نمود - و همان لحظه فتیله رسانیده و آن برج عظیم را که قریب پنجاه تن از آن زیاده سران به فراز آن قرار داشتند بآن خون گریزان اجل رسیده هوا گرفت - چنانچه آن اهرمن نژاد و آن آتشی نهاد که اثری ازیشان پیدا نشد همانا رجوع به مرجع اصلی خویش یعنی کره نار نموده در مرکز جبلی خود جلی گرفتند - آنگاه نقب دوم را که باسلس برجی دیگر کلان تر از آن رسیده باهتتام راجه جی سنگه تعلق پذیر بود آتش دادند بذلبر کمی باروت بر وفق مدعا نپريد - نقب ثالث را که در عهده کار گزارى مردم سپهدار خان و کار فرمانی اهتتام آن خان ارادت سرشت بود آتش دادند و آن برج و چندین ذراع دیوار از بیخ و بنیاد بر افتاده با خاک برابر شد - و زیاده بر صد تن از آن دیو ساران چون دودی که از نهاد آن دد نهادان برآمده بود بسر کره هوا در آمده رفته رفته از راه چرخ اثیر به بنس المصیر رفتند - چون ازین راه جاده کشاده مطابق خواهش هوا خواهان کشوده شد در همان گرمی عموم بندهای درگاه خصوص سپهدار خان و راجه جی سنگه با هم راهان بدرون حصار ریختند - و در یک نفس از زبان تیغ شعله آمیغ آتش فنا در خرمن آن ناکسان زدند - و قلعه بحدیز تسخیر در آمده دیو جی قلعدار اسیر و دستگیر مردم سپهدار خان شد - کوکیا زمیندار دیوکرده ازین دست قلعه گیری دیده دانست که اگر زیاده برین جرأت و دلیری نماید بکمر فرصتی گرفتار کند اسیری دلاوران عدویند میگردد - ناچار از در عاجز و فروتنی در آمده در خواست زینهار نمود -

از آنجا که بذل امان نسبت باهل استیمنان در مروت شرع واجب و در شرع مروت اوجبست خان علوی نسب هاشمی حسب که مروت فتوت را بارت از دودمان ولایت انتمای مخصوص بنعت لا فتی و منصوص بذص انما گرفته و آن مشرکان حربی را یکسر بجان امان داده تیغ ذوالفقار نژاد را ازیشان دریغ داشت - کوکیا روز دوشنبه هفتم بهمن در یازده کره‌هی دیوگده ملاقات خان دوران بهادر و سایر دولخواهان دریافت یک لک و پنجاه هزار روپیه نقد و یک صد و هفتاد زنجیر فیل نرو ماده بر سبیل پیشکش تسلیم نموده تعهد نمود که در مدت سه سال چهار لک دیگر بخزانة عامه رساند و بعد از آن در تقدیم لوازم فرمان برداری اقدام نماید و هفتاد هزار روپیه مهمانی سران لشکر گذرانیده رخصت دیوگده شد - و خان دوران بهادر بعد از فراغ مهم بیدرنگ معلودت نموده متوجه درگاه عالم پناه شد *

بیدست و دوم آذر ماه سالهجه لولای مهرشجاع موکب جاه و جلال از افق دارالشرافت اجتمیر طلوع نموده پرتو ارتفاع آن برسمت دارالخلافه اکبر آباد تابست - چهارم ذی الحجه انصل خان و مکرمت خان دیوان بیوقات را با مجموعه عمده و کتاب دفتر و کاغذانجات زاید بر قدر ضرورت بجهت رفع کثرت اودو از شاه والا اعظم رخصت دارالخلافه دادند - و قریب دولت متوجه باری گشته شانزدهم نشیمن ملی کنار تالاب که تازه اساس پذیر شده بود نزول اسعد یافت ^۱ - و چون فرخنده منازل بر وفق خاطر خواست در کمال فرهنگ و خوش آیندگی و دلکشی رو داده اشراف بر تالاب سبب مزید نزعت و صفاء نظر و حسن منظر آن شده موجب افزایش سرمایه دل پسندی و نظاره فریبی گشته بود بی نهایت منظور و مرغوب

---

^۱ در بادشاه نامه رقم شده که منازل کنار تالاب باری در عرض دو سال بصرف یک یک و چهل هزار روپیه صورت اتمام یافت *

آمده تفرج آن باعث نشاط و انبساط طبع همایون گردید - بنابر آنکه
 سرتا سر آن همایون بنیاد از الواح سنگ سرخ یاقوت رنگ اساس یافته بود
 به لعل محلل موسوم گشت - بیست و سوم کنار تالابی که طرح انداخته روپا
 خواص است محلل ورود مسعود شد - و عمارت آنجا که همگی از سنگ
 گلگون بنابر فرمان همایون اساس یافته بود فوغ نزل اشرف پذیرفت -
 و از آنجا به فتح پور و از فتح پور بدو کوچ عرصه باغ دهره را که بنور منزل
 موسوم است در حقیقت منزل نور ساختند - بیست و ششم دی ماه مطابق
 هفدهم شهر شعبان سنه یکهزار و چهل و پنج کوکبه اقبال شاهجهانی و نشان
 شوکت آسمانی قرین دولت و سعادت جاودانی از باغ نور منزل متوجه
 دارالخلافه عظمی گشته خدیو اعظم و مالک الملوک عالم بافر یزدانی و شکوه
 ربانی بر فراز فیل کوه پیکر فرخنده منظر بتمکین صاحبقرانی متمکن شدند -
 و مهین شاهزاده جوان بخت دارا شکوه بطریق مقبره در عقب حوضه فیل چون
 نور دیده مردم صاحب نظر قرار گرفتند - و از زر پاشی بتحریر کف مبارک
 چون نیرسان احسان الهی زمین را در سیم و زر گرفته نثار چینان را از
 و آرزوی نیاز ساختند - و باین روش شایسته داخل دارالخلافه شده ازین رو
 سرتاسر اهل آن مصر عزت فوق افتخار بر سپهر اعظم افراخته رخساره بخت
 مندی بر افروختند - و بمیان مقدم فرخنده قلعه را نمونه طور ساخته اول
 بارگاه چهل ستون خاص و عام که بتازگی از آذین جشن دو عید یعنی عید
 سعید و وزن مبارک شمس بهشت آیین شده بود بقیض خاص فزول اسعد
 اختصاص یافت - آنگاه سرتخت میفاکار گوهر نگار که مجمل توصیفش پیشتر
 گذشت پذیرفته از برکت پای سربلندی آن سرور زبور عیمنت بل افروز
 فرخندگی گرفت نخستین امری که بشکرانه فتوحات تازه آسمانی و فیوضات
 بی اندازه ربانی مقارن این جلوس همایون عز هدیه پذیرفت نهی زمین

بوس بود که بعد از منع سجدهٔ تعظیم چنانچه سابقاً مذکور گشت بذایر دلائل امتحانی صوابگوینان دولت و دین تجویز یافته بود و درینولا از راه اشتباه بسجده ممنوع و مرفوع شد - و مقرر کردند که بجای تعظیم مذکور بعد از سه تسلیم معهوده یک تسلیم دیگر بجا آرند - و دستور اعظم مامور گشت که بر طبق این معنی فرامین مطاعه بحکام صوابجات قلمی نماید که همگان در وقت گرفتن فرمانها و خلاع بدین دستور عمل نمایند و بعد از انجام این مجلس و فراغ تفرج عمارات غسلخانه و حمام حریم خلافت از خلوت شاه برج صفوت و صفا مانند سعد اکبر طلوع فرمودند - روز دیگر چون پرتو حضور پر نور بر ساحت همایون انجمن عام و خاص که بانواع زیب و زینت آذین و تزئین یافته بود گسترده روی سریر خلافت را روکش محلّ فیض اعظم ساختند از شاهزادهای والا گهر گرفته تا سایر بندگان روی رو شناس همگی را بعنایت خاتم پادشاه افتخار و سرمایه اعتبار افزودند - آنگاه مراتب مناصب بعضی از امرا را باضافهٔ مناصب برافراختند - از جمله مرتبهٔ معتمد خان باضافهٔ پانصدی ذات پادشاه چهار هزار و دویست سوار رسیده - و راجه بیتبلداس از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و سه سوار سواراوی پذیرفت - خلیل خان قراول بیگی بمنصب دو هزار و سوار و هر کدام از باقیخان و سراندار خان بمنصب هزار سوار سربلندی یافتند - بهمن یار ولد آصف خان بتجویز منصب پانصدی در صد سوار مقرر گشت *

چون کیمه ستوده شیده خان نجابت نشان شاهنواز خان که از روز ازل شایان مسند آرائی صدر حرم محرم شاهزاده بلند اختر والا گهر سلطان اورنگ زیب بلند اقبال آمده ازین رو سابقاً بسعادت دامت نامی شده بود مراسم معهوده خواستگاری سمت ظهور یافته درینولا که بذایر مقتضای وقت هذگم ارسال ساجق در آمد بتاریخ هفتم ماه مذکور در اسعد ساعات سواراوی

شصت هزار روپيه جواهر گرانديها و مروج آلات ثمينه و مساري مبلغ مذکور نقد و چهل هزار روپيه از انواع اقمشه نفيسه بائينی که سزاوار اين دولت جاويد قرون باشد مصحوب مير جملة و معتمد خان و مکرمست خان و خليل الله خان بمفضل خان مشاورالیه مرسول گشت *

جسونت راى بم منصب هزارى هشت صد سوار و فوجدارى آنروى آب اکبر آباد سرافرازي يافت - و عبد الکريم بيگ برادر عبد الرحمن اتاليق عبد العزيز سلطان از سواراء النهار آمده سعادت ملازمت يافت - و بعدايت خلعت و خنجر مروج و شمشير ميناکار و منصب هزار و پانصدي ذات و هشتصد سوار و انعام بيست هزار روپيه اکرام پذيرفت - نهم ماله شاهد فرخنده سيمای هلال شوال بنابر بشارت قدوم فتوحات نمايان انگشت ايماء بشارت بر آورده آنرا از دور انگشت نما ساخت - و عموم اوليای دولت نامدار خصوص حاضران دربار گيتي مدار را درباره اقامت مراسم عيش و نشاط و شادي و انبساط تحريک نموده تهنييت و مبارکبادي داد - و در آن روز مبارک بادشاه ديندار اسلام پور عيدگاه را از پرتو حضور منور ساخته احيای سنت حضرت خير الانبيا بادای نماز مقرر نمودند *

يازدهم ماه مذکور موافق درم شوال مزاج مبارک از مرکز اعتدال انحراف يافته اندک مايه گراني پيرامون کالبد روحاني گشت - اطباى پايه تخت در تهليل مواد بتصفيه و تلطيف و قلع ماده مفسده بجهامست کوشيدند - و صحت عاجل رو داده نظام عالم و عالميان ديگر باره بحال معهود عود نموده ساير شاهزادهای کامگار و امرای نامدار بدستوری که در حالت عارضه از روی استشفاء مذکور و صدقات بيشمار باهل استحقاق عبي رسانيدند اتصال فيز بنابر شکرانگه حصول شفا بذل انواع خيرات نموده ساير نیازمندان بی سرمايه را بکمال تمنا و فديت مراتب غذا و استغنا رسانيدند *

آغاز سال دهم جلوس مبارک و ورود مسعود در دارالخلافه اکبر آباد بخیر و خرمی

درین فرخنده هنگام که سرور کشور چارم سپهر در عرض دوازده ماه بر بروج قلعه چرخ میثانی استیلا یافته آهنگ قرارگاه اورنگ عظمت خویش نمود بعد از انقضای هشت ساعت و بیست و پنج دقیقه و هفت ثانیه از روز جمعه بیست و دوم شوال هزار و چهل و شش هجری داخل دارالشرافت مقرر شده از روی کسب شرف و نیک اختیاری بر پلنگ چارپایه حمل مقرر گرفت - نیز اعظم اوج سروری و سعد اکبر برج دولت اکبری که بکمتر از نه ماه چهل حصن حصین تر از حصن چنبری باکثر ممالک جنوبی بسخیر نموده بخیریت و خوبی معاودت فرموده بودند - از میامن ورود مسعود ترک افزای دارالخلافه کبری شده همدرین ساعت سعادت پیرای فیروزی انتمای از نور حضور انور زینت افزای جشن نوروزی شده پیرایه پیرای آن فرخنده بزم رنگین گشتند - و روی سریر میذاکار گوهر نثار که باوگاه چهل ستون همایون از لعل آن معاینه چون دیده مردم صایب بصیرت صاحب نظر از نور مردمک نظر پیرایه زر و زبور گوهر آرایش پذیر گشته در عین زیب و زینت دلپسند و نظر فریب آمده بود از فرجلوس همایون زبور انواع سعادت و شرف پذیرفت - درین حال سایر شاهزادهای والا گهر فرشته سیرت نیکو محضر و اعیان امرای عظام با ملاء اعلی و ملائکه کرام موافقت نموده به تهنیت این عید سعید و مبارکباد فتوحات گذشته و آینده که از عالم بالا نصیب اولیای دولت جاوید آمده بود کما ینبغی پرداختند - و بشکران حاصل صحت مزاج و هاج آن فروزنده تخت و فرازنده تاج بمراسم ستایش و نیایش حضرت ایزدی اقامت نموده در باب ازدیاد مواد عمر

و دولت ابد بنیاد دست دعا بدرگاه واهب العطا یا برافراختند - و حضرت ظل الهی ادای حق اقسام عواطف نامتناهی و سپاس این مایه مواهب بی قیاس بافاضه داد و دهش و بخشش و بخشایش نموده بغایر مقتضای مقام در لباس کام بخشی کامرانها بجا آوردند - و نخست پیشکش سکار نواب تقدس احتیاج ملکه جهانیان بیگم صاحب مشتملبر تخت زرین منبت کار با دیگر نفایس بقیامت دو لک و پنجاه هزار روپیه از نظر اشرف گذشته آنگاه پیشکش سه گانه در درج سلطنت و درج دولت اعنی دارا شکوه و شاکه شجاع و مراد بخش مشتملبر انواع نوادر و جواهر بکری و کانی و مرصع آلات بمعرض قبول در آمد - روز دیگر پیشکش علامی افضل خان بقیامت یک لک روپیه و از میر جمله یک لک و شصت هزار روپیه و نصف ازین از شایسته خان و دیگر امرا که تفصیل آن طولی دارد بمحل پذیرش وصول یافت *

روز دیگر سوم فروردی ماه الهی خاندوران بهادر که درین یساق فروخته چنانچه در سیاق احوال سابق گذشته مصدر ابواب جافشانی و افعال شاق و مظهر انواع دولتخواهی در دفع اهل نفاق شده متصدی خدمات عمده و ترددات نمایان آمده از دکن متوجه حضور پر نور شده بود سعادت زمیندوس سده عرش رتبه دریافته دو هزار مهر و هزار روپیه بر سبیل نذر و تصدق گذرانید - و بتازگی کمال مزاحم عام بادشاه حقایق آگاه حقوق خدمت گذار در حق آن سردار حقیقت شعار خاص شده مشمول انواع رعایت گشت - و سایر خدمات پسندیده اش که از آنجمله بعد از کسر غنیم و فتح حصون تحصیل هژده لک روپیه بود از زمینداران گوندوانه و امثال ایشان محسن و مستحسن بنندگان حضرت خدیر زمان افتاد - چه از زمان حضرت جنت مکانی تا اکنون بلکه از عهد عرش آشیانی نیز هیچ سردار کار گزار بیگانه دوپست زنجیر نیل از غنیم نکرده بود - چون نوبت ملازمت بهمرهان خان مذکور رسید نخست

در روشن محراب پسر ابراهیم عادلخان که در قلعه اردگیر بدست آمده بود
 بشرف زمین بوس پای تخت سر بلند گردید - و با روزبانگ مقرر در قلعه
 اکبر آباد مقرر یافت - آنگاه سرداران عظام که در فوج آن عظیم الشان حسب الامر
 فضا نشان سعادت تعیین پذیرفته بودند مثل راجه جی سنگه و مبارز خان
 و صادهو سنگه هاده و راؤ امر سنگه و امثال ایشان بترتیب مناصب از امتیاز
 دریافت شرف عازمت اشرف مشرف گشتند - و همدیگر روز دو صد فیل
 بابت پیشکش کویا بنظر انور درآمده ده لک روپیه قیمت فیلان مذکور
 مقرر شد - بعد آن فیل گجتموتی بابت قطب الماک که بانواع توغیب
 و توهیب از گرفته یک لک روپیه را براق زرین از جانب خود ساخته بود
 گذرانید - و آن جانور نیکو منظر تئومند کوه پیکر که در حقیقت اکمل
 و اجمل افراد نوع خود بود بغایت منظور نظر مشکل پسند و مختار خاطر
 ارجمند آمده بدادشاه پسند موسوم گردید و یک لک روپیه قیمت آن قرار یافت -
 و در همین روز برکت افروز پرتو مزاحم سرشار بر ساحت مراعات احوال خان
 دران بهادر و غیره که در راه دولتخواهی از نهایت مرتبه جانسپاری و سر بازی
 چیزی باقی نگذاشته ازین راه استحقاق و استعداد حق گذاری اندوخته
 بودند انگنده جملگی را بهمه جهت سرافراز ساختند - چنانچه نخست
 خان نصرت نشان را بخلعت خاص چار فب زر دوزی و خنجر و شمشیر
 مرصع و دو اسب خاصگی با زرین و لجام زرین و فیل خاصه با ساز نقره و
 پوشش مختل دریافت و ماده فیل بر فواخته از اصل و اضافه بمنصب
 شش هزار ذات و سوار دو اسبه سه اسبه سرافراز ساختند - و برگشته شجاعت پور
 از صوبه مالوه که در خالصه شریفه چهار لک و پنجاه هزار روپیه حال
 حامل داشت در وجه طلب منصب آن دولتخواه که ده کور و هشتاد
 لک دام و بیست و هفت لک روپیه حامل آن میشود تذخواه فرموده

بخطاب نصرت جنگ نیز کامیاب نمودند - آنگاه از راه مزید مراتب مرید
نوازی و فدوی پروری بل بنابر مقتضای کرم جبلّی و جود ذاتی و طبعی
بر سر عنایت ربانی رفته فرمودند که اگرچه از سایر بندهای بادشاهی
در یورش مساعی جمیله بظهور رسیده همگی در هیچ باب کوتاهی نکرده
اند لیکن کوشش آن عقیدت کیش از همه بیش بود - چنانچه در جمیع
مراتب این نوازش بآن فدوی ارادت کیش که در جانفشانی و سربازی
در هیچ جا کوتاهی نورزیده منتی نیست بلکه بضرع شمشیر و زور سعی
و تدبیر این مایه دولت بی پایان بدست آورده و این همه عواطف نمایان که
در حق آن سردار جان سپار بظهور آمده سزاوار شایان آن بود - و این پایه
والا بمحض استحقاق و شایستگی یافته نه بمجرد تفضیل و انضال - و چون
این مرحمت عمیقه که برداشت آن از ظرف طاقت انسان افزون و ادای
شکرش از سرحد شهر بند امکان بیرونست از شیمه کرمه آن سرور سرزده آن
سعادت سرشت را از اظهار این مایه خوشنودی و رضامندی که همانا باعث
خویشمندی خالق باشد ممنون بخت فیروز و محسود خلائق ساختند -
درین مقام که جای گفتار نبود بلکه از غایت عجز گفتار زبان شکرگذار در کام
نمی گشت بعد از ادای آداب معهوده در ضمن کمال مراتب تششع و نیاز
بر زبان آورد که امثال این کمینه بندگان کهنه را حد و یاری آن نیست
که هرگاه بندگان حضرت ظل الهی از راه ذره پروری و مرید نوازی درباره
محقر خدمتی که بمحض کار گذاری اقبال و تائید آنحضرت در پیش
رفته باشد باین مایه مرحمت سرشار فرمایند در برابر آن بمقام شکرگذاری
در آمده سپاس گذاری این مایه الطاف بی پایان بجا آرد مگر لطف
حضرت بادشاهی گامی چند ازین بیش فرا بیش نهاده تقصیر بی زاری این
تهی هشت سرمایه شکرگذاری را عذر خواهی نماید - بعد از آن راجه

جی سنگه را بعنایت خلعت و خنجر مرصع و اسب توپچاق معزز ساخته
هزار سوار بر منصب سابقش که پنج هزاری چهار هزار سوار بود افزوده
پرگنده چانسو که که همسایه وطن او بود و یک لک روپیه حاصل داشت
در طلب اضافه مرحمت فرمودند - پس از آن مادهوسنگه بعطای خلعت
و اسب و چهار صد سوار که سه هزاری دو هزار سوار باشد و امر سنگه ولد راجه
گج سنگه بعاطفت خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب سه هزاری
دو هزار سوار سر افزای یافتند - روز دیگر منزل خان آصف صفات از میامن
مقدم سلیمان زمان رشک فرمای گلشن ارم گشته بنابر افزایش سرمایه قدر
و مقدار آن سپه سالار با سایر شاهزادهای نامدار و مسند آریان خردم حرم
خلافت نعمت خاوه همانجا تناول فرموده همان روز مراجعت فرمودند -
آن خان قاعده دان بنابر شکرانۀ قدوم سعادت لزوم بعد از مراعات رسوم
پا انداز و نثار و پیشکش نمایان از انواع نواذر و جواهر بقیمت پنج لک
روپیه از نظر اشرف گذرانید - درین ایام خیر انجام بهمه جهت بیست لک
روپیه پیشکش فراهم آمد *

دوینولا از عرضداشت حاجی وقاص مخاطب بشاه قلی خان
معروض واقفان عوقف خلافت کبری شد آنکه بهویت پسر سنگرام
زمیندار جمون که سابقاً در ساک بندهای درگاه سمت انتظام داشته
همواره حسب الحکم اومعی فوجداران آن نواحی بود بنابر خود رانی
که لزوم خود روی ست بخمال خام با متمدان آن حدود زمان یکی
داشت - چنانچه هنگام ملاقات فوجداران جمعی خود سر را بجهت دستگیری
و همپانی همراه خود می آورد - و در خدمات مرجوعه تهاون ورزیده بذخوی
که مرضی خاطر باشد سر نمی کرد - تا آنکه در تاریخ مذکور شاه قلی
خان او را طلب داشته آن تهمد کیش با پانصد تن از خویشان و هزار کس دیگر

ز سوار و پیاده و تفنگچی و نیزه دار و تیر انداز همگی آهن پوش و پولاد
 سلب فتنه پژوه فساد طلب باین انداز که یکبارگی معامله را بگرد گرداند
 از مقر خود روانه حضور شد - و چون خان مذکور از کیفیت آمدن او با بسیاری
 اعوان و انصار استشمام رایحه فساد نمود دانست که سر فتنه گری دارد بآنکه
 فرصت نیافت که بقیه مردم خود را که به تهاذ داری حدود و دیگر خدمات
 پراگنده ساخته بود حاضر سازد - ناچار جمعی را که در جوار جا داشتند
 و سر خود جمع کرده منتظر کار گذاری انظار طالع سعد نشست - آن بد طینت
 بمجرد رسیدن پیش از آنکه کسی دست بر آرد چنگ ستیز بخونریزی تیز
 کرده بیدرنگ با همراهان شمشیر کشیده بازو بمقابله شیران بیشه جنگ کشاد -
 مجاهدان میدان دین از کثرت اعدا و قلت اولیا نیندیشیده نصرت
 از تأکید آسمانی و اقبال حضرت صاحبقران ثانی خواستند - و بدفع دشمنان
 دین و دولت برخاسته رستمخانه خود را بر قلب اعدای ملک و ملت زدند -
 تا سه پهر روز مدار کاروبار بزد و خورد و گیر و دار بوده آخر کار دود از نهاد
 و دمار از روزگار آن کافر کیشان کفران اندیش بر آوردند - و آن سر گروه اهل
 کفران را با سایر منتسبان و اقران او که همه همیه جهنم بودند بدرک اسفل
 فرستاده کم کسی ماند که در بازگشت او به بنس المصیر تاخیری افتاده
 باشد - و از اهل نزاء و جهاد میر علی اصغر نقوشی بخشی کانکره و چند
 بختمند دیگر از سرخی خون شهادت و روسفیدی دیانت این سعادت
 چهره سرخروئی بر افروختند - چون خبر این فتح مبین که باعث وهن و ضعف
 کفر و تقویت و نیروی دین شده بود بمسامع علیّه بادشاه دیدار اسلام پرور
 رسیده بنابر عطای جلدوی تقدیم این شایسته خدمت خان مذکور را از
 مرحمت خلعت و فیل و نقاره مستظهر و گران قدر و بلند آوازه ساختند -
 از سواف حضور پر نور باقیالی ناصی برادر فتحی مصطفی که در من

سخننوی طبع روان دارد و در تصنیف و تالیف نغمات بر روش موسیقایی یونان و فرس بی نهایت ماهر است و تصانیف خود را که بر وفق ریخته طرز امیر خسرو و بنغمه هوش ربانی همد بر آمیخته لهذا بغایت مرغوب و مطبوع میسازد و طبایع افتاده - چون درینولا قصیده غرا در مدح این خدیو سخنور نواز بنظم آورده معروض داشت لاجرم آن حضرت او را به بخشش بر نواخته شاهد احسان را در صورت وزن آن موزون بزر که پنجهزار رویه بر آمد جلوه دادند *

✓ چون این مصر جامع یعنی اکبر آباد که در جمیعت و جامعیت و معموری و کثرت عمارت ثانی و نظیر خود بر روی زمین ندارد و بازارها و کوچهها بغایت کم عرض و جلو خانه بسیار کم فضا و تنگ ساحت دارد - و از کثرت آمد و شد مردم و افواج تائیدیان در اوقات ملازمت مخصوص در عیدها و جشنها آزار و اضرار بسیار بمردم می رسد - دیگر مسجد جامع که در خور عظمت و فسحت شهر و جمیعت مردم باشد درین شهر بنا نشد لاجرم بخاطر مبارک آوردند که این تنگی و کمی رفع شود - و بر طبق این عزیمت ذافع امر ارفع توقیع صدور یافت که مهندسان اصطولاب نظر در پیش دروازه قلعه میدان بیست مثنی بغدادی که قطرش یکصد و هفتاد ذراع بادشاهی باشد اساس نهند چنانچه در هر ضلعی از دو ضلع اطولش چهارده حجرة و ایوانی در پیش آن و در هر ضلعی از اضلاع باقی پنج حجرة که مجموع پنجاه و هشت باشد سوای ایوانها صورت وقوع پذیرد^۱ - بنابراین معماران چابک دست در همان موضع نخست طرح چوک بوضع مذکور انداخته بید رنگ در ساعت مختار رنگ ریختند - و چون مسجدی عالی اساس که سابق بر ساحل رودبار چون چنانچه

۱ در بادشاهنامه نوشته که در ضلع طویل چهارده حجرة و در ضلع قصیر پنج حجرة

مذکور گشت طرح انداخته بنای آنرا از زمین برآورده بودند و بنا بر فرط اهتمام
 بعمارت روضه مذوره اتمام آن موقوف مانده بود مع هذا از وسط معموره شهر
 لختی دربی داشت لهذا بخاطر مبارک آوردند که در یک طرف چوک
 مسجد جامع بنا فرمایند - درین حال نواب قدسی القاب شاهزاده فرشته
 سیرت جوزا طینت صاحبه عالم و عالمیان بیگم صاحب که پیوسته در پی
 افاضه خیرات و مبرات بوده همگی نیت بر بنای ابنیه خیر و بقاع بر
 مصروف دارند از حضرت خلافت در خواست تفریض احداث این پرستشگاه
 ایزدی نمودند - بنا بر کمال عنایتی که خدیو اعظم نسبت بدان ملکه عظمی
 دارند ناچار توقع مذکور را مبدول داشته بنای آنرا به متصدیان سرکار شریفه
 آن مهین بانوی کبری باز گذاشتند - و آن کار گزاران دیانت شعار از روی
 تدبیر نهایت اهتمام درین باب مصروف داشته نخست از جمله اراضی
 آن بقعه شریفه ارضی که بخالصه متعلق نبود مالکانرا بر وفق حصول
 مراضی همگان بطیب قلب راضی نمودند - چنانچه برخی را ده پانزده
 نرخ وقت افزوده تسلی بخشیدند - و باقی را که خواهش قیمت نداشتند
 منزل بهتر و با نزهت تو در عوض داده خرسند ساختند - آنگاه بساعتی سعد
 رنگ بنای خیر مذکور که بدین دستور از نخست اساس آن بر تقوی و بر فساد
 شده برین نمط ریختند - طول یکصد و سی ذراع بادشاهی و عرض صد و فضای
 صحن هشتاد ذراع مشتمل بر سه گنبد عالی در سمت قبله و پنجاه ایوان در
 اضلاع باقی - امید که تابنای دار دنیا پایدار و ثابت بوده ثواب این ابنیه خیر
 بر روزگار آن صاحبه زمان واصل و عاید باد - و چون رفع تنگی کوی و بازار
 که علت تخریب خانه چندین هزار بنده خدا می شد مستلزم تصدیع
 مردم بود لاجرم نظر بر صلاح حال رعیت ازین امر اغماض عین روی داد -
 و بیست و نهم ماه که دانشوران و سخن شنجان پای تخت همایون بخت

در انجمن حضور سراسر نور بر طبق دستور معهود سعادت باز دریافته شرف
 قرار داشتند و از هر جا سخن سر شده از هر در گفت و گو در میان بود - اتفاقاً
 بتقریب ذکر روش سلوک یکی از متصدیان شغل دیوانی صوبجات مذکور
 شد که آن دشوار معامله بغایت عرصه کار بر مردم تنگ کرده و مهمات
 سخت گرفته - آنحضرت فرمودند که این معنی موافق آئین کارگذاری نیست
 چه سخت گرفتن کارها و تنگ کردن ساحت امور باعث آن می شود
 که سستی و فتور در اساس پیشرفت کارها افتد و عرصه ملک بر فتنه و
 فتنه گران فراخ گردد - چنانچه در عهد ولایت حضرت امیر المومنین
 علی کرم الله وجهه باوجود آنکه آنحضرت خلیفه محقق و امام مطلق بوده
 بر وفق قول حضرت رسالت صلی الله علیه و آله و اصحابه کار فرمائی برحق و
 باحق بودند اصلاً کار موافق مدعای آنحضرت پیش نرفت - چه آنحضرت
 در هیچ امری از امور دنیا و دین دقیقه واری تجویز مسامحه نفرموده یک
 امحه مسامحه روا نمی داشتند - و اهل دنیا که نقطه مقابل دین و طرف
 آخرت بل فی نفسها باطل مطلق است طالبان حق نیستند و این معنی
 در مذاق ایشان تلخ و ناگوار بوده برداشت آن شاق و دشوار می آمد -
 لاجرم حق صرف را بر نیافته به پیرویه باطل محض شتافتند و تحریک سلسله
 فساد نموده فتنها برانگیختند - درین حال سلسله علویه و وارث
 ولایت حق مرتضویه اسوه اهل حال و قال قدوة ارباب عز و اقبال میوان سید
 جلال که جمال حسب و نسب را بخیال کمال فضل و افضال مزین دارد معروض
 داشت که آنحضرت خود نیز این معنی را صورت بیان داده اند که
 دار دنیا بدر پا قیام است یکی حق و دیگری باطل - من خواستم که
 آن دار را که قیامش بمدار وقوع دارد تنها بپای حق ایستاده دارم اصلاً
 معامله قوام نپذیرفتم - حضرت بادشاه حقایق آگاه که طبع اقدس دقیقه رس

آنحضرت بکار فرمائی حدت ناخن دریافت از هیچ نکته بی تفتیش نمی گذرد فرمودند که درین مقام جای ایستادگی خبر است - ازین کلام فیض نظام چنان لازم می آید که از وقت آنحضرت گرفته تا بمبداء فطرت ابوالبشر علیه اسلام احیانا پای بطل نیز درمیان بوده باشد و حالش که آنحضرت را از آن کلام این معنی منظور بود - درین وقت چندی از فیض یابان حضور پرنور آنرا بتاویلات دور و دراز ظاهر نمودند چنانچه هیچ کدام دلنشین و خاطر نشان نیامد - و در آخر کار خود فرمودند که این کلام را برین وجه تائیل باید نمود که در عهد برکت آئین حضرت خاتم النبیین مدار برحق محض بوده پیش رفتن امور در آنکمال بنابر آن بوده که بمیاس وجود مسعود آن موبد بتائید آسمانی اهل آفرینان راستی و درستی و حق پژوهی و حقیقت طلبی دیگر داشتند - و دلهای همگنان در آن محمل باوجود صفوت جبلی و صفای فطرت از پرتو عیقل مواعظ و نصایح آنحضرت جلا و صفای کلی پذیرفته خلاف حق و صدق بر آن قرار نمی گرفت بلکه بطلان و ناصواب در آن راه نمی یافت - لهذا تفسیق امور بر وفق نفس الامر میسر می شد و حق مطلق کما ینبغی از پیش می رفت - و برین قیاس در زمان حضرت خاتمی را شدین که بمقتضای قرب عهد رسالت معاینه مانند ساعت بعد از غروب آفتاب که بتاثیر پرتو آن دمی چند اثر فروغ باقیست و رفته رفته بظلمت می گراید بواطن اهل آفرینان نیز هنوز از یمین تاثیر نیر اعظم اوج نبوت نورانی بوده زنگ غفلت بر آن دست نیافته بود و چون بتدریج احوال زمانیان دگرگون شده یکبارگی بعد مطلق از عهد آنحضرت در مابین اتفاق افتاد و زنگار ظلمت بر قلوب ابتدای روزگار استیلا گرفت چنانچه کار بجای رسیده که ظلم پیشگام ظلمت سرشت اطفالی نو، وجود خلیفه بر حق اعظمی حضرت ذوالنورین نمودند - در خلال این حال خلل درمیان استقامت

حق و حقیقت راه یافته اقامت دنیا برپای حق دست نداد و ازین رو حضرت امیر را این معنی که مطلوب آنحضرت افتاده بود میسر نه شد و قرار داد خاطر خاطر آن سرور حق پرور صورت نه بست - چون این توجیه و جبهه بسبب تدقیق آن حضرت رو نمود همگان از برکت غور و خوض آن خسرو عقیدت اندیش دقیقه یاب بکنه این دقیقه رسیدند و باتفاق کلمه اقرار نمودند که این کلام را بهتر ازین تاویلی نمی توان کرد *

وقایع اردی بهشت چون مقتضای خاطر خاطر بندگان حضرت خلافت مکن آن بود که کار خیر شاه داماد تازه عروس نوجوانی و جوان بختی اعنی بادشاهزاده اقبال نصاب دولت نصیب سلطان اورنگ زیب بهادر در حضور اشرف وقوع یافته طوی دامادی آن بلند اختر ازین رو سرمایه مزید شدای و مبارکبادی اندوزد - بنابراین آن والا نژاد که حسب الامر اعلی از دولت آباد متوجه دارالخلافه کبری شده بودند در اسعد ساعات این روز برکت افروز نزدیک بمقصد رسیدند - و در باغ نور منزل که همیشه هنگام قدوم اسعد منزل نور می شود منزل فرخنده گردیدند - درین وقت بندگان حضرت از روی اظهار کمال مرتبه مرحمت و اشفاق بل بتحریر یک نهایت مراتب خواهش و اشتیاق آغاز انبساط و اهتزاز نموده شوق نامه رقم فرمودند - و این رباعی کلیم را بخط اشرف ارسال داشتند *

با مرده اگر زود در آئی چه شود

یا تاخته پیش از خبر آئی چه شود

زود آمدنت نظر بشوقم دیراست

از زود اگر زود تر آئی چه شود

و چون آن برگزیده ایزدی در لباس این مایه مرحمت بیقیاس باصداق نامه مباحث ابدی شاهزاده اقبالمند را نواخته آن سعادت پیوند را برین سر

ممنون بخت جاوید ساختند - آن ارادت منش ادب اندیش نخست
 سپاس عواطف بیکرانۀ خدیو زمانه حسب الامکان بدعای دوام دولت
 و مزید عمر جاوید آنحضرت ادا نموده آنگاه تسلیمات و سجادات غائبانه
 چنانچه حق مقام بود بجا آوردند - و بندگان حضرت نظر بافرایش درجۀ
 احترام و برداشت آن منظور انظار عنایت حضرت پروردگار مقرر فرمودند که
 شاهزادۀ جوان بخت فرخنده فرسلطان مراد بخش بلند اختر آن
 شاهزادۀ والا گهر بلند اقبال را استقبال نماید و یمین الدوله و امین
 الملت آصف خان سپه سالار و خان نصرت شعار خان دوران بهادر
 نصرت جنگ و علامی افضل خان دیوان کل و خان علوی نسب سید خان
 جهان و شایسته خان و جعفر خان و میر جملہ بخشی و موسوی خان صدر
 الصدور و دیگر امرای عظام و سایر ارباب مناصب والا در رکاب برکت نصاب
 شاهزادۀ عالمیان بذریعۀ شتافته خود را پذیرای سعادت اطاعت امر عالی و
 شرف استقبال کوکبۀ جاه و جلال آن درخشندۀ کوکب برج عظمت
 و جلال نموده همراه موکب سعادت بدربار سپهر مدار پیوستند - و دو پهر یک
 گهڑی از روز مذکور گذشته استلام رکن و مقام کعبۀ امانی و امال بجا آورده
 هزار مهر و هزار روپیہ برسبیل نذر و موازینی مبلغ مذکور بطریق نثار گذرانیدند -
 و بعد از ادای مناسک مقررہ و مراسم معہودہ بندگان حضرت بتحصیل عافیت
 بی پایان آغوش شوق کشادہ آن سرمایہ آرام خاطر و اطمینان قلب را کہ
 شایان انواع عنایات نمایان بود در گذار یافت کشیدند - و مدتی مدید آن
 نوگل گلبن امید را همچنان در بر نگاهداشته در عین مواصلت همانا ذخیرہ
 ایام مهاجرت دوری ضروری بر میداشتند - و بعد از اظهار اقسام تفتد و دلجوئی
 آن سزاوار انواع عواطف عمیمہ را در لباس عنایت خلعت خاص کہ فرد
 کامل مرحمت است بسرآفرینی اختصاص بخشیدند و در همین انجمن

والا نظام الملک که خان زمان او را از ساهو گرفته بخدمت شاهزاده عالمیان آورده بود سعادت ملازمت اشرف دریافت - و بسید خانچهار حواله شد که او را در قلعه گوالیار با دو نظام الملک دیگر که یکی در عهد اکبر بادشاه از قلعه احمد نگر و دیگری هنگام فتح دولت آباد بدست آمده بود یک جا نگهدارد *

روز دیگر که انجمن جشن وزن شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بزیب و زینت نظر فریب کمال آراستگی داشت مبلغ ده لک روپیه بجهت سامان طوی دامادی آن شاهزاده جوان بخت مرحمت شد - و چون سابق در سرانجام لوازم جشن عقد و زفاف بادشاهزاده معظم و شاهزاده اوسط و اکبر نواب قدسی القاب بیگم صاحب متصدی و متکفل سامان هر دو طوی عظیم شده بودند درین مرتبه نیز بندگان حضرت تجویز این معنی بفرموده مقر ساختند که متصدیان سرکار شاهزاده عالم و عالمیان خود سرانجام در بایست وقت نمایند *

بیست و چهارم ماه از واقعات منتهیان ممالک جنوبی بوضوح پیوست که خان زمان بهادر از دولت آباد بباظر طغیان امراض مختلفه دیروزین طبل بحیل کوفته بجوار سومنزل رحمت ایزد تعالی ارتحال نمود - بندگان حضرت از روی کمال قدردانی و حق داری بر فوت آن عقیدت کیش ارادت اندیش که از سایر خانه زادان در دایری و سپاهگری و کار طلبی و معامله فهمی همه وجوه پیش و از همه جهت در پیش بود متأسف شدند *

از سوانح این ایام فتی ولایت اوچینییه^۱ است و بقتل رسیدن پرتاب زمینداران سر زمین و کیفیت این معنی مبهم آنکه چون عبد الله خان بهادر فیروز جنگ با تایلین خود بر سر او لشکر کشید بانو خان نجم ثانی از صوبه اله آباد حسب الامر اعلیٰ بتخان فیروز جنگ پیوست -

۱ از ولایت اوچینییه این جا آن محال صوبه بهار مراد است که زیر حکومت راجه بهوجپور بود *

و فدائی خان از گورکھپور که جاگیر اوست بهکم کار طلبی طلبکار
 پیشرفت معامله ولی نعمت حقیقی آمده بی حکم داخل لشکر
 آن خان عظمت مکان شد - و آن هر سه سردار کار گزار بهم پائی
 یکدیگر بسمت بهوجپور که حاکم نشین آنحدود ست متوجه شدند - و نخست
 قلعه قصبه را که نهایت مرتبه حصانت داشت و پرتاب مقهور آنجا تحصن
 گزیده بود از روی کمال استقلال بحیطة محاصره در آوردند - و سرانجام قلعه
 کشائی چنانچه حق مقام بود نموده کار برآن باطل ستیزان تنگ گرفتند - باوجود
 این معنی بذایر استحکام و استواری حصار و آراستگی آن بجمیع اسباب
 قلعداری و بسیاری آذوقه و توپ و تغذگ و سایر آلات جنگ و وفور مردان
 کار و فرط کشتی و کوشش که از طرفین داد مردمی و مردانگی میدادند
 و از ستیز و آویز یکدیگر کام خاطر می گرفتند درین عرض آن قلعه بگرفتگی
 نگرائیده طول مدت بشش ماه کشید - کوتاهی سخن در آخر الامر از
 عدویندی و قلعه کشائی اقبال و مساعی جمیله دولت خواهان آن حصن
 حصین بکوزة تسخیر درآمده گروهی انبوه کشته کشته جمعی کثیر اسیر
 و دستگیر شدند - و پرتاب اوجینیه مقهور و مغلوب و مغلوب از بیم اولیای دولت
 قاهره با عیال و اطفال خود را بحصار قدیم بهوجپور رسانیده آنجا متحصن
 گردید - و خان فیروز جنگ با سایر سرداران بتایر مقتضای وقت که از آنجمله
 فتح حصاربندهای مغلوب غنیم بود بهجوم افواج رعب و هراس و کسر سطوت
 و مولت اهل خلاف شده شدت و حدت بیقیاس ارباب وفای بعد از استخلاص
 حصن مذکور نخست دست از عدویندی بازداشته بشور کشائی و قلعه
 گیری در آمد - و ده حصن منیع حصین از آن سرزمین که هیچ یک پای
 کمی در حصانت از بهوجپور نداشت بضرب شمشیر و زور تدبیر فرا دست
 آورده بسی زنانه سران را از پای در آورده برخائب هلاک افتاد -

خصوص در تسخیر قلعه تروهاک یعنی سه برج که بعد از قلاع مذکور مستخلص گشت جمعی انبوه را پی سپر ساخت - و زبودست خان و صوفی بهادر حسب الامر سردار بفتح قلعه کالاپور شتافته بعد از محاصره یک ماه آنرا بد کشش و کوشش تمام مستخر گردانیدند - و از آنجا سرداران باتفاق یکدیگر مظفر و منصور رو بدفع آن مقهور نهاده حصار بهوجپور را از سر غلبه و استیلائی تمام درمیان گرفتند - و در سد مداخل و مخارج و تضییق اطراف محاصره کوشیده آنچه در قوت و امکان سعی بود بفعل آوردند - و درونیان نیز در مقام مدافعه و ممانعه شده ثبات قدمی که نظر بحال ایشان از سرحد احتمال عقلی بیرون بود بکار بردند - چنانچه مدتی بهادران عسکر منصور را بآن مایه کشش و کوشش نگاهداشته خیره چشمی و چیره دستی از اندازه گذرانیدند - و عاقبت دلبران تهور شعار بقصد پورش سوزن انداخته راه حصار برداشتنند و رفته رفته خود را بدروازه رسانیده در قلع بنیاد و قمع اصل آن بد نهاد همت بوجه اتم نمائشند - و در تاب زمیندار معذول بذاب فرط بیباکی با بیباکان ارجینده از عقب فیل جنگی که باو مانده و بسیار سخت رو و سرش بود خود را تا دروازه رسانیده دمی چند تاپ صدمه بهادران آورد - و با جمعی از خیل سعادت که تهور ورزیده بدرون ریخته بودند در آویخته بعد از اندک زد و خوردی شکست خورده از میان بدر زد - و بهمارتی که تازه درون آن حصار ساخته بود پناه برده حصاری شد - و دو زنجیر فیل نرو ماده و فقره و نفیر که همراه داشت بدست بهادران افتاد - و در آن دار و گیر که در درون قلعه رو نمود دو پسر زبردست خان مظفر بیگ و فریدون بیگ بعد از نمایش دست برد بالا دست جان از بحر فدا بیرون نیارنده گوی سعادت شهادت بدر بردند و سرمایه سرخروئی و نیکو سرافجامی خود و روسفیدی و بهبودی حال

و مال پدر آماده ساختند - و چندین مرد مردانه نیز گلگونه خون جراحت نمایان بر رخساره کشیدند - و هواخواهان اطراف آن خانه استوار را که جای التجای پرتاب بود محاصره نموده درویشان را بباد تیرو تفنگ گرفتند - و از یک پهر روز دوشنبه پانزدهم اردی بهشت تا صبح روز شانزدهم از طرفین میان مردان کاری هنگامه مجادله و مقاتله گرم بازاری داشت - و در عین این گرمی آن خیره سر کوتاه نظر که بنابر امید سود سودای فاسد خسران دنیا و آخرت اندوخته بود بکملمای پی در پی اراده دور از کار نمود که درمیانه راه فرار کشوده خود را بکناری کشد - و لیکن از سخت کوشی و تنگ گیری دلیران قرار داد خاطر ناقص صورت نمی بست - و هر بار تن بعار فرار داده چون اختر راجع بمقر نکوست خویش بازگشت می نمود و چندی از همراهان را بکشتن سپرده خود جان بدر می برد - و در آخر کار که عرصه بسیار تنگ شد نیت جوهر نمائی جمعیت یعنی قتل عیال و اطفال که راجپوتان آنرا جوهر خوانند چنانچه مکرر گذشته در خاطر شکسته بست - و چون باین اراده قرار گشته شدن بخود داده نکست بر سر جوهر نمودن آمد براه نمائی صواب گویان اختی از نخوت و استکبار فرود آمده راه فروتنی و انکسار گرفت - و کس نزد خان فیروز جنگ فرستاده پینهار جوی شد - و لیکن از زور آزمائی قلق و اضطراب تا رسیدن جواب تاب صدمات متواتر بهادران زیاده سیماب وار آهنگ فرار نمود - و از کوتاه نظری عریان شده خواست که درین لباس با زن خود بیرون رود - اتفاقاً خواجه سرلی که در ملجأ سمت مفرو او مقر داشت آن عاری لباس تنگ و عار را ده خلع خلعت حمیت و غیرت از خود نموده می خواست که با یکجهان خواری و بی اعتباری با ناموس خود فراری شود زنده با زلفش بدست آورده نزد خان فیروز جنگ برد - و آن منزل نیز در قبضه تصرف آمده اکثر اموال او بچنگ

سپاهیان افتاده او با زن زندانی گشته سایر پیروانش پیشتر بطبقهٔ زیرین
سفر روانه شدند و محبوس مطمونه درکات بنس المصیر گردیده آنجا مقرر
جاوید گرفتند - و آن حدود از شر وجود ناپاک بیداک پاک شده رعایای
اطراف و متردین طرق از دست تغلب و راهزنی ایشان رستند - و چون
خبر این فتح مبین در تاریخ مذکور بمسامع علیّه ایستادهای پایهٔ سریر اعلی
رسید بی توقف امر اعلی بقتل آن خود سر صدور یافت - وزن و مالش
در جلدوی این شایسته خدمت نمایان بخان فیروز جنگ مرحمت شد -
و آن سردار مروت شعار اکثر آن اموال را از سپاهیان بازپافت نموده
پیشیزی از هیچکس نگرفت و زنش را در دایرهٔ اسلام آورده بحبالهٔ ازدواج
شرعی نبیرهٔ خود گرفت *

انعقاد انجمن طوی عقد زفاف شاه داماد نوعروس

جوان بختی و تازه جوانی اعنی خرم بهار

گلشن دولت صاحبقرانی و نونهال سرایستان

اقبال شاهجهانی شاهزادهٔ والا گهر

سلطان محمد اورنگ زیب

بمهار دریا دل و بیان

سوانح ابدی اتصال

کار گذاران عالم بالا یعنی پیشکاران کارخانهٔ قضا و قدر ایزد تعالی
که پیوسته در پی بسیج ناگزیر وقت و درنایست حال این دولتکدهٔ والا افتاده
مادهٔ مزید بخت و اقبال خداوند این جاردانی دولت خدا داد آماده می
سازند - و همواره پیشنها خاطر عاقبت بین فرجام نگر ایشان آنست که این

معنی در هر صورت که زیاده رو دهد پیشتر و بیشتر بسرانجام آن پردازند - و چون بار و دوحه وجود برومند آن برگزیده حضرت واجب الوجود را بکثرت فروع و اغصان یعنی تعداد اولاد امجاد که اهم آن مهمات است تقویت و برومندی ابد داده اند ظاهر است که مراتب کیفیت و کمیت ثمره که نتیجه وجود شجرات برپایند فروع آن پیشتر مترتب می گردد لاجرم بروفق مقتضای وقت و موسم در تربیت مقدمات آن کوشیده فصل بفصل مساعی جمیله درین باب بذل می نمایند - چنانچه سابق از روی کمال تفضل و افصال بذایر حصول آمال سایر کامل نصیبان این عهد تا ابد که از میوه مراد آن بگام می رسند و از ظل ظلیلش بهره حیات جاوید برمی دارند مکرر بتبیه لوازم این کار خیر پرداخته اند و کاروبار عالم و عالمیان درین ضمن ساخته - درینولا که هنگام پیوند سرسبز شاخچه دوحه اقبال بی زوال و گرامی اصل اصیل این حدیقه دولت بی زوال در آمده بود یعنی وقت وصلت شاهزاده جوان بخت سعادت مند اعنی بالغ نصیب فطرت خدا داد کامل نصاب طالع ازل آورد و مادرزاد سلطان اورنگ زیب عالیقدر والا نژاد که در حقیقت سرویست زینت افزای گلستان دولت و اقبال و نونهالیست از ساستان جنة و جلال با نازه نخلی از ریاض سیادت واجلال در رسیده بود و اسباب مقدمات آن در عالم علوی دست بهم داده و درین عالم نیز سایر مراسم و لوازم وقوع آن چهره ظهور برافروخته و ساعت مختار که حالت منتظره بود انواع استعداد اندوخته - بذایرین مراتب بتاریخ شب در شبیه بیست و نهم اردی بهشت سال مطابق بیست و دوم شهر ذی حجه سنه یک هزار و چهل و شش هجری که هنگام اقامت رسم خدایندی بود از منزل خان نجابت نشان شاهنواز خان حنا و لوازم آن بساز و آیینی که سزاوار این دودمان خورشید مکانست آسمان

مکان و درخت سلسله صفیه صفویه باشد آوردند - و در غسلخانه سپهر نشانه محفل حنفی اندیخته باقوان قاعده دان بدستور معروف افاضل سایر بندهای درگاه را چون انگشت شمع فروزان از پرتو این نشانی نورانی ساخته سرانگشت آن نوجوان را رنگ عذاب خندان پسته لبان دادند - و مالهای زرینار و سیمکش که روکش انوار تار شمع بل رشک علاقه دستار مهر انور بد بر آن بستند - و سایر رسوم دیگر از قسمت فوطهای زربفت و انعام کدبانوان بوقوع پیوست - و شب آینده آن ساعت مختار بجهت عقد و زفاف فرخنده چهار گهری پیش از بامداد اختیار شده سرشام نخست آن سرافراز عنایت بی پایان را بمرحمت نمایان سروپای گرانمایه مشتمل بر خلعت فاخره با چار قب زر دوزی و دو عقد مروارید شاهوار سرمایه افتخار بخشیدند - و اعطای شمشیر مرصع و از آن جنس پرده و جمدهر مرصع با پهلوانه و دوسر اسب تبجاق مزین بزین مرصع و طلائی ساده و فیل خاصکی با یراق نقره و پوشش مخمل زربفت و ماده فیلی همیشه مراحم عمیمه گردانیدند - آنگاه بدست مبارک سپهر مروارید غاطان و تولوی درخشان که همانا خرمی بود از در همین بل از خوشه پروین فراهم آورده بر سر فرخنده فر آن والا گهر بستند - و تارک مبارک آن دره التاج خلافت هفت کشور را که همانا نازل منزلت ماله منیر در منزل ثریا بل مهر انور در برج سنبله بود روکش سپهر پراختر گردانیدند - و در وقت رخصت مقور گردانیدند که قره العین اعیان خلافت جاوید سلطان مراد بخش با سایر ارکان دولت و امرای عظام و ارباب مناصب والا از راه تعظیم شاهزاده رفیع القدر عظیم الشان همه جا همراهی گزینند - و از روی نهایت عنایت اکتفا بدین نوازش نمودند خود بدولت و سعادت کشتی سوار منزل نشان سعادت نشان شاهنواز خان را شش گهری از آن لیلۃ القدر مانده بپرتو حضور پر نور رشک فرمائی منازل قمر

و غیرت بیت الشرف مهر انور ساختند - و از فرقد رم همایون و به یمن قدم
 مبارک که تاج تارک سرافرازان است فرق افتخار سرمد آن خان والا مکان را
 باوچ طاهر فرقدان بر افراختند - و در همان ساعت مختار بحضور انور عقد آن
 خجسته پیوندد اجمند بسته ابواب مزید میمنت و برکت جاوید بر روی
 همگنان کشادند - و در آن فرخنده شب سرتاسر زمین دارالخلافه مبارک
 خصوص از پای درشن برکت مسکن و طرفین ساحل رودبار جون و عمارات
 و باغات اطراف و ساحات میدان حریم دولتخانه والا تا منزل شاهنواز خان
 همه جا از نور چراغان که بطرح نقاشانه چراغ افروزی شده بود نمودار رادی
 صحن ایمن و نور کوه طور گشت - و فضایی هوا از در و بام دارالخلافه گرفته تا
 سقف چرخ اخضر از گل افشان انواع آلات آتشباری که بستاره باری در
 آمده بود همه را نثره و ثریا فرو گرفت - و از نور ماهتابی که همانا در هر گوشه
 آفتابی جهانتابی از سر گرفته بود فرسوده کتان ماه منیر مهتابی شد - و فرط
 اهتزاز تماشای چرخ و گلپزان که جهانی را از جا در آورده بود سپهر
 خمیده پشت را از سر نو بچرخ و سماع در آورد - منجمله از آن لیلۃ القدر
 نشاط عالم و نوروز انبساط عالمیان تا چند روز هذکامه خوشحالی و فارغالی
 اسافل و اعالی اهل دارالخلافه گرمی داشت - و خاص و عام داد دل
 و کام خاطر از داد و دهش و بخشش و بخشایش داده کبر و عمر رفته
 و آینده گرفتند - و خصوص اهل رود و سرود که ساز سوز و سوز ساخته
 بر است کردن برگ عیش و عشرت پرداخته بودند چو غنا افروخته سرمایه
 استغنا اندوختند - و سخنوران و ثنا سنجان درگاه والا که بمقتضای مقام قصاب
 تهنیت آمود در سلک نظم کشیده بودند صلبای نامیافته بفیاض
 مرتبه تمنا واصل شدند - از جمله طالبی کلیم د تاویم آن فرخنده طوی
 قطعه بنظم در آورده معروض داشت *

نظم

جهان کرد سامان بزم نشاطی
 که گل‌بانگ عیشش بگردون رسیده
 قران کرده سعدین دولت بفرحی
 کزینان قران چشم عالم ندیده
 فلک رتبه اورنگ زب آب آنکه بختش
 سزاوار تائید جاوید دیده
 نهال بسرومند شاهي که دولت
 چو اقبال در سایه اش آرمیده
 خرد گفت تاریم جشن زفافش
 دو گوهر بیک عقد دوران کشیده

پنجم خود ادا خان سعادت پیوند شاهنواز خان پیشکشی در خور
 قدر خود مستملک جواهر نوادر و نفایس امتعه هر مکان بنظر انور
 خدیو هفت کشور گدازید - و باین روش حق شکران مایه نوازش
 بیکرانه که والا حضرت خدیو زمانه در آن ایلة القدر عیش و عشرت پرتو
 یمن - اودوم انور و برکت قدم اسعد بر منزل او گسترده اورا بلند پایه
 و عظیم منزلت نموده بودند و سرمایه مفاخرت سرمد و مبهات
 جاوید او آماده نموده حسب المندوب ادا نمود - چه بنابر پاس
 مراتب رسم معهود و آئین مقر که از نهایت مرتبه شرم و آزر
 ناشی است آن شب در حجاب اختفا و پرده احتجاب مانده
 سپاس این مایه عنایت بیقیاس بجا نیارزده بود بعد از تقدیم آداب معهوده
 درین صورت ادا نمود - و بنزدگان حضرت سایه عاطفت برعایت جاذب آن

خان عقیدت نشان و ملاحظه خاطر شاهزاده بر پذیرش موازی یک یک
روپیه از آنجمله گسترده *

ششم ماه مذکور منزل شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر از پرتو
قدوم سعادت لزوم بهره‌ور شد - و مراتب آرایش و پیرایش آن محفل
بهشت آئین که در عالی منزل بادشاهزادگی آنحضرت انعقاد یافته
بود از برکت حضور آن خدیو عالم افزایش پذیرفت - شاهزاده سعادت مدش
نخست اقامت رسم پا انداز و نثار تقدیم رسانیده و پیشکش نمایان از جواهر
و غیره کشیده موقع قبول یافت - آنگاه حسب الارشاد والا سایر ارکان دولت
و اعیان حضرت را بموجب دلیل مختلح ساختند - یمین الدوله آصف خان
سپه سالار دو تقوی پزچة درست و شمشیر مرصع - دستور اعظم افضل خان و
خان دوران و سید خانجهان خلعت فاخرة با چار قب زردوز - چندی از
عمده‌های درگاه گیتی پناه خلعت با فرجی - و چندین تن از
بنددهای روشناس به خلعت تنها - درین روز شایسته خان خلف
یمین الدوله آصف خان سپه سالار از تفویض صوبه‌داری بالا گهات بجای
خان زمان سعادت اندوز شده مامور گشت که قبل از شاهزاده بلند اقبال
بدولت آباد رسیده نیابتاً به نگاهبانی آن حدود پردازد - و همدین
روز پیشکش اسلام خان صوبه‌دار بنگاله مشتمل بر چهل فیل نر و ماده از آن
جمله هفت زنجیر مزین به یراق سیمین و پنجگانه اسپ تانکن ابلق با دیگر
نقایس آن ملک از نظر اشرف گذشت *

هفدهم خان دوران بهادر نصرت جنگ بعنایت خلعت و شمشیر
خاصگی و فیل والا مرتبه شده و از مرحمت اسپ یکران دولت
و کامروانی بی پایان زیران آورده لکام کام بدست آورده - و معزز و مکرّم
اختصاصت مالوه یافته مامور شد که از راه ولایت بندپله راهی گشته در

تنبیه و تادیب فرقه ضالّه بندبیله که پرتوی راج نام خورد سالی از اولاد
چهار مقرر بدست آورده خمیر مایه فساد و شورش ساخته اند کما ینبغی
سعی و کوشش مبذول دارد - درین تاریخ شاهزاده والا گهر سلطان محمد
اورنگ زیب بهادر طاوسی طویغون که قطعاً نقش و نگار ملون مقرر والوان
مطوق مطوس نداشت از نظر مقدس گذرانیده مشاهده آن طایر عجیب
منظر نایاب موجب اعجاب همگان گردید - و آن جانور بدیع الوجود عدیم
المثل در جنگل اسلام آباد یافته شده بود و یکی از اهالی آنجا بتحقیق
نزد شاهزاده عالیمان آورده - بنابر آنکه تا غایت طاوس سفید بنظر اشرف
در نیامده بود بسیار غریب نما گردید - دهم ماه مذکور بوضوح پیوست
که باقر خان نجم ثانی صوبه دار اله آباد که سپاهی صاحب تردد بود
بالذک مایه عارضه جسمانی به فساحت آباد عالم رحمت رحمانی
شتافت - و سید شجاعت خان بارهه بعنایت خلعت و شمشیر و فیل
و منصب چهار هزار ذات و سوار سر افزای یافته رخصت صوبه
مذکور شد *

درین ایام متصدیان مهمات شریعت اهالی سهند بعرض اشرف
رسایدند که دلیپ نام هندو بنابر زیاده سرب و ازدیاد مواد مالداری
و وسعت دستگاه مسلمانی را باشش مسلم در خانه خود محبوس
داشته همگنانرا بجهور بر کفر و شرک میدارد و هر یک را بنامی از اسمعی
هندوئی بدنام ساخته - از جمله آن زمره ستم رسیده سیده زیب نام که
لورا گدّا ناعیده بروز نزدیکی می کرد و فرزندی متولد شده - بی توقف
حکم معلی صادر شد که آن شقی را بآن مظلوم و مظلومه چند بدگاه
حاضر سازند - چون فرموده بظهور پیوست و در دارالعدالت آن قضیه
بدرجه ثبوت رسید حسب الحکم اشرف نخست آن ملعون را تکلیف

اسلام نمودند - چون سرشت زشت آن بد نهاد از آب و گل کفر و کفران
مخمر بود دست از کیش باطل خود باز نداشته پای براه حق نهاد -
فی الحال عملی اعمال دار العدالت که پیوسته اجرای حدود احکام
بر مجاری اوامر و نواهی ملت حقه حضرت رسالت پناهی علی الله
علیه و آله و اصحابه می نمودند آن خسران مآل را سر تا سر اعضای تن از
یکدیگر جدا ساخته هر بند را در سردهگذاری بر سر دار کردند و بدین طریق
جزای کردار آن نابکار را هم در دار دنیا بگذار روزگار گذاشتند *

پانزدهم تیر معروض واقفان پایه اورنگ خلافت شد که افغانی کافر
نعمت از جمله غلامان مختار خان بهنگام بازخواست محاسبه و مصادره
از روی جهل افغانی بیخبر زخمی مذکور بر آن خان مرحوم زد - و خان نیز
در زخم داری جمده بر آن نابکار انداخته چندان کاری نیفتاد بر فور از
دست دیگران بقتل رسید و آن سید مظلوم نیز آنجهانی شد *

وثایع امرداد از سوانح این احیان توجه موکب اقبال بصیدگاه باری
است - اگرچه در ایام تابستان که بوم و بر اکثر ممالک هفت کشور از شدت
حرارت هوا سموم خیز بوده هر جا غدیر یست و آبگیری چون دست مدخلان
و دیده قساوت منشان خشک و بی نم می باشد اما در موسم برسات
سرتا سر زمین دلنشین ارم نشان یعنی اقلیم اعظم هندوستان که کشور اکبر
آلهی بل خرم بوستان فیض نامتناهی است از فرط بارش سحاب شاداب
که معانته چون بحرین کف گوهر بار خدیو روزگار عالمی را سیراب فیض
تمذا دارد باغ و راغ و در و دشت و هامون و کوهسار این گل زمین
فردوس آئین خصوصاً ساحل انهار و کنار جویبارش چون پشت لب
سبز خطان از سبز نوخیز همانا بگام دل اهل نیاز است و چون چشم کودک
مخمل در خواب ناز و در هر گوشه نالی کوثر مثال و آبگیری دلپذیر و

رود های سلسبیل ورود از آب صافی زلال مالا مال شده چون کامروایان فیض جود این ظل افروز وجود بر وفق مدعا سرشار فیوضات می باشد - بنابراین کشش خاطر مبارک بندهگان حضرت بسیر اطراف و نواحی دارالخلافه سمت ظهور یافته عزم این معنی زبور حزم پذیرفت - و بی اختیار بسوی عیدگاه باری که بنابر لطافت آب و هوا و فسحت فضای روح افزا و سرسبزی ریاض ارم آسا هزار باره از مرغزار شعب الوان فارس و سندستان چین و خطا دست برده و با این معنی از هر دست شکار خاصه آهو بروجه دلخواه در آن سرزمین صورت می بندد از دیگر نزهت کدها خاطر فریب پسند اختیار افتاده بروز یکشنبه چهارم ماه مذکور ماهچه لوی کوبه خلافت که چون کوب بخت و طالع مسعود اولیای دولت ببزوال همواره در اوج صعود است مزید درجات ارتفاع یافته پر تو اقبال بر سمت مذکور گسترده - و حضرت بادشاه همه راه تفرج کنان و صید افکنان اسب طلب و نشاط را بجوان در آورده کسب اهتزاز و انبساط می فرمودند - و در آن صحرای گشت و در و دشت که از جوش سبزه رنگارام غیرت معدن زمرد چرخ اخضر گشته بود در عین تفرج گلگشت جا بجا سرگرم صید وحوش و طیور آمده در هر زمین از خون شکاری سیل خون جاری می ساختند - چون نشیمن های دلنشین تالاب باری که به نعل محل موسوم است از پذیرش پرتو حضور پرنور روکش کان بدخشان گشته مجاز این اسم اسمی حقیقی گرفت روزی چند آن سرزمین ارجمند بخت رشک فرمای طایر فیروزه گون گردون بوده در عرض این اوقات دو قلاده شیر و بیست نیله گاو و شصت آهو شکار فرمودند - و از آنجا براه صید گاه رویداس متوجه دارالخلافه شده بیست و سوم ماه در قرار گاه اورنگ خلافت نزول فرمودند *

بیست و چهارم در ضمن واقعات صوبه تته واقعه بدیعه از بدایع عالم کون و فساد که در آنصوب اتفاق افتاده علت اضرار و آزار بلاد و عباد شده بود معروض سامعه والی بادشاه هفت کشور خدیو بحر و بر گشت - و کیفیت آن برین نهج بود که در شهر مذکور و مضافات و توابع آن نخست بارانی در نهایت شدت و کثرت که همانا از باب نزول نوعی از عذاب بود دوازه پیر متواتر متقاطر شده مقارن آن صرصری عاصف در غایت عنف که گوئی از مهیب نغمت آلهی وزش پذیرفته بود هبوب آغاز نمود - و باعث انهدام اکثر عمارات شده آدمی و حیوانات دیگر ازین راه راهی عدم آباد گشتند - و اشجار کهن سال تناور را ریشه کن ساخته از بیخ و بنیاد انداخت و ازین طوفان شدید شورش در دریای شور افتاده بنکوی طغیان نمود که اکثر اطراف ساحل را فرو گرفت - چنانچه بهر جا رسید از اثر آن شوره بوم گشته استعداد کشت و کار بآن نماند - و از فوط تلاطم دریا و تراکم امواج ساحلش یاد از شدت ت موج قلزم بل از طوفان فوج میداد - و ماهی بسیار و دیگر جانوران بحری بکنار افتاده بری شدند - و قریب هزار کشتی غله بار و خالی که از پرگانات حوالی بشهر می آمد چه درمیان غرق گشته و چه بساحل رسیده از صدمه تلاطم امواج درهم شکست *

سوم خرداد سلخ ربیع الاول سنه یک هزار و چهل و هفت هجری فرخنده محفل جشن وزن مبارک سال چهل و هشتم عمر بیشمار خدیو روزگار آذین پذیرفت - و بر آئین هر ساله مراسم معبوده این خجسته روز بظهور آمد - و اضافه منصب و افزایش وظایف و رواتب بدستور مقرر وقوع یافت - چنانچه مرتبه شاهزاده اعظم سلطان دارا شکوه که دوازه هزاره هشت هزار سوار بود از اصل و اضافه بدیجه

پانزده هزاری ذات و نه هزار سوار رسید - و دو هزاری هزار سوار بر منصب شاهزاده شاه شجاع و سلطان اورنگ زیب بهادر افزوده دوازده هزاری و هشت هزار سوار قرار یافت - چون پیشتر شاهزاده کلان از عنایت آفتاب گیر مرحمت پذیر گشته تارک مباحات به سپهر برین رسانیده بودند درینولا پرتو عنایت بی عنایت بر عایت جاذب این دو بلند اقبال گسترده بدان مرحمت نامنماهی هر دو شاهزاده را در سایه عاطفت ظل الهی جا دادند - سرانداز خان و باقی خان غلامان خاصه هر یک از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه نخستین به فوجداری پیسواره از تغیر الله و پدر بخان و دویمین بفوجداری اسلام آباد چپتره سرانرازی یافت *

درین ایام از خاصیت حسن نیت خیر بادشاه روزگار دادگر نیکو کار ابواب فتح الباب رحمت الهی از درگاه نابسته در فیض مبداء بر روی زمین و زمان باز شد - و کیفیت این معنی آنکه چون بسبب عدم بارش که در عین برشکال اتفاق افتاده باعث شدت و گرانی و مخافت قحط خاص و عام آفت زده دهشت و وحشت تمام گشته بودند - پنجروز پیش ازین علما و فضلا و اهل قال و حال و اصحاب و رج و تقوی خصوص سید عالی نسب والا حسب سلاله سلسله ولایت و فضل و کمال سید جلال و قاضی محمد اسلام و ملا عبد السلام مفتی و شینج مجیب علی سهرندی و مظهر بدایع شینج ناظر حسب الاشارة بتماز استسقا شتافته بودند و همانا چون منظور نظر رافت عالم بالا آن بود که کمال قدر و مغزالت این بادشاه ولی شعار صافی نیت خالص طویت در آن والا درگاه بر عالمیان بدرجه ظهور پیوندن بآنکه ادعیه صالحه علماء و فضلاء ملت حضرت خیر الانبیا صلی الله علیه و سلم موقوف اجابت

یافته بود و رتبه دین متین آن حضرت بر اهل شرک این کشور ظاهر گشته
فی الجمله بارشی روی نمود - اما چون فیض عام وجود تام را در حیز تاخیر
نگهداشته بود درین روز برکت اندر که سال میلاد سعادت بنیاد آن حضرت
صلی الله علیه و سلم بود از برکت فیض قدوم سعادت لزوم حضرت
خلافت مرتبت ابواب مغلقه فیوضات مطلقه بر روی عالمیان مفتوح
ساخت - و از بدل این موهبت نمایان که ببرکت آن شایان مرحمت بی
پایان آهی رو داده بیم جهانیان بامید عشرت مبدل گشت *

نهم شهر روبر میر جمله بخشی بمرض تاگهانی لقوه و فالج آنجهانی
شد - چون آن سید کم تعارف که بذات خوشونت طبع و عدم رقت منش
مدار کار بر عدم مواسا و مدارا نموده از حسن سلوک مطلقاً بهره
نداشت و باوجود درشت گوئی و یک پهلویی بسوء عقیدت و عدم
ارادت متهم بود بلکه اظهار تعصب در شیوع مذهب می نمود لهذا
اطوار و اوضاع او مرضی خاطر پسند بندگان حضرت نبود و بعد از فوت
موقع ترحم نه شد - چنانچه سایر بندهای مرحوم را بخوبی یاد
می فرمایند و او بدین سعادت استسعاد نیافت - معتمد خان بجای او میر
بخشی و تربیت خان بمنصب دوهزار و دویست سوار از تغیر
خان مذکور بخشی دوم شده هر دو بخلعت کامگاری یافتند - سیزدهم ماه
پرتو خورشید ورون مسعود بر منزل دلنشین رفعت نشان جعفر خان که
درینولا بر ساحل رودبار چون اساس یافته بود تافته - از آخر روز تا یک
پهر شب شنبه انجمن ماهتابی از بارقه حضرت پر نور فیض اعظم روی زمین
سمت جهانیانی داشته خانه ازین سعادت فیض ابدی و صاحب خانه
کامیابی اندوخت *

رخصت بادشاهزاده جوان بنخت محمد اورنگ زیب بهادر به دولت آباد

چون بعد از وقوع طوی دامادی آن شاهزاده والا گهر نامور به
خجستگي و فرخنده فالي که در کمال شادي و مبارکبادی رو داد ساعتی
مختار برای رخصت بمقرر مسند آن والا نژاد که عبارت از دولت آباد ست
بروفق خاطر خواه یافت نمی شد بذکر آن مدت پنج ماه فیض پذیر فوز شرف
حضور اسعد بودند - درینوقت که بعد از انقضای دو نیم گهري روز یکشنبه بیست
و سوم ربیع الثانی ساعت فرخنده اختیار افتاد بندگان حضرت از روی
عنایت و مرحمت آن شاهزاده ارادت سرشت عقیده آنین اقبالمند سعادت
پیوند را مشمول کمال رضامندی و خوشنودی و خورسندی و مقرون ادعیه
مستجاب و مصحوب فائده بخشید الکافین سپردند - و هنگام دستوری
عنایت خلعت خاص و خنجر و شمشیر خاصگی و دو اسب محلی بزین
و ساز زر و فیل نامور مزین به یاق سیمین و صد اسب عراقی و ترکی ضمیمه این
مایه مراحم عمیمه معنوی شد - و سرزمین ملک بکلان که بغایت خوش آب
و هوا مشتمل بر معمورهای معمور است و در عین ملک بادشاهی مابین
خاندیس و دکن و مضافات سور و گجرات اتفاق وقوع دارد حسب الالتماس
آن بلند اقبال بر سبیل التمغای ابدی یعنی اقطاع سرمدی بآن نیرومند رکن
رکین دولت جاوید مرحمت فرمودند که بعد از وصول بدولت آباد تجمیز
عساکر ظفر مآثر بجای آورده از تغاب بهرجی زمیندار آنجا انتزاع نماید -
غیرت خان برادر زاده عبد الله خان از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی
ذات و دو هزار و پانصد سوار و صوبه داری دهلی و آگاه خان بمنصب
هزار و ذات و دو هزار سوار و صوبه داری آنروی آب اکبر آباد کامگاری یافتند *

کشایش کشور ثبت به کلید اقبال بادشاهی
و شکست طلسم بند حصون اشکال پیروند
آن به نیرنگ سعی و تدبیر اولیای
دولت ابد پیوند مختتم بذکر
قلیلی از سوانح ابد خاتمه

الله الحمد و المنة که بحکم استعداد ازلی مقالید گنج خانه دولت
جاوید یعنی اقبال بی‌زوال بدست قبول حضرت ظل سبحانی داده بنابر
مقتضای لطف جبلی بنیاد پیشرفت کارش بر اساس این عطیه بی قیاس
نهاده اند - چنانچه سابقاً همه جا شرط رفاقت بها آورده جاده فتح ختا
و چین از سمت مقام کوچ و آسام که سرحد آنحدود است بسعی جمیل
دولتخواهان بر ایشان کشاده - و الحال با فتح ثبت همراهی گزیده و ازین
راه نیز راه نزدیک بجهت نهضت آنجهات واکرده امید که تا آنجا بهمه
جهت مصحوب بوده بل ابد الابد بطریق استصحاب صاحب و مراقب
ایشان باد - اکنون کیفیت فتح ثبت که درینولا نصیب اولیای دولت والا
شد بقلم می آید - چون حضرت جنت مکانی پیوسته در پی فتح ثبت و
ثبت کلان که بقرات ثبت معروف است بوده همت والا نهضت بر حصول
این معنی می گماشتند و درین باب مساعی جمیله مجدول داشته یک مرتبه
در زمینداری علی دای تبثی تجهیز عساکر ظاهر مآثر فرمودند - چنانچه هاشم
خان صوبه دار کشمیر با عدد و عدت تمام متوجه این معنی شده و چون
آنولایت مشتمل است بر چندین قلعه متین و محاط بجبال متعسر و عقبات
صعبه و مسالک ضیقہ دقیقه و باین معنی پیش از دو ماه آنجا از فوط سرما
و برف و عدم آذوقه توقف نمی توان کرد الجرم در آن محال محال مدخل

نیابت و گروهی انبوه را در خلال آن کوهستان بکشتن داده خسارت بسیار
 بسپاه ظفر پناه رسانید - و اگرچه این معنی صوری سد راه مقصد شد
 و لیکن بذات آنکه حقیقتاً در گرو گره وقت بود به کشایش نه گرائید تا
 درین حال که از رهن تاخیر روزگار بر آمد - و ظفر خان خلف خواجه
 ابوالحسن صوبه دار کشمیر حسب الامر اعلی به تسخیر آن ملک شتافت
 و مساعی جمیله او مشکور افتاده باقبال بیزوال آنحضرت مظفر و منصور
 گشت - و تفصیل این اجمال آنکه چون خان مذکور با تائینان خود و سپاه
 کومک صوبه کشمیر و زمینداران آن سرزمین قریب دو هزار سوار کار گزار
 و ده هزار پیاده جلد جرار فراهم آورده درین سال از راه کمر اج ' بدان
 صوب راهی شد اتفاقاً پس از طی عقبات دشوار گذار کرپوه پیش آمد
 موسوم بصد پاره که هزار باره در منیعت از سد سکندر متعسر بوده
 راهگداری داشت چون راه صراط بباریکی و تنگی و راستی یافتند
 طریقه طریقت در تنگی و حقیقه از دست مسلک اهل معنی
 و اصحاب خیال نازک بدقت و با این حال ابدال خدای مآل پس علی راي
 خود تا اینجا استقبال مرکب اقبال نموده آنرا بجمعی از تفنگچیان حکم
 انداز مسدود نموده بود - باوجود اینکه صعوبت آن کذل بمرتبه بود که دو سه
 تفنگچی راه بر لشکر روی زمین می توانند بست بمجرد اندک زد و خوردی
 که درمیانه وقوع یافت از کار کشائی نایب خدائی آن عقده مشکل اینگونه
 کشایش یافت که گونی بسیم خویش از پیشرفت - کوتاهی سخن آن کوتاه
 نظریه نیروی دستبرد بهادران تهور کیش جلالت اندیش از جا رفته چندان وهم
 و هراس بر غالب گشت که پاس مرتبه خویشتن داری نداشته مغلوب و مذکور
 یکسر نا تبت شتافته چنانچه هیچ جا پناهمکم نه کرده بند نشد - و ظفر خان

۱ در بادشاه نامه اسم این مقام کچه رقم شده (جلد اول - حصه دوم -

بهمان پا از پی او راهی شده در عرض یک ماه بعد از برآمدن کشمیر در پرگنه گردو^۱ که سرحد آنحدود است و این سوی دریای نیلاب سمت وقوع دارد داخل شده و دریای قلعه آن موضع نزل گزید - و حصن مذکور در حقیقت دو قلعه است اساس نهاد علی رای واقع بر فراز کوه و طرفین آن کوهست مرتفع طولانی که رود نیلاب سند بر سمت شمالی آن می گذرد - و از بالای کوهسار یک دیگر راه دارد و مسلک قلعه از پائین کوه در نهایت تنگی و باریکیست چنانچه زالی سر راه برستم دستان می تواند گرفت - و ابدال خود در حصاری که بر قلعه رفیع تر واقع است و گریوچه نام دارد متحصن شده بود - و دیگری که بکنجناک موسوم است بنگاهبانی محمدم مراد نامی از معتمدین خود باز گذاشته و اهل و عیال و ذخایر و اموال خویش را در قلعه شکار که بر آنسوی آب سمت وقوع دارد نگاهداشته بنگاهبانی پسر خورد سال خود و علی کوکه و جمعی از سپاهیان نامی گذاشت - و چون ظفر خان که استحکام و حصانت قلاع آن ملک را مکرر استماع نموده بود از مشاهده آن دو قلعه استنباط حال باقی حصون نموده دانست که بجبر دست بر آن نمی توان یافت خصوص باوجود قانت مدت و عدم غله و آذوقه چه در آن محال چنانچه مذکور شد زیاده از دو ماه درنگ محالست بنابر آنکه در همه سال چهار ماه در آن کشور برف نمی بارد و از آنجمله دو ماه صرف آمد و شد می شود و در باز گشتن راه را بنحوی مسدود می سازد که قطعاً امکان گذار از آن مکان ندارد لاجرم بخطرات آورد که از هر راه رو دهد همت کارگر بر رعایت و استمالت سپاهی و رعیت آن ملک که از ابدال رمیده دل و رنجیده خاطر بودند گماشته زیاده بر امکان دین ماده کوشش نماید شاید

۱ در بادشاه نامه اسم این پرگنه شکو در رقم شده (جلد اول - حصه اول -

که ازین راه بمقصد وصول یابد و قوشونی را از آب گذرانیده به محاصره قلعه شکار فرستند - آنگاه بمقتضای این عزیمت صایب آدم خان برادر ابدال را با دیگر سپاهیان ثبت که از دیرباز داخل بنددهای درگاه جهان پناه اند و برخی از زمینداران کشمیر که با اهل ثبت در سوابق معرفت و آشنائی داشتند به ترغیب و تطمیع آن گروه باز داشتند - و خود بمحاصره ابدال اشتغال نموده هر دو قلعه گردو را اگرچه استخلاص آنها محال بود احاطه نمود و ابواب عطا و بخشش بر روی همگنان کشوده همگی را باحسان صید قید اطاعت و انقیاد نموده خلعت و انعام و اسب بیدریغ میداد - چنانچه در اندک مدتی جمعی کثیر از آن مردم مستظهر و مستعان شده به ملاقات خان پیوستند - بعد آن میر فخر الدین تفرشی وکیل خود را با فرهاد بلوچ از بنددهای بادشاهی و چهار هزار پیاده و سوار باهنگ تسخیر قلعه شکار تعیین نموده راهی ساخت - و میر مشارالیه بکدار نیلاب رفته تختهای چند منزل کشتی تراشیده و آماده که با خود به ثبت آورده بودند بربکدگر وصل نموده جمعی از سپاهیان را در آنها جای داد - و چون مردم ابدال همه جا گذرگاه آن رود را که بنابر شدت و سرعت آب و وقوع کثرت کوه تختهای کلان جا بجا در میان آب قطعاً از آن عبور امکان ندارد گرفته بودند و سدیی متین بلند ساخته گروهی از تغلکچیان را نگاهبان نموده - لاجرم از ماهیت دانان آن سرزمین پرسیده مقرر نموده که نشیب رویه رود را گرفته بشتاب روانه شوند و هر جا گذار رو دهد بگردند - مجملاً بدستیارچی ملاحان کشمیری که همراه داشتند نیم شبی نهفته چنانچه بومیان آن محال آگاهی نیافتند کشتی ها را رانده رفته رفته از آب گذشتند - و ناگهان بر سر نگاهبانان سد مذکور که به پشت گرمی حایل شدن آن رودبار محال گذار خاطر جمعی داشتند چون قضای نازل ریختند - و از آن اجل رسیدگان که اکثر را خواب مرگ مانند خون گرفته گرفته بود جمعی کشته

گشتند و باقی بنگ و تا سر بدر بردند و آن سید هاشمی نسب در همان سیاهی شب بنابر فرط تجلد و تهور با سایر سپاهیان از آب گذشته در پای قلعه شکار که بر سر کوهی بغایت رفیع و منیع واقع است نزل نمود - و آنرا دلیرانه احاطه نموده بسامان قلعه گدیری پرداخت - و پسر ابدال که با وجود پانزده سالگی خالی از رشد و پیردلی نبود همراهان میر را اندک مایه مردم انگاشته با کمال خیره نظری دلیرانه بقصد دستبازی و چشم نمایی از حصار بند بر آمد - و میر مشارالیه با رفقا بنابر اظهار جلالت پیاده پای بکوه نهاده سر راه بر آن زیاده سران گرفت و در کمرگاه کوه میان فریقین هنگامه دار و گیر گرم شده باوجود آن که مردم غنیم از جانب بلندی در آمده پشت بکوه داده ازین پشتگرمی دمبدم حملهای سخت بر بهادران می نمودند - آن ثابت قدمان عرصه پایداری در سمت نشیب پای استواری بر جا داشته گاهی به بهای صدمات ایشان ندادند معینا از فرط کار طلبی و کار فرمائی جلالت بمحض قیام راضی نشده اراده زیادتیی نمودند - و از مابین حمله های بالادست مرد افکن بجا آورده چندی از آن خود سران را انداختند - و از هوا خواهان دولت ابد بنیاد فرهاد بیگ بلوچ زخمی شده چندی از تابینان ظفر خان نقد جان نثار خدیو روزگار کردند - و در آخر کار از هجوم جنود آسمانی یعنی رعب و خوف که بکومک اولیای دولت جاودانی نزل نموده ظاهر و باطن این تیره درونان را فرو گرفته بود فرار برقرار گردیدند و بیائرمردی هزیمت جان از آن میان بیرون برده تا درون حصار به هیچ جا بند نشدند - و بندهای درگاه تا دروازه قلعه شتافته تعاقب نمودند و بیائرمردی تمکن یزدانی آنجا را بمردمی استوار ساخته آغاز پرداختن ملجأ کردند - و از روی استعجال آنقدر پناه جا ساختند که ملجأ همگنان از تیر و تفنگ متخصصان تواند شد - و چون آن خرد سال این مایه دستبرد بزرگ

از دلاوران مشاهده کرد بی پا شده از دست رفت - از آنجا که کارگذاری
 دولت و دستبازی اقبال است در عین این حال لطیفه آسمانی رو نموده
 میبندد این معنی افتاد - تبیین این ابهام آنکه پس از فتح اولیا و کسر اعدا که
 درین روز فیروزی اثر بر نمود موافقان بلا فاصله در عقب مخالفان شناختند
 داماد علی کوکه و چندی از خویشان و منتسبان او در وقت هزیمت فرصت
 آنجا بکسار نیالته از بیم خود را به پیغوله کوهسار کشیدند و آنجا بکنجی
 پنهان شده تا نهار شام که نزول افواج تیره دل شب دیچور قیوان تا قیوان را
 احاطه نمود تیره بختان مذکور هولناک و هراسان از داخل آن غار قبرستان سر
 بیرون کردند - و چون محشوران بامداد روز نشور از آن غار مضطرب برآمده
 ارااده نمودند که از در عجز و زاری در آمده زینهار پی بندهای درگاه شوند -
 ناچار در دل شب پیغام گذاری نزد فخرالدین فرستاده امان طلب شدند
 و بعد از دلاسا مستمال و مستظهر مشارالیه را ملاقات نمودند - و این معنی را
 جمعی که نقاضتی با کوکه داشتند بدولت پسر ابدال رسانیدند که کوکه
 ادواب دولتخواهی بندهای درگاه بروزی روزگار خود مفتوح داشته اراده دارد
 که در قلعه بروزی اولیای دولت نامتناهی بشناید لهذا داماد خود را
 فرستاد که از هوا خواهان عهد نامه بگیرد - آن خرد سال از استماع این معنی
 که به هیچ وجه اصلی نداشت کمال قلق و تزلزل بخود راه داده نزد کوکه
 بنیاد عجز و زاری و آغاز بی تابي و بیقراری نمود که هرگاه مقصد
 تو تسلیم حصار و سپردن قلعه بود اخفای این مطلب درکار نبود
 زیرا که چون مرا بر ممانعت اختیاری و اقتداری نبود این معنی
 باسهل وجهی دست میداد - کوکه هر چند سرگند خورده اظهار عدم
 اطلاع نمود قطعاً خاطرش را تسلی نشده همان بیدلی می نمود - چندانکه
 کوکه را خواهی نخواهی برین داشت که با او هم سوگند گشته تا کاشغر

همراهی کند - لا علاج تن باین معانی داده با خود قرار فرار و گذاشتن حصار داد - معهدا خود میدانست که اکثر سپاهیان از ابدال آزاده و دلدهی بيشمار از اولیای دولت جاوید یافته اند عنقریب او را کلید قلعه می دهند - مچملاً چون شب سر دست در آمد از فرط استیلاهی وهم مادر و اتباع و سه برادر خورد سال را در حصار بند گذاشته و سر پنجه تصرف در خزینة دینة پدر دراز کرده هر چه دست داد از نقره و طلا و دیگر اجناس گرانمایه چندین سر بار با خود بدر برده و دروازه سمت کاشغر را کشوده روی راست پس خم طریقت زد و بانداز آن کشور راه هزیمت پیش گرفته راهی شد - بامدادان که روز سوم امرداد بود چون میر فخر الدین از اصل کار آگاهی یافت و دانست که بامداد بخت خداداد بی سعی و تردد فتح قلعه نصیب دولتخواهان شده بی توقف با سایر بندگان درگاه درون حصار رفت - و زنان و فرزندان ابدال بدست آورده جمعی را بتعاقب آن بد گهر فرستاد - اگرچه باو نرسیدند اما چند پشتواره طلا و نقره که از غایت بیتابی و اضطراب برتاب کرده هزیمت اختیار نموده بود بتصرف در آورده معاودت نمودند - میر فخر الدین بجهت سرکار خاصه شریفة ضبط نمود - اما کما ینبغي از عهده ضبط اموال قلعه بر نیامد - چنانچه جمعی از مردم ثبت که در قلعه بودند ببهانه پسر ابدال و تاراجیان لوٹ مآل لشکر همگی را از میان بردند - و بین القریقین حسب المشهور والله اعلم بحقایق احوال مال و منزل بيشمار خس پوش شده که برزده آنها ظاهر نگشت - چون اینگونه مطلب عظیم بمحض چهره کشائی تائید ربانی صورت نما گردید و معهدا باعث دلیری هواخواهان و علت بیداری بدسگالان آمده بغایت بی دست و پا شدند آن خان ظفر نشان دل بر نصرت ایزدی بسته استخلاص باقی حصون دانشین ساخت -

و از روی جد و اجتهاد در محاصره کرپوچه و کچناک بذل مساعی جمیله نموده دیگر بار بسر ترغیب و تطمیع بومیان آن ملک پیمان و وسایط را بمیان آورد - چون شنیده بود که نگاهبانان هر دو قلعه از ممر قلّت آذوقه عسرت بسیار دارند ازین راه بغایت امیدوار شده از روی یقین قرار فتح و نصرت با خود داد - و گروهی از اهل تبت را که بتازگی از ملاقات خان و عطای او کامیاب شده بودند در میان پیغام گذار ساخت - و آنها بوعد و وعید آن گروه تنگ چشم را که باندک مایه ریزشی دیده طمع سیاه کرده از آن راه خون عزیزان خویش می ریزند و بر سر آن سر خود بریده پهلوی فرزند جگر بند خویش میزدند از ابدال برگردانیده تشنه خون او گردانیدند - و از همه بالا تر هیچکس در تبت نبود که آن سنگ دل قسی القلب کسی از نزدیکان او را بدترین وجهی و سخت ترین عذابی و نکالی نکشته بود و باندک مایه کوتاهی با قہمت فرزندان و دوستداران او را باهل کاشغور اطراف دیگر نفروخته - در عرض این حال ظفر خان بابدال حرف صلح بمیان آورده دست از جنگ و تنگ گیری محاصره باز داشته آن سفاهت سوش را بدین معنی مغرور ساخت - و بمقام ابله فریبی و روباه بازی که در امثال ایغچاها عین شیر مردیست در آمده آن غلوط خورد مدھوش را که در حقیقت خفته بل مرده جاوید بود خواب خرگوش داده غافل و معطل گردانید - چنانچه بامید مصالحه و معاهده از قلعداران قلعداران خصوص در حصن کچناک که خود آنجا نمی بود خبر نگرفته با خاطر جمع از تردد و تلاش و پرخاش باز آمده و ازین جانب تبتیان دولتخواه که همگنانرا از ابدال یکبارگی رمیده خاطر ساخته بودند مقرر ساختند که روز پنجشنبه پنجم شهر یور قلعه را تسلیم نمایند - و بر طبق مقرر در آن روز سردار ظفر شعار قوشونی بیاشلیقی آدم خان تبتی و محمد

زمان نامی از خویشان خویش بجانب قلعه کچناک فرستاد - بمجور
 وصول موافقان عموم متحصنان خصوص محمد مزاد وکیل آن برگشته
 بخت بخود وفا نموده از در موافقت در آمد - و ابواب قلعه بر روی
 دولتخواهان و در بخت بر روی خود کشوده کلید آن حصاربند را تسلیم
 نمود - و چون ابدال ازین معنی اطلاع یافت دانست که عنقریب اهل
 قلعه کربوچه نیز دودله شده از و روی گردانند و او را دستگیر نموده باولیان
 دولت می سپارند - ناچار دیده و دانسته از در طلب زینهار در آمده راه
 استیمان و استشفاع بوسیله شادمان پگلی وال کشود - و ظفر خان او را بجان
 امان داده ایمن و مطمئن خاطر ساخت - و بی اختیار از در عجز و زاری
 در آمده بدستور عفو طلبان زینهار از قلعه بر آمده بدست آریز تسلیم
 مفتاح قلعه بملاقات خان پیوست - و روز دیگر ظفر خان با سایر بندهای
 درگاه گیتی پناه ابدال را همراه گرفته داخل قلعه کربوچه شد - بعد از مشاهده
 آن حصار که شکست آن بدون نصرت آسمانی از دست اقتدار سر نمی
 آمد و بی دستیاری تائید قدرت ید الهی و اعتضاد اقبال نامتناهی دست
 پروردگان توفیق آنحضرت به هیچ گونه دست بران نمی توان یافت
 بتازگی سپاس گذار حضرت آفریدگار شده خطبه حمد جناب آلهی و نعت
 حضرت رسالت پناهی و منقبت آل و اصحاب والا جناب آنحضرت
 بنام نامی و القاب سامعی حضرت سلیمان مقام سمت اختتام و وصف
 تمامی یافت - و مدبر مسجد جامع قلعه را برین سرسرمایه والا شده کار بالا
 گرفت - در حقیقت فتح این بلاد را که تصور تصویرش در آینه خیال هیچ
 کشور گیر صورت نبسته و بمحض چهره کشائی اعجاز تائید رنگ آمیزی
 فسون و نیرنگ اقبال رو داده داخل عرفداشت کرده بدربار سپهر مثال
 ارسال داشت - درین حال فخر الدین نیز عیال و اطفال ابدال را با بنیه

اموال او که بهمه ابواب قریب دولک رزپیه می شد همراه آورد - و از اتفاقات حسنه اهل و اولاد حبیب و احمد چکان که در صوبه دارعی اعتقاد خان مصدر شور و شر شده آخرکار پناه بابدال برده و درینولا بلشاره او بکشمیر شتافته فتنه تازه سر کرده بودند بدست آمدند - و حبیب چک که در عهد میرزا علی اکبر شاهي خمیر مایه فتنه عظمی گشته بود عاقبت تبت را مصرمقر خود ساخته درینولا با صد تن از فرزندان و خویشان داخل زینهاریان شد - ظفر خان از ملاحظه انسداد رهگذرها بسبب بارش برف کما ینبغی بتفحص اموال ابدال و ضبط و ربط آن ملک نه پرداخته و سایر قلاع و جمیع مرز و بوم تبت را به محمد مراد برادر زاده ابدال که از روی دولتخواهی کلید قلعه کچناک را داده بود تسلیم نموده با ابدال و اهل او و سایر چکان و مفسدان آن سرزمین از راه برگشته از معارفت نموده داخل کشمیر شد *

چون حقیقت نصرت اولیای دولت از عرضداشت ظفر خان و مروح یانت باوجود آنکه مصدر اینگونه خدمتی نمایان شده بود چون حصون و قلاع به یکی از بندهای معتبر سپرده معهدا همگی ولایت و مضافات آنرا نظم و نسق شایسته نداد لاجرم این نمایه سبکی بر خاطر عاطر بادشاه فلک جاه مرکز محیط و قرو و قار بغایت گرانی نموده چنانچه باید بحال مشارالیه نه پرداختند - و لیکن بذایر آنکه حرمان آن خانه زاد دیرین باعث نومیدی سایر بندهای امیدوار نشود او را بی بهره تمام و ناکام مطلق نه پسندیدند - و بغایت ارسال خلعت و جمدهر موصع سرافرازش گردانیده منصبش از اصل و اضافه سه هزار و پانصد سوار رسانیدند *

چون خامه کارنامه نگار از شرح کیفیت این فتح مبین باز پرداخت بغایر وفای وعده بر سر بیان مجملی از خصوصیات آن کشور و کیفیات

مسالك و عقبات آن مي رود - نخست از حقيقت راه سخن سر کرده
 آنگاه نتمه حقايق را علی الاجمال پيایان مي رساند - کشور مذکور
 که چار حدش را جبال آسمان مثال فرو گرفته سولی راهی که بقرابت
 و کاشغرو حدود بدخشانات خصوص کوهستان همکال که در نزدیکی این واقع
 است منتهی میشود از سمت کشمیر در راه دارد یکی راه کمراج که ظفر خان
 از آن جاده راهی شده و دیگر راه لار که از آن مسلک باز گشت نموده چنانچه
 اشارتی بدان رفت - راه نخستین اگرچه سه چار مرحله دورتر است و لیکن
 در سایر محال آن یخ و برف و سرما کمتر است باوجود آنکه بر کرپوهلی
 دشوار عبور و تذکناهای صعب المسلك اشتمال دارد که دو سوار را پهلوی هم راه
 نیست بلکه اکثر جاها باسانی پیاده طی نمودن مشکل است چه جایی
 سواره گذاره شدن و بدون این روش قطع مسافت متصور نه از این راه
 زود تر بدان کشور میتوان پیوست - و در راه لار که اندک مایه نزدیکی دارد یخ
 و برف و خوف دمه بسیار است و فرط بارش بمرتبه ایست که هشت ماه اکثر
 اوقات سحاب طوفان بار از کار خود فارغ نیست - و در اندک فرصتی مسالك
 را از سد روئین یخ که همانا سنگ راه همین معنی دارد بمثابة مسدود می
 سازد که برید صرصر محال گذار نمی یابد - و بعضی از عقبات صعبه آن
 بنحوست که از مبدای آفرینش گیتی تا الحال برف آنگذار بگداز نرفته بلکه
 سال به سال برف بر سرهم افتاده انبار می شود - و از آنجمله کوهی
 از یخ که قریب نیم کوه ارتفاع آنست بروزگران از گذارش برف
 و سیلان باران بروی هم در کمال صلابت افشوده و معده انبار عظیمه
 در اطراف از زیر یخ روان گشته بیرون می آید - و ازین عالم آبها بروی
 یخ نیز جاریست چنانچه بعضی از جاها را شکافته و راه وسیعی کشاده - و در
 وقتی که این مسلک کشاده است راه روان سوار و پیاده از روی یخ عبور

می نمایند - و درین راه بسی کروه کشمیر گردیده واقع است که بلند می
 آن از هر دو سو تخمیناً یک کروه بادشاهی باشد - و از هر دو جانب
 بمثابة تند و تیز افتاده که قطعاً امکان سواره راه بردن ندارد - مگر آنکه همگی
 ثبت مشتمل است بر بیست و یک پرگنه و سی و هفت قلعه و چون اکثر
 را کوهسار البرز آثار فرو گرفته فسحت عرصه اش بغایت تنگ ساخت
 و کم مساحت است - و غلات آنجا اکثر جو و گندم است بکفاف
 و معیشت اهل آن اطراف وفای نمی کند - چون اعمال آن تا نهایت
 از قرار واقع بتحت و تصرف عمال بادشاهی در نیامده حقیقت
 حاصلش مشخص نیست و مشهور است که زیاده بر یک لک روپیه حاصل
 از تعاضات بحکام آنجا راصل نمی شود - و از راهگذر وجوه اجاره یک سومی
 فهری که در آن حدود واقع است و طلای ناقص عیاری که تولجه اش
 بهفت روپیه ارزش دارد از آن بدست می آید دوهزار تولجه در آمد
 زمینداران آن سرزمین میشود - و از غرایب میوههایی آن برو بوم مثل زرد آلو
 و شفتالو و خربوزه و انگور که بغایت شیرین می افتد نوعیست از سیب
 سرخ که باطن آن از ظاهر سرخ تر است - و از همه بدیع تر آنکه توت و خیار
 و زرد آلو و شفتالو و خربوزه و انگور و سایر فواکه آن ملک در یکدفعه بهم
 می رسد *

آغاز سال یازدهم جلوس میمنت مانوس شاهجهانی

درین ایام سال یازدهم جلوس میمنت مانوس از روز سه شنبه غره
 جمادی الثاني سال هزار و چهل و هفت هجری بخیریت و مبارکبادی
 شروع شده چهارتا سرمایه مسرت و خورمی داد - و ابواب بهجت

و شادمانی بر روی روزگار مفتوح ساخته سرمایه جمعیت - بدلهای ارزانی داشت - و سر و سرگروه سلاطین عالم انجمن جشن و کامرانی آراسته پرتو نور حضور بر ساحت خاص و عام افکندند - و فروغ شرف بر سر تخت زرین و سریر گوهر آگین گسترده بدستور هر سال بحرین کف در افشان چون سحاب نیسان بگوهر باری در آوردند - و دست سخا چون پنجه آفتاب بزر ریزی بر آورده ماده حصول تمنای غنی و فقیر آماده ساختند - درین تاریخ دو داماد اجداد یکی محمد زمان و دوم صاحب داد با قادر داد نواسه اجداد ولد محمد زمان و علانی زن اجداد خواهر رشید خان و گروهی دیگر از همراهان عبد القادر ولد اجداد که پس از نور رفتن از سعید خان بحسن تدبیر بدست آورده روانه درگاه آسمان جاه ساخته بود بآستان معلی رسیدند - بادشاه جرم بخش محمد زمان و صاحب داد را بعنایت اسپ و خلعت و دیگرانرا بمرحمت خلعت بنواخته نزد رشید خان که ابن عم اجداد است و صوبه دار تلنگانه فرستادند - نهم پس از آنجهانی شدن راجه انور سنگه جیرام مهین پسرش از زمین بوس درگاه چهارم بخت افروخته بعنایت خلعت و منصب هزاره ذات و هشتصد سوار و عطای فیل و اسپ و خطاب راجگی و چهار پسر دیگر متوفی فراخور حال بمناسب مناسبت سرافرازی یافتند *

نوزدهم حکیم صالح برادر حکیم فتح الله شیرازی از ایران بدرگاه جهان پناه رسیده از فیض دریافت ملازمت کیمیا خاصیت سعادت دین و دنیا اندوخت - و از پیشگاه نوازش خاقان غریب نواز بافعام سه هزار روپیه و خلعت کامیاب گشته داخل بندها گردید - چون بعرض مقدس رسید که مرشد قلیخان فوجدار متبرعا در اثنای تاخت بر یکی موضع از مواضع متمردان که همگی نمود گزینان در پناه دیوار است آن آتش

انروز هنگامی که تیزی شده بودند بزخم تفنگ آنجهانی شده سرمایه سعادت دارین برای خود آماده ساخت الله و پردي خان را به نوجداری و جاگیرداری سرافراز نموده دستوري انتقام دادند - بیست و ششم آن ماه حکیم خانق را از منصب بازداشته پانزده هزار روپیه سالیانه مقرر فرمودند *

غره شعبان امانت خان که خط نو آئینش رقم نسخ برخط سبز خطان خطه خوبی کشیده در جایزه کتبه که درون گنبد آسمان رفعت مزار فیض آثار نواب مهد علیا نگاشته بود بعدایت فیل سربلندی یافت - هشتم ماه لوای ظفر انما که چون کوکب بخت مسعود همواره در اوج صعود است بصوب شکارگاه باری ارتفاع یافت - دوازدهم نشیمن دل نشین تالاب باری موسوم به لعل محل از پذیرش پرتو حضور پر نور روکش کن بدخشان گردید - و چند روز آن سرزمین فردوس آئین از نزول اشرف پایه آسمانی یافته در عرض این اوقات سه قلاده شیر و چند فیل گاو و آهو شکار شد *

نهم رمضان داخل دار الخلافه گشته متعقل وزن شمسعی آغاز سال چهل و هفتم مبارک را آئین پذیر نمودند - و ترتیب همه ساله و مراسم معهود این خجسته روز بظهور آمده سرمایه بی نیازی یک جهان نیازمند مهیا گردید - درین تاریخ دو هزار دودامی بابت پیشکش خان دوران بهادر از نظر اشرف گذشت - اگرچه از دیرباز در مالوه این جنس پارچه یافت میشود اما در عهد بادشاه زمان نزاکت و لطافت آن بجای رسیده که جامه واری رنگین بونه دار هشتاد روپیه و ساده چهل روپیه ارزش دارند - در نفاست و لطافت قماش هیچ پارچه از پارچه‌های سفید هندوستان بآن نمی رسد در هولی تابستان لباس خاصه از آنست - حکیم مومنا بسالیانه بیست هزار روپیه و عبد الرحمن روهیله از اصل و اضافه بمنصب هزار و هشت صد سوار و عبد اللطیف دیوان بخطاب عقیدت خان سرافرازی یافتند *

کشته شدن کریم داد مذکور

چون آن مدبر بدسرشت گروهی انبوه را در خلال کوهستان بکشتن داده در سرحد نوحانی میگذرانید درینحالا الوسات نغرا از بدبختی بخیال محال او را طلبداشته سر به شورش و فساد برداشتند - سعید خان بجهت استیصال او و استخلاص پسرگذاشت بنگش پانزده هزار پیاده کماندار قدر انداز از عشایر افغانه گرد آورده با راجه جگت سنگه و پر دلخان و غیرت خان و سید ولی و برخی دیگر از بهادران تجلند منش و دو هزار سوار از تابینان خود همراه یعقوب کشمیری وکیل خود تعیین نمود - اتفاقاً پیش از رسیدن افواج ظفر امتزاج بحدود نغرا جمعی از کوه نشینان برای محافظت مال و جان خود برادر کریمداد کور را که سابق به بلخ رفته بود و الحال باشاره نذر محمد خان پنهانی در قبیله نغرا آمده مصدر ابواب شور و شر شده آن طایفه نالحق شناس را بموافقت خان مذکور تکویر صی نمود با برادر هزار میر اوزک زنی از هم گذرانیدند و گروهی گروه مردم بوسیله این دولتخواهی باولیای دولت ملحق گشته در تود همه جا پیش قدم بودند - و کریمداد کور با سه قبیله که باو دم از دوستی صی زدند از ملاحظه دستبرد بهادران تهور کیدش از جا رفته به کوههای تنگ گذار عسیر العبور پناه برد - از آنجا که مخالفان دولت ابد پیوند را پیوسته بجز ادبار و ناکامی حاصل زندگانی نیست باوجود عدم یافت غله و قلت آذوقه از بالا برف و باران چون بلای آسمانی نازل شده و از پایان حملهای بالا دست دلاوران مرد افکن بظهور رسیده مخالفان را بستوه آورد چنانچه هر روز جمعی کثیر از راه کوچه تنگ تنگ روانه عالم غذا صی گردیدند - لا علاج کریم داد را باهل و عیال مقید ساخته

با انواع و لواحق حواله سران لشکر نمودند - پس از عرض رسیدن این حقیقت حکم قتل در باب او پذیرای شرف صدر گردید و عالمی از فتنه او خلاص شد *

بیست و پنجم رمضان المبارک بصوب سورون که شکار انواع جانور بکری و ببری و اصناف وحوش و سباع در آن سرزمین زیاده از شمار دست بهم می رسد کوچ رایات عالیات اتفاق افتاد - بیست و نهم در مکان مذکور بر کنار گدگ نزول اجلال واقع شد - چون در آن نواحی شیری چند فراهم آمده بسکنه پرگنات جوار آزار و اضرار بسیار می رسانیدند بادشاه شیر شکار منوجه آن گشته یازده شیر را به تفنگ خاصه شکار فرمودند - و سوم روز از آب گدگ برای جبری که از سفاین ترتیب داده بودند عبور فرمودند و همه راه تفرج کنان و صید افکنان اسب طرب و نشاط بجولان در آوردند - و در آن صحرا که از جوش سبز زنگار فام غیرت معدن زمرد چرخ گشته بود در عین تفرج در هر گل زمین از خون شکاری سیل خون جاری ساختند - و از چهارم شوال تا پانزدهم نوزده شیر و چرند و پرند بسیار شکار فرموده عذبان یکران کامرانی را منعطف ساخته آهنگ دار الخلافه نمودند - جمال خان قراول را چون درین شکار خدمت شایسته بجا آورده بود بزر سنجیده هشت هزار روپیه هم سنگ او را باو مرحمت نمودند - و هزار سوار شایسته خان را دو اسبه مقرر نموده بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار از آنجماله سه هزار سوار دو اسبه بر فواختند - و راجه جی سنگه از وطن آمده سعادت ملازمت دریافت - بیستم شوال سنه یک هزار و چهل و هفت از عروداشت بادشاه زاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر بمسامع جلا و جلال رسید که آن گرامی گوهر بکر تاجداری را از دختر شاهنواز خان صفوی عبیه صفیه صافی نظرت روز پنجشنبه دهم شوال بوجود آمده - اعلی حضرت آن پاک

نژاد را به زیب النساء موسوم ساختند - بیست و چهارم ماه ربیع الله برادرزاده قاضی خان از تعییناتیل کابل عرضداشت علی مردان خان مشتمل بر زمینهای شدن او بدرگاه خلایق پناه آورده سعادت زمین بوس بارگاه سلیمانی دریافت - بیست و ششم بادشاه آسمان جاه داخل دولت خانه دار الخلافه شده حریم خلافت را بنور حضور رشک فرمای انوار مهر انور ساختند *

حقیقت مفتوح شدن قلعه قندهار با دیگر قلاع آن دیار

چون کشایش هرکار فرو بسته بوقت خود وابسته و فتح الباب امور مشکله بذابر قسمت است بهنگام مقرر متعلق گشته تا هنگام معهود نرسد و وقت موعود نیاید سعی و کوشش فایده ندهد - شاهد حال این معنی مقدمه فتح قندهار است که از سال چهارم حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه بعد از التجام مظفر حسین میرزا بدرگاه خواقین پناه در تصرف اولیای دولت قاهره بود - چون شاه عباس بعد از جلوس بر سرور دارائی ایران همواره خواهش تسخیر آن داشت زنبیل بیگ توشمال باشی را که در آخر سلطنت شاه بمرتبه سپهسالاری رسیده بود با خان عالم بعنوان سفارت فرستاده التماس قلعه مذکور نمود - حضرت جغت مکانی جهانگیر بادشاه بجواب آن نپرداخته خان جهان لودی را که بکثرت قوم و قبیله و سامان دولت و جاه فریدون وقت خود بود به قلعه داری آنجا تجویز نمودند - او بذابر تن آسانی و کاهلی بوسیله نور محل که بر روی کار فنگریسته ملاحظه عواقب امور نمی نمود صوبه ملتان را برای خود و حراست قلعه قندهار برای عبد العزیز خان التماس کرده تعهد نمود که هرگاه شاه اراده آمدن قندهار

قندهار نماید این بنده دست اعتقاد بر جناح استعجال بر سرکار رسیده داد
 جانفشانی دهد - درون اثناء شاه بلند اقبال که بجهت تنبیه و تادیب
 دکنیان با لشکر گران سنگ در برهانپور تشریف داشتند بسبب نسبت دختر
 نور محل که از شیر افکن ترکمان داشت با شهریار رنجیده سلطان خسرو را که
 حواله گماشتهای ایشان بود روانه کشور جاوید ساختند - و لشکری عظیم
 فراهم آورده اراده نمودند که بمالازمت پدر بزرگوار رسیده نور محل را که مدار
 امور ساطفت بر خود گرفته بیدخل سازند - اهل نفلق آمدن شاه بلند اقبال
 را باین کیفیت خصوص کمیت افواج به بدترین صورتی و نامناسب
 لباسی در نظر حضرت جنت مکانی جلوه دادند - و آن حضرت
 مهابت خان را که از هواخواهان سلطان پریز بود با تمام لشکر بجهت
 منع آمدن شاه بلند اقبال تعیین نمودند - و بمقتضای این قرار داد
 روزهای دوازدهگانه قنده و فساد گرمی پذیرفته روز بازار اهل فریب
 و فساد رونق و بواج تمام داشت - زنبیل بیگ سفیر ایران که هنوز
 رخصت مراجعت نیافته بود یفغانی به شاه لباس پوشت که درین
 هنگام که در میان پدر و پسر صحبت نامناسب روی داده شورش عظیم
 در هندوستانست برای گرفتن قندهار قاپو به ارباب فساد بود - شاه بمنحرد
 سیدن نوشته با لشکر گران سنگ بآهنگ تسخیر قلعه قندهار آمده
 چندی در باره احاطه آن پافشرد عدلی مدامی باقامت مراسم تشییع
 دایره محاصره اشتغال نمود - و روزگاری نایره جدال و قتال از بیرون و درون
 اشتغال داشت تا آنکه کار بر متحصنان به غایت تنگ شده معامله
 به دشواری گزید - و بنا بر آنکه میانی یک جهتی و صداقت این خانواده
 علیه و سلسله صغیره از دیر باز استحکام داشت شاه بحکم مراعات مراسم
 مروت دیدینه نسبت اخوت و برادری نگاهداشت می کرد معینا

عبد العزیز خان نقشبندی از مرائب سپه‌داری و نبرد آزمائی بهره نداشت و از جانب شاه خاطر جمع داشته در آن قلعه سرانجام شایسته از تفنگچی و حشم و آذوقه و باروت و غیره چنانچه می‌بایست نگه‌داشته بود و حتی المقدور بدفع مخالفان کوشیده از کثرت شسرت و قلت غله و نومیدی کومک بتنگ آمده در شهریور سال هفدهم جلوس جهانگیری مطابق سال هزار و سی و دو از قلعه برآمده شاه را دید - شاه او را به‌مراهم رخصت هندوستان داده تنظیم امور قندهار به گنج علی خان ازبک که سابق حاکم کرمان بود تفویض نموده خود بایران بازگشت - چون اورنگ خلافت هند بوجود این سلطان السلاطین زمان زینت تازه گرفت انتقام آن جرأت برداشت همت لازم دافسته همواره توجه اشرف بجهت کشایش قلعه قندهار مصروف می‌داشتند - لیکن حصول این امر و وصول این مرام بذایر بعضی موانع از باب دفع فتنه خانجهان و استیصال بنیاد ملک و دولت دیرینه سال نظام الملک از شامت حمایت خانجهان و تنبیه بغدیل و مقهور و دیگر امور ضرور در حیز توقف و تاخیر مانده بود - اکنون که همه گام هواخواهان دراست بی پایان بتأیید دستیاران اقبال حسب المرام برآمده از هیچ راه به هیچ رو در سر زمین دکن حالت منتظره نماید به سمت قرارگاه اورنگ سلطنت بیدرنگ آهنگ فرموده عزیمت سرکردن مهم قندهار و بسیج در بایست وقت و تهیه اسباب قرارداد خاطر خطیر و پیشنهاد همت والا نهمت نمودند - از آنجا که از روز نخست نصرت آسمانی به‌مراهمی موکب مسعود این خدیو زمان پیمان به بیعت معهود درست بسته بدیور توجه طلوع افواج بحر امواج موکب منصور بجانب پنجاب پلای استقلال علی سردار خان حارس قندهار از جا رفته طلب اعانت و استمداد از شاه صفی نمود -

و شاه این معنی را حمل بر دوکنداری و دهمدمه سازی او نموده خلف ارشدش محمد علی بیگ را که در سن هفده بود بحضور طلب داشته در صدد کشتن علی مردان خان و استیصال خان و مان او در آمد - و بجهت انصراف این عزیمت سپارش قلر آقاسی را که در مشهد اقامت داشت نوشت که خود را بپناه کومک بزودی بقندهار رسانیده خاطر از استحکام برج و باره حصار جمع ساخته اگر تواند علی مردان خان را دستگیر نموده همانجا بقتل رساند و الا بحضور بفرستد - خان مذکور بعد از اطلاع این اراده چه بمقتضای پیش بینی و به اندیشی و چه بحکم اضطرار و بیچارگی بندگی درگاه جهان پناه اختیار نموده بقصد اظهار این معنی عرضداشت مصحوب کاسران برادر ملک مودود زندانی نزد سعید خان صوبه دار کابل فرستاد و نوشت که بطریق اخفاء بدرگاه عالم پناه روانه نمایند - و ملک مودود را نزد قلیچ خان صوبه دار ملتان فرستاده ازین اراده مطلع ساخت - و بسیاوش نوشت که بالفعل آمدن تو بقندهار از مصلحت وقت دور است چه اگر پیش از ورود موکب ظفر آموذ داخل قلعه میشوی از کثرت مردم و قلت غله آذوقه از دست می رود و اگر بیرون قلعه توقف می نمائی احتمال مضروب از عساکر نصرت مآثر هست بهتر آنست که در همان دیار توقف ورزیده هرگاه نوشته من برسد خود را بر سر کار رسانی - سپارش نوشته علی مردان خان را وقتی نهاده کوچ بکوچ بفراة رسید و حقیقت آمدن خود دیگر بار بخان مذکور نوشت - این مرتبه علی مردان خان صریح باو نوشت که تا جان در بدن و سر بر تن است ممکن نیست که گرد قلعه توانی گشت پس مناسب آنست که تصدیع خود و من ندهی - چون مشخص سپارش شد که علی مردان خان از اطاعت والی ایران سر بر تافته رو بجناب خلافت دارد و افواج قاهره از روی استقلال تمام و نیروی تام نزدیک اراده

گرفتن قلعه دارند بجنایح استعجال خود را بکشک رسانیده در آنجا راجل اقامت انداخت - و به سخنان ساده فریب دور از راه جمعی از قزلباشان را از علی مردان خان رو گردان ساخته باجماع لشکر پرداخت - و قزلباشان از روی عدم بصیرت باغواوی او طریقه بیراه روی پیش گرفته اکثر قلعه نشینان را از راه بردند - قلعدار بمقتضای مصلحت گروهی را که پنهانی بسپارش نسبت اخلاص درست می کردند از قلعه برآورده بسرحدهای دور دست فرستاد - و بعضی را آنجهانی ساخته جمعی از خویشان معتمد و غلامان معتبر را با خود نگاهداشت - و حقیقت بدرگاه عالم پناه معروضداشته التماس نمود که چون این بنده درست اعتقاد قلعه قندهار را اضافه ممالک محروسه گردانیده اولیای دولت ابد قرین را لازم است که مسارعت در التزام طریقه کومک و مساعدت که عین دولتخواهی است منظور دارند - اتفاقاً پیش از ورود فرمان عالیشان عوض خان قاقشال بمجرد اشاره علی مردان خان بکار فرمائی همت و کار طلبی اخلاص از غزنین روانه شده با هزار سوار جرار داخل قلعه قندهار گشته متعاقب او میرزا شیخ خلف سعید خان بموجب نوشته پدر با فوجی از مردان کار بطریق استعجال بقلعه قلات که پنج منزلی قندهار است رسید - علی مردان خان از آمدن عوض خان قوت دل و نیروی بازو یافته بنابر پاس سپارش خطبه را بنام حضرت گیتی ستانی شاهجهان بادشاه غازی بلند آوازه ساخته وجوه دراهم و دنانیر را باسم مبارک نورانی ساخت - و نه اشرافی مسکوک بسکه مبارک با عروضاشتی بر کیفیت رسیدن عوض خان و خواهش استیلام عتیقه فلک رتبه مصحوب احمد بیگ نوکر خود بیایه سریر خلافت مصیر ارسال داشت - و میرزا شیخ را بیست و پنج شوال باعزاز و احترام تمام بقلعه در آورده لوازم مهمانداری و مراسم ضیافت بزرگانه بتقدیم رسانید و محمد سعید

قاضي قندهار را که از هواخواهي شاه بسياروش پيهم خبر مي فرستاد به بدترين روشي بقتل رسانيده برج و باره حصار را حواله اوليای دولت قلعه نمود - چون مضمون عرضداشت بر راي گيتي آراي وضوح يافت قليچ خان ناظم ملتان را که بمنصب چهار هزاري ذات و سوار سرافراز بود از اصل و اضافه بمنصب پنج هزاري پنج هزار سوار از آنجمله دوهزار دو اسبه سه اسبه و تفويض صوبه قندهار سربلند ساخته حکم فرمودند که با تمام لشکر ملتان و يوسف محمد خان حاکم بهکرو جان نثار خان فوجدار سيوستان خود را بسرعت بقندهار رساند - و فرمان عاليشان ديگر بنام سعيد خان صوبه دار کابل باین مضمون صادر شد که گوهر تاج سلطنت و بختياري شاه شجاع بهادر با لشکريقياس درين نزديکي متوجه آنصوب ميشوند بايد که آن زده پيش قدمان معرکه دليري و دلوري با تمام لشکر کابل و مبلغ پنج لک روپيه نقد از خزانه آنجا همراه گرفته روانه قندهار شده از آنجمله یک لک روپيه بصيغه انعام به علي مردان خان برساند - دو لک روپيه بطريق مساعدت خود بگيرد و تيمم مبلغ را به بعضی بندهای ديگر برسم مساعدت بملک مروده وغيره تبعه علي مردان خان در خور حال هر کدام انعام بدهد - و چون قليچ خان بقندهار برسد خاطر از بندوبست قلعه و ذخيره و غيره جمع نموده و آن حصار خير آثار را حواله خان مذکور نموده علي مردان خان را باینه و بار و توابع تا بکابل همراه آورده از آنجا ميرزا شيخ پسر کلان خود را همراه داده روانه درگاه عالم پناه نمايد - و چون احتمال آمدن شاه صفي نيز بود گرامي گوهر بکرو خلافت و نامداري شاه شجاع بهادر را در آغاز ذي قعدة سنه یک هزار و چهل و هفت با کمال اعظام و اجال خلعت گرانمايه با چار قب زردوزي و جيفه و شمشير و خنجر صر مع با پهلوانتاره و علاقه مرواريد و فيل و ماده فيل با ساز نقره و دو اسب عراقی

با زین زرین و لجام مروع و صد اسب ترکی و ده لک روپیه نقد بطریق انعام و هزار سوار جرار جدکار بدان صوب مرخص گردانیدند - و هنگام رخصت بر زبان فیض ترجمان آوردند که اگر شاه خود آید آن فرزند ارجمند نیز با تمام لشکر بدان صوب شتافته هنگامه آرای نبرد گردد - و اگر لشکر بفروستد فوجی از بهادران کار طلب بشرکردگی خان دوران بهادر نصرت جنگ تعیین نموده خود نزدیک باشد - آنگاه هر یکی از امرای نامدار را که در رکاب ظفر انتساب آن بلند اقبال تعیین شده بودند خلعت و خنجر و اسب و فیل در خور رتبه و حالت عطا نموده خان دوران بهادر را به عفايت خلعت خاصه و جمده و شمشیر مروع و دو اسب خاصه با ساز طلا و فیل و ماده فیل با یراق و حوضه نقره معزز و گرامی ساخته مدار جنگ و جدال و رحل و ترحال بر رای و درایت او باز گذاشتند - و بهادر خان و مبارز خان را حکم شد که از جاگیر خود آمده ملحق عسکر اقبال گردند - و به وزیر خان ناظم پنجاب حکم شد که از صوبه پنجاب غله فراهم آورده پیهم روانه کابل سازد - مجملأ سعید خان مریددار کابل بر طبق حکم معای از کابل باراجه جگت سنگه و تمام تعیناتیل آن صوبه روانه شده چون بقلات رسید از نوشته میرزا شیخ و عوض خان معلوم نمود که سیاهوش با برخی از حاکم خراسان بشش کوهی قندهار رسیده - و جمعی که در قلعه اند اگرچه بظاهر با علی مردان خان دم از موافقت می زنند اما نهانی بسیارش محرک سلسله دوستی گشته خواه و ناخواه او را بآمدن قندهار تحریص می نمایند باید که از قلات به کمال هوشیاری و دوربینی عازم این صوب شود خان مذکور پس از اطلاع این معنی بآنین شایسته و توزک بایسته کوچ به کوچ طی مراحل نموده چون هفدهم ذی قعدة سنه یک هزار و چهل و شصت بظاهر قندهار رسید علی

مردان خان از مقدم آن خان شجاعت نشان جانی تازه و مسرت بی اندازه یافته استقبال خیل اقبال نمود - و فرمان فرخنده عنوان را با خلعت خاصه و جیغۀ مرصع و شمشیر و خنجر مرصع که مصحوب محمد مراد سلدوز مرسل گشته بود پس از تقدیم مراسم تواضع و تسلیم جبین نیاز بر زمین منت گذاشته بدریافت این سعادت عظمی که از دیر باز خواهان وصول آن بود کامیاب صورت و معنی گردید - و فرمان عالیشان که بنام سعید خان بهادر مشتمل بر تلقین محاربه و ارشاد مدافعت لشکر عراق صادر شده و در آن رقم یافته بود که اگر سیاهش بظاہر کوتاه نظری و خیرۀ چشمی عرصه را خالی دیده بدست درازی و ترکنازی نواح قندهار در آمده باشد آن عمده الملک قلیچ خان را در قندهار گذاشته خود با سپاه نصرت دستگاه متوجه گشته دمار از روزگار او بر آرد - و از رهگذر سرانجام این یساق اندیشه را به خاطر راه فداده راست تا فرات بتازد که از سپاه و آذوقه و خزانه آنچه باید و آنچه شاید بکرم الهی موجود است چنانچه مبلغ بیست لک روپیہ با بیست هزار سوار همراه شاهزادۀ والا گهر روانه نموده حکم فرموده ایم که اگر والہی ایران متوجه قندهار شود آن فرزند سعادت منذ افواج کای را به پنج قسم منقسم ساخته و خود به نفس نفیس سردار خیل اقبال گشته داد مردی و مردانگی دهد - اتفاقاً فرمان مذکور بدست مردم سیاهش که سوارها گرفته بودند افتاد - بعد از آگاهی بر مضمون آن سر رشته استقلال او و همگنان از دست رفت و فرمان عالی شان نزد والہی خود بایران فرستاده متوجه تهیه اسباب جنگ گشت - سعید خان بهادر از تنگی وقت و دیر آمدن قلیچ خان میرزا شینچ پسر خود را با دو هزار سوار در قندهار گذاشته و توقف علمی مردان خان با جمعی قایل در قلعه ارک قرار داده قریب سه هزار جمیعت او را که در باطن نفاق و بظاہر وفاق داشتند

بسرداري حسين بيگ خواهرزاده علي مردان خان همراه گرفته با هشت هزار سوار رو به پيكار سپاوش آورد - و فيلان عربده آئين پرخاش جو كه همه ازدها صولتان اهرمن منظر بودند پيش روي داده بتاريخ بيست و ششم ذي قعدة سنه يازدهم جلوس مبارك موافق سنه يك هزار و چهل و هفت هجري زينت افزاي عرصه مصاف گشت - در آن روز خان نصرت اندوز هراولي سپاه نصرت دستگاه را بر راجه جگت سنگه و محكم سنگه و اوگر سنگه و گوپال سين و رام سنگه و جگرام و گچ سنگه و همت سنگه و ميديني مل بهدرويه و اندر بهان و ديگر راجه پوتان مقرر نموده جرانغار بسيد ولي و عبد الواحد و سيد محمد و محمد شوقي وغيره سادات باره و امروزه و بخاري و برانغار به پرنديخان وغيرت خان و علاول خان و حيات خان و حسن خان وغيره افغانان حواله ساخت - و قول را با برادران و پسران آرايش داده طرح دست راست بعوض خان و سه هزار سوار علي مردان خان بسرداري حسين بيگ خواهرزاده و علي بيگ نوكر خان مذكور زينت بخشيد - و از اين جانب سپاوش با پيرام علي خان حاكم نيشاپور و خداقلي خان حاكم فرات و دوست علي سلطان حاكم خواف و يوسف سلطان حاكم چمش كرك و صفي قلي قلعه دار بست و جمعي ديگر قريب هفت هزار سوار بتوزك صفوف پيراستند و توپخانه را پيش رو داشته روانه شد - و در يك كوهي قندهار چون هر دو لشكر مقابل شده نبرد آرا گشتند بد تعصب يكدیگر جنگ سخت در گرفته در اثنای زد و خورد هراول و برانغار و جرانغار قزلباش اسب بر انگيخته برانغار از جانب راست هراول سپاه ظفر دستگاه با طرح جرانغار روبرو شد - و جرانغار به مردم علي مردان خان كه طرح برانغار مبارزان دين بودند محاذي گشت - و هراول با هراولان در افتاده تود شيرانه بعين آمد - در چنين هنگام كه جنگ از هر دو سوتر از گشته محاصره بد نيروي

سوی پنجمه و زور بازو افتاده جمعی کثیر از بهادران طرفین داد اقامت داده متعاقب یکدیگر بعالم دیگر روانه می گردیدند و دلاوران موافق و مخالف بر سوآن پله پایه قدر و مقدار یکدیگر سنجیده باشتعال آتش کین حق مقابله و مقاتله ادا می نمودند بیک ناگاه از هجوم افواج و جنود رعب تزلزل در بنای تمکن که بداشتند راه یافته افواج غنیم طریقه فرار سر کردند و با شتاب بخت برگشته و ادبار رو آورده یکسر تا خیمه و خرگاه خود بهمان پا تاخته عنان یکران عزیمت را مثنی نه ساختند - دلاوران لشکر شکن همه جا مراسم تعاقب بجا آورده فرصت آن ندادند که در آنجا هم دست و پای آنها آشنای عنان و رکاب شده دمی خود را در خانه زین محکم توانند نمود - لاجرم احمال و اثقال گریختگان که در میدان باز مانده بود بدست دلاوران افتاد و جمعی کثیر از آن خون گرفتگان از ضرب تیغ صف شکنان راه آخرت سر کردند - هژیران بیشه جدال و قتال شکر کنان و سجده گذاران مظفر و منصور بمشر خویش باز گشت نمودند *

بیست و نهم ذی قعدة مذکور تمامی مساجد و معابد بتذکار حمد جهان آفرین و نعت سید المرسلین و مناقب ائمه معصومین و خلفای راشدین رضوان الله علیهم اجمعین و مغایر بادشاهان این سلسله عالیه حق گزین زینت و صفای تازه یافت - و حقیقت تردادات مجاهدان دین از عرضداشت سعید خان که مصحوب عبدالرحمن بیگ ولد عبد العزیز خان ارسال داشته بود بعرض مقدس رسیده خاطرهارا مبتهجم و مسرور ساخت - بادشاه حق شناس حق گذار همگی بندهای روشناس را بعنایت خلعت فاخره و اضافه مناصب پایه افتخار و سرمایه اعتبار افزوده سعید خان به خلعت خاصه و چاروب و جمدهر مرصع با پهلوانخانه و شمشیر مرصع و دو اسپ خلعت مزین بزین و ستام زین و فیل

خاصه و مان: فیل با یراق و حوضه نقره و اضافه هزاره ذات و سوار دو اسبیه و سه اسبیه بر اصل منصب او که پنجهزاری پنج هزار سوار دو اسبیه سه اسبیه بود و خطاب بهادر ظفر جنگ سرافراز ساخته به نهایت عزت فایز و کامگار گردانیدند - و راجه جگت سنگه بمرحمت خلعت خاصه و خنجر مرصع و اسپ و فیل سرمایه افتخار ابد اندوخته پردلخان از عطای خلعت و اسپ و نقاره و اضافه پانصد سوار و عوض خان قاقشال بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل و نقاره و اضافه هزاره پانصد سوار از اصل اضافه درهزار و پانصدی دو هزار سوار بلند آوازه و ممتاز گردیدند - و غیرت خان از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی و هزار و شش صد سوار و مرحمت اسپ و ابو البقا برادر سعید خان بمنصب و خلعت و اسپ و اضافه پانصدی ذات و دو صد سوار و خطاب افتخار خان و میرزا شیخ راد سعید خان بخطاب خانه زاد خان و عنایت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل و اضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزاره چهار صد سوار نوازش یافته منظور نظر مرحمت گشت - و علاول ترین بخلعت و منصب هزاره هشت صد سوار و گوپال سنگه بخلعت و منصب هزاره هفت صد سوار و سید ولی بخلعت و منصب هزاره هفت صد سوار و خطاب دلیر خان و سید احمد بخلعت و منصب هزاره سه صد سوار و یوسف بیگ کابلی بخلعت و منصب هزاره و پانصد سوار و خطاب همت خان و رای کشیداس بخلعت و منصب هزاره دو صد و پنجاه سوار مفتخر و مباهیه گشتند - جمیع این مناصب از اصل و اضافه است که بهریک ازینان مرحمت شده و جمعی دیگر از بندها که باضافه منصب سرافرازی یافته اند چون تفصیل آنها طولی داشت لاجرم به تکریر اسامی آنها نپرداخته *

درینوقت صفدر خان که بجانب ایران رفته بود از ایران مراجعت نموده بقندهار آمد و سعید خان را دیده گفت که شاه صفی از رفتن

قندهار بغایت بیدماغ گشته اکثر اوقات بر زبان دارند که از صفاهان و بغداد
دل برداشتن آسان است اما از سر قندهار گذشتن بسیار دشوار است -
بنابراین در صدد فرستادن لشکری آراسته بسرداری جانابخان قورچی باشی
در آمده بلکه اراده آمدن خود نیز مصمم نموده - لاجرم سعید خان
در قندهار توقف نموده ببادشاهزاده والا گهر محمد شاه شجاع بهادر
نوشت که صلاح دولت آنست که تمام لشکر ظفر اثر را با توپخانه روانه
این صوب نموده خود در کابل تشریف داشته باشند - اگر والی ایران
یارانه محاصره متوجه این صوب گردد یا لشکری تعیین نماید پلنگ خویان
سخت کوش تیغ جلالت از نیام تهور و تجلد کشیده بر ایشان حمله آور گردند -
و اگر از راه دور بینی در گذر همت بر تسخیر قلعه بست و زمین داور
گذارد گرد از نهاد و دود از دماغ متحصنان بر آورده آید - چون این
حقیقت از روی واقعه کابل و قندهار بمسامع جاه و جلال رسید از پیشگاه
خلافت حکم معلی بشرف نفاذ پیوست که تا رسیدن قلیچ خان سعید خان
در قندهار توقف نموده علی مردان خان را روانه کابل نماید - و عوض خان
را با هزار و پانصد سوار تا کاشغر و خانه زاد خان را تا کابل همراه داده خود
به تسخیر قلاع آن دیار پردازد - بعد از ورود فرامین مطاعه هفدهم ذی حجه
سنه یک هزار و چهل و هفت هجری علی مردان خان بعد از رسیدن
قلیچ خان از قندهار احرام ادراک سعادت آستانبوس بارگاه اشرف اقدس
بسته روز پنجشنبه هفدهم ربیع الاول چون دولتخانه بت خاک که
بادشاهزاده در آن ولا آنجا تشریف داشتند رسید حسب الامر
جلیل القدر بهادر خان و اهراسپ خان و مبارز خان و نظر بهادر
خویشگی و جانسپار خان و ذوالفقار خان مراسم استقبال به تقدیم
رسانیده خان مشارالیه را باعزاز و اکرام تمام دریافتند پس از آن خاندوران

بهادر باشا را علیه تا بیرون دیوان خانه پذیرا شده مراسم مصافحه و معانقه بجا آورده و آداب ملازمت و روش کورنش و تسلیم که درین دودمان عالی شان متعارف است بپاد داده از حصول شرف دریافت ملازمت بادشاهزاده والا مقدار سربلند گردانید - بحکم آن زینت افزای انجمن دولت و اقبال خان دروزان خان بهادر و راجه جی سنگه جانب راست و خان مذکور سر جرگه دست چپ نشستند - و بادشاهزاده شفقت بسیار و مرحمت بیشمار نسبت خان مذکور بجا آورده همان لحظه بانعام خلعت فاخره با چار قب زردوزی و جمدهر مریع و فیل با یراق و ماده فیل با حوضه نقره سربلند ساخته بکمال عزت و احترام روانه درگاه آسمان جاه نمودند - و بذایر مصلحت وقت بهادر خان و لهر اسپ خان و نظر بهادر و ابوالبقا و پانصد سوار برقنداز و پانصد سوار تیر انداز و پانصد بیلدار و سقا روانه قندهار نموده خرد داخل کابل گشتند *

سعید خان پیش از رسیدن این مردم به قندهار مجلس کنگاش آراسته صلاح در آن دید که پیش از آنکه مردم غنیم غلات ربیع در قلاع درآورده باستحکام برج و باره کوشند بهادران جنود ظفر آمود بتاخت و تاراج نواح قلعه بست و زمین داور و گرشک پرداخته خرابی در آن مرز و بوم بظهور آرند - لاجرم بدین اندیشه مناسب راجه جگت سنگه و عوض خان و غیرت خان و همت خان و میرزا محمد خورش قلیچ خان را با جمعی از مردم خان مشارالیه رخصت آنصوب نمود - سرداران نصرت مزد بعد از رسیدن کوشک نخود چون خبر یافتند که غلات دربرده محال متعلقه قلاع مذکوره را متحصنان می خواهند پاک نموده درون برند لاجرم قرار یافت که پر دل خان و غیرت خان و شادمان و علاول و حیات ترین با تابینان سعید خان و احدیان بصوب قلعه بست و راجه جگت سنگه و یوسف خان و عوض خان و جان نثار خان

و میرزا محمد بجانب زمین داور روانه گردیده بموجب قرارداد بعمل آرند -
 نامبردها را بیست و ششم محرم مرخص گردانیده خود با پسران و جمعی از
 خویشان و زای کسیداس بخشی کابل در ظاهر قندهار طرح اقامت افکند -
 اتفاقاً در اثنای راه هزار سوار و دو هزار پیاده قلیچ خان و مردم راجه جگت
 سنگه در آخر شب بآن قلعه رسیده به لوازم محاصره پرداختند - اگرچه
 درونیان بمقام مدافعه و ممانعه در آمده تا دوپهر روز داد تردد دادند اما
 آخر کار دلبران راجهوت و غیره آتش بدروازه زده دست به فتح آن یافتند
 و همگی آن مردم را روانه کشور دیگر ساختند - و از اتفاقات حسنه همدان روز
 زاهد بیگ نوکر قلیچ خان که با سه صد سوار بحراست قلعه کوشک نظود
 تعیین شده بود جمعی دیگر از الوس آن نواحی را با خود متفق ساخته
 بر قلعه هیرمندآب تاخت و در همان حمله اول که از روی دلبری تمام
 بی تحاشی ناشی شده بود بعنایت آلهی بر متحصنان غالب آمده در
 سر سواری آن قلعه را مفتوح ساخت و حارسان را بدست آورده به تیغ
 بیدریغ گذرانید - شانزدهم صفر راجه جگت سنگه با لشکر ظفر اثر بزمین داور
 رسیده اطراف حصار آنرا مانند باطن متحصنان بهجوم افواج وهم و هراس
 فرو گرفت - باوجود این درونیان باستقلال تمام در حصار بر مرکب اقبال بسته
 مردافه دست به تردد برکشادند و آئین ستیز و آویز پیش نهاد همت ساخته
 داد محافظت و پاسبانی دادند - چون در سران لشکر ناسازی بمیان آمده
 این معنی موجب خیره چشمی درونیان گشت و مقدمه فتح قلعه در
 عقده تعویق افتاده معامله یک قدم پیش نمی رفت لاجرم قلیچ خان بنابر
 پاس ناموس صوبه داری و نسق و نظم ولایت جمعی از تابندگان خود
 بحراست قلعه قندهار گذاشته هژدهم صفر بزمین داور فهاد - روشن سلطان
 قلعدار بمجرد استماع آواز آی آی قلیچ خان دل از جنگ برداشته یکی

از معتمدان خود را بالتامس زینهار نزد خان مذکور فرستاد - قلیچ خان امان نامه به مهر خود و دیگر سران فرستاده به تسلیح دل هراسیده او پرداخت - آنگاه ششم ربیع الاول سنه یک هزار و چهل و هفت بعد از محاصره بیست و شش روز از قلعه برآمده آن خان ظفر نشان را دید - روز دیگر خان مذکور داخل قلعه شده در صدد انسداد مداخل و مخارج آن در آمد - و سامان و سرانجام مایحتاج قلعه داری نموده فولاد بیگ نوکر خود را به محافظت آن برگماشت - و بخاطر جمع رویتسخر قلعه بست آورده بعد از نزول آن مکان از کیفیت اوضاع و خصوصیات اطوار اهل قلعه مطلع شده ده ملجأ بر دورش از لشکر سابق و لاحق مقرر گردانید - و اجازت داد که دلبران عرصه بیکار به پیش بردن ملجأ و سرکردن نقب و ساختن کوچه سلامت و رفع جواله و نصب دمدمه کوشیده همه وقت در میدان گاه پای قلعه صف آرا و سلاحشور گردند - و از توپ و تفنگ متحصنان که بر سر جان و ناموس ثبات قدم ورزیده داد مواجهه و مجادله می دادند پای کم نیارنده یک لحظه دست از کار باز نکشند - با این همه نقبی را که بتلاش تمام مبارزان اقبال به پنج برج و باره می رسانیدند اندرونیان پی بوده خواب می ساختند - و باوجود جد و جهد مجاهدان میدان دین اهل قلعه دل از دست نداده دست از کار باز نمی داشتند - بآنکه از طرف ملجأ قلیچ خان و یوسف خان نقبها رفته رفته بنزدیکی مقصد رسیدند قضا را نقب یوسف خان را درونیان یافته بخاک انداختند و پی بنقب قلیچ خان که بپای دیوار قلعه رسیده بود نبرده تا وقتی خبردار نشدند که بیارت انداخته شد - از آنجا که همواره سهام تدابیر صانعه موافقان بر وفق مقتضای تقدیر بهدفع اصابت می رسد صبح چهارشنبه هفتم ربیع الاول باشاره خان مشر الیه در حالتی که عرصه قتال از اشتعال نیران جنگ و جدال شک آتشده فارسی شده بود

در همان گرمی ثقب را آتش دادند - یکه تازان عرصه جلالت و جدال که از اسبها پیاده شده بهیئت اجتماعی رخ بسوی آن فیل بزد آورده بودند اصلاً ابا و محابا از توپ و تفنگ و سایر آلات آتشباری که از برج و باره بآتشباری در آمده بود ننموده از راهی که ثقب را کرده بود بقلعه در آمدند - و جمعی دیگر از شجاعان بی هراس بمدد زینه و کمند از هر طرف بدیوارها برآمده تیر و تفنگ و سایر آلات جنگ را چنانچه باید کار فرمودند - متهوران درون از صدمهای پی در پی بهادران اگرچه پای کم نیارده چندی بمقابله پرداختند اما چون اثری بر آن مترتب نشد به بیچارگی جای خود از دست داده پناه بارک بردند - درین دار و گیر جمعی کثیر از اعدا بدستبرد دلاوری بهادران سر باخته صد تن از اولیای دولت نیز روانه کشور بقا گردیدند - و سه صد تن زخمهای نمایان برداشته چهار صد اسپ عراقی با غنایم دیگر بتصرف در آوردند - روز دیگر بکندن بیخ دیوار ارک شروع نموده در چند روز آن قلعه را نیز بحوضه احاطه نامه و حیطه ضیق محاصره در آورده مشرف بر تسخیر ساختند - چون محرابا خان را به هیچ روی امیدواری نماند و بهمه وجه یاس کلی دست داد از روی تصرع زینهار جو شد - و بعد از رسیدن امان نامه بیست و سوم ربیع الثانی با همراهان آمده قلیچ خان را دید - خان مذکور او را که از غلامان ارمنی متعدد والی ایران بود با مینکباشیان و یوزباشیان که همراه بودند یک روز مهمان ندهداشته روز دیگر خلعت داده بموجب خواهش او روانه عراق گردانید - چون آراستگی مشرف نمایان و توزک و آئین شایان آن سپهدار رزم جو یعنی قلیچ خان مسموع مردم آن نواح شده آوازه ترددات نمایانش بکوش رسید قلعه فولاد که از گرشک ده فرسنگ و قلعه دلخک که از بست دوازده فرسخ فاصله رویه واقع شده و میان این هر دو قلعه چهار فرسخ راهست مردم خدا قلی خان

حاکم فراه بتصرف اولیای دولت داده خود بتگ تا سر بدر بردند - و دست از حراست قلعه گرشک نیز باز داشته بیست و یکم ربیع الثانی راه فرار سر کردند - لله الحمد و الهمت که به سلسله جنبانی اقبال حضرت صاحبقران ثانی انواع فتح های آسمانی از قهر اعدا و کشایش قلاع حصینه نصیب اولیای دولت جارید قرین گردیده مثل قلعه قندهار که از حصون منیعۀ باختر زمین و بحصانت مورد ضرب المثل است - و دیگر حصون و قلاع ششگانه که از ایام قدیم متعلق این دودمان عالیشان بود مسخر اولیای دولت ابد پیوند گردید - قلیچ خان از سرانجام ناگزیر قلعداری بست و توابع آن خاطر واپرداخته نگهبانی بست و گرشک را بعدۀ یکی از نوکران خود باز داشت - و پانصد سوار بر قنداز و تیر انداز باو تعیین ساخته هشتم جمادی الاول با همراهان بقندهار مراجعت نمود - همگی لشکر علوفه خوار ایران مطابق آنچه از حقیقت دانان ایران بظهور پیوسته سی هزار اسپ و بیست هزار سوار مواجب خوار و هفت هزار سوار قورچی و هزار سوار غلام و ده هزار سوار تغلگچی و ده هزار دیگر جمعیت امرا و سواى این هنگام یساق پنج هزار سوار بامید آنکه جمعی از وظیفه خواران اگر بکشتن روند اینها بجای آنها معین گردند فراهم می آیند و آن گروه را نوکر ارادت میگویند - یافت وزیر ایران که او را در آنجا اعتماد الدوله خوانند سالی بطریق علوفه یک لک روپیه است و با رسم الوزاره که آنرا وزرا پیشکش شاه می نامند دولک روپیه و سه سالار سه لک روپیه و قورچی باشی پنج لک روپیه و بیگلربیگی خراسان که از همه زیاده می یابد ده لک روپیه - دیگر اولکه داران این کمتر در خور حال هر اولکه - تغلگچی چندمی که میبکباشی اند از پنججا ناشست یوز باشی از پانزده تا سی دیگران تا چهار و پنج - غلامان یوز باشی نیز از پانزده تا سی و ازین جماعت چندمی چهل و پنججا تومان مواجب دارند و نان یکی

از قلعه آقاسی و تفنگچی باشی یک لک سالیانه - قورچیان یوز باشی از ده
 تاسی تومان - چندی ازین جمله نیز چهل و پنجاه تومان نیز می یابند -
 سایر از پنج تا هفت تومان - و درین دولت ابد پیوند بادشاهان هندوستان
 هر یکی از بندهای شان که بمنصب هفت هزار هفت هزار سوار دو اسپه
 سه اسپه سرافرازند دوازده کرور دام که سی لک روپیه باشد می یابند که
 صد هزار تومان عراقست بتخصیص وزیر اسطو نظیر آصف صفات پنجاه
 لک روپیه یافت دارند *

حقیقت آسام و آسامیان بدفرجام

در شمالی سمت بنگاله دو ولایت واقع شده یکی کوچ هاجو و آن بر
 ساحل بوهم پتر که بعرض دو کوه است و از وسط آسام گذشته بطرف
 بنگاله می آید آباد است و از آنجا تاجهانگیر نکر معروف به راج محل
 یکماهه راهست - درم کوچ بهار که از رود خانه مذکور بغایت دور است
 و ازینجا تا بنگاله بیست مایل دوری است بدو کس تعلق دارد
 کوچ هاجو به پرنیچست و کوچ بهار به لچمی نراین - در هنگام صوبه داری
 قاسم خان ابلای هردو سالشی بسزا یافته منتظر وقت و قابو بودند - چون
 خان مذکور متوجه ملک بنگاله شد مملکت بنگاله بی سردار ماند -
 فتور که لازمه این قسم ایام است در اطراف و جوانب بهم رسیده معامله
 سرحدها از ضبط حارسان بیرون رفت - راجه آسام سرگردیو نام کافر بود
 و هزار فیل و صد هزار پیاده جنگی که بتگ پا از اسپ پیش میگذارد
 و سفائن جنگی آماده حرب و توپخانه بسیار داشت و روز جنگ بیشتر
 سلاح لشکرش تیر و کمان و تفنگ بود اگرچه در صف جنگ حریف لشکر
 هندوستان نمی تواند شد اما در حرب کشتی مرده و ماهراند - وضع

ماند و بود اینها برین نمط است که خورد و بزرگ سر می تراشند و ریش و بروت بمقراض می چینند و از جانداران بحری و بری هرچه بدست ایشان می افتد می خورند - و بارادۀ جنگ هرگاه از مکان خود حرکت نموده بطرفی روانه میشوند در هر منزل باندک فرصتی قلعه از گل و چوب و نی و کاه ساخته شرفات آنها به تختهای عریض مرتب نموده برای سردان توپ و تفنگ رخنه در آن می گذارند - و بر دور آن خندق عمیق تیار کرده از خار و خس سر تیز روپوش می سازند تا عبور غنیم متعذر باشد بمدد مرزبان کوچ هاجو که از غلبۀ لشکر فیروزی اثر گرفته پناه بار برده بود برخاسته با حشر بی شمار و فیلان بسیار در سرحد بادشاه رسیده اکثر قصابات و قری را متصرف شد - پس از آنکه ریاست بنگاله بسلام خان مرحمت شد خان مذکور بمجرد رسیدن آنجا محمد صالح کنبو را که مرد مردانه صاحب تدبیر و تردن بود با لشکری آراسته روانۀ آنجانب نمود - چون بارش و طغیان آبها طریق و سبیل بر مترددین بسته بود مومنی الیه با جمعی قلیل پیش از همه بتلاش تمام بکوچ هاجو رسید - و با زین العابدین و جمعی از تابندگان اسلامخان از آنجا روانۀ پیش شده جمعی کثیر از مقاهیر را بقتل رسانیده پنج توپ با دو قلعه بدست آورد - ازین رو که جمعیت شغیم بسیار بود و پیهم کمک از آسام می رسید اسلام خان میرزین الدین علی برادر خورد خود را با اله یار خان و محمد زمان طهرانی وغیره منصبداران و دو هزار سوار و چهار هزار بندوقچی پیاده و شصت و پنج کوسۀ جفگی و کشتیهای پرغله روانۀ آنصوب نمود - اتفاقاً پیش از رسیدن این مردم مقاهیر پانصد کشتی با ساز و سامان همراه آورده محمد صالح کنبو و سید زین العابدین را شهید گردانیدند و شیخ عبد السلام تپانه دار هاجو را با برادر باسیری بردند - میر زین الدین علی والله یار خان و محمد زمان طهرانی بعد از چند روز رسیده

حصاری را که آسامیان بر کنار آب برهم پتر بجهت گرفتن سر راه صفدران ساخته بودند مفتوح گردانیدند - و بعد از قتل و نهب و غارت کفار محکمهای سری گهات بتصرف در آورده جمعی کثیر از آن سرکشان بد کیش را برهنمونئی تیغ راهگرایی جهنم ساختند - و پانصد کشتی کلان و سه صد توپ داخل غنایم لشکر ظفر اثر خدایگان بکر و برگشته در عرض دوپهر پانزده حصار به تردد دلاوران نصرت شعار بکشایش گرائید - و قریب ده هزار تن از خورد و بزرگ و نساء و رجال قتیل و غریق و حریق گشته رعایای پرگنات بسیار که در بند کفار افتاده بودند از حبس مولم آزاد گردیدند - و چون این ماجرا از واقعه صوبه بنگاله بمسامع جاه و جلال رسید از سواران اسلام خان که پنجهزاری پنجهزار سوار سه هزار دو اسبه سه اسبه بود هزار سوار بر آن دو اسبه سه اسبه افزوده شد - و اله یار خان بمنصب سه هزار و دو صد هزار سوار و محمد زمان بمنصب دو هزار و هزار سوار و میرزین الدین علی بمنصب هزار و دو صد سوار و خطاب سیادت خان سر بلند گردیدند *

کیفیت سرافرازی یافتن شاهزادهای و الا

مقدار و نوینان نامدار و آرایش

محفل نوروزی

درین هنگام سعادت فرجام که عرصه چمن بخنده گل و گلبدانگ بلبل لبریز گشته غنچه از نوید در آمد نوروز عالم افروز پیرهن برپیرهن بالیده در جامه نمی گنجد و از رسائی نشاء خرمی و خوشحالی ورود موکب ربیع خار تا گل این رنگین چمن برسم ذخیره گذاری و زله بری برگ شگفتگی ابد بر روی هم می نهند سامان طرازان بارگاه سلیمانی بام و در و دیوار

دولتخانه را در دیلمی خسروانی گرفته روی زمین را بفرش ملون بعنوانی
زیب و زینت دادند که اگر کار پردازان قوای نامیه نسخه طراحی بهار ازین
رو گرفته طرح چمن افروزی بر آن گیرند رواست - و اگر رنگ انوار و ازهار
رنگا رنگ را در گذار جاوید بهار بدین رنگ جلوه دهند سزا - زینت
افزای اورنگ جهانبانی بجهت رواج شادمانی شروع سال و هزار
و چهل و هشت هجری شاهزادهای والا گهر و اسرای عظام و سایر
بندهای بادشاهی را بر وفق تفاوت درجات باضافه منصب و انعام
و خلایق فخره سرافراز ساخته ابواب مسرت و ابتهاج بر روی روزگار مفتوح
ساختند - و نوئیقان دولت بنوازش شادینانه شادی گورگه دولت را بلند
آوازه ساخته خورد و بزرگ دنیا بدعای مزید جاه و جلال آن برگزیده
حضرت ذوالجلال پرداختند - نخست بادشاهزاده والا مقدار محمد
داراشکوه را از اصل و اضافه بمنصب پانزده هزاری ذات ده هزار
سوار و شاهزاده محمد شجاع و شاهزاده عالی مرتبت محمد اورنگ زیب
بهادر را بمنصب دوازده هزاری هشت هزار سوار از اصل و اضافه سرافراز
نموده علامی افضل خان دیوان را بمنصب هفت هزاری چهار هزار
سوار سر بلند گردانیدند - و بندهای دیگر را که تفصیل آن طول دارد
بمرحمت اضافه و خلعت کامیاب ساخته اموال بیشمار بر ارباب استحقاق
و سایر نیازمندان منقسم ساخته از آری نیاز ساختند *

چون عهد الطایف مخاطب بعقیدت خان که سر براهی دفتر تن بار
متعلق بود از کثرت غلبه بیماری بامور مرجوعه نمی توانست پرداخت
دیانت رای دفتر دار خالصه را بمنصب هزاری ذات و صد و پنجاه سوار
برافراخته این خدمت نیز بار تفویض نمودند - علی مردان خان را
غایبانه بمنصب پنج هزاری ذات و سوار و ارسال علم و تقاره بلند آوازه

ساخته بصدر منشور لامع الذور عز امتیاز بخشیدند - از چارم ذی قعدة که آغاز نوروز بود تا بیست و دوم این ماه که روز شرف اشرف است از پیشکش بادشاهزادهای نامدار و امرای والا مقدار مبلغ ده لک روپیه را جنس از نظر اشرف گذشته شرف پذیرائی یافت - و مضاعف آن بطریق انعام بشاهزادهها و امرا مرحمت گشته جهانی را کامیاب مطالب ساخت *

ظفر خان ناظم کشمیر که بعد از فتح تبت بابدال مرزبان تبت روانه بدرگاه شده بود با او از تلخیم سده سپهر مرتبه سعادت دارین حاصل نمود - پادگار بیگ نامی که پیش از فتح قندهار او را والی ایران بعنوان حجابیت بدرگاه عالم پناه فرستاده بود میر خان میر تورک تا بهشت آباد باستقبال رفته بحضور اشرف آورد - و بعد از حصول سعادت ملازمت نامه شاه را که مشتمل بر حقیقت فتح ایران بود با درازده اسپ و سه تفنگ کالن که دارای ایران دین فتح از رومیان بدست آورده بود از نظر اشرف گذرانیده بانعام خلعت و تاج قزلباشی و جیغه مرصع سرافرازی یافت - مبارز خان از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاره ذات و سوار سرافرازی یافت - فرمان عنایت عنوان با خلعت خاصه و جمدهر مرصع با پهلکتاره و شمشیر مرصع و سپر خاصه مصحوب نور بیگ گرز بردار به علی مردان خان ارسال یافت - دوم روز آن تقدی سلطان و احمد بیگ فرستادهای علی مردان خان زر مسکوک بنام مبارک با عرضداشت خان مذکور که قبل از روانه شدن از قندهار ارسال داشته بود از نظر اشرف گذرانیده هر کدام بانعام خلعت و اسپ با ساز نقره و سه هزار روپیه نقد سرافرازی یافته رخصت مراجعت یافتند - و خلعت خاصه و دو اسپ با زین طلا و مطلا و نقاره و فیل خاصه با یراق نقره و ماده فیل مصحوب ذوالقدر خان

که همراه فرستاده‌های علی مردان خان آمده بود مرحمت فرمودند -
 و یادگار بیگ سفیر ایران بیست و دو اسب و ده شتر از خود پیشکش
 نموده بعزایت خنجر خاصه سرافراز گردید - و ملا عبد الغفور حاجب
 نذر محمد خان والی بلخ بدربار اعلی رسیده سعادت یار یافت - و نامه خان
 از نظر اشرف گذرانیده بمرحمت خلعت و پنج هزار روپیه بلند پایه شد *
 غره مکرم سنه یک هزار و چهل و هشت میر مصام الدوله انجو بخدمت
 بخششی گری و واقعه نویسی و داروغگی توپخانه و عمارت و سایر قندهار
 سرافرازی یافت - دوم ماه مذکور راجه گچ سنگه باجل طبیعی در گذشت
 بادشاه بنده نواز جسونت سنگه پسر خورد او را بمنصب چهار هزاره ذات
 و سوار از اصل و اضافه و یادگار بیگ سفیر ایران را بانعام سی هزار روپیه
 کامیاب ساختند - و عبد الغفور ایلچی نذر محمد خان نیز درین تاریخ بانعام
 بیست هزار روپیه نقد سر بلندی یافت *

روز چهارشنبه دوم ربیع الاول سال هزار و چهل و هشت هجری
 حضرت واهب البرکات بشاهزاده والا جاله عالی مرتبت از بطن صبیحه رضیه
 سلطان پرویز پسر عطا فرمود - و حسب التماس آن والا گهر حضرت
 خاقان بنده پرور آن نونهال چمن دولت را بمهرشکوه نامور ساختند و
 دو لک روپیه بجهت جشن عقیقه انعام فرمودند - و بیادگار بیگ ایلچی
 ایران کمر مرصع به قیمت پنج هزار روپیه و چهل هزار روپیه نقد مرحمت
 فرمودند - سلطان مهرشکوه پس از زندگی چهل روز بعالم بقا متوجه شد *

آرایش جشن وزن مبارک قمی

روز پنجشنبه پانزدهم ربیع الثانی سال هزار و چهل و هشت مطابق
 سوم شهریور آیین بزم وزن قمی مقدس ابتدای سال چهل و نهم از سنین

عمر ابد قزین زینت ترتیب یافته خدیو روزگار خورشید واره به برج کفّه میزان
تحویل نموده پله برادر را بزر و گوهر آمده خویشتن را بذایر انجاش حوایج
نیازمندان نوع بشر برسم معهود با سایر نقود و اجناس دیگر سنجیده همه را
بر اهل استحقاق قسمت فرمودند - و منصب هر کدام از بادشاهزادهای والا
نسب عالی مقدار شاه شجاع و محمد اورنگ زیب بهادر باضافه هزار سوار
دوازده هزاری نه هزار سوار مقرر گردید - یادگار بیگ ایلچی ایران را بخلعت
فاخره و شمشیر براق مرصع و سی هزار روپیه نقد برنواخته رخصت معاودت
دادند *

حقیقت فتح بکلانه

از سوانح این ایام رسیدن خبر مسرت اثر فتح بکلانه است مشتمل بر
تلاع نه گانه و سی و چهار پرگنه بکاصل چهار لک روپیه و هزار و یک قریه
و طولش صد کوه و عرضش هفتاد کوه رسمی است - لطافت آب و هوا
و فزونئی اشجار میوه دار و کثرت تالاب و انبارش مستغنی از توصیف
و فارغ از بیافست - از مدت یک هزار و چار صد سال مرزبانی آن در سلسله
بهرجی زمیندار است - از جمله حصون تسع که نامزد است بسالهیرو مولهیرو
و سورا و هرگده و سائوه و پانوه و هانگده و پیدول و چوریل محکم ترین
آن سالهیرو مولهیرو است هر دو بسیار صعب المروز و دشوار گذار بر جبلی
طولانی واقع شده یکی بر فرق کوه دیگر بر کمر - هر یکی از سنگ یک لخت
به صنعت گری معمار قدرت صورت اساس یافته و زینت هر دو در سنگ
تراشیده نمودار ساخته بعنوانی که بیمدگاری دیگری کام نتوان نهاد - در هر
حصار چشمه و تالابی بقدرت آلهی چون چشم عاشقان پیوسته روان است
و آب هر یک آن بعدوبت و گوارائی زبان زد سیاحان زمان - و حصارى که

بر کمر کوه طولانی مذکور است خانه مرزبان در آنجا واقعست - در سال دهم جلوس مبارک بادشاهزاده نامدار کامگار محمد اورنگ زیب بهادر حسب الحکم اشرف سه هزار سوار و دو هزار پیاده بوقنداز بسرکردگی مالوجی دکهنی و محمد طاهر نام نوکر خود بجهت تسخیر آن ولایت تعیین نمودند - بهادران جنود ظفر آمود بمجرد رسیدن آنجا از سه جانب پورش نموده فاگهان بر سر نگهبانان قلعه چون قضای نازل ریخته جمعی کثیر را رهگرای وادی فدا ساختند - بهرجی زمیندار آنجا با سراسیمگی نخست بحصار مولهیر در آمد و هنگامه دار و گیر را گرم نمود - دلبران قلعه کشای بیامردی تمکن جبلی و تمکین پردلی پای مردی استوار ساخته آغاز پرداختن ملجأ نمودند - و در کمگاه کوه میانه فریقین هنگامه جدال و قتال آراسته حملهای سخت بر یکدیگر نمودند - چنانچه آخر کار متحصنان از مشاهده نیروی دستبرداران تهور کیش از جا رفته و بجهت انسداد ابواب وصول غله خود را پای داده چندان مغلوب هراس و اندیشه گشتند که دهم شوال بهرجی زمیندار آنجا مادر خود را با کلیدهای قلعه هشنگانه در خدمت بادشاهزاده والا قدر فرستاده التماس نمود که اگر سلطانپور که در جوار بکلانه است بطریق وطن مرحمت شود فرزدان و توابع را در آنجا گزاشته سعادت ملازمت حاصل نماید - گرامی نیز اوج دولت و بختیاری مبادر او را بعطای نقد و جنس و مرحمت سلطانپور خوشدل ساخته بخصمت مراجعت دادند - و حسب الحکم اشرف نشان والا شان مشتمل بر تسلی و دلالای او و مرحمت منصب سه هزاری در هزار سوار بنام او صادر فرموده باطمینان خاطرش پرداختند - زمیندار مذکور بعد از ورود منشور لامع الذور بدست آویز تسلیم مفتاح حصارهای مذکور استفتاح ابواب امن و امان و سلامت بر روی روزگار خود نموده بدستور عفو طلبان زینهاری از قلعه

برآمده بملاقات مالوجي و محمد طاهر پیوست - بادشاهزاده عالمیان از قبل خود محمد طاهر را بحراست مولهیر و حکومت آن دیار و هفت محمد دیگر را بیاسبانی هفت قلعه دیگر معین ساختند - اگرچه استخلاص این قلاع که راهگذارشان چون راه صراط بیاریکی و تندی ضرب المثل است بجد و جهد محتمل نبود اما بمحض کار سازی اقبال جهانکشی بآسانی مقتوح گشته کار بر وفق مراد دوستان ابد پیوند صورت اتمام یافت *

توجه شریف بصوب دارالسلطنت لاهور

چون بجهت تذبذب و تادیب مفسدان دکن و شرقی دیار مدت چهار سال در دارالخلافه توقف رو داده بود درینولا که اراده سیر و شکار دارالسلطنت لاهور و کشمیر دامنگیر طبع اقدس گردید بتاریخ شانزدهم ربیع الثانی سنه یک هزار و چهل و هشت سیف خان را بمرحمت خلعت و حراست دارالخلافه و راجه بیتهداس را به عنایت خلعت و جمدهر مرصع و اسب با زین مطلق و خدمت قلعداری اکبرآباد و فوجداری هر دو بوی آب چون باگه خان و کوتوالی بشرف الدین حسین مقرر نموده ماهیچه آفتاب شعاع لوالی والا را بصوب دارالسلطنت لاهور ارتقا دادند - و یمین الدوله را بعنایت خلعت خاصه عز امتیاز بخشیده بواسطه ضعیفی که داشت به دارالخلافه مرخص فرمودند که بعد از ایام بارش کارخانجات بادشاهی را همراه گرفته روانه حضور شود - و میرزا رستم و خان عالم و لشکر خان را بخلعت سر برافراخته رخصت دارالخلافه فرمودند و عبد الله خان بهادر دستوری تته و سید خان جهان اجازت تیول خود یافت - و در نواحی موضع بلی پانزده کروهی دهلی به شکار شیر پرداخته در سه روز شش قلاده شیر نر و سه ماده شیر را

شکار نموده چهارم جمادی الاول سایه اقبال همای چتر فرخنده بر دهلی انداخته نخست بزیارت مرقد منور حضرت سلطان المشایخ و جنت آشیانی همایون بادشاه شتافته هفت هزار رویه در هر دو مکان باهل استحقاق عطا نمودند - پانزدهم ماه مذکور بصید گاه پالم تشریف برده در یک روز پنجاه و دو آهوبه تفنگ خاص بان شکار فرمودند - چون هیچ وقت ازین دست شکار از دست هیچ بادشاهی نشده بود باعث انبساط خاطر انور گشت - غیرت خان صوبدار دهلی و اله و بردی خان فوجدار مترا را رخصت خدمت مرجوعه فرموده متوجه پیش شدند - درین سال از پیشگاه عنایت حضرت بادشاه دریا دل جهان نواز نوزده لک رویه بپادشاهزادهای عالی مقدار و امرای نامدار و غیره بطریق انعام مرحمت شد *

شروع سال دوازدهم جلوس میمنت مانوس و ملازمت نمودن علی صردان خان بعد از آمدن قندهار

روز شنبه غره جمادی الثانی سنه یک هزار و چهل و هشت هجری بخیر و خوبی شروع شده آرایش بزم بهجت و سرور و پیراستگی انجمن حضور نظاره فریب و دلپسند آمد - چون پیش نهاد همت والا قطع مراحل سفر بود لاجرم زیاده بر یک روز متوجه آرایش محفل بهشت آئین نگشته دوازدهم باغ انباله را که حسب الامر بیگم صاحب عمارتی نو در آن صورت اتمام یافته بود از نزول اشرف ثانی اثنین فردوس برین ساختند - و از آنجا در دو کوچ بسرهند تشریف ارزانی فرموده و پنج روز برای سیر و تماشای باغ و عمارات اطراف تالاب و چیتو مهابی میان این که

باهتمام میرعلی اکبر کورویی سرهنگد صورت اتمام یافته بود مقام نموده متوجه پیش شدند - درین مقام سکپال عاج با یراق طلا و پوشش خاصه سمور مصعوب خاندان قلی ملازم علی مردان خان که عرضداشت خان مذکور با درازده رومی که والی ایران بعد از فتح ایروان بقندهار فرستاده آورده بود مرحمت نمودند - و رومیان مذکور بانعام خلعت و چهار هزار روپیه نقد سرافرازی یافته برطبق تمنای خاطر رخصت وطن یافتند *

بهرام ولد صادق خان بخدمت بکالی از تغیر عارف بیگ امتیاز یافت - و برگشته بتهنده که چهل و یک لک دام جمع دارد از روی عنایت بعلامی افضل خان انعام مرحمت شد - بیست و دوم جمادی الثانی صفدر خان که از ایران مراجعت نموده جریده بدرگاه والا رسیده بود هزار مهر بطریق نذر و نه اسب عراقی بر سبیل پیشکش گذرانید - غرض رجب بقلیچ خان فرمان شد که غیرت خان ولد یوسف خان تکوینه را از اصل و اضافه بمنصب سه هزار دو هزار سوار و محافظت قلعه بست با توابع و میرزا محمد خواهر زاده بدگلهبانی قلعه زمین داور و منصب هزاره پانصد سوار سرافرازی دانسته رخصت بخدومات مامور نماید - و بسعید خان بهادر حکم شد که عوبه داری قندهار بعهده قلیچ خان مقرر دانسته با لشکر ظفر اثر بکابل بیاید - و پس از فزول بدار السلطنت لاهور به تعجیل آمده سعادت ملازمت اقدس حاصل نماید *

دهم بر کنار قالیاب راجه تودرمل و وزیر خان عوبه دار لاهور و شاه قلیچ خان فوجدار کانکره و بختیار خان فوجدار لکهی جنگل از زمین بوس درگاه جهان پناه سرافرازی یافته هر کدام دو خور حال نذر گذرانیدند - پانزدهم رجب موافق غرض آذر کشور خدیو دین پناه از باغ هوشیار خان صافند خورشید انور دولتخانه زین زرین را شرف خانه ساخته بدولت خانه

لاهور متوجه شدند - و در تمام راه روی زمین را درم افشان و زر ریز ساخته
 بساعت سعید اورنگ نشین سپهر اقبال و اکلیل گزین افسر جاه و جلال
 گردیدند - حسب الحکم معلی معتد خان میر بخشبی و تربیت خان درم
 بخشبی تا بدروازۀ خاص و عام پذیرۀ شدۀ عالی مردان خان را باعزاز تمام
 ببارگاه عالم پناه آورده بشرف استلام عتبه فلک رتبه رسانیدند - خان معزالیه
 بعد از ادای آداب معهودۀ هزار مهر نذر گذرانیدۀ بعنایت خلعت خاصه
 و چار قب زر و روی و جیفه مرصع و خنجر مرصع با بهولکتاره و شمشیر مرصع
 و منصب شش هزاری ذات و سوار و دو اسب دیو زان پری پیکر با زین
 مرصع و مطا و چهار فیل اهرمن نژاد خجسته منظر از آن جمله فیل کوه شکوه
 نام بیراق نقره و بوشش زربفت بتازگی مایه ارجمندی و پایه سربلندی
 یافت - و انعام حویلی اعتماد الدوله که بهترین منازل دارالسلطنت است و در
 صفا و پاکیزگی قرین ندارد ضمیمه مراحم عمیمه گردید - سوای حوایای آنچه از
 تاریخ روانه شدن قندهار تا این روز بخان مژکور مرحمت شدۀ یک لک روپیہ
 قیمت داشت و عنایات دیگر که بدفعات بر روی کار آمدہ در محل خرد گذارش
 خواهد یافت - ده کس از نوکران معتد آن خان والا شان با انعام خلعت
 و بیست هزار روپیہ نقد سرافرازی یافتند - از آنجمله حسین بیگ و علی بیگ
 که قرابت قریبه به علی مردان خان داشتند بخلعت و خنجر مرصع و هشت
 دیگر بخلعت سربلندی یافتند - یادگار بیگ ایلچی ایران که در لاهور بجهت
 سرانجام بعضی امور مانده بود درین تاریخ باز بشرف ملازمت رسیدہ
 بعنایت خلعت و خنجر مرصع و انعام بیست هزار روپیہ کامیاب گشته
 دیگر بارہ رخصت انصراف یافت - از روز رخصت تا تاریخ ملازمت دو
 لک روپیہ نقد و پنجاه هزار روپیہ را جنس بلو مرحمت شد -
 و برای شاه صفی مراحم و پیلان مرصع بقیمت پنجاه هزار روپیہ مستحسوب

مومنی الیه ارسال یافت - چون قندهار آب روان و حدایق جنت نشان داشت و از دیرباز طبیعت علی مردان خان بتماشای آب و سبزه خوگر بود لاجرم از روی عنایت صوبه کشمیر را از تغیر ظفر خان که نعم البدل قندهار بلکه باطافت آب و هوا و کثرت انهار و اشجار سرآمد متذذرات است و تفرج شگوفه و گل و طراوت سبزه‌های شاداب نوخیز و جوش سمن زار تازه رسته عبیر بیز ایام بهارش یاد فردوس برین می دهد مرحمت نموده بعنایت خلعت خاصه با نادری و خنجر مرصع با پهلوانکزاره و برخی اقمشه نفیسه هندوستان جنت نشان و قدری پشمینه کشمیر و پنج لک روپیه نقد کامیاب ساختند - و از وفور زلفت پاندان میثا کار مملوبه پان خاصه با خوان و سفلدان طلای ساده عنایت نموده فرمودند که بخوردن پان که از گزین نعمای سواد اعظم هندوستان است اعتیاد نماید *

خان دوران بهادر نصرت جنگ که در کابل همراه بادشاه زاده والا گهر محمد شجاع بهادر بود بموجب فرمان قضا نشان با اینهمه جسمت در هفده پهر از اتک بایلغار آمده ملازمت نمود و بمرحمت خلعت خاصه با چارقب سر بلندی یافت - پیشکش صفدر خان پانصد اسپ عراقی و اصناف اقمشه نفیسه ایران از نظر انور گذشته پنج لک روپیه قیمت آن مقرر شد - چون خان مذکور خدمت رسالت را بکمال سنجیدگی و فهمیدگی بتقدیم رسانیده یک لک روپیه پیشکش شاه گذرانید و باعیان دولت نقد و جنس بسیار بطریق سوغات فرستاده پنججاه هزار روپیه بمحسب مهماندار تکلیف نمود - شاه از وضع پسندیده و اخلاق حمیده او بغایت خوشوقت شده یک مرتبه بخانه اش آمد - و نه هزار تومان که در لک و هفتاد هزار روپیه باشد نقد و هشتاد اسپ عراقی با برخی اشیا بدفعات باو داده انعام تلطّف نمود - لاجرم بوسیله این خدمت مورد

عواطف بیکران آمده منظور نظر مراحم بی پایان گشت - بعلامی افضل خان
و شایسته خان و وزیر خان و صفدر خان و جعفر خان و چندنی دیگر خلعت
زمستانی مرحمت فرمودند *

ششم ماه سعید خان بهادر ظفر جنگ از یساق قلندهار مراجعت
نموده با پسران بزمین بوس درگاه والا استسعاد پذیرفت - و بعنایت
خلعت و چار قب طلا دوزی و جمدهر مریع با پهلوانخانه و شمشیر
مرصع عز امتیاز یافته محسود امثال و اقربان گشت - یوسف خان از اصل
افاضه بمنصب سه هزار و سیصد سوار و عوبه داری ملتان و جان نثار خان
بمنصب دو هزار و پانصدی و دو هزار سوار از تغیر او بحکومت بهکرو
بکنتار خان بمنصب هزار و پانصدی و هزار و پانصد سوار و فوجداری سیوستان
سر افزاری یافته کامیاب دولت گشتند - بیست و ششم منزل علی مردان
خان از ورود مسعود مرکز دایره سعادت گشته موطن فیض گردید - خان
تاعده دان مراسم پا انداز و نثار بجا آورده اسپ و اقمشه بقیمت یک لک
روپیه از نظر اشرف گذرانید و همگی بمقتل قبول در آمده بعنایت اسپ
عل بی بها نام با ساز طلا میثاکار سر افزاری یافت - و از اقسام جواهر و مرصع
آلات و نفایس اقمشه و اسپان عراقی و ترکی و شتران نو و ماده که همگی پنج
لک روپیه قیمت داشت بابت پیشکش وزیر خان از فخر فیض اثر گذشت -
میر یحیی کابلی که از جانب نذر محمد خان بنظم بدخشان می پرداخت
اراده بندگی درگاه از آنجا آمده شرف ملازمت دریافت - و بخدمت
بیوانی کابل از تغیر شیخ عبد الکرم و منصب پانصدی صد سوار و انعام
چهار هزار روپیه سر افزاری حاصل نمود - و عبد الکرم مذکور بدیوانی سوار
دشاهزاده عالی مقدار محمد دارا شکوه عز امتیاز یافت - علی بیگ
نوپس عالی مردان خان بخلعت و انعام چهار هزار روپیه و نفویض

خدمت نظم و نسق صوبه کشمیر به نیابت امتیاز یافت - بسیف خان صوبه دار اکبر آباد حکم شد که چون مملکت بنگاله بشاهزاده محمد شجاع درینولا مرحمت شده سرعت هرچه تمام تر از اکبر آباد به بنگاله شتافته تا رسیدن آن والا گهر از صوبه مذکور با خبر باشد - کفایت خان بدیوانی قندهار و صفدر خان بعنایت خلعت خاصه و جمدهر مروج با پهلوانخانه و فیل و حکومت اکبر آباد و سعید خان بمرحمت خلعت خاصه و جیفه مروج و دو اسب با زین طلا و مطلا و فیل و پسرانش بعنایت خلعت و اسب سر بلند گردیده هر کدام بمکان خود رخصت یافتند *

درین ایام چون وزیر عطار تدبیر نیکو محضر افضل خان که از وسط ایام بادشاهزادگی سواى ایام قدرت تا الیوم سر انجام مهمات دیوانی سرکار زالی آنحضرت بدر تفویض یافتند در حسن خلق و سلامت نفس و کمال نیک ذاتی و خیر خواهی خلایق سر حلقه نیکان روزگار بود درین مدت از لذت طول عمر بل عرض آن استیفا حظ او فرزندگی نموده به نهایت خوبی سن به هفتاد رسانیده بنابر علل متعدده که عمده آنها کبر سن باشد درازدم شمعان دفتر حیات بر چیده بمجهت رفع حساب بدیوان اعلی عالم بالا رجوع نمود - فرمان عالی شان بنام اسلام خان صادر شد که چون خدمت جلیل القدر وزارت باو تجویز شد بمجرد رسیدن بسیف خان عازم درگاه عالم پناه گردد - و عتقر شد که تا رسیدن خان مذکور امور دیوانی در حضور اشرف مشخص می شده باشد و مطالب جزئی را دیانت رای دفتر دار خالصه سرانجام دهد - و سیاهه تخوا جاگیر جمهر خان بعرض رسانیده اسناد قبول و غیره بمهر و رسالت او به ثبت رسد - شانزدهم اسادت خان برادر افضل خان و دو پسر او عنایت الله که خان مغفور به فرزندی برگرفته بود و فضل الله را بتخاعت بر نواختند *

روز یکشنبه هژدهم شعبان مطابق چهارم بهمن ماه الهی بزم جشن وزن شمسی آغاز سال چهل و هشتم عمر جاوید قرین در شاه برج دارالسلطنت که بنا بر رفعت رشک فرمای زیبا طارم سپهر میثا است انعقاد پذیرفت - و سایر رسوم این روز طرب اندوز از وزن و نثار و داد دهی و کام بخشی خواص و عام بظهور پیوست - درین روز برکت اندوز منصب بادشاهزاده والا گهر محمد دارا شکوه از اصل و اضافه بیست هزاری ده هزار سوار قرار یافته شاهزاده مراد بخش را که پانصد رویه روزانه داشت بمنصب ده هزاری و چار هزار سوار و عنایت علم و نقاره و تومان و توغ سر بلند گردانیدند - راجه جسونت سنگه باضافه هزار سوار بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار دو اسبه و راجه رای سنگه باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار وسعادت خان بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار و امانت خان بمنصب هزاری دویست سوار و عنایت الله ولد خان مذکور بخدمت عرض مکرر فرق مباحثات برافراخت - و عبد الرحمن ولد صادق خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری چهار صد سوار سرافراز گشتند - رشیدای خوشنویس بخدمت داروغگی کتابخانه از تغیر عبد الرحمن و دیانت رای بخطاب رای رایان عز امتیاز اندوختند *

چون بعد از اطفای نیران فساد بنذیله و استیصال او با اهل و عیال پرتوی راج نام کودکی از فرزندان او سرود را چفیت نام بنذیله دست آویز قتل و فساد ساخته و جمعی از مفسدان فراهم آورده برعیلی اسلام آباد مزاحمت می رسانید اگرچه باقی خان فوجدار آنجا حتی المقدور در تاخت و باخت کوتاهی نمی کرد لیکن از عهده تدبیه واقعی نمی توانست برآمد - لاجرم عبد الله خان بهادر فیروز جنگ را حکم شد که خدمت فوجداري بعهده خود دانسته در قتل و اسیر و قلع و قمع این جماعت سعی تمام بجا آورد

عنوانی که نام و نشان از آن قوم نا پاک بر روی زمین نماند - و شایسته خان
صوبه داری بهار و بغایت خلعت و جمدهر و اسپ با یراق طلا سربلند
گردیده روانه آنصوب شد *

چون بیست و سوم ذي حجه سال هفتم جلوس دختر میرزا رستم
مغوی که جلیله بادشاهزاده والا گهر شاه شجاع بهادر بود از جهان
فانی در گذشت بذبران صبیغه اعظم خان را برای آن کامگار خواستگاری
نموده بودند - و خان مذکور او را مصکوب والده و برادرانش میر
خلیل و میر اسحق بدرگاه معلی فرستاده بود - هشتم شوال پنجاه هزار روپیه
جواهر و مرصع آلات واقمشه و پنجاه هزار روپیه نقد بطریق ساجق مصکوب
معتد خان و مکومت خان و عمدة النساء ستي خانم مذکور فرستادند -
بذبان آنده ساعت رخصت بادشاهزاده عالم نزدیک بود و هنگام عقد بعید
حکم فرمودند که آن بانوی حرم عصمت و اقبال را با والده و برادرش میر
اسحق روانه بنگاله نمایند که در ساعت مقرر بآئین معهود روزگار کار خیر را
صورت سرانجام دهند - ذوالقرنین فرنگی در جایزه تصنیفی که بنام نامی
ساخته بود انعام پنجاه هزار روپیه و خلعت یافت - سلیم ماله شاهزاده محمد
شجاع بهادر را بغایت خلعت خاصه و مرصع آلات و اضافه سه هزاره
بمنصب پانزده هزاره هزاره مقدار محمد اورنگ زیب بهادر را نیز بهمین منصب
پانزده هزاره هزاره سوار و بغایت خلعت و دو اسپ با ساز طلا سر افراز
گردانیده بدولت آباد ارسال فرمودند *

نهیضت موکب همایون بصوب کابل

چون از آن باز که روی سریر خلافت مصیر از جلوس مبارک حضرت

بادشاه والا مرتبت زینت تازه یافته مجاری کاروبار سلطنت و امور دین
 و دولت بر نهج استقامت جاری گردید بلکه طیبۀ کابل از پرتو نزول انور مطرح
 انوار سعادت و مهبط آثار یمن و برکت نشده بود لاجرم تماشای آب و سبز
 آن دیار فیض آثار دامگیر طبع اقدس شده خاصه جذب خواهش قلوب
 سکنه آن دیار محرک داعیۀ آنصوب گشت - و هم آگاهی بر مداخل
 و مخارج ولایت ماوراء النهر و قابوی وقت و تسخیر مملکت مورد وثی
 باعث این سفر گردید - لاجرم شب یکشنبه نهم شوال سنه یک هزار و چهل
 و هشت هجری از دارالسلطنت لاهور بساعتی مسعود ماهجۀ مهر شعاع
 لوائی نصرت انما بصوب کابل ارتفاع یافت - و چون مکرر خبر آمدن شاه
 صفی والی ایران بقندهار بسمع اشرف رسیده بود حکم معالی بشرف نفاذ
 پیوست که جوهر شمشیر بسالت گوهر درج خلافت شاهزاده محمد
 داراشکوه بافواج بحر امواج و توپ خانه والا پیش از توجه اشرف از آب
 نیلاب گذشته تا ورود موکب معالی در نوشهر توقف نمایند - لاجرم در وقت
 رخصت خلعت خاصه با نادر بی مرورید دوزخی و جیغۀ مریع و تسبیح اعل
 و زمرود بقمیت یک اک روپیه که در نخستین رخصت بادشاه فلک جلا
 بصوب دکن حضرت جدت مکانی عنایت فرموده بودند و جمدهم مریع
 با پهلوتاره و شمشیر و سپر خاصه و درویش اسپ از آنجمله دو اسپ یکی
 با ساز مریع و دیگر با زین طلائی میناکا و پنج فیل نر و ماده و ده اک روپیه
 نقد مرحمت فرموده بکمال عز و شان رخصت فرمودند - و از فرط عطوفت
 بده نوکر پیش علوفه آن بلند اختر نیز خلعت عنایت شد - و از بقدهای
 بادشاهی خان دوران بهادر را بمرحمت خلعت و خانجر مریع
 با پهلوتاره و شمشیر مریع و در اسپ با ساز طلا و فیل با براق نقره نوازش
 فرموده فدائی خان و راجه جات سگند و سعادت خان و ذوالفقار خان

بخشی این لشکر و عبد الرحمن راقعه نویسن بمرحمت خلعت و اسپ و گروهی دیگر را بخلعت معزز ساخته تعینات فوج آن والا گهر نمودند - و راجه رای سنگه بخلعت امتیاز یافته بخدمت بادشاهزاده مرخص شد - علی مردان خان بغایت خلعت و فیل و جیغه و کمر بند مرصع و فیل با ساز نقره مفتخر گشته رخصت کشمیر و وزیر خان خلعت و جمدهر مرصع یافته رخصت لاهور یافتند - بعدد الله بیگ و اسمعیل بیگ پسران علی مردان خان در فیل بچه غایت شد - غایت الله برادر زاده افضل خان بمرحمت خلعت و خطاب عاقل خان بلند پایه گردید - و از تغییر ملتفت خان بدیوانی بیوتات و اسحق بیگ یزدی بدیوانی سرکار بیگم صاحب و خطاب حقیقت خان و خدمت عرض مکرر از تغییر غایت الله معزز گردید - و داروغگی دائم و تصدیقه منصبداران از تغییر غایت الله بدیانت خان مقروض گشت - و خدمت قراول بیگی از تغییر خلیل الله خان برادر کام نبیره میرزا رستم صفوی مقرب شد - و صف شکن راند میرزا حسن صفوی از تغییر مراد کام قور بیگی شد - رای سبها چند بخدمت دیوانی لاهور از تغییر بهاری مل که اورا بجای محمد رشید خان درانی دیوان ملتان گردانیدند مقرب گشت *

یازدهم فنی قعده سنه یک هزار و چهل و هشت هجری جشن آغاز نوروز برکنار آب چناب که بعدرست و گوارائی رشک انهار جنت است حسن ترتیب یافته مجموع مراسم عیش و انبساط بوقوع پیوست - و بزم خلد آئین شرف آفتاب در منزل حسن ابدال که بدلکشائی و فرح افزائی بهترین منازل این راه است زینت افزای خرمی و خوشدلی گشته افزایش مراتب بارباب مناصب و وظایف واصحاب رواتب باضعاف قرار داد خاطر بعمل آمد - سرو جوئبار کامرانی شاهزاده محمد داراشکوه درین منزل از نوشهره بعنوان استقبال آمده با خان درزان و سعید خان و راجه جی سنگه و بهادر

خان و فدائی خان و نجات خان و راجه جگت سنگه از دریانت سعادت ملازمت کامیاب مآرب گشتند - و راجه جی سنگه مالای مروارید مرحمت شد - روز دیگر خان دوران و سعید خان رخصت معاودت نوشهره یافته و راجه جگت سنگه بفوجداری بنگش بالا و پائین و غایت خلعت سر افراز گشته دستوری فراهم آوردن آذوقه و رسانیدن آن بکابل یافت - ده روز درین منزل مقام فرموده بعد از سه کوچ از آب اتک عبور نموده سواد نوشهره را مخیم سراق جاه و جلال گردانیدند - و درین منزل فرمان قضا توامان بشرف نغان پیوست که جمیع بندهای درگاه فوجهای خود مسلح و مکمل و یسال بسته بترتیب جنگ صف در میدان جابجا بایستند - چون فرموده بجای آمد بادشاه فلک جاه فیل سوار تمامی سپاه نصرت دستگاه را که پنجاه هزار بقلم آمده مفصلاً مشاهده فرمودند و فدای آن از آن مقام کوچ نموده همعنان سعادت و همراکب اقبال متوجه مقصد گشته کوچ در کوچ متوجه کابل شدند - و افواج لشکر محیط امواج چون باد از کوهستان گذار نموده در روزی که خطه ساحت کابل از جوش جیش منصور که یاد از غوغای نغم صور میداد روکش عرصه معشر گشت و از هول سطوت و ولایت اولیای دولت در عرصه بلخ و بخارا شور روز نشور بظهور پیوست اهلای و موالی کابل بل سایردعیت و سپاهی آن سرز بوم از فیض قدوم مبارک جانی تازه یافته فوج فوج باستقبال موکب اقبال شتافتند - و از پذیره خیل دولت پذیرای انواع سعادت گشته منظور نظر عاطفت شدند *

تعیین شدن سعید خان بهادر ظفر جنگ بتنهاییه و تادیب هزارجات حوالی کابل

چون از بی توجهی حضرت جنت مکانی در پرداخت امور دولت

خلل کلی بحال و عقد جزئیات امور خلافت راه یافته کار بجای کشیده بود که نظم و نسق معاملت سرحدات مختلف گشته رتق و فتق مهمات ملکی و مالی مهمل و معطل شد - یلنگتوش فرصت وقت غنیمت دانسته بعضی از اربابان هزاجات ثغور کابل را که همواره مطیع حاکم کابل بودند بزرگدستی متفاد خود ساخته از اطاعت ناظم صوبه مذکور باز داشته بود - درینوقت که دارالملک کابل مضروب خیام دولت گشت حکم شد که سعید خان بهادر ظفر جنگ بتنبیه و تادیب هزاجات مذکور پرداخته از متابعت یلنگتوش باز دارد - و اگر آنها از عاقبت بینی پذیرای اطاعت بندهای درگاه گشته از تمرکز باز آیند بمال و جان امان داده امیدوار عنایت نمایان سازد - و اگر در مقام عصیان و طغیان پافشارده قبول این معنی ننمایند همه را به تیغ بیدریغ حواله نموده در نهب و غارت دقیقه از دقیق تاکید مهمل و نامرعی نگذارد - خان مذکور بمجرد وصول بدان سرزمین توکنازی و دست اندازی آغاز نهاده تمامی هزاجات را بر سبیل تاخت و تاراج پی سپر عساکر سیلاب مآثر ساخت - و اکثر سرزمینها را به قبضه تصرف درآورده بیست و هفت نفر سردار هزاره را همراه آورده سعادت ملازمت اشرف دریانت *

بروز جمعه شرف صفر متوجه زیارت مرقده منور حضرت فردوس مکانی و رقیه سلطان بیگم گشته بعد از طواف آن مکان متبرک بخیرات و تصدقات پرداخته پانزده هزار روپیه بخدمه آن مکان عطا فرمودند - بیست و چهارم بشکار قمرغه چناننو قشرب فرمودند و یک صد و شصت رنگ و مار خوارشکار نموده برعایای آنجا که بجهت قمرغه فراهم آمده بودند پنج هزار روپیه مرحمت کردند *

چون خبر نزول بادشاه جمجاه بامام قلیخان والی توران رسید

به نذر بیگ طغائی صاحب مدار خود اشاره نمود که ابواب دوستی
 بخان دوارن و سعید خان مفتوح ساخته بنویسد که ماوراء النهر در
 جنب مملکت هندوستان ولایتی است محقر اگر اراده تسخیر آن
 مرکوز خاطر اشرف باشد بعرض مقدس رسانیده ازین داعیه در گذرانند -
 و معروض دارند که هرگاه متوجه تسخیر خراسان گردند آنچه لازمه
 دوستی و خلت است ازین جانب باحسن وجهی بظهور خواهد
 پیوست - و نیز نذر محمد خان نامه مشتمل بر اظهار مراتب یگانگی
 با قدری تنسوقات ماوراء النهر مصحوب حاجی منصور که مرد فهمیده
 و آزموده کار است ارسال داشته محرک سلسله صلح و یکرنگی گشت - چون
 حاجی مذکور بوساطت اصالت خان و معرفت خان که تا حوالی شهر
 باز رفته بودند آمده سعادت استلام عتبه فلک مقام در یافته نامه خان مذکور
 با هشتاد اسپ و پنجاه شتر و دیگر اشیا از قسم سمور و وشن بقیمت
 چهل هزار روپیه از نظر اشرف گذرانید و پرتو خورشید قبول و اقبال
 بر آن تافته حاجی مذکور بانعام بیست و پنج هزار روپیه نقد و خلعت
 و اسپ با زین مطلا سرافراز گردید - محسن و عبد الله پسران او نیز بمرحمت
 پنج هزار روپیه و خلعت و اسپ با ساز طلا میخاکار مبداهی گردیدند -
 ذوالفقار خان از تغییر خلیل الله خان بدایونگی توپخانه سرافرازی یافت *

روز دوشنبه چهاردهم ربیع الثانی سال هزار و چهل و نهم جشن وزن
 قمری آغاز سال پنجاهم از سنین عمر ابد فرین ترین پذیرفته بجهت کسروانی
 محتاجان جسم مقدس که جان جهانست تن بهم سنگینی ذخایر بحر و کان
 داده همه را به فقراء و مساکین قسمت نمودند - قلیچ خان عویله دار قندهار که
 بعزم آستان بوس والا روانه درگاه جهان پناه شده بود بادراک شرف مالزمت
 لازم البرکت سر بلند گشت - حاجی منصور بخلعت خلعت و شمشیر با

ساز طلا و پاندان مرصع طلا و پیاغه طلا پر از لوكچة با خوانچه نقره و بیست و پنج هزار روبیه سرافراز گشته برفقای او دو هزار روبیه مرحمت گشت - چون یوسف خان ناظم ملتان تعینات صوبه عدم آباد گشته نجابت خان بمنصب چهار هزاره چار هزار سوار از اصل و اضافه سرافرازی یافته بحکومت ملتان و قلیچ خان بخلعت خاصه و اسپ با ساز طلا و فیل خاصه نوازش یافته رخصت قندهار گردیدند به دیدن خان حراست حصن کابل مفوض فرمودند - محمد اسحق خورشید یادگار حسین خان را از تغیر رای کاسیداس بخشی و واقعه نویس صوبه کابل گردانیدند - میرزا محمد خواهرزاده قلیچ خان بخطاب خنجر خان سرافرازی یافت و میرصمصام الدوله از تغیر کفایت خان دیوان قندهار شد *

مراجعت اشرف از بلده کابل بصوب دار السلطنت لاهور

اگرچه تلافی بی اندامی نذر محمد خان که از غرور جوانی و جهل نادانی انواع خرابی در نواحی کابل بظهور آورده باعث آزار سکنه آن دیار گشته بر ذمه همت لازم و واجب بود اما چون امام قلی خان مجدد روابط صوری و معنوی و مدبر مناسبات قدیمی و جدیدی گشته بذاتگی ابواب مکانات مفتوح داشته متحرک سلسله معذرت گردید خدیو روزگار نخواستند که علاقه دوستی و روابط چند ساله خلل پذیر گردد - لاجرم بیست و پنجم ربیع الثانی سنه یک هزار و چهل و هشت یک پهر روز برآمده برآه بنگش بالا و پایین متوجه دار السلطنت لاهور گشتند - و از منزل چشمه خواجه خضر سعید خان را خلعت داده بدستور سابق بحکومت کابل رخصت دادند - و شاد خان را بخلعت و جیغه مرصع و خنجر و شمشیر

با یراق طلا سرافراز ساخته با جواب نامه نذر محمد خان و یک لک روپیه اشیا روانه بلخ ساختند - وزیر خان چون در ایام حکومت با اکثر مردم لاهور سلوک ناهموار درمیان داشت تغییر ساخته معتمد خان را بخدمت مذکور الله دیردی خان را از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاری ذات و سوار و صوبه داری دهلی از تغییر غیرت خان سرافراز ساخته رخصت آنصوب دادند - بیستم جمادی الاول در منزل کوهات بشکار پنجاه و شش مار خوار و قوچ کوهی و چهاره بعنوان قمرغه پرداخته بیست و پنجم از پل نیلاب که بسفائن ترتیب یافته بود گذشته پس از طء هفت منزل ساحل بهت مضرب خپام عسکر نصرت فرجام گردید *

آغاز سال سیزدهم جلوس مبارک

روز پنجشنبه غره جمادی الثانیه سال هزار و چهل و نهم موافق ششم مهر آغاز سال سیزدهم جلوس مبارک نوید عشرت بعالمیان رسانیده نپسان احسان سرور هفت کشور دنیا را سرشار افضال و تفضیل گردانید - دین روز بهجت افروز میرزا عیسی تبرخان حاکم ولایت سورتبه باغافه هزار سوار بمنصب پنجهزاری ذات و سوار از انجمله هزار سوار دو اسپه و سه اسپه سر بلند گردید - دوم جمادی الثانی علالت خان را بموحت خلعت خاصه و اضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار سوار و پانصد سوار بلند پایه گردانیده از تغییر معتمد خان میر بخش گردانیدند - و اصالت خان بعفایت خلعت و خدمت بخشی گری دوم سر برافراخت - و پنجم کنار تالاب حضرت فردوس مکانی که در موضع کده از مضافات پرگنه بهیوه واقع است منزل اقبال شد - و هزار مهر برای ترمیم شکست و ریخت آن بجانبسپار خان فوجدار حواله شد - از منزل جنداله خلعت خاصه و چهار اسپه مصحوب میشد قلی ملازم

علی مردان خان که در کابل از قندهار آمده ملازمت نموده بود فرستاده حکم فرمودند که در تاریخ ورود مرکب معالی بدارالسلطنت لاهور از سجده بارگاه والا سر رفعت بعالم بالا رساند *

بیست و یکم جمادی الثانیه سنه یک هزار و چهل و هشت دولتخانه دارالسلطنت لاهور از نزول اشرف رجب و زیبت تازه یافته مورد فیض بی اندازه گشت - علی مردان خان از کشمیر آمده سعادت ملازمت اشرف دریافت و بعنایت خلعت با نادری و جیغه مرصع و اضافت هزاره ذات و سوار بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار و حکومت صوبه پنجاب با صوبه داری کشمیر محسود امثال و اقربا گردید - ششم رجب سال مذکور اسلام خان از بنگاله آمده جبهه اخلاص را بغبار سجده آستان سپهر نشان فوغ پذیر ساخت - و از سر نو منظور نظر عاطفت گشته بخدمت دیوانی کل هندوستان و بعنایت خلعت خاصه با چار قب طلا نوزی و قلمدان مرصع و اقطاع صوبه اوده سرفرازی یافت - و رقم عنایت تام بر صفحۀ احوال او کشیده صدر نشین ایوان وزارت ساختند - و حکم شد که سیادت خان برادر او بضبط حکومت صوبه مذکور بپردازد *

چون والده ماجده حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی در شصین ایام رحلت بعالم بالا نموده بود بمنزل آصف صفات بجهت دادیهی ماتم زدها تشریف برده لوازم پیرایش بآئین شایسته بجا آوردند - خان مذکور یک لک روپیه پیشکش گذرانیده بعنایت خلعت خاصه و خفجر مرصع با پهلوانخانه و دو اسب عربی با زین طلا و فیل با ساز نقاره و ماده فیل مبدایی گشت - هفدهم منزل علی مردان خان بمقدم فیض توام سعادت آمود گردید - خان قاعده دان بعد اقامت مراسم یا انداز و نثار پیشکشی از جواهر و دیگر نفایس امتعه که قیمت آن قریب بیک لک روپیه بود گذرانید - راجه جی

سنگه بعنايت خلعت سر بر افراخته بوطن دستوري يافت . از غرض داشت شاهزاده والا مقدار شاه شجاع که مصحوب مسعود نام ملازم خود از بنگاله فرستاده بودند خبر تولد پسر خجسته اختر او آخر شب یکشنبه دوم رجب سال هزار و چهل و نه و دختر نیک اختر روز چهار شنبه پنجم شهر مذکور رسیده خاطر فیض مآثر را خرم و فرحان ساخت - آن تازه نهال بوستان دولت و اقبال را به سلطان زين الدين محمد نامور و صبيحة صفيه را به گلرخ بانو بیگم موسوم ساخته خبر رسانیده را بانعام خلعت و شش هزار روپيه کامياب گردانيدند *

جمدة الملکی اسلام خان بیست و پنج فيل با يراق نقره و پنججاه تالگن و ديگر امتعه بنگاله که سه لک و شصت هزار روپيه قيمت داشت بعنوان پیشکش بنظر اشرف در آورد - چون شب براه نزدیک رسیده بود علي مردان خان بعنوان ايوان صحن خاص و عام و تمام در و بام دولت خانه را بطرز تازه چوب بندی کرده و از تختها طاقها و مشبکهای مختلف الاحوال نمودار ساخته بانواع بدیع و روشن غريب چراغ افروزي نمود - شمع شبستان عز و جلال چراغ دودمان دولت و اقبال در آن خجسته انجمن که مرتبه فوقانی از پرتو انوار شمعهای کافوري مربع لگن فروغ بخشش طایم چارم بود و مرتبه تحتانی از اشتعال مشاعل زرين و سيمين روی زمين را چون چهار شب زنده داران نوراني نمود - و زينت افزای اورنگ جهانباني گشته حکم سردادن آتشباري که در صحن خاص و عام و جانب درشن چیده بود فرمودند - و مبلغ دو هزار روپيه بخیارمندان و محتاجان عطا فرموده ملا عبدالحکيم و ملا فاضل را بانعام چهار صد اشرفي کامياب گردانيدند - بیست و ششم ماه معتمد خاني روانه عالم بقا گردید *

احداث شاه نهر باهتمام علي مردان خان

چون علي مردان خان بعرض مقدس رسانيد كه يكي از همراهان اين بنده در حفر قنوات وقوف و مهارت تمام دارم و تعهد مي نمايد كه از جاي كه آب دريائي راوي از كوهستان برآمده بر زمين هموار ميروند نهری كه آب آن به بساين دارالسلطنت لاهور خاطر خواه رسد جدا كرده بيارد - از آنجا كه توجه عالم آرای بهار گلشن كامراني آبروي حديقۀ سلطنت و جهانباني بر آرايش باغ و بساين زياده از اندازه است و توجه والا همه وقت بر تعبيۀ مصالحۀ رفاهيت عباد و آبادي بلاد مصروف مبلغ يك لك روپيه كه دانايان اين فن برآورد نموده بودند حوالۀ خان والا شان نمودند - خان مذکور معتمدان خود را باهتمام اين كار گذاشته فرمود كه از موضع راجپور كه بجانب نورپور واقع است و از آنجا تا دارالسلطنت لاهور مساحت زميني كه آب در آن چنان نمايد چهل و هشت و نيم كروۀ جريدي بود شروع در حفر نهر نمايند - بعد از آنكه اين كار بانجام رسيد آب چنانچه بايد نيامد صد هزار روپيه ديگر حوالۀ بندهای درگاه صاحب وقوف شد تا آب خاطر خواه برسد - كار پردازان از بيوقوفي و عدم مهارت پنجاه هزار روپيه بر مرمت آن صرف نموده كاري نتوانستند ساخت - حسب الحكم اشرف جامع كمالات صوري و معنوي ملا علاء الملک توني كه از آب ترازو و علوم غريبه وقوف تمام دارم تا پنج كروۀ نهر آورده علي مردان خان را بحال داشته سي و دو كروۀ راه نهر نموده آب وافر آورد - چنانچه از سال شانزدهم جلوس تا حال كه سال سيم است آب وافر بي فتور بياغات مي رسد *

درين ايام نهم رمضان المبارک سال هزار و چهل و نه هلائي عرضداشت گوهر اكيليل خلافت و سروري نير اوج سلطنت و بر ترمي بادشاهزاده محمد

اورنگ زیب بهادر مشتمل بر تولد فرزند سعادت‌مند از بطن صبیغه رضیه زمیندار راجور در نواحی منتهرا بتاریخ روز پنجشنبه چهارم رمضان المبارک سال مذکور و التماس نام با هزار مهر نذر نظربیگ نام ملازم آن والا گهر بنظر مقدس گذرانیده مسرت پیرای خاطر فیض مظاهر گردید - بادشاه عالم پناه آن ثمره القواد را بمحمد سلطان موسوم ساخته نظربیگ را بانعام خلعت و اسب و هزار روپیه برنواخته خلعت خاصه و اسب عربی با زین طلا بآن قره باصره دولت و کامرانی ارسال فرمودند *

رسیدن سیستانیان بحوالی بست و شکست خوردن از اولیای دولت

چون عزت خان قلعدار بست از راه عدم تدبیر محافظت حراست قلعه خنشی بعهدہ عبدل نام سیستانی واگذار شده بود و او پنهانی بحمزه پسر ملک جلال الدین که حکومت آنجا داشت نامه و پیغام داشت و وعده دادن قلعه می نمود و او بنابر ملاحظه جرات درین باب نمی توانست نمود - تا آنکه یکی از دوستان او باو نوشت که در مجلس شاه مذکور میشود که تو با صوبه دار قندهار ساخته - حمزه از روی اضطرار در وقتی که قلیچ خان بجهت حصول سعادت ملازمت بکابل آمده بود قابو یافته سیاله نام غلام خود را با جمعی بجهت تسخیر قلعه خنشی فرستاد - عبدل مخدول او را به قلعه در آورده مردم عزت خان را که جمعی قلیل بودند بقتل رسانید - درین اثناء قلیچ خان بقندهار رسیده لطیف بیگ نام نوکر خود را با جمعی از احدیان و تابینان خود روانه نمود - آن مرد مردانه با دلیری تمام روبه قلعه آورده بمحاصره پرداخت - حمزه بعد از استماع این معنی جمعی کثیر را بمدد محصوران فرستاد - لطیف بیگ بنابر مصلحت از پای قلعه برخاستد

آن روی آب هیرمند پنجگروهی خنشی آمده توقف نمود و احوال و اسباب در آنجا گذاشته آماده جنگ گردید - مخاذیل از برگشتن لطیف بیگ دلیر تر شده جلد و چابک از آب هیرمند گذشته هنگامه آرامی پیکار گردیدند - لطیف بیگ بدامن زنی کوشش شعله افروز آتش کین گردیده جمعی کثیر را در حمله اول بقتل رسانید - و بقیة السیف را که عنان اختیار از دست داده بی پا شده بودند راهی راه قرار گردانید و لوازم قتل و اسرا را قرار واقع بجا آورده در سر سواری قلعه خنشی را نیز مفتوح ساخت - فلیح خان بعد از استماع این خبر خنجر خان را با دو هزار سوار بجهت تاخت و تاراج سیستان رخصت کرد - خان مذکور باتفاق لطیف بیگ خرابی بسیار در آن ملک بظهور رسانیده عبدل حسب الحکم اشرف بقتل رسیده مال و مقاتلش ضبط سرکار خالصه گردید *

پانزدهم رمضان بادشاهزاده والا گهر سلطان مراد بخش با علی سردار خان و اسلام خان و جعفر خان و بخشیان عظام باستقبال گوهر تاج دولت و بخاری زینت افزای انجمن سلطنت و سروری سلطان محمد اوزنگ زیب بهادر دستوری یافته بآنین شایسته تا هنگام حصول دولت ملازمت همراه بودند - آن گرامی اختر اوج خلافت بعد دریافت سعادت ملازمت و گذراندن هزار مهر بر سبیل نذر و یک فیل بتیمت پنجاه هزار روپیه با یراق طلا بعنوان پیشکش بعفایت خلعت خاصه و اسب عربی تمام عیار نام سر بلندی یافته عنان نوند دولت بدست آورد - چون بعرض مقدس رسید که راجا رامداس نوری رخت هستی بریست امر سنکه نبیره او را از اصل و ائمه بمنصب هزاری شش صد سوار و خطاب راجگی مهابهی گردانیدند - و صیانت حصن نورد و نواحی آن بدستور جدش بدو تفویض نموده آن نواحی را در اقطاع

او مرحمت فرمودند - دوم شوال برای عیادت یمین الدوله که ماده فالح دست راستش را از نیروی گبرائی باز داشته بود تشریف فرمودند - چارم شوال سال هزار و چهل و نه مطابق هشتم بهمن جشن وزن شمسی آغاز سال چهل و نهم به ترتین بادشاهانه آذین یافت - شاهزادهای کامگار و امرای نامدار بظایر رسم ادای لوازم شادی و مراسم مبارکبادی تسلیمات نیاز آیات بجا آورده پیشکش لایق گذرانیدند - درین روز مسرت اندوز سواران منصب هر یکی از نیر اوج خلعت و کامگاری شاه شجاع و بادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر که پانزده هزاری ذات و نه هزار سوار بود شش هزار سوار دو اسپه سه اسپه مقرر کردند و ده لک روپیه بشاهزاده محمد اورنگ زیب بطریق انعام مرحمت فرمودند - و شاهزاده محمد مراد بخشش باضافه هزار سوار بمنصب ده هزاری پنج هزار سوار ممتاز شدند - و علی مردان خان بعنایت خلعت و اضافه سه هزار سوار دو اسپه سه اسپه از جمله منصب او که هفت هزاری هفت هزار سوار بر آوردی بود عز امتیاز یافت - و فیل خاصه با ساز نقره و ماده فیل خاصه با ساز نقره ضمیمه عنایات شد *

پنجم مغول شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر از وزیر مسعود واکش قصور و منازل بهشت مسعود گشت - آن والا کهر و ولایت مراسم مسعود بجا آورده اقسام جواهر و سرجم آلات و پنجاه فیل در ماده با براق نقره که قیمت شملگی شش لک روپیه باشد پیشکش نموده - حسب الامر اشرف علی مردان خان خلعت خاصه چهار قب و جمده سر و سرور و وزیر خان و جعفر خان خلعت با فرجی و بصلالت خان و امالیت خان خلعت عنایت نمودند - شانزدهم بر ناموس دولت و اقبال سوار شده بموضع خاندور که جمال خان قراول در آنجا قریب دو هزار و سیصد نفر و چکاره از

اطراف رانده بدام آورده بود تشريف بردند - سه صد را زنده گرفته باقي را آزاد فرمودند - هرناتبه مهياتر بعنايت اسپ و فيل و يك لك دام نقد نوازش يافت - قزلباش خان را از اصل و اضافه بمنصب سه هزارى سه هزار سوار و حراست قلعه احمد نگر و مرشد قلي علي مردان خانى را بديوانى پنجاب سرافراز ساختند *

آتش افتادن در اكبر نگر و سوختن حويلي بادشاهزاده محمد شجاع بهادر و ساير كارخانجات

بعرض مقدس رسيد كه ششم شوال سال حال بحسب قضا و قدر از رزش ضرر و تفديمي جهنگر آتش بشهر اكبر نگر در گرفته در اندك فرصتى بعمارات بادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر رسیده در طرفه العين همه جا منتشر شد بمرتبه كه فرصت برآمدن مردم مهمل گشته - بحسب ضرر بادشاهزاده نردبانى جاذب دريچه درشن گذاشته بدشوارى تمام با اهل مهمل و خدمتگاران از آن راه فروز آمدند - بعد از آنكه آتش به بنگله جهروكه نيز رسيد از جمله جمعى كه مانده بودند بعضى خود را از بام افكندند مجروح و مسبور گشتند و چندی سلامت برآمده هفتاد و پنج كس از خواد مهمل سوختند - و از جواهر خانه و كركراخانه و قوشك خانه و تمامي كارخانجات سوخته از هيچ چيز جز خاكستر اثرى نماند - خاقان عالم نواز بعد رسيدن اين خبر فرمان مشتمل بر عواطف بسيار با دو لك روپيه نقد و دو لك روپيه جواهر و اقمشه بآن والا گهر و يك لك روپيه زيور براى فرزندان آن درة التاج دولت و اقبال ارسال نمودند *

تشریف شریف بسیر و گلگشت

کشمیر دل پذیر

چون کشتش خاطر عاطر بتفرج گل و سبزه کشمیر دایمیز زیاده از حد بود لاجرم اوایل فصل بهار که هنگام طلوع الوان گلهای شبنم آمود آبدار و وقت ظهور شاهدان انوار از مطالع گلبن و مناظر شاخسار است بیست و پنجم شوال موافق غره اسفندار از لاهور برای پنوج متوجه کشمیر شده یمین الدوله آصف خان را بسبب عارضه استسقاء در لاهور گذاشتند - غیرت خان را بخدمت قلعداری لاهور و علی مردان خان را بعنایت خلعت خاصه و خنجر مرصع سر بلند گردانیده رخصت دارالسلطنت که در صاحب صوبگی او بود نمودند و خلیل الله خان را بخدمت قرارل بیگی از تغیر مراد کام سر بر افراختند - هشتم ذی قعدة بخار آب چذاب پادشاهزاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر را بمرحمت خلعت خاصه و سرپیچ لعل و مروارید که یک لک پنجاه هزار روپیه ارزش داشت و تسبیح مروارید که سه قطعه لعل و چهار قطعه زمرد درو منظم بود بقیمت پنجاه هزار روپیه و جمدهر و شمشیر و ترکش خاصه و کمر مرصع و بعضی مرصع آلات و درو بست اسب از آنجمله یکی با زین طلا و فیل با یراق نقره و ماده فیل معزز گردانیده رخصت دولت آباد فرمودند - و شاهزاده مراد بخش را بعنایت خلعت خاصه و جیغه مرصع و جمدهر و شمشیر مرصع و دو اسب با زین طلا مینگار و فیل با یراق نقره و ماده فیل سر افراز ساخته حکم فرمودند که به بهیوه رفته توقف گیرند و هرگاه فرمان بود روانه کابل شود - و وزیر خان بمرحمت خلعت و اسب و دیگر بندها بعنایت خلعت نوازش یافته در خدمت آن والا گهر متعین گشتند - واجد جسمودت ساکنه در خلعت و اسب با زین

طلا عنایت نموده بوطن رخصت کردند الله ویردی خان از دهلی آمده شرف اندوز ملازمت گردید - و مکرمت خان را حکم شد که از لاهور برای سرانجام آذوقه کابل و قندهار و تنظیم و تنسیق دیگر امور بدان صوب راهی گردد و دوازده هزار مهر از زر وزن بدو حواله شد که بمستحقان آن دیار قسمت نماید - و حکم اقدس یغلاک پدوست که مهین پور خلافت یک منزل عقب اردوی گنجان پوی و جعفر خان عقب آن غره ناصیه سلطنت و سایر بندها عقب جعفر خان بره نوردهی در آیند و از آنجا قرین دولت و کامرانی کوچ بکوچ متوجه شده از تماشای گل و شگوفه در هر منزل داد نشاط و شادمانی می دادند تا آنکه در منزل تهنه غره فروردهی ماه موافق سه شنبه بیست و ششم ذی قعدة سنه یک هزار و چهل و نه هجری جشن نوروز دل افروز و بزم بهشت آیین بر ساحل نهر کوثر اثر صورت تزئین پذیرفته وقت و مقام مقتضی طرف و نشاط و زمین و زمان محرک سلسله عشرت و انبساط گردید - و شب این روز مسرت اندوز بافروزش شمع و چراغ گیتی افروز روکش روز شد - چون راه پیر پندجال بکمال صعوبت و دشواری گریزهای شخ و بسیاری برف واقع شده در اواخر فصل خریف تا اوایل بهار عبور سواره از آن راه در کمال تعسرات لاجرم براه پنوج که بنابر کمی برف نسبت براه پیر پندجال در اوایل بهار ازین راه تماشای گلهای ربیعی و شگوفه کشمیر را میتوان دریافت اختیار فرمودند - در اثناء راه برفراز کنل گل سرخ کلان که هر غنچه از آن چندین گل است و مانند گلدسته بهم پیوسته بر شاخ بار می آید و مخصوص این عقبه است بکمال خوبی بنظر مبارک در آمد - چون پیش ازین این نوع گل بنظر مبارک در نیامده بود از تماشای آن بغایت محظوظ گشتند *

چهارم ذی حجه از کنل برف عبور فرمودند - راجه جگت سنگه که

برای ساختن راه دستوری یافته بود سر کتل دولت زمین بوس اندرخت -
و چون حیدر آباد معسکر اقبال گردید علی بیگ که از جانب
علی مردان خان بضبط صوبه کشمیر می پرداخت شرف اندرز
ملازمت گشت - هفتم ماه ذی حجه در باره سوله که منتهای جبال
کشمیر است بر کنار آب بهت چون نزول اجلال موکب اقبال دست
داد نوارا بادشاهی در کمال زیب و زینت از کشمیر رسیده حیرت افزای
تماشاگران گشت - روز دیگر بادشاه دریا دل گیتی پناه کشتی سوار سیر کنان
روانه شدند نهم ذی حجه دولت خانه کشمیر جنت نظیر که چشم و چراغ
منزلهات روی زمین است از یمن قدم بادشاه سلیمان حشم که فی
الحقیقت در روی زمین دوم نیر اعظم است غیرت افزای طارم چهارم گشت -
شکوفه بادام از شدت باد و باران ریخته بود شکوفه شفتالو و غیره در کمال
خوبی و پاکیزگی بنظر مبارک در آمد *

روزی در هنگام اقامت چون کشتی سوار بسیر باغ فیض بخش
و فرح بخش تشریف بردند بونه گل سرخی بنظر مبارک در آمد
که چار هزار و پانصد گل و غنچه داشت و روز دیگر بونه سوسنی
در دولت خانه دیدند که گلهای شکفته ناشکفته آن دو صد و دوازده
بود - تفاوت آب و هوای آن وطن گاه نشو و نما که همانا مسقط رأس قوت
نامیه است ازین قیاس باید نمود که نسبت به بلاد دیگر در چه پایه است *

چون توجه اشرف بر فراهم آوردن اسپان عربی بسیار است و میر
ظریف اسپانی که از عراق خرید نموده آورده بود پسند طبع مشکل
پسند نیتقاد بنابر رفع خجالت التماس نمود که اگر بصوب عرب و روم
دستوری باید اسپان قابل سوارای خاصه خرید خود را از شما بخرید -
اجرم به علاسی افضل خان حکم شد که خانه مشتاقی بر اظهار روابط والا

و بیان مراتب صدق و صفا بجانب سلطان روم بقلم آورده حواله نمایند که اگر احیاناً رجوعی با افتد بدین دست آریز کار سازی خود نماید - و ازین جهت که بچنین سلطان عظیم الشان از چنین بادشاه گردون کلاه ارسال نامه فقط لایق شان این دولت ابد مدت نبود کمر مرصع گرانها نیز مرحمت نمودند - و حسب الحکم اشرف علامی افضل خان بوزیر اعظم نیز از جانب خود دو کلمه نوشت - او در آغاز سال دهم روانه آن حدود شده از بندر لاهری برای دریا روانه به عرب گردید - و سعادت زیارت حرمین محترمین دریافته بمصر آمد و از آنجا حسب الامر قیصر بقدرس خلیل و شام و برخی بلاد دیگر رسیده بموصل شتافت - نخست بوزیر اعظم نامه علامی رسانیده بعد آن بوسیله او سلطان مراد خان را دید - سلطان پیش طلبیده نامه خاقان گیتی ستان بکمال عزت از دست او گرفته بترکی زبان پرسید که سبب طبعی این همه مسافتی دور و دراز چیست - موعی الیه بعد از اظهار سبب صندوقچه طلا که در آن کمر مرصع بود بظفر سلطان در آورد - سلطان خوشوقت شده بر زبان آورد که درینوقت که متوجه تسخیر بغدادیم رسیدن ایلچی و کمر مرصع از بادشاه عظیم الشان شگون فتح و فیروزی است - روز دیگر هزار پارچه از جانب خون بطریق پیشکش گذرانید - بعد از آن سلطان از سلاح هندوستان پرسید - میر ظریف تعداد نموده بکتری قیمتی که همراه داشت گذرانید و گفت که تیر و تفنگ ازین همی گذرد - قیصر تعجب نموده نیزه خود طلبید و بقوت هرچه تمام تر آنچنان بر بکتر زد که از میانش گذشت - پس از آن از شگرفی دولت جاوید طراز کلمه چند پرسیده ده هزار قرش که بیست هزار رویه باشد بدو داده گفت که بعد از انصرام مهم بغداد رخصت معاودت خواهم داد و ایلچی خود نیز همراه خواهم فرستاد بالفعل بموصل رفته بسرانجام ضروریات و ابتیاع تحف این دیار پردازد - چون سلطان

مراد جبرا و قهراً قلعه بغداد را مفتوح ساخته به موصل برگشت
ظریف را رخصت نموده جواب نامه سلطان السلاطین مصحوب ارسال آن
با یک اسب عربی صبارتار با زین مروج بالمش و عبای مروارید نور بطرح
روم بطریق ارمغان ارسال داشت - ظریف با ایلچی مذکور از موصل تا بلخ و از
آنجا به بصره آمده براه دریا به تنه رسید و عزم داشت مشتمل بر رسیدن خود
و ارسال آقا بدرگاه عالم پناه ارسال داشت - از پیشگاه خلافت بهر یک
مشغوری با خلعت مرحمت گشته فرمان شد که ده هزار روپیه از سرکار و هر یکی
از خواصخان صوبه دار تنه و نجابت خان صوبه دار ملتان شش هزار روپیه از جانب
خود بسفیر قیصر برسم ضیافت بدهند - و هر کدام از سرکار داران سیوستان و بهکر
که قزاق خان و شاه قلی خان باشند چهار هزار روپیه بعنوان مذکور رسانند -
ظریف بعد از رسیدن لاهور جریده راهی گشته بیست و نهم ذی قعدة سعادت
آستاندوس معلی دریافت - و از روی عنایت بمنصب هزارری دو صد سوار سرافراز
گردیده بخطاب فدائی خان که هدایت الله پیش از خطاب جاندار خانی
بآن مخاطب بود و بخدمت اخته بیگی از تغیر تربیت خان بلند آواز گشت -
و مستخدم حسین سادوز بمرحمت خلعت و انعام دو هزار روپیه مباحی گشته
بمهمانداری ارسال آقا دستوری یافت که از لاهور او را بکشمیر بپارند .

اکنون حقیقت مفتوح شدن قلعه بغداد و غلبه سلطان مراد خان که
از تلامذۀ فدائی خان بظهور پیوست بقلم می آید - چون شاه صفی بر اراده
سلطان مذکور مطلع شده با لشکر خود از عساکران بسوی بغداد متوجه گردید از
فرونی روی و بسیاری توپخانه در خود تاب مقاومت ندیده در طاق بستان
اقامت نموده میر فتاح تفنگچی باشی را با توپخانه و فوجی از میر
و سلطان و یوز باشی را بسرداری خلف خان بنوعک بکنارستان حاکم
بغداد تعیین نمود - آنها پیش از رسیدن قیصر روم داخل قلعه شده بکردار بی

آذوقه و اسباب و آلات قلعداری پرداختند - سلطان مراد خان از شنیدن این خبر دوم رجب سال گذشته با توپخانه فراوان پهای قلعه بغداد رسیده پیغام مشتمل بر انواع ترهیب به قلعداران فرستاد و آنها را ضعیف نشده سرگرم توپ و تفنگ اندازی شدند - سلطان غضبناک گشته فرمود که دایره محاصره را احاطه تنگ فضا ساخته قلعه بغداد را نقطه وار درمیان گیرند - متخصصان در آن روز بضرپ بالیچ و زنبورک و ضربن مرن افکن روی رومیان را نگاهداشتند و اصلا مجال دخول ندادند - روز دیگر حسب الامر قیصر سلطان محمد پاشا وزیر اعظم از جانب برج قراخانی نبرد آرا گردیده بعد از دار و گیر بسیار و کشتش و کوشش بی شمار جمعی بقتل داده خود نیز بزخم تفنگ رهگرای وادی فنا شد - سلطان ازین واقعه بغایت بر آشفته سایر امراء و بهادران لشکر را بعتاب و خطاب مطعون و ملام ساخته و تهاون و تکاسل منسوب نموده حکم فرمود که فردا بیکبار تمامی توپخانه را سر داده یورش نمایند - درین اثنا جمعی قزاقانش ملازم بکتاشخان که در حله بدست رومیان گرفتار آمده بودند بکتاشخان گفته فرستادند که اغلب آنست که فردا قلعه را به جبر مفتوح سازند نجات شما در دیدن سلطان است - خان مذکور قلعه فشیقان را ازین ملجأ آگهی داده هر چند به تسلیم قلعه تکویص نمود اصلا راضی نشدند - بکتاشخان هنگام شب از برج سمت شط بغداد برون آمده خود را به مصطفی پاشا که بعد از کشته شدن محمد پاشا وزیر اعظم شده بود رسانیده بوسیله او سلطان را دید - رومیان فردای آن بضرپ توپ و تفنگ قلعه را بخاک برابر ساخته بآهنگ یورش کرنا کشیدند و بیکبار سورن انداخته تکبیر گویان درون حصار در آمدند - درین حال اگرچه درونیان دل از جان و دست از خانمان برداشته تا ممکن و مقدر بازوی مدافعه و ممانعه برکشاده بودند و دست باستعمال آلات و آدات جنگ مثل

تیر و تفنگ کرده بهیچ دسترس بود خود را از انداختن آن معاف
 نداشتند بهادران روسی مردانه قدم ثبات فشرده بکمال دلیری همگنان
 بهیئت اجتماعی بر متحصنان ریخته بیکدم گرد از وجود قزلباشان
 برانگیختند و بر استخلاص قلعه فیروز گشته جمعی کثیر را اسیر و دستگیر
 گردانیدند - از معاینه این حال باقی ماندنها که شیراز جمعیت از یکدیگر
 گسسته پاشان و پریشان شده بودند ناگزیر بامان خواهی در آمدند -
 بیکچریان بحکم سلطان مراد خان یراق جنگ از قزلباشان گرفته همه را
 به قتل رسانیدند - و گروهی که با زخمهای مفکر هزیمت را غنیمت شمرده
 پناذ بروضه امام المسلمین حضرت ابوحنیفه و مرقد مغرور قافله سالار ارباب
 تحقیق و عرفان سید عبد القادر جیلانی نور الله ضریحهما برده بودند بنابر
 بی ادبیا که نسبت بآن دو مکان شریف ازینها بوقوع رسیده بود طعمه تیغ
 رومیان خونخوار گشتند - در آن روز که جای عبرت و مقام ادای شکر این
 نوع استیلا و غلبه بود سلطان در خیمه که بر دور آن پشته پشته از کشته
 افتاده بودند بپایه گساری پرداخته از غایت غفلت و غرور چون توفیق
 ادای مراسم سبک عقیقت الهی نیافت بعد از برگشتن آنچه بایستی
 یافت - معجزه بعد از تسخیر قلعه بغداد ایلچی فرد شاه صفی فرستاده
 طالب همدان و ارتکاب نمود شاه مقدم ایلچی را کواهی داشته دانستن
 ارتکاب قبول نمود - و سارو خان را بسفارت روانه ساخت - سلطان بمالغه وزیر
 اعظم ارضی شده مصطفی پاشا وزیر اعظم را بالشمعی بسیار به بغداد گذاشت
 که بنامش و توهم قلعه و عمارت شهر و استقلال قاعدار و فراخ آمدن آذوقه
 و دیگر لوازم حصار آفجا بوده بعد از رسیدن حکم طالب روانه حضور کرد
 و خود بچهارم روم برگشتد بفتاوشان را در حوالی بغداد و خلفه خان
 و میر قاجار قفقازی پاشی و آقا علق پاشا را در استبداد بقتل رسانید

اکثرین کلک و قایع نگار بعد از تحریر داستان روم باز بر سر مطلب پیشینه می آید - پانزدهم ذیحجه مطابق نوزدهم فروردی ماه که روز شرف بود اوزبک خواجه سفیر امام قلی خان والی بخارا و صالح دستار خوانچی که نزد محمد خان با برخی ارمغانی ولایت نزد بادشاهزاده والا گهر سعادت پژوه محمد داراشکوه فرستاده بود شرف ملازمت لازم البرکت دریافتند - ایلچی امام قلی خان شصت اسپ و صد شتر و نه باز طویغون و نه غلام قلماق و لختی دیگر از اسباب ماوراء النهر از طرف خان مذکور و صالح دستار خوانچی چهل اسپ و سی و پنج شتر از خود بطریق پیشکش گذرانیده اولین بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و دو زمین بانعام خلعت و ده هزار روپیه نقد سرفراز گردیدند - درین تاریخ از روی واقعه بعرض اشرف رسید که پوتیمی راج ولد جگراج بنذیل و چفت که با بسیاری از بنذیلهای درمیان اوندجه و جهانسی نشسته به ذهب و غارت برگزانت می پرداختند از باقی خان و عبد الله خان شکست دربارت یافته پوتیمی راج گرفتار پنجه تقدیر گشته چفت جان سلامت بود و اسیر مذکور در قلعه گوالیار محبوس گردید - و خدمت نیست و نابود ساختن بنذیلهای از تغیر عبد الله خان به بهادر خان مقرر شده از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و چهار هزار سوار دو اسپه سه اسپه سر بلند گردید *

سلج ماه اوزبک خواجه بانعام اسپ عراقی با زین مطلا و بیست و پنج هزار روپیه کامیاب گشته بمقتضای رافت باطنی و پیوند درونی طوره و سر پیچ مرصع و تسلیح سوارید و زمره که شصت هزار روپیه قیمت داشت با لختی از اقمشه نفیسه برای دره التاج خلافت کبری بادشاهزاده محمد شاه شجاع به بغداد فرستادند - ظریف مخاطب بغدادی خان دو اسپ عربی که سلج دار پاشا از عمدتهای روم باو تکلف نموده بود

با پنججاه و دو اسب که در روم و عربستان ابتیاع نموده از نظر فیض اثر گذرانید - و روز دیگر نه راس اسب بابت پیشکش محمد پاشا حاکم لکسا که با عمر چلبی ملازم خود همراه میر ظریف فرستاده بود نیز از نظر انور گذاشت و خلعت و هزار روپیه باو مرحمت گشت - علی مردان خان از لاهور آمده سعادت ملازمت دریافت و غازی بیگ بخدمت دیوانی بادشاهزاده مراد بخش از تغیر حاجی عاشور کام اندوز گردید - ارسلان آقا سفیر سلطان روم که محمد حسین او را از لاهور بکشمیر رسانیده بود حسب الحکم اشرف فدائی خان و عنایت خان از کنار شهر بدرگاه عالم پناه آورده بسعادت کورنش رسانیدند - او بعد از ادای آداب معهوده و استلام آستان سدره نشان نامه سلطان و اسب خاصه مدّت نام که با زمین مربع و عباى سرواید دوز بطریق ارمغانی ارسال داشته بود گذرانیده بانعام خلعت خاصه و کمر خنجر مربع و انعام پانزده هزار روپیه سرمایه مفاخرت اندوخت *

بالحاجی پسر زمیندار چاندا بعد از در گذشتن پدر بشکر جانشینی از نور بادشاهزاده جهانیان محمد اورنگ زیب بهادر آمده چهار لک روپیه نقد گذرانیده بود بعد از عرض رسیدن مبلغ مذکور به بادشاهزاده عالی مندار مرحمت شد - بیست و هشتتم صفر سنه یک هزار و پنججاه از واقعه بقاعه عرض عقاب رسید که سیف خان رخت هستی بر بسته عازم دیار پنا شد - بادشاه بدده نواز قدردان از زوی عنایت بخانگ ملکه بانو زوجة او که خواهر حقیقی حضرت ممتاز البهائی است تشریف برده آنچه لازمه دلجویی و لطافت بود بجا آوردند - و بد یحیی و شاقی و ابو القاسم پسران او خلعت عزاوت فرمودند - بغیرت خان را بصوبه داری که از تغیر خواهر بختی مرور فرمودند - یازدهم بیع الاول نام سنه راتهور خواهر پادشاه را با پادشاهی بدده ایام ملازمت نمود و بعنایت خلعت و منصب هزارگی قات و شش صد سوار سوارانی

یافت - بیست و چهارم در باغ فیض بخش معروف بشالامار که از کمال
فسحت و مساحت قطعه است از فردوس برین و نهروی پهناورش با چندین
آبشار حیرت افزایی نظارگیان روزگار است تشریف فرموده تفرج چراغ
افروزی کنار افهار و چشمه سار سلسبیل آثار نمودند - سفیران روم و ماوراء
النهر نیز در آن انجمن والا حاضر آمده از چنین تماشای غریب دیده را
نور دادند - بیست و نهم ماه مذکور بسرکار داری علی مردان خان اطراف
عمارت میان دل و کنار آن از چراغان نمایانی که در کمیت و کیفیت از
چراغان سپهر پلای کم نمی آرد آب و تاب تازه گرفت - و کشتی بسیار از
شمع و فانوس زینت افروز ساخته بر دور آن عمارت باز داشته بودند - چراغ
افروز دودمان صاحبقران با سایر بندها و ایلچیان کشتی سوار بتماشای آن
تشریف آورده بعد از یک پهر شب مراجعت بدولت خانه
نمودند *

روز دوشنبه سوم ربیع الثانی یک هزار و پنجاه هجری مطابق غرة
امرداد محفل جشن وزن قمری آغاز سال پنجاه و یکم از سنین ابد قرین آذین
پذیر گشت و بر آذین هزار ساله مراسم معبوده این خجسته روز بظهور آمد -
نخستین بگواهی شاهزاده سعادت پرتوه محمد داراشکوه مدت نام اسپه
که قبضه با زین صریح و عیالی میوراید روز فرستاده بود با ساز مکرمل مرحمت
فرمودند - خلیل الله خان باصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصد
سوار و محمد زاهد کوکله بیکم صاحب بخندمت فوجداری میان دو اب از
تغیر نور الدوله سر افروزی یافتند - باسلان آقا ایلچی روم خلعت و جیغه
صریح و بارز یک خواجد خلعت و بیست هزار رویه نقد مرحمت شد -
شجاعت خان ناظم صوبه اله آباد از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار
چهار هزار سوار دو اسپه سه اسپه سربلندی یافت *

توجه شاهنشاه عالم پناه بسیر ییلاق

سنگ سفید

چون در سال هفتم جلوس اقدس که گلشن جاوید بهار کشمیر از نزول اشرف آب و رنگی تازه یافته روکش ارم شده بود سیر ییلاق سنگ سفید میسر نیامد درین ایام که بادشاهزاده محمد داراشکوه از تماشای آن مکان نزهت آئین معارفت نمودند و کیفیت لطافت و نزهت آن سر زمین دل نشین ارم نشان که معاینه قطعه فردوس بر زمین است مفصل بعرض مقدس رسانیدند رغبت بسیار بتماشای آن بهم رسید - مرحمت خان را فرمودند که کیفیت هنگام شگفتی گل و آوان تماشای آن مکان دریافته بعرض اشرف رساند - پس از آنکه او آمده بعرض مقدس رسانید که وقت سیر آن گل زمین همین است از شایست حزم و احتیاط خلیل الله خان قزول بیگی را فرستادند که حقیقت راه و منازل معلوم نموده معروض دارد - خان مذکور بر همواری و اسانجی کتل و راه در هنگامی که اثبی از باد و باران نبود مطاع شده معالجه از تشریف آوردن بمیان آورد - الجسم کشش خاطر مبارک بسیر آن مکان سمع ظاهر یافته عزم این معنی زمین حزم پذیرفت - هفدهم ربیع الثانی ماهیچہ انوای کوکبه خلافت رسید درجعات ارتفاع یافته پرتو اقبال پرست مذکور گشتند - بالجملة همه راه تفریح کنان و صید افکنان اسب طرب و نشاط بچواری در آورده کسب اعتزاز و انبساط می نمودند - و هنگام عبور قتل سعادت اندوزان کتاب سعادت احوال و اقبال را همانجا گذاشته جریده بر نویدی در آمدند - پس از آنکه از قتل گذشته قدیمی راه قطع دیدید نوان بفریب آمده است شروع شده اخبار سعادت انچه مید - بادشاه عالم پناه بعد از تالیی چهره کرمه سعادت

بدولت خانه معلی که بر سر گلدار برپا شده بود چون از کثرت باران و گل
و لا مجال حرکت متعذر بود قطعه گلدار پیش دولت خانه را بپادشاهزاده
گلان و علی مردان خان و چندنی دیگر از مقربان بساط دولت سیر نموده
مراجعت فرمودند - راهی بآن آسانی هنگام معارفت از کثرت گل و لا که
بعضی جا تا زانو و اکثر جا تا سینه اسپ و استر بود بمرتبه دشوار گذار گردید -
و ریشه باهم پیوسته اشجار صحرا که بسبب وفور بارش از زمین بر آمده بود
بنهجی زنجیر پایی اسپ و آدم گشت که برید ضرر را میجا گذر در آن
مکان با آسانی میسر نبود چه جای آدم و دواب - لهذا همگان از ملاحظه فرط
بارش و خوف دمه مضطرب گشته برادر از برادر و پدر از حال پسر خبر نمی
گرفت - درین اثنا عمیق جوی که وقت رفتن مطلق آب نداشت از سیل
مملو گشته آنچنان سد راه گشت که جز فیل دیگری را عبور از آن متعذر
بود و این معنی بیشتر سبب اضطراب آدم گشت - مچملاً بفرمان شاهنشاه
زمان بجایبی و چستی تمام دو پل بر آن بسته پس از گذشتن پادشاه فلک
جاء با پرده گریان مشغولی دولت مردم دیکر بگذار در آمدند و بصد دشواری
در شش پهن چار گروه راه طی نموده بمنزل رسیدند - و مراد کام را
بمنصب هزاره چهار صد سوار از اصل و اضافه و خدمت قراول بیگی
برفراختند - و دو روز برای رسیدن پس ماندگان در آنجا توقف نموده
بیمست و چهارم فیم گروهی هفت چنار که آب بهت از بس طغیان بالایی
آن گذشته تا آنجا زمین را فرو گرفته بود نزول اجلال فرمودند - درین سه
شبانروز سحاب طوفان بار از کار خود فارغ نبوده رخت هستی عالمی را
بسیلاب فنا داد - چنانچه کهن سائن کشمیر این قسم باران و حادثه سیل از
مبدای آفرینش تا حال نشان نمی دادند - آخر روز بحر فضل و احسان
کشتی سوار متوجه دولت خانه گشته بآنکه آب رو بکمی نهاده بود همه

جبا سفینه والا از فراز درختان میوه دار بساتین کنار بهت و دل میگذشت - در نخستین سال جامس که از کثرت بارش و سیلاب آب دل و بهت پیوسته ارتفاع آب سه گز و ربعی بود درین مرتبه چهار گز و ربعی بلند شد و چهار هزار خانه کنار دل و بهت انداخت و سواى این ده بسیار را آب برده نقصان عظیمی بفصل خریف رسید - و از عرایض واقعه نگاران پنجاب بظهور پیوست که این سیل باعث خرابی عالمی گشته بسیاری از محال کنار آب بهت را پامال حوادث ساخت - چنانچه نوزدهم ربیع الثانی آب بهت رو بزیادتی نهاده بیست و دوم بجای رسید که از چهار صد و سی و هشت موضع بهیره چار صد در زیر آب آمده و از خوشاب جز دو محل دامن کوه این آفت نرسنه بسیاری به بحر فنا رفتند - و هم چنین موضع کرجهاک و نذدن پور و شمس آباد و غیر آن پرگنات پنجکوهی آب بهت خراب و ضایع مطلق گشتند - الحق این جوش آب و شورش سیلاب نمونه طوفان نوح بود اگرچه آخر روز بیست و دوم در کشمیر آب رو بکمی آورد اما تا سه روز دیگر مواضع اطراف در زیر آب بودند *

نور جمادی الاولی سزادار خان خلف اشکر خان مشهدی از اصل و ائمه بمنصب سه هزار دین هزار سوار سر افرازی یافت و اوزبک خواجه بعنایت خلعت و خنجر صیغ و شمشیر یراق طلا میخانار و اسپ ابلق عراقی و دیگر اشیاء سرمایه عزت و افتخار افروخته رخصت بخارا گردید - چون از واقعه کابل بعرض اشرف رسید که الله قلی واد پلنگش بمردگاری بیخت بیدار برانداخت بقدکچ درگاه از ماوراء النهر آمده سعید خان بهادر پنج هزار روپیه بهسم مساعدت از خزانة کابل باو داده فرستاد که متصدیان مهمات آنک پنج هزار روپیه بطریق انعام داده مجانی کند در کابل بافته نیز بصیغه انعام عطا شدفاستد *

درین ایام راجه جگت سنگه بعرض مقدس رسانید که اگر خدمت
فوجداری دامن کوه کانگه به بنده از تغیر راجه پسرش مرحمت شود
هر سال از زمینداران آنجا چهار لک روپیه بصیغه پیشکش گرفته بخزانة
عامه می رسانم - لهذا هشتم ماهه اورا بمناییت خلعت برنواخته بخدومت
مذکوره تعیین نمودند - تودرمل افضل خانی بخطاب رای و دیوانی
و امینی و فوجداری سرکار سهرند سر بلندی یافت - بیست و هشتم جعفر
خان را با راجه رای سنگه و جمعی دیگر از بندهای و زواید کارخانجات
بصوب بهنبر دستوری دادند *

آغاز سال چهاردهم جلوس مبارک و سوانح دیگر

مقت و سیاس مر خدایرا که سال چهاردهم جلوس جاوید قرون حضرت
ظل سبحانی که قرون آن تا آخر زمان بدورات گردون مقرون باد مطابق هزار
و پنجاه هجری بفرخی و میمنت شروع شده جهان را پیدایه خرمی
و زینت دست داد - نو آیین بزمی گوهر آگین که دهم و فهم از دریافت
ادنی رتبه زیب و زینتش معترف بعجز و قصور است رونق ترتیب یافته
ابواب مسرت و ابتهاج بروی عالم کشاد - درین روز بهجت افروز درویش
حقیقت کیش ملا شاه که مرید شه فرهنگ بکر حقیقت و صفا میانه میر
قادری است و در نزهت کده کشمیر بعنوان افزوا بسرمی بود بقیض صحبت
بادشاه خلیق پناه رسیده بعد از ذکر مطالب معنوی و نکات معرفت طراز
رخصت زاویه خود یافت - روز دوشنبه هفتم جمادی الثانیه این سال
مطابق دوم مهر بعد از سیر و شکار کشمیر توجه موکب اقبال بسمت
دارالسلطنه لاهور وقوع یافت - و چون بهترین و نزهت افزا ترین مکانهایی

کشمیر چشمه سارهای سلسبیل آثار است که بر سمت جنوبی در دامنه‌های
کوهستان اتفاق وقوع دارد گلگشت گلهای آن زمین دلفشین و تفرج عیون
ماء معین از خاطر مبارک سر بر زد - لهذا در تاریخ مذکور از فیض سواری
مبارک هلال سفینه را بشک فرمای بدر منیر ساخته در نشیمن دلفشین قصبه
پانپیر که در وسط باغی ارم آئین بر گذار دریای بهت واقع ست تشریف
فرموده روز دیگر قصبه و نئی پور که از پانپیر تا آنجا سه نیم کوه است معبط
انوار حضور گشته از آنجا قریه پنج برآه بزرود مسعود فیض پذیر گشت - چون
این فرخنده مقام تعلق ببادشاهزاده والا گهر محمد داراشکوه داشت
هنگام شب کشتی سوار تماشای چراغان که هر دو گذار بهت متصدیان آن
والا مقدار نموده بودند فرمودند - و روز دیگر باسلام آباد معروف باینجه
که در جاگیر اسلام خان مقر بود و دو بدیع سر چشمه نظر فریب دارد نزول
فرموده عمارت دیگر در خور آن مکان حکم فرمودند - و از آنجا به محیی
بهون که الیوم باصف آباد معروفست تشریف فرموده بعد از تماشای دو چشمه
کوثر اثر دل دو چشم روی زمین که نظیر آنها نظر بر بعضی خصوصیات خاصه
و نور صفا و عذوبت آب و بسیاری ماهی در روی زمین کمیاب باشد و تفرج
روژه فردوس قرین آن مکان دلفشین و جوانم افروزی گذار دریاچه‌ها و انهار آن
چشمه سار سلسبیل آثار بارادگ سیر و گلگشت اچهل که بالفعل بصاحب آباد
موسوم است کوچ فرموده بعد از قطع مسافت دو کوه در آن محل شریف
نزول فرمودند - این مکان فردوس نشان در شش جهت ربع مسکون نظیر
خود ندارد و سر خونیهای آن چشمه ایست خاطر بسند و نهایت دلفریب -
لطافتش در درجه که انهار تسنیم چند جلای فرات و ذیل سوریافه از
فیوض سبشارش اندوخته و چشمه سا حموان بل حیاض روشه رضوان چشم
تمنا بر دریوزه فیض آن دو خند - چندین عمارت نامید بر آن محل و ساخته و

درشن و خاص و عام و خواصپورها دارد - و دو روز در آن مکان به نشاط و انبساط تشریف داشته شب هفدهم چراغانی که در کمیت و کیفیت از چراغان مکانهای دیگر بسیار بهتر بود تماشا فرمودند - و از آنجا بلکه بهیچون که عمارتش صورت اتمام نیافته بود تشریف فرموده تفرج محاسن چشمه سار و باغ بهمین یک نظر فرموده باز به بیگم آباد معاودت نمودند - روز دیگر بویرناک موسوم بشاه آباد که منبع آب بهت است و آب بلورین حبابش چون لعل نوشین یا قوت لبان سیراب فیض عذوبت است و هوای طرب افزای فضایش مانند صفای دماغ سرمستان سرشار نشاء رطوبت چه نویسم در تعریف و توصیف آن گل زمین خدا آفرین و لطافت و طراوت آن حدیقه جنت قرین که معشوق و محبوب القلوب روی زمین است و ادنی رتبه خوبی آن تن نیاز به تقویر و تحویر نمی دهد تشریف فرموده چهار روز در آن مکان فردوس نشان بعیش و عشرت پرداخته متوجه لاهور گشتند - در چهار کوچ بهیچون و از آنجا در نه روز قصبه بهنیر را بوزود مسعود و منزل اقامت سعادت جاوید ساختند - شاد خان که بعنوان حجابات نزد نذر محمد خان رفته بود درین منزل شرف کورنش و سعادت زمین بوس حاصل نمود - و خون گرفته بندی نام را که دعوی پسرین سلطان خسرو بر خود بسته بود نزد محمد خان از وضع و اطوارش طرز و وضع شاهزادگی مشاهده نمودند در قید داشت و در وقت رخصت مقید و مسلسل با وسپرده بود از نظر اشرف گذرانید و حسب الحکم بتحبس عدم محبوس گردید - شاد خان بمرحمت خلعت و خدمت اخته بیکی فرق مباحات بر افراخت *

از عرض بادشاهزاده مراد بخش بعرض مقدس رسید که هزار جات عربی کابل که سال گذشته اطاعت پذیر شده بود باج گوسفندانی که در سنین سابقه باوریک می دادند امسال بتخانه زاد خان تیولدار خود ادا

نمودند - درین مقام بشکار قمرغه کوهستان پرداخته متوجه پیشتر کوچ بکوه
 شدند و غرق شعبان با شان و شوکت فراوان داخل دولتخانه شده ساحت
 دارالسلطنت را از ورود مسعود نمونه ساحت خلد ساختند - وزیر خان
 بعنایت خلعت خاصه و اسپ با یراق طلا و فیل سر افزایی یافته
 بصوبه دارچی اکبر آباد از تغییر صفدر خان بخصت یافت - سه فیل با یراق
 طلا و نقره بابت پیشکش قطب الملک سید حسن ملازم او از نظر
 اشرف گذرانیده بمرحمت خلعت و ارسلان آقا سفیر روم بانعام خلعت
 و پانزده هزار روپیه سر افزایی یافتند - دوازدهم شعبان منزل علی سردار
 خان بقدم سمینت لوزم رشک افزای منازل آسمانی گردید - خان مذکور
 رسم پا انداز و نثار بتقدیم رسانیده جواهر و نفایس اقمشه پیشکش نمود -
 پانزدهم شعبان بمنزل پمین الدوله اصف خان تشریف فرموده آن والا مکان
 را مشمول عواطف نمایان ساختند - آن خان قاعده دارن رسم پا انداز و نثار
 بجای آورده سه لک روپیه جواهر و پارچه از نظر اشرف گذرانید - نظر بهادر
 خودشکبی که قریب دوسال گوشه نشین بود باز بمنصب دو هزار و پانصدی
 هزار سوار سپهبلندی یافته داخل بندها گشت - یک قطعه لعل گران بها
 با دو دانه مروارید و جمدهر مربع و فخر مربع و دیگری از مربع الف
 والبدنه فاخوره و دو اسپ یکی بساز طلا میثاکار و دیگری بازمین طلا بشاهزاده
 والا گهر محمد شاه شجاع بهادر فرستادند - و سلیم شعبان ارسلان آقا ایلچی روم
 بعنایت خلعت و شمشیر و سپر یراق طلا و یک مهر عد تولکی و یک روپیه
 بهمان وزن و بیست اسپ ترکی و عمر چلبی ملازم محمد شاه حاتم احسا
 بمرحمت خلعت و هزار روپیه نقد سر افزایی یافته بخصت و ملازمت حاصل
 نمودند و ده هزار روپیه بمحمد پاشا و پنج هزار روپیه بمهر بیگ برادر او
 مصعوب عمر چلبی فرستادند - بادشاهزاده والا تبار محمد مراد بتکلی با

سردار خان و مادهو سنگه هاده و دیگر بندها از کابل آمده سعادت ملازمت دریافتند - سردار خان را از تغییر صف شکن قور بیگی ساخته خلعت مرحمت فرمودند - و دیانت خان را بمرحمت خلعت و اسب و دیوانی دکن و بکلانه و بالا گهات برار از تغییر آقا افضل برنواخند - و محمد تقی نفرشی را از تغییر امیر بیگ برادر آقا افضل دیوان خاندیس و پایان گهات برار گردانیدند *

رسیدن ملا سعد الله بسعادت زمین بوس

درگاه و منسلک گشتن در سلک بندها

چون لطف ازای شامل حال یکی از بنندگان گشته او را خواهد که بپایه دولت ارجمذ رساند و مشیت جناب ایزدی برفاهیت احوال یکی از آفریندها تعلق پذیر شده برآن آید که او را از روی بهروزی بهره ور سازد هر آینه از روز ازل تمامی موجودات این بحسن تدبیر مرتب و مهیا ساخته نخست آن نظر یافته عنایت سرمدی را از قسمت اقسام کمال و انواع فنون نصیبه بر میگردد - پس از آن بحسن تدبیر و اصابت رای و قوت فهم و صفای اندیشه روشناس سواد اعظم قبول و اقبال نموده در نظرها عزیز می سازد - و بجا آنکه برآمد هرکاری در رهش درآمد روزگار است تا آنوقت در نیاید اصلا کار بسعی و تلاش بر نیاید - مصداق این سیاق مراتب احوال جناب فضایل مآب شیخ سعد الله لاهوریست که عمری باکتساب فنون علم آداب و استفاده قانون سخن بیان آورد - چون خرد بالغ ریش از اقسام دانش فصیح گرامند یافت و فطرت خدا دادش باندازه پایه استعداد بدرجه والا رسیده از هر گونه کمالی و مزیتی بهره ور گشت بآنکه بناء فطرتش از روز نخست بر دریافت این دولت نهاده بودند

و در قسمت کده ازلی استیغای رزق مقسوم بدست آریز فن ازین درگاه
 آسمانجاء مقرر گردیده بود هرچند بتحریریک سلسله فضل و دانش
 خواست که حلقه ارادت بر در دولت سرای سعادت زند پیش از
 وقت معهود حصول مدعا صورت نبسته کوشش و سعی بجای نرسید -
 اکنون که انظار انجم برونق مراد افتاد عقده آن کار از رهن تاخیر
 بر آمد و سرانجام مصالح تنعم و تجمل بر روی کار آمده وقت مقرر
 و هنگام معین در رسید بی توقف و اهمال در رمضان سنه یکهزار و پنجاه
 هجری بصدارت و سفارش زبده سلسله حضرت خیرالبشر موسوی خان صدر
 کل بدریافت شرف حضور ماذون گشته در مجلس اول از پرتو کمال قدر
 شناسی و مرتبه دانی حضرت خلافت مرتبت استعدادش صورت نمود
 پذیرفت - و ببرکت تمیز اشرف و فطرت دقیقه رس آنحضرت مقدار کمال
 آن بلند اقبال پدیدار گشته دقت طبع و حدت فهم و کثرت فراست و حدس
 صائب و استنباط دقایق و دریافت حقایق و تفصیل تحصیل ابواب دانش
 آن جامع فضایل و هب و کسبی خاطر نشان اهل عالم گشت - چون
 همگی همت بادشاهه هنر پور دانش نواز در ترویج شریع مبین و امداد
 و تقویت اکابر دین و اشراف و تعظیم علما و ملحق و تربیت طلبه علم و حسن
 اهتمام در پیش آوردن طایفه مذکور مصروف است ببرکت همزمانی خاص
 آنحضرت که هم خامیت آب زندگانی است حیات جامدانی یافته پرویزانه
 مناسبت و خلعت و اسپ سرافراز گردیده در صوره بغدادی منسلک گشت -
 و بمیامن حسن تربیت و برکات بدل عذایت و رعایت آنحضرت در عرض
 ینکسال بمنصب هزازی نویست سوار و خطاب خانی و خدمت عرض مکن
 و داروغگی غسانخانه عز امتیاز یافت - و شاهد اقتباس دعویم جلو نمایان
 و روز بروز دولتش ظهور و بروز دیگر نمود - چنانچه اینک فقط عذایت از حضرت

خلافت مرتبت باستعداد ذاتی آن خردمند ادب پرور مددگار و یاور افتاده
 اختر سعادتش از مشرق قابلیت و اقبال و مطلع کمال و استکمال طالع گردید -
 و رفته رفته کار آن جامع الکمال از عنایت خاص آنحضرت بجای کشید
 که در سال دوم بمنصب جلیل القدر سه هزار و دو هزار سوار و خدمت
خانسامانی سر بلند گشته در انجمن همد و دمساز و در خلوت محرم
 و همراز گشت - و در سال چارم از فیض تربیت سحاب مرحمت آن ابر گوهیار
 سپهر قدر شناسی نهال اقبالش طوبی مثال بالیده زینت افزای بوستان
وزارت کل هندوستان گشت - و در سال هفتم بعنایت منصب هفت
هزاری هفت هزار سوار از آنجمله پنج هزار دو اسبه سه اسبه و ده کرور دام
انعام و خطاب علامی فهمی دقائق مراتب کمال از ارتفاع درجات آسمانی
 دو گذرانید *

هژدهم قزاق خان حاکم سیستان بمنصب دو هزار و هشتصد سوار
 و شاندها بعنایت خلعت و منصب هزار و پانصدی هزار و دویست
 سوار و حکومت بهنگر از تغیر شاه قلی خان و مرحمت اسب و اوزبک
 خان باضافه هزار سوار بمنصب دو هزار و دو هزار سوار و قلعداری
 اوردیمه تعلقه دکن سر بلند و کامیاب گردیدند - شانزدهم صفدر خان از
 اکبر آباد آمده سعادت ملازمت اشرف دریافت - از وقایع صوبه کابل
 بمسامع والا رسید که دلیر خان تهاذه دار فوشه با دو برادر و پسر و برادر زاده
 در نبرد افانده یوسف زنی که چون مور و ملخ پرو هجوم آورده بودند بواسطه
 بیایه شهادت رسید *

جشن وزن شمسی

روز پنجشنبه نوزدهم شوال سنه یک هزار و پنجاه هجری دوازدهم بهمن
 آغاز سال پنجاهم از عمر گرامی شروع شده هنگامه سور و سرور گیتی بتازگی

روفق پذیرفت و از آرایش انجمن نشاط خاطرهای غنچه شده ماند
گلشن سوری گل گل شگفت - از جمله عزل و نصبی که درین روز مبارک
وقوع یافت بدین موجب است - نخست شاهزاده محمد مراد بخش
باضافه دو هزار سوار بمنصب ده هزاره ذات و هفت هزار سوار سرافراز
گردیدند - علی مردان خان بعنایت خلعت خاصه با چار قب طلا
دوزی و خنجر مرصع با پهلکتاره و اضافه دو هزار سوار بمنصب ده هزاره
ذات و هفت هزار سوار دو اسبه سه اسبه و دو برآوردی مقرر گشته
بصاحب صوبگی کابل از تغیر سعید خان سرافرازی اندوخت - و از
کومکیان صوبه کابل مبارز خان بخلعت و اسب با زمین مطلا و فیل و سردار
خان بخلعت و اسب با زمین نقره و ضبط هر دو بنگش و جانشین خان
و چندر من بذیله بمرحمت خلعت و اسب مفتخر گردیدند - عزت خان
حارس قلعه بست و کرشک باضافه پانصد سرار بمنصب سه هزاره ذات و دو
هزار و پانصد سوار و خطاب عزیز الله خان و شاه قلیخان بخلعت و شمشیر
یراق طلا و اضافه هزاره ذات بمنصب سه هزاره سوار و انعام پنجگانه
هزار روپیه نقد و صوبه داری کشمیر و ذوالفقار خان باضافه پانصدی
ذات بمنصب دو هزاره هشتصد سوار و محمد زاهد کوکه بخطاب خان
و حکیم ضیاء الدین بخطاب رحمت خان و بلندی بافته بر سوار خاطر
فیروز کشاند - و عالی دستار خوانجی قدر محمد خان بانعام خلعت و ده
هزار روپیه و عفو خان بخلعت و اضافه دو هزار سوار بمنصب پنج هزاره
ذات و سوار و مرحمت اسب از طوبه خاصه با زمین مطلا و فیل از حلقه خاصه
و صوبه داری قندهار از تغیر قلی خان بلند پایه گودیده بتازگی تارکس افتخار
بر افراشتند - سید حسن حاجب کلانده بخلعت و اسب و چهار هزار
روپیه نقد سرافراز کشته بخصمت گلفنده یافت - راجه جی سنگه از وطن

آمده نصیب طاع باسلام آستان جهانداری بر افراخت - چون از جعفر خان
تقصیری برفع آمده بود از منصب و جاگیر بر طرف گشته از دریافت
معادیت کورنش منع گردید - تربیت خان از انتقال شاه قلی خان که در
حسن ابدال عازم سفر بالا گردید بصوبه داری کشمیر و اضافه پانصدی سه صد
سوار بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و مرحمت فیل و اسب
نوازش یافته غرق ذبحجه مرخص گردید - بنذر بی طغائی ملازم امام قلیخان
خلعت و خنجر مرصع و شمشیر و سپر هر دو با یراق طلا میناکار و بیست هزار
روپیة نقد مصحوب ندیر بیگ ملازم او که پیشکش آورده بود مرحمت نموده
فرستادند - شاد خان از انتقال غیرت خان برادر زاده عبد الله خان بهادر فیروز
جنگ که تعینات ملک عدم گشته بود بصوبه داری تنه و اضافه پانصدی
پانصد سوار بمنصب دو هزار و هفتصد سوار و مرحمت خلعت
و اسب و شمشیر سر بلندی یافت *

نو روز جهان افروز

درین روز شادی افروز که چهار شنبه نهم ذی حجه سال هزار و پنجاه
هجری و غرق فروردی ماه است و آغاز عهد شباب روزگار و موسم استقامت
لیل و نهار و جهانی از فیض بهار گلشن خلافت و کامرانی نزهت افزای
حدیقه صاحبقرانی سر سبز گشته پرمردگان چار چمن روزگار بر سر بسط و انبساط
رفتند بادشاهزاده والا تبار محمد مراد بخش بعنایت خلعت خاصه
و جیغه مرصع و جمدهر و شمشیر خاصه و دو اسب با زین میناکار و فیل با یراق
نقره و ماده فیل سر بلندی یافته باز بکابل مرخص گشتند - و راجه جی سنگه
بمرحمت خلعت و جمدهر میناکار با پهلکتاره و اسب با زین مطلا معزز
گشته با جانسپار خان و هری سنگه راتهور و نورالدوله انجو و رای کاسیداس

و ناهر سولنکی و اندر سال هادا و خلیل بیگ و چندر بهان کچهواه
و گروهی دیگر از منصبداران در خدمت آن عالی نسب مرخص گشتند *

هفتم محرم سال هزار و پنجاه و یک چون بعرض مقدس رسید که
پیمانۀ زندگانی ظریف مخاطب بقدائی خان در لاهری بنذر لبریز شد حکیم
خوشحال بجای او معین گشت و جان نثار خان بخطاب سابق خود
قدائی خان مامور گشت - راجه جسونت سنگه از وطن خود آمده دولت
ملازمت اندوخت - علاوه خان باضافۀ پانصد سوار بمنصب سه هزار
در هزار سوار و مکرمیت خان باضافۀ پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزار
و پانصدی دو هزار سوار امتیاز یافتند - او امر سنگه بخلعیت و اسپ با ژون
نقره معزز گشته بکابل رخصت یافت - خلیل الله خان بعنایت خلعت
و اضافۀ پانصدی ذات بمنصب دو هزار پانصدی هزار و پانصد سوار و خدمت
قوش بیگی و اخته بیگی سرافراز گردید - درین روز از جمله پیشکش
بادشاهزادها و امرا متاع هفت لک روپیه بدرجۀ پدیوائی رسید - راجه
جسونت سنگه بعنایت خلعت و دهنوی مروع نوازش یافت - همیشه
داس راقبور را پس از در گذشتن راجه سنگه بخلعیت و اسپ سرافراز
ساخته حل و عقد مهمات راجه جسونت سنگه بدو تفویض فرمودند -
سعید خان بهادر از کابل آمده دولت ملازمت دریافت - یازدهم محرم هزار
سوار از منصب راجه جسونت سنگه که پنجهزاری پنجهزار سوار بود دو اسپه
سه اسپه مقرر نمودند - عرش قلی بخدمت دیوانی ملتان سرافراز گردید *

مالش دامن اعظم خان گولیانرا و گرفتن

پیشکش از زمیندار جام

چون در سال هشتم جلوس عظم ارا خدمت موبه داری احمد آباد

باعظم خان مرحمت شده بود و مفسدان آن دیار از کاهی و کولی باستواری
 مکن و انبوهی جنگلهای دشوار گذار پشت گرم گشته همیشه به مترددین
 رعایا آزار می رسانیدند و همت در خرابی پوگنات بر گماشته آثار جور
 و تعدی آنها برعایا و مساکین حوالی و حواشی آن سرزمین بجای رسید که
 بزدستان از دست بردستی بجان آمده دل از وطن برداشته بودند خان
 مشارالیه بموجب حکم اقدس بجهت دفع ظلم از مظلوم و رعایت جانب
 رعیت سواری نموده از قرار واقع به تنبیه و تادیب آنها پرداخته مدتی
 در آن صحرا بوده در مواضع پوگنه بهیل از اوطان کولیان در قلعه محکم بنا
 نمود. یکی را باعظم پور و دیگر را بخلیل آباد بمناسبت نام پسر خود موسوم
 گردانیده در کانهیواره که جای نشستن سرداران مفسدان است قلعه دیگر بنا
 نهاده بشاهپور نامید. سر قاسم حدود آن ناحیت را پایمال مرکب مرکب ظفر
 طراز گردانیده تا نواحی و حواشی آن ولایت ترکناز نمود. و سر پنجه تطاول
 و دست درازی بنهب اسباب و غارت اموال و انعام و مواشی
 و اسیر اطفال و ذاری ایشان برکشاده بندی بسیار گرفت. و از
 ابتدای کولی واره سمت جالور تا اقصای کانهیواره که بهحد جام
 پیوسته است مفسدان را تنبیه از قرار واقع نمود. و از آنجا بمملکت
 جام و بهاره پیوسته حد اسپ کچهی و سه لک محمودی پیشکش گرفت
 و مقرر نمود که بجای محمودی روپیه را بنام مبارک بسکه رسانند. و هرگاه
 ناظم صوبه احمد آباد به تنبیه و تادیب مفسدان سواری نماید پسر خود را
 باجمعی شایسته نزد او بفرستد. بعد از عرض رسیدن این حقیقت
 و مراجعت اعظم خان باحمد آباد مجرای نمایان بخدمت اشرف گشت.
 سید خادم بخلعت و منصب هزاره ذات و پانصد سوار و فوجدار
 مندسور از تغیر شمس الدین پسر نظر بهادر خویشگی سر بلندی یافت *

چون نهري که حفر آن بصرف یک لک رپیبه باهتمام علي مردان خان مقرر شده بود بنواحی شهر رسید حکم شد که خلیل الله خان باتفاق معماران در کنار نهر مکانی بجهت باغ که مراتب نشیب و فراز داشته باشد و حیاض و انهار و آبشارهای خاطر پسند در آن ترتیب میتوان نمود پیدا نموده بعرض مقدس رساند - چون نزدیک مکان شیخ حسین دهنده بکیفیتی که حکم شده بود یافته آمد بحکم اشرف سوم ربیع الاول سنه یک هزار و پنجاه و یک در آنجا اساس عمارت نهاده بیست و چهارم جمادی الاولی سال مذکور شروع در نشانیدن اشجار اثمار سرد سیری و گرم سیری مثل انبه و شاه آلو و زرد آلو و شفتالو و آلوچه و کوکچه سلطانی و ناشپاتی و سیب و بادام و به و توت بیدانه و نارنج و کوله و دیگر فواکه و غرس سرو و چنار و اصناف نهال گل و ریاحین نمودند *

قلیچ خان از قندهار آمده بصوبه داری ملتان از تغیر نجابت خان عز امتیاز یافت - و امیر خان ولد قاسم خان نمکی بخلعیت و اسب و ضبط سیستان از تغیر قزاق خان سر بر افراخت - سید خانجهان از گوالیار با راجه امر سنه نوروزی آمده دولت سلطنت دریافت - بیست و هفتم پادشاه مهروان بنو تقصیر جعفر خان نموده او را بمنصب سابق سرلند برگزیدند *

روز چهار شنبه چارم ربیع الثاني سنه یک هزار و پنجاه و یک شروع سال پنجاه و دوم از عمر ابد طراز بزم خاد آئین بآراستگی تمام ترتیب یافته بزم معهود آن روح مجسم و جوهر معجزه تن بهم سنگی دونه شاهوار داده میبازد افتاب ترازو نشین گشت و مجموع نفوذ و اجناس ده شمعوزن اشرف آمده بود بطریق قسمت یافت - سید خانجهان باساقه دهلری هزار سوار بمنصب شش هزار و شش سوار پفی سوار سوار ده سوار ده سوار ده سوار و اسلام خان را بعطای سلطنت شروع و راجه جمولت سلطنت را بهر دست

اسب از طریقۀ خاصه و راجه رای سنگه بعدایت نقاره و رای تودر مل
امین سهرند بفروجداری لکهی جنگل و سعید خان بهادر بانعام خلعت
و صوبه دارهی پنجاب و خانه زاد خان ولد سعید خان را بفروجداری دامن
کوه کانگره و جمون سرافراز نمودند *

روگردان شدن راجه جگت سنگه ولد راجه باسو و رسیدن او بجزای اعمال

از آنجا که تخم بدکاری جز ادبار جارید ثمره دیگر بار نیارد و نهال قبح
اعمال غیر از نکال دارین حاصلی دیگر ندهد - خصوص خصوصت
با نیکوکار خویش و بدی با زلی نعمت خود که جز خدایان ابدی و خسران
سرمه‌ی اثر دیگر بر آن مترتب نگردد - لاجرم پاداش افعال سئیه
خویش همدیگر زمانه در گذار روزگار خویش ببندد بلکه جزای ناسپاسی
و مکافات فاحش شناسی در لباس سلب نعمت و جلب نقمت با روزگار
یار و مددگار گشته سزا دهد - چنانچه جگت سنگه بعد از یافتن فروجداری
کانگره و کثرت حشم و حشربلوجود آبادانی ملک و جاگیر زرخیز که سربار
این معنی شده بود یکباره از جا رفته سرمایه خود سربا آماده ساخت -
و هوای خود را نی که ثمره خود رونی و نتیجۀ جنگل پرورزیست در دامغان
عجب و پیگذار راه داد و رفته رفته بلاد نخوت او که در بروت جبروت آن
زیاده سرکار مصرع می نمود بجای رسید که خیال عصیان و طغیان با خود
مختار ساخت و بتصورات بی صورت که لازمه این مقام است توهمات
بی جا بخود راه داده باستواری حصار تارا کده و انبوهی جنگل های
دشوار گذار پشت گرم گشته همت پست نهمت بر جمع لشکر تفرقه
اثر گذاشت - چون حقیقت این معنی بعرض اشرف رسید بمجرد

استماع نظر بر حفظ صورت مهابت سلطنت فرمان قضا نشدن بطغرای امضا
و توقیع نفاذ رسید که هم از حاضران دینار سه فوج سی هزار سوار بسرداری سه
سردار جلالت شعار یکی سید خانجهان با نظر بهادر و شمس الدین خویشگی
پسراو و ذوالفقار خان و راجه امر سنگه نوریری و سید لطف علی و جلال الدین
محمود و راجه مدن سنگه بهدریه و جمعی دیگر از منصبداران و احدیان
و برقدازان و هزار سوار شاهزاده کلان بسرداری مشکئی بیگ بخششی
ایشان دوم سعید خان بهادر با خویشان و پسران راجه رانی سنگه سیسوده
و التفات خان صفوی و گوکل داس و رانی سنگه جهانله و کوپارام کور و
ناد علی و جمعی دیگر از منصبداران و احدیان و برقدازان سرور اصالت خان
با عبدالکافی برادرش و دیگر متصدیان و احدیان و برقدازان و هزار سوار
آصف جاهی بسرداری خسرو بیگ ملازم آن خان والا مکن و پانصد سوار
اسلام خان با بخششی خان مذکور روانه شده سزای کردار ناشایست او در گذار
و بر آن زیاده سر گذارند - و چون کار فرمائی این افواج بپادشاهزاده والا
مقدار سلطان مراد بخشش مقور گشته بود حکم معلی بشرف نفاذ پیوست
که آن والا نسب با راجه جی سنگه و او امر سنگه راتهور و جانشینار خان
و اکبر قلی سلطان ککهر و شری سنگه راتهور و چندین بنادیده و دولتخان
قیام خانجی و رانی کاسیداس و خضر سلطان ککهر و خلیل الله بیگ
با هفت صد احدی و بابو خویشگی و دیگر منصبداران عوذه کابل براه
سیالکوٹ متوجه پنهان شده او را با لشکرش نیست و نابود سازند - وقت
بخست سید خان جهان را بعفایت خلعت و دو اسب با ساز طلا
و فیل با ماده فیل و یک لک روپیه نقد بطریق مساعدت و همیون قدر
بسعید خان و دیگر بندها را بعطای خلعت سر بلند فرموده بخصت
نمودند - و خدمت واقعه نویسی فوج سید خانجهان بساطران نظر
و خدمت مذکور فوج سعید خان بغلجی نظاما مقور شد *

بیست و یکم جمادی الاولی از واقعه اکبر آباد بعوض مقدس رسید که وزیر خان صوبه دار بعلت بیماری قولنج راهگرایی آخرت شد - خدمت قاعداری و صوبه داری اکبر آباد بر اجه بیتهداس مقرر نموده ظفر خان را که از مدتی بی منصب بود باز بمنصب سرافراز نمودند - چون ملکه بانو صبیحہ آصف جاہی مہین ہمشیرہ ممتاز الزمانی بنہانخانہ عدم خرامیدہ بودند بمنزل یمین الدولہ برای معدرت تشریف بردہ بمراحم بادشاہانہ تسلی بخش خاطر آن والا مکان گردیدند *

✓ آغاز سال پانزدہم جلوس مبارک

درین ایام سعادت انجام کہ آغاز سال پانزدہم جلوس مبارک از روز یکشنبہ غرہ جمادی الثانیہ سال ہزار و پنجاہ و یک ہجری موافق ہفدہم شہریور است آرایش انجمن دولت و اقبال ابواب روح و راحت بر دل ابغلی روزگار کشادہ ساحت روی زمین را سربشار فرج و انبساط نمود - درین تاریخ شاہزادہ محمد شاہ شجاع را بغایت خلعت خاصہ و لالی یک لک روپیہ و مکہمت خان را بمنصب سہ ہزاری سہ ہزار سوار و نقارہ و صوبہ داری دہلی سوافراز و بلند آوازہ گردانیدند - شادخان ناظم صوبہ تٹہ و محمد زمان طہرانی از اصل و اضافہ ہر کدام بمنصب دو ہزاری دو ہزار سوار سر بلندی یافتند - بعد اللہ خان بہادر فیروز جفگ از اسلام آباد و قلیچ خان از ملتان آمدہ بسجده آستان سپہر نشان سر مغفرت بلوچ گردون رسانیدند - نخستین ہزار مہر و دہ فیل و دویمین ہزار مہر و ہژدہ اسپ عربی از نظر اشرف گذرانیدند *

پانزدہم رجب عاقل خان باضافہ پانصدی صد سوار بمنصب دو ہزاری پانصد سوار و خدمت خانسامانی از تغیر مکہمت خان و راہی رایان

بخدمت دیوانی بیوتات از تغییر عاقل خان معزز گردیدند - داروغگی داف
 بسادات خان و امینی آن بنورالعسن مقوض گشت - نجابت خان را
 بعنایت خلعت و اسب و فیل برنواخته بهمراهی بادهشاهزاده مراد بخش
 معین ساختند - شانزدهم عبد الله خان بهادر فیروز جنگ را بخلعت
 و اسب و فیل و قلیچ خان و رستم خان را که از سنبل آمده بودند
 بخلعت و اسب سپردند گردانیده دستوری دادند که بپادشاهزاده پیوسته
 باستیصال جگت سنگه پردازند - رای تودر مل امین و فوجدار چکله سپردند
 چون خالصات آن ضلع چنانچه باید آباد ساخته بود بمرحمت خلعت
 و اسب و فیل میدهی گشت *

چون توجه اشرف بر فراهم آوردن اسبان عراقی و عربی از حد
 زیاده است لاجرم معز الملک متصدی سورت جمعی را که بشناسائی
 اسب موصوف بودند به بصره و احسا و غیره مکانها فرستاده بسوداگران نیز
 تاکید نموده بود درین سال هفتاد و دو اسب عربی بیک لک روپیه خریده
 آوردند - از آن میان سرخنگ اسبی از اسبان علی پاشا حاکم بصره کسان
 علی اکبر سوداگر به دوازده هزار روپیه خریده آورده بودند از نظر اشرف
 گردانیدند - اسب مذکور که از نسل فقیر نام اسب مشهور دوم بود بپادشاه
 پسند موسوم ساخته سر طویل اسبان خامه گردانیده پانزده هزار روپیه در وجه
 قیمت آن بسوداگر مذکور بمرحمت فرمودند *

چون مهم تنبیه جگت سنگه عبد الله خان خوب سر نه کرده بود بفا
 آن حکم طلب بهادر خان بجهت انصراف این کار بشرف عبور پیوسته خان
 مذکور بضبط سوار اسلام آباد از تغییر بهادر خان بخصمت یافت *

درین وقت از واقعه بهار بعضی اشرف رسید که چون سرزبان پلاعون
 بجبال مرتفع دشوار گذار و تراکم اشجار و غیز داشته آن بطاعت نمیداد

داد شایسته خان با فوجی شایسته متوجه آن حدود گشته همت بر بریدن جنگل و مفتوح ساختن قلعه او گماشت - و در اندک مدت بانصرام این مهم پرداخته جمعی کثیر را طعمه تیر و تفنگ ساخته و جنگل بری از قرار واقع نموده بمحاصره قلعه پلامرن پرداخت - پرتاب زمیندار آنجا بجز پیمردن راه اطاعت و اختیار نمودن طریقه بندگی چاره ندید و هشتاد هزار روپیه برسم پیشکش گذرانیده مقرر ساخت که بعد از انقضای ایام برسات خان مذکور را در پتفه آمده ببیند و من بعد سر از اطاعت بر نتابد *

میربرکه که بعنوان سفارت در سال سیزدهم همراه اوزبک خواجه ایلچی بخارا نزد امام قلی خان روانه شده بود از کابل برگشته آمده بعرض رسانید که امام قلی خان از بصارت معذور گشته آنملک رو باختلال نهاده و نذر محمد خان چشم از حقوق تربیت برادر پوشیده افتزاع ملک سمرقند و بخارا پیش نهاد همت ساخته روانه آن حدود گردیده - اگرچه در آغاز اوزبکان بسبب نارضامندی سلوک امام قلی خان راضی باین معنی نشدند که جایی او بنذر محمد خان برسد - اما آخر کار چون دانستند که امام قلی خان جانشینی را منحصراً در نذر محمد خان دیده از ته دل راضی است پیغام اطاعت بخان مذکور دادند - لهذا نذر محمد خان بسوخت هرچه تمام تر روانه شده چارم شعبان سنه یک هزار و پنجاه و یک بموقد مغور کاشف اسرار خواجه احرار رسیده عبدالعزیز پسر کلان را نزد امام قلی خان فرستاد و خود پایان روز داخل سمرقند گشته امام قلی خان را دید - و ششم خطبه بنام خود خوانده عبد العزیز را بپایه قلیخاننی که عبارت از ولای عهدیست رسانید - و از غایت بی آزمی بدسلوکی آغاز نهاده امام قلی خان را بهمه جهت رنجانید - خان مذکور نخست احرام طواف کعبه آمال و امانی یعنی دربار سپهر مدار بسته خواست که از راه

هندوستان بزیارت حرمین الشرفین روانه گردد - نذر محمد خان راضی
 باین معنی نگشته براه عراق رخصت داد - و هیچ کدام از اهل حرم
 حتی آی خانم را که محبونه خان مذکور بود و کمال تعلق بار داشت
 و میخواست که درین سفر رفیق باشد رخصت همراهی نداده اندرخته خان
 مذکور را بتصرف در آورد - امام قلیخان با کمال آزدگی و نهایت رنجش
 براه ایران متوجه سفر حجاز گشت و بابراهیم خواجه ثقیب و نذر بیگ
 طغائی و رحیم بیگ پروانچی و خواجه میرک دیوان قریب پانصد کس از
 اوزبک و غلام ره نوردی اختیار نمود *

تشریف شریف از لاهور بصیدگاه کانو و اهن

چون موسم برسات بآخر رسیده ایام زمستان که هنگام سیر و شکار
 هندوستان است در رسید پانزدهم شعبان لولای والا و اعلام نصرت علامت
 بصوب شکارگاه کانو و اهن ارتفاع یافت - روز اول متصل باغ فیض بخش و روز
 دوم سرای شمس الدین معسکو اقبال گردید - درین منزل بعرض رسید که
 آخر روز پنجشنبه هفدهم شعبان سنه هزار و پنجاه و یک هجری
 یمین الدوله عضد الخلافه کبری دکن اعظم بادشاهی و فرمانروائی قانون کلی
 گیتی ستائی و کشور کشائی آصف وقت و ارستوی عهد آصف خان که
 یمین دین و دولت و آئین ملک و ملت بود از تفکلی عدم بفسحت کده
 دارالبقا رحلت نمود - از استماع این حادثه غم اندوز خاطر مبارک
 بغایت اندوهگین شده مشرب عافی عیش آلوده غبار کدورت گردیده
 جمعیت حواس شرافت اساس بتشویش گرانید - نظریه بر سوابق حنون
 بندگی و ارادت درست در غایت مراتب وفا و تعهدت آن خان والا شان
 بطریق تحسیر و تاسف اکثر بزرگان عیارگ عی آوردند که درین مدت احقاق

حق آن والا منزلت که از دیر باز مستحق چندین عواطف و مستعد هزار گونه نطف نمایان شده بود حیف و صد حیف که بمنصه ظهور نرسیده چنانچه باید مراتب حق گذاری ادا نشد - باوجود آنکه شاهنشاه مهربان قدردان از جوهر شناسی گوهر کمیاب وفا و جوهر گران قدر صداقت در باب این درست ارادت صافی عقیدت کمال اطف و عنایت جایز داشته و در رعایت جانب ظاهر و حفظ مراتب صورت سر موی کوتاهی نورزیده بمنصب نه هزاری نه هزار سوار دو اسبه سه اسبه که تذخراه آن شانزده کرور و بیست یک دام است و هر سال پنجاه یک روپیه از جایزها حاصل داشت سر افتخارش باوچ عیوق برافراشته مراتب عنایت و عاطفت بجای رسانیده بودند که از مبداء آفرینش تا حال از هیچ بادشاهی نسبت به هیچ دولت خواهی بمنصه شهود جاو نمود نموده بود از غایت قدردانی باز باین نوع مذکور میکردند - الحمد لله که آن خان سوارمکان ایام زندگانی را باستیفای لذت کامرانی بانجام رسانیده آرزو و خواهش جز این نداشت که در حضور حضرت ظل سنجانی رهگرای سفر آخرت گردد - بعد از ارتحال آن خان سعادت نشان سوای حویلی لاهور که بیست یک روپیه قیمت داشت مبلغ دو کرور و پنجاه یک روپیه بدین تفصیل ماند - جواهر سی یک روپیه - اشرفی سه یک که چهل و دو یک روپیه باشد - یک کرور و بیست و پنج یک روپیه نقد - طلا آلات و فقره آلات سی یک روپیه - دیگر اجناس بیست و سه یک روپیه - مجمعه بادشاه بنده نواز بتسلیمی خاطر غمگین بازماندهای آن خان عالی شان پرداخته بمومیائی اطف جبر کسر خاطر آن دل خستگان نمودند و بملایمت ظاهر و باطن فراهم راحت بر جراحات آن جگر ریشان نهاده بیست و پنج یک روپیه به پسر و پنج صبیغه او مرحمت فرمودند - و از متعلقانش هر که شایسته منصب بود

بمنصب و هر که سزاوار ماهانه بود بماهانه نوازش یافت - و فرمان شد که
غریبی روضه جنت مکانی در زمین متصل چوک جلوخانه مدفون ساخته
گنبدی عالی از سنگ مرمر بر تربتش بنا نمایند *

مفتوح شدن قلعهٔ مو و نورپور

چون شاهزاده مراد بخش حسب الحکم اشرف از کابل روانه شده
داخل پینهان گردید سعید خان و راجه جی سنگه و اصالت خان را به
تسخیر مو و سید خان جهان را برای فتح قلعهٔ نورپور مرخص گردانید -
اینها متوجه آن سمت گردیده چون بپای کتل بهوان^۱ رسیدند راج زوپ
پسر جگت سنگه با جمعی کثیر روبرو شد - نجابت خان هراول سید خان جهان
بآن مهپور در آویخته مالشی بسزا داد و اکثر ملچاها از بالای کتل
برخیزانیده جمعی کثیر را بقتل در آورد و آن مفسدان را تنبیه بسزا
داده کتل را باوجود صعوبت بآسانی بدست آورد - سید خان جهان
بسرعت هرچه تمام تر خود را به کتل میچپی بهون رسانید اگرچه
مخاندیل ازین مکان تا نورپور در مضایق شعاب سدی متین کشیده
پیداهای کماندار و تفنگ انداز کوهی را جابجا بمحافظت گذاشته بودند
اما از آنجا که تائیدات آسمانی همواره یاور و مددگار عسکر ظفر اثر است
یکی از زمینداران راهی غیر معروف نشان داد که عسکر ظفر اثر از آن
مسلك گذشته بر فراز جبلی که بفاصله نیم کوه از نورپور مشرف بر قلعهٔ آن
واقع است فرود آمد - سعید خان از راه دامن کوه هاره و راجه جی سنگه
و اصالت خان از کنار آب چکپی برآه درهٔ آب روانه شده در نواحی مو و بیکدیگر
پیوستند و نزدیک باغ راجه باسو که در میان دره در زمین مشهور واقع است

(۱) در بادشاه نامه اسم این کتل بهوان نوشته شده (جلد دوم - صفحه ۲۶۱)

فرود آمده در فکر پیشرفت کار شدند - چه آن حیل ساز هر جا رخنه و راهی بود بسنی استوار از گچ و سنگ مسدود نموده گروهی از تغنگچیان قدر انداز بحفظ آن داشته - چون چاره گری آن کار دشوار جز آنکه بر اساس اظهار تجدد و تهور نهاده شود نبود لاجرم بهادران کار طلب رو بسوی سدها نهاده پس از استعمال لطایف حیل جریده بسر کتلها رسیده اراده پیش رفتن بخاطر راه دادند - گروهی از مقهوران بآهنگ ممانعت سر راه گرفته ابواب جنگ تیرو تغنگ مفتوح داشتند و بجمعی که برای هیمة و علف جنگل می رفتند از هر چهار طرف آسیب می رسانیدند - مجاهدان میدان دین به پناه حمایت ایندی در آمده و عون و مون آنحضرت را سپر حفظ تن و وقایع خویشتن ساخته غایت مرتبه جلالت بکار آورده بهر طریق که پیش رفت پیش رفتند چنانچه در آخر کار خود را رفته رفته بدیوار بست رسانیدند - درین اثنا حکم از درگاه رسید که قلیچ خان بموء و رستم خان بکمک سید خان جهان شتافتند سعید خان از راه راپر که سرکوب موء است روانه شود - و از لشکری که در نور پور بود نجابت خان و نظر بهادر خویشکی و اکبر علی کهکر و راجه مان گوالیاری بهمراهی خان مذکور مقرر بوده هواولی این فوج به نجابت خان متعلق باشد - سعید خان از مکان مذکور روانه شده نزدیک کوه راپر دایره کرد و سعد الله خان و عبد الله خان پسران خود را با گروهی از تابندگان خود از یمین و ذوالفقار خان را با برقدازان سرکار والا از یسار برای تعیین لشکر گاه بالای کوه فرستاد - آنها بعد از بر آمدن کوه چون دیدند که تا جنگل بریده نشود برای نزول لشکر جا بهم نمی رسد بخان ظفر جنگ خبر فرستاده تا رسیدن جواب همانجا توقف نمودند - درین وقت قریب پنجهزار کس از مردم آن مقهوران از بالای کوه ریخته بسبب انبوهی جنگل و تراکم اشجار که مانع تردد

بند‌های بادشاهی بود از هر جا روبرو شده به فیرد پرداختند - و سعید خان
 بمجد استماع خبر لطف الله پسر خود را با جمعی و از عقب او شیخ فرید
 و سرانداز خان را برای مدد روانه نمود - اتفاقاً پیش از رسیدن لطف الله
 به برادران گروهی از مخالفان که بکین ایشان کمر بسته کمین کشوده بودند
 دست به کشتن و بستن بر کشاده لطف الله را بزخم شمشیر بر کتف
 راست و زخم نیزه بر بازوی چپ از اسپ انداختند - عبدالرحمن ولد
 عبدالعزیز خان نقشبندی بسرعت رسیده او را از دست کفر خلاص
 ساخت و ذوالفقار خان با مردم دیگر غلبه نموده بسیاری از مخالفان قضا
 رسیده را کشته و اسیر نموده و باقی را منهزم ساخته با سعد الله و عبد الله
 به سعید خان پیوست - روز دیگر خان ظفر جنگ با همراهان برابر شتافته
 برای وسعت مکان نزول لشکر بقطع جنگل پرداخته دایره نمود - و بجهت
 دفع ملاحظه شبخون منافقان دور آنرا به حفر خندق و خار بند استحکام
 داد - از بیم دخول عساکر منصوره ازین راه که بسرکوب می رسید مغازیر
 درین طرف زیاده از جوانب دیگر فراهم آمده در انسداد طرق کوشیده بارهای
 متین بر بسته برجهای استوار مرتب گردانیدند - بیست و یکم نجابت خان
 و تالینان سعید خان بکریوه مشرف بر باغ راجه باسو بر آمدند - و از جانب
 دیگر نظر بهادر و ذوالفقار خان و شیخ فرید و اکبر قلی کهک و سرانداز خان
 و راجه مان صف آرا گشته رو بمواجهه و مقابله آن تیره رایان نهادند -
 و گروهی از مردم نجابت خان و راجه مان بجای سپر تختهها بر سر کشیده
 پیش دویدند و بجالات تمام دیواری از چوب و تخته مقابل مورچال
 مخدولان ترتیب داده بزیرش به تیر و تفنگ هتگاه جنگ را گرم
 گردانیدند - درین زد و خورد از کفار نگوذسار جمعی کثیر به جهنم پیوستند
 و گروهی از لشکر اسلام نیز زخم‌دار گشته لختی جانسپار گشتند - شب

بیست و نهم قریب هزار پیاده را راجه مان بر سر قلعه جهت فرستاده
 جمعی کثیر که بیرون بر آمده بودند بضرب تیر و تفنگ از پا در آوردند
 و دیگران سر خود گرفته بتگ و تاجان بیرون بردند - پیادهای پر دل کم
 هراس در تعاقب آنها به قلعه در آمده حارس حصار قلعه را به قتل در
 آوردند و جمعی بمکافطت آن مانده گروهی با سرهای کشتگان مراجعت
 بازو نمودند - و در همین تاریخ برج قلعه نورپور را که سید خانجهان در
 محاصره داشت و زلفی آسون زن فرنگی و آقا حسن رومی نقب را بآن
 نزدیک رسانیده بودند از ملاحظه آنکه مقهوران پیشتر بر شش نقب مطلع
 گشته ضایع ساخته بودند مبدا پی باین هم ببرند دو سه گز از برج
 مانده بباروت انباشته وقت عصر آتش دادند - اتفاقاً از ناتمامی نقب
 برج از یک جانب پریده از طرف دیگر بزمین فرو نشست - مقامیر چون
 دیوار دیگر اندرون برج پیش از پریدن کشیده بودند سید لطف علی
 و جلال الدین محمود که با مردم خانجهان دریده بودند راه مسدود دیده
 بیلدارانرا باذداختن آن سرگرم نمودند - و از اطراف و جوانب بهادران جنود
 ظفر آموذ بسوختن دروازهها و برآمدن بدیوارها مشغول گشته آتش کین را
 اشتعال دادند - و از هر دو سو تا دو پهر شب هنگام تیر و شمشیر و بان
 و تفنگ گرم بوده جمعی کثیر از مقهوران در سقر مقرر گرفتند و از موافقان
 نیز گروهی شویت شهادت چشیدند - از آنجمله سید لطف علی زخم
 تفنگ برداشت - چون سیاهی شب درمیان جان بدخواهان در آمد
 و باوجود سعی بهادران کشایش قلعه صورت نه بست دلوران مراجعت
 به خیمه و خرگاه نمودند و کشایش قلعه را بوقت مقرر موقوف داشتند *

سلج ماه بهادر خان از اسلام آباد آمده سعادت ملازمت بادشاهزاده
 دریانت و سان سه هزار سوار و همین قدر پیاده نموده در حمله اول تهراترا

مفتوح ساخت - حکم معلی شرف نغان یافت که اصالت خان به نور پور
 شتافته بمحاصره آن پردازد و سید خانجهان و رستم خان و دیگر همراهان
 با بهادر خان که هراولی این فوج بر مقرر فرموده ایم از راه کتل تهل بر سر
 قلعه مؤر فته در تسخیر آن بکوشند که بعد از فتح آن نور پور باسانی مفتوح
 خواهد شد - و پادشاهزاده والا تبار راؤ امر سنگه و میرزا حسین صفوی را
 در پیتهاں گذاشته خود نیز متوجه گشته لشکر ظفر اثر را قدغن نمایند که
 در فتح قلعه و استیصال کفره فگونسار بخت مراسم ناکید و اجتهاد بتقدیم
 رسانند - غره رمضان آن والا گهر از پیتهاں بجانب مؤر روانه شدند - جگت
 سنگه بمجرد استماع این خبر و توجه بادشاهزاده والا تبار از صدمه صیت
 اولیای دولت از جا رفته و در حوصله خود تاب اقامت و مقاومت موکب
 سعادت در نیافته در طرف حصانت حصار گنجایش تکمّل صدمه
 مجاهدان ندید و بی اختیار از در عذر خواهی در آمده دست استشفاع
 در ذیل شفاعت اولیای دولت زد - و بدرخواست هوا خواهان درگاه
 بجان ایمن گشته پنجم رمضان برسم مجرمان بی یراق فوطه در گردن
 انداخته در خدمت بادشاهزاده رسید - آن گرامی گوهر دودمان خلافت
 خاطر رمیده او را اطمینان بخشیده التماس عفو تقصیراتش نمودند - چون
 او بعضی مطالب را که در خور حال او نبود التماس نمود بدرجه پذیرائی
 نرسید و حسب الحکم بادشاهزاده او را باز رخصت نمود - آن مدبر ناهق
 شناس بعد از معاودت بقلعه مؤر که در میان کوهسار رفعت آثار و جنگل
 دشوار گذار واقع است شتافته ناچار در آن باره استوار قرار تکصن با خود
 داد - سید خان جهان و بهادر خان برآه کتل تهل راهی شده هر روز به
 بریدن جنگل و ساختن راه پرداخته هرجا عقابیر دیواری بر آورده راه مسدود
 ساخته بودند بچیره دستی با زمین برابر ساخته جمعی را که رویه می شدند

بضرب و زور بیجا نموده مسلک جدیعت آن بداندیشان را پریشان ساخته قدم پیش می گذاشتند تا آنکه به مری نزدیک رسیده پادشاهی افغان که هنگام گيرودار پای کم از سوار نمی آرند در صدد سربازی شده حمله آوردند - جنگ سنگه تا پنجروز باستظهار حصار قوی دل شده هنگامه آرای نبرد گردیده در عرصه زن و خورد چون آب تیغ خود را بر دم تیغ زده تا ممکن و مقدور در تردد و تلاش کوتاهی نمی نمود - کوتاهی سخن در آن هنگام که ربانۀ آتش کین بلندی گرای گردیده هنگامه سوادای دان و ستند جان گرم بود مبارزان فوج بهادر خان که از کشتها نردبان ساخته بر مآچار مقاهیر می دویدند چنانچه هفتصد افغان از تابینان خان مذکور و همین قدر از مردم دیگران در آن داروگیر مقتول و مجروح گشته جمعی کثیر از کفای از تنگنای تنگ راهگرای جهنم گردیدند - چون این مهم بدرازی کشید از پیشگاه سطوت و جلال فرمان شد که همین که سید خانجهان و بهادر خان بدای قلعہ رسند دیگر افواج نیز بر قلعہ یورش نمایند - و بعد از رسیدن یرایخ والا شاهزاده بتازگی برسر تاکید آمده امر نمود که دیگر افواج نیز سرگرم تردد شده بهر کیف که دانند خود را به قلعہ رسانند - بامداد هشتم رمضان سید خان جهان و بهادر خان بعون و عون ایزدی مستظهر و معتضد گشته رو بسوی قلعہ آوردند - و از جانب دیگر قلیچ خان و راجه جی سنگه و الله ویردی خان به جنگل در آمده از هرسوکه امکان بر آمدن بود بغراز کوه رسیدند - چون سید خان جهان و بهادر خان کار برو تنگ ساخته آن مدبر را مشرف بر هلاک ساخته بودند و او به مدافعه این صفدران کار طلب در مانده خبر از جانب دیگر فتوانست گرفت راجه جی سنگه و قلیچ خان و الله ویردی خان بجهت آنکه به قلعہ نزدیک رسیده راه در آمد شان آسان بود پیش از رسیدن خانجهان و بهادر خان داخل قلعہ شده معنی دار و گیر

را به نهایت مرتبه کمال رسانیدند - و از سعید خان درین کار درنگی واقع شده موافق چشمداشت تردید بظهور نرسید و آن را ژرن طالع قبیلۀ خود را پیش ازین به تارا گده فرستاده بود اکثر مردم خود را قتل و جریح دیده از فرط غلبۀ خوف و هراس مطلقاً مقید بچیزی جز هزیمت نشده فرصت گریز غنیمت دانسته با جهان جهان سرگشتگی و عالم عالم بخت برگشتگی افتاد و خیزان خود را به تارا گده رسانید - بعد از دو روز از عرضداشت اصالت خان بمسامع جاه و جلال رسید که حارسان نور پور بعد از شنیدن خبر کشایش مؤنیم شب راه گریز پیمودند - خاقان ممالک ستان هزار سوار از منصب خانجهان و راجه جی سنگه دو اسپه سه اسپه گردانیده اولین را بمنصب شش هزاری شش هزار دو اسپه سه اسپه و دومین را بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار دو اسپه سه اسپه سرافراز ساختند - و بر منصب بهادر خان هزاری ذات افزوده و هزار سوار دو اسپه سه اسپه گردانیده پنج هزاری چهار هزار سوار دو اسپه سه اسپه نمودند - و راجه مان را بعنایت خلعت و جمدهر مرصع و مرحمت فیل و اسب نوازش فرمودند - و هر که درین مهم دستش بکاری رسیده بود بنوازشی خاص اختصاص یافت - بیست و سوم بادشاهزاده والا تبار پرتی چند زمیندار چنبد را که الله و پریدی خان و میر بزرگ بآوردن او رفته بودند بحضور انور فرستاد - و محافظت مؤبراجه جی سنگه و تهری به قلیچ خان و دمتال به گوکل داس سیمسودی و پیتهان بمیرزا حسن صفوی باز گذاشته و جمعی دیگر از بندهای بادشاهی را با گروهی از بیلدار و تبردار بدریدن جنگل نواحی مؤ و توسیع طرق آن و دیگر محال کوهستان گماشته خود بموجب حکم قضا توام با بهادر خان و اصالت خان روانۀ درگاه خلیفۀ پناه شده بیست و نهم سعادت ملازمت دریافت - عرۀ شوال ان والا کهر عالی نسب را بمرحمت

خلعت و نادرین خاصه و در اسب با زین زرین و انعام دو لک رزیه نقد برنواخته باز رخصت نمودند که آن شویده بخت را اسیر یا قتل ساخته کوهستان را به قلع و قمع شجره خبیثه آن ناپاک با شاخ و برگ پاک و صاف سازد *

پرتی چند زمیندار چنبه که پدر او را جگت سنگه مطرود به قتل رسانیده بود درینوقت بذریعه اولیای سلطنت داخل دولتخواهان گشته بعنایت خلعت و جمدهر مرصع و منصب هزاری چهار صد سوار و خطاب راجگی و مرحمت اسب سر بلند گردانیده رخصت فرمودند که بر کوهی که سرکوب تارا گده و داخل ممالک ارست با جمیعت شایسته آمده کار بر قلعه نشینان تنگ سازد - پنجم شوال بادشاهزاده والا تبار بارشاد اقدس با سید خانجهان و دیگر همراهان به نور پور رسیده فروکش گردید و بحکم والا سعید خان را به جمون فرستاد - و راجه مان را که دشمن جانی جگت سنگه است تعیین نمود که با جمیعت خود بر راجه پرتی چند ملحق شده باتفاق از عقب تارا گده در آید - و از جانب دیگر بهادر خان و اصالت خان را فرمود که با دوازده هزار سوار قلعه تارا گده را محاصره نموده بهدم بنیان محصوران پردازند - ثابت قدمان معرکه پایداری جلودرین روانه شده در کشایش آن در استوار و قلعه البرز آثار کمر همت استوار تر بستند - اگرچه این قلعه فراز کوهچه در میان جنگل انبوه مشتمل بر اشجار خار دار در کمال بلندی واقع است چنانچه باد را در خلال آن محال از بیم خلغ خاطر مجال گذار محال است معده آذوقه و سرب و باروت بسیار در آن ذخیره بود و جمیع بروجش بتوپهای عظیم آراستگی داشت - اما شیران بیشه جلالت آغاز بردن جنگل و پیش بردن ملچار و سر کردن نقب و ترتیب زینه پادها و سایر اسباب قلعه گیتی بوجه احسن نموده در مدد استحکام

مقدمات حصول مقاصد یعنی استخلاص قلعه گشتند - و از آنجانب مقاهیر در استحکام محال دشوار گذار کوشیده در گرم کردن هنگامه تردد و انداختن تیر و تفنگ و آتش دادن توپ و ضرب زن بودند و هر روز چندین تن زخمی و جان نثار می گشتند - از آنجمله خسرو بیگ سر لشکر آصف جاهی که جوان مردانه تردد طلب و از آدمی زادهای گرجستان بود بعد از رحلت آن خان والا مکان داخل بندهای درگاه گشته بود بدرجه شهادت رسید - کیفیت این واقعه برون منوال است که چهاردهم شوال بهادر خان و اصالت خان او را با جمعی دیگر فرستادند که بحقیقت کوه واریسده مکانی برای نزول لشکر و برافراختن ملجأ مقرر سازد - فرستاده از کثرت انبوه جنگل پراکنده شده هریکی بطرفی رفت - بهادر خان جمعی را فرستاد که پراکنده را جمع ساخته باز بلشکر گاه بیاورند - دیگران برگشتند خسرو بیگ جواب داد که در زمینی که من رسیده فرود آمده ام شب گذرانیدن همین جا بهتر است - چون بهادر خان و اصالت خان درین باب مبالغه نموده باز کس بطلب خسرو بیگ فرستادند لا علاج شده با سه صد سوار به معسکر برگشت - درین اثنا متخایل که در اطراف عرصه مصاف بچستجوی قابوی وقت بودند این صایه مردم قلیل را بکام خود دیده بانفاق یکدیگر از همه جانب بر ایشان حمله آور گشتند - آن مرد مردانه باوجود کثرت اعداء و قلت اولیاء بظاهر حفظ ناموس و مردی جامی خود را به کمال ثبات قدم نگاهداشته زد و خورد بسیاری نموده آخر بچهارده زخم بر خاک عرصه کارزار افتاده درجه رفیع شهادت یافت - محملاً آن تبه کار پریشان روزگار از خبر آمد متواتر خیل لشکر هوش از سر و قرار از خاطر بیدار داده چون به یقین دانست که چاره کار جز در تسلیم حصار نیست لاجرم شفیعیان درمیان انداخته درخواست اسبان نمود - و بسید

خان جهان ملتجی گشته در خدمت بادشاهزاده عالی گهر التماس کرد که از درگاه خلائق پناه درخواست عفو جرایم بنده گنهگار نموده بصدر فرمان عنایت عنوان مشتملبر عفو تقصیرات مطمئن گردانند - پس از آنکه شاهزاده در باب عفو تقصیرات و استدعای عنایت فرمان والا معروض داشتند حکم عالی صادر شد که چون آن زینهار عفو طلب از راه تضرع در آمده متمسک بدلیل ندامت است هرچند عذر او پذیرفتنی و تقصیرش بخشیدنی نبود اما چون دقایق اضطراب بیچارگی از حد گذرانیده لاجرم چشم از عصیان و طغیان او پوشیده بجان بخشی امر فرمودیم باید که قلعه تارا گده را باسایس دیگر عمارات اذاخته و قلعه مؤ را با خاک برابر سازند - بعد از ورود این حکم سید خانجهان بدانجا رفته حصار تارا گده را از بنیاد برکنند و سید فیروز خرویش خود را با مردم خود گذاشت که شیر حاجی و دیگر حصون را بر اذاخته با زمین برابر سازد و جگت سنگه را نوزدهم دیحجه بملازمست شاهزاده رسانید - و چون جگت سنگه جانب دروازه کلان قلعه نور پور که سه طرف آن جری عظیم است و از پایان تا بالای قلعه عمارات او و مردم اوست و هزار گز ارتفاع دارد و ازین طرف بر آمدن متعذر بود دیواری استوار کشیده بفاصله صد گز ساخته برج و باره ترتیب داده بود حکم شد که بهادر خان آن دیوار را با شیر حاجی بخاک برابر ساخته قدغن نماید که باز کسی دست بآن نکند و شاهزاده با جگت سنگه بدرگاه معلی بیاید *

اکثرون بتکریر وقایع حضور می پردازد که پنج فیل بابت پیشکش زمیندار موزنگ یکی با ساز طلا و چهار با ساز نقره و نه فیل بابت پیشکش سید شجاعمت خان از نظر اشرف گذشت - و بشاهزاده شاه شجاع بهادر تسبیح مروردد با چند لعل قیمتی و چهار اسپ خاصه مصحوب ملازم آن

الا مقدار که انیال آورده بود مرحمت نموده فرستادند - مکند داس دیوان
 آصف صفات بمنصب پانصدی صد سوار و خدمت دفترداری تن از تغیر
 جسونت رای و او از تغیر بهارا مل که بخدمت دیوانی لاهور سرافزاری
 یافته بود بخدمت پیشدستی خالصه مقرر گشتند - لطف الله ولد سعید
 خان بنابر تردسی که در مهم جگت سنگه ازو بظهور آمده بود بمنصب
 هزاری پانصد سوار از اصل و اضافه و مرحمت خلعت و شمشیر با ساز طلا
 میناکار و اسب سربلندی یافت - غره شوال از کانون و اهن مراجعت
 نموده یازدهم بساعت سعید از ورود مقدم مبارک دولتخانه دارالسلطنت
 لاهور را مورد برکت و مهبط فیوضات بنی اندازه گردانیدند *

آرایش یافتن جشن وزن شمسی

کار پردازان امور سلطنت سه شنبه نوزدهم شوال سنه یک هزار
 و پنجاه و یک مطابق دوم بهمن بآیین جشنی وزن شمسی اختتام سال
 پنجاه و یکم از عمر مبارک پرداخته عرصه خاص و عام را در دیدنای خسروانی
 گرفتند - و عیش بی قیاس نصیب اهل روزگار گشته همگان از زر نثار
 ذخیره دانه خواة اندوخته مایه جمعیت بدست آوردند - درین روز مبارک
 منصب بادشاهزاده والا گهر محمد دارا شکوه باضافه پنجهزار سوار بیست
 هزاری ذات و پانزده هزار سوار و منصب هریکی از والا گوهران بعد
 خلافت و نامداری محمد شاه شجاع و بادشاهزاده محمد اورنگ زیب
 بهادر بافرایش هزار سوار پانزده هزاری ده هزار سوار از آنجمله شش هزار
 سوار دو اسبه سه اسبه و منصب بادشاهزاده محمد مراد بخش باضافه هزار
 سوار ده هزاری ذات و هشت هزار سوار مقرر شد - و بآیینهای دیگر بموجب
 ذیل از اصل و اضافه سرافراز گردیدند - مکرمت خان بمنصب سه هزاری

سه هزار سوار پانصد در اسبه سه اسبه و الله قلی بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و مهیش داس بمنصب هزار و سوار و سید نور العیان بمنصب هزار و پانصد سوار و حیات خان بمنصب هزار و دو صد و پنجاه سوار ممتاز شدند - علی مردان خان از کابل آمده استلام سده سنیه نمود - نهم بهمن یار ولد یمین الدوله از اصل و اضافه بمنصب هزار و دو صد سوار مهابه گشت - میر برکه بخد مت عدالت اردی معلی سرافراخت - سعید خان بهادر ظفر جنگ بدرگاه والا رسیده سعادت کورنش اندوخت و قلیج خان باستلام عتبه خواتین پناه پیشانی طالع بر افروخت - چون در فصل خریف در کشمیر بارانی بی هنگام بشدت تمام بارید و بسبب طغیان آب دریا و غیره بسیاری از مواضع خراب گشته غلات فراوان را آب برد متوطنان کشمیر اکثر از اوطان بغربت و برخی از دنیا بآخرت جلالی وطن نمودند - بعد از رسیدن حقیقت هواگذرگی و بینوائی اهل آن دیار بسمع اشرف بادشاه گیتی پناه که بفرمان روزی دهدهد کایات کلید ارزاق متوطنان تریه وجود بکف کفایت اوست و فریاد نمودن قریب سی هزار کس در پای جهرکه دژس انهور ازین ممر حکم معلی بشرف نغان پیوست که تا این جماعت در لاهور باشند هر روز دوپست رویه را طعام در ده جا پخته عموم مردم را باز میداده باشند و مبلغ سی هزار رویه دیگر نزد تربیت خان فرستادند که بگروه بی بضاعت کشمیر که فیروی تروند نداشته باشند قسمت نماید و هر روز صد رویه را طعام در پنج جا تیار نموده بمساکین رساند - چون خان مذکور باحوال سایر عجزه و مساکین چنانچه باید نتوانست پرداخت و ناراضمندی آفت زندگان این ایام از سلوک خان مذکور بعرض اشرف رسید صوبه داری کشمیر از تغیر او بظفر خان که سابقا ناظم آن دیار بود و مردم از حسن سلوک او شاکر و رضامند بودند مقرر

نموده بمرحمت خلعت و اسب با زین نقره سرافراز فرمودند و در وقت رخصت در باب رعایت سکنه آن دیار بمبالغه تمام ارشاد فرموده بیست هزار روپیه به نیازمندان آن ملک همراه او فرستادند *

پانزدهم منزل علی مردان خان از نزول اشرف رشک ارم گردیده سر تفاخر او بآسمان رسید و بشکر این نعمت غیر مترقبه خان مذکور یک لک و سی هزار روپیه جواهر و غیره از نظر اشرف گذرانید - صوبه اودیسه بپادشاهزاده محمد شجاع مرحمت نمودند و حکم کردند که محمد زمان طهرانی به نیابت ایشان در آن صوبه باشد و به شاهنواز خان ناظم معزول آن صوبه یرلیغ رفت که پس از رسیدن محمد زمان به جونپور آمده بنظم و نسق آن سرکار که در تپول او مرحمت شده پردازد *

گذارش نوروز جهان افروز

درین ایام خجسته آغاز فرخنده انجام که سر تا سر جهان از انعام و احسان پادشاه جهان کامیاب مرادات و سعادات دو جهانی بوده شب جمعه نوزدهم ذیحجه سنه یک هزار و پنجاه و دو بعد از انقضای یک ساعت نهمین سرمایه ده انوار ذرات کائنات تحویل اشرف از کاشانه حوت بطرب خانه حمل فرموده آرایش فضای باغ و بوستان و تزئین صفاخانه زمین و زمان را بسرکاری قوای نامیه تفویض فرمود - فردای آن نیر اوج خلافت پادشاهزاده محمد اوزنگ زیب بهادر با سلطان محمد خلف خود از دکن آمده سعادت ملازمت حاصل نمودند و هزار مهر نذر گذرانیده بانعام دو لک روپیه نقد سر بلند گشتند - خلیل الله خان از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار سر بلندی یافت - راو ستر سال شاده و راجه بهار سنگه بندیله و سزاوار خان و زاهد خان که از دکن آمده بودند سعادت ملازمت حاصل نمودند - علی مردان خان بعقابت خلعت و دو اسب

با ساز طلا سرافرازی یافته رخصت کابل گردید - و سعید خان بصوبه داری
ملتان از تغیر قلیچ خان و آقا افضل بدیوانی بنگاله و سرکار بادشاهزاده محمد
شجاع و رای کاسیداس بدیوانی اکبر آباد امتیاز پذیرفتند - بیست و پنجم
بادشاهزاده مراد بخش باسید خانجهان و راجه جی سنگه و رستم خان
و دیگر امرا بسعدت ملازمت استسعاد یافته هزار مهر نذر گذرانیدند -
و وسیله آن بیدار بخت راجه جگت سنگه با پسران فوطه در گردن انداخته
در زمرو اهل عصیان شرمزده و سرافکنده آمده ایستاد - بادشاه کریم و رحیم
خرمن های خطایابی بی اندازه او را بباد بی نیازی برپاد داده کردهای
او را ناکرده انگاشته در جرگه بندها جا دادند - و بادشاهزاده را بخلعت
سرافراز ساخته منصب آن عالی نسب را که ده هزار هشت هزار سوار
بود دوازده هزار هشت هزار سوار از آنجمله دو هزار سوار دو اسبه مقور
فرمودند *

چهارم محرم بادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر پیشکشی مشتمل
بر انواع جواهر و مروج آلات و نفایس دکن و فیلان کوه پیکر از نظر اشرف
گذرانیدند - از آن میان جنس یک لک و بیست هزار روپیه شرف پذیرائی
یافت و آن دره التاج سلطنت را بعطای خلعت خاصه و جمدهر مروج
با پهلوانتاره و صد اسپ از آنجمله دو اسپ عربی و عراقی با زین طلا
میفکار و ساده و فیل با ساز نقره و ماده فیل و سلطان محمد خلف آن والا
گهر را بعفایت تسبیح بر نواخته رخصت مراجعت بدکن دادند - و بالتماس
آن قره باصره دولت قزلباش خان بعفایت نقاره و امان بیگ بمرحمت
علم و لطف الله ولد لشکر خان مشهدی بمنصب هزار هشت هزار سوار
از اصل و اضافه سر بلندی یافتند - درین نوروز از پیشکش بادشاهزادهای والا
تبار و امرای نامدار آنچه بدرجه قبول آمد قیمت آن شش لک روپیه شد -

درین تاریخ میرزا عیسی ترخان را که متصدی سورت بود از تغیر اعظم خان که با وجود تنبیه متمردان از قرار واقع بحال رعایای گجرات نپرداخته بود بحکومت آن صوبه سرافراز فرموده از جمله سواران منصب او که پنجهزاری پنج هزار سوار بود دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر فرمودند - و عنایت الله پسرش را بمنصب دو هزار و پانصد سوار و ضبط سرکار سورتبه و محمد صالح پسر دیگر او را بمنصب هزار و سوار برنواختند - نقاره دودمان سیادت سید جلال که بحکم والا از گجرات آمده بود بانعام پنجهزار روپیه سر بلند گردید - هژدهم بهادر خان و اصالت خان از کوهستان آمده بدریافت دولت ملازمت مستسعد گشتند - نجابت خان بضبط کوهستان معین گردید و منصب راجه جگت سنگه و راج روپ پسرش از روی کرم بدستور پیشین مقرر فرمودند *

رخصت یافتن بادشاهزاده محمد دارا شکوه

بصوب قندهار باجنگ شاه صفی

چون قندهار که از قدیم تعلق باین دودمان رفیع مکان دارد چندی بسبب حدوث بعضی سوانح از دست اولیای قاهره بیرون رفته بتصرف قزلباش در آمده بود بعد از جلوس اقدس که غبار شورش و آشوب از هر طرف فرو نشست و ابواب امن و امان بر روی روزگار مفتوح شد داعیه انتزاع ملک موروثی از خاطر عاطر سر برزد - درین اثناء فتنه خان جهان و بذیل و تادیب و تنبیه فرمانروایان دکن سبب تعویق و تاخیر این عزیمت شده چون خاطر بجمعیت گرائید و پیش آمد مهمات صورت تمامیت یافت توجه اشرف بتهیه لشکر ظفر اثر و تسخیر قندهار مصروف گشت - علی مردان خان حاکم قندهار بعد از اطلاع بر اراده اقدس از روی خاطر از

سلوک شاه صفی ورزیده بندگی درگاه آسمان چاه اختیار نموده و قندهار را بارلبانی دولت سپرد - از آن باز شاه صفی از فرط غلبه قوت غضبی که منافی مقتضای معنی بادشاهی و مرتبه ظل آلهی است در آرزوی گرفتن قندهار شب و روز بیناب و بینخواب بود ازین جهت که سلطان روم بر سر بغداد آمده بغلبه و قهر مفتوح ساخت - و جمعی کثیر از قزلباش و متحصنان را بقتل رسانیده اراده پیش پیشنهاد همت ساخت و شاه صفی لاچار قلعه ارتنگ را بسلطان مراد خان قیصر روم داده صلح نمود - همین که خاطرش از طرف روم فراهم آمد نزدیک دو سال بتهیه لشکر و سرانجام مواد سفر پرداخت - درین سال بعزم تسخیر قندهار رستم خان گرجی سپه سالار خود را با لشکر گران سنگ پیش فرستاده مقرر نمود که تا رسیدن او در نیشابور توقف نماید - چون این خبر بتواتر و توالی از عروضا شد صفدر خان موبه دار قندهار و عزیز الله خان حارس بست بمسامع جاه و جلال رسید حکم شد که رایات جهان کشا و الویه نصرت گرامی بانتهاض در آید - مهین بادشاهزاده والا قدر از خلوص عقیدت بعرض رسانیدند که اعالی حضرت بنفس نفیس در دار السلطنت بر اوردنگ جهانبانی متمکن باشند و انجام این مهم باین فرزند ارادت پیوند باز گذارند - حضرت خاقانی چون آن والا گهر را درین خواهش راسخ یافتند تحسین نموده پذیرفتند - بیستم محرم در ساعتی سعید با پنججاه هزار سوار و توپ خانه بسیار و فیلان بیشمار رخصت قندهار دادند - و در وقت رخصت خلعت خاوه با نادیری طلا دوزی حاشیه مروارید و جیغه پرهما مرصع بالماس و سر پیچ لعل و مروارید و جمدهر مرصع با پهلونکاره و شمشیر مرصع و دو صد اسپ از آنجمله دو اسپ با ساز مرصع میفاکار و فیل با ساز نقره و ماده فیل و انعام دوازده لک روپیه نقد معزز ساخته باضافه پنج هزار سوار بمنصب بیست هزاری بیست

هزار سوار سرافراز فرمودند - و فاتحه فتح و نصرت خوانده بکمال عظوفت در
 بر مهر پرور کشیده مرخص ساختند - و سید خان جهان و راجه جیسونت
 سنگه و راجه جی سنگه و قلیچ خان و رستم خان و بهادر خان و الله و یردی
 خان و راؤ امر سنگه و مبارز خان و فدائی خان و سردار خان و اصالت
 خان و خلیل الله خان و راجه رامی سنگه و راو ستر سال و نظر بهادر
 خویشتگی و شیخ فرید و راجه جگت سنگه و چانسپار خان و یکه تاز خان
 و سرانداز خان و هری سنگه و مهیش داس و رام سنگه راتهور و چندر من
 بندیل و راجه امر سنگه نورزی و گوکل داس سیسودی و سید نور العیان ولد
 سیف خان باره و سید محمد ولد سید افضل و توکناز خان و شیر خان
 و دیگر بندهای درگاه که تفصیل آن بطول می کشد با پنجهزار سوار برقداز
 و پنجهزار پیاده تغذگچی و باندار در رکاب نصرت اقتساب آن عالی جناب
 نامزد این خدمت شدند - و بهر یک ازین نامبردها در خور تفاوت درجات
 به بعضی خلعت خاصه و شمشیر مرصع و اسب و فیل و به بعضی
 خلعت و اسب و بعضی خلعت داده حکم فرمودند که بهمگی امراء
 و منصفداران این لشکر که بیشتر جاگیر دارند و کمتر نقدهی سر بهر صد سوار
 موافق ضابطه منصب ده هزار روپیه که سر هزار سوار لک روپیه باشد و رای
 تذخواه منصب بطریق مساعدده بدهند - باحدیان و تغذگچی و باندار سه
 ماهه پیشگی تن نمایند - و فیروز دولت و کامرائی بادشاهزاده محمد
 مراد بخش را همدردین روز بمرحمت خلعت و نادری و چمدن مرصع
 با پهلوانه و شمشیر مرصع و دو اسب با زین طلا و فیل با ساز فقره و ماده
 فیل معزز نموده با فوجی گرانبار بخدمت نمودند و حکم فرمودند که این
 طرف نیابت هیچا مناسب داد و آب و علف فراوان باشد توقف ورزیده
 در وقت کار رفیق و مددکار برادر کامیار باشد - بعلمی مردان خان فرمان قضا

جریان عزّ صدور یافت که در کابل با استعداد تمام آمادهٔ پیکار باشد و اگر احیاناً نذر محمد خان فرصت و وقت غنیمت دانسته از جلی خود حرکت نماید در دفع فتنه و فساد او سعی و تردنی که باید بجا آورد *

درینوقت خان دوران بهادر نصرت جنگ که فرمان طلب بنام او صادر شده بود از مالوه آمده از جبهه سائی آستان آسمان نشان پیشانی بخت را نورانی ساخت - و همدین محفل بانعام خلعت خاصه و شمشیر مرصع و دوصد اسپ از آنجمله دو راس با زین طلا و فیل خاصه با ساز نقره و ماده فیل سرافرازی یافته بسعدت رخصت تارک اختصاص بر افراخت که در زد و خورد بخدمت مهین پور خلافت ماند - از آنجا که سلسله جنبانی اقبال کار ساز است و مهمات این دولت خداداد از مزید سعی کار گزاران بی نیاز پیش از ورود افواج نصرت طراز بقندهار خبر رحلت شاه صفی بمسامع جاه و جلال رسیده باعث رفع تفرقه گردید - بادشاه دانش پناه از راه دور بینی فرمودند که بمقتضای مصلحت وقت بادشاهزاده محمد نارا شکوه در کابل و خان دوران بهادر در قندهار با سی هزار سوار توقف نموده بعد از آنکه خبر متواتر برسد تاخست و باخت خراسان درین وقت که خلل کلی در جمیعت متوطنان آنجا راه یافته از ممر مرورت درر دانسته مراجعت بدرگاه والا نمایند *

اکنون برخی از احوال شاه صفی و ماند و بود او بقلم می آید - چون شاه عباس که در باب سیاست و اجرای عقوبات مظهر بطش الهی بود از برادران و خویشان و فرزندان هر که ازو مظنهٔ فساد داشت بکشتن و کور نمودن او حکم نموده ازین جهت خاطر بالکل جمع ساخته بود - همه پسران و پسرزاده را پیش از خود روانهٔ دیار بقا ساخته شاه صفی را که گمان سرتابی و بی اعتدالی ازو نداشت سلامت گذاشته قرار داده بود که از

حرم سرا بیرون نیاید - بعد از آنکه شاه عباس آهنگ عالم بالا کرد و هوا خواهان دودمان صفویه این را بسلطنت ایران برگزیدند او استقلال تمام بهم رسانیده افراط در عقوبت و تعدی از حد سیاست در گذرانید و بذایر آنکه در طفولیت معتاد بافیون شده بود بشرب مدام اقدام نموده سر از متابعت عقل برتافت تا آنکه از فط پیمانه کشی و قدح نوشی ماده صرع دیرین که اثر آن گاه گاهی بعد از ماهی ظاهر می شد قوت گرفته باعث خلل دماغ شد - و بحکم کار فرمائی بنده هوش ربا و راهمائی حریفان هم بزم جرعه پیما بخونریزی راغب گشته خویشان و اعیان را بقتل رسانید - تا جای که از خوف مستی او راهمه تمام بدلها راه یافته کار بجای کشید که مقربان ترک سر گفته بمجلس او می آمدند و زنده بر آمدن را فوز عظیم دانسته غنیمتی بزرگ می شمردند - آنچه در سلطنت چهارده ساله در گرفتن و داشتن ملک بر روی کار آورده کشادن قلعه از دست رفتن ایروانست و بقتل دادن بیست هزار قزلباش و پابی دادن بغداد بدست مراد بر ارباب خرد ظاهر است که آفریدگار عالم عنان اختیار ساکنان قریه وجود از آن بقبضه اقتدار سلاطین نامدار داده که همگی سعی شان در رفاهیت برابا و انتظام امور جمهور مقصور و توجه شان در عدل و اصلاح و پرداخت احوال عجزه و مساکین مصروف باشد - تا آنکه با همگنان اصلاً رفیق و مدارا آشکارا نموده بی تامل بحکم عطف و شدت کار کند و مبادرت در تجرّج اقتداح نموده دست و پا بخونریزی کشاید - الحمد لله و المذت که مراعات این معنی از جمله قوانین معموله حضرت جهانبانی کیتی ستانی است که همواره در مقام فیض و آسایش خواهی رعیت و سپاهی اند - و اصلاً بیروشدیای مردم را که از لغزش کم خردی و بی دانشی ناشی شده باشد بظفر انتقام در نیاروده قطعاً بمقام مکافات و پاداش معافی بی پایان کسی در نمی آیند - چنانچه

درین کشور پهنار که با فسحت آباد عالم رحمت دم از برابری می زند بر
 هیچ خاطر باری نیست و در هیچ دلی از هیچ رهگذر آزاری نه - بالجمله
 او سی چهل روز پیش از بر آمدن صفهان بسوی خراسان بباغ کومه که
 یک فرسخی صفهان و ترتیب داده شاه عباس است بشکار مرغابی رفته از
 فرزنی باده پیمائی نوعی شراب زده شد که تا پانزده روز باوجود قلت
 مسافت بشهر مراجعت نتوانست کرد و ماده صرعی که داشت قوی
 گردید - و اشتهای طعام و آسایش خواب که مدار پایندگی قوام انسانی
 وابسته بدانست بنحوی بر طرف شد که در سه شبانروزی زده یک تخم
 مرغ بصد دشواری توانست خورد - چون بمداوی اطباء کوفتش رو
 به بهی آورده فی الجمله صحت رو داد از صفهان رو بکاشان نهاد و بعد
 سه چهار روز باز باده پیمائی آغاز کرد و عارضه مذکور عود نموده از آنچه که
 بود سخت تر شد چنانچه از مغزلی که میان حرم سرا و خلوت خانه بود
 بهفده روز بمکانی دیگر نتوانست رفت - و درین مدت بغیر حکیم احمد
 و مهتر داود و مهتر رکابخانه از مردم درون و بیرون دیگری آمد و شد
 نداشت - تا آنکه صبح دوازدهم صفر سنه یک هزار و پانجاه و دو هجری
 چون خبر گرفتند از جهان رحلت نموده بود و هیچکس ندانست که چه
 وقت جان را بقابض ارواح سپرد - پانزدهم ماه مذکور ارکان دولت آن
 دودمان سلطان محمد میرزا پسر کلانش را هر چند خورد سال بود بشاه
 عباس موسوم ساخته خطبه بنامش خواندند و او را از کاشان بقزوین برده
 سرم ربیع الاول سال مذکور که ساعت جلوس او بود بر قالیچه که از اجداد
 آنها مانده بود نشاندند - چون این واقعه عبرت افزای بر روی روز افتاد مهین
 بادشاهزاده والا تبار معروضداشتند که اگر از حضرت خلافت فرمان رود
 به تسخیر ولایت فراه و سیستان و هرات بپردازم - از پیشگاه خلافت

یولایخ رفت که چون آن فساد کیش بجزای کردار خود رسید متعوض ولایت او نباید شد و سرعت هرچه تمام تر خود را بدرگاه معلی رساند که مفارقت آن فرزند بی ضرورت زیاده برین بخود قرار نمی توانیم داد *

اکنون خامه وقایع نگار باز بوقایع حضور می پردازد - هژدهم صفر هزار سوار از جمله بمنصب شاهزاده محمد شجاع که پانزده هزاری ده هزار سوار شش هزار سوار دو اسپه سه اسپه بود هزار سوار دیگر دو اسپه سه اسپه مقرر نمودند - اسفندیار خان بمنصب هزار و پانصدی ذات و سوار و حسام الدین حسین بمنصب هزاری پانصد سوار و خدمت بخشی گری دکن سرافراز گشتند - غره ربیع الاول از وقایع اکبر آباد بعرض مقدس رسید که میرزا رستم صفوی بساط حیات در نوردید - میرزا در محرم سال هزار و دو بملازمت حضرت عرش آشیانی رسیده بود و پنجاه سال در ظل عاطفت این دولت پایدار ابد طراز بود - امیرخان بن قاسم خان نمکی از تغیر شاد خان بخدمت صوبه دار پی تته و بمرحمت خلعت سرافرازی یافت - راجه بهار سنگه به تندیبه و تادیب چنپت بندبیل و برادران او از تغیر عبد الله خان مقرر شده بمنصب سه هزاری سه هزار سوار هزار سوار دو اسپه سه اسپه سر بلند گردید - پنجشنبه خجسته بزم قمری آغاز سال پنجاه و سوم از سنین عمر جارید بادشاه دین و دنیا پناه زینت آرایش پذیرفته آنحضرت را که جان جهانست بذخایر بحر و کان سنجیده هموزن مبارک به محتاجان و مسکینان مرحمت شد *

بیان کیفیت ازدواج شاهزاده محمد مراد بخش بدختر شاه نواز خان صفوی

چون پیش نهاد خاطر فیض ماثربود که لوازم کار خیر بادشاهزاده محمد مراد بخش بدختر شاه نواز خان صفوی که سابق او را بآن گرامی گوهر

بدر خلافت خطبه نموده بودند بخیریت و خوبی بزودی ساخته و پرداخته
 آیند اکنون که بادشاهزاده مذکور از حسن ابدال آمده سعادت ملازمت
 دربانیت وقوع این امر مسعود از زهن تاخیر وقت برآمد - پنج لک روپیه
 برای سرانجام این جشن همایون بآن ارزنده اختر سمای دولت عنایت
 فرموده چهاردهم ربیع الثانی در ساعت مبارک یک لک روپیه را جواهر
 و مرصع آلات و اقمشه نفیسه و چهل هزار روپیه نقد برسم ساچق مصکوب
 صلابت خان میربخشی و عاقل خان خانسامان بخانه شاه نواز خان صورت
 ارسال یافت - بیستم بمقتضای مراعات مراسم معهوده از جانب مردم عروس
 خوانهای حفا آورده بحکم اشرف فضای حریم حرم مقدس بانعقاد بزم خاص
 هذا بندگان اختصاص یافته سایر مقربان بساط دولت در خور قدر و منزلت
 در آن بزم نوائین جا یافتند - چون شاهنواز خان بخدمت صوبه داری
 اردیسه می پرداخت و صبیحه عقیقه او با والده بحضور پر نور آمده بود آن
 صبیحه ضعیفه را در مشکوی دولت طلب داشته مجلس عقد والا در دولتخانه
 معلی ترتیب یافت - نخست شاهزاده را خلعت خاصه با چار قب
 زردوزی و جواهر و مرصع آلات و اسب از طویلته خاصه با زین طلا و فیل
 با ساز نقره که قیمت آن یک لک روپیه بود نوازش فرمودند - چون اسباب
 عیش و سامان نشاط بحسب فرمان معلی آماده گشت و بزم زیب طراز زبور
 پرداز که زمین و زمان را فرط اندساخت و اهتزاز آن از جا در آورده بود صورت
 آرایش یافت شب مبارک دوشنبه بیست و دوم ربیع الثانی سنه یک
 هزار و پنجاه و دو بعد از انقضای نه گهی در ساعت مختار انجم شناسان
 قاضی اسلام نکاح خوانده مبلغ چهار لک روپیه کابین قرار دادند - نوای کوس
 شادی و صدای گورنگ مبارکبانی باوج فلک رسید و از عموم رسوم خورمی
 و شاد کامی و غور اندساخت قلوب و انشراح صدور رواج پذیر گردید *

خراسان قلعه زمین داور بیدل خان مقرر فرمودند و فوجداری سرکار
مهندسور بذوالفقار خان مقرر شد *

آغاز سال شانزدهم جلوس مبارک

الله الحمد و المنة که روز پنجشنبه غره جمادی الثاني سنه یک هزار
و پنجاه و دو موافق پنجم شهریور ماه الهی سال شانزدهم جلوس مبارک
بخیر و خوبی شروع شده آب و رنگی تازه بر روی کار عالم آب و خاک آورد
و ابواب فتوحات آسمانی بمغایم تأیید ربانی بر روی زمین و زمان مفتوح
شد - درین تاریخ عبد الله خان بهادر فیروز جنگ بخدمت صوبه داری
اله آباد از تغیر سید شجاعت خان و خان مذکور از تغیر عبد الله خان
بخدمت فوجداری و جاگیر داری ایرج و بهاندر و بنواری و دیگر محال
اسلام آباد سرافراز گردیدند - و بادشاهزاده محمد مراد بخش را بعزایت
خلعت خاصه و قدری مرصع آلات و دو اسب با ساز طلا و آفتابگیر نوازش
فرموده بملتان که در جاگیر آنوالا گهر مقرر گشته بود رخصت فرمودند -
مادهو سنگه بمنصب سه هزار و سه هزار سوار و مهیش داس رانهور
بمنصب دو هزار و دو هزار سوار و جاگیر جالور سرافراز گردیدند - هفدهم
بادشاهزاده محمد داراشکوه که بجهت دفع فتنه و فساد شاه صفی بکابل
رفته بود - چون بنواحی لاهور رسیدند جمله الملکی اسلام خان و چندی
دیگر از امرای نامدار باستقبال رفته آن فهرست مجموعه مکرم دولت را
بمحضر سراسر نور آوردند - چون بمحض توجه آن بیدار بخت نقاب
کشائی شاهد مقصود که عبارت از رحلت شاه صفی است بجایگاه
شهود روی نمود لاجرم بادشاه جهان پناه آنوالا رتبه را بخطاب مستطاب
بلند اقبال که در ایام شاهزادگی از القاب مخصوصه آنحضرت بود و عزایت
خلعت نام پرداز شهرت گردانیدند *

درین سفر چون از الله ویردی خان که زبانش باختیار او نیست بعض کلمات برخلاف نمکخوارگی بمعرض بیان آمده بود بتغییر منصب تذبیه نموده برگزیده شکرپور از مضافات دهلی که سی و چهار لک دام جمع دارد بطریق مدد معاش بار مرحمت نموده بی آنکه سعادت کورنش در یابد بدارالملک دهلی فرستادند و جاگیر او که مترا و مهابن بود باعظم خان تحووه شد - جامع فضایل وهبی و کسبی مولانا عبد الحکیم سیالکوٹی را بزر وزن کرده شش هزار روپیه هموزن آن گنج هنر بدو مرحمت نمودند - بیست و یکم سید خان جهان را بخلعت خاصه برنواخته بگوالیار که جاگیر اوست مرخص فرمودند - چون از عرضداشت ظفر خان ناظم صوبه کشمیر بعرض مقدس رسید که اگرچه احوال رعایا و مساکین و عجزه کشمیر بانعام یک لک و پنجاه هزار روپیه که پیشتر از خزانه خیرات بادشاهی مرحمت شده فی الجملة رو بجمیعت آورده اما اگر پنجاه هزار روپیه دیگر ببرزگران بی بضاعت این صوبه مرحمت شود سامان کشت و کار میتوانند بهم رسانند و معمولی ملک بنسب اولین باز خواهد گشت - یرلیغ قضا نفاذ بصدر پیوست که پنجاه هزار روپیه دیگر از خزانه والا ببرزگران بی استطاعت آن ملک قسمت نمایند - درینولا مصحوب میرزا ابراهیم صفدر خانی یک لک روپیه را متاع از جمله پنج لک روپیه که بادشاه گردون کلاه هنگام جلوس مبارک ندر حرمین شریفین نموده بودند بجهت فقرای آن در مکان سعادت نشان صورت ارسال یافت *

چهارم رجب جامع معقول و منقول مولانا علاء الملک تونی که سایر اطوار و اوضاع او دستور العمل دانشوران حال بل دانایان عهد ماضی و استقبال را می شاید و در سال هفتم جلوس میمنت مانوس از ایران آمده با نواب آصف صفات بعنوان مصاحبت بسر می برد و بعد از رحلت

آنوالا مکان داخل ملازمان درگاه گشته غره رمضان سنه یک هزار و پنجاه و در جلوس والا بمنصب پانصدی پنجاه سوار سرافرازی یافته بود بمخدمت دیوانی تن و رای مکند داس آصف جاهی بدیوانی بیوتات سرافراز گردیدند - بیست و یکم خان دوران بهادر و راجه جی سنگه و قلیچ خان و رستم خان و اصالت خان از قندهار آمده ملازمت نمودند و هر کدام رخصت جاگیر خود یافتند - لعل خان کلانفت ملقب بگن سمندر بمرحمت فیل سر بلند گردید - چهارم شعبان میر برکه از اولاد قدوة الاولیا میر کلان که خدمت عدالت عسکر فیروزی داشت برحمت حق پیوست - و خواجه ابوالخیر از نوابر قدوة العارفین مولانا یعقوب چرخي بتفویض خدمت عدالت و مبلغ پانزده هزار روپیه سالیانه سرمایه مفاخرت اندوخت *

چون عمارت باغ فیض بخش که تاریخ اساس آن و آمدن نهر سابقاً نگارش یافته باهتمام خلیل الله خان حسن انجام گرفته زیفت افزای هندوستان شده از تاریخ بنا تا این روز یک سال و پنج ماه و چهار روز منقضی گشته بود هفتم ماه مذکور در ساعت سعید بیمن قدوم میمنت لزوم غیرت بهشت بروی گردید - طبع اشرف از تماشای متنزعات این نزهت آباد فردوس بنیاد که در شاققت اشجار طوبی کردار و شگفته رویی ریاحین و طراوت ازهار خاصه دلکشائی فسحت چمن و خیابان و سلاست آبهای روان هزار نکته خاطر نشان و گرفت دلنشین بر بهشت برین دارد بغایت الغایت منشرح و منبسط گشت - جمیع بندها تسلیمات مبارکباد بجا آورده مردم سیاح از روم و عراق و ماوراء النهر بر زبان آوردند که قطع فظار از اغراقات شاعرانه و مبالغات سخنوری بحکم قطعی میتوان گفت که نظیر این قدسی مکان بر روی زمین موجود نشده شبیه این باغ دلپذیر بدیده هیچ آفریده در نیامده باشد - محمداً آن منظور تربیت مبادی عالیه باین

صورت اتفاق افتاده که تمام این باغ دلفشین مشتمل است بر سه طبقه -
 طبقه بالا را بفرح بخش و طبقه میانه را که با مرتبه پایان حکم یک درجه
 دارد بقیض بخش موسوم ساخته اند - طبقه بالا که سه صد و سی گز مربع
 است هشت دست عمارت دارد - چهار در وسط اضلاع چهارگانه و چهار دیگر
 در چهار کنج - عمارت شمالی که آرام گاه مقدس است و بطرح بدیع
 و هندسه غریب در نهایت صفا و زینت اساس یافته و از راه اش از سنگ
 مرمر در نهایت صافی و شغافی و در وسط آن حوضیست منبت کار از
 سنگ مرمر چهار گز در چهار بطرز چشمه جوشان و در دو طرف آن دو
 حجرة هریکی هفت گز در پنج گز - و پیدایش ایوانی است پایه دار سه
 چشمه بطول بیست و پنج و عرض هشت و نیم - و عقب آن شاه نشینی
 بطول شش و عرض دو ذراع و نیم - آب نهر از جانب جنوب باین عمارت
 سر پوشیده گذشته بدافع سر بر می آورد و نهری که بعرض هفت گز در وسط
 خیابان که بعرض بیست و سه گز مرتب ساخته اند در آمده بجانب عمارت
 ضلع شمالی این باغ که از راه آن نیز از سنگ مرمر است (و آن ایوان در
 ایوانی است پایه دار از هر چهار طرف باز بطول بیست و پنج گز و عرض
 هجده و در درازی سه چشمه دارد و در پهنا دو) می رود - و از نخستین ایوان
 سر پوشیده جریان نموده از آنجا بچشمه میافکني ایوان دوم رسیده بصورت سه
 آبشار که هر کدام بعرض هفت گز است از سه جانب در حوض طبقه دوم
 که او نیز هفت گز مربع است می ریزد - و در زیر هر سه آبشار چینی
 خانه از سنگ مرمر بکمال صفا و پاکیزگی ساخته اند که روز بگذشتن
 لوانی زرین پر از گل چون چمن رنگین دیدند امروز اهل نظر ست - و شب
 بانورزش شموع کافوری چون فلک بنور انجم نو آئین - و در وسط ضلع
 شرقی جهروکه خاص و عام است و پیش جهروکه در جانب بیرون ایوان

دیوان خانه است محاط بچهار دیوار مجصص - و در وسط ضلع غربی قرینه آن عمارت عالی اساس ملکه دوران بیگم صاحب است - مابین هر دو عمارت نهریست بعرض هفت ذراع در خیابانی بعرض بیست و سه ذراع و در وسط باغ که آب نهر از دو جانب رسیده می گذرد حوضی است مربع بطول و عرض بیست و سه گز که از کمال صفا و لطافت قطره قطره اش قطره بطوبت بسحاب شاداب و زکوة عنایت بدجله و فرات می دهد - و تمامی فوارهای این باغ که صد و هفت است هفده در حوض مذکور و نود در هر سه نهر بازتفاع چهار گز از آب چنان میجوشد که از فرط لطافت بیننده را در گرداب حیرت می افکند - و در هر کنج این باغ برجیست مثمن و بر بالای آن چو کهنه‌تی هشت پهلو از سنگ سرخ مرتب شده - مرتبه اولی این باغ که از فرط گل و سبزه مرغزار جنات عدن را بیاد می آرد سه صد و سی گز طول و نود و شش گز عرض دارد - از حوض هفت گز مربع که بقلم آمده بطرز آبشار برآمده بنه‌ی که در آغاز این طبقه بطول درازده و عرض هشت گز روانی پذیرفته و هر چهار طرف چینی خانهای رنگین دارد و آب از وسط آن جوشیده بهر جانبی تراوش می نماید و درمیان آن کرسی از سنگ مرمر و سربری از سنگ مذکور در پیشش منصوب ساخته اند می ریزد - و آبشارهای مذکور بحوضی که در وسط این طبقه است و هشتاد و دو گز طول و هفتاد و دو عرض و یکصد و پنجاه و دو فواره دارد و در وسط آن چبوتره ایست بطول یازده و عرض هشت و بر کنار شرقی و غربی آن دو ایوان از سنگ سرخ واقع شده و در دو جانب شمالی نیز دو ایوان از سنگ مرمر است درآمده درمیان ایوانهای مذکور سر پوشیده گذشته بصورت سه آبشار که بچادر معروفست و در یک از عالم لوحی از بلور صفا احداث پذیرفته چنانچه صفا و شفافیتی آن بمرتبه ایست که از آن تا آئینه

نگی و مینای حلبی تفاوت از صغلی صبح تا ظلمت شام است در حوض طبقه سوم که طولش موافق عرض یک آبشار ده گز است و عرضش موافق هریکی از دو آبشار هشت گز می ریزد - و چینی خانه‌های این آبشار هم بدستور باغ فرح بخش است - و جانب شرقی این باغ حمامی پرچین کاری در کمال تزئین و تکلف و پرکاری با تمام رسیده که در آب و تاب مثل و قرینه ندارد - و چون مرتبه ثانیه که فیض بخش نام دارد در طول و عرض خیابان و نهر و حیاض مثل باغ فرح بخش است تفاوت همین قدر است که در نهری که از جنوب بشمال می رود سه قطار فواره که عدد آن یک صد و چهل و سه است بازتفاع پنج گز از آب نهر می جهد - و در وسط ضلع شمالی این باغ نیز رو بجنوب ایوانی است پایه دار بطول بیست و پنج گز مشتمل بر سه چشمه و عرض هشت و نیم محتوی بر یک چشمه - و ازارة آن از سنگ مرمر است بقفاشیر حیوت افزای جهان نوردان - و در وسطش حوضی چهار گز در سه گز بطرح آب جوش و آب نهر از وسط حقیقی آن گذشته بناغ میوه که آن نیز در طول و عرض مساوی هر دو باغ مسطور است بر می آید - این باغ خواصپوره و عمارات دیگر آن قدر دارد که هرگاه خدیو زمان با پردگیان مشکوی دولت باین بهشتی مکان تشریف می فرمایند احتیاج بهخیمه نمی شود - القصة این نزهت گاه کشاده فضا که سخن در طول و عرض آن بر فرض انکا بدر و دراز می کشد بصرف شش لک روپیه صورت تمامیت پذیرفته بنابر صفای نظر و حسن منظر نظیر آن بر روی زمین کمتر سمت وقوع دارد و بر سایر حدائق زمین بل حدائق هشتگانه بهشت برین بچندین وجه تفوق دارد *

چون توجه اشرف همیشه مصروف بر آنست که سایر نیازمندان و اصحاب حوائج بی تعب و تصدیه از نظر گذشته فراخور حال و قدر

احتیاج و استحقاق هر محتاج مدد معاش از وظایف و رواتب و نقدي و غلات مي يافته باشند و برخی را دم نقد از خزاین وزن و تصدق جیب و کنار آرز و نیاز با نقود مالا مال مي گشته باشد و موسویخان صدر موافق مرضی اشرف بخدمت مذکوره نمی پرداخت لاجرم هشتم شعبان سنه یک هزار و پنجاه و دو واسطه العقد ذریعت آل عبا مهسله الصدر عترت حضرت رسول مجتبی سلاله سلسله آل میرسید جلال که آثار شرافت ذات و صفات از سیمای حال آن صاحب کمال چهره نفاست و معنی تجرد ظاهر و باطن از صورت نورانیش پیدا بخدمت صدارت کل هندوستان معزز فرمودند - و در مقام اعزاز و احترام آن والا مقام در آمده بعنایت خلعت خاصه و منصب چهار هزار و هفت صد سوار و اسب با ساز طلا و سی هزار روپیه نقد معزز و مفتخر گردانیدند - و جانشینی قدوة الاولیا شاه عالم بسید جعفر مہین خلف آن سیادت مرتبت که بکلیه فضل و صلاح آراسته است مرحمت فرمودند *

انتمهای الویه نصرت طراز از لاهور بصوب اکبر آباد

چون خاطر خورشید مآثر از مهمات صوبه پنجاب و کابل و قندهار را پرداخته آمد بتاريخ هژدهم شعبان سنه یک هزار و پنجاه و دو هجری که ساعت مختار و مسعود بود فیل سوار از دارالسلطنت لاهور بدارالخلافه متوجه شده در باغ فیض بخش و فرح بخش نزول اجلال ارزانی فرمودند - بیست و یکم سعید خان را بعنایت خلعت خاصه و صوبه داری لاهور و سید جلال را بانعام فیل بلند پایه گردانیدند - درم رمضان المبارک از باغ کوچ کرده برای کانو و آهن کوچ بکوچ روانه گشتند و بشاهزاده بلند اقبال حکم

شد که با قلیچ خان و اصالت خان قلاع و عمارات راجه جگت سنگه را ملاحظه نموده باز در کائو اهن سعادت ملازمت حاصل نمایند - خان دوران بهادر و راجه جی سنگه بمکال جاگیر دستوری یافتند - قلیچ خان به بهیره خوشاب که در جاگیر او درینولا مقرر شده بود رخصت گشت - نجابت خان دستوری مراجعت بکوهستان یافت - میر خان از تغیر غضنفر ولد الله ویردی خان بخدمت توزک که پیش ازین نیز بدو متعلق بود سر بلند و غضنفر بخدمت داروغگی و کوتوالی لشکر سرافراز گردیدند - و بیستم بدولتخانه سپردند تشریف شریف ارزانی فرمودند و رای تندر مل دیوان و امین و فوجدار سپردند از حسن خدمت بمنصب هزاری هزار سوار دو اسبه سه اسبه از اصل و اضافه سرافراز گردید - بیست و سوم کوچ نمودند و مکرمت خان صوبه دار دهلی در انباله ملازمت نموده باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه معزز گشت - بیست و هفتم از نواحی بوریه بر خلاف معهود آن بحر کرم کشتی نشین گشته شکار کنان بسوی مقصد توجه فرمودند *

چهاردهم ظاهر دار الملک دهلی مضرب خیام دولت گردید - بقلعه و عمارات دلکشا که بقصرمان آنحضرت بر کنار دریای جون اساس یافته تشریف بردند و منازل مذکوره را که هفوز یتما میت فرسیده ملاحظه فرموده تصرفات تازه که بخطای دربین رسیده بود بمکرمات خان صوبه دار و کار فرمای این عمارات ارشاد فرمودند - بعرض مقدس رسید که سید شجاعت علی بارهه در پرگنه ایرج بعالم بقا رحلت نمود - پانزدهم بزیارت حضرت جنت آشیانی رسیده پنج هزار رویه بخدمه و مستحقین آن مکان مرحمت فرمودند - و فردای آن کوچ نموده بیست و چهارم شوال در ساعتی سعادت آمود با طالع فرخنده و بخت مسعود داخل دولت خانه دارالخلافه اکبر آباد

گشته بر سرپر فرحناکي و شادکامي جلوس همایون فرمودند - علي مردان خان ناظم مهمات صوبه کابل بحکم اقدس از پشاور آمده شرف کورنش دریافت - بشاه بلند اقبال فیل دیپ سندر که پنجاه هزار روپيه قيمت داشت با پراق طلا و ماده فیل نیز بهمین قيمت مرحمت فرمودند - علي مردان خان بعنايت خلعت خاصه با چارقب زردوزی و جیغه و شمشیر مرصع مخلع و متمتع گشته باعطای خطاب عظیم الشان امیر الامرا و انعام کرور دام که مجموع تذخرواهش بیازده کرور دام طلب منصب هفت هزاري هفت هزار سوار پنجهزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد سر بلندي پالت *

جشن وزن مبارک شمسي

روز پنجشنبه غره ذي قعدة سال هزار و پنجاه و دوم هجري موافق سوم بهمن انجمن وزن جشن شمسي آغاز سال پنجاه و دوم بخيريت و مبارکي شروع شده مراسم این روز بر طبق معهود هر ساله بظهور آمده ساير بندها باضافه مناصب سرافرازي یافتند - راجه بیتهداس باضافه هزاري ذات بمنصب پنجهزاري سه هزار سوار و حیات خان از اصل و اضافه بمنصب هزاري سه صد و پنجاه سوار مفتخر گشتند - قاضي محمد اسلم را برز کشیده شش هزار و پانصد روپيه هم سنگش بدر مرحمت فرمودند - دهم بمنزل علي مردان خان امیر الامراء که خانه سيف خان بود و بطريق عاریت بامیر الامرا مرحمت شده بود تشریف برده خان مذکور را سر بلند صورت و معني گردانیدند - و حويلي اعتقاد خان که بهترین منازل اکبر آباد است بطريق انعام بخان مذکور مرحمت فرمودند - و از جمله پیشکش خان مسطور متاع یک لک روپيه بشرف پذیرائي رسیده روز دیگر بمرحمت خلعت

خاصه و خنجر مربع با پهلکتاره و دو اسپ از طریقه خاصه و فیل با یراق
نقره و ماده فیل نوازش فرموده رخصت انصراف صوبه کابل دادند -
و هفدهم عوس حضرت ممتاز الزمانی در روضه منوره آن قدسیه صفات که
درینولا صورت اتمام یافت فرخنده مصطفی بحضور فضلا و صلحا آرایش پذیر
شد - بنندگان حضرت خود بدولت نیز آن انجمن را از نور حضور متبرک
ساختند و بدعا و فاتحه ماده ترویج روح آن عصمت نقاب در ریاض جنان
آماده نمودند *

بناء روضه ممتاز الزمانی

شرح عمارات روضه مطهره که درینولا صورت اتمام یافته بنظر انور در آمده
آنکه در سال پنجم جلوس والا تاسیس این بنای آسمان بنیان که متانت
و رفعت بنیاد سبع شداد هزار یک آن نمی شود مشرف بر دریای جوی
که بر جانب شمالی آن روان است طرح افکندند - و حد بنای آن بآب
رسانیده بنایان بدیع کار بنیادش را بسنگ و ساروج در کمال استحکام برآورده
بسطح زمین برابر ساختند - و بر فراز آن کرسی روضه که از آن باب عمارات
بچنین کرسی و رفعت و تکلف و زیب و زینت و فسحت و ساحت
در روی زمین نیست بآجر و آهک چپوتره مانند بطول سه صد و هفتاد
و چهار و عرض صد و چهل یک لخت نموده شافرده گز بلند گردانیدند -
و روی کار آنرا بسنگ سرخ تراشیده که صنعت بسیار از منبت و پر چین
کاری در آن بر روی کار آمده برآراستند - و فرش آنرا از سنگ سرخ گره
بندنی نموده مرتب ساختند - و در وسط آن کرسی دیگر که روی کارش از
سنگ مرمر است یک لخت مسطح و مربع بطول و عرض یک صد
و بیست گز و ارتفاع هفت ذراع بر افراشتند - و در وسط کرسی دوم عمارت

روضه فلک فرسای خلد آسا بقطر هفتاد ذراع مئمن بغدادی بکرسیم
یک گز بنا یافت - و گنبد مهقد منور که در حاق این عمارت است از
اندرون و بیرون سراپا از سنگ مرمر انجام پذیرفته از سطح تا زه مئمن است
بقطر بیست و دو ذراع و زه را مقرنس ساخته اند - و از زه تا شقه گنبد که
از سطح عمارت سی و دو گز مرتفع است سنگ مرمر بطرح قالب کاری
تراشیده بکار برده اند - و بر فراز آن گنبدی امروبی شکل که مهندس خرد
از قیاس قدر اساس آن کوتاهی می نماید برافراخته بر فرق گنبد مذکور
که دور منطقه آن صد و ده گز است کلسی به بلندی یازده گز از زر ناب که
چون خورشید تابان است نصب نمودند - مجملأ از روی زمین تا سرکلس
یکصد و هفت گز است - و در اضلاع هشتگانه آن هشت نشیمن در طبقه
هر یک بطول پنج و نیم گز و عرض سه واقعه شده - و در جهات اربعه چهار
خانه مربع دو مرتبه است هر کدام بطول و عرض شش ذراع محتوی بر چهار
نشیمن که درازای هر یک چهار و نیم ذراع است و پهنا سه - پیش هر خانه
مربع پیش طاقی است بطول شانزده و عرض نه و ارتفاع بیست و پنج - و در
زوایای اربع چهار خانه مئمن است سه درجه و هر چهار خانه بقطر ده ذراع
مشمول است بر هشت نشیمن و درجه سوم این خانه ایوانی است مئمن
گنبدی سقف - در سه ضلع این بیوت مئمن جانب بیرون سه پیش طاقتیست
هر یکی بطول هفت ذراع و عرض چهار و ارتفاع ده - و در وسط گنبد
مضجع آن صدر نشین محسن فردوس برین است و بالای تربت چبوتره از
سنگ مرمر که بالای آن صورت قبر نمایان کرده اند و بر دور آن معجری
مئمن مشبک سر تا سر پرچین کاری و دروازه معجور از سنگ یشم است
بطرح بند رومی که مفاصلش را به تلکهای آهنین گرفته اند از نشان
کرده اند و ده هزار روپیه بر آن خرچ شده - درین این والا بنا کوکبه و قندیل

از طلا میناکار آویزانست و هر چهار طاقش را با آئینه حلبی گرفته در یکی راه آمد و شد گذاشته اند - و در هر چهار جانب آن بر کرسی سنگ مرمر که از زمین بیست گز مرتفع است چهار میثاق زینه دار از سنگ مرمر بقطر هفت و ارتفاع پنجاه و دو ساخته اند - پنداری دعای مستجاب از سینه پاک رو بآسمان نهاده که برفعت پایه و متانت اساس چون بخت بلند و رای خردمند در اوج گرای دارد - در تمامی روضه درون و بیرون نقاران نادره کار بلطافت صنعت اقسام سنگهای رنگین و احجار ثمین که جواهر وصفش در بحر سخن ننگند و ادنی پایه توصیفش بمیانجی بیان و تبیان دست نمی نهد علی الخلوص چبوتره مرقد منور بنهجی پرچین نموده اند که در برابر حسن نمود کار آن که نهایت مرتبه خوشنمائی دارد کارنامه از رنگ و نگار خانه چین و فرنگ مانند نقش بر آب نه نمود دارد نه بود *

کتابه درون و بیرون که سوز قرانی و آیات رحمانیست بدقت طبع فرهاد فن و نوک تیشه خارا شکن در کمال تکلف و تصنع پرچین کاری نموده بدان گونه آب و رنگ لطیف بر روی کار آورده اند که رواج صنعت چرخ مرصع کار برده و خط بطلان و رقم نسیم بر خط یاقوت لعل لبان کشیده - و غریبی روضه مسجدیست سه چشمه از سنگ سرخ بطول هفتاد و عرض سی گز مشتمل بر سه گنبد که آن هر سه از درون از سنگ سرخ و از بیرون از سنگ مرمر است - و حاشیه از اره مسجد مذکور از درون و بیرون بسنگ مرمر از سنگ زرد و سیاه بطرح موج پرچین کاری نموده اند - و بوم الواح فرش مسجد را که از سنگ سرخ است خالی کرده و سنگ زرد و سیاه بجای آن ترکیب کرده شکل محراب جای نماز نمودار ساخته اند - و پیش آن چبوتره بطول هفتاد و عرض بیست ذراع و حوضی بدرازی چهارده ذراع و پهنای ده ترتیب داده - و صحن روح افزایش چون پیشانی نیک بختان

بنور سعادت آماده و فضای دل کشایش مانند صبح دولت ابواب فیض
بر روی دلها کشاده *

فرینده آن شرقی روضه مهمانخانه ساخته شده در جمیع جزئیات
و خصوصیات مانند مسجد است الا آنکه شکل محراب و جای نماز در دیوار
و صحنش نمایان نیست - در چهار کفج بکرسی سنگ سرخ چهار برج مئمن
سه طبقه واقع شده که سقف گنبدی دارد و کلاهش در دیوار از سنگ سرخ
و بیرون از سنگ مرمر است - و پهلوی هر برج ایوانی است بطول دوازده
و عرض شش گز که در دو جانب دو حجرة دارد - و پایان کرسی سنگ
سرخ باغیست فردوس آئین و گلشنی است ارم تزئین بطول و عرض سه صد
و شصت و هشت گز مشحون باقسام اشجار میوه دار و ریاحین بدیع آئین -
همانا سوادش خال جبین سرتا سر متفرعات روی زمین است و هر چمن
فیض آیدش چون چمن روضه رضوان دلکشا و دل نشین - سبز درختان
دلکشش آبکیست سرمد خورده و قامت هر یک بحسب قدر و مقدار
بل بهمه حساب دست از طوبی برده - در هر چهار خیابان وسط باغ که بعرض
چهل ذراع است نهیست بعرض شش ذراع و فوارهای نور افشان در آن
از آب چون جوشان و در افشان - و در وسط باغ مذکور چو توره ایست بطول
و عرض بیست و هشت گز که نهر مذکور باطراف آن گشته و در میان آن
حوضی است لبالب از آب کوثر بطول و عرض شانزده گز و اطرافش
فوارهای جوشانست پنداری چراغان در دل روز گیتی افروز گشته *

القصة خصوصیات این حدیقه خلد آئین و حقایق خیابانش که
سرتا سر از سنگ سرخ است و شاه نهر مجرة نشان و حوض نو آیدش که
از عالم لوحی از بلور صفا احداث پذیرفته بجای رسیده که مزیدی بر آن
متصور نباشد و اندکی شمع و صفتش در حواله سخن گنجای ندارد - هر یکی

از ضلع شرقی و غربی باغ ایوانی بطول یازده گز و عرض هفت با در حجره
 بنا یافته - و عقب آن طنبی خانه ایست بطول نه و عرض پنج ذراع پیش
 ایوان چبوتره بطول چهل و شش و عرض ده گز - جنوبی ضلع باغ سر تا سر
 ایوان در ایوان است رو بشمال و در هر کنج شرقی و غربی آن دو برج
 عالی با نشیمنهای دل نشین اساس یافته - و دروازه این عالی بنا که بغایت
 بلند و خوش طرح است چون باب بهشت بجمع خوبیهای آراسته و در
 کمال رفعت و رنگینی بانواع نقش و نگار پای تا سر پیراسته - درون و بیرونش
 هفت چوکه بندیست که کلاه هر یک از آن از سنگ مرمر است و در هر
 چهار کنجش چهار مینار در نهایت تکلف و خوشنمائی صورت اتمام یافته
 و چار دیوارش از سنگ سرخ انجام پذیرفته - و پیش دروازه مذکور چبوتره
 ایست بطول هشتاد گز و عرض سی و چهار و جلو خانه بطول دویست
 و چهار و عرض صد و پنجاه ذراع - در اضلاع چهار گانه جلو خانه صد و بیست
 و هشت حجره است - و متصل دیوار باغ دو خواصپوره است شرقی
 غربی جلو خانه - هر یک بطول هفتاد و شش و عرض شصت و چار
 محتوی بر سی و دو حجره - فرا پیش هر حجره ایوانی مترتب گشته -
 و در پیش جلو خانه چار سو بازار است سراسر بایوانهای سنگ سرخ آراسته
 و حجره هایش از خشت و آهک پیوسته - اضلاع غربی و شرقی آن نود گز
 و شمالی و جنوبی سی گز - در اطراف این چار سو چار سرای دلکشا
 هر یکی بطول و عرض یکصد و شصت گز مشتمل بر یک صد و سی
 و شش حجره ایوان دار - از آن گذشته چوکی دیگر بطول صد و پنجاه
 و عرض صد واقع گشته - و در وسط آن چار بازاری و دو سرای دیگر قرین آن
 که گوناگون اقمشه هر دیار و اقسام امتعه هر ولایت در آن بیع و شری
 میشود - و سواى این تجار فراوان منازل پخته و سراهای متعدده ساخته اند

بمرتبه که شهر کلانی گشته بممتاز آباد موسوم است - خرچ تمامی عمارات که از دوازده سال بسرکاری مکرمت خان و میر عبد الکريم صورت تمامیت پذیرفته پنجاه لک روییه است - و سی مواضع از مضافات اکبر آباد که جمع شان چهل لک دام و حاصلش یک لک روییه است با دو لک روییه محصول داکین و سراهای وقف این روضه منوره نموده مقرر ساخته اند که اگر احياناً بممرمت احتیاج افتد از مبلغ مذکور بقدر حاجت برتومیم این بقاع خیر صرف نموده باقی در مصارف معهوده از علوفه سالیانه داران و مهنواره خواران و آش و نانی که بجهت خدمه و عواکف این مکان والا شان و دیگر محتاجان و بینوایان مقرر است صرف کنند - و هرچه زیاده آید باختیار خلیفه وقت است که تولیت آن بقعه باو تعلق دارد *

شیخ عبد الصمد عمودی که شریف مکه او را بعنوان سفارت با کلید خانه مبارک بشگون کشایش هفت اقلیم روانه نموده بود هشتم ذی الحجه سعادت ملازمت دریافته و کلید مذکور گذرانیده بانعام خلعت و چار هزار روییه نقد سر بلند گردید - مرشد قلبی بمخدمت داروغگی توپخانه کوتوالی از تغیر غضنفر ولد الله ویردی خان سرافراز گردید - یازدهم اعتقاد خان از تغیر شایسته خان بصوبه داری بهار و شایسته خان از تغیر عبد الله خان بمقام است اله آباد و شاهنواز خان از تغیر اعتقاد خان بفوجداری جونیور سرافراز گردیدند - و چون از عبد الله خان روز بروز نا سیاسی و ناحق شناسی بظهور می پیوست از منصب و جاگیر بر طرف گشته بمالیانده یک لک روییه داخل دعا گویان شد - و شیر خان تهرانی که چندمی از منصب بر طرف بود درینوقت بممنصب سابق دو هزار و سی و پنج

گشت *

نو روز جهان افروز

ساخ ذی الحجة سنه یک هزار و پنجاه و دو خورشید جهان افروز به بیت الشرف حمل پرتو نزول انداخته زمین و زمان را پیرایه نور داد - آفتاب اوج خلافت بر سریر دولت و شاد کامی جلوس دولت فرموده ابواب فیض بخشی بر روی عالم کشادند - سوم محرم بمنزل شاهزاده بلند اقبال که بکمال دل کشائی و فرح انوائی بر کنار رودبار چون صورت تعمیر پذیرفته بود تشیف برده از جمله پیشکش و نثار آن والا گهر متاع یک لک روپیه بدرجه پذیرائی رسید - هفت فیل نرو ماده با تختی دیگر اشیاء نادر از پیشکش شایسته خان و متاع دو لک روپیه از اعظم خان و یک لک روپیه نقایس از اسلام خان بمعرض قبول درآمد - سولی پیشکش عادلخان که مستحکوب میر بحسب نام ایلچی از جوانمرد و مرصع آلات و نه فیل بدرگاه عالم یناه فرستاده بود درین نوروز نه لک روپیه متاع از جمله پیشکش بادشاهزاده و امرا و اصل سرکار خاصه گشت - صلابت خان میر بخشی باضافه هزاری بمنصب چهار هزار و دو هزار سوار و مواد کام بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار بلند پایه گردیدند - بشیخ عبد الصمد عمودی پان با پاندان طلا و ارگجه با پیاله و سرپوش زرین عقیقت شد - نوزدهم اعظم خان و خلیل الله خان بعقیقت خلعت بلند پایگی یافتند - اعظم خان به متهر و خلیل الله خان بصوب کماون و هردوار تا اقیال نبر و ماده آن حدود صید نماید مشخص گشتند - بیست و چهارم میرزا سلطان ولد میرزا حیدر صفوی برای تهیه مواد ازدواج خود که بصحبه اسلام خان نامزد گشته بود بانعام ده هزار روپیه کامیاب گردید - جان سپار خان بعقیقت خلعت و فوجداری مفد سوار از تغیر

ذوالفقار خان فرق مباحات بر افراخت - غرة ربیع الاول معز الملک بخلعت
و خدمت دیوانی گجرات و ماده فیل مقتخر گشته دستوری یافت *

خجسته جشن وزن مبارک قمری

روز مبارک دوشنبه دوازدهم ربیع الثاني سنه یک هزار و پنجاه و سه
مطابق هشتم تیر جشن وزن انتهای سال پنجاه و سوم و آغاز پنجاه و چهارم
از عمر ابد قرین صورت تزئین پذیرفته سایر مراسم معهود بدستور هر سال بتقدیم
رسید - درین روز عشرت اندوز بیست و چهار فیل نر و شش ماده فیل با یراق
نقره و اصناف اقمشه که بادشاهزاده والا گهر محمد شجاع بهادر مصحوب
اجمیری نام ملازم خود ارسال داشته بودند از نظر اشرف گذشته قیمت
مجموع آن سه لک بیست هزار روپیه قرار یافت - و بیست و نه فیل نر
و ماده که خلیل الله خان صید کرده آورده بود و پنج فیل بابت پیشکش
معتقد خان نیز درین تاریخ از نظر اشرف گذشت - و قیمت مجموع آن
سه لک و شصت هزار روپیه قرار یافت - راجه جسونت سنکه بعفایت
خلعت خاصه قامت اعتبار بر آراسته بوطن دستوری یافت - و سیادت خان
برادر اسلام خان بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار از اصل و اخانه
مباهی شد - میر رحب ایچی عادل خان بعفایت خلعت و اسب با نین
نقره و هفت هزار روپیه نقد سر بلند گشته وخصت بیجا پور یافت - و فیل
خاصه با یراق نقره و ماده فیل و پاندان مرصع گران بها مصحوب مظفر حسین
داروغه عدالت عادل خان و بیست اسب بادشاهزاده محمد اورنگ زیب
بهادر مرحمت نموده فرستادند و خدمت عدالت بداد علی عیدانی مقیم
گشت - نظر بهادر خورشکی بمنصب سه هزار و دو سوار و سعد الله
خان بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار و حقیقت خان بمنصب

هزار و پانصدی در صد و پنجاه سوار و حاجی محمد یار اوزبک بمنصب
هزاری پانصد سوار مفتخر و مباحی گشتند *

تولد ممتاز شکوه از صبیۀ سلطان پرویز و انعام

ده لک روپیہ

سالم جمادی الاولی سنہ یک هزار و پنجاه و سه بعد از انقضای هفت
ساعت و هفت دقیقه از شب یک شنبہ بادشاہزادہ بلند اقبال سعادت
پژوہ محمد دارا شکوہ را از بطن صبیۀ رضیہ سلطان پرویز سعادت مند پسری
بوجود آمدہ دیدہ روزگار را نورانی ساخت - حضرت خلافت منزلت آن
ثمرہ فورس بوستان اقبال را بممتاز شکوہ موسم گردانیدہ دہ لک روپیہ بجهت
سر انجام اسباب جشن بطریق انعام مرحمت فرمودند *

گذارش قانون مجدد در گہریہای شبانہ روزی

برخردوران بالغ نظر پوشیدہ نمائد کہ اختر شناسان ہندی روز و شب
را شصت گہری قرار دادہ اند و آغاز لیل و نہار را از طلوع و غروب آفتاب
قرار دادہ هنگام اعتدال ربیع و خریف کہ روز و شب برابر می شود شمار
گہریہای روز متساوی اعتبار نمودہ اند - و در ایامی کہ در روز و شب
تفاوت پدید می آید عدد گہریہای روز و شب نیز موافق کمی و زیادتی
بعمل می آید - چنانچہ در دار السلطنت لاہور عدد گہریہای روز اطول
بسی و پنج و شبہای اقصر بہ بیست و پنج می رسد - و بر طبق این ضابطہ
عدد گہریہای روز و شب بعمل می آمد - جمعی از دانایان این فن کہ
بحلیہ اسلام متکلی بودند برای ضبط هنگام نماز فجر و مغرب آغاز روز پیش
از طلوع آفتاب بیک و نیم گہری و ابتدای شب بعد از غروب بہ نیم گہری مقرر

داشته علامت تعیین گنج گرانیدند - و این دو گهر را از اجزای شب کاسته بر اجزای روز افزودند - و پیمانه گهر را بعنوانی درست نمودند که در عرض لاهور بر طبق قاعده نجومی روز اطول از سی و پنج و لیل اقصر از بیست و پنج متجاوز نگشت و ازین رهگذر در گهرهای شب و روز تفاوت پدید آمد - چون درین وقت ضابطه مذکوره بر پیشگاه خاطر صواب ناظر خالقان جهان که در جمیع شئون عدالت و سربست که قسطاس عالم قوام بنی آدم است منظور و ملحوظ دارند پرتو افکند و تفاوت گهرها بر فراز ظهور بر آمد از القای ربانی و الهام آسمانی ضابطه دیگر که باعث ارتفاع تفاوت مقدار گهرها و اختلاف پیمانه و موجب تشخیص وقت نماز فجر و مغرب بر وفق سنت سنیه باشد بادشاه دین و دنیا پناه مقرر فرمودند که وقت نواختن گجر صبح و شام را بدستوری که گذارش یافت بحال داشته پیمانه گهرهای لیل و نهار متساوی المقدار گردانیدند - و یک و نیم گهری پیش از طلوع آفتاب و نیم گهری بعد از غروب که نزد اهل تنجیم داخل شب است از عدد گهرهای شب کم نموده بر عدد گهرهای روز افزودند - چنانچه روز اطول اکبر آباد سی و شش و شاهجهان آباد سی و شش و نیم و دار السلطنت لاهور سی و هفت گهری و کابل سی و هفت و نیم گهری و کشمیر سی و هشت گهری و در بلاد دولت آباد سی و پنج گهری قرار یافت *

شروع سال هفدهم جلوس مبارک و جشن ولادت سلطان مستان شکوه

روز دوشنبه عرق جمادی الثانی سنه یک هزار و پانجاه و سه هجری سال خیر سال هفدهم جلوس میفرست مائوس شروع شد روی زمین را

به بساط انبساط پیرواست و چهار بازار گیتی رواج و رونق کلی پذیرفته عنایت ربانی ابواب شگفتگی بر روی روزگار مفتوح ساخت - اجمیری ملازم بادشاهزاده محمد شجاع که پیشکش آن نامدار آورده بود بغذایت خلعت و دو هزار روپیه نقد سر افزای یافته رخصت بنگاله گردید - و مصحوب او بآن نیز اوج دولت خلعت خاصه و جواهر و مَرَّع آلات یک لک روپیه فرستاده دو لک روپیه نقد از خزانه بنگاله مرحمت فرمودند - درین تاریخ سید خانجهان با پسران از گوالیار آمده دولت ملازمت دریافت - و هزار مهر نذر گذرانیده او بخلعت خاصه و سید شیرزمان و سید منصور پسرانش بعطای فیل سر بلند گردیدند *

بیست و پنجم بمنزل شاهزاده والا گهر بلند اقبال بجهت دیدن تازة نهال بوستان خلافت سلطان ممتاز شکوة تشریف فرمودند در وجه رو نمائی آن مبارک لقا تسبیح مژواید و اجل عطا نمودند - شاهزاده خرد در بمراسم نگار و پا اقدار پرداخته اصناف جواهر و اقسام نفایس هر دیار بعنوان پیشکش گذرانید - سید خانجهان و عبد الله خان و اسلام خان و اعظم خان را خلعت فاخوة با چارقبه مشتمل طلا دوزی و جمدهر مَرَّع و بصدر الصدور سید جلال و موسویخان و جعفر جان و راجه بیتهداس خلعت با فرجی و بچهل کس دیگر خلعت تفها دادند - خدیو زمان بعد از تماشای چراغانی که بکمال خوبی کرد دولتشانه و کنار دریا افروخته بودند بمنزل مبارک تشریف آوردند - و براز ستر سال و ملا علاء الملک ماده فیل و بعدد الصمد عمودی خلعت و شمشیر و سپر با یراق طلائی مینا کار و چهار هزار روپیه نقد مرحمت نموده رخصت مکه معظمه فرمودند - از روز ملازمت تا تاریخ رخصت بیست هزار روپیه نقد و ظروف طلا و نقره و جز آن که از سرکار معلی و همین قدر از شاهزادهها و امرا به شیخ مذکور مرحمت شد - دهم

غضنفر ولد الله ویرسی خان بخدمت داروغگی فیلخانه سرافراز شد -
 و رای رایان چون از دیر باز آرزوی انزرا در معموره بنارس داشت درین
 تاریخ رخصت یافت - یازدهم ساحل چون از فروش شمع و چراغ گیتی
 افروز روکش روز شد - شانزدهم محمد باقر ملازم گراهی گوهر تاج خلافت
 و نامداری بادشاهزاده محمد اوزنگ زیب بهادر از دکن آمده عرضه داشت
 مشتمل بر مؤده تولد پسر نیک اختر از بطن دختر زمیندار راجور سلخ رجب
 و خبر تولد صبیغه رضیه شب پنجشنبه غره شعبان از دختر شاهنواز خان
 صفوی گذرانید - پسر بسطان معظم و صبیغه به زینت الذبا بیکم موسوم
 گشته خبر آورده بانعام هزار روپیه نقد و خلعت کامیاب شده رخصت
 مراجعت یافت *

توجه اشرف از اکبر آباد بصوب اجمیر

چون بادشاه حقایق آگاه از کمال خدا پرستی همواره خواهان
 هم نشینی ارباب عرفان و زیارت مرحله پیمایان طریق معرفت الله که در
 معنی از اصال حق اذ می باشد اجمیر درین باب بنابر طریقه معهود آبابی
 عظام بشوق دریافت سعادت زیارت عمده مقربان درگاه و قدوة اصال خدا آگاه
 سرآمد ارباب حقیقت و یقین حضرت خواجہ سعید الدین و الدنیا متوجه
 دار البرکت اجمیر شدند - بعد از اذقضا دو کهری از شب دوشنبه
 هفدهم شعبان باغ نور منزل از منزل اشرف منزل نور شد - سید خانچهران
 بحر است و له اکبر آباد و انعام خلعت و علایق خان بخدمت علم
 و له راسپ خان بخدمت قور بیگی و میر عالم ملازم شاهزاده بلند اقبال
 بخدمت قراول بیگی سر بلند گردیدند - و ازین منزل کوچ کوچ روانه
 گشته چون کنار تالاب جبرگی متخیم سادات حیات و جلال گردید راجه

جی سَنگه با پسران از وطن خود رسیده دولت کورنش دریافت و نه اسپ و یک فیل بوسم پیشکش گذرانید - و راج کَنور پسر جانشین رانا جگت سَنگه که در ایام حکومت پدر با هزار سوار در رکاب نصرت نصاب بادشاه عالم در دکن بر زمان بادشاهزادگی بود به تقبیل سَدّه سپهر مرتبه جبین افروز بخت گردیده یک فیل پیشکش نمود و بعنایت خلعت و سرپیچ مرصّع و جمدهر و اسپ عراقی با ساز طلا نوازش یافت *

هشتم رمضان المبارک سال مذکور در اجمیر اول بطواف روضه مالایک مطاف حضرت معین الدنیا و الدین رسیده بعد از ادای آداب معهوده زیارت و تقسیم ده هزار زریه به فقرا و خدام آن مکان سعادت نشان بعمارت دولت خانّه والا که بر کنار تالاب انا ساگر است تشریف آورده آخر روز باز بزیارت ضریحه منیع تشریف برده حکم فرمودند که در دیگ مس کلان که حضرت جدّت مکان وقف آن مکان متبرک نموده بودند و یک صد و چهل و پنج من بوزن شاهجهانی در آن طعام پخته می شد گوشت ذیله گاوین شکار خاصه را یا برفج و مصالح دیگر طبع نموده بفقرا قسمت نمایند - راجه جسونت سَنگه از وطن آمده دولت کورنش اندوخت - راجه جی سَنگه سپاه خود درین تاریخ از نظر اشرف گذرانید پنج هزار سوار بشمار در آمد - پانزدهم شهر رمضان المبارک از اجمیر بصوب دار الخلافه مراجعت فرموده در سفری که سه گروهی اجمیر دولتمداره معلی برپا شده بود تشریف بردند - راجه جی سَنگه و راجه جسونت سَنگه بخلعت خاصه و راج کَنور پسر رانا بانعام خلعت و شمشیر و سپر و براق طلائی میناکار و فیل و اسپ و دو راجپوت عمده او خلعت و اسپ و هشت نفر دیگر خلعت یافته باوطن خود مرخص شدند - و تسبیح مروارید و شمشیر و سپر با براق طلائی میناکار و دو اسپ عربی و عراقی با زین طلا مصحوب راج

مرمع واسپ و فیل و نقاره و منصب پنجهازاری ذات و
گردید - عرایض محمد عادل خان که در هژده سالگی و قطب
عبد الله در دوازده سالگی جانشین آبابی خود شده بودند - مشتمل
ست جلوس مبارک با پیشکش نمایان از آنجمله قطعه نیلیمی بود
عادل خان که نظیر آن در آب و تاب بسیار کمیاب بود - سی هزار روپیه
داشت - از نظر انور گذشت *

درین ایام روز جمعه بیستم امرداد فرخنده عید سعید اضحی اتفاق
شارت میمنت و فرخندگی باوایی دولت جاوید پیوند رسانید -
وقت کشور بادشاه دین پرور باهنگ احیای سنت حضرت
بر مانند خورشید خاور دولتخانه زین زرین را شرف خانه ساخته
دیدگاه را از نور حضور اقدس رشک پیشگاه طارم چهارم و غیرت بارگاه
بس نمودند - و ادای عبادت معهوده این روز نموده هنگام مر
شریف روی زمین را در افشان و زر ریز ساختند

افتتاح ابواب مراسلات بدوستانه سپهر از طرف سایر ملوک خصوصاً اقامت قلی خان

صیت دولت خداداد و سعادت بخت مادرزاد آنست که در
بر دیار صاحب سعادت که بار کثوره رحل اقامت افکند - عالمی
ن عالی مقام بار رحمت بر بندد - و لازمه بخت و مقتضای اقبال
به بهر سو که رو آورد جهانی آن را قبیله آمال و امانی دانسته روی
ن سرکند - چنانچه خصوصیات احوال والا حضرت شاهنشاه خلافت
ن خاصه درین ایام خیر انجام که سریر سوزی از جلوس همایون

رشک کرسی هشتمین گردون گردید - امام قلی خان والی
 خواهش داشت - که از سر نو سر رشته توثیق وثایق محبت بدست
 تجدید عقد مواخات و تمهید روابط موالات نماید - و بتازگی حلقه اظم
 بر در دار الامان ولا و وداد و امن آباد یگانگی و اتحاد
 و مرسله را کشایش دهد - لیکن از رهگذر بیراهی و
 رشکی که از نذر محمد خان برادرش سرزده بود چنانچه سبق ذکر یاف
 محجوب مانده این معنی موجب سد این راه و حجاب این باب
 و انتظار معاودت خواجه عبد الرحیم نیز سبب تعویق و تاخیر آن عز
 گشت - و مضمون مرسله که مصحوب او بخدمت حضرت
 مکانی ارسال داشته بود آنکه چون شاه عباس فرصت وقت غ
 شمرده قلعه قندهار و مضافات آنرا بتصرف در آورد - اگر درین ولا
 از افواج عساکر و امواج در رکاب سعادت شاهزاده والا اختر که
 هفت کشور از حدود شصت شعله تاثیر آن سرور در تپ و تاب اضطراب
 و از اصابت فتنه فاق گیر آن والا جناب در حساب به تسخیر
 قندهار تعمیر و آبادی ما دو برادر نیز بمقتضای دولت
 و خیر اندیشی که به خیرخواهی و به اندیشی است به لشکر
 پیوسته بعد از کشایش حصار قندهار و قطع و فصل آن دیار متوجه
 شویم - و عهد و پیمان موکد بایمان بر طبق این مضمون می بندیم -
 مشهوره آن ولایت بعد از فتح هر شهری که اولیای دولت دست
 از آن باز دارند تعلق بما داشته باشد - چون حضرت جغت مکانی
 مطالعه مضمون نامه در مقام تجهیز عساکر و مدد ایشانش گ
 ترتیب مقدمات شهود شاهد مقصود از خفا خانه غیب بجلوه
 نیامده بود - قضا را آن سرور بمقتضای احکام قدر محکوم و قضا

متوجه تسخیر عالم دیگر گشتند - و بعد از جلوس مبارک خواجه عید الرحیم رسیده در نوروز سال حال بملازمت استسعاد پذیرفت - و همدران نزدیکی از اشتداد مرض دیرینه بعالم بقا شتافت - آنگاه حضرت خلافت پناهی بمقتضای مکافات این خیر اندیشی و نیکوخواهی که از امام قلی خان بظهور رسیده بود خواستند که حجاب مذکور مرتفع سازند - لاجرم در مبادی ایام جلوس خیر انجام بمقام ارسال جواب مراسله در آمده بیست و دوم آبان ماه از نخستین سال جلوس میمنت مانوس حکیم حاذق را نامزد این خدمت نمودند - و موازی یک لک و پنجاه هزار روپیه از انواع نواد و جواهر و مرمع آلات و نفایس و امتعه هندوستان برسم ارمغان و بیست هزار روپیه بجهت مجاوران و ارباب استحقاق و خدمه روضه مفوره حضرت صاحب قران مصحوب او ارسال داشتند - و خواجه محمد صادق خلف خواجه عید الرحیم را بمرحمت خلعت و کمر خنجر مرمع و انعام سی هزار روپیه نواخته بهمراهی حکیم مذکور مورخص ساختند - و ده هزار روپیه برسم انعام بحسن خواجه برادر کلان خواجه مرحمت نمودند *

نقل نامه نامی و مراسله سامی حضرت صاحب قوان ثانی بامام قلی خان والی توران

تا رشکات کلک بدایع نگار و نفعات خامه مشکبار در اظهار روابط دینی و دلا و بیان مراتب صدق و صفا طراوت بخش چمن خلعت و وداد و عزیز افزای محفل صداقت و اتحاد باشد - دیباچه آمال و ایمانی و حدیقه حشمت و کامرانی سلطنت مآب معدلت قباب نصفت ایام شوکت انتمساب عنوان صحیفه ابهت و کامرانی طغرای منشور دولت و بختیاری

فارس مضمار فتوت جوهر مرآت صفا و صفوت زبندند افسر خانی شایسته
 سرپر کشور ستانی سلاله دودمان اعلیٰ شعبه شجره مفخر و معالی گوهر
 بحر عدل و احسان مجدد قوانین آباء عالی مکان المود بالنائیدات الارلیه
 من الله المعین المستعان دامت ایام اخوته و سلطنته و زادت اعوام خلته
 و معبته بتوقیع سعادت جاردانی موشع و برشحات سحاب کرامت دو جهانی
 مرشم باد - حقیقت کیفیت اتحاد معنوی و مرابطات صوری که بواسطه
 موانع ظاهری چند مدت در حجاب خفا معجوب و مخفی بود - از ارسال
 مراسله سامی و مفاوضه نامی مشکون بجواهر زواهر مصادقت و معنوی
 بدرر غرر موافقت که بواسطت نقاوه اصفیای کرام عمده نجیبی انام ناهج
 مناهج دین قویم خواجه عبد الرحیم در باب مهام خیریت انتظام این برادر
 نیازمند درگاه الهی و دیگر مقدمات پسندیده باعلیٰ حضرت قدسی مرتبت
 رضوان پناه خد آرامگاه انار الله برهانه به نسبت قرابت سابق بی تجدید
 جهات لاحق رقم زده خامه عفبرین شمامه شده بود سمت اظهار و اعلان یافته
 محرک سلسله موالات و مصافات قدیم گردید - و از مطاوی آن رقیمه کریمه
 روایع و شمایم محبت بمشام صداقت انجام رسید - از روی وفور مرابطات
 صمیمی مرکوز خاطر اقدس آن بود - که در اول جلوس میمنت مانوس
 بر اورنگ سلطنت و فرمانروائی خواجه مشار الیه را با یکی از معتمدان
 درگاه رخصت فرمائیم تا آمده مجدد رابطه صوری و معنوی و مذکر مناسبات
 قدیمی و جدیدی گردد - سنوح دو مقدمه سبب توقف و قراخی
 گردید - یکی فوت خواجه عبد الرحیم مرحوم که بعد از دریانت عزم مجالست
 میمون بساط حیات عارضی در نوردید - دوم آمدن نقاوه اصلاص کرام
 نذر محمد خان از روی بی فکریها و بی تجربگیها که لازمه شهادت است
 بکابل - اگر بدلاات عقل رهنما ازین اندیشه بیعاصل و پندار دور از کار که

باغواى جمعى از كوته اندیشان بيخورد بادىجى آن شده بود ثقاعد نمى ورزید -
فرستادن جیوش منصوره از درگاه ضرور بود - بعد از آنكه افواج قاهره
پى در پى مى رسيد ملاحظه آن بود كه غبار وحشتى درمیان بر انگيخته
شود - و علاقه دوستي و روابط چندین ساله بفساد و افساد آن كوته بنیان
فرومایه خلل پذیر گرد - چون شیوه ستوده ارتباط و التیام از قدیم ایام
الى الآن فیما بین این دودمان رفیع الشان و سلسله علیه خوانین ولایت توران
متحقق بوده - و آئین صدق و سداد بین العجائبین صورت انتظام و انعقاد
داشت - درین ایام سعادت فرجام كه بمیامی تأكیدات الهی و یمن مواهب
نامنذاهی دولت روز افزون آنآ فائاً بانواع فتوحات غیبیه و اصناف فیوضات
لاریبیه مقنون و مقرونست - و شاهد شرمدها و مقصود كه بر صفحه خاطر
خیر اندیشان این سلطنت ابد مقرر مرتسم میگردد - باتم وجوه بر منصه
حصول جلو ظهور مى نماید - منظور نظر حق بین حقیقت گزین آنست -
كه شیوه فرخنده اتحاد و یگانگی بیشتر از پیشتر ملحوظ ضمائر قدسی
سرایر بوده در انتظام قواعد مودت و اتساع عرصه مدارات كه مستلزم انبساط
خاطر دوستان و انتظام اوضاع جهان و جهانیان ست زیاده تأكید رود - نا
وثاقت اخوت كه ابد الاباد در تزايد باد - مشهود همگنان گشته ناپنجی
كه بر آن مترتب است عنقریب بر وفق اراده اولیای دولت طرفین بعرضه
ظهور آید - بالفعل بجهت تشدید مبانی وداد و وفای كه انتظام بخش
انفس و آفاق است - بسیادت مآب مرتضوی انتساب خواجه محمد
مدیق خلف الصدق خواجه مغفور از روی عاطفت رخصت انصراف
ارزانی داشته حكمت مآب نتیجه الامجد و الاعالی الايق العفایات
السلطانیة حكیم حافق را كه از خانه زادن معتمد و محترم راست گفتار
دوست كردار درگاه والا ست - بخدمت آن كودو انلیل جلالت و فلسی

میدان شهامت فرستادیم - که بعد از ادراک سعادت ملازمت بابللاغ مقدماتی که در هر باب بتقریر او تفویض یافته مبادرت نماید - شیمه قویمه مواخات آنکه همیشه بهمین طریق بمراعات نسبت سابقه و قرابت قریبه بارسال مفارقات منیفه و مراسلات شریفه که احسن مکارم اخلاق ارباب وفاق است بیشتر محرک سلسله خصوصیت و جهت مندی گشته همواره بواردات ذات لازم الکرامت و باظهار مرغوبات طبع موالات سرشت که مستلزم رابطه یگانگی و رافع غایله بیگانگی است - مسرت پیدای ضمیر عطوفت اشراق گشته خوشوقت میساخته باشند - مسند ابهت و خانی مخلد و سریر سلطنت و کامرانی مشید باد *

توجه موکب نصرت شعار شهنشاه کشورکشا بصیدگاه باری و تعیین پزیرفتن امرای نامدار بر جبهه بندیله

چون نرسنگه دیو پدر جبهه سکنه سلسله جنبانی طالع موافق در میدانی ایام بادشاهزادگی حضرت جنت مکانی جهانگیر بادشاه بملازمت پیوسته خود را پیشک بندهای درگاه کشید - و همدران و لا مصدر خدمات پسندیده گردیده و خویشتر را سزاوار مراحم بشکران و عواطف بی پایان ساخت - آنحضرت هنگام جلوس همایون بحکم التزام حق گذارهی حقیقت کیشان وفا اندیش بحال او پرداختند - و او را از اکثر اقربان و امثال برگزیده نرق اعتبارش بفرقدین بر افراختند - چندانکه رفته رفته بمراتب عالی مناصب والا رسید - و سرمایه اقتدار و قدرت از جمیعت و ثروت و خیل و هشم اجتماع لشکر بجای رسانید - که دقایق درجات و مقدار از پله امثال

و اقربان بل از مرتبه راجهای کلان در گذرانید - و در آخر کار و پایان روزگار دولت جهانگیر بادشاه که از فرط استیلائی امراض مزمنه قطعاً بنظم و نسق معاملات ملکی و مالی نمی پرداختند - لاجرم او درمیانه فرصت غنیمت دانسته از حد خود تجاوز نموده دست تطاول بملک و مال زمینداران اطراف و نواحی سرزمین خود بل طرفداران محمل دور دست دراز کرده اموال بسیار بتعدی بیحساب فراهم آورده بدان مثابه که از حیز قیاس قدر و مقدار بیرون رفته از مراتب حساب و شمار در گذشت - و در عرض آن ایام بنابر عدم اهتمام اولیای دولت در امثال این امور کسی بحال او نپرداخت - و به هیچ باب باز خواستی نشد - تا آنکه روزگار او بپایان رسید - و اندوخته گران سنگ دیرینه اش که گنج در گنج و خزینه در خزینه بود بنصرت تصرف این سبکسر در آمد - چون ظرف تنگ آن ناآزمون کار گنجبای تصرف این گنج خانه مالا مال داشت - یکباره از جارفته سرمایه خودسری آماده ساخت - و چون روی سریر خلافت مصیر از جلوس مقدس حضرت صاحبقرانی زینت گرفته کار ملک و مملکت و امور دین و دولت بر نهج استقامت جاری گردید - آن نا معامله فهم بفکر روزگار خویش افتاده باستواری حصار و انبوهی جنگلهای دشوار گزار که پدرش آنرا سرمایه استظهار خود پنداشته همت بر حفظ و تربیت اشجار آن گماشته بود - پشت گرم گردیده در سی و دوم خرداد سال جلوس مبارک روگردان شد - و نیم شب از دار الخلافه برآمده رو برای فرار نهاد - چون دولتمخواهان از این معنی آگاهی یافته حقیقت را بعرض یار یافتگان انجمن رسانیدند - که آن اهرمن نژاد وحشی نهاد بمنحرف فرار در پی سرانجام مهام بغی و فساد و بر سر اظهار عصیان و عناد است - و همت پست نهمت بر جمع اشک زلفه اثر گماشته - و بواسطی استمالت و دلاسی سرکشان آن بوم و نو که با او در مقام

ان بودند افتاده بر سر استحکام بارها و بستن گریوها و گذارها پا افشوده
 در صدد مداخل و متخارج دور دست نیز شده - لاجرم فرمان قضا
 بسان به پروانگی قهرمان قهر خدیو روزگار که مظهر بطش قهار علی الاطلاق
 است بطغرای امضا و توقیع قضا نفاذ رسید - که از حاضران دربار ده هزار
 سوار جرار بسرداری مهابتخان خانخانان سپهسالار با دو هزار بندوقچی
 و پانصد بیلدار از راه گوالیار روانه ولایت او شده سزای کردار ناشایست
 در کنار و بر آن زیاده سر گذارند - و سید مظفر خان بارهه و اسلام خان و
 دلاور خان بریج و سردار خان و راجه رامداس و نظر بهادر خورشیدی و راجه روز
 افزون و حبیب خان سوز و بهگوانداس بندپله و دیگر بندهای روشناس درگاه
 عالم پناه به عنایت بادشاهی مغنخر و مباحی گشته بهمراهی آن
 عمدة الملک تعیین یافتند - و در وقت رخصت به سپهسالار خلعت با نادر
 و کلکی مرصع و یک لک روپیه نقد ضمیمه این مراحم ساخته - و خدمت
 بخشی گری به کفایت خان و فیل و نقاره به دلاور خان مرحمت
 فرمودند - و خان جهان صوبه دار مالوه با سایر کومکین آن محال و صددرخان
 جاگیر دار سرونچ وانی رامی سنگدل و راجد بیقهلداس کور و سترسال
 کچهواکه و بلهدر سنگهاوت و پیر خان میانه و شادینخان اوزبک و راجه
 گردش و خنجرخان جوړه آقاسی و دیگر منصبداران از راه چندیری که
 بجانب جنوب اوندجهه واقع است با پانصد بیلدار بمحال متعلقه آن مخدول
 در آمد - و بخشی گری این فوج و نو هزار بندوقچی به نور الدین قای
 تفویض یافت - و بهارت سنگه بندپله که زمیندار این ملک از
 دیرباز بآبایی او - بود - و حضرت جغت مکانی از جدش انتزاع نموده به
 نرسنگدیو داده بودند - و ازین راه میانه اشیان نزاع بود نیز بهمراهی فوج
 خود از جانب کالیی روانه آن سمت گردد - بهادر خان روهیله و راو

کنور برائا مرحمت شد - رام سنگه و کیرت سنگه پسران راجه جی سنگه بخلعت و اسب نوازش یافته همراه پدر دستوری یافتند - هژدهم سعد الله خان بعنایت خلعت خاصه و اضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب دو هزاره پانصد سوار و خدمت میر سامانی از تغیر عاقل خان سرمایه مبالغات اندوخت - و داروغگی غسل خانه به باقی خان و خدمت عرض مکرر از تغیر خان مذکور به میرک شیخ تفویض یافت - و چون عبور مرکب همایون بر مالپور جاگیر راجه بیتلدااس افتاد دو فیل نو و ماده بطریق پیشکش گذرانید - راجه کشن سنگه به دوریه سلج ماه متوجه مکانی که برای او مقرر شده بود گردید - چون او را فرزندی دیگر جز از بطن کفیز نبود و در کیش این طایفه ضالّه کفیز زاده حکم عبید دارد و با او طعام نمی خوردند او دیسنگه نبیره عم او را به عنایت خلعت و منصب هزاره سوار و خطاب راجگی سر بلند گردانیدند *

نهم شوال عبد الله خان که از منصب معزول گشته یک لک سالیانه می یافت باز بمنصب شش هزاره ذات و سوار سر افزایی یافت - چون از وقایع کابل بعرض اقدس رسید که میان ملک مودود و میر پتیمی دیوان کابل جنگی واقع شد و در آن زد و خورد ملک مذکور مقتول گشت لاجرم بدین تفصیر میر پتیمی را معزول ساخته به میر مصصام الدوله خدمت دیوانی کابل مرحمت نمودند *

پانزدهم باغ دهرة که بغور منزل موسوم است بطرح اشعة انوار ظل الاهی گشت و عموم بندگی درگاه گیتی پناه مخصوص سید خانجهان و اسلام خان و سید جلال الدین صدر الصدور و موسویخان بسم محمود استقبال مرکب اقبال نموده بدریافت سعادت ملازمت شرف اندوز گشتند -

فردای آن در ساعت مختار دولت خانه والا به نزول اشرف نورانی شد -
 الله دوست کاشغری پسر محمد دوست اتالیق احمد خان والی کاشغر از
 توران بشرف زمین بوس درگاه آسمانچاه رسیده داخل بندها گشت -
 چون در هنگام بار عام از کثرت ازدحام یک میر توزک از عهدۀ اهتمام
 نمی توانست برآمد بادشاه عالم پناه سلخ ماه چهار میر توزک پیش مقرر
 نموده حکم فرمودند که یکی از همه کائن منصب باشد بتوزک پیش و در
 هم منصب دیگر که ازو کم منصب باشند جانب چپ و راست
 و چهارمی باهتمام مردم عقب که همراه قورمی باشند بپردازند *

جشن وزن مبارک شمسی

روز سه شنبه ذی قعدة سنه یک هزار و پنجاه و سه خجسته النجم
 وزن مبارک شمسی آغاز سال پنجاه و سوم از عمر گرامی بآئین فرخنده
 استگی پذیرفت و جشن خاطر پسند بطرح بدیع با زیب و زینت نمایان ترتیب
 یافته جمیع مراسم معهوده و آداب مقررۀ این روز طوب افروز از داد و دهش
 و بخشش و بخشایش بظهور رسید - از جمله منصب مهین خلیف دودمان
 حضرت صاحبقرانی باضافۀ پنجاه هزار سوار بیست هزاری بیست هزار سوار
 پنجاه هزار سوار دو اسبه سه اسبه قرار یافت - و صدر الصدور سید جلال
 بمنصب چهار هزاری ذات چهار هزار سوار و زاهد خان بمنصب هزار
 و پانصدی ذات هزار سوار و سجان سنگه سید سیدیه بمنصب هزاری چهار صد
 از سوار اصل و اضافه نوازش یافتند - مظفر حسین والد میر ابو المعالی که
 به بیجا پور رفته بود با سید حسن ملازم عادلخان بدرگاه عالم پناه رسید و یک
 فیل با ماده فیل که عادلخان بار داده بود بطریق پیشکش گذرانید - سید
 حسن عرضداشت عادلخان با لختی نفایس بنظر اکسیر اثر در آورده بانعام

خلعت و اسب با زین نقره و یک مهر صد تولگی و یک رویه بهمان وزن سربلندی یافت - صفی قلی منصور حاکم اسفراین که فرمان رومی ایران اورا بنایه سلطانی رسانیده بود بقصد بزدگی درگاه جهان پناه آمده بخلعت و منصب هزارمی پانصد سوار و پانزده هزار رویه نقد سربلند گشته بمراد دلی فایز گردید *

انتهای رایات عالیات بصوب سوکر

چون در مستقر الخلافه اکبر آباد بسبب شیوع وبا و وقوع طاعون فراخدای ساحت عدم بر مردم تنگ فضا گشت بندگان حضرت که صحت ذات اقدس آنحضرت باعث انتظام سلسله نظام عالم و آرام جمله عالمیان است بتجویز و صلاح دولت خواهان بصوب سوکر که بیشه اش پر از شیر و دیگر جانوران است هشتم ذی حجه متوجه شده چون بفتح پور رسیدند دهم بمسجد جامع آن مکان که بر کوهچه از سنگ سرخ بنا نهاده حضرت عرش آشیانی است و در فسحت ساحت و رفعت پایه باآسمان دعوی همسری دارد بجهت ادای نماز عید الضحی تشریف بردند - از پس هجوم که مردم وقت در آمد دروازه بالای هم افتادند یکی بزخم جوده دیگرمی که از غلاف بر آمده بدر رسید در گذشت و چندی بآفت لکدکوب گرفتار شده صاحب فراش گردیدند *

یازدهم برویلس تشریف بردند و سه روز در آن مکان بشکار آهو وغیره پرداختند - دوازدهم میه بزرگ ملازم شاهزاده والا کبر محمد شاه شجاع صورت سند نام فیلی که آن عالی قدر از بدگاه بطریق پیشکش فرستاده بود از نظر انور گردانیده بعنایت خات و اسب سه افراز داشت سرخس گردید - و یک تسبیح سوارید و پسر ویلی اسب با زین طلا عصبوب او

بآن گرامی اختر اوج دولت مرحمت نمودند - چهاردهم مقصود بیگ
 علی دانشمندی با برادران و خویشان از بدخشان آمده دولت کورنش
 دریافته بعنایت خلعت و خنجر یراق طلا و منصبی در خور حال و پنج هزار
 روپیه نقد سر بلند گشت - روز دیگر سوکر مخیم سراق جاه و جلال گشت -
 سه روز دیگر به نخچیر آنجا پرداخته دوازده قلاده شیر نو و ماده و دیگر
 جانوران صحرایی شکار نمودند - چهاردهم طبیعت قدسی سرشت شاهزاده
 محمد دارا شکوه از مرکز اعتدال انحراف پذیرفته منتهای کار به تب
 محرق کشید - چون گمان بیماری که در آن ایام شایع شده بود بهم رسیده
 و ماده در گردن و سورت تب در بدن ظاهر گردید خاطر مبارک بغایت متالم
 گشت - خیرات و میراث که دافع جمیع امراض و بلیات است زیاده از حد
 بعمل آمده حکمای دلی تخت را نیز بعلاج ظاهر مامور فرمودند - تا آنکه
 بیمن توجه اشرف کشیدند خون و خورانی در زهر مهرة بعد از چهارده روز
 بهمدی چهارم ظهور نمودند عاقبت مزاج شاهزاده با عنایت گوانید - درین
 چهارده روز بنابر افراط معجبت شست مرتبه بطریق عیادت بمنزل آن بلند
 اقبال تشریف بردند - بیستم از آن منزل کوچ کرده در عمارت رویس نزول
 اجلال فرموده روز دیگر در آن منزل مقام نمودند - محمد ناصر ملازم قطب
 الملک از گلگنده بدرگاه والا آمده نه فیل شش نو و سه ماده از آنجمله یکی
 با ساز طلا و دیگران بساز فقه از نظر اشرف گذرانید - جم قلی از بغدر سورت
 آمده اسپان عربی و عراقی با جواهر و دیگر نوادر که در بغدر مذکور بجهت
 سوکار والا خریدده بود بنظر فیض گستر در آورد - از آنجمله یک اسب منظور
 نظر والا گشته بتمام عیار نامور گردید - بیست و ششم بفروخی و سیمت
 داخل حصار اکبر آباد شدند - و چون اثری از آن بلیه باقی بود همان روز
 بعمارت سموگر که بفاصله سه کوه از مستقر الخلافت واقع است تشریف

فرموده چند روز در همانجا توقف فرمودند - چون بعرض اشرف رسید که صفدر خان بمهمات قندهار و احوال رعایا چنانچه باید نمی پردازد چهارم محرم سنه یک هزار و پنجاه و چهار حکومت قندهار به سعید خان و نظم صوبه پنجاب از تغیر او به قلیچ خان مرحمت نمودند - و راجه جگت سنگه را بسبب آزدگی که بسعید خان داشت تعینات کابل کرده قلعداری قلات از تغیر او بخانزاد خان پسر کلان خان مذکور مرحمت فرمودند *

مفتوح شدن ولایت پلامون

چون پرتاب زمیندار پلامون بسبب کثرت جنگل و تراکم اشجار و وفور تشابک اغصان آن مغرور بوده اطاعت صوبه دار بهار چنانچه باید نمی نمود لاجرم صوبه دار همیشه در فکر تنبیه و تادیب آن می بود درینولا دریا راى و تیچ راى اعمام او آمده اعتقاد خان را دیدند و بغایر تسلی و استمالت خان مذکور قرار دادند که پرتاب را دستگیر نموده بحضور بیارند - همین که بدین قرار داد از اعتقاد خان بخصت شده مراجعت بدیار خود نمودند بانفاق جمعی که از پرتاب ناراض بودند پرتاب را باسانی عقید نمودند و سرارچی قوم را تیچ راى بغام خود مقیم نموده کوس استقلل بغوازش آورده دم از بغی زد - درین وقت اعتقاد خان زبردست خان را با فوجی آراسته بخصت پلامون نمود خان مذکور بمجدد رسیدن آنجا قلعه دیو گده را که تهاغه کلان پلامون بود بتصرف در آورده مردم را بقطع اشجار تعین نمود - تیچ راى درجی تهغه ما بحتاج قلعداری و جنگ در آمده شش صد سوار و هفت هزار پیاده باراده شجرتون بد زبردست خان فرستاد - خان مذکور بمجدد اجتماع چون باد وزان و برق فیروزان شتایل گشته خود را بآن تیره روزان رسانیده جمعی با قیل و برخی را اسیر ساخت - اعتقاد خان بعد از شنیدن

این مقدمه عبد الله نجم ثاني را با جمعی از تابعیان خود برای کومک او فرستاد - اتفاقاً پیش از رسیدن این مردم از آنجا که کارسازی قضا و قدر است و از روز نخست باز نصرت و فیروزی بهمراهی موکب مسعود خدیو زمان بیعت درست بسته سوم رمضان تیج رای بارادۀ شکار با جمعی از هوا خواهان از قلعه برمی آمد و صورت سین و غیوۀ مردمی که در قلعه بودند با پرتاب متفق گشته بند از پای او برگرفتند و قلعه را باختیار او دادند بعضی از همراهیان تیج رای نیز سبقت نموده داخل قلعه شدند و برخی راه فرار اختیار نمودند و تیج رای مذکور لا علاج شده سرگردان و اندکی ابله گردید - زبردست خان این خبر شنیده بکمال دلیری و چستی از جنگلهای دشوار گذار و کتل های صعب المرور گذشته تمامی مفسدان سر راه را به تیغ بید تیغ گذرانید - پرتاب بمقام تلافی تقصیرات گذشته در آمده بخان مذکور نوشت که چون گردن اطاعت و قف طوق داشته داخل دولتخواهان میشوایم که بشوم اکنون آمدن و دیدن باجارت و ایستاد اگر سوار بعد و پیمان مطمئن گردانید و در مقام ضرر و ایدای من نباشید باتفاق شما اعتقاد خان را بیغم - خان مذکور خاطر او را بجمیع وجوه جمع ساخته و لوازم دادش و عهد و پیمان بموجب درخواست او از قوه بفعل آورده عهد نامه بهر اعتقاد خان فرستاد - هفدهم رمضان پرتاب زبردست خان را دیده باتفاق روانۀ پنده گشت - و بعد از دیدن اعتقاد خان یک قبل گذرانیده قرار داد که هر سال یک لک روپیۀ بوسم پیشکش و اصل خزانه عاصره نماید - اعتقاد خان حقیقت بدو گاه عالم پناه معروض داشته عفو تقصیرات او نمود - خاقان مجرم نواز او را داخل بندهای درگاه نموده بمنصب هزاربی ذات و سوار سرافراز نموده پلاسون را یک کور دامن قرار داده در جایگزین او تفتخواه نمودند - شاعری امی تخلص از ایران آمده سعادت ملازمت

دریافت و قصیده که در ستایش بادشاهزاده عالم پناه گفته بود بمسامع جاه و جلال رسانیده بانعام خلعت و هزار روپیه مبهایی گردید - چون اصلا خط و سواد ندارد و شعر میگوید باین نام شهرت یافته *

گذارش نوروز جهان افروز

روز یکشنبه دهم محرم الحرام سال هزار و پنجاه و چهار آفتاب جهانتاب به برج حمل انتقال نموده زمین و زمان را پیرایه طرب و تازگی داد - خورشید اوج عز و جلال از سموگر کشتی سوار بدولتخانه اکبر آباد تشریف فرموده از نور حضور انجمن عیش و سرور را زینت دیگر عطا نموده بمقتضای عموم احسان مراد خاطر سایر مردم بر آوردند - درین روز بهجت افروز رستم خان از سنبهل و مکرمت خان از دهلی و مرتضی خان از لکهنؤ رسیده پیشانی بخت را از سجد آستان عرش نشان نورانی ساختند - بیست و دوم که روز وزن شاهزاده بلند اقبال محمد دارا شکوه بود بطریق مقرر در دولتخانه والا بحضور اشرف آن گران قدر را وزن نموده کمر خاصه مروج مرحمت فرمودند - بیست و پنجم ماه مذکور پیشکش اسلام خان از جواهر و مروج آلات و غیره از نظر اشرف گذشته از آنجمله ستاع یک لک روپیه بشرف قبول رسید - حاجی عاشور به خدمت دیوانی کشمیر سرافراز گشت *

رسیدن آتش بذات مقدس بادشاهزاده جهان

بیگم صاحب

درین ایام خجسته آغاز فرخنده انجام که گیتی از پرتو عهد سعادت مهد حضرت صاحبقران ثانی منظور سعادت آسمانی شده جهانیان از قبول

انواع آمال و امالی کامیاب مرادات جاودانی بودند - روزگار هر روز نوروز
عشرت افروز عیش آموز گشته خلائق صبح تا شام بکشاده جبینی صبحگاه
عید و شگفته پیشانی روز امید میگردانیدند بنگاه قضیه نا مرضیه رسیدن
آتش بدین مبارک قره باصره جهانبانی غرقه ناصیه سعادت و کامرانی اسوه
طاهرات زمان قدوه معصومات دوران بادشاه جهان و جهانیان بیگم صاحب
از قضا رو نموده جمعیت حواس شرافت اساس را بتشویش مبدل ساخت
و شگفتگیهای روزگار بگرفتگیها گرانیده نهایت کدورت و اندوه بصفتکده باطن
انور خدیو هفت کشور راه یافت - تفصیل این واقعه نا ملایم برین منوال
است که شب بیست و هفتم محرم الحرام وقت برخاستن از خدمت
فیض موهبت حضرت خلافت مرتبت شعله شمعی که در آن کاشانه
روشن بود بعطف دامن آن شمع سراچه عصمت و فروغ خورشید عفت
رسید - چون پوشش مقدس از عطر و روغن معطر و مدسم بود در ظرفه العین
بتمام ملبوس در گرفت و شراره شعله سر باوج کشیده سراپای آن منبع
سعادت و طهارت بزرگ چشیده آتشین گشت - اگرچه درین وقت چهار
کس از خوادم قریبه ماندند شراره زود از جای خود برجسته با دل پرسوز
شعله سالی گره خود را بآن منبع روشن غمیر رسانیدند اما چون آتش
ملابس آن شمعی چرب پیروان را که شبستان باطن شان از چراغ ارادت
آن خورشید جهان افروز نورانی بود نیز در گرفت بزرگ پروانه از گرمی
آن از خود بیگانه گشته بی اختیار بحال خود در ماندند - و تا اطلاع
خدمتداران دیگر و رسیدن آب کسوت بدن مقدس نورانی شد و پیکر مطهر
مانند ماه در برج آتش جا کرد - درین وقت که سیئه فلک از حسرت این
معنی پر از شراره اندوه گشته از شرم پرتو نور عصمت آن دوده افروز صفت
و صفا لریزه در تن آتش نیز افتاده بیتاب ساخت ظاهر و هر دو ضلع سیئه

و هر دو دست پاک سرشت آن استظهار طهارت و ذکا معصوم و مجروح گشته بی آرامی در دلهای عالم انداخت - ازین جهت که محبت و مهربانی حضرت جهانبانی بآن ملکه زمان چه از رهگذر پیوند روحانی و علاقه معنوی که حضرت صاحبقران ثانی بآن ملکه دوران داشتند و چه بسبب امتیاز عزت نسبت بسایر فرزندان سعادت مند و چه از رهگذر مکارم ذات و صفات و افاضه خیرات و مبرات و اقسام انعام و احسان و انواع بر و امتنان آن یگانه روزگار و برکت لیل و نهار بدرجه کمال بود چندان غبار وحشت و کدورت بضمیر مغیر راه یافت که شرح شمه از آن مافوق اندازه تصور و خود است - چنانچه آثار حزن و اندوه از سیمای آنحضرت چهره نما بوده اکثر اوقات بی اختیار دیده مبارک اشکبار می شد - هرچند درین رافعه عنان اختیار و شکیبائی از دست رفته تکمیل و اضطراب از جمله مشکلات بود اما آنحضرت که کوه وقار اند در عین این سائحه ملال افزا حفظ تمکین ورزیده نخست بمعالجات روحانی پرداختند - و از شب بیداران زنده دل و خلوت گزینان پیوند غسل و ارباب صدق و صفا و اصحاب ورع و تقوی التماس فائده نموده ابواب خیرات و مبرات بر روی عجزه و مساکین مفتوح ساختند - چنانچه روز اول شصت هزار رویه باباب استحقاق و احتیاج مرحمت نمودند و تا سه روز دیگر هر روز پنج هزار مهر و پنج هزار رویه بفقرا و مساکین قسمت کردند - و بیست و دوم صفر که روز تواد آن صغوت کونین بود همین مقدار بر باهل احتیاج دادند - و از غرة ربیع الاول حکم نمودند که تا صحت یافتن آن اسوه طهارات زمان هر روز هزار رویه باباب استحقاق می داده باشند - و جمعی از اصحاب جبرایم عظیمه که از صحت معید در قید و زندان بودند و به هیئت جبه خلاصی آنها متصور نبود و دیگر احوال و کار کنان با آزاد نموده مدافع شفقت لک

روپيه مطابقه عين المال بخشيدند و بعد آن چراغان و حکامی پای تخت و گروهی ديگر که از اطراف و اکفاف جمع آمده بودند شروع در معالجه نمودند - آنحضرت خود بنفس نفيس در خوردن ادويه و اغذيه و وضع و رفع مزاج توجه مي فرمودند - الحاق شدت اين کوفت بمرتبه بود که زوال آن جز بشریت عنايت حکيم علی الاطلاق و زلال عاطفت شفا بخش رنجوران آفاق و ميامن توجهات بادشاه عالم پناه و انفس متبرک درويشان خدا آگاه صورت پذير نبود - و صعوبت اين عارضه از پنجا قیاس توان کرد که دو کس از خوانم چارگانه را با آنکه کمتر اثر آتش رسیده بود یکی بعد از هفت روز و دیگری بعد از بيست روز گذشتند - چون خواهش ايزدي برآن رفته بود که کالبد عنصری آن ملکه زمان از ساير امراض مخوفه و اعراض آن ايمن و سالم بوده در هر صورت عافيت و تندرستي شامل حال احوال سعادت مآل باشد و خاطر فيض مآثر که جمعيتش سرمايه آرام و نظام عالم است مسکون نبوده عشرت زندگانی بتلخیص ناکامي مبدل نگردد از ابتدای کوفت تا چهار ماه آن صاحبه زمان صاحب فراش بوده از برکت نيت خير و توجه بادشاه حق آگاه و معالجه حکيم داؤد که طبيب مصاحب شاه عباس کلان بود و بسبب بدسلوکی شاه صفي رنجيده درين ايام از ايران بدرگاه جهان پناه آمده سعادت ملازمت دريافت مفيد افتاده بهمودي چهارم ظهور نمود - روز اول ملازمت حکيم مذکور را بمرحمت خلعت و بيست هزار روپيه نقد و منصب هزار و يانصدي و دو صد سوار سر بلند گونايندند - موسوی اليه معالجات صايبه بتقديم رسانیده از جمله امراض شديد که در مدت چهار ماه بهم رسیده تب دايمي و لينت و اندفاع ورم برطرف چشم و پشت پا بود که خاطر اشرف را بغايت متروک ميداشت باتفاق حکيم مسيح الزمان که بفرمان طلب از لاهور بحضور رسیده بود بمعالجه

پرداخته مورد تحسین و آفرین بادشاه جمجاه گردید - اگرچه پس از چار ماه امراض دیگر رو به تنزل نهاد اما معالجه دیگر جراحان هیچ سودی نمی بخشید تا آنکه بمرهم عارف نامی از غلامان خاصه زخمها بالکل مندمل گشت - بادشاه دریا نوال عارف مذکور را برز سنجدیده هفت هزار روپیه همسنگ با خلعت و اسب و فیل باو مرحمت فرمودند *

کشایش قلعه کنور بحسن سعي خان دوران ببهار نصرت جنگ

چون سنگرام زمیندار کنور که برجاده ارادت و بندگی مستقیم بود رهگرایی عالم دیگر گشت مارو نام غلام که از قبل او بقلعه دارچي کنور مقرر بود سر از اطاعت پیچیده بهوپت پسر خود سال سنگرام را بقید خود آورده باستظهار جمعی از مفسدان راه طغیان پیش گرفت - و سکنه بعض پرگنات صوبه مالوا به پشت گرمی او سر از متابعت بر تافته در ادای مال واجب تعلل می ورزیدند - خان دوران ببهار اواخر محرم سنه یک هزار و پنجاه و چار هجری از قلعه رایسن که اقامت گاه او بود با تائیدان خود در کمال عجلت متوجه آنصوب گشته جمعی را بقطع جنگل تعیین کرد و در همه جا تهاذه نشانده روانه پیش گردید - شازدهم صفر نزدیک کتل کنور رسیده هشتصد تفنگچی و هفت هزار پیاده گوند را که برای محافظت کتل آن برگشته بخت تعیین کرده بود بکمتر تودسی از پیش برداشته در نزدیکی کنور برای گذرانیدن ایام بارش لشکر گاه ساخت و بنهسب و عزت پرگنات و مواضع مفسدان پرداخت - مارو گوند در حوصله خود تائب مقاومت ندیده پسر سنگرام را از قید بر آورده با مفسدان خود نزد خان دوران ببهار فرستاد و در دادن قلعه تهاذه نموده دفع الوقت می نمود -

خان دوزان بکوه لکهنیه که قلعه کنور جز آن سرکوب ندان بر آمده بنجنگ
 ز چنگ مقهوران گرفت و در آنجا منزل گزیده در فکر تسخیر قلعه در آمد -
 چون قلعه مذکور بر کوهی مشتمل بر دو مرتبه پست و بلند که هیچ یک
 آن محتاج بهصار نیست واقع شده در حصانت و متانت از سد سکندر
 محکم تر بود و دیوار و برجهایش از کثرت آلات آتشباری بر خلاف برجهای
 آسمانی همه آتشی افتاده تسخیر آن به نیروی شمشیر و زور بازو میسر نبود
 خان دوزان معروض داشته حسب الحکم در توپ کلان از اکبر آباد طلب
 داشته و جمعی از بندها برسم کمک التماس نمود - فرمان رفت که رشید
 خان و راجه بهار سنگه بنذیل و پرتی راج و اتهور و جان سپار خان از
 برهانپور و جاگیر و رامپور و مندسور بممد سیده لازمه جانفشانی و ترددات
 نمایان بجا آرند - صبح یکشنبه نوزدهم ذیحجه دلیران جان فثار و مجاهدان
 نصرت آثار هندوگاه محاصره را گرم ساختند و آتش در خرمن حیات
 متحصنان زده داد محاصره و مقابله داده طبقه پایین را مفتوح گردانیدند -
 و بعدای دعد اوای دو توپ رخنه در اساس استعلا آن مفسدان اذداخته
 راه تردد بر آن باطل ستیزان بستند - مارو گوند از غایت یاس زندهایی گشته
 اواخر محرم خان دوزان را دید - خان مذکور روز دیگر بقلعه در آمده
 و برج و باره را بنظر تدقیق در آورده حواله محمد صلاح برادر خود نمود
 و پانصد سوار و هفتصد تفنگچی بمحافظت آن بر گماشته خود باورجین
 مراجعت نمود - هیجدهم صفر موسویخان رخت هستی بر بسته متوجه
 عالم بقا گردید - خدمت عرض وقایع صوبجات از انتقال آن مرحوم بعقل
 خان مرجوع شد *

بیست و سوم بعرض مقدس رسید که پیمانده عمر کشن سنگه برادر
 حقیقی راجه سورج سنگه لبریز گشت چون فرزند نداشت خدیو قدر دان

روپسنگه برادر زاده اورا بعطای اسپ و منصب و خلعت سر بلند گردانیده
 کشن گده وطن عمش در جاگیر او مرحمت نمودند - پنجم ربیع الاول
 بحکم مقدس سلیمان شکوه و اسلام خان و عبد الله خان و اصالت خان
 و صلابت خان باستقبال گرامی اختر اوج دولت و اقبال بادشاهزاده
 محمد اورنگ زیب بهادر که بعد از شنیدن واقعه نا ملایم آزار بیگم صاحب
 بحکم اشرف بعجلت تمام از بهرائپور روانه شده بنواحی دارالخلافه رسیده
 بودند رفته بدرگاه آسمان جلا آوردند - بمیر نعمت الله ولد میر ظهیر الدین
 علی بجهت سرانجام کار خیر که بدختر میرزا مراد کام نبیره میرزا رستم
 صفوی مقبر شده بود هزار روپیه مرحمت نمودند - سید حسین ایلاچی
 بیجا پور را خلعت و اسپ و ماده فیل و هفت هزار روپیه داده رخصت
 فرمودند و طوطی مرصع با خلعت خاصه مصحوب مومی الیه بعادل خان
 مرحمت شد - بیست و ششم گوهر افسر خلافت و نامداری محمد مراد
 بخش از ملتان بدیدن ملکه دوران آمده چون نزدیک دارالخلافه رسید
 اسلام خان و عبد الله خان و بخشیان عظام صلابت خان و اصالت خان
 طریق استقبال بجا آورده آن عالی قدر را بحضور پرور آوردند - شایسته
 خان از اله آباد و زبردست خان از پتنه آمده دولت ملازمت دریافتند -
 یک فیل و دو هزار اشرفی بابت پرتاب زمیندار پلاسون و برخی جواهر
 و مرصع آلات زبردست خان از نظر انور گردانید *

جشن وزن مبارک قمری

روز پنجشنبه سنه ربیع الاول سال هزار و پنجاه و چهار هفتم
 خرداد جشن وزن قمری طرازنده اورنگ خلافت و جهانگیری خاتمه سال
 پنجاه و چهارم و آغاز سال پنجاه و پنجم از عمایده مشهورین آوازش پذیرفت -

سایر لوازم و اقسام آرایش و پیرایش و داد و دهش بنحوی که تفصیل آن بشرح و بیان بر نتابد و زبان خامه از عهد تبیان آن بر نیاید بظهور آمد - درین روز خجسته شاهزاده مراد بخش باغافه هزار سوار دو اسبه سه اسبه بمنصب دوازده هزاری نه هزار سوار دو اسبه سه اسبه و زاهد خان بمنصب دو هزار سوار معزز و سربلند گردیدند - محمد ناصر ملازم قطب الملک با انعام خلعت و اسب و هشت هزار روپیه نقد مفتخر و مبالغه گردیده رخصت گلگنده یافت - و خلعت خاصه و طرّه مروع بقطب الملک مصحوب او عذایت نموده فرستادند *

چون از دریافت فیض صحبت درویشان و برکت انفس متبرکه ایشان بادشاهزاده عالمیان محمد اورنگ زیب بهادر بر آن آمدند که از دولت فانی خود را بر کنار کشیده بدولت عزلت و گوشه نشینی در سازند - چون این معذی از غایت ابواب عطوفت باطنی مرضی طبیعت قدسی طریقت نبود چندی آن شهسوار مضمحل توفیق و سالک مسالک عرفان و تهذیب را ز دست منصب معز داشتند صوبه دکن را از تغیر آن والا حاکم به خان نوران بهادر مرحمت فرمودند - و منصب خان مذکور از اصل و اضافه هفت هزار سوار هفت هزار سوار پنچ هزار دو اسبه سه اسبه قرار داده بمرحمت خلعت و یک کور دام انعام سرافراز گردانیدند - و حکم فرمودند که از سالوة بدکن رفته پرتیپ راج راتهور را به قلعداری دولت آباد و شیورام کور را به قلعداری آسیر تعیین نمایند *

ششم ربیع الثانی که روز وزن نواب خورشید احتجاب بیگم صاحب بود آن گرامی گوهر بحر خلافت را بطلا که وزن آن مخصوص ذات اشرف است بر سنجیده طلای هم وزن را بهقرا و محتاجان دادند - و چون الم جرات رو به صحت گذاشته بود بحکم اشرف نقاره شادی و گورکه مبارکبادی

بنوازش در آورده مبلغی کلی بر طریق تصدق بمساکین و عجزه مرحمت نمودند - دو هزار و پانصد سوار میرزا عیسی ترخان دو اسپه سه اسپه و شایسته خان را از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاری پنج هزار سوار دو اسپه سه اسپه و عنایت خلعت و اسپ بازرین طلا سر افراز فرموده رخصت اله آباد دادند *

بیست و ششم بادشاهزاده مراد بخش را بعنایت خلعت و قدری مرصع آلات و دو اسپ باساز طلا نواخته به ملتان رخصت نمودند - و سردار خان را بصوبه داری مالوه و عنایت خلعت و جمدهر مرصع و منصب چهار هزار سه هزار سوار و سزوار خان ولد لشکر خان را بمحافظت جنیر از انتقال سپهدار خان که درین ایام برحمت حق پیوسته بود سر بلند فرمودند - و تقصیر الله و یردی خان بر طبق التماس شاهزاده بلند اقبال بعفو مقرون گشته باز بمنصب قدیم سر بلندی یافت - و قلعداری بست از انتقال عزیز الله خان که باجل طبیعی در گذشته به پر دل خان و ضبط قلعه زمین داور از تغیر او بخانه زاد خان مفوض گشته - چون بجهت مکتب یماری صاحب زمان خاطر مقدس مکدر گشته بود بیست و پنجم بآن ملکه زمان بمنزل بادشاهزاده بلند اقبال که متصل قلعه بر کنار جون بکمال خوبی تعمیر یافته بود نقل فرموده چندی در آنجا توقف نمودند - سلیم شاه ذوالفقار خان را پرکنده بهوجپور از توابع صوبه بهار تیول مقرب نموده بدان صوب رخصت فرمودند *

حقیقت کشته شدن صلابت خان میو بخشی

از دست راو امر سنگه راتهور

و مقتول شدن او

بتاریخ روز پنجشنبه سلیم جمادی الاولی سنه هفدهم جلوس مبارک چون خسرو زین سرور فلک بمسخر مسالک تحقیقی فیه فی وجود و افواج

تیره دل شب دیچور شامیانۀ نیلغام ظلام بر انجمن خواص و عوام گیتی کشید توایم سر بر سلطنت روی زمین و زمان را از پرتو جلوس مبارک سعد اکبر فلک سروری و نیر اعظم سمای عزت و برتری همدوش ساق عرش برین و زمین و زمان از فروغ جمال جهان آرای آن روشنی بخش بصایر اعیان وجود نور پیرای جاوید گردید - و بسیط خاک اغبر بنور شمع و چراغ انجمن والا زینت دیگر پذیرفته با مکفل جهان افروز انجم فلک بساط برابری چید - امرای نامدار کامگار هاله وار اطراف اورنگ خسرو قمر طلعت مهر طالع که با سعادت سعد اکبر از مطلع نیک اختیاری طلوع داشت قرار گرفتند - از آنجا که مقتضای قضای روزگار و نیرنگیهای تقدیر نادره کار است صلابت خان میربخشی را و امر سنگه را تهور را که جهت عارضه ایام معدود از دریافت سعادت ملازمت مکروم بود بشرف زمین بوس آستان سپهر نشان رسانید و در دست چپ اورنگ خلافت در خور پایه و حالت جا داد - آن ناقص فطرت کج اندیش که از دریافت عواقب امور بغایت دور بود بانگیز کوشش خویش که پیشه خون گرفتگی است جنگ و دندان گریز اجل را که همه تن خار خار خونریز است بسینه خویش تیز ساخت - چنانچه یکایک بکار فرائی خیره دویی و تیره رانی از جای خود حرکت نموده مافرد اجل تقد و تیز خود را بصلابت خان در وقتی که او از بالا پائین آمده نزد شمعداران چهار شاخه بخواندن مکتوبی مشغول بود رسانیده جمدهی زهر آلود بعنوانی بر سینه اش فرود آورد که تا قبضه فرو رفت - چون از کمال تاثیر ضرب دست و زور بازو زخم منکر بر دل سعادت منزل آن خان فردوس مکان رسیده بود همان لحظه رخت هستی از این مقام بی بقا بر بسته با لباس خونین متوجه فردوس برین گشت - ازینکه در حضور اقدس خدیو روی زمین آن کافر لعین مصدر این قسم حرکت ناهنجار

گشته بهای بی سعادتِی طریق نا هموار عصیان سپرده چنینه شایسته برنا و آدم ارجمند را که بیمن تربیت خاقان بنده نواز مستعد سرانجام خدمات عمده گردیده بود بیک ناگه از پای در آورد - حسب الاشارة خلیل الله خان و ارجن کور بدو رسیده اول خان مذکور شمشیر برو انداخت - اگرچه آن مردود نیز درین آریز و ستیز دو مرتبه جمدهر بارچن حواله نمود آن مرد مردانه سپر برو نموده آخرکار بقوت هرچه تمام تر بضرب دو شمشیر کار او را تمام ساخت و آنکه بعضی از گرز داران از چپ و راست رسیده پاره پاره ساختند - حکم شد که میر خان میر توزک و تلوکچند مشرف غسلخانه جسد ناپاک او را بمردمانش رسانند که بمنزل برده بمراسم مقرر کیش باطل خود بپردازند - آن گروه گران جان سوخته خرمن که یازده کس بودند بعد از اطلاع برین حال بی ایستادگی و تدبیر آهنگ جنگ و طرح گیر و دار انداخته اول میر خان و تلوک چند را که غافل در سر دروازه ایستاده بودند بزخمهای متواتر گذرانیدند - پس از آن با کشکداران دروازه آویخته از ضرب آن دلاوران اکثری کشته و بعضی رو گردان شده در پرده ظلام شب بتنگ و تا جان سلامت بردند - و گردانان شش نفر مقتول و شش نفر مجروح گردیده مصدر تحسین و آفرین گشتند - باقی نوکران او که در منازل خود بودند براهنمائی اندیشه خطا پیشه بر آن اتفاق نموده که بر خانه ارجن که نزدیک باحاطه امر سنگه بود ریخته او را بافت تمام آقایی خود بکشند - و بلوراتهو که سابقاً نوکر معتبر او بود و بهار سنگه ملازم پدرش با آنکه الیوم داخل بندگان درگاه گشته بمنصب سرافرازی یافته بودند بآنجا دل نهاد مرگ گشته شریک کار گردیدند - چون برین معنی پرتو اطلاع اشرف تافت سید خانچهان و رشید خان و جمعی از بندگان کار طلب را حکم شد که بر منازل آن متاهلین رفته جزای اندیشه فاسد در کتب شان گذارند - دلاوران

مذکور بیدرنگ بآهنگ نمایش ستیز بر جمعیت آن پریشان خاطران ناخته از راه تهر و تجلّد قدم جرأت بعرضه مصاف نهاده بازوی بهادری بخصم افگنی کشادند - انجام کار آن خاکسازان باد پیما را که دست قضا گرد نحوست و ادبار بر سرپایی شان بیخته بود با خاک میدان مصاف بر آمیخته مراجعت نمودند - از مردم جلو خاص سید عبد الرسول با پنج تن دیگر از برادران و خویشان سعادت شهادت حاصل نمودند - بادشاه حق گذار پس ماندهای جان باختگانرا نوازش فرموده محمّد مراد پسر چارساله صلاحیت خان را بمنصب بانصدي صد سوار و پسر امیر خان را که بغایت خورده سال بود نیز بمنصبی در خور حال سرفراز فرمودند - و حضرت خلافت مرتبت بر حسن خدمت و جوانی صلاحیت خان ناسف بسیار خورده هرچند باعث این جرأت برای وقوع این کار تفحص نمودند جز دوام تفرّول مسکرات و مالیخولیای سودای زاید مرض دیگر بظهور نه پیوست - و آنچه در زبانهای مردم بود اینست که سرحد جاگیر امر سنگه که ناگور بود و بینکانیز وطن راو کرن بهم پیوسته است میان نوکران امر سنگه که در درگاه بود و راو کرن که تعینات دکن بود معامله از گفتگو گذشته بمکاربه کشید - و جمعی از نوکران کارآمدنی امر سنگه درین جنگ مقتول گردیدند - چون این معنی بر طبعش بسیار گران آمد بنوکران باقی مانده نوشت که مردم فراوان فراهم آورده بجنگ نوکران راو کرن رفته تلافی گذشته نمایند - راو کرن بصلاحیت خان این حقیقت نگاشته برای تحقیق حق و باطل التماس امین نمود - خان مذکور این معامله را بعرض اقدس رسانیده امینی متدین برای تشخیص حدود طرفین تعیین نمود - و درز نیست که امر سنگه این معنی را بر حمایت صلاحیت خان حمل نموده برین عمل شنیع جرأت نمود *

آغاز سال خجسته فال هژدهم از جلوس همایون حضرت صاحبقرانی

الله العمد و المفت که سال هفدهم جلوس مبارک که مشتمل بر بعض مکاره بود باتمام پیوسته سال فرخنده فال هژدهم جلوس میمنت مانوس که چون سرپای روزگار این دولت ابد مدت مستجمع سعادات ابدی بر منبع برکت سرمدیست و آفت عین الکمال بدان مرساد روز جمعه غرة جمادی الثانی سنه یک هزار و پنجاه و چهار شروع شده ابواب فرحت و شادمانی بر روی روزگار مفتوح ساخت - دینولا اصالت خان بانعام خلعت و خدمت میر بخشی گری از انتقال صلابت خان مرحوم و خلیل الله خان باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و بخشگیری دوم از تغیر اصالت خان و گوپال سنگه ولد راجه منورپ از اصل و اضافه بمنصب هزار و سوار عزت امتیاز یافتند - مراد کام ندیره میرزا رستم صفوی از تغیر خلیل الله خان قوش بیگی گشت و ارجن ولد راجه بیتهداس از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصد سوار فوازش یافت *

چهاردهم بادشاه دین و دنیا پناه از منزل شاهزاده بلند اقبال بدولت خانه قلعه تشریف آورده بهمن یار ولد آصف خان را بمنصب هزار و پانصدی دو بیست سوار و ابوالبقا برادر زاده عبد الله خان را بخطاب افتخار خان و خدمت تورک و عصای مریع از انتقال میر خان سر بلند فرمودند - بیست و سوم احمد خان نیازی بمنصب پانصد دو هزار و پانصد سوار و میر شمس فوجدار پتن هر دو عظامی نقاره سر بلند می یافتند - بیست و پنجم از واقعه سوده ملتان بمساح جاه و جلال رسید که بر مبارک خان

روبیله فوجدار دیبالپور خانه فرود آمده اورا آنجهانی ساخت - درینولا
حسن بیگ رفیع تخلص منشی نذر محمد خان از بلخ آمده بخلعت
و انعام سه هزار روپیه نقد سرافرازی یافته داخل بندگان درگاه والا شد - الله
و بریدی خان بصوبه داری ایلچپور که حاکم نشین برارست و بتیولداری از
مضافات آن و منصب پنجهزاری پنجهزار سوار امتیاز یافت - گوردشن
راتهور که از راجپوتان مقرری کار کرده راجه گی سنگه است بحرارست قلعه
آسیر سر بلند گردید *

ولادت با سعادت سلطان سپهر شکوه

چمن طراز کائنات شب پنجشنبه یازدهم شعبان سنه یک هزار و پنجاه
و چهار حرم سرای دولت و اقبال شاهزاده کلان را از یمن مقدم نخل نوخیز
دولت نامدار و تازه نهال سلطنت پایدار که از بطن صبیغه رضیه سلطان پروریز
بوجود آمده بود فروغ پیرای افروز جاوید ساخت - و آواز کوس شادمانی
در گنبد دوار پیچیده زمین و زمان را پیرویه ارایش تازه داد - آن گرامی
اختر سمانی دولت و بهروزی برسم معهود هزار مهر نذر گذرانیده التماس
نام نمودند - بندگان اعلیٰ حضرت آن گلدسته بوستان خلافت را بسپهر شکوه
موسوم فرموده در لک روپیه بجهت انعقاد محفل طوبی تولد آن فرخنده
لقا بشاهزاده کامگار مکرمت نمودند *

چون بجهت بعض مصالح ملکی حکم طلب بنام خان دوران بهادر
شرف صدور یافته بود شانزدهم فرمان قدر توانان بنام راجه جی سنگه زینت
صدور یافت که از وطن بدکن رفته تا وصول خاندوران بهادر از آن ملک با خبر
باشد - بیستم دولت خان ولد الفت خان بتیولداری ناگور شتافته مرخص

شد - شش زنجیر نیل که شایسته خان از آله آباد فرستاده بود از نظر اشرف گذشت - بیست و یکم میرزا ابراهیم صفدر خانی که یک لک روپیه از سرکار والا بمستحقان حرمین شریفین داده مراجعت نموده بود شرف زمین بوس والا دریافت - چون بمسامع جاه و جلال رسیده بود که نذر محمد خان وقت روانه شدن امام قلی خان بزیارت حرمین شریفین طریقه ناجوانمردی مسلوک داشته هرچه خان مذکور زاد و راحله آن مسافرت نموده بود جملگی را متصرف شده آن والا مکان را در کمال بی سرانجامی روانه آذصبوب صواب نمود لاجرم آن خدیو جهان از راه فضل و احسان بمیرزا ابراهیم حکم فرموده بودند که یک لک روپیه بخان مذکور برساند - چون خان مذکور قبل از وصول مومنی الیه در مدینه منوره برحمت حق واصل گشته بود مومنی الیه از جمله مبلغ مذکور یک دانه مروارید امروزی بوزن چهل و سه سرخ از علی پاشا حاکم لکسا که بیابری طالع بمجاورت حرمین شریفین بهره اندوز سعادت است بمبلغ سی هزار روپیه و نیز چند اسب خریده بود از نظر اشرف گذرانیده پسند خاطر مشکل پسند افتاده داخل سالک مروارید سرپیچ خاصه که در ایام جشن بر سر خورشید افسر می بندند گردانیدند - و آن سرپیچ عذیم الظیر که تماشای هوش رهایی آن قرار از خاطر و شکیب از دل می بود مشتمل است بر پنچ قطعه لعل و بیست و پنج دانه مروارید که در آب و تاب و سفک و رنگ و صافی و شفافی نظیر آن بذایر ندرت وجود در زیر چرخ فیروزه فام کبود بنظر گوهر ساز بکسر و اکسیر پرور کان یعنی آفتاب جهانتاب و سحاب سیراب در نیامده - لعل میانگی اگرچه در قبول قیمت چون لعل نوشنشد تریان دندان به فارسی نمی گذارد و بحسب قدر و مقدار به بالا نشینی افسر مهر انور تن در نمی دهد اما بتقویم قیمت سنگان آن گرانمایه گوهر بی بها که دوازده

تاذک وزن دارد در لک رویه قرار یافته - جواهر شناسان خداوند نظر جواهر کامل عیار آنرا قرار میدهند که بچهار صفت موصوف بود اول سرخیش مایل به سیاهی بود نه بشکل شفتالو که آنرا سیررنگ نامند و این کمرنگ - دوم بیجرم و شفاف - سوم خوش اندام - چهارم کلان - این گرانمایه لعل که در رنگینی و درخشانی آب و تاب آفتاب بیتاب نمود هر چهار صفت دارد - و قیمت تمامی آن سربچ که از غیرت صفای لون و رشک طراوت آب جوهرش اشک قرۃ العین عدن و جگر گوشه یمن جگری گردیده و از حیرت جلا و شادابییش رودبار خون از دل یاقوت زمانی روانی پذیرفته باعتبار گفتگو چهارده لک رویه است - و وزای آن دو تسبیح یک صد و بیست و پنج دانگه مروارید بسیار قیمت کمیاب در نهایت ندرت و نفاست بد آنگونه است که بحسرت آبداری و درخشندگی و تابناکی آن سیلاب سرشک لاله گون از دیده گوه‌ر شاهوار زمانی بسیلان در آمده و مردم دیده و ز وقت دیدن آن سلک انجم افروز طوفان چهار موجه خورده از حیرت بجای خود مانند نوک کلک جواهر سلک در وصف لالی شادابش همانا نقشی بر آب می نگارد بیست لک رویه ارزش دارد - و وزن هر یکی از دانهایی مروارید سی و دورتی است و سوای آن تسبیحی است شگفت افزا مشتمل بر پنج لعل و سی مروارید که قیمت آن هشت لک رویه است - مجمالاً جواهر خاصه که درون و بیرون است سوای آنچه بشاهزادهای والا گهر و مردم محل مرحمت شده که بقدر دو کرور رویه باشد پنج کرور رویه قیمت آنست - از آنجمله جواهر که اغلب اوقات از تزئین آنحضرت زینت پذیر می گردد دو کرور رویه قیمت دارد و سه کرور رویه را بیرون تکویدل تعویلداران می باشد *

گذارش جشن صحت ملکه ملکی صفات بادشاهزاده جهان و جهانیان بیگم صاحب

لله الحمد و المنة که باطف قدیم حکیم علی الاطلاق و انواع مراسم
شفا بخش رنجوران آفاق صحت کامل و شفای عاجل نصیب ملکه روزگار
برکت لیل و نهار سرافراز معصومات جهان ممتاز نسوان دوران صغیه و فیه
صفات سعیده حمیده سمات بادشاهزاده عالم و عالمیان بیگم صاحب گشته
مومیلی الطاف عمیم آنحضرت بر جراحت منتظران مژده صحت نهاد -
و شاهد حصول مراد بروفق اراده از خلوت گاه بطون در پیشگاه ظهور جلوه
نموده ابواب مسرت و شادمانی بچهره روزگار کشاد - و فراغ خاطرها از فروغ
شگفتگی جهان و جهانیان را در پیرایه سور و سر در گرفته صفحه روی
زمین چون روی دل صاحبان کشاده پیشانی گردید - و بساط شادکامی
و خوشدلی بکام خواطر موافقان زینت پیرای صحن دولت گشت - باده
بینمی و هوای خرمی نشاء صفا بدماغ عالم و عالمیان بخشید - مچما ارم
آئین محفلی در منزل برکت محفل تزیین یافت که نظاره آرایش آن
حیرت افزای نظارگیان شد - و اصناف نوادر و اقمشه هر دیار روپوش وجوه
در و دیوار گشته برنگ گلبدان زمین و زمان را بشگفتگی در آورده رشک
افزای زینت پیشطاق این فیلولفری رواق ساخت - درین روز مسرت افروز
گیتی خدیو گیهان پیرای مانند خورشید جهان آرا بر اورنگ مرصع که سریر
خسروانی و تخت کیانی ملوک عجم بیایه نردبان آن هم نتواند شد
جلوس کامرانی فرموده بشکر این عطیه عظمی دست حق پرست به
بخشش و بخشایش بر کشودند - و خواص و عوام از الطاف خاص و انعام

عام آن شایسته مرتبهٔ بادشاهی خود را بغیر مراتب مدعیات رسانیده داد جمعیت و کامرانی دادند - شاهزاده‌های والا مقدار و امرای نامدار ادای مراسم مبارکبادی بجا آورده وظایف دعا و ثنا بتقدیم رسانیدند و صلحا و فقرا دست بفاتحهٔ خیر و دعوات مزید عمر و دولت بر آورده استدعای حصول مطالب اشرف از درگاه مجیب الدعوات مسألت نمودند - و صدای شادیانهٔ شادی و نوای کوس مبارکباد بلند آوازه گشت و کوچک و بزرگ در صدد راست نمودن ساز طرب پردازي در آمدند - و سازندها و گوینده‌های هفت اقلیم یکجا ساز خورمی کوک نموده صوفی فلک را بوجد و سماع در آوردند - * نظم *

دین روز نشاط آموز نوروز که شد مضمون جهان از بخت فیروز
نه تنها ساز عشرت شد نواساز که برگ عیش عالم شد خدا ساز
از پنجم شوال که آن قدسی سرشت صحت یافته از منزل خود که
بمشکوی دولت و اقبال پیوسته است بعد از هشت سال و هشت روز بیای
خود برای احراز سعادت کورنش رسیدند بادشاه دین پناه بعد از ادای لوازم
نیایش اقسام جواهر از لعل و یاقوت و مروارید و زمرد و زر سرخ و سفید
فئاد آن خاتون صفوتکده صفا نموده تا هشت روز دیگر که این جشن دلکشا
آرایش داشت هر روز بهمین دستور بر روی کار آمد - و مجموع هفتاد هزار
روپیه از وجه فئاد بشمار در آمده سوای این از روی کمال عنایت و توجه
خاطر که بدان بهین ثمرهٔ شجرهٔ خلافت عظمی دارند روز اول یکصد و سی
و نه دانهٔ مروارید ناسفته بقیمت پنج لک روپیه بجهت دست بند و روز
دوم سربندی که در آن یک قطعه الماس بزرگ باویزهٔ گوهر شاهوار منتظم
بود و یک لک روپیه قیمت داشت و در روزهای دیگر چهار لک روپیه را
مرصع آلات و ولایت بندر سورت که پنج لک روپیه حاصل دارد بطریق انعام

عنايت فرمودند - و درين هشت روز آنچه بديگر شاهزاده‌های والا تبار و بيگمهای عصمت دثار و امرای نامدار و خدمتگاران درون و بيرون از نقد و اجناس و فيل و اسب مرحمت شد قيمت آن ده لک روپيه و هرچه بصيغه تصدق بفقرا و مساکين از غره شهر ربيع الاول تا اين تاريخ رسیده بود دو لک روپيه بقلام آمده جهانی کامياب خواهش و مطالب دلخواه گرديد *

در ديوان بيرون نخست بشاهزاده محمد دارا شکوه خلعت خاصه با نادري طلا دوزي و سرپيچ یک لعل و دو دانگ مرواريد پيش بها و در لک روپيه نقد بعد آن بالتماس آن ملکه زمان کمال لطف و مهرباني و عنايت از روی قدرداني در حق بادشاهزاده عالم و عالميان محمد اورنگ زيب بهادر که بسبب گراني خاطر اشرف چندی عزلت گزين بودند، جايز داشته خلعت خاصه با نادري طلا دوزي و یک لعل و دو مرواريد پيش بها که بر سر مي بندند و منصب پانزده هزاروي ده هزار سوار از آنجمله شش هزار سوار دو اسبه سه اسبه بدستور سابق مرحمت فرمودند - و بهر کدام از بادشاهزاده‌های عالي مقدار محمد شجاع بهادر که در صوبه بنگاله و محمد مراد بخش که در ملتان بودند خلعت خاصه و نادري طلا دوزي و سرپيچ مریع بالماس و ياقوت ارسال يافت - و سليمان شکوه خلف شاهزاده کلان را جمدهر مریع با پهلکتاره و خلعت و محمد سلطان اولين فرزند بادشاهزاده محمد اورنگ زيب بهادر را بعطای خلعت و سرپيچ مریع سر بلند ساختند - سيد خانجهان و اعظم خان و اسلام خان و صدر الصدر سيد جلال و جعفر خان هر کدام بخلعت و اسب با زين طلا سرافرازي يافتند - راجه بيتهداس بخلعت و منصب پنج هزاروي سه هزار و پانصد سوار و اسب با زين مطلق و سعد الله خان بخلعت و منصب دو هزار و پانصدي شش صد سوار و فيروز خان خواجه سرا بخلعت و منصب

سه هزاری هزار و پانصد سوار و علم و زاهد خان کوکه بخلمت و جمدهر
 مریع و منصب دو هزاری هزار و پانصد سوار و فیل و علم و لهراسپ خان
 بخلمت و منصب دو هزاری هزار و پانصد سوار و مراد کام صفوی بخلمت
 و منصب هزار و پانصدی هزار سوار و حکیم داؤد بخلمت و منصب دو
 هزاری دريست سوار و اسپ با زين طلا و فیل و یک مهر پانصد تولگی
 و یک رویه بهمین دستور و یکه تاز خان بخلمت و منصب هزار و پانصدی
 هزار و پانصد سوار پانصد دو اسپه سه اسپه و کرم الله ولد علي مردان خان
 بهادر بمنصب هزاری هزار سوار و خلعت و روپسنگه راتهور بخلمت
 و منصب هزاری هفت صد سوار و سجانسنگه سپسودیه بخلمت و منصب
 هزاری پانصد سوار و قاضي محمد اسلم بخلمت و منصب هزاری پنججاه
 سوار و فراشخان بخلمت و منصب هزاری صد و پنججاه سوار از اصل
 و اضافه سرافراز گشته تارک افتخار بچرخ دوار رسانیدند و حکیم مومنا که
 سی هزار رویه سالیان داشت بخلمت و منصب هزاری ذات و پنججاه
 سوار و انعام پنجاهزار رویه و مسیح الزمان بخلمت و انعام ده هزار رویه
 و اضافه ده هزار رویه بسالیان پنججاه هزار و حکیم حاذق باضافه ده هزار رویه
 بسالیان چهل هزار رویه سرمایۀ افتخار و پیرایۀ اعتبار یافتند و هزار خلعت
 به بندهای دیگر و مبالغی گرانمند بکلجی محمد جان قدسی و دیگر
 شعرای پای تخت و گویندها و سازندها و نوازندها مرحمت گشته همه
 مردم از انواع عنایت صوري و معنوي برخورداري یافتند - چون شرح
 و بسط انواع زیب و زینت و فرط بخشش و بخشایش این بزم نو آیین که
 بعد از جشن جلوس مبارک چنین انجمنی فیض طراز دیگر بنظر در نیامده
 از اندازه و دایرۀ امکان بیرون و از ظرف احاطۀ تقریر و تحریر افزونست ختم
 سخن بدعا می نماید که پیوسته جمعیت و خورمی نصیب بادشاه عالم

پناه که باعث آرام زمین و زمان است بوده شادکامی و نشاط این دودمان رفیع الشان تا قیام قیامت مقرون باستقامت و موصوف باستقامت باشد *

چون نذر محمد خان والی بلخ و بدخشان کهمرد و مضافات آنرا که بتیول یلمکتوش مقرر بود بی سببی ازو تغیر نموده بسببکان قلی پسر خویش داد و تردی علی قطغا اتالیق او را بضبط و حکومت آن معین گردانید تردی علی از نظر کوتاه و خرد تباه برآن شد که اختی هزارجات نواحی قندهار و کابل را که بعدود کهمرد نزدیک اذ غارت نماید - نخست بر احشام بلوچان زمین داور تاخت آورد و در اثنای مراجعت برخی از الوس هزاره سنگ باره را که بر ساحل دریای هیرمند اقامت دارند تاراج نمود و بیست گروهی بامیان باراده آنکه قابویافته دستی بتوابع آن نیز رساند توقف گزید - علی مردان خان بعد از آگهی خلیل بیگ تهانه دار غور بند و اسحق بیگ بخشعی صوبه کابل را با جمعی از منصبداران و احدیان و فرهاد غلام خود با گروهی از تابینان خویش بیست و یکم شعبان بنمایش تردی علی فرستاد - اینها بسرعت تمام ره نوردی نموده صبح بیست و ششم شعبان بمعسکر اوزبکیه رسیدند - تردی علی بعد از اندک تلاش عنان اختیار از دست داده بر اسب بی زین باعوان و انصار خاک فرار بر فرق روزگار خود بیخست و از همراهان او یک صد و شصت کس مقتول و نوزده کس که از آن چندی خویشان او بودند ماسور گشتند - و زنش و تمامی اسباب بدست آمد و فراوان اسب و شتر و گوسفند غنیمت شیران بیشه و غا شد و مؤده این فتح در ایام جشنی بعرض مقدس رسید *

هفدهم شوال عبد الله خان بهادر فیروز جنگ که سال عمرش از هفتاد گذشته بود بساط زندگانی در نوردیده روانه عالم بقا گردید - چون بادشاه

جهان پناه مدت زیاده بجهت کوفت بیگم صاحب اصلاً توجه بسیر و شکا
نموده بلکه از قلعه بیرون تشریف نفرموده بودند درینولا که از صحت ذات
قدسی صفات آن ملکه حمیده سمات خاطر اشرف رو به جمعیت آورد
بیستم شوال همعنان دولت و اقبال متوجه موضع باری گشته در عرض پنجه
روز بدان میدگاه رسیده در عرض سه روز پنجاه نیله گاؤ و آهوی فراوان شکا
فموده بصوب مستقر الخلافت مراجعت فرمودند - و دوازدهم شهر ذی قعدة
رای سنگه پسر راو امر سنگه از وطن آمده شرف ملازمت والا اندوخت -
چون در درگاه سبکداری پسر بچرم پدر مواخذ نیست بنابر آن بمقتضای
مرحمت نامتذاهی که چون مواحم آلهی سمت عموم دارد تصصیرات
پدرش را بنظر مکرمت اثر در نیلورده اوزا بمنصب یک هزاره هفت صد
سوار سرافراز فرمودند - چهاردهم ب رنگ خورشید خاری دولتخانه زین زرین را
شرفخانه جلوس نموده فضای بوستان سرای بادشاهزاده بلند اقبال را از
حضور اقدس رشک پیشگاه فلک چهارم و غیرت بارگاه سپهر اطلس ساختند -
و در وجه رونمایی شاهزاده سپهر شکوة تسبیح مروارید ثمین با پنج قطعه لعل
گوان ارز مرحمت فرمودند - و از جمله نثار و پا افداز بادشاهزاده بلند
اقبال متاع یکا لک روپیه قبول فرمودند - و آن عالی مقدار بفرمان خدیو
کامران باسلام خان خلعت با چار قب و بصدر الصدور سید جلال و جعفر
خان و راجه بیتهداس خلعت با فرجی و بچهل نفر دیگر از اعیان دولت
خلعت داده ما بقی را بعنایت ارگچه و پان خورسند فرمودند - بیست
و دوم شهر مذکور علی مردان خان امیر الامرا بحکم ارفع و اعلی از کابل
آمده ملازمت نمود و نوزده نفر از خویشان و همراهیان تردی علی قطغا را
که بقید اسیری در آمده بودند بنظر اقدس در آورد - بسید خانجهان حواله
شدند که در گوالیار نگهدارد *

گرامی جشن وزن شمسی

روز دوشنبه بیست و چهارم شهر ذی قعدة سنه هزار و پنجاه و چهار هجری مطابق چهارم بهمن ماه الهی انجمن جشن شروع سال پنجاه و چهارم از عمر ابد قرین آرایش یافته هنگامه سور و سرور جهان و جهانیان مسجد رونق پذیرفت - و آئین داد و دهش و ضوابط بخشش و بخشایش زیب تازه یافته مطلبی نماند که بحصول نه پیوست - چون بادشاهزاده جهان و جهانیان بیگم صاحب متکفل سرانجام مواد این جشن سعادت آئین شده بودند بمقام سرانجام مصالح و لوازم آن در آمده در کمال دلپسندی و نظر فریبی با نهایت تکلف و تصنع صورت اتمام دادند - و جواهر و مریع آلات به قیمت یک لک روپیه از نظر انور گذرانیده بصد کس از نوئییان نامدار خلعت مرحمت فرمودند - سعد الله خان باضافه پانصد ذات بمنصب سه هزار و شش صد سوار و زبردست خان بمنصب دو هزار و هزار سوار و بهرام خان نبیره خان اعظم کولناش بمنصب هزار و نهصد سوار و خلیل بیگ تپانه دار ضحاک و بامیان بمنصب هزار و هشت صد سوار و شافی ولد سیف خان بمنصب هزار و سه صد و پنجاه سوار از اصل و اضافه سرافراز گشتند - و سید احمد سعید مفتی لشکر ظفر اثر را رخصت طواف حرمین شریفین داده بانعام چهار هزار روپیه کامیاب گردانیدند - از جمله پنج لک روپیه که بادشاه فلک دستگاه برای صحت بیگم صاحب نذر نموده بودند پنجاه هزار روپیه را متاع برای شریف مکه و همین قدر برای نیازمندان آن مکان و پنجاه هزار روپیه دیگر بمنزویان سکنه مدینه معظمه با تقدیمی مریع که بفرموده ملکه دوران بعد از حصول تقدیرستی ایشان تیار شده بود بامید آنکه در پیش روضه مقبره حضرت رسول صلی الله علیه و سلم افروخته آید مصحوب سید مشار الیه بد آنصوب موافق اقامت فرستادند *

نهضت موکب همایون بصوب دار السلطنت لاهور و از آنجا بجانب کشمیر

روز چهارشنبه بیست و ششم شهر ذی قعدة سال هژدهم جلوس مبارک موافق سال هزار و پنجاه و چهار هجری در ساعت سعادت طراز متوجه دار السلطنت لاهور گشته در مقام نور باری نزول اجلال ارزانی فرمودند و باقی خان را که از غلامان معتمد است بخدمت حراست قلعه دار الخلافه مباحی و مفتخر گردانیدند - روز دیگر بدوستان سرای و از آنجا بفتح پور تشریف برده از یک مقام روپاس را از ورود اشرف سعادت آموذ نمودند - سید خانجهان را حکم فرمودند که تا رسیدن شیخ فرید ولد قطب الدین خان که انتظام صوبه اکبر آباد بدو تفویض یافته بود بخواست آن پردازد و بعد از آن روانه درگاه آسمان جلا گردد - و رای کاسیداس را بخدمت دیوانی و آگاه خان را بخدمت فوجداری آنجا و رشید خان را بخدمت خلعت و اسب سواران نموده رخصت دکن فرمودند - چون قرار یافته بود که بعد از حصول صحت بیکم صاحب بزیارت مرقد مطهر قدوة الواصلین حضرت خواجه معین الدین رسیده عنان یکران عزیمت بصوب ممالک پنجاب معطوف سازند ازین جهت که بنابر حرکات متواتر جراحات ملتئم شده مسجد رو به جوشش آورده بود بادشاه حقایق آگاه بملاحظه آنکه مبادا از شدت حرارت هوا جراحات بیشتر بجوشش در آمده باز موجب عود عارضه نامولایم سابق شود رفتن اجمیر بروقت دیگر موقوف داشته از روپاس برای راست متوجه شدند - و بعد از وصول مترا قطع مراحل و طی منازل بآسایش و آرامش بکشتی مقرر شد چنانچه تا سهارنپور بهمین دستور طی مراحل قرار یافت - درین اثنا محمد علی فوجدار سرکار حصار همایون نام

فقیری بی سر و پا که بنارن شب محتاج بود بنظر اشرف گذرانید که این شخص در ادویه خصوصاً مرهمهای ملتئمه جراحات مهارت کلی دارد از آنجا که طالعش در کار سازی موافقت نمود مرهمش بمچرد بستن سودمند آمد - چنانکه در عرض سه روز تمامی جراحات رو به بهی آورد و بعد از هشت روز از استعمال مرهم در نواح دهلی مجدد صحت کامل و شفای عاجل از جوشش جراحات و غیره نصیب ملکه زمان و صاحب دران گشته باعث عشرت و جمعیت خاطر اشرف شد - و آن گدای بیغوا را که در مانده قوت روز بود بزر وزن نموده هم سنگش با خلعت و اسب و فیل و موضعی بطریق التمغا و مرصع آلات بجبهت تکلیف سر و گردن و دست مرحمت نموده از آز و تمنا در باقی عمر مستغنی ساختند - اگرچه جراحان مشهور از مسلمین و هندو و فرنگی که خود را هر یکی استاد بالغ فطرت می دانستند در شناخت گوناگون مرهم و دوا حتی المقدور تقصیر نمودند اما چون قوت طالع عارف و هامون بدرجه کمال بود داروی هیچ کدام اثری بجا نیاورد چنانچه مرهم این دو نفر سودمند و مفید آمده قرعه دولت و اقبال جاوید بر نام ایشان انداخت *

بیست و سوم خاقان کشورستان در نزدیکی قلعه شاهجهان آباد که درینولا بنا یافته بود نزول اجلال ارزانی داشته بتماشای عمارات آن تشریف بردند و پنجهزار روپیه به عمله و فعله آن انعام فرموده طرحهای غریب بوضع و هددسه بدیع که بخاطر بدایع آفرین رسیده بود و در طرح مهندسان تصرفات شایان بجا نموده بمکرمات خان تلقین فرمودند - بیست و پنجم اردوی گپهان پوری را مصحوب اسلام خان برآه است روانه ساختند و با چند از مخصوصان رکاب سعادت اعتصام بصوب شکارگاه پالم نهضت فرمودند - بیست و نهم ازین منزل کوشه اکیلل دولت و بدیعیاری

بادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر را بعنایت خلعت خاصه با نادری و دو اسب با ساز و زین طلائی میژاکار و فیل با ماده فیل با یراق فقره و محمد سلطان و محمد معظم پسران آن سرافراز مکارم دولت و اقبال را بانعام دو فیل مفتخر و مختص ساخته بتغویض مملکت گجرات رخصت فرمودند - و از جمله پیشکش امیر الامرا علی مردان خان متاع یک لک روپیه بدرجه قبول رسید - موسی الیه را بعطای خلعت خاصه با نادری و شمشیر مرصع و دو اسب با ساز طلا برنواخته رخصت کابل نمودند - و عبد الرحمن ولد رکن الدین روهیله را از تعیناتیان دکن بمنصب یک هزار و پانصدی یک هزار و پانصد سوار سربلند ساختند - و در عرض چهار روز در این مقام پنجاه و دو نیله گاز و سه قلاده شیر و فروان آهو به تفنگ خاص بان شکار نموده از راه راست باردوی گیهای پوی ملحق گشتند - حسین بیگ خویش امیر الامرا بخدمت توزک و عطای خلعت و عصای مرصع و اضافه منصب و جانباز خان از انتقال جان سپار خان برادرزاده نقیب خان که درینولا در گذشته بود بفوجداری مفسدور و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار سوافرازی یافتند - هژدهم دولتخانه سهرند از سیامن فزول اقدس علو مکان و سمو مکانت سپهر یافت - چون بادشاهزاده جهان و جهانیار بیگم صاحب دوم بار غسل صحت نموده بودند سه روز مقام فرموده هزار مهر و پنجاهزار روپیه به محتاجان این مکان مرحمت فرمودند *

جشن نوروز جهان افروز

روز دوشنبه بیست و یکم محرم الحرام سنه هزار و پنجاه و پنج هجری والی ولایت عالم علوی یعنی نیر اعظم و نور بخش عیون اعیان عالم پرتو التفات کلی بر ساحت احوال سایر جزئیات گیتی گسترده روی

زمین را به بساط انبساط پیراست - خدایگان بحر و بر انجمن جشن نوروزی را که از نوادر کانی و بکری از در و گوهر و سیم و زر زینت گرفته بود بنور حضور فروغ دیگر بخشیده از جلوس مبارک سریر گوهر نگار را با سریر فیروزه گون سپهر هم پایه ساختند - درین روز فرخنده پیشکش صفدر خان که از قلندهار آمده بسبب شدت بیماری سعادت ملازمت لازم البرکت نتوانست یافت اقمشه ایران و سی و چهار اسپ عراقی بنظر انور در آمد - بیست و دوم از شهر مذکور کوچ کرده غرّه صفر در سرای امانت خان قلیچ خان صوبه دار لاهور شرف اندوز ملازمت اشرف گشت - چون خاطر قدسی متأثر بتماشای گلهای پنج و ریاحین و سبزه زار کشمیر بغایت راغب و متوجه بود مقرر شد که بدولتخانه دار السلطنت نزول نه فرماید - دوم ماه مذکور باغ فیض بخش و فرح بخش از پرتو نزول اشرف و برکت قدم مبارک داغ رشک بر دل سربستان ارم گذاشت - روز دیگر بسیر منازل دولتخانه والا و تماشای عماراتی که سراسر از سنگ مرمر مشرف بر دریای لاهور درینولا اساس یافته بود تشریف فرموده بعضی تصرفات که بخاطر دقیقه رس پرتو انداخته بود خاطر نشان متصدیان آنجا نموده معاودت بدیاف فرمودند - چون صوبه داری پنجاب بقلیچ خان متعلق بود فوجداری داس کوه کانگره به خنجر خان خواهرزاده خان مذکور و قلعداری دار السلطنت به مهیش داس راتهور مرحمت فرمودند - محمد قاسم نبیره قاسم خان میر بحر از اصل و اضافه بمنصب هزاره پانصد سوار و خدمت داری توپخانه و کوتوالی لشکر ظفر اثر که به میر آتش تعلق دارد مفتخر و مبالغی گشت - ششم صفر همعنان دولت و اقبال از باغ متوجه نشید - شده دهم که روز شرف موافق نوزدهم فروردی ماه بود نزدیک امر آباد خان دوران بهادر از دکن آمده پذیرای سعادت زمین دوس درگاه عالم پناه

گردید - از پیشگاه فضل و احسان پیشکش روز جمعه تا یک سال بحکیم
 داود مرحمت فرمودند - چون وقت رخصت امیر الامرا از اکبر آباد ارشاد
 فرموده بودند که بمجرد رسیدن کابل گام همت فرا پیش نهاده مطابق قابری
 وقت هر قدر از مملکت بدخشانان تواند بتصرف در آورد و اگر نتواند از
 عهدۀ این خدمت بر آید پس تهیه اسباب مهم مذکور و سرانجام مواد
 عزیمت آنصوب مهیا داشته باشد که بمجرد ورود موکب اقبال بکابل یکی از
 بادشاهزادهای والا گهر را با جمعیت نمایان که شایان این کار باشد به تسخیر
 بلخ و بدخشان رخصت نموده میشود - بنابر آن درین تاریخ سلاطه دودمان
 مغوت اصالت خان میر بخشی را بعنایت خلعت و شمشیر با یراق
 طلائی میناکار و اسب با ساز مطلق معزز ساخته با گروهی از منصبدار
 و احدی و برقدار رخصت کابل نموده حکم فرمودند که از چغتای دیگر
 الوس حوالی کابل و ثغور بدخشان جوانان کار طلب را فراهم آورده هرکرا
 سزاوار منصب دادد باتفاق امیر الامرا تجویز منصب نموده باقی را
 در سلک احدیان مفسک سازد - و بصلاح و موافقت امیر الامرا راهی که
 دشوار گذار نباشد اختیار نموده جمعی سنگتراشان و نقاران و غیره عمله
 و فعله این کار را بجهت توسیع مضایق و تصفیه مزالق و بستن پلها تعیین
 نمایند که حتی المقدور سعی و وسعیه بتقدیم رسانند - و فرمان قضا جریان
 بامیر الامرا صادر شد که اگر امسال وقت یافته لشکر به بدخشان بکشد
 این معنی معروض دارد تا جمعی دیگر از تعیناتیان صوبه پنجاب و بهادر
 خان از جاگیر بکومک او معین گردند *

یازدهم حسین بیگ بجهت ساختن راه پنجوج و رفع برف کتل حیدر
 آباد رخصت شد - صف شکن خان بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار
 و فراشخان بمنصب هزار و دوست سوار و قزلباش خان قلعدار احمد نگه

بمنصب هزاري هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و مغل خان بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و اوزبک خان بمنصب دو هزاري دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و غیرت خان قلعدار فتح آباد عرف دهارور بمنصب دو هزاري دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و پرتیپي راج راتهور حارس قلعه دولت آباد بمنصب دو هزاري دو هزار سوار و دیانمت خان دیوان دکن بمنصب دو هزاري هفت صد سوار و امان بیگ حارس قلعدار قندهار دکن بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و حسام الدین بخشیی دکن بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار و خطاب خانى از اصل و اضافه سرمایۀ آبرو و عزت و افتخار اندوختند - چون خان دوران بهادر کشمیر را ندیده بود، بالتماس او حکم شد که بعد از تماشای سبزه و ریاحین و شگوفه و چشمه سار سلسبیل آثار این سرزمین ارم قرین و انتفاع از فواکه و اثمار رخصت دکن شود *

از واقعه لاهور بمسامع حقایق متجمع رسید که صفدر خان بمرغی که در قندهار برو طاري گشته بود برحمت حق پیوست - بیست و یکم از تهنه بسهرنگوت تشریف فرمودند - گل سرخی که مخصوص عقبه پنوج است در اثنای راه در کمال خوبی و پاکیزگی بنظر انور در آمده طبیعت مبارک را شگفته ساخت - روز دیگر قصبه پنوج مضروب خیام گودون احتشام گردید - بیست و پنجم از کتل حیدر آباد که جانب انحطاط آن نیم کوه راه برف آمده بود عبور فرمودند - اگرچه تا نیم کوه کوچه در برف بریده راهی بجهت عبور ساخته بودند اما بسبب کثرت گل و لای حضرت خلافت مغزلات تخت روان سوار از روی برف گذار راه که آنها کوفته و زینه بریده بودند گذاره شدند - اکثر ملتزمین رکاب سعادت پیاده این راه را طی کردند - بیست و هشتم در باره سواره نزول اجبال واقع شد - دین تاریم ظاهر خان

ناظم کشمیر با نواره بادشاهی و سایر تعیناتیان آنجا آمده ملازمت نمود -
 روز دیگر شهنشاہ فلک جلا با پرد گیان مشکوی دولت کشتی نشین شده
 قریب بشام نزدیک بخانه قاضی محمد قاسم بخشعی کشمیر رسیده شب
 در سفاین گذرانیدند - بامداد غره ربیع الاول موافق نهم اردی بهشت
 ساحت دولتیخانه سپهر نشانه از پرتو وارود مسعود بادشاه فرخنده مقدم
 مسیحا دم حسرت افزای بهشت برین گشت - موسم شگوفه و گل گذشته
 لاله و نافرمان و سوسن بآخر رسیده بود - چهارم ماه بتماشای ارغوان باغچه
 منزل آصف صفات مرحوم که بجهت بودن خان دوزان مقرر شده بود
 تشریف برده از تفرج آن معظوظ و مسرور گشتند - خان مذکور یک
 قطعه لعل گرانبها با دو مروارید که قیمت همگی یک روپیہ باشد بعنوان
 پیشکش گذرانید - و طالب کلیم که در کشمیر بنظم مآثر دولت ابد طراز
 می پردازد قصیده در تهنیت مقدم مبارک بسمع اشرف رسانیده بانعام
 خلعت و درویشت اشرفی مہاشی گردید - چون رعایا و تمام مردم کشمیر از
 حسن سلوک ظفر خان راضی و شاکر بودند بادشاه حق پسند یک اک روپیہ
 بمطابقہ کہ بر نمہ او بود بخشیدند - دوازدهم ربیع الاول کہ روز ولادت سر تا سر
 سعادت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم و اصحابہ بود شب آن روز برکت افروز
 محفل میلاد بزیب و زینت تمام آذین پذیرفته برسم معہود ہر سالہ از روی
 تعظیم و احترام گروہی از صلحا و فضلا و حفاظ و خداوندان استحقاق بار عام
 یافتہ بانعام مبلغ دوازده ہزار روپیہ کامیاب گردیدند - بیست و دوم صفا پور
 بسوارچی کشتی از برکت قدوم و یمن مقدم مبارک مہبط صفا و نور ابدی
 گشت - ہنگام شب سرتا سر خیابان و ساحل تالاب صفا پور بافروزش چراغان
 چون بہر اخضر فلک بنور انجم چہرہ برافروختہ مسرت افروز خاطر اشرف
 گردید - روز دیگر براہ خشکی معاودت بدولت خانہ کشمیر نمودند *

جشن وزن قمری

نهم ربیع الثانی سال هزار و پنجاه و پنج جشن وزن قمری خاتمه سال پنجاه و پنجم و فاتحه سال پنجاه و ششم از سنین عمر ابد قرین خاقان داد گستر بدستور هر سال تزئین پذیرفته روی زمین دولتخانه والا از فرش زر کار زیور پوش گشته سقف و دیوارهایش به پیرایه زربفت و مخمل خطائی و چینی تزئین فردوس برین پذیرفت - و سال پنجاه و ششم بخریت و بهروزی شروع شده سایر مراسم و لوازم این روز از وظایف مقرر و اضافه مراتب و مناصب و آئین عیش و عشرت و داد و دهش به بهترین وجهی صورت بست - سالک مسالک توفیق ملا شاه بدخشی از مریدین خواص لجه حقیقت و نهنگ دریای طریقت میان میربدین رباعی ملهم گشته مورد تحسین و آفرین گشت *

* رباعی *

ای افضل بنده فضل فضل تو بود

فضلت خوش باد فضل فضل تو بود

چیزی که برابری تواند کردن

در پله میزان تو عدل تو بود

درین روز خجسته از سواران منصب بادشاهزاده مراد بخش دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه گردانیده آن والا گهر را بمنصب دوازده هزاری نه هزار سوار پنجهزار دو اسبه سه اسبه معزز ساختند - صدر الصدور سید جلال باضافه هزاری ذات بمنصب پنجهزاری هزار سوار و سعد الله خان باضافه پانصدی دو یست سوار بمنصب سه هزار و پانصدی هشت صد سوار و خلیل الله خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و دو هزار و پانصد سوار و جلال کاکر بمنصب دو هزار و پانصد سوار و کاکر خان بمنصب دو هزار و پانصد سوار

سوار و عاقل خان بمنصب دو هزارى هفت صد سوار و مبارک رو بمنصب هزارى دو صد سوار و عید الکافی نیز بهمین منصب و جامع کمالات صوری و معنوی ملا علاء الملک بمنصب هزارى صد سوار از اصل و اضافه و حکیم فتح الله که پنجاه روپیه یومیه داشت بمنصب نه صدی پنجاه سوار مقتدر و مهابه گشتند *

ابو الحسن سفیر عادل خان بدرگاه عالم پناه رسیده عرضداشت خان مذکور و پیشکش او از قسم مرصع آلات و نه اسپ عربی یکی با زین مرصع و فیل با ساز طلا و ماده فیل و طره مرصع با دو اسپ و یک فیل از جانب خود بنظر انور در آورده بانعام خلعت و پانزده هزار روپیه نقد سرافراز گشت - سید حسن حاجب قطب الملک نیز در همین تاریخ سعادت ملازمت دریافته عرضداشت و پیشکش از جواهر و مرصع آلات از نظر کیمیا اثر گذرانیده بانعام خلعت و چهار هزار روپیه نوازش پذیرفت - خان دوران بهادر دو فیل با ساز نقره و یک ماده فیل که قطب الملک مصحوب ایلچی مذکور برای او فرستاده بود با چهار هزار پارچه از نفایس دکن و مالوه بعنوان پیشکش گذرانیده بمرحمت خلعت و جمدهر خاصه با پهلوتاره و دو اسپ با ساز و زین طلا و مغنخان ولد زین خان کوکه بعطای خلعت و نقاره بلند آوازه گشته همراة خان مذکور رخصت دکن گردید و زاهد خان بمرحمت خلعت و خدمت قوش بیگی عز افتخار اندوخت *

چون عرضداشت امیر الامرا علی مردان خان مشتملبر التماس کوهک برای تسخیر بدخشان از کابل بدرگاه عالم پناه رسید بیست و نه ماه راجه جگت سنگه را بعفایت خلعت و شمشیر یاق طلا میفکار و اسپ با زین نقره سربلند گردانیده رخصت کابل نمودند - و فرمان شد که بهادر خان از جاگیر و قلیع خان و نجابت خان و راجه رای سنگه و راجه بهار

سنگه و مادهو سنگه و میرزا خان نبیرا خانخانان عبد الرحیم و نظر بهادر
خویشگی با پسران و سرانداز خان و شمس الدین ولد مختار خان و جمعی
دیگر از منصبداران و هزار سوار برق انداز و در هزار پیاده تغلجی از
دار السلطنت لاهور به کابل رفته بصلاح دید امیر الامرا کار سر کرده از اندیشه
و صوابدید او در نگذردند و راجه رای سنگه مبلغ بیست لک روپیه برای
تغذوایه بندها که نقد می یافتند بکابل رساند - غرض جمادی الاولی صوبه
اله آباد و قلعه رهناس و حصار چناب بگرامی اختر سملی دولت و بهروزی
محمد دارا شکوه مرحمت نموده بمنصب آن بلند اقبال را از اصل و اضافه
بیست هزاری ذات و ده هزار سوار دو اسپه سه اسپه مقرر فرمودند - و باقی
بیگ ملازم آن والا گهر بمنصب هزاری دو صد سوار سرفرازی یافته بنظم
صوبه اله آباد و غیره تعیین شد - شایسته خان صوبه دار اله آباد از تغیر سردار
خان بضبط مالوه دستوری یافت و سردار خان به تیولدارای دهامونی
و چورا گده نوازش یافت *

چون اعظم خان بسبب کبر سن از عهد ضبط و ربط متها و مهابان
و نواحی آن نه در جاگیرش تغذوایه بود بواقعی نتوانست بر آمد
فوجداری متها نیز بعده مکومت خان قرار یافته بمنصبش از اصل و اضافه
چهار هزاری ذات و چهار هزار سوار دو اسپه سه اسپه قرار یافت و باعظم خان
حکم شد که با پسران بحضور اشرف بیاید - میرزا نوذر صفوی نبیرا میرزا
مظفر باضافه شش صد سوار بمنصب دو هزاری دو هزار سوار سر بلندی
یافت - درین روز از واقعه دار السلطنت لاهور بعرض مقدس رسید که چون
سردار ارادت کیش حقیقت شعار بی زور و رنگ خاندوران بهادر نصرت
جنگ از لاهور کوچ نموده دو کورتهی شهر منزل گزید برهنس بمسیری کشمیری
که خان معز الیه او را بشرف اسلام مشرف ساخته داخل خدمتگاران خود

نمرده بود آخرهای شب که خان مذکور تن باستراحت داده بود یکایک زخم کاری جمدهر بر شکم آن والا شان رسانیده خود نیز بقتل رسید - آن سردار کارگزار تمام روز باگهی گذرانیده از نقد و جنس هرچه در لاهور و اکبر آباد و مالوه داشت بهر یک از فرزندان و زنان حصه معین ساخته وصیت نامه تمام بخط خود بقلم آورد - و در آن درج ساخت که از جمله نقد و جنس این فدوی دیرین که به یمن بزدگی درگاه فراهم آورده بود مطابق وصیت به فرزندان معاف داشته تتمه در سرکار خاصه بگیرند - و چون وقت رحلت ازین جهان زود گزران در رسیده بود بعد از انقضای یک و نیم پیر از شب ششم جمادی الاولی برحمت حق پیوست - ازین رو که آن لایق العنایت مستحق الاحسان عقیدت کیش در هر باب از جمله بزدگان درگاه در پیش بود و سزاوار و شایان گوناگون عواطف نمایان گشته بضرب شمشیر و سعی تدبیر و زور بازو این مایه دولت بدست آورده بمحض استحقاق و شایستگی بمنصب هفت هزار و هفت هزار سوار از آنجمله پنج هزار دو اسبه سه اسبه که مجموع طلبش دوازده کرور دام از قرار دوازده ماهه سی لک روپیه می شود رسیده چنانچه باید و شاید در جمیع امور استعداد حق گذاری اذینخته بود بهمه جهت مصدر ابواب جانفشانی و افعال شاق و مظهر انواع دولت خواهی در دفع اهل نفاق شده متصدی خدمات عمده و ترددات نمایان آمده لاجرم تاسف بسیار خوردند و مکرر بر زبان فیض ترجمان آوردند که کاشکی این چنین سردار کار گذار و بندگان عمده ارادت کیش حقیقت شعار در ترددات عمده و معرکه بزرگ مثل رزم ایران و جنگ توران مصدر کار سترگ کلان گشته بپایه شهادت می رسید تا سالهای دراز نام و نشان بر صفحه روزگار باقی بوده این همه حسرت و تاسف بخاطر قدسی متأثر راه نمی یافت - بهر تقدیر بادشاه حق گذار فرزندان او را مشمول نوازش

گردانیده بهر کدام زیاده از وصیت او مرحمت نموده همگی شصت لک روپیه در سرکار خلعه گرفتند - و سید محمد و سید محمود هر کدام از دو پسر کلان را بمنصب هزاری هزار سوار و عبد الغنی پسر خورد دوازده ساله را بمنصب پانصدی دو صد سوار سرافراز ساخته لوازم شفقت و دلجوئی زیاده از حد بجا آوردند - و بر اجه جی سنگه که هنگام طلب خان نصرت جنگ بحفظ و حراست دکن مامور گشته بود خلعت خاصه و فرمان والا فرستادند - بیستم پسر شاه آباد عرف ویرناک متوجه شده بعد از تماشای چشمه سار سلسبیل آثار که تعریف هیچ یک بتوصیف راست نمی آید بیست و نهم معاودت بکشمیر فرمودند •

آغاز سال نوزدهم جلوس مبارک

مقت و سپاس خدا را که سال هژدهم جلوس میمنت مانوس بفرخی و فیروزی بانجام رسید و روز سه شنبه غرة جمادی الثانی سنه هزار و پنجاه و پنج هجری موافق سوم امرداد سال نوزدهم شروع شد - ذی اعظم روی زمین ثانی صاحب قران بدولتخانه والی کشمیر نزول اجلال ارزانی فرمودند و سوم جمادی الثانی اسلام خان بعنایت خلعت خاصه و جمدهر مریع با پهلکناره و شمشیر مریع و صاحب صوبگی هر چهار صوبه دکن و اضافه هزاری ذات هزار سوار دو اسبه سه اسبه بمنصب شش هزاری شش هزار سوار از آنجمله پنج هزار دو اسبه سه اسبه و دو اسب با زین طلا و فیل با براق نقره و ماده فیل سوافرازی و سر بلندی بخشیده و خصصت آنصوب دادند - سیادت خان برادرش را بمنصب دو هزاری پانصد سوار و میرزا سلطان نبیره میرزا مظفر صغوی داماد خان مذکور را بمنصب هزاری چهار صد سوار و محمد اشرف پسر کلان را بمنصب سی هزاری نمودند •

سوار از اصل و اضافه مفتخر و مباهي نموده تعینات آنصوبه کردند - و میر شریف و میر صفی و دیگر پسرانش را باضافه بر نواختند - و سعد الله خان که در فنون علوم رسمي از سایر مردم دربار امتیاز تمام دارد بعنایت خلعت خاصه و دیوانی خالصه شریفه و تسوید مسودات فرامین و ترقیم معرفت خویش در تحت رساله بادشاهزاده بلند اقبال که در ظهر فرامین بخط خود مینگارند و اضافه پانصدی دو صد سوار از تغیر اسلام خان بمنصب چهار هزارى هزار سوار و عطای قلمدان مرصع چهار اعتبار برافروخت - و عاقل خان بتفویض خدمت خانسامانی از تغیر خان مذکور و ملا علاء الملک بعرض وقایع صوبجات از تغیر عاقل خان شوقی تخلص سرافزای پذیرفت - حسین بیگ خویش امیر الامرا بمنصب هزارى پانصد سوار و سید مظفر ولد سید شجاعت خان بمنصب هزارى پانصد سوار و میرزا حسین صفوی ولد میرزا رستم بمنصب سه هزارى دو هزار سوار از اصل و اضافه و جاگیردارى فتحپور بیانه و بهمین یار ولد آصف صفات بمنصب دو هزارى دویست سوار بر کام خاطر فیروز شدند *

نهم بسیر بیلاق کودی مرگ متوجه شده یازدهم بدان مکان نزهت فشان رسیده بنظاره سایر جزئیات آن پرداختند - با آنکه ریاحین آن سرزمین خاطر خواهه نشگفته بود چهل قسم گل بشمار در آمده بزبان حقیقت بیان گذشت که در ایام بادشاهزادگی بمراتب به ازین بنظر اشرف در آمده بود - و دوازدهم مراجعت بکشمیر فرموده شب بیستم از تماشای چراغانی که در بساتین دور دل و عمارت میان آن دوم بار بروی کار آمده بود قرین مسرت گردیدند - شانزدهم دیگر بار بسیر و تماشای یزابع کوثر آثار نهضت نموده بیستم صاحب آباد را بنزول اشرف رشک ارم گردانیدند و از تماشای عمارت دل کشایش که چون قصور فردوس برین از قصور معراست و شاه

نهرش که از مبداء باغ تا انتها بامتداد عمر دراز کشیده و همه جا آبشارهای
 دلآویز که بنچادر اشتها دارد سرشار عرض نهر گشته و اطراف و میان آن
 نوارهای دلآویز مانند دعا از سینه پاک بسوی آسمان روانست مسرت اندوز
 گشته از تفرج شب چراغانی که برابر فنیله آن شمع خاور چون چراغ روز
 بی نور می نمود بغایت فرحناک گردیدند - از آنجا که شیمه کریمه حضرت
 جهانبانی مقتضی نواختن بر افراخته های سوابق عنایات بی نهایت است
 پیوسته همت والا نهمت مصروف بر افراختن دستگرفته ای عواطف
 بیکرانست روز دیگر سعد الله خان بخدمت وزارت کل ممالک محروسه
 و عنایت خلعت خاصه و جمدهر مریع با پهلونکته و اضافه هزاره ذات
 و پانصد سوار از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاری ذات هزار و پانصد سوار
 سرافرازی جاوید پذیرفت - یادگار بیگ ولد زبردست خان بمنصب هزاره
 ذات و دو صد سوار از اصل و اضافه و داروغگی گرز داران منصبدار و احدی
 مفارقت اندوخت *

بندگان اعلی حضرت از همین منزل معاودت به کشمیر نموده بیست
 و سوم دولتیخانه را از فروغ مقدم اشرف نورانی گردانیدند - بیست و چهارم
 زاهد خان که بیماری صعب داشت و هر چند حکیم داؤد بقصد مبالغه
 نمود او را ضعیف نشد آنجهانی گشت - بادشاه بفرقه نواز بنابر رعایت
 خاطر بیگم صاحب بمنزل او تشریف برده حوری خانم انکه بیگم صاحب
 والدۀ او و پس ماندهای او را از ماتم بر آوردند و فیض الله پسر ده ساله
 او را بمنصب هزاره چار صد سوار بر نواختند - و سه پسر خورد او را
 بمنصب در خور نوازش فرمودند - سوم شعبان عرضداشت بادشاهزاده والا
 مقدار محمد شاه شجاع بهادر مشتمل بر خبر تواد پسر نیک اختر از بطن
 صبیۀ اوگر سیرین راجۀ کشتوار بدرگاه رسیده بهجت افزای خاطر فیض آثار

گردید - خدیو جهان آن نوباره بوستان دولت و اقبال را بسلطان بلند اختر نامور ساخته در باب مبارکباد در کلمه بخط خاص بقلم در آوردند *

بیان مجملی از احوال نذر محمد خان و سوانح آنجا

چون نذر محمد خان برادر امام قلی خان بر مجموع اموال و اسباب
ار متصرف شده بایالت توران پرداخت و بکمال استقلال با عبد العزیز
خان در بخارا بوده در آغاز بهار سنه هزار و پنجاه و دو هجری پدر و پسر با
سرداران لشکر از آنجا بقرشی رفته تا اواخر بهار در آنجا بشکار مشغول بودند
و اسفندیار خان حاکم خوارزم که با نذر محمد خان کمال دوستی داشت
و با ابو الغازی برادر خود عداوت داشت از جهان عزم سفر آخرت کرد
و پسران او بموجب وصیت پدر خطبه بنام نذر محمد خان خوانده بعد از
شش ماه آمده او را دیدند و حاکم طلبیدند خان مذکور طاهر بکول را با
جمعی بصوب اورگنچ تعین نمود و آن مملکت را بتصرف خود آورده
ابو الغازی را در آن دخل نداد - ازین جهت که امام قلی خان در ایام
فرمانروایی خود با اورنگیه نهایت سلوک خوش جایز داشته ضبط محصول
و بندوبست ساوراء الفهر بر آن قوم وا گذاشته محض باسم خانگی خورسند
بود نذر محمد خان بعد از آنکه با کمال استقلال و نهایت استقرار بر اورنگ
فرمانروایی آن دیار قرار یافت و مجاری کار و بار ملک و ملت بر نهی
استقامت جایی گردید از حساب شرکار شمار گرفته باز خواست عمل امام
قلی خان در میان آورد - همه رنجیده خاطر و رمیده دل گشته بتصورات بی
صورت بر آن آمدند که نذر محمد خان را با عبد العزیز خان از میان بردارند -
خان مذکور برین اراده مطلع گشته حسب اقتضای روزگار بذایر دفع کند

هر یکی را بجای تعیین نمود - سمرقند را با توابع به عبد العزیز خان داد و بیگ اوغلی کنکس را اتالیق و خسرو بیگ را دیوان بیگی او ساخته تاشکند را با مضافات به بهرام پسر سوم داد و باقی یوز را اتالیق او نمود و نظر بی اتالیق امام قلی خان را که در اوزبکیه اعتبار تمام داشت و او را سرخیل فتنه انگیزان میدانست بحکومت بلخ نامزد گردانید - درین هنگام بعضی از اهالی اندجان از تطاول لشکر قرغر به تظلم آمدند و حاکم طلب نمودند - چون از ملک اندجان منفعتی نبود مقرر ساخت که هر کرا خواهدد بحکومت برگزینند و عبد الرحمن دیوان بیگی را با لشکری بدفع سپاه قرغر فرستاد - و قرار داد که بتاشکند که سرحد ترکستانست شنافته جهانگیر قزاق را ببیند و دختر او را برای عبد العزیز خان خطبه نماید و ازو کمک گرفته بمالش گروه قرغر بشتابد - عبد الرحمن بعد از دیدن جهانگیر و خواستگاری دختر او بمدافع قرغر پرداخته قتل محمد سرگروه قرغر را بفریب و حيله بدست آورده کشت - و نذر محمد در آغاز فصل میوه به بلخ شنافته تابستان و برخی از موسم خزان در آنجا بسر برد - و در اثنای بر آمدن از بلخ قندز را که حاکم فشین بدخشان است بتخسرو پسر دوم داد - و که مرد را با توابع و لواحق و هزار حیات که از دیر باز با یانکانش تعلق داشت بی سابقه تقصیر تغییر نموده به سبغان قلی پسر چهارم داد و ترمی علی قطغان را اتالیق او نموده خود به بخارا شنافته زمستان در آنجا بسر برد و در رمضان عبد العزیز خان را از سمرقند نزد خود طلبیده بعد از عید مستوری محاربت داد - قتل محمد پسر پنجم را به بخارا گذاشته در ابتدای سال هزار و پنجاه و سوم باز بقصد شکار به بقرشی نهاد و سه ماه در آن سر زمین به تفریح پرداخت - درین اثنا جهانگیر قزاق نوشت که لشکر قلماق بر من تاخت آورده است و به تپه ترمی ترمی را از کوه است

و جماعتی از آن طایفه به تاشکند نیز رفته اند - نذر محمد خان بعد از آگاهی
 یلنگتوش را از بخارا طلب نموده با فوجی بمکاربه قلماق فرستاد - اتفاقاً
 پیش از رسیدن یلنگتوش عبد العزیز خان بقصد نبرد قلماق از سمرقند بدانجا
 رفته بود - اعیان قلماق بر قلت همراهان عبد العزیز خان واقف گشته
 خواستند که هر گاه تاشکند در آید دستگیر کنند - از آنجا که تدبیر موافق
 تقدیر نبود آرزوی اینان بر فراز روانی نیامد و یلنگتوش لختی از قلماق
 را که در آمدن سبقت نموده بودند از هم گذرانید - در خلال این حال
 عبد الرحمن که از مهم قرقر و پرداخته بود به یلنگتوش پیوست - لشکر قلماق
 بعد از اطلاع اجتماع نیروی مکاربه در خود نیافته رهگرای وادی فرار
 گردید - پس از آنکه لشکر از تاشکند برگشت نذر محمد خان از قرشی به
 بلخ رسیده گرما در بلخ گذرانیده اواسط خزان باز به بخارا رفت - چون پیش
 از رفتن بلخ شغفته بود که میان بهرام و باقی یوز اتالیق سازگاری نیست
 بهرام را نزد خود طلبیده خواست که دختر امام قلی خان را که در عهد خان
 مذکور باو نامزد شده بود بقید نکاح او در آورد - از آنجا که نذر محمد خان
 بر هیچ یکی از اوزبکان مثل عبد الرحمن دیوان بیکی که باستقلال تمام
 باین خدمت می پرداخت اعتماد نداشت اوزبکیه از تنگ چشمی
 و ناتوان بینی زبان پیغامی بر نذر محمد خان دراز کردند که نفع دولت او بر
 عبد الرحمن مقصور است و دیگرانرا از آن بهره نیست - و نذر محمد خان
 قبول اکثری در خالص ضبط نموده آنها را نقدی ساخت و اکثر مدد معاش
 و سیورغالات قدیمه را بلباس اسناد متهم ساخته خود متصرف شد - چون ایام
 دولتش بسر آمده و اقبالش رو بادبار داشت و خواست جذاب آهی برین
 تعلق پذیر شده بود که نوبت کار فرمائی بدیگری رسد لاجرم همگی
 خواجگان توران که خورد و بزرگ آنجا حلقه اعتقاد شان در گوش دارند

بسبب وقوع بعضی امور رنجیدند و ازین رو که هر جا چراگاهی بود برای دواب خود قرق نموده دیگرانرا رخصت نمی داد تمام احشام رمیده خاطر گشند - دیگر عبد العزیز خان هرچند بوسیله خواجگان معتبر و سرداران معمر التماس نمود که چنانچه امام قلی خان در بخارا سکونت اختیار نموده بلخ بشما وا گذاشته بود شما نیز بخارا را دار الخلافه ساخته بلخ بمن عطا کنید قبول نکرد چه نذر محمد خان چهل سال در بلخ گذرانیده اندرخته عمرش در آنجا بود و آب و هوای آنجا با طبعش سازگار لهذا دل کندن از آن مکان و نقل و تحویل نقد و جنس چندین ساله از بلخ به بخارا برور دشواری می کرد - ازین ممر عبد العزیز خان را بعدم قبول التماس رنجانیده و رعایت سران و سرداران لشکر بلخ را که مدتهای مدید در تقدیم مراتب عبودیت سر موی فرو گذاشت نموده توقع احسان و چشم نوازش داشتند اصلاً و قطعاً نموده و چشم از مروت و حق خدمت و حقیقت شناسی پوشیده و مراتب وفا و حق گذاری را پی سپر انداخته هر کدام که از روی خیرخواهی پنهانی از بداندیشان حرفی بار میگفت بافشلی آن او را در مردم شهرمسار و بی اعتبار میگردانید و نسبت بهرکه مظنه بد در خاطرش می بود بی مراسم حزم و لوازم آگاهی که رکن اعظم پادشاهیست و بی ملاحظه عواقب امور هرچند تقاضای وقت در اخفای آن باشد از تنگ ظریف بر روی کار می آورد - تا آنکه همه تورانیان از وضع ناپسندیده و گفتار و کردار نکوهیده او بتنگ آمده قرار دادند که عبد العزیز خان را که از رهگذر ندادن بلخ ازو رنجیده بود پیداشاهی بر دارند و یکبارگی سایر مردم و امرا اقتدا بدو نموده از روی مبالغه و تاکید علامات مخالفت بخان ظاهر ساختند - و باقی یوز را که به تاشکند بود بر آن آوردند که سر از اطاعت نذر محمد خان بر تابند - خان برین معنی آکبی یافتند عبد الرحمن دیوان

بیگی را باستمالت او به تاشکند فرستاد - باقی یوز از شنیدن این خبر
 متوهم شده در قلعه تاشکند متحصن شد و عبد الرحمن بنامه و پیغام او را
 مطمئن و ایمن ساخته بر آن آورد که با متعلقان و منتسبان نزد نذر محمد
 خان بروند و خود در تاشکند باشد - چون باقی یوز از قلعه بر آمده روانه شد
 بهر قلعه که می رسید حارسان او را در آنجا راه نداده نوشته عبد الرحمن درین
 باب باز مینمودند - موسی الیه متوهم شده و گفتگوی او را حمل بر مکر
 و تزویر نموده بقلعه خجند در آمد - و سنجار نام نبیره امام قلی خان را
 بخانی برداشته از قلعه قلاده اطاعت سر باز زد - و نذر محمد خان به عبد
 العزیز خان نوشت که باتفاق بیک اوغلی و تمام جمعیت خود از سمرقند
 بجهت استیصال باقی یوز روانه شده آنچه در تنبیه و تادیب او از دست
 بر آید دریغ ندارد - و عبد العزیز خان بیک اوغلی را پیشتر روانه ساخته از
 عقب خود بوه نوردهی در آمد - درین اثنا یلنگتوش و سیوفچ بی با
 کذاوران بلخ و بخارا که به کوهک او معین شده بودند بدو ملحق گشتند -
 عبد العزیز خان عبد الرحمن را به صوابدید یلنگتوش و جمعی دیگر که او را
 هوا خواة نذر محمد خان دانسته در انجام مطلب مشغول می دانستند از
 تاشکند طلب نموده در ظاهر برای آوردن خزانه بواسطه خرج خود
 و لشکریان نزد پدر به بخارا فرستاد - و در حقیقت مطمح نظرش دور ساختن
 او بود که شاید در رفتن بخارا و آوردن زر درنگی واقع شود - اتفاقاً او
 بسوءت هرچه تمام تر به بخارا رسید و شش لک خانی برای عبد العزیز
 خان و هفت لک بجهت لشکریان باستعجال تمام آورد - عبد العزیز خان
 یلنگتوش را پیشتر بخجند راهی ساخت که باندروز و موعظت باقی یوز
 را از نافرمانی باز داشته ره سپر انقیاد گرداند - پس از آنکه یلنگتوش
 بفواحی خجند آمده بباقی یوز پیغامها فرستاد او بنابر مصانعتی که با

یلنگتوش داشت پاسخ داد که از مدت آرزو داشتم که همچو اتالیق مردی در میان آمده در اصلاح حال جانبین کوشد اکنون که این خواهش سمت روانی یافته اگر تا دهنة تنگی لب آب خجند برسند ازین جانب پذیره شده در می یابم - یلنگتوش اگرچه برگزارد که من باوجود کبر سن هرگاه اینهمه راه نور دیده باشم او که حکم فرزند دارد بایستی این قدر راه پیش آمده مرا در می یافت - آخر یلنگتوش با بیک اوغلی تا دهنة تنگی لب آب مذکور که سرحد ولایت شاهرخیه است شتافته منتظر نشست - و کفش قلماق را که هوا خواه نذر محمد خان میدانست و در صدد دفع او بود به پیغام گزاری نزد باقی یوز فرستاد - باقی یوز او را بمجرک رسیدن دو زخم شمشیر زده از زین بزمین انداخت و با فوج خود بر آمده بر یلنگتوش و بیک اوغلی تاخت - اینان حال بدین منوال دیده خود را بمراکب رسانیدند و برو حمله آورده بستیز و آویز ساختگی از تنگی گذرانیدند - پس از شتافتن باقی یوز بقلعه کفش قلماق بدشوارچی تمام از دست او رهائی یافته خود را به یلنگتوش رسانید - عبد العزیز خان بعد از رسیدن این خبر بشکر پیش پیوسته بمحاصره خجند پرداخت و از هر جانب ملابرها ترتیب داده خواست که این مهم را حسب المرام بانجام رساند - درینوقت سران لشکر به عبد العزیز خان گفتند که بنابر مصلحت وقت از پای حصار برخاسته برگزار آب توقف باید کرد تا باقی یوز را بمخدمت بیاوریم - خان مذکور بنابر قرار داد آنها لاعلاج شده از آنجا برخاسته عقب آمد - درینوقت تمامی لشکر ماوراء النهر یکدل گشته از پیش باقی یوز و از عقب لشکرش او را بقید احاطه در آورده مومن بی و قزاق بی نام کسان را نزد عبد العزیز خان فرستاده پیغام دادند که ما بقدر فرمانبرداری نذر محمد خان و شما ایم لیکن تاب و طاقت تحکم و تفوق مردم

بلخ نداریم اگر سایر لشکر بلخ را با عبد الرحمن بی نزد نذر محمد خان روانه
 سازند و نذر محمد خان بدستور سابق در بلخ و ایشان مانفد امام قلی خان
 در بخارا بوده بفروانروائی توران پردازند باقی یوز را بخدمت می آریم
 بشرطی که از تقصیر او در گذرند و الا کار به پیکار خواهد کشید - عبد العزیز
 خان ازین معنی بر آشفته راضی بجدائی جمعی که همه وقت با نذر
 محمد خان بوده دقایق جانفشانی و سربازی باقصی درجات امکان رسانیده
 بودند نشده جواب داد که اکنونکه فرمانروائی ماوراء النهر بی مشارکت
 غیری بما باز گردیده باشد این مردم را از نتایج خدمت گذاری محروم
 داشتن از طریقه انصاف و مروت دور است - درین اثناء بلخیان ازین ماجرا
 آگاهی یافته معروضداشتند که چون ماوراء النهریان از تنگ چشمی و عناد
 میخواهند ما را از خدمت شما دور ساخته مهیج غبار فتنه و فساد گردند
 و اگر شما راضی برین معنی نشوید احتمال مضرت و بیم مقدمات دیگر
 هم بدست درین صورت اگر ما را زود رخصت دهید بهتر خواهد بود - عبد
 العزیز خان بفایده مصلحت وقت قبول این معنی نموده بانها گفته
 فرستاد - اوزبکان همه معروضداشتند که ما همه از مخالفت بموافقت
 گزائیده ایم و باقی یوز را درین دو سه روز بملازمت می آریم - یلنگتوش
 تا کنار اردو رفته او را استمالت نموده بحضور آورد - یلنگتوش تا بیرون
 معسکر شتافت و باقی یوز از یورت خویش آمد و هر دو بر پشت اسب
 بکمتر فاعله باهم سخن کردند و از همانجا بمقر خود برگشتند - عبد العزیز
 خان سبب نیامدن باقی یوز باز جست - یلنگتوش جواب داد که امروز
 ساعت نبود فردا بملازمت می آید - چون اواخر همان روز گروهی از عسکر
 بخارا از لشکرگاه خود برآمده بدهانه تنگی فرود آمدند عبد العزیز خان
 گفته فرستاد که باعث این حرکت چیست - گذارش نمودند که ظریف

بیگ دیوان بیگمیشی تاشکند بمدد شما آمده در شاهروخیه نشسته است
 و سیونچ بی و اوزبک خواجه و طایفه دیگر که سر راه بدست دارند نگاشته
 یلنگتوش که بار ارسال داشته بود مشتمل بر آنکه اگر بساحل آب خچند رسد
 بهم در علاج این کار بکوشیم گرفته اند ناگزیر سد راه نموده آمد مبادا بتحریر
 یلنگتوش رفتن شما بر روی کار آید - یلنگتوش پس از آگاهی به عبد العزیز
 خان گفت که غالباً این مردم از عهدی که بتازگی بسته بودند ندامت
 دارند اکنون بشکیبائی باید ساخت و اگر به نبرد گرایند رو نباید تافت -
 شب هنگام محمد علی خزانچی از آن مجلس بیرون آمده بلخیان را
 بر حقیقت حال آگاه گردانید و برگزارد که بهبود شما درین کار ست که
 امشب هر کدام باورق خود برسید تا از شرفته پڑوهان بجان امان یابید که
 فردا مفسدان با عبد العزیز خان هنگامه آرای پیکار خواهند شد در آنوقت
 رهائی شما صورت نخواهد بست - مردم بالغ همان شب از آنجا روانه
 گشته باورقهای خود که میان بخاریان داشتند در شدند - و جز یلنگتوش
 و عبد الرحمن و چار صد پانصد کس از وشاقان و غیر ایشان با عبد العزیز خان
 کسی نماند - بامدادان بخاریان به تاراج و غارت اردوی عبد العزیز خان
 پرداختند و بطرف عبد العزیز خان که با جمعی از خواجگان و وشاقان یک
 طرف ایستاده بود شروع در افداختن تیر نمودند - چنانچه از عتاب تیری
 بر پشت خان رسیده بسبب پوشیدن زره کارگر نیامد - عبد العزیز خان قوت
 پایداری نمودن در حوصله خود نیافته حسب التماس نظر ایشک آقا باشی
 امام قلی خان و فرهاد بیگ بصوب اقسو روان گردید - درین حال جمعی
 از یکه جوانان امام قلی خان با عبد الرحمن شروع در ستیز و آویز نموده
 گفتند که سبب این همه عذاب و فزاج درمیان ما و خان تولی تا ترا از
 میان برداشته غبار فتنه فرو نمپ نهانیم تسلیی ما نمی شود - عبد العزیز

خان او را بخود گرفته گفت که اول مرا بقتل رسانید بعد از آن او را - خسرو بیگ و فرهاد بیگ چون دیدند که اگر مضرتی به عبد الرحمن برسد نذر محمد خان پدر آنها را که در بلخ است بانواع خواری می کشد لاجرم بمدد او رسیده با اوزبکان گفتند که شما اولجۀ بسیاری بدست آورده اید عبد الرحمن اولجۀ ما باشد - درین اثنا بیگ اوغلی رسیده آن جماعت را بزجر تمام از کشتن عبد الرحمن باز داشت - عبد العزیز خان با عبد الرحمن که از دست آن جماعت جان مفتی بکران برد با قفسو که یک منزلی خچند بسمت سمرقند واقع است شتافته دایره نمود - چون از یغمای المانان و غیره با او و همراهان او جز اسپ و قمچی نمانده بود محمد حکیم ولد نذر طغانی دیوان بیگی امام قلی خان پنج اسپ با زمین و در قطار شتر و همین قدر استر که بر آن خیمه و دیگر باگزیر سفر بار بود گذرانید - درین وقت اعیان لشکر بعبد العزیز خان گفتند که بیشتر یکه جوانان امام قلی خان با عبد الرحمن عداوت کمال دارند مصلحت آنست که او را تلامه فرهاد بیگ بیشتر به سمرقند بفرستید اگر در لشکر باشد مبادا آسیبی بدو رسد - روز دیگر عبد العزیز خان عبد الرحمن را مصحوب فرهاد بیگ روانه سمرقند ساخت - یکه جوانان امام قلی خان جمع آمده باتفاق کهن سالان روز جمعه غره ربیع اول سال هزار و پنجاه و پنج هجری خطبه خانای صابراء الفهر بقام عبد العزیز خان خواندند - بعد از نماز جمعه باقی یوز با پسران آمده ملازمت نمود - و خچند و اوراثیه و محال دیگر بحاصل پنج لک خانای در جاگیر او قرار یافته باز به خچند مراجعت نمود - عبد العزیز خان دهم ماه مذکور آمده داخل سمرقند شد - هنوز روزی چند نگزشته بود که سانه صوفی سلطان پسر ترسون سلطان بر روی کار آمد تبیین این مقال آنکه سابقاً نذر محمد خان بصوفی سلطان پسر ترسون سلطان برادر

جانی خان نوشته فرستاد که از طالقان بارکنج شتابد و باتفاق نذربی در محافظت آن سعی موفوره بجا آورد - و ازین جهت که نذربی در رسیدن اهمال مینمود نذر محمد خان پیغامهایی درشت باو میداد چنانچه این معنی رفته رفته باعث افزایش در روئی و بی اخلاصی او شد و بخود قرار داد که هرگاه صوفی سلطان بیاید با فوجی از اعوان و انصار و اتفاق لشکر بخارا عبد العزیز خان را از میان برداشته صوفی سلطان را به سلطنت بنشاند - ازین جهت که در آمدن صوفی سلطان دیر شد و لشکری که باستظهار آن این کار پیش توان برد دست بهم نداد و نذر محمد خان سزاولان تند خوتعین نموده بود که او را بارکنج روانه سازند ناگزیر بآنصوب راهی گردید - و همین که صوفی سلطان از طالقان ببلخ نزدیک آمد نذر محمد خان بذکر شوالیت نوشت که صوفی سلطان نزدیک به بلخ برسد او را گرفته قید نماید - صوفی سلطان بعد از اطلاع این اراده بنه و بار خود گذاشته تنها خود را به سمرقند رسانید - گروهی از مخالفان عبد العزیز خان آمدن او را غنیمت دانسته خواستند که در سمرقند او را بخانی بردارند - یکی از هوا خواهان این معنی بعبد العزیز خان گفت و بامدادان بشاره عبد العزیز خان صوفی سلطان را غلامان قلماق بکعبه در آورده کشتند - روز دیگر غازی بیگ پسر باقی یوز را که سنجر سلطان پسر سکندر سلطان بن امام قلی خان را نموده بود آورده گذرانید - عبد العزیز خان او را نیز بقتل رسانیده خاطر جمع نمود - نذر محمد خان که در قرشی بود چون دید که امانان تمام گها را بتاراج برده قرشی را بارانده فرب و غارت دیگر باره قبل نموده اند او را بپس و تردی علی قطانرا بمداغت آنها فرستاد - پس از آنکه مرتضی بن سلطان بچنگ در آمدند امانان شکست خورده ساقط شدند - نذر محمد خان فرصت را غنیمت دانسته به بلخ شتابان و در سه روز باقیها رسید و قریب

پانزده لک روپيه از نقد و جنس که در بخارا گذاشته بود بتاراج رفته قليلى بتصرف عبد العزيز خان در آمده اکثري لشکريان و المانان بغارت بردند - نذر بى در حدود اندخود واقع خجند و خانى عبد العزيز خان را که همه بصوابديد او بود شنگفته از بخارا بسمرقند آمد - عبد العزيز خان که قبل از رسيدن او در تفويض خدمت اتاليقي متذبذب بود گاهى يلنگتوش را تکليف مي نمود و او پاسخ ميداد که من دل از نوکري بر گرفته ام ديگر گرن سپاهگري نمي گروم و گاهى بيگ اوغلي را درينولا که نذر بى در رسيد او را اتاليق و سيونچ بى را ديوان بيگي گردانيد - و بهرام که در حصار بود از آنرو که بدولت بى اتفاق نداشت راه سازش با اعيان حصار کشوده بمدد اينان دولت بى را بر آورد - و او ناچار از حصار بسمرقند رو نهاد و عبد العزيز خان از شنيدن اين خبر محمد بيگ قباچاق را دستوري داد که بسمرت هرچه تمام تو رفته ده نو را که از مضافات حصار است بتصرف در آورد - چون محمد بيگ بده نو رسيد خواجهاي حصار نکران شدند که آنرا بتصرف کردند ناگزير معاودت نموده بشهر صفا که در قبول او بود رفت - نذر محمد خان پيرى معني آگهي يافت و سبكان قلبي پسر خود را با اوراز بى که بستان نسبت مصافحت داشت و او را بعد از يلنگتوش اتاليق خود ساخته بود و تولي علي قطغان بکومک بهرام فرستاد - اين جماعت بدمر محمد بيگ شتافته او را مذهب گردانيدند - و او مجبور از ميدان گريخته خود را بسمرقند رسانيد - سبكان قلبي و اوراز بى و تولي علي قطغان به ترمذ برگشته اقامت نمودند - و خواجه عبد الخالق داماد نذر محمد خان را از ترمذ بنظم ده نو فرستادند - عبد العزيز خان فرهاد بيگ را بکومت چار جو معين ساخته از سمرقند بدان صوب دستوري داد - اسد بيگ اندجاني که از قبل نذر محمد خان بکومت آن مي

پیداخت دروازه قلعه بر روی او کشید - فرهاد بیگ آنرا محاصره نمود - نذر محمد خان این معنی دریافتند عبد الرحمن دیوان بیگی را بکومک اسد بیگ فرستاد - اتفاقاً همین که عبد الرحمن یک منزل از بلخ پیش رفت بنذر محمد خان خبر آوردند که افواج بادشاهی بقلعه کهمر در آمدند چنانچه گزارش خواهد یافت - ناگزیر نذر محمد خان عبد الرحمن را برگردانیده بگرفتن حصار کهمر تعیین نمود - اسد بیگ از نارسیدن کومک و شدت محاصره بستوه آمده ناچار قلعه چهار جو را بفرهاد بیگ سپرد و خود به بلخ آمد - و چون محمد بیگ بسمرقند رفته حقیقت راقعه را بعبد العزیز خان باز نمود عبد العزیز خان بیگ اوغلی را به تسخیر حصار فرستاد و او بهرام را از قلعه بر آورده و با باقی دستگیر نموده هر دو را متعید به سمرقند برد و قلعه بمحمد یار حواله نمود - درین میان عبد الرحمن دیوان بیگی که آوازه وصول موکب والا در خنجان بسرداری اصالت خان برآورد تاخت بدخشان شنیده بصوب غوری شتافته بود بسبب بیماری رخت هستی بر بست - و مقارن آفتال نذر محمد خان خبر رسیدن دلجه جنگست سکنه بحدود سراب و اندراب و اساس نهادن حصار چونین در آن سرزمین دریافتند کفش قلماق را با جمعی ازبوه بدافصوب فرستاد - چون او بی فیل مقصود مراجعت نمود و حسب اقتضای قضا و قدر خلل کلی بحل و عقد جزئیات امور خلافت توران راه یافت و نظم و نسق معاملات سرحدات مختلف گشته رتی و فتنی مهمات ملکی و عالی بالکل مهمل و معطل ماند گروه بیدین المانان از نا عاقبت اندیشی و آشفتگی رانی بسرکردگی جذت المان که سابق نوکر نذر محمد خان بود در حاکم جلالی الثاني سده هزار و پنجاه و پنجم از آب آمویه گذشته بدختریک اوزبکان تکب چشم کوتاه نظر بتاخت بلاد و اعیان و معالی در تعاقب نذر محمد خان

داشت پرداخته انواع خرابی در سرزمین اند خود که قاسم پسر خسرو سلطان با محمد قلی اتالیق خود از قبل نذر محمد خان صیانت آن به تقدیم می رسانید بظهور رسانید - و بار دوم در شعبان سال مذکور با ده هزار سوار بر آقچه و توابع آن که میان بلخ و شبرغانست تاخت آورده میخواست که جوهر بدگوهری زیاده ازین ظاهر سازد - نذر محمد خان پس از آگاهی بر اراده او تردی علی قطعاً با لشکری که در بلخ حاضر بود بر سر او فرستاد - جماعت مذکور بمجرد استماع خبر تردی علی باقامت گاه خود مراجعت نموده چون خواستند که از آب جیخون بگذرند حسب الاشارة نذر محمد خان قباد میر آخور از ترمذ ببال استعجال رسیده سر راه بر آن فرقه ضالّه گرفت و جمعی کثیر را از هم گذرانیده بقیة السیف را براه فرار انداخت و جمعی دیگر ازین کافران کلمه گو از مال زیرستان اطراف بلخ و بدخشان هرچه بدست افتاد بردند - و متعرض مال و ناموس سادات و علما و زهاد گشته چون بر جوزجانان که در سمت مغربی بلخ بمسافت یک روز راه واقعست و حصار مستولی گشتند سید ابراهیم نام درویشی که در آن مکان بایزد پرستی اشتغال داشت و سکنه آن دیار او را از جمله اصحاب کبار حضرت سید الابرار صلی الله علیه و آله دانستند کمال اعتقاد داشتند قریب چهار صد طفل معصوم پاک فهاد از دیستان هلی آن نواحی فراهم آورده مصحف در گردن هر یک انداخته نزد آن گروه خیره سر شر انگیز برای شفاعت باین امید بردند که شاید آن ظلم گویان بتعظیم کتاب آسمانی پرداخته بامتعالی آن معصومان دست از ایذا و اهانت عارزدگان و ستم دیدگان این دیار باز دارند و شرمی از خدا و رسول او داشته زیاده ازین بارتکاب افعال ناشایست نپردازند - از آنجا که آن تیره اختران بد سرانجام را شقاوت ابدی کار فرما و ضلالت سرمدی راهنما بوده بهمه جهت مستحق عذاب

جهنم داشت بدالالت ضلالت و هدایت غوایت آن سید پاک دین را باطفال در مسجد در آورده و در دور آن هیمة بسیار چیده و از هر جانب آتش زده همه را سوختند - و بتصور باطل در مقام عصیان و طغیان پا فشرده بدین جرأت بیجا خود را مستحق و مستعد و مهیا و آماده انواع عذاب جهنم ساختند - لاجرم حضرت جبار منتقم حقیقی بشامت این عمل زشت آن فرقه شقاوت اثر را ببلای عامه از عالم قحط و غلامیت و ازین بدتر طامه کبری طاعون بر ایشان نازل کرد - و ازین گذشته عظمت انتقام آنحضرت جنود منتصره و جیوش عالیّه قاهره خویش بر ایشان گماشته ازین راه نیز دمار از روزگار خاص و عام بر آورد - و در حصار اصناف اعمال نکوهیده از سوختن مصاحف و کشتن سادات و هلاک ساختن اطفال در زیر سم ستوران مکرر ازین فتنه سگالان بر روی کار آمد - درین اثنا محمد یار حاکم حصار به عبد العزیز خان نوشت که عنقریب لشکر بلخ بر حصار می آید اگر فوجی بمدد معین شود خاطر بجمعیّت گراید - او شفیع دربان را با گروهی بطریق ایلغار روانه نمود - نذر محمد خان پس از آگاهی سببکان قلی پسر خود را با تردی علی که بعد از عبد الرحمن او را دیوان بیگی خود گردانیده بود به نبرد شفیع دربان فرستاد - او از آب آمویّه عبور نموده در پای حصار آتش هیجا بر افروخت - شفیع دربان دستخوش هراس گشته در قلعه بایسون متحصن شد - لشکر بلخ قلعه را محاصره نمود - شفیع دربان طاقت مقاومت در خود ندیده بسببکان قلی و تردی علی پیغام داد که اگر مرا امان دهید نزد عبد العزیز خان بروم - بعد از آن که امان یافته نزد عبد العزیز خان رفت سیونج بی دیوان بیگی او را همراه گرفته با لشکر بخارا بایسون آمد - نذر محمد خان این معنی دریافت امان قبحیاتی چو به اقامت و طاهر بکارل که از سفارت ایران برگشته آمده بود و نظر بساوال و جمعی دیگر

را از بلخ بکومک تعیین نمود و هر دو لشکر در بایسون برابر هم فرود آمدند و بر دور لشکر بآئین اوزبکیه خندقها حفر نموده از خاک آن حصاری بر کشیدند. درین اثثناء عبد العزیز خان نظر بی برونی اتالیق را به کومک لشکر خویش راهی گردانید - نذر محمد خان نیز بهرام را باوراز بی بکومک مردم خود روانه کرد و هر دو سپاه صف آرا گشته به نذر پرداختند - و چون از هیچ جانب اثر غلبه بروی کار نیامد و روز بانجام رسید هر دو لشکر بقرارگاه خود برگردیدند - روز دیگر مردم بلخ خبر رسید که نذر بی عبد العزیز خان را طلبیده - اوراز بی به کهن سالان بلخ مشورت نمود که اکنون آمدن خان ناگزیر است یکی از معتمدان را به بلخ روانه باید ساخت که خان را ازین کیفیت آگاهی دهد که این مطلب درنگ بر نمی تابد هر کدام از پدر و پسر در رسیدن سبقت نمایند در نیل مقصود پیشدستی خواهد نمود - همگنان این را پسندیده طاهر بکاول را نزد خان فرستادند پس از آنکه طاهر به بلخ رسیده این پیام را بخان بر گزارد خان گفت که مثل تو خیر خواه کار دانی خالی گذاشتن بلخ چگونه تجویز نماید - درین هنگام که همگی اوزبکیه باهم اتفاق و التیام دارند اگر این گروه فرصت بوده احشام المان را از خود ساخته با عبد العزیز خان به بلخ در آیند علاج آن صورت پذیر نیست - چون خان در رفتن بایسون مصلحت ندید و عبد العزیز خان بسپاه خود پیوست اوراز بی بی آنکه جنگ نماید بهرام و سبکان قلمی و محمد یار همشیره زاده نذر محمد خان را برداشته به بلخ آورد - و از آنجا که نذر محمد خان از اوراز بی بواسطه فرار او و برگردانیدن پسران لشکر بی بی آنکه تلاشی و پرخاشی در میان آید منحرف گشته بود پسران برات حافظ را که اوراز بی کشته بود بر آن داشت که او را بخون پدر از هم بگردانند - اینان او را هنگامی که با چار پسر از مجلس خان برخاسته

متوجه خانه بود کشتند - و او و پسران اوراز بی توفیقی نیاستند که بر یکی از آنها زخمی رسانند *

بالجملة بمقتضای مصلحت چندی از اعیان خواجها باشاره نذر محمد خان از بلخ نزد عبد العزیز خان رفته بلخ و بدخشان را به نذر محمد خان باز گذاشتند اگرچه خان بعد از آشتی از پیکار و تردد بر آسوده بهره تقدیر ایزدی رفته بود در ساخت اما چون واهمه نفاق و دورنگی اوزبکان و هراس جان و مال و عرض و ناموس روز بروز در ازدیاد بود ترک صید و شکار نموده چندی درون حصار بلخ خانه نشین گشت و انجام کار روزگار مردم آزار او را از بلخ سوی ایران راند *

گذارش کیفیت کهمرد و تاخت خنجان

چون اصالت خان بکابل رسیده بصلاح و صوابدید امیر الامرا بمرانجام سپاه و دیگر مهمات تسخیر توران پرداخت سلج ربیع الاول خلیل بیگ تپانه دار غوربند آمده بامیر الامرا گفت که درین ایام تودی علی قطغان و حارسان کهمرد بکمک بهرام و مستاربه مستعد بیگ که از قبل عبد العزیز خان به تسخیر حصار شادمان آمده رفته اند قلعه کهمرد خالیست اگر فوجی همراه بنده تعیین شود بزودی واسافی انرا می توانم مستخر ساخت - امیر الامرا بسبب کمی آذوقه و کاه فرستادن لشکر کران مصلحت ندیده هزار سوار از منصبداران و هزار دیگر از احدیان با اسحق بیگ بخشیمی آن صوبه و هزار نفر از تابینان خود با فیهاد غلام خویش بآن طرف روانه ساخت - بمنچرد رسیدن خلیل بیگ و مردم دیگر چندی که در آن حصار بودند راه فرار سر کرده قلعه کهمرد را بی تعب و تصدیق جنگ بنصرف اولیای دولت قاهره دادند - چون خلیل بیگ و همفانش سپاهی

کار آزموده جنگ دیده نبودند هر چ و مرج دیار توران در نظر نداشته بی آنکه بسرانجام در بایست قلعه پردازند سرمست نبیره مبارز خان و دولت و چندی دیگر از خویشان او را با پنجاه سوار تغلجی در آنجا گذاشته خود بضحاک برگردیدند - امیرالامرا بعد از آگاهی این مقدمه روانه شدن خود تا رسیدن جمعی که همراه او معین شده بودند موقوف داشته اصالت خان را با همراهان پیشتر روانه غوربند ساخت - چون هژدهم جمادی الاول سال گذشته اصالت خان از کابل برآمده در جلگه میان قریه ماهر و پل میگذار دایره کرده تا رسیدن خبر مشخص اوزبک در همانجا توقف نمودن مصلحت دیده بود بیست و ششم ماه مذکور امیرالامرا باندیشه آنکه مبادا بسبب دیر رسیدن لشکر کومک قابوی گرفتن بدخشان از دست برود خود نیز با تمام لشکر کابل برآمده باصالت خان پیوست - و کوچ بکوچ روانه شده بعد از طی چهار منزل از غور بند مرتبه اول خبر رسید که صد احمدی و شصت سوار سرمست که ذخیره و غیره بقلعه می بردند هنگام شب از روی غفلت بخاطر جمع سه گروه از بامیان گذشته دیده را بخواب آشنا کردند قریب چهار صد سوار اوزبک در آخر شب برینها ریخته اکثری را قتل و جریح و بعضی را اسیر گردانیدند - مرتبه دوم خبر آوردن که عبد الرحمن دیوان بیکی و تودی علی آمده همین که بمحاصره قلعه کهمرد پرداختند درویشان از بی استقلالی بی آنکه کار بر آنها تنگ شود اسان گرفته برآمدند - از آنجا که پیدمان اوزبکان بیدین و ایمان از ثبات معمر است بید رنگ بآهنگ نهب و غلوت آنها پرداخته اکثری را قتل و جمعی را مجروح گردانیدند و سرمست بحال تباه مجروح بصد دشواری خود را بضحاک رسانید - بعد از سقوط این مقدمه خلیل بیگ نزد اصالت خان رفته گفت که مصلحت مقتضی این نیست که چنین

لشکر گرانبار باوجود قلت کاه و غله بدین کوهستان دشوار گذار پر برف در
 آید معینا تمام لشکر بالغ بنزدیکی کهمر رسیدة جابجا در کوهستان توقف
 ورزیدند - و نیز دولت بیگ تهاذه دار پنجشیر رسیده بر گزارد که عبور چنین
 لشکر باوجود کثرت سپاه و کمی آذوقه از عقبات صعبه که زیاده بر شش هفت
 گز عرض ندارد و نزدیک رسیدن موسم بارش برف و سختی سرما درینوقت
 از مصلحت بغایت دور است - معینا یازده رودبارها واقع شده که بنابر
 شدت سرعت و وقوع کثرت کوه و سنگهای کلان جابجا در میان آب بی
 بستن پلها قطعاً از آن عبور امکان ندارد بنابر آن دولت خولهان نزد امیر الامرا
 فراهم آمده ظاهر ساختند که اگر در آغاز بر آمدن از کابل بی توقف بقصد
 کشایش کهمر توجه بدخشان می نمودند بآسانی میسر می آمد اکنونکه
 دراب لشکر زبون شده باوجود قلت عدت و عدم غله و آذوقه عبور از عقبات
 صعب المرور محالست مصلحت وقت تقاضای آن می نماید که جمعی
 که اسپان تازه زور داشته باشند سبکبار و جریده شده و آذوقه چند روز بر
 اسپان برداشته بایوار و شگبیر در ملک بدخشان در آیند و بادی رسم تاراج
 و باقی بملی غارت گردیده بدستوری جاورب پاکروب نهب و غارت با کار
 فرمایند که اثری از آبادانی در آن بوم و بر نماند - بدین ضمن بر مداخل
 و استخراج کوهستان آگهی پدید می آید و هم حقیقت ملک غنیم از قرار
 واقع بوضوح می پیوند - و امیر الامرا این رای صلیب را پسندیده هزار سوار
 جوار کار طلب از بندهای بادشاهی و تائیدان خود و بهادر خان که در آن
 ایام داخل لشکر ظفر اثر شده بود بسر کردگی اصالت خان تعیین نمود - روز
 دیگر خان مذکور باذوقه هشت روز ببال استعجال چون باد سرور از کابل
 هندو کوه گذشته بنواحی اقداب رسید و سر قاسم خورشید و سید اسپان
 و اموال و بنه و پرتال اهالی اینجا را بحد نهب و تاراج برداشته انجم علی

دانشمندی و بیادینچی و کورمکی را با خواجه زاده‌های اسمعیل اتائی و موردی و قاسم بیگ میر هزار جات اندراب همراه گرفته عذر مراجعت از آنصوب بر تافته و بهمان سرعت از کتلها و دریا عبور نموده داخل لشکر ظفر اثر شد - چون این مقدمه از روی واقعه بمسامع جاه و جلال رسید گرفتن کهمرد و بی سرانجام برگشتن خلیل بیگ و رفتن اصالت خان و مراجعت نمودن باین عذول در نظر درویش بادشاه روی زمین بسی نا پسندیده نمود فرمان عتاب آمیز بنام امیر الامرا مشتمل بر این مضمون شرف صدور یافت که اگر خود با تمام لشکر کابل روانه شده به تسخیر بدخشان می پرداخت اولی بود الحال که در مصلحت وقت خطا نموده باید که بمجرد ورود فرمان عالی شان سنگتراش و درودگر و بیلدار و غیر اینان بجهت ساختن راه کتل طول بزودی روانه سازد و بهادر خان را با خود نگاهداشته اصالت خان و فحابت خان را بهکضور بفروستد و راجه رامی سنگه در انگ و رستم خان در وهتاس و قلیچ خان در بهیوه توقف ورزیده هرگاه نفاذ عزیمت قویسب الوقوع گردد آمده حاضر شوند *

رفتن راجه جگت سنگه باندراب و ساختن

قلعه چوبین

چون راجه جگت سنگه از فرط کار طلبی و تهور بعرض مقدس رسانیده بود که اگر حکم والا صادر شود از راه کتل طول بوالیت بدخشان در آمده خوست و اندراب را بدست آورده بضبط الوسات و اویماقات آن ملک بپردازد بشرطی که آنچه سوار و پیاده زیاده از غایطه نگاهدارد وجه علوفه آنها از سرکار خاصه شریفه تنخواه گردد - لاجرم تنخواه طلب یک هزار و پانصد سوار و دو هزار پیاده از خزانه کابل مقرر گشت و فرمان شد که تهیه و سرانجام عسکر ظفر

اثر نموده کوچ بکوچ روانه شود - راجه بعد از متعدد نزول و ارتحال چون از کتل طول گذشت و اراده تاخت خوست پیشنهاد همت ساخته با دلیران عرصه کار زار روانه پیش شد ارباب و کلان تران خوست باستقبال آمده لوازم اطاعت را عذر خواة تقصیرات خرد نمودند - و معینا ادای وظایف حسنی خدمت و رعایت مراسم نیکو بندگی بجا آورده اظهار نمودند که اگر درین سرزمین بندهای درگاه حصارى استوار بنیاد نهاده از روی استقامت و پردلی در آن اقامت گزینند هر آئینه از روی دولتخواهی مصدر خدمات و جانشهاری گشته اصلاً و قطعاً سرانقیاد از خط طاعت بیرون نکشیم - از آنجا که مقصد راجه جز اطاعت اهالی آنجا و ضبط محال آن حدرد نبود همانجا دایرة کرده جماعت مذکور را بعنایات بادشاهی مستمال و امیدوار ساخت - و بصوابدید آنجماعت میان سراب و اندراب قلعه محکمی از چوب که در آن سرزمین فراوانست ساخته و برجهای متین از سنگ بنیاد نهاده باستحکام تمام باتمام رسانید و دو چاه در آن حفر نموده بروج و دیوارهای چوبین را بانواع آلات آتشبازی از توپ و امثال آن آراست - و در طرف دهنة دره که راه دخول غنیم بود بچوبهای کلان بنهچى که سوار بدشوارى بگذرد برابر عرض راه افکنده محکم ساخت و گروهی قوی بازو از تفنگچی و تیرانداز بمحافظت آن برگماشت - درین اثنا کفش قلماق و جمعی تیر انداز اوزبکان که نذر محمد خان بمکارنه راجه فرستاده بود رسیده سپاه خود را سه فوج گردانیده بنبرد پرداختند - راجه نیز بکار فرمانی همت عالی و عزم راسخ وجد نافذ سه فوج ساخته از یک طرف خود و از جانب دیگر بهار سنگه پسرش بجنگ قیام نمودند - و فوجی از تفنگچیان بمداغه پیاذهای هزاره که بکوة برآمده بود فرستاده فریقین از هر طرف نیران جنگ و جدال افروخته داد و ستاد و مقلله دادند - سپاه

اوزبک از دستبرد لشکر هند حسابی برداشته پیادهای هزاره نیز بضرع
 بندوق کوهیان راجه جای خود از دست دادند - بعد از معاینه این احوال
 اوزبک در جای که تفنگ نمی رسید روبروی افواج بادشاهی جمع آمده
 بقصد انداختن اسپ منتظر وقت گشتند - راجه با بهادران موکب اقبال و
 یکه تازان عرصه جلالت و جدال حمله آورده عرصه نبرد را از اشتعال نیران جنگ
 و جدال نمونه محشر گردانید - چون درین زد و خورد جمعی کثیر از اوزبک تین
 بشمشیر شعله تاثیر بهادران عدو بند آفاق گیر در دادند باقی ماندگان مجال
 و امکان مقاومت در آن مقام محال دانسته بی اختیار بمساکن خویش
 برگردیدند - راجه حقیقت تردادات شایسته خویش بامیرالامرا نگاشته طلب کومک
 نمود - امیرالامرا سرب و باروت مصحوب راجه و پسر او ارسال داشته چهار هزار
 سوار از کومکیان صوبه کابل و تایلینان خود همراه ذوالقدر خان و علی بیگ
 و اسحق بیگ و فریدون غلام خود بکومک تعیین نمود - راجه بسبب بارش
 برف توقف خود در آن مکان زیاده ازین مناسب ندانسته از استوارچی قلعه
 و آذوقه خاطر جمع نموده چار صد راجپوت معتمد و پانصد تفنگچی را
 بمحافظت حصار گذاشته بیست و پنجم رمضان المبارک از راه کتل پورده
 بصوب پنجشیر مراجعت نمود - ازین جهت که در اثنای روانه شدن اسپ
 و آدم از بوف و دمه بسیار ضایع شد و لشکر نتوانست از کتل گذشت بی
 اختیار شب در آن مقام بتعب تمام بر سر آمد و بامدادان راجه
 بجای که نهمه وافر بود برگشته منزل نمود - درینوقت فریدون پیش از همه
 با تایلینان امیرالامرا براجه پیوسته باعث افزونی استقلال مردم گشت -
 اوزبک قاجو از شنیدن این خبر و مسدود شدن راه دلیرانه بعزم قتال
 هجوم نموده از هر طرف نمودار گشتند - راجه بی ملاحظه و اندیشه با بهادران
 کار طلب و دلیران آهن سلاح فولاد سلب متوجه کارزار شد و به نیروی

جلادت طرفین کارزاری مردانه بوقوع آمد - راجپوتان راجه از سردار گرفته تا احاد آنچه شرط جانفشانی است بجا آوردند و ادبار پڑوهان تاب قرار نیاورده رو بواستی فرار گذاشتند و فتح و ظفر نصیب اولیای دولت گردید - دو روز راجه در پای قلعه توقف ورزیده سوم روز براه کتل طول روانه شده پائین کتل دایره کرد و چهارم روز از کوه برف گذشته بحدود پنجشیر آمد *

مراجعت موکب والا از کشمیر بدارالسلطنت لاهور

چهارم شعبان بدولت و اقبال از کشمیر براه شاه آباد مراجعت نموده بعد از طی منازل مقرر که سابقاً کیفیت آن مفصل بقلم آمده چون بهیرا پور تشریف آوردند باوان بهنگم شب شروع در ترشح نموده فردای آن در عین کوچ تا سرلی سوخته که موسوم بخیر سراسر شدت تمام بارید - بعد از آن برف آغاز بارش نموده تا رسیدن سر کتل پیر پنجال رو بتخفیف نهاد - و سرمای سخت تا گذشتن از کتل مردم را تصدیع بسیار داد و برف در بعضی جاها یک وجب و در برخی محال یک و نیم وجب حجم داشت - ظفر خان را خلعت و اسب با زین نقره و اوگرسین راجه کشتوار را از اصل و اضافه بمنصب هزاری چار صد سوار بر نواخته رخصت مراجعت دادند *

چون به بهنبر نزل اجلال ارزانی فرمودند شاهزاده والا گهر بلند اقبال مستعد دارا شکوه که از کشمیر پیشتر رخصت بهنبر یافته بود از آنجا و اعظم خان از متها آمده از دریافت ملازمت اشرف کامیاب سعادت جاپید گردیدند - سید اسد الله برادر دیندار خان از انتقال برادر خود بمخدمت قلعداری کابل و منصب هزاری هفت صد سوار سرافرازی یافته رخصت شد *

هشتم از بهنبر کوچ شد و شکارکنان و صید افکنان از راه حافظ آباد متوجه شده پانزدهم رمضان بدولت خانۀ دارالسلطنت نزول اجلال ارزانی فرمودند - درین تاریخ بادشاهزاده عالی نسب محمد مراد بخش از ملتان رسیده دو هزار مهر و سید خانجهان دولت آستانبوس معلی دریافته هزار مهر نذر گذرانیدند - و اصالت خان و نجابت خان و چندی دیگر از کابل آمده بدولت ملازمت فایز گشتند - سعد الله خان بمنصب پنجهزاری ذات و دو هزار سوار از اصل و اضافه و عنایت علم و نقاره و اصالت خان بمنصب چهار هزار سه هزار سوار از اصل و اضافه سر بلند و کامیاب گردیدند - راجه جسونت سنگه از وطن آمده بدولت زمین بوس رسیده میرزا نوذر بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و خدمت قوش بیگی و لهراسپ خان بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار سرافرازی یافتند - عبد الکافی برادر اصالت خان بخطاب نواز شخان نامی و مرشد قلی علی مردان خانی بعنایت خلعت و اسپ و فوجدارچی دامن کوه کانگه از تغیر خنجر خان مهابی گشتند - صد اسپ عراقی بابت پیشکش اصالت خان و شصت اسپ عراقی بابت پیشکش پردلخان قلعدار بست از نظر اقدس گذشت - چون در پنجاب غلّۀ رو بگوانی نهاده اوقات غربا و مساکین بعسرت و دشواری می گذشت ده هزار روپیۀ بسلاک آل فرخ فال صدر الصدور سید جلال مرحمت شد که باهل استحقاق قسمت نماید *

هشتم شوال چهل اسپ عراقی و چهار صد شتر بلوچی بابت پیشکش شاهزاده محمد مراد بخش از نظر اشرف گذشت - دو لک روپیۀ بشاهزاده بلند اقبال محمد دارا شکوه برای خرج عمراتی که برکنار دریای جون نزدیک بقلعه دار الخلافه شاه جهان آباد اساس نهاده بودند و پانزده هزار روپیۀ بابو الحسن ایلیچی عادل خان مرحمت

شد - حیات ترین بمنصب هزاري هزار سوار و رایسنگه جهاله بمنصب هزاري ششصد سوار و رای تودرمل متصدی سهرند بمنصب هزار و پانصدی هزار و دویست سوار دو اسپه سه اسپه و کشن سنگه نبیره راجه مان سنگه به منصب هزار و پانصدی دو صد و پنجاه سوار و ذوالقدر خان بمنصب هزاري هشت صد سوار و راجه جی رام بدگوجر بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و روپ سنگه راتهور بمنصب هزاري هزار سوار از اصل و اضافه سرافرازي یافتند - بیست و دوم سید خانجهان که بعارضه فالج صاحب فراش بود روانه کشور بقا گشت - چون سید مذکور سر حلقه فدویان دیرین این درگاه بود لاجرم خدیو روزگار اظهار تاسف و تحسر بسیار فرمودند و حقوق خدمات او را پیش نظر حقایق نگر داشته دو پسر خورد او را که یکی شیر زمان و دوم سید منظور نام داشت بمنصب هزاري پانصد سوار و سید فیروز برادر زاده او را از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار سپلند گردانیدند - و سی کس از تائیدان آن قدیم الخدمت در زمرة بندگان درگاه منخرط گشتند - از آنجمله بهار نوحانی بمنصب پانصدی سه صد سوار سرافرازي یافت - و سید سالار خانجهانی را بنفوجداري پرگنات خالصه گوالیار که بتیول سید خانجهان مرحوم بود افتخار اندوخت - سید منصور پسر تیره اختر سید مذکور که از همه کالان بود براهمنوی ادبار مقارن فوت سید مذکور راه فرار اختیار کرده آواره دشت جنون گشت - حسب الحکم یادگار بیگ ولد زبردست خان داروغه گرز برداران بتعاقب رفته از نواحی سهرند متعبد نموده آورد - چندی بجزای افعال متعبد زندان بوده حسب التماس والده خود بعد از چهار ماه رهائی یافت - معتقد خان بمنصب سوبه داري اودیسه از تغیر محمد زمان طهرانی و عنایت خلعت و قاضی طاهر آصف خانی بمنصب بخشى گرجی احدیان سرافرازي یافتند - درین تاریخ فوجیان

بیگم دختر نیک اختر اعتماد الدوله و خواهر حمیده صفات آصف خان که در حباله عقد نکاح حضرت جنت مکانی بعد از کشته شدن شیر افکن ترکمان در آمده بود رفته رفته تصرف مفرط در مزاج آنحضرت نموده تسلط و اقتدار بمرتبه رسانید که آنحضرت باختیار او مطلقاً بی اختیار بوده مدار معاملات بادشاهی هندوستان برگرفته او نهاده خود اصلاً مقید به تنقید امور جز و کل نمی شدند و خواه نا خواه برفیق رضای او عمل می نمودند بمرتبه که سکه دولت بنام او زدند و بعد از رحلت آنحضرت بادشاه حقایق آگاه در لک روپیه سالیانه مقرر نموده بودند باراده اقامت در سر منزل روح و راحت جاودانی از تنگنای عالم فانی رحلت نموده در مقبره که در پهلوی مرقد یمین الدوله در حین حیات خود بنا ساخته بود مدفون گشت *

دوم ذی قعدة عرضداشت شاهزاده محمد شاه شجاع مشتمل بر نوید تولد پسر نیک اختر از دختر اعظم خان و التماس نام و هزار مهر نذر رسیده مسرت افزای خاطر اشرف شد - بادشاه عالم پناه آن گل نورس بوستان خلافت را بسلطان زین العابدین موسوم ساخته فرمان عنایت آمیز مبارکباد بخط خاص بتمام آوردند *

جشن وزن شمسی

روز مبارک دوشنبه چهارم ذی حجه سال هزار و پنجاه و پنج مطابق سوم بهمن جشن آغاز سال پنجاه و پنجم شمسی بفرخی و میمنت بآئین هر ساله آذین پذیرفته سر تا سر این روز سعادت اثر از عیش و عشرت و داد و دهش برون وفق کام محتاجان و نیازمندان بپایان رسیده وقت بخوشی و انجمن بدلکشی انجام یافت - درین روز علی مردان خان امیر الامرا از پشاور و نذر شوایت ایلچی نذر محمد خان از بلخ بدریافت سعادت

ملازمت اشرف که سرمایه سعادت دو جهانیدست رسیده امیر الامرا هزار مهر
 نذر گذرانیده بغنایت خلعت خاصه با نیمه آستین سر عزت بر افراخت -
 و ایلمچی مذکور نامه نذر محمد خان با نه قطعه لعل و سی و سه اسپ
 و بیست و یک شتر و دیگر اشیاء که قیمت مجموع آن سی هزار روپیه شد
 از نظر اشرف گذرانیده بغنایت خلعت و بکده مروج و بیست هزار روپیه نقد
 و چهار هزار روپیه دیگر از زر سرخ و سفید نثار بر مراد خاطر کامران گشت *

درین نوآیین جشن مسرت افزای سعد الله خان باضافه هزاری بمنصب شش
 هزاری دو هزار سوار و غنایت فیل با یراق نقره و صدر الصدور سید جلال باضافه
 هزاری بمنصب شش هزاری سوار و راجه بیتهداس باضافه پانصد سوار
 بمنصب پنج هزاری چهار هزار سوار و راجه بهار سنگه بمنصب سه هزاری سه هزار
 سوار از آنجمله هزار سوار دو اسپه سه اسپه و نظر بهادر خویشگی بمنصب سه
 هزاری دو هزار و پانصد سوار و میرزا نوذر بمنصب سه هزاری دو هزار سوار
 و مهیش داس راتهور بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و عاقل
 خان میر سامان بمنصب دو هزار و پانصدی هشتصد سوار و حیات خان
 بمنصب دو هزاری شش صد سوار و انروده ولد راجه بیتهداس بمنصب هزار
 و پانصدی هزار سوار و گردهر داس کور بمنصب هزاری هفت صد
 سوار و خوشحال بیگ کاشغری بمنصب هزاری چهار صد سوار و شریکی
 از شفیع الله برلاس میر توزک و رحمت خان بمنصب هزاری دویست
 سوار از اصل و اضافه سر بلند گردیدند - نذر شواپت ایلمچی نذر محمد خان
 هفت اسپ و هژده شتر از نظر اشرف گذرانیده خود بغنایت خنجر
 و همراهانش باعام ده هزار روپیه سر بلندی یافتند *

چون محمد حسین ولد میر قنّاح صفاهانی دیواندار یغوج سوبه
 کشمیر که پدر و برادر او در دولت مغویه باین اسم سوسوم و مشهور

بودند متمرّدان کاشال را تنبیه بواقعی نموده گوشمال واجبی داده بود
 بمیرفتاح ملقب گشته باین نام نامی و جاگیر داری کاشال سرافرازی
 یافت - چهارم بمنزل امیر الامرا علی مردان خان تشریف برده از جمله نثار
 و پادناز و پیشکش او که بسپاس این مرحمت والا گذرانیده بود یک
 لک روپیه قبول نمودند - بعرض مقدس رسید که راجه جگت سنگه بسبب
 بیماری که از آفت برف در وقت برگشتن از کتل طول بهم رسیده بود
 در پشاور در گذشت - راج روپ پسر کلانش را بارسال خلعت و منصب هزار
 و پانصدی هزار سوار از اصل و اضافه و خطاب راجگی و انعام محال وطن که
 پدرش داشت سرافراز نموده از جمله هزار و پانصد سوار و دو هزار پیاده که
 بکومک پدر او برای محافظت قلعه چوبین که مابین اندراب و سراب ساخته
 بود مقرر نموده بودند پانصد سوار و هزار پیاده بشرط مذکور بکومک او مرحمت
 شد و تذخوه از خزانه کابل قرار یافت *

توجه اشرف بفتح بلخ و بدخشان و تعیین افواج ظفر امتزاج بآن صوب

چون بعد از وقوع واقعه ناگزیر بادشاه جنّت آرام گاه نور الدین
 محمد جهانگیر بادشاه تا رسیدن خدیو جهان ثانوی صاحبقران از دکن به
 دارالخلافه بسبب هرج و مرج که خاصّه ایام فترت و لازم ماهیت امثال
 آن اوقاتست خلل کلی بکابل و عقد جزئیات امور خلافت راه یافت
 و ظفر خان که به نیابت پدر بصوبه داری کابل می پرداخت بسبب گزندی که
 از افغانان نسبت بکابل او در کتل خیبر بوقوع آمده بود در خود قدرت
 انتقام و مجال رفتن کابل نیافت و نذر محمد خان عرصه را خالی دیده
 و فرصت را غنیمت شمرده بر سر دارالملک کابل و مضافات آن ترکناز آورد

و انواع خرابی در آن سرزمین بظهور رسانیده بمجرد شنیدن خبر جلوس اقدس بر سریر سلیمانی و تعیین شدن مهابت خان خان خاندان بهادر بجهت تنبیه و تادیب او بی نیل مقصود هزیمت را بحساب غنیمت شمرده رو بوالدعی فرار نهاد - و از راه غوری در عرض سه روز طی مسافت هژده روز نموده خود را به بلخ رسانید - این بی روشی و بیرواهی نذر محمد خان بر خاطر فیض مظاهر بغایت گرانی نموده بنابر آن همواره در فکر ترتیب این مهم و سرانجام اسباب این یساق می بودند - لیکن از آنجا که سرانجام امور دنیا در بند وقت مقرر است بسبب وقوع بعضی عوایق مثل بغی خانجهان و بندبیل و شورش فرمان روایان دکن اراده مذکور در حیز تأخیر مانده نهضت والا بدان صوب اتفاق نیفتاد - اکنونکه بامداد کار پردازان عالم بالا همه کام هواخواهان دولت بی پایان حسب المرام بر آمده خانجهان و بندبیل بجزای اعمال رسیده نظام الملک نیز بشامت حمایت افغانان دولت بی پایان دیرینه سال خود بوهم زده بفرمان خدیو زمان از اقامت سر منزل وجود راهی بادیقه عدم گردید و سایر مهمات ولایت جنوبی انجام پذیرفته خاطر انور خدیو هفت کشور از رهگذر جزئیات امور آن سمت بهمه جهت فراغ کلی یافت تنبیه و تادیب گروه شقاوت پزوه المان که در سواراء النهر آتش جور و اعتساف بر افروخته در قتل اهل اسلام و هتک استار اختیار حتی المقدور کوتاهی نموده خود را مستحق عقوبت ساخته بودند و انتقام جور و تغلب که از نذر محمد خان در حق رعایای کابل بظهور پیوسته بود واجب دانسته بحکم وجوب پاس ناموس سلطنت و حفظ عورت مهابت و سطوت پروانگی قهرمان قهر خدیو روزگار بطفرای امضا توقیع نفاذ رسیده که بادشاهزاده والا تبار محمد مراد بخش با پنجاد هزار سوار جرّار و ده هزار پیاده تفنگچی و باندار و توپ انداز به تسمیر

ولایت بدخشان و تنبیه و تادیب گروه ناهنجار المان راهی شده بجناح
استعجال خود را بر سر کار رساند - تقسیم هفت فوج عمان موج از دلبران عرصه
کار را بر بحضور اقدس چنین قرار یافت - در هر کدام از قول و هزارل دوازده
هزار سوار و دو هزار پیاده و در هر یک از جرانغار و برانغار شش هزار سوار
و دو هزار پیاده و در هر کدام از طرح دست راست و چپ شش هزار سوار
و هزار پیاده و در التمش دو هزار سوار - و فوج قول بوجود شهنسوار عرصه کار را
شاهزاده والا تبار محمد مراد بخش و امیر الامرا علی مردان خان و نجابت
خان و میرزا خان بن شاه نواز خان نبیره عبد الرحیم خانخانان و محشم
خان و شاد خان و ذوالقدر خان و شیخ اله دبه ولد کشور خان بن قطب
الدین خان کوکه و ملتفت خان ولد اعظم خان و غیره چار صد کس از امرا و
منصبدار و هزار احدی استقامت گرفت - و قرار یافت که هنگام آرایش
صفوف امیر الامرا در یمین و نجابت خان در یسار قیام نموده نبرد آرا
گردند - و فوج هزارل بسرکردگی بهادر خان و راجه بیتهداس و راولو ستر سال
و مادهو سنگه و نظر بهادر خورشیدی و مهیش داس راتهور و سید عالم
و شیورام کور و روپسنگه نبیره کشن سنگه راتهور و حیانت ترین و جمال
خان نوحانی و محکم سنگه و گوپال سنگه سیسودیه و علاول ترین و گردهر
کور و راجه امر سنگه نوروی و سید شهاب و رای سنگه جهالا و ارچن کور
و سید نور العیان و سید محمد و غیره چار صد و هفتاد کس از امرا و منصبدار
و هزار برقدار چون کوه البرز بیاداری و استواری اعتبار پذیرد - و برانغار
بسررداری قلیچ خان و غیره چار صد و شصت نفر از امرا و منصبدار مثل شاه
بیگ خان و راجه دیبی سنگه بندیل و اهتمام خان و خنجر خان و ترکاز
خان و مقصود بیگ علی دانشمندی و هفت صد سوار احدی و تغنگچی
زینت یابد - و فوج جرانغار را بهاشایقی رستم خان و دولت خان و مراد

قلی کهر و نور الحسن بخشی احذیان و غیره دو صد و پنجاه سوار امرا و منصبدار و دو هزار احدی و تفنگچی معتبر ساخت - و طرح دست راست باصالت خان و راجه رایسنگه سیسودی و راجه راجرپ و راجه جیرام بدگوچر و سید اسد الله و شادمان پگهلی وال و جگرم و راجه بهروز و غیره سه صد و هفتاد و نه تن از امرا و منصبدار و هفت صد سوار احدی و برقنداز و طرح دست چپ به خلیل الله خان و درپست و پنج کس از امرا و منصبدار که از آنجمله راجه بهار سنگه بندیل و سعادت خان نبیره زین خان کوکه و چندر من و صف شکن خان صفوی و خلیل بیگ و خوشحال بیگ و جبار قلی کهر و غضنفر ولد الله و یردی خان و خواجه عنایت الله ولد صفدر خان و غیره با هفت صد سوار احدی و تفنگچی چون سد سکندر مستقیم گشت - و التمش بمیرزا نوز صفوی و اهراسپ خان ولد مهابت خان و سید محمّد ولد خان دوران و صفی قلی توکمان و کوشاسپ ولد مهابت خان و جمعی دیگر از بندهای منصبدار محکم شد - مبعلاً این دریای لشکر بی پایان که هر فوجش از جوش تلاطم و تراکم موج شور و شر با بحر ذخار برابری میکرد در اوایل ذی حجه از دار السلطنت لاهور رخصت یافته بعون و عون الهی و همواهی تأیید اقبال بادشاهی بصوب کابل روانه گشت - نخست بوقت رخصت شاهزاده کامگار محمّد مراد بخش را بعنایت خلعت خاصه و نادری طلا دوزی و یک قطعه لعل بیش بها و دو مروارید که بر سر می بندند و طرّه مرصع الماس و جمدهر مرصع با پهلوانکاه و شمشیر مرصع و اضافه هزار سوار بمنصب دوازده هزار و دو هزار سوار از آنجمله دو هزار دو اسبه سه اسبه و بمرحمت صداسپ از آن میان یکی با زین مرصع و دیگر با زین طلا مینا کار و فیل با یراق نقره و ماده فیل و هفت لک روپیه بعنوان مساعدت سر بلند ساختند - بعد از آن امیر الامرا علی محمد خان بمرحمت خلعت

خاصه و جیغۀ الماس ثمین و خنجر مرصع با پهلکتاره و شمشیر مرصع و در
 اسپ با ساز طلا و فیل با یراق نقره و ماده فیل و محمد اسمعیل پسرش را
 بخلمت و جیغۀ مرصع و فیل و نه کس دیگر از همراهانش را بخلمت
 و قلیچ خان و نجابت خان و رستم خان و اصالت خان و راجه بیتهداس
 و راوستر سال را بعطای خلمت خاصه و جمدهر مرصع و اسپ و نظر بهادر
 خویسگی را بخلمت و اسپ و نقاره و دیگر سرداران و امرای عظیم الشان را
 بقدر پایه و ترتیب مراتب بانواع عنایت و اقسام انعام از خلمت و خنجر
 و اسپ و فیل که این مقام بتفصیل شرح آن بر نمی تابد سرافراز و ممتاز
 ساخته حکم فرمودند که برخی از لشکر نصرت اثر در خدمت بادشاهزاده براه
 پشاور و جمعی براه بنگش بالا و پایان روانه شده چون در کابل بیک دیگر برسند
 قلیچ خان و خلیل الله خان و میرزا فوذر با فوج سه گانه که بسربدگی اینان
 متعلق است از راه آب دره بکمرود رفته اول حصار آنرا و بعد از آن قلعه غوری را
 تصرف در آورند و بعد از مفتوح شدن قلاع مذکور بخدمت شاهزاده برسند -
 و شاهزاده با افواج چهار گانه از راه کتل طول راهی گشته به تسخیر قندهار
 و توابع آن پرداخته تسخیر بلخ پیش نهاد همت والا نهمت گردانند - و دیوانی
 لشکر نصرت اثر بکفایت خان و خدمت بخش گوی بملفت خان
 و داروغگی داغ و تصحیحه به شمس الدین ولد مختار خان مقرر نمودند .
 و خلمت خاصه و جمدهر مرصع با پهلکتاره و اسپ از طویله با ساز طلا و فیل
 با ساز نقره مصحوب اصالت خان به بهادر خان که در پشاور بود ارسال
 داشتند - و دو هزار اسپ خاصه همراۀ لشکر نمودند که برخی با حدیان
 و تغلکچیان اسپ طالب و تدمه بامرا و منصبداران که اسپان در کار داشته
 باشند بعنوان مساعدت بدهند *

غرةٔ محرم یادگار بیگ میرنورک ولد زبردست خان بمنصب هزارری پانصد سوار و خطاب جان نثار خان بلند پایه شد - چون بعرض مقدس رسید که اکثر صحرا نشینان و مزارعان تهی دست صوبهٔ پنجاب بنابر گرانیه غلهٔ فرزندان را می فروشند حکم شد که از سرکار بها دادهٔ فرزندان را بآنها باز گذارند و هرروز در ده جا غلول خانه ساخته طعام دریست رویه بمسئولان قسمت میکردند - قلعهٔ تارا گده که بعد از مسمار ساختن دیوارها باز براجه جگت سنگه مرحمت شده بود مرشد قلی فوجدار دامن کوه کانگرة بموجب حکم والا از تصرف راجروپ پسرش بر آورده به بندهای بادشاهی سپرد - و خدمت قلعداری آنجا از حضور اشرف به بهادر کنبو مقرر شد *

گذارش نوروز جهان افروز

الله الحمد و المنة که نوروز سعادت پیرا بعد انقضای دو گهری از شب چهارشنبه سوم صفر ختم الله بالخیر و الظفر بسبب تحویل اورنگ افروز طارم چارم از تابستانه حوت بشرف خانهٔ حمل جهان را سزده خورشی و نشاط بخشید - فردای آن دارای دار السلطنت آدم خدیو عیصهٔ عالم از خوابت سرای مهمل بمركز خلافت یعنی بارگاه فلک جلا بدولت و اقبال افتدال فرمودند - و بحرین کف گوهر بار را که پیوسته دریی رهن کردن گرد آورده صدف عدن و عمان است بموج در آورده دیگر بار روی زمین را گوهر نثار ساختند - نذر شواپت ایلچی نذر محمد خان بعنایت خلعت و انعام بیست هزار رویه و دو مهر صد تولگی و دو رویه بهمین وزن چهارم اعتبار بر افروخت - و میر ابو الحسن ایلچی عادل خان بانعام خلعت و اسب با وزن ثلثه و نیل فرق مباحثات به فرقدین بر افراختند بیست و پنج پور دریدند - و دارای

سر بلندی عادل خان خلعت خاصه و جمدهر مروج با پهلوتاره و سپر خاصه با بند و بار مروج و صد پارچه از نفایس اقمشه احمد آباد و کشمیر مصحوب او مرحمت شد - و عاقل خان از تغییر خلیل الله خان که بخلعت و جمدهر مروج و اسب با زین طلا تارک افتخار برافراخته رخصت لشکر ظفر اثر شده بود بخدمت بخشی گری دوم و عنایت خلعت و منصب دو هزار و پانصدی و هزار سوار و خدمت عرض وقایع صوبجات از تغیر ملا علاء الملک امتیاز یافت - و تقدیم خدمت خانسامانی که از خدمات عمده این دولت پایدار است و تلو مرتبه وزارت از تغییر عاقل خان بهکوی فنون حکمی و ادبی ملا علاء الملک مفوض داشته منصبش هزار و پانصدی دوپست سوار مقرر شد - هفدهم صفر سال مذکور بساعتی که سعادت پرو مقرر بود پیشخانه والا بصوب کابل برآمد و حسین بیگ خویش امیرالامرا را بخلعت و منصب هزاری ذات پانصد سوار از اصل و اضافه نوازش نموده اخته بیگی گردانیدند - و سید بهادر را بعنایت خلعت و خدمت تورک از تغییر جان نثار خان برنواختند - چون معتمد قلم واد هاشم خان نیدر قاسم خان میر بهر که خدمت میر آتشی و کوتوالی داشت بیساق بلخ معین گشت مظفر حسین بخدمت داروغگی توپخانه رکاب سعادت و کوتوالی اردوی معالی سر بلندی یافت *

فوستادن جان نثار خان بعنوان رسالت بایران

چون بعد از جلوس والا ملوک دهر و سلاطین عصر بنابر راهنمونی خرد خیرخواه راه آشفانی که جلوه گاه پرتو روشنائیست کشاده تجدید عهد اخلاص و تمهید روابط آن نموده بودند و شاه عباس دارای ایران مراسله مدافعت مضمون مشتملبر اظهار مراسم دوستی و مراتب یگانگی مصحوب بحری

بیگ فرستاده ادای مراسم تهنیت و اظهار شادمانی بر جلوس مبارک
نموده بود و بعد از رحلت او از دار فنا بعالم بقا هرچند ابواب مکاتبت
و مراسلت از رهگذر بی روشی و اندیشه‌های بیجای شاه صفی مسدود شده
بود با وجود کمال استغنا و بی نیازی بمقتضای مروت نخواستند که سلسله
دوستی قدیم این دودمان عالیشان یکبارگی گسیخته شود لاجرم هجدهم
صفر جان نثار خان را بعنایت خلعت و جمدهر مرصع و دو اسپ عربی
نژاد با ساز طلا و فیل سر بلند ساخته با گرمی نامه متضمن مراسم تعزیت
شاه صفی و تهنیت جلوس دارای حال شاه عباس که بنام جد خود مسمی
است و بامر اشرف سعد الله خان انشا نموده بود رخصت ایران نمودند - و حکم
شد که متکفلان مهمات سرکار گردون آثار طلب دو ساله او و همراهان او نقد از
خزانة عامرة تن کنند و یک لک روپیه مرصع آلات و دولک و پنجاه هزار
روپیه دیگر تفسوقات و پنج هزار پارچه امتعه نفیسه ممالک محروسه برسم
ارمغانی ارسال یافت *

تهنیت موکب همایون از لاهور بصوب

کابل باراده فتح بلخ

و بدخشان

روز پنجشنبه هجدهم صفر مطابق شانزدهم فروردی ماه الهی سال هزار
و پنجاه و شش هجری بعد از انقضای یازده و نیم گهری ماهچه آفتاب
شعاع اعلام ظفر علامت که تا قیام قیامت بتقویم دین و استقامت داده
اند حضرت و اولاد امجاد کامل نصاب قرین اقتضای خواست بود از مرکز
محیط خلافت کبری اعلی دارالسلطنت لاهور بصوب کابل قرین خیریت

و خوبی ارتفاع یافت - شهنشاه عرصه دین و دولت قرین تائید آسمانی و تمکین صاحب قرانی پامی مبارک را که از پنجه آفتاب جهانتاب پامی کم نمی آرد بر خانه چشم رکاب نهاده از پرتو قدوم میمنت لزوم برخلاف نیز اعظم بیک دم هلال حلقه رکاب را کمال بدر تمام دادند - بعد از آن که از برکت تحویل اشرف بخت بیت الشرف خانه زمین بر سعادت دایمی اورنگ گوهر آگین فایق آمده نقش مرادش درست نشست بدولت و اقبال یکران کامرانی را که سیارات مسمارش در دو گام نشان ثوابت و سیار چرخ هشتم بر بساط هفت اقلیم بصاحب نظران نموده و روشنگر سرعت از آئینه نعلش که صورت نمایی باد است زنگ درنگ زده و کرة آسمان از آن پیوسته از زر هلال وجه نعلبندی براتش می فرستد که هنگام گرم عنانی مانند باد پامی نفس بر سطح هوا هزاران جولانگهی می نماید و باد از آن همواره در دست و پایش می افتد که در آمد و رفت از فرط سرعت بهنجی جولان میکند که تماشای آنرا همان در جای خویش می بیند بهجولان در آورده رخ بسمت مقصد گذاشتند - درین وقت که سران روی زمین در رکاب سعادت پا براه نهاده و شاهان سرافراز پیاده در جام اقتاده بودند و آب سرور ادب پرور از روی کمال اعتزاز و اندساط خانه خانه اسپ طرب و نشاط میرواند و فرمانبران از بالای فیل فیل بالا زر حسب الامر بادشاه روی زمین بر اهل زمان می افشاندند تا بدین فرخنده آئین رفته رفته فروغ عنایت ایزدی و پرتو نور الهی بر ساخت منزلی که انروی آب بجهت نزول اشرف مقرر شده بود انداخته رشک فرمانی ساخت طور ساختند - ازین منزل جعفر خان را از تشریف خلعت خاصه و صوبه داری پنجاب و بهرام برادرش را بخدمت واقعه نویسی و بخشی گری و نامدار پسرش را بمنصب پانصدی صد سوار سرافراز و مشرف ساخته و اعظم خان را که

پانصد سوار همراه پسر خود داده بود از ممر کبرسن از همراهی رگب سعادت
محرور نموده تا مراجعت رایات عالیات بفتح و فیروزی رخصت کشمیر
دادند *

بیستم جهانگیر آباد بنزول اقدس منزل سعادت گردید - کنور رام سنگه
ولد راجه جی سنگه که با پانصد سوار از وطن آمده سعادت ملازمت
اندوخت بمنصب هزاری هزار سوار فرق طالع بر افراخت - چون درین ایام
طبیعت حرم محترم شاهزاده محمدا را شکوه بسبب کوفت بدنی از
مرکز اعتدال انحراف پذیرفته هر روز شدت آن عارضه بفرط اشتداد منجر
می شد آن بلند اقبال را با مردم مکل در جهانگیر آباد گذاشته حکیم
مومنا را بجهت معالجه دستوری توقف دادند - روز دیگر از آن مقام کوچ
نموده سیوم ربیع الاول از آب چناب و نهم از دریای بهت برآه پل سفاین که
بروش معروف بسته بودند عبور نمودند *

بیست و سوم دولتخانه حسن ابدال از شرف ورود اسعد سعادت
سرحد پذیرفتند و عمارات آن که بر کنار تالاب بغایت خوش و دلکش اساس
یافته بود پسند طبع مشکل پسند افتاد - بعد از دو مقام متوجه پیش شده
عمره ربیع الثانی از آب نیلاب بر پل گذشته پنجم ماه عمارات ساخته امیر
الامرا در ارگ قلعه پشاور فیض نزول موکب جلا و جلال دریافت - چون
عمارتش بطرز ایران ساخته شده پسند نفرمودند - ششم بیاض ظفر خان که
در بیرون شهر واقع است تشریف بردند - بهنگام سواری بازار مسقف پشاور
که امیر الامرا بنج بر آورده با دو چار سومی سر باز بطور عشق بغدادی
ساخته برد در نظر انور بغایت محسن و مسکن افتاد - طرح آنها نزد
مکرمست خان فرستادند که درون قلعه شاهجهان آباد داری از جام خانه

تا دروازه قلعه که بجانب دار السلطنت لاهور واقع شده بهمین دستور مسقف مرتب سازد *

جشن وزن قمری

روز پنجشنبه هشتم ربیع الثانی سنه هزار و پنجاه و شش انجمن جشن وزن قمری آغاز سال پنجاه و هفتم عمر گرامی بکمال خوبی آرایش ترتیب پذیرفته مسرت افزای جهانیان گشت - درین روز عشرت آموز سعد الله خان باضافه هزار سوار بمنصب شش هزاری سه هزار سوار و راجه جسونت سنگه بمنصب پنج هزار سوار از آنجمله دو هزار دو اسبه سه اسبه بلند پایه گردیدند - بعرض مقدس رسید که طایر دستان سرای سرایستان قدس حاجی محمد جان قدسی تخلص در دار السلطنت لاهور قفس قالب عنصهری شکسته با بالابلان جنت هم نوا گردید - شفیع الله مهرتورک بهمن است قلعه لاهور از انتقال سرانداز خان قلماق که پیمانه زندگی برآمده بود بمنصب پنج هزار سوار چهار صد سوار سرافرازی یافته رخصت شد - بیست و دوم ربیع الثانی دولت خانه کابل از نزول اقدس پایه کرسی هشتمین یافته روکش پیرایه نگارخانه چین بل سرمایه آرایش بهشت بردن شد - چون هنوز عمارات آنجا باتمام نرسیده بود داریوشی عمارات بغازی بیگ مقرر نموده بیست و هشتم حویلی علی مردان خان را که نشیمنهای عالی داشت از فر و زرد مسعود روکش قصور و منازل بهشت موعود ساخته تا اتمام عمارات خاصه در همین مکان اقامت قرار دادند *

غرض جمادی الاول بطواف روضه ملائک مطاف حضرت فیدوس مکانی انار الله برهانه و مرقد ثانوی رابعه رقیه سلطان بیگم رفته از بیرون دروازه آماده حق تعظیم و اعظام گشته پیاده شدند و بعد از ادای آداب معهود زیارت ده

هزار رویه بقعرا و مساکین آنجا قسمت نمودند - لطف الله پسر سعید خان بهادر ظفر جنگ بعنایت خلعت و اسب سرافرازی یافته رخصت فزدهار یافت تا به نیابت خود خان مذکور او را در آنجا گذاشته روانه حضور گردد - چون بعرض مقدس رسید که بادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر برای تنظیم صوبه گجرات و تذبیه متمردان آنجا جمعی کثیر نوکر گرفته و خرج زیاده از دخلست هزار سوار از جمله سواران آن بادشاهزاده والا قدر عالی مرتبت دو اسبه سه اسبه نمودند - یازدهم سید جلال را از اصل و اضافه بمنصب شش هزاری هزار و پانصد سوار سربلند ساختند - چون منازل عالی بنیاد خاصه صورت اتمام پذیرفته بآب و رنگ گوناگون نقش و نگار بنازگی آبرو افزای کهن طارم چرخ کبود گردید از حویلی امیر الامرا بدانجا تشریف آورده سایر نشیمنهای غریب و مناظر نظارگی فریب آنرا رشک سرایستان ارم فرمودند *

روانه شدن بادشاهزاده محمد مراد بخش

بفتح بلخ و بدخشان

بادشاهزاده محمد مراد بخش پس از دستوری یافتن از پیشگاه خلافت بیست روز در زمین کهران برای آسودگی لشکر و پنج روز در حسن ابدال و بیست روز در پشاور توقف نموده نهم ربیع الثانی بکابل در آمد - پس از آنکه بهادر خان و قلیچ خان و رستم خان و خلیل الله خان و غیر اینان که برآه بدگش شتافته بودند در کابل رسیدند بادشاهزاده والا تبار از کابل کوچ نموده موضع پانی منار را مضرب خیم گردانید - چون هنگام تعیین مواضع جهانکشا حکم معلی صادر شده بود که بمنصبداران قدیمی واحدیان تیرانداز و برقداران سوار و تفکحچیان پیاده و دیگر شایده پیشه سه سال پیشگی

و بجایگیداران که داغ آنها موافق حاصل جاگیر مقرر است بروفق چهارم حصه حاصل تیول که آن نیز سه ماهه می شود برسم مساعدت از خزانه حضور بدهند و چون بعضی وجه مذکور در لاهور نیافته بودند لشکر فیروزی اثر چه از این رهگذر و چه بجهت استماع بسیاری برف و دشواری کتل در پیش رفتن توقف داشت - بادشاه حقیقت آگاه سعد الله خانرا پیشتر روانه کابل گردانیدند و فرمودند بجمعی که سه ماهه پیشگی نیافته باشند زر داده و بانجام دیگر مهمام پرداخته چنان کند که هیچکس را عذری در روانه شدن نماند - علامی از باغ صفا در دو روز بکابل شناخت و در عرض پنج روز همگی مهمات را رو برای آورده تمامی عسکر را روانه ساخت - چنانچه بادشاهزاده هژدهم بهادر خان و راجه بیتلدااس را با فوج هراول پیشتر راهی گردانید و اصالت خان را با فوجی که همراه داشت برای پاک کردن راه کتل طول رخصت نمود و خود بیست و یکم از پای منار روان شده بدو کوچ بقرا باغ و از آنجا بیک کوچ بچاریکار رسید - و قلیچ خان سردار فوج برانغار و خلیل الله خان سرگروه طرح دست چپ و میرزا فودر صفوی سردار التمش را شاهزاده والا گهر برای آب دره جانب کهمر و غوری روانه گردانید - اینها پس از الحاق در باب اتحاد آرا و هم که سر رشته انصرام سایر مهمام بآن منوط و سلسله پیشرفت جمیع کارهای عظام بدان وابسته همگنان متوجه کار شده در انصرام این مهم بجد و جهد کوشیدند - و باتفاق تسخیر بدخشان پیشنهاد همت ساخته عزیمتهای راسخه را که در جمیع امور چنانچه مذکور شد کار عظام آیات و عزایم مقدمات میکند بکار برده کوچ به کوچ راهی شدند - بادشاهزاده بعد از رسیدن پای کتل طول چون راه از کثرت برف دشوار گزار بود بسرعت تمام بیلداران بادشاهی را با چندین هزار مزدور که مردم امیر الامرا از بلوکات کابل گرد آورده بودند

تعیین نمودند که برف از سر راه دور نموده کوچک که شتر باسانی بگزرد بسازند و باقی را چنان بکوبند که آدم و اسب بر روی آن توانند گذشت - ازین رو که مردم هندوستان ازین قسم تردد درماندگی دارند انجام این کم از بیلداران چنانچه باید صورت نیافت - لاجرم نردانی آن بهادر خان و راجه بیتهداس و اصالت خان بکوه برآمده بجهت کشادن و کوفتن برف سوار و پیاده خود را برگماشتند - تمام مردم خصوص افغانان بهادر خان بسعی بسیار تایک کوه که برف بسیار بود برداشته بعرض دو گز کوه بریدند - و روز دیگر بکوفتن آن مقید گشته راهی بجهت عبور درست ساختند - پایان روز اصالت خان با همراهان و درم روز بهادر خان و راجه بیتهداس با دلاوران تهور کیش هراول بعد آن شاهزاده عالی مقدار از قتل گذشته غوغا تیر در میدان سراب که داخل بدخشان است منزل اختیار نمودند *

چون فرقه تفرقه خاصیت اوزبکان و احشام بی احتشام المان که بکار فرائع جهالت و راهنمایی ضلالت فرا و مواضع بدخشان را بجا رب غارت پاک رفته کار بر خسرو سلطان خلف نذر محمد خان بغایت تنگ ساخته بودند خبر آمدن لشکر ظفر اثر شنیده هر یک از آن بدکیشان برونک ناوک پلان از کمان ترکش کذب بلندی زده بطرفی بدر رفت - درین وقت بهادران لشکر فیروزی اثر از روی عجلت بیای سرعت یکبارگی بارانی تاخته نواحی بدخشان را معسکر گروه سعادت پژوه ساختند - و سرهم راحت بر ناسور جراحت دل خستگان آن دیار نهاده بحسن سلوک و معاش جمیل و رفق معاشرت دلهای خواص و عام را بدام آوردند - و بزرگ و کوچک آن ولایت دست بدعای مزید جاه و جلال شاهنشاه جهان پناه بر آورده استدعای بقای ابدی و دوام سعادتی انصاحب دولت موقوف و موید و تمهید اساس دولت این دولت کده معتمد و موید از

درگاه ایزدی نموده بر کام خاطر فیروز گشتند - درین میانه خسرو سلطان
 شنید که شاه محمد قطغان و قل محمد با بسیاری از المانان از آب آمویه
 گذشته بر سر قندز می آیند و در خود رای ستیز و روی آمیز این طایفه خیره
 چشم نیافت بحسب مصلحت دید خرد با بدیع سلطان پسر و دو هزار خانه
 دار احشام و اهل قندز که بیشتر رعایای جور کشیده و غارت دیده
 بودند آرزوی استسعاد سعادت ملازمت نمود - و اصالت خان را که از
 کتل پیشتر فرود آمده بود از مافی الضمیر خویش آگاه ساخت - و عرضداشتی
 مصحوب صدیق بیگ نوکر معتبر خود بدرگاه عالم پناه ارسال داشته التماس
 اجازت نمود - از روی کمال عنایت و نهایت عاطفت در جواب منشور
 لامع انور مشتمل بر تسلی و استمالت بسیار بغام مومی الیه بشرف صدور
 پیوست - اصالت خان خسرو سلطان را دیده و امیدوار گوناگون نوازش
 بادشاهی ساخته مصحوب دولت بیگ قاقشال روانه درگاه عالم پناه نمود
 و اکثر احشام و رعایا و اهالی قندز را که با خسرو همراه بودند بحکم معلی
 پیش خود نگهداشت - وقتی که بانزدیک اندر آب رسید امیر الاسرا بموجب
 ارشاد پذیرفته شده بر پشت اسب ملاقات نموده نزدیک بادشاهزاده عالی
 مقدار آورد - بعد از آنکه داخل خیمه والا شد آن عالی مرتبت بر طبق
 حکم مقدس تا مختهای بساط رفته معافه نموده همراه آورده نزدیک به
 مسند نشاندند - و از روی قدردانی اقسام دلجوئی و مهربانی بظهور
 رسانیده یک قبضه جمدهر موصع با نه قنوز پارچه و نه اسب و یک فیل
 و سده فیل با حوضه نقره و پنجاه هزار روپیه نقد از خزانه عامه لشکر بار
 تکلف نموده لوازم مهمانداری و مراسم ضیافت چنانچه باید بتقدیم
 رسانیدند - و شاهزاده قباد پسر اسد خان کابلی را همراه داده رخصت
 درگاه والا فرمودند - و چون خسرو سلطان از هژدو کوه گذشته بسلسله

جذبانی بخت و سعادت مرحله پیمایی طریق دولت و رهگرایی
والدی اقبال گردید و در نزدیکیهای کابل رسید حکم شد که مرحمت خان
ولد صادق خان بسرعت تمام خود را بدو رسانیده در روز فرمان عالیشان
مشمولبر عنایت فراوان و چهار اسپ عربی و عراقی با زین طلا و بیست
تقوز پارچه از نوادر اقمشه هندوستان و یک نالگی و چهار دولی با چوبهای
نقره و غلافهای مخمل برای سواریه عورات که مرکبی جز اسپ و شتر
نداشتند و در دست پیشخانه مکمل بدو داده آداب ملازمت تلقین نماید
و همه جا همراه بوده بدرگاه گیتی پناه آورد - و بیست و پنجم ربیع الثانی
و قتیکه در ظاهر کابل رسیده متوجه ادراک سعادت ملازمت شد بفرمان
شاهنشاه گردون و قار سلاطه آل فرخنده فال صدر الصدور سید جلال و خان
والا مکان مدار المہامی سعد الله خان تا سر خیابان باستقبال شتافته
آن سلطان سعادت نشان را بدرگاه سلاطین پناه آوردند - و در خوابگاه مقدس
شرف ملازمت دریافتند بعد از ادای آداب معبوده و تقدیم مراسم کورنش
و تسلیم هزار مهر و هزار روپیه بصیغه نذر از نظر انور گذرانیده التماس
قدمبوس نمود - بادشاه مهربان قدر دان اول بخصت قدمبوس اختصاص
داده پس از آن سریش را از روی کمال اطف باغوش فوازش در آورده
بحکم نشستن سر افتخارش را باوج عیوق رسانیدند - و انواع تفت و دلجوئی
بجا آورده عنایت خلعت خاصه با چار قب طلا دوزی و جیفه مریع
و خنجر مریع با پهلوانه و شمشیر مریع و سپر با بند و بار مریع و منصب
شش هزاره سوار و فیل خاصه با بیراق نقره و ماده فیل با حوضه نقره
و پنجاه هزار روپیه نقد ضمیمه مراحم بادشاهانه نموده در منزل خان دوزان
بہادر نصرت جنگ که با فروش و دیگر اشیاء ارایش داده برای قیام او
مقرر ساخته بودند حکم نزول فرمودند - سلطان مذکور دو عین پسر قدر معتمد

خانست از جمله شش پسر که بالفعل زنده اند جوانیست بلند و بالا
ضعیف بنیه گندم گون کوسه سی و نه ساله افیونی گزران *

مفتوح شدن قلعه کهمرد و غوری

چون شاهزاده والا گهر مطابق حکم معلی قلی خان و خلیل الله خان
و میرزا نوزر صغوی را بانواج برانغار و طرح و التمش از چاریکار برای آب دره
بتسخیر قلعه کهمرد و غوری رخصت دادند و خلیل الله خان از همانجا
بغابر تفگی راه با میرزا نوزر یک منزل پیش افتاده کوچ بکوچ منازل توت
دره و سوخته چنار و سرخ گنبد نوریده بغوریند رسید و از آنجا بدوآبه و از
آنجا بدو کوچ آنطرف کتل شیر که دشوار گزارست شتافت - راهی که
از آنجا بضحاک میان دره می رود در تفگی سخت دارد که نخستین
به بللی و دومین به عراق مشهور است و از تفگی ثانی آب تند میگذرد
و راهی دیگر که جانب چپ راه دره واقع شده اگرچه کتل دارد و بعید
است اما تفگی ندارد و شتر باسانی میگذرد چنانچه بدو کوچ بضحاک
میروند اردو را برای کتل روانه ساخت و خود با جمعی جریده از راه تفگی
بضحاک رفت - و پس از آمدن اردو از ضحاک بدامیان و از آن باقی رباط
رسیده نهم از کتل گنبد که سرحد ولایت کابل و کهمرد است گذشت - و از
چند نفر بازرگان که از بلخ رسیده بودند دریافت که اوزبکان هنوز از ورود
لشکر ظفر اثر آگاهی ندارند - خلیل بیگ را با احدیان و تفنگچیان و دیگر
جوانان کار آمدنی تعیین نمود که شبشب از کتل دندان شکن بکهمرد رسیده
اگر تواند حصار را بدست آرد - چون نبرد آزمایان قوی بازو با خلیل بیگ
ناگهانی مانند قضای آسمانی از اطراف و جوانب رسیده قلعه را نگیان و از
در احاطه گرفتند روز یکشنبه دهم جمادی الاول موافق سوم تیر اوزبکان بهانه

گرفتن سر راههای کتل از قلعه برآمده هر یکی بطرفی بدر رفتند - خروج
شکور حارس قلعه با جمعی قلیل شروع در انداختن تفنگ نموده آخر کار
بازدک زد و خورد دل از دست داده امان طلبید و از روی عجز و نیاز
زینهارى شده قلعه را حواله دولتخواهان درگاه نمود - خلیل الله خان نیز
دوازدهم بکهمرد رسیده حراست قلعه بعهده خلیل بیگ مقرر نمود - درین
اثناء قلیچ خان هم از عقب رسید و بعد از دو روز هر دو باتفاق روانه غوری
گشتند - و بعد از رسیدن دوازده گروهی غوری بساحل رود سرخاب خلیل الله
خان غضنفر ولد الله ویردی خان را با احدیان و برقداران و مراد قلی کهر
و غیره بطریق منقلا پیش فرستاد - قلیچ خان نیز راجه دیبی سنگه و اهتمام
خان و خنجر خان را بر سبیل تعجیل روانه غوری گردانید - روز چهار شنبه
بیستم ماه مذکور چون غضنفر و غیره نزدیک قلعه رسیدند قباد میر آخور
باشی این مردم را فوج هزارجات دانسته با سه صد سوار از قلعه برآمده
صف آرا گردید - بهادران رزم دیده کار آزموده متوجه کارزار شده بکمر آویز
و سبیزره سپر گریز ساخته بقلعه در آوردند و بمقتضای کار طلبی و ناموس
جوئی از اسبها پیاده شده بازو بقلعه ستانی بر کشادند - و در اندک فرصتی
از خندق گذشته با آنکه از جانبین دار و گیر بهادرانه رو داده و درویشان شرط
مدافعه و ممانعه چنانچه حق مقام بود بجا آورده بودند اما چون هجوم
تمام از لشکر ظفر اثر اتفاق افتاد و زیاده بر پانصد کس همراه قباد نبود و توقع
مدد از جانبی نداشت تاب مقاومت نیاورده پناه بارک قلعه برد - و دلبران
ناموس طلب دروازه را شکسته داخل حصار شدند و بهمه جهت غلبه نموده
کار بجای رسانیدند که لاجار امان خواسته بر آمد و بوسیله غضنفر خلیل الله
خان را دید - درین وقت مشاهیر غوری که پیشتر چغا بودند کردن باطاعت
نهادن زبان باز دیار مود دولت ابد پیوند کشادند - قلیچ خان و خلیل الله

خان قباد مذکور را با چهار پسر و سایر اهل و عیال مصحوب ابراهیم حسین ترکمان روانه درگاه جهان پناه نمودند - و قلعه غوری و تنظیم محال توابع آن بعده اتمام خان مقرر نموده حقیقت بدرگاه عالم پناه معروض داشتند - و بعد از پرداخت سرانجام ناگزیر قلعه بیست و پنجم برایه ایدک روانه ملازمت بادشاهزاده محمد مراد بخش گشتند *

چون بادشاهزاده هفتم جمادی الاول بانواج قاهره از کتل طول گذشته روز دیگر جلگه سراب معسکر گردانید و یک روز برای دریافتن خسرو در آنجا مقام نموده دهم از آنجا کوچ نموده در سه روز از قریه تاجکان و ده میرزایان و ده خواجه اولیا گذشته بنارین رسید و اصالت خان را دستوری داد که پیشتر راهی گشته بقندز در آید و خود از نارین به نیلبر آمد و روز دیگر در ده خواجه لقمان منزل شد - هفدهم بشورابه که نه گروهی قندز است رسیده هفدهم ظاهر قندز را معسکر گردانید - چون سایر المانان و مفسدان از بیم ورود موکب منصور و سطوت و صولت اولیای دولت راه فرار سر کرده از آب قندز گذشته بودند نوزدهم جمادی الاول بادشاهزاده والا مقدار قندز را مضروب خیام دولت گردانیده بتسلیمی و استمالت و دلجوئی رعایا پرداختند - آن غارت زندگان و ستم دیدگان که مشرف بر هلاکت شده بودند از غارها و دره‌های کوهسار برآمده جانی تازه یافتند - و از آن رو که بغزوئی قتل و غارت المانان سر تا سر آبادانی پی سپر غارتیان شده جمعی کثیر از یتامی و اراذل و دیگر عجزه و مساکین که از فقدان قوت چون هوام خاک خوار از غذای خاک و گیاه آب بر التهاب زبانه آتش جوع می زند وصول این نعمت و حصول این جمعیت را از جمله عطایای آلهی در معرض حال پرداختند - شاهزاده والا گهر و امیر الامرا بفرمان اشرف و پنجاه هزار روپیه که یک لک رایج خانی ماوراء النهر است حواله

دیانت دار راست کار نمودند که بتفاوت درجات قسمت نمایند و راجرب و اسد الله را باجمعی از برقدندان بمحافظت قندز گذاشتند و در لک رویه بجهت دربیاست وقت حواله فرمودند *

بیست و یکم جمادی الاول متوجه بلخ گشتند - درین تاریخ عنایت نامه که بندگان اعلیٰ حضرت به نذر محمد خان و فرمان ذی شان بنام شاهزاده فرستاده بودند رسید - خلاصه مضمون آنکه هرچند پیشرویهایی نذر محمد علی الخصوص ایستادگی در فرستادن فرزندان حاجی و قاص باوجود اظهار اشرف و سلوک بد او مقتضی مروت و مهربانی نیست اما چون مراعات نسبت سابقه و قرابت قریبه احسن مکارم اخلاق بزرگان آفاق است و درین حضرت تقصیرات و زلات سایر مردم دنیا دیده و دانسته باغماض عین پامال چه جای این نوع بزرگ کردهای خدا و برگزیدههای درگاه کبریا اگر نذر محمد خان بسلسله جذباتی طالع موافق و رهنمونی بخت مساعد معتمد بعرو و ثقی دولت ابد پیوند گشته اظهار نیاز نماید بلخ را باو گذاشته لشکری گران و سپاه بی پایان با یک سردار فاعدار در بدخشان نگاهدارد - و هر گونه امری که باعث استقرار و مزید اقتدار خانی مذکور باشد از قوه بفعل آورد - اگر قصد انتزاع سمرقند و بخارا و انتظام اوزبکیه و المان داشته باشد سرانجام جمعیت و اجتماع لشکر و خیل و حشم از قرار واقع نموده مراسم رفقت و لوازم همراهی زیاده از حوصله توقع او بجا آرد - منجماً چون شاهزاده و علی مردان خان از قندز کوچ نموده سه مغزلی بلخ بخام سپیدند نامه حضرت خاقان گیتی ستان مصحوب استحقاق بیگ بخشی ل نذر محمد خان فرستاده زبانی نیز بعضی پیغامات دادند - خانی مذکور را باحترام تمام گرفته اگرچه بظواهر اظهار بشاشت نموده بزبان آورد که من مایه الذهر بدیشان تعلق دارد اما در باطن منکرانده و بهم شده

گفت که هرگاه شاهزاده تشریف می آرند بلخ را بایشان حواله نموده
متوجه کابل می شوم و بعد از ملاقات فیض آیات دارای بحر و بربری
توقف روانه تحصیل سعادت حرمین شریفین میشوم - اسحق بیگ بوهمدنگی
احوال نذر محمد خان و بی اعتدالی اوزبکان گرد و پیش او دیده باندیشه
آنکه مباد اوزا از هم گذرانند معروض داشت که هرچند شاهزاده خود را
بایلغار رساند بمصلحت وقت بهتر و مناسب تر خواهد بود - درین اثنا
چوچک بیگ نام ملازم نذر محمد خان در رقتیکه شاهزاده نزدیک باستان
امام رسیده میخواستند همانجا فرود آیند با مکتوب خان مذکور آمده
ملازمت نمود - خلاصه مضمون مکتوب آنکه ملک و مال همه تعلق بملازمان
حضرت خلافت منزلت دارد اگر روزی چند بجهت تهیه مواد سفر حجاز
مسافت دهند میتوان ازین ممر جمعیت خاطر اندوخته قلعه را بشما حواله
کند - شاهزاده و امیر امرا آنرا خدعه پنداشته فسخ عزیمت نزول آن مکان
نموده بعد از طبع پانزده کبوه جریبی دیگر روز در موضع پلاس پوش در
گروهی بلخ رفته فرود آمدند - اسحق بیگ از باجم آمده ملازمت نمود و دیده
و شفقت او بتفصیل بر زبان آورد - بعد از نماز شام بهرام و سبکان قایم پسران
نذر محمد خان با گروهی از اکابر و اعیان بلخ مثل عبد الوالی شیخ الاسلام
و خواجه عبد الوهاب رئیس و خواجه محمد یوسف ده بیدی و قاضی
احمد پسر میر موسی و بالتون پروانچی و یادگار اویرات برادر استقبال
بی آنکه دولتخواهانرا از این معنی آگاه سازند سرزده داخل لشکر فیروزی
اثر شده خواجه عبد الوالی و خواجه عبد الوهاب را نزد اصالت خان
فرستادند - خان مذکور گفت که آمدن باین عنوان بسیار نامناسب بود
بایستی اول مطلع می ساختند تا جمعی از امرا پذیرفته شده بعنوان پسندیده
نزد بادشاهزاده می آورند *

چون علف سر راه بخوراک در آب کفایت نمی کرد و غله منازل ویران
 بستوران سیاه قاف شکوه که بحسب شمار از خیل ستاره ریاده بود نمی رسید در
 اثنای راه بسبب درازی منزل اسب و شتر بسیار ضایع شده خیمه و خرگاه دیر تر
 آمده آنچه رسیده بود برپا نگشته لاعلاج در طلب ایدان توقف رو داد - پس
 از آنکه باز بردار آمده خیمه و خرگاه دولت استاده شد اصالت خان باوردن
 مامور گردیده امیر الامرا تا در دیوانخانه پذیره شده آورد - شاهزاده اعزاز
 و اکرام بسیار نموده بر سوزنی دست راست مسند نشاند و مراسم مهریابی
 و لوازم قدردانی بوجه احسن بجا آورده گفتند که در خدمت خان
 عالیشان بعد از داعی فراوان بگویند که لشکر ظفر اثر از پیشگاه اقبال بمدد
 و اعانت آن رفیع مکان رسیده هر گونه مددی که در تنبیه گروه حق ستیزان
 باطل کوش مطلوب باشد از قوه به فعل می آید و تا بر آمد کار با موکب
 ظفر آثار پای آرام در دامن استراحت نه پیچیده به نیروی کار گزار
 توفیق و مددگاری دستیار می تانید حتی المقدور کوتاهی نخواهد رفت - پس
 از آن خلعت و خنجر مرصع و اسب بازمین طلا بهر کدام از خانزادها و بهر اهلان
 خلعت داده رخصت نمودند *

روز پنجشنبه بیست و پنجم جمادی الاول مطابق بیست و یکم تیر
 ماه آهلی بادشاهزاده مؤید و منصور و بختیار و امیر الاسما و دیگر سران لشکر
 فیروزی اثر بآئین شایسته و شایان و توره و تورک نمایان چهره دولت
 و اقبال بر افروخته و رایت جاه و جلال بر افراشته متوجه بلخ شدند - سنگین
 آن سرزمین که هرگز چنین لشکر سنگین بدین پدب و تمکین ندیده بود
 نشنیده بودند از مشاهده تسوید صفوف و آرایش رسال موکب جاه و جلال
 و بسیاری کوس و علم و خیل و حشم و پیاده یوشمار از برافراز و باندار و نیز
 گزار و فیلان کوه بیکر نفوسند صفت شکر مزین به پوشش های دیدنی و رنگ

چینی و پزند سیم باف رومی و ساز طلا و براق نقره و صدای زنگ و جلاجل و نوای گورکه و غریو کرنا و شیهه اسپان عربی و عراقی که همه با ساخت موصع و ستام زر پریوار انداز پرواز داشتند و هم چنین سایر لوازم این مقام از انواع زیب و زینت تمام که بحلیه حسن توژک و ترتیب مزید آرایش و پیرایش یافته بودند بشگفت در مانده خورد و بزرگ از مهابت و شکوه و دبدبه و شان کوبه اقبال دم در گلو کشیده نفس در کام در دیدند - بالجمله شاهزاده بافواج قاهره بآئینی که در سواری مقرر بود بچلکلی پیش طاق که پیش دروازه شتر خوار حصار و بلخ واقعست نزول نموده رستم خان و قاسم خان میر آتش و مردم توپخانه را تعیین نمودند که داخل قلعه شده بضبط مداخل و مخارج پرداخته آوازه کوس دولت را بلند می گرامی سازند - و اسحق بیگ را نذر نذر محمد خان فرستاده پیغام دادند که چون خاطر نیازمند بغایت آزرده اند دریافت مواصالت ایشانست هرگاه خواسته باشند که از شهر بر آیند از روی مهربانی اطلاع دهند تا شرایط استقبال بتقدیم رسانیده گرامی ملاحظت نماید - و بعد از آن اگر خواهند تا منزلی که بجهت نزول ایشان مقرر شده باشد همراه رفته صحبت بدارند - و باز روز دیگر ایشانرا بمنزل خود برده بمراتب تمام ضیافت پردازد و اگر همان روز بی تکلفانه بمنزل ما تشریف آرند روز دیگر ما را مهمان خود سازند - در وقتی که اسحق بیگ این پیغام رسانید نذر محمد خان بغایت متغیر شده از غایت گرفتگی طبیعت بطعامی که در مجلس چیده بودند میل نفرموده حضار مجلس را بخوردن طعام مشغول داشت - بعضی از دانایان از گفتگوی او معلوم نمودند که بخاطر کبر سن متوقع آن بود که شاهزاده یکسر بمنزل او رفته مهمان می شدند - چون روزگار دولت او بسر آمده و ایام سلطنتش بر پایان مدت بقا مشرف شده بود الحزم رفتن خود بباغ مراد بجهت غیبت شاهزاده شهرت داده پیشتر خیمه

بدانجا روانه ساخت و مرصع کمری که لعل چند گرانها در آن نصب نموده بود بر میان بسته بالای آن زره و بر روی زره جامه پوشیده و اشرفی و طلا و لعل و غیره نیز هر قدر توانست گرفت همراه برداشته با دو پسر سبکان قلی و قتلغ و چندی از اوزبکان و غلامان را همراه گرفته بوقت ظهر بیست و هشتم ماه مذکور راه فرار سر کرد - ازین جهت که حصار بلخ بسیار وسیع است و پنج و نیم کروزه دور آن و مداخل و مخارج آنرا فرساده چنانچه باید ضبط نموده بودند و سوارچی خان از دیگران امتیاز نداشت از دولتخواهان درون و بیرون کسی مطلع برین اراده نگشت تا آنکه بعد از نماز پیشین مقصود علی دانشمندی برین حقیقت واقف شده بامیر الامرا گفت و امیر الامرا بخدمت بادشاهزاده معلوم نمود - از آنجا که بندوبست محاللات بلخ بر قرار واقع میسر نیامد و درون و بیرون از اوزبکان آشفته مغز پریشان اندیش پر بود رفتن خود مناسب ندیده بهادر خان و اصالت خان را با گروهی بتعاقب او مامور فرمودند - و سرداران مذکور بعد از یک بهر از رفتن نذر محمد خان با جمعی از صفداران در همان ساعت با شتاب تمام مرحله پیما گشته جریده رو بمقصد نهادند - و بنابر شدت حرارت هوا آخر هر روز سوار شده تا یک بهر اول بی توقف و احوال قطع راه میکردند - سوم روز از زبان یکی از غلامان خاصه او که در راه اسیر گشته بود ظاهر گردید که نذر محمد خان در جمعیت اوزبکان که بعد از استماع خبر ورود لشکر ظفر آموذ از نواحی بلخ گریخته با احشام آلچین و قطغان و غیر اینان که در شهربان فراهم آمده اند داخل گشته خواهش نبرد دارد و بآن انداز سیاه چیتکتوو میمته را نیز طلبیده - بهادر خان و اصالت خان بمقتضای صلاح وقت یک بهر روز مانده سوار شده تا دو نیم بهر روز آینده بمحضت تمام بعد از قطع مسافت منازل بی آب ریگ بوم و راههای دشوار گزار شش کوهی شاهان

در موضع غوطی نزل نموده متوجه اخبار و آماده و مستعد پیکار نشستند. و هنگام سحر بعزم رزم با اتفاق چهار هزار سوارانی که از جمله ده هزار سوار همراه رسیده بود سادات را هرار و راجپوتان را جانب یسار و افغانان را در یمین خود قرار داده راهی گشتند. از آنجا که کار گزاریهای بخت موافق و یاری اقبال مساعد است از صدمه باد حمله شیران شرزه تزلزل در ارکان ثبات اوزبک و المان افتاده از بیم اسیر شدن عیال و بغارت رفتن اموال با اهل و عیال روانه اند خود گشتند. نذر محمد خان از شنیدن خبر ماندگویی دواب لشکر و قلت مردم از فرط بیخبری و نادانی فتح و ظفر را از فروغ هجوم جنود و تابع وفور توابع دانسته و کثرت و قلت اعوان و انصار را علت اقبال و ادبار انگاشته با جمعی از اوزبکان که برفاقت او آماده پیکار شده بودند از شیرخان چهار کوه پیش آمده سه فوج ترتیب داد و خود کار قومانی سپاه شد. نخست سبکخان قلای و قتل محمد را و بیرونی فوج چپ و راست بهادر خان باز داشت و خود با جمعی از اوزبکان و بمواجهه خان مذکور آورده همت پست همت بر جلب دولت و سعادت روزی فاش شده گماشت. در آغاز گرمی هنگام جنگ از نزدیک و دور بنفس درازی تفنگ گرمی بهم رسانیده همین که گرم خوبی تیغ سرد دم در رسید پلنگان شیر افکن دندان و چنگال بخونریزی مخالفان تیز کرده صفوف اعدا را از یکدیگر شگافتند. آنکه همگی افواج اهل وفا و وفای بیکیبارگی بارگیا را انگیزخته در هر گوشه سرد و مرکب پشته پشته خسته و کشته بر روی یکدیگر انداختند و بمعاذت یکدیگر و مساعدت همت کارگر با مخالفان بشدت در آویخته عاقبت بیرونی نایب آسمانی کامیاب نصرت و فیروزی گشتند و بمحملهایی مرد انگن دمار از روزگار آن کم فرستان برآورده جمعی کثیر از مردم غنیم را از پا در

آوردند - نذر محمد خان از دیدن این حال بی اختیار رو برتافته با فراوان پشیمانی و پریشانی بجانب اندخود شتافت - و جمعی از اوزبک سبکان قلی را بدست آورده بجانب چار چور بخارا راه فرار سر کردند - بهادر خان و اصالت خان شاد کام و مقضي المرام بمراسم تعاقب تا شببران پرداخته چون از نذر محمد خان نشان نیافتند تا رسیدن خبر مشخص همانجا توقف ورزیدند - اوزبک و المان که باتفاق یکدیگر شعله افروز آتش عصیان شده اموال که از رعایا بترکناز فراهم آورده بودند پیش انداخته با اهل و عیال بهر طرف گریختند و از غایت تذبذب احوال بدشواری تمام اهل و عیال را گریزانیده مال و اموال بتصرف اولیای دولت دادند - و بتوجه والی بادشاه عالم پناه که همواره برفاهیت خلایق مصروف است ذکور و اناث رعایای بلخ و بدخشان و هزار جات که درین مدت اسیر ستم و جور طایفه ضالّه شده بودند از حبس مرّبد رهائی یافته رو بجا و مکان خود آوردند - اگرچه اوزبک و المان غارت زده لشکر ظفر اثر شدند اما اگر بهادر خان قذاعت بفتح نذرموده بی نذر محمد خان بتعاقب میرفت بیشک او با پسران گرفتار صفدران لشکر ظفر اثر می شد - چنانچه بعد از دوسه روز زبانی طاهر بکاول و خواجه کمال اویاب اندخود که آمده خان مذکور را دیدند این معنی بوضوح پیوست *

اکنون حقیقت اندوخته و اموال خان مذکور برپای قلم می آید چون شاهزاده و امیر الامرا بسبب تعیین نمودن لشکر بتعاقب نذر محمد خان فرصت اموال او نیافتند و رستم خان و محمد قاسم میر آتش از ملاحظه آنکه مبادا از سبب آخر شدن روز اسباب از قرار واقع مضطرب نیامده موجب باز خواست گردید متوجه فساد لشکر بتاراج اوزبکان و سکنه شهر دادند - و تدمه دوازده اکب رویه از موضع آلت و نذر آلت و چیز آبی

و دو هزار و پانصد اسپ و مادیان و سه صد شتر و مواد خلیل الله خان با ملتفت خان و شیخ موسی گیلانی و قاضی نظاما و محمد مقیم رفته بضبط در آوردند - و ازین جهت که خان مذکور مدخرات خود در صندوقها نهاده تفصیل آنرا بخط خود بر کاغذی نوشته در آنجا می گذاشت و مقایده همه وقت با خود میداشت از قرار واقع معلوم نشد لیکن آنچه از زبانی تصویرداران و متصدیان مهمات او از قرار تخمین بظهور پیوست اینست که همگی فراهم آورده او از نقد و جنس هفتاد یک رویه بود که هیچ یک از اسلافش را میسر نگشته - از آنجمله درازده یک رویه و کثری بسراک اقدس آمد و قریب پانزده یک رویه در بخارا هنگام فرار او از قرشی قلیلی عبد العزیز خان و بدیشتری المان و اوزبک بغارت بردند - تمة چهل و سه یک رویه وقت اضطراب قدری در علوفه سپاه خود صرف نموده باقی در حضور او اوزبک و قلماق و المان پیش از ورود عساکر منصوبه بده پانزده روز بتاراج بردند *

مستحصل جمیع ولایات بلخ و بدخشان و اعمال آن سر تا سر سلواک الذهرو ترکستان که در تصرف این دو برادر بود از روی نقل دفاقر ایشان بهمه جهت خصوص مالی وجوهات و سایر جهات و نقدی و غله و جمیع خراج از بقاعات و زکوة قریب یک کور و بیست یک خانیه است از آنجمله شصت و چهار یک خانیه که شانزده یک رویه می شود مداخل امام قلی خان و یغچاه و شش یک خانیه که چهارده یک رویه بحساب در می آید تعلق به پدر محمد خان داشت - هنگام قسمت هرچند باعتبار وسعت ملک و حاصل حصه امام قلی خان زیاده بود اما از بی پروایی و غفلت او آنچه بود هم نماند - و از پرداخت پدر محمد خان و یسعی او در تکثیر زراعت و تعمیر عمارت حصه اش افزون گردیده - بعد از تاخت

و باخت اوزبکان و در آمدن بتصرف اولیای دولت قاهره در سال اول نصف و در دریمین برع رسید - الحمد لله و الممت که مبلغ در آمد هر دو خان برابر بحاصل جاگیر خان دوران بهادر ست بلکه جمعی کثیر از امرای عظام درین دولت کده ابد انجام برابر هر کدام ازین دو خان عالیشان بل بیشتر در آمد جاگیر دارند - چنانچه از جاگیر آصف صفات سپه سالار هر ساله پنجاه لک روپیه حاصل بود که از مداخل آنها بعنوان سه برابر بلکه زیاده از آنست - چون این مبلغ بجمیع اقلیم اکبر هندوستان که هشت صد کروڑ دام و بیست کروڑ روپیه حاصل آنست قدر محسوس ندارد لهذا نسبت دادن بیوجه و بیکساب است - امید که سواد تزايد جلا و جلال این دولتکده بیزوال لمحک به لمحک در ازدیاد و سررشته بقای خلافت ابد مقرون باطناب و اوتاد خیام اقبال روز افزون تا انتهای مد مدت عمر روزگار پیوسته بامتداد و ایسته باد *

آغاز سال فروخته فال بیستم جلوس مبارک و کیفیت فتح بلخ و بدخشان

خدایرا شکر و سپاس که نوراً جمادی الثانی سنه هزار و پنجاه و شش سال بیستم جلوس مبارک که مانند سرپای روزگار این دولت ابد پایان مجمع سعادت ابدی و منبع برکت سرمدیست بخیر و خوبی شروع شده جهان را مرثده مسرت داد - و فتوحات تازه و فیوضات بی اندازه بر سبیل تواتر و توالی از عالم بالا درود نموده چون دولت پایدار آن بیدار بخت خود قرین سعادت بر در آمد - چنانچه بسلسله جذباتی اقبال حضرت صاحبقران ثانی درینولا فتح و نصرت آسمانی از قهر اعدا و کشایش قلاع بدخشان و بلخ بکمال آسانی نصیب اولیای دولت گردید - هشتم جمادی

الثانی از عرایض شاهزاده و امیرالامرا و بهادر خان و اصالت خان بمسامع
جاء و جلال رسید که چون بتاریخ بیست و هشتم جمادی الاول بلغ بتصرف
اولیای دولت در آمده نذر محمد خان آواره دشت ادبار گردید بهرام
و عبد الرحمن پسران نذر محمد خان را با رستم ولد خسرو سلطان که هر سه
بغایر عدم اطلاع از همراهی خان باز مانده در ارک نزد عیال او بودند حواله
لهراسپ خان نموده مردم معتمدی بمحافظت ازواج و بذات و جوارح
او مقرر ساختند - و سوم ماه مذکور چون ماهچه ریات فتح و فیروزی مانند
اختر نیک پرتو نیک اختری و بهروزی بر سر بلخ گسترده آن محیط یم
و برکت مرکز اعلام نصرت و نقطه منطقه دولت و اقبال و مدار پرکار جاء
و جلال گردید در ساعتی که سعود آسمانی سعادت دو جهانی از آن اکتساب
می نمود در مسجد بنا نموده نذر محمد خان خارج دروازه خانه خان
مذکور همگی اشراف و اهالی و موالی آن مملکت مانند طیب خواجه
و سنگی خواجه و محمد صادق ده بیدی و خواجه عبد الغفار و خواجه
عبد الولی را حاضر ساخته خطیب فصیح زبان بعد بیان مراتب حمد جنان
آهی و نعت حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و سلم بذکر اسم سامی
و القاب گرامی بادشاه دین پرور مدارج منبر بلند پایه گردانیده در همان
ساعت چهار از از سگه مبارک صفائی نور و ضیا پذیرفته رشک فرمای مهر
انور شد و لختی از آن نقود برکت آمود فیض نظر انور دریافت - خدیو
خدا شناس و خداوند حق اساس که برخلاف سلاطین دیگر مواد غفلت
و غرور را اصلا در نظر دور بین جا نداده از قهر آنحضرت پر حذر و از خویش
سر حساب اند و پیوسته در باطن با خدای خود در مقام نیاز بوده شمه وقت
توجه آن قبله روی و دل مردم خدا آگاه بجانب آن والا چنان است بمجره
آگهی شکر و سپاس بقیاس و مقتضای بی منتهای واهب بی منت

و جوّاد بی ظفّت بجا آورده از روی شگون برسم معهود امر بنوازش نقاره شادیانه فرمودند - ارکان دولت و اعیان حضرت مراسم تهنیت بجا آورده تسلیمات مبارکباد ادا نمودند - نوپتیان دولت از نوازش کوس دولت و کامرانی و نواختن گورگه شادمانی بانواع دبدبه و رفعت خم روئین و طاس سیمین سپهر برین را پر طنین ساختند - و رامشگران و سرود سرایان نیز آهنگ ساز عیش و نوای عشرت بروفق مقتضای وقت و حق مقام راست نموده بنغمه هوش ربای فلک فرتوت را برقص در آوردند -

لله الحمد و المنة سرمایه انبساط جاردانی و ماده نیل آمال و امانی دو جهانی آماده گردید - و از بسط بساط طرب و نشاط عقدۀ قبض خواطر خورد و بزرگ و گره چین جبین خواص و عوام کشاده گشت - و بامر معلی گرامی جشن این فتح نامی تا هشت روز آرایش داشت و هریک از اعیان دولت و ارکان سلطنت بنخصیص بهادر خان و اصالت خان و همراهان آنها که در تعاقب نذر محمد خان تردّدات نمایان بظهور آورده بودند بانعام خلائع فاخره و اضافه نمایان سرافراز شدند و این جشن دلفروز تا هشت روز زینت افزای روزگار بوده هیچ گسسته امید را مقصدی نماند که بحصول نه پیوست - شعرای بلاغت دثار شعرای شعاع قصاید غرا متضمن ادای تهنیت و تاریخ معروضداشته مورد تحسین و آفرین گشتند - از جمله نصیروی شیرازی باین تاریخ بطریق تعمیه بر خورده از انواع عنایت بر خورداري یافت *

شکر لله کز عنایات خداوند جهان

کرد فتح ملک توران سرور مالک رقاب

بادشاه غازی عادل شهنشاه جهان

آنکه کرد اورا جهان از جمله شاهان انتخاب

گشت در تسخیر عالم ثانی صاحبقران
 ایزد او را کرد در کشور ستانی کامیاب
 در دلش عزم جهانگیری شبی گر بگزد
 گیرد اقبالش جهانرا صبح پیش از آفتاب
 سال این تاریخ جست از عقل دانشور نصیر
 گفت با طبعش ز راه تعمیه گلی نکته یاب
 والی توران برآر از ملک توران وانگهی
 ثانی صاحبقران بنشان بجایش کن حساب

اکنون خامه حقایق نگار بتفصیل انواع عوطف که نسبت بامرای عظام
 خاصه بهادر خان و غیره همراهان در آنروز بهجت افروز بظهور آمده می
 پردازد - بهر یک شاهزاده و امیر الامرا خلعت خاصه با نادری طلا دوزی
 و بمحمد بدیع پسر خسرو سلطان که بوسیله پدر شرف اندوز ملازمت گشته
 بود خلعت خاصه و جیغه مروض و خنجر مروض و اسب با زین مطلا
 موهبت نمودند - مدار المہامی سعد اللہ خان باضافه هزار سوار بمنصب
 شش هزاری چهار هزار سوار و جامع فضایل صوری و معنوی ملا علاء الملک
 توفی میر سامان که در صفاغت تدبیر صاحب خبرت و مهارت کلی بوده
 در دقایق این فن نو فنون درجه علیا و ید طولی داشته چندی قبل از
 تسخیر بدخشان و بلخ از قواعد نجومی استخراج این فتوحات نمایان نموده
 بعرض مقدس رسانیده بود باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزاری دو بیست
 سوار و بهادر خان بخلعت و منصب پنج هزاری پنج هزار سوار دو اسبه و سه
 اسبه و انعام دو لک روپیہ نقد و اصالت خان بخلعت خاصه و منصب
 چهار هزاری سه هزار سوار و مهیش داس راتهور بخلعت و منصب هزار
 و پانصدی هزار و دو بیست سوار و هر یک از روپ سنگه و رام سنگه راتهور

و راو روپسنگه چندراوت و حیات ترین بخلمت و منصب هزار و پانصدی
 هزار سوار و علول ترین بخلمت و منصب هزاری شش صد سوار و عجب
 سنگه و چتر بهوج و چندر بهان و سنگرام و نیکنام و سید چارن و بلو چوهان
 و غیره بندها که تفصیل آن طولی دارد از اصل و اضافه سربلند گشته بکام
 دل رسیدند - قبّاد میر آخور که بعد از کشایش غوری همراه ابراهیم حسین
 ترکمان بدرگاهه خلایق پناه آمده بود با دو پسر سعادت زمین بوس حاصل
 نموده بعنایت خلعت و خنجر مرصع و منصب هزاری پانصد سوار
 و مرحمت اسپ و افعام بیست هزار روپیه رایت افتخار برافراخت -
 سعید خان بهادر ظفر جنگ که بحکم معلی از قندهار روانه شده بود دولت
 ملازمت دریافته هزار مهر نذر و هزاره اسپ پیشکش گذرانید - راجه راج
 روپ بعنایت خلعت و جمدهر مرصع و گوشواره مروارید و منصب دو
 هزاری هزار و پانصد سوار و منصور حاجی که قلعه ترمذ را بسعادت خان
 سپرده به بلخ آمده بود بخدومت صدارت بلخ که در عهد نذر محمد خان نیز
 داشت و منصب دو هزاری هزار سوار و محمد حسین پسرش بمنصب
 پانصدی دو بیست سوار غائبانه سراقراز گردیدند *

التهجا کردن بادشاهزاده محمد مراد بخش از

روی نادانی در باب طلب خود بدرگاه

جهان پناه و نتیجه که بر آن

مترتب شد

در نظر حقایق نگر ارباب بصیرت که از کمال الجواهر الهام نور پذیر
 است اثر نیک اختری و علامت استحقاق خلافت از جبهه هر ده تلبانی

باشد مانند فروغ آفتاب جهانتاب نمایان و هویدا است چه هر نظر یافته عنایت
 الهی که مشیت ازلی بیادشاهی او تعلق پذیرفته باشد در جمیع امور ظاهر
 از آن مظهر اتم کمالات بشری در خور همان رتبه والای سلطنت فنون تدبیر
 و تفکر بظهور می آید - و هر که خداوند این بخت مادرزاد و صاحب این
 دولت ازل آوردن خدا داد نباشد آثار بی رشدی و امارات نادانی از سیملی
 او چهره نما بوده همه آن کند که بآداب جهانگیری و جهانبانی و مراسم
 کشورگیری و گیتی ستانی تناقض و منافات تمام داشته باشد - غرض از
 تسوید این معانی حکمت مبانی بیان کیفیت احوال شاهزاده محمّد
 مراد بخش است که بتصور ناقص و فکری دور از راه پس از فتح ملک
 موروثی که بمحض عنایت ربّانی و تأیید آسمانی بکمال آسانی رو داده
 حکومت چنین مملکتی که از مبدای بنیاد طلسم آباد دنیا تا اکنون که پرتو
 تسخیر اولیه دولت روز افزون بر آن تافته هیچ بادشاه زبردستی از فرمانروان
 هذد دست تصرف صاحب آن دیر را بر نرفته و به هیچ وجه دست استیلا
 بر آن نیافته بلکه فوز این آرزو بخواب و خیال هم سلاطین هذد را نهموده
 به هیچ و پوچ از دست داده نگوئیم را مبدل به بدنامی ساخت
 و بخت رو آورده و دولت بر در آمده را رو نهموده همین آمدن خود را
 بدستاب فیروزی مجری داشته بر نهمونی جمعی از ملازمان نا دولتخواه
 بعد از در آمدن باغ نخست التماسی که داخل عرضداشت کرد این بود
 که یکی از بندگان معتمد بجهت نظم مهمات بلغم و محافظت این ولایت
 تعیین شود تا ملک را با سپرده خود عازم دریافت سعادت حضور شود - این
 التماس بر طبع مقدس بغایت گران آمده در جواب بخطّ خاص فرمان والا
 شان شرف صدور یافت مضمونش آنکه درین وقت که بعنایت الهی
 چنین مملکتی که فتح آن مفتاح تسخیر تورانست اضافه ممالک محروسه

شده الوس چغتای از سالهای دراز مترصد این نعمت غیر مترقبه بودند از چهار طرف بخوشوقتی فرمانروائی صاحب قدیم و ولی نعمت دیرینه سال بجهت دریافت ملازمت او رو به بلخ آورده اند و هنوز ساحت بلخ و بدخشان از خس و خاشاک وجود ناپاک اوزبک و المان رفت و روب واقعی نیافته خواهش این معنی بغایت ناپسندیده و بدنام و بسیار نامناسب و بیجا بود - هرگاه مکرر بر زبان فیض بیان رفته باشد که بعد از فتح ملک توران را بار عطا نموده هر قدر خزانه و لشکر که می خواهد در فرستادن و تعیین نمودن آن هرگونه توجهی که می باید مبدول خواهیم داشت باز از عدم بصارت ظاهری و باطنی از بینش عواقب امور بغایت دور بوده این نوع التماس و آرزو نمودن چه معنی دارد - اگر در خود تاب و تحمل و طاقت بی توجهی و بی عنایتی ما در می یابد بار دیگر باظهار این مطالب بپردازد و الا پیرامون این التماس نگشته روا دار برهمزنی کار صورت یافته نشود و بودن خود بدلیج قرار داده مردم جا بجا تعیین نماید - و اتفاق امیر الامرا در نظم و نسق معاملات آن دیار تنبیذ و تادیب شورش انگیزان فتنه گر کوشیده طریقه عدل و احسان با خلائق سرعی و منظور دارد - باوجود گزارش چنین مقدمات چون شاهزاده از رزق خیرت و نصیب بصیرت بهره نداشت از خواب غفلت بر نیامده دیگر باره عرضداشت نمود که تا یک مرتبه از ملازمت ازم الهوکت استسعاد نیافته حقیقت معامله را خاطر نشان و دلغشین نسازد به هیچ وجه بودن خود به بلخ قرار نخواهد داد - و فی الحال از فوط عدم تمیز بهادر خان و امالت خان را که بعد از شکست نذر محمد خان از شیروغان باند خود را می گشته بودند و یک دو ماله توقف آنها در آن ملک ضرر بود بی آنکه خاطر از ربط و ضبط احشام آنجا فراهم آورده است تکام قلاع دهقان با خلیل الله خان ده

از بلخ بکمک سپاه ظفر دستگاه تعیین شده بود واپس طلبیده خواست که بلخ را بآنها سپرده خود متوجه کابل گردد - ازین اراده ناصواب شاهزاده برخی از ناقص اندیشگان کوتاه دید از امرا و منصبدار بمقتضای محبت عزیزی موطن و نفرت از آمیزش مردم آندیز و ناموافقت آب و هوای آن ملک نیز اراده مراجعت نمودند - و این معنی موجب شکسته دلی رعایا و پریشانی احوال سپاه و الوسانی که از هرجانب رو به بلخ نهاده بودند گشت - و اکثری از قصور فطرت و قیود عدم تمیز دست تطاول بمال مردم دراز نمودند و بندوبست از میان برخاست - رای عواب آرای حضرت شاهنشاه حکیم منش حقایق آگاه بمقتضای وقت اقتضای آن نموده که یکی از بندهای معتبر مزاجدان بجهت بندوبست آن تعیین نمایند که کل عساکر را ازو دقیق بیم و امید بدرجه اعلی باشد و همگنانرا از متابعت صلاح دید و عمل مقتضای تدبیر او گزینی نبوده گریز نباشد - لاجرم مدار الهامی سعد الله خان را که در فنون دانش و بینش ثانی ندارد نامزد فرمودند و مقهور نمودند که اگر شاهزاده از اراده ناصواب نادم نگشته البته باین طرف آمده باشد او را ندیده حکومت بلخ و تنبیه و تادیب مفسدان بعهده بهادر خان که سردار جمعیت دار است و بالذات در شجاعت و شهامت کوتاهی ندارد و کار خزانه و سپاه و داد و ستد و حراست رعایا و پرداخت احوال سگان آنجا باصالت خان که بحسن سلوک و اصابت تدبیر موصوفست مقور نموده تاکید کند که بموافقت و موافقت یکدیگر کارها را صورت میداده باشند - و بحکم قضیه زمین بر زمین عمل نموده بجهت انصرام هرکاری سرداری را بهر سرزمین با سپاه در خور آن تعیین نمایند - از جمله نجابت خان ولد شاهرخ میرزا که آباء اجداد او بیمن نیکو خدمتی این درگاه بحکومت بدخشان مقور بودند اگر بددولگی بخت

راهنمایی و همراهی همت کار فرما صوبه داری آنجا قبول داشته باشد باز و اگر از بی رشدی و پست فطرتی در رفتن جای آبا و اجداد استادگی کند قلیچ خان را با جمعیت آراسته به بدخشان با توابع و رستم خان را با لشکری شایسته بحفظ اندخود و مضافات آن معین گرداند - و تحقیق جمیع حاصل آنولایت نموده هر جا مناسب داند تخفیف و هر جا ببرزگران و فالیز سازان از عبور لشکر یا بی اعتدالی احاد الناس نقصانی رسیده نقد از خزانه بدهد و بمنصبداران نقدی سه ماهه و بجایگزاران باندازه جمعیت هر قدر که مناسب داند بطریق مساعدت تنخواه نماید - و برخی از بندگان جاگیر پثوه را بر طبق دستور حضور اقدس از امکان مفتوحه قبول تنخواه نماید - و برای مرمت حصار بلخ از بیلدار و دیگر عمه هر چه در کار باشد نوکر و اجوره دار از روی تاکید بکار دارد - و فرزندان و وابستگان درونی و بیرونی نذر محمد خان را همراه راجه بیتهداس و خلیل الله خان و لهراسپ خان و مهیشداس : اتهور روانه درگاه شاه عالم پناه گرداند - و از نوکران خان و خواجها و علما و مشاهیر بلخ هر که رجوع آورد مثل طاهر بکاول از روی کمال ارادت و خواهان بندگی درگاه باشد دالاسا نموده روانه حضور سازد - و هر چه از اسباب و اسبان خان مذکور الذوق سرکار بود بحضور پر نور بفرستد - و بجهت کان لعل امینی مقدس تعیین نموده ضبط جانوران شکاری بعد از میز نوذر مقرر کند - و از بندهای درگاه هر که خواهش آمدن درگاه یا در قبول خدمت ایستادگی کند او را بتغییر منصب و جایگزین متنبه سازد - و چون مدار بیع و شرای آن دیار به خانی بود و اکثرون از روی رویه در سودا و معامله مردم آن دیار تصدیق می کشند باید که خانی را که بمس آغشته فرمانروایان آنجا سکند ده اند با هم گذاخته برابر ربع رویه بسکه سامی مسکوک و باسم شاهی مرسوم ساخته

رواج دهد - و حکم اقدس صادر شد که بعد از رسیدن علامی به بلخ امیر الامرا
 بقدر شتافته تغییه و تادیب گروه المان که از آب جیحون گذشته در
 حدود بدخشان سر بشورش برداشته اند از قرار واقع نموده بعد از رسیدن
 مره به دار بدخشان بکابل بیاید - القصه خدیو دین و دولت همگی مراتب
 مذکوره را بمدار المهای ارشاد نموده بغایت خلعت و جمهر مریع
 با پهلوتاره و شمشیر خاصه و دو اسب با زین طلا و مطلقاً سرافراز ساخته
 شب پنجشنبه بیست و ششم جمادی الثاني با جمعی از بندگان رخصت
 نموده بهادر خان را با سال شمشیر مریع مصحوب سعد الله خان عز و افتخار
 بخشیدند و بعلامی حکم شد که از راه خنجان که بغایت دشوار گزار اما
 از راههای دیگر نزدیکتر است روانه گردد - و بسید فیروز حکم شد که بیست
 و پنج لک روپیه خزانه برای مواجب سپاه نصرت دستگاه و مصالح دیگر از
 راه پنجشیر به بلخ رسانیده بر گردد - سعد الله خان از راه خنجان در عرض
 یازده روز شب دوشنبه هشتم رجب به بلخ رسید و هرچند بشاهزاده برای
 فسخ عزیمت که موجب رضامندی پادشاه صورت و معنی بود از زبان
 اشرف کلمات موعظت انگیز پیام نمود از بیداشتی قبول نکرده قدم در راه
 فاجرمانی نهاد - الاجرم بعدها را از رفتن خانگ شاهزاده منع نموده بهادر خان
 و اصالت خان را تسلیم مره داری بلخ فرمود - و چون نجابت خان دامغان
 حکومت بدخشان نشد قلیچ خان را با نظر بهادر و نور الحسن بخشی
 احدیان با دو هزار احدی و چندی دیگر که جمیعت شان پنج هزار سوار
 بود بدخشان و رستم خان را با راجد بهار سنگه و راجه بینی سنگه و چند
 من بدبیل و محمد قاسم میر آتش با دو هزار سوار بوقنداز و پنج هزار سوار
 دیگر باندخود روانه گردانید - و شاه بیگ خان را بغوری و شاه خان را
 بمیمنه و حیات خان ترمین بخان آباد و خنجر خان بروستاق و جدار قلی

کهر را بشیرخان و خوشحال بیگ کاشغری را بسان چاریک تعیین نموده محافظت آنچه بشادمان پگهلی وال و خلم بعد العزیز خان ولد صفدر خان و دره کز به بهار نوحانی و بابا شاهو بمحمد شاه قدیمی و مومن آباد بشیخ فتح الله و ایدک بافلاطون و رباط زیرگان به پسران همت خان و آستانه علویه بنظام میواتی و نازین بشاه محمد گرز دار و خندجان بمیک بیگ و دو شاخ به عبد الغفور و فتح آباد بفرخ حسین خراسانی و کلذ و کرگان بازگرسین کچهواهی و قرشک بمحمد زمان و اندراب بقاسم بیگ و کولاب بجلال الدین محمود مقرر گردانید - و همگی خدمات را در عرض بیست و دو روز سرانجام داده مراجعت بدرگاه عالم پناه نمود - و میر قویش و میر عبد الله و میر حسین و میر کلان اعیان کولاب خطبه باسم سامی بادشاه فلک دستگاه خوانده المانان را که در آن نواحی بودند یک قلم رانده همراه جلال الدین محمود دروازی با پنج شش هزار کدخدایان معتبر به بلخ رفته سعد الله خان را دیدند - خان مذکور همه را بنوازشهای بدشاهانه و عنایت مناسب سرافراز ساخته بوطن گردانید *

درینولا که رستم خان روانه اندخود گردید کس خسرو بیگ ترکمان قوش بیگی نذر محمد خان رسیده از جانب او ظاهر ساخت که جمعی از المانان اویماقات این حدود را تاخته مال و سریشی را بغارت برده اراده دارند که برپورت بنده ریخته آنچه از دست برآید تقصیر نکنند امیدوارست که به لوازم کومک پرداخته از اشرار فجّار رستگاری بخشند و درین ضمن خود نیز آمده رستم خان را دید - درین اثنا ظاهر شد که المانان رشت سرشت اساری و اموال بسیار در پناه رباطی که درین حوالی است فراهم آورده و خود بالای پشته برآمده ایستاده اند همین که سیاه ظفر دستگاه نمایان شد رفته رفته پیش آمده باتفاق بر صف رستم خان جلو انداختند - این شیر

دل از تاخت آن روباه صفتان کم فرصت که در لباس گاو تازی اسپ انداخته بودند از جا نرفته و چون کوه ثبات قدم ورزیده حمله ایشان را بکاهی برنداشت - و با اعتماد و تائید آلهی و همراهی اقبال بادشاهی نیروی تازه و مدد نصرت بی اندازه یافته بضرب تیر و تفنگ در یک نفس جمعی کثیر را بر خاک هلاک انداخت و تئمه را آواره وادی فرار گردانید - و آنچه از اسپ و شتر و گرسفند و جز آن بغارت برده بودند بدست آورده بر غارتزدگان بموجب شناخت هر کس قسمت نمود - خسرو بیگ در آن روز تلاش رستمانه نموده بیاوری بخت بیدار در سلک بندهای درگاه بمنصب هزاری پانصد سوار سرافرازی یافته با قوم و قبیله خود باند خود رفت *

اکنون قلم وقایع نگار به تحریر واقعات حضور می پردازد - شاهزاده محمد دارا شکوه که در جهانگیر آباد معروف بهرن مناره بواسطه کوفت حرم محترم خود توقف ورزیده بودند در شانزده روز طبع مسافت چهل روز نموده بمحوالی کابل رسیدند - سعید خان بهادر فیروز جنگ و صدر الصدور سید جلال باستقبال شتافته بسعدت ملازمت رسانیدند و آن کامگار هزار مهر نذر گذرانیده بمخلعت خاصه مفتخر گردیدند - بیست و نهم شاهزاده مراد بخشش را پسری بوجود آمده بمحمد یار موسوم گشت *

فرستادن میر عبد العزیز با نامه عاطفت

مضمون نزد نذر محمد خان

بصوب ایران

اگرچه مکارم و مآثر بادشاه دانشور که تقدیر مقادیر آن باندازه وهم و حد مقیاس قیاس نیست و تن بشروح و بیان نمی دهد اما شمه از عنایتهای

که درین ایام در حق پدر محمد خان که باعانت نا مساعدی بخت رو از قبله مراد بر تافته متوجه ایران شده بود بقلم می آید - باوجود آنکه در اوایل جلوس از تیره رائی و تباه اندیشی مصدر حرکات شفیعه شده کمال نا حفاظی و بی آزمی از سر زده بود درین وقت بمقتضای عطوفت و رافت جبلی و ترحم و شفقت ذاتی یکسر همه را پایمال هجوم انواع بخشایش ساخته خواستند که از مراتب عطوفت و رافت که نسبت باو در خاطر فیض مظاهر داشتند آگاه سازند - لاجرم میر عزیز ملازم شاهزاده محمد دارا شکوه را که سابقاً نیز از جانب آن بیدار بخت بجهت ادای نامه و پیغام دوستی نزد خان مذکور رفته بود با نعام خلعت و چهار هزار روپیه نقد بر نواخته با نامه عاطفت مشحون که حسب الحکم سعد الله خان بقام آورده و نقل آن درین کتاب نوشته می شود با مکتوب بادشاهزاده بلند اقبال هشتم رجب رخصت فرمودند - میر مذکور بعجلت تمام راهی شده نزدیک بفراه به جان نثار خان یرایغ قضا نفاذ که بشان مذکور ارسال یافته بود رسانید - چون دریافت که پدر محمد خان بصفاهان شتافته است پیش از جان نثار خان از راه تون و طبس روانه شد - و چون وارد صفاهان شد خبر یافت که پدر محمد خان از غلبه سودا در آنجا توقف نذموده بجانب میمنه برگشته در فکر آن شد که از عقب راهی گشته در هر جا در خورد نامه باو برساند - شاه عباس دارای ایران او را ازین اراده باز داشته پیغام داد که درین وقت شورش دماغ و آشفتگی طبیعت او بحال خود نیست رفتن نزد او بجز خفت نتیجه دیگر نخواهد داد باید که روز عید الضحی همراه جان نثار خان ما را دیده حقیقت را باستان خلافت

(۱) نقل نامه در بادشاه نامه عبد الحمید درج است لیکن درین کتاب نوشته

معروض دارد - میر مذکور مقدمات مذکوره بسمع رضا شنیده حقیقت را بتفصیل عرضداشت نمود - حکم معلی در جواب بشرف صدر پیوست که اگر آن برگشته بخت را سعادت راه نما و دولت کار فرما می بود از وصول این نامه محروم نمی شد الحال در بی رفیق او سودی ندارد باید که با نامه روانه درگاه عالم پناه گردد *

پانزدهم سعید خان بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و حکومت ملتان سرافرازی یافته رخصت آن صوب گردید - و خواص خان بخلعت و جمدهر متاع و صوبه داری قندهار از تغییر سعید خان و باضافه هزاره ذات و هزار سوار بمنصب چهار هزاره چهار هزار سوار دو اسبه سه اسبه و حیات خان بخلعت و داروغگی مردم جلو از تغییر خواص خان و منصب دو هزاره هزار سوار و راجه راجروپ بمنصب دو هزاره دو هزار سوار و شادمان بمنصب هزاره فصد سوار و جبار قلی بمنصب هزاره هشتصد سوار از اصل و اضافه سرافرازی یافته عز و افتخار جاوید حاصل نمودند - و غضنفر ولد الله و پدری خان و محسن ولد حاجی منصور از بلخ آمده سعادت ملازمت حاصل نمودند محسن مذکور بعنایت خلعت و کمر خنجر طلا و شمشیر و اسب با زین فخر و سعادت خان قلعدار ترمذ بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و مرحمت نقاره سرافرازی و بلند پادگی یافتند - مبلغ پانزده لک روپیه و هفتاد هزار اشرقی که مجموع بیست و پنج لک روپیه باشد مصحوب عاقل خان روانه بلخ نموده حکم شد که بشاه بیگ خان قلعدار غوری رسانیده بر گردد - و به بهادر خان حکم فرمودند که آنرا مصحوب جمعی به بلخ طلبیده بیست و پنج لک روپیه سابق و مبلغ حال که پنجاه لک روپیه میشود در وجه علوفه لشکر و دیگر ضروریات صرف نماید *

بیست و دوم شاهزاده مراد بخش باق سرا رسید حکم معلی صادر شد که او خود را از منصب و جاگیر برطرف و از دریافت سعادت ملازمت محروم دانسته بشهر در نیاید و بعد از تشریف شریف به لاهور از جای که هست به پشاور رفته اقامت گزیند - بیست و پنجم سه اسب با ساز طلا به بهادر خان و اصالت خان و رستم خان مصحوب شیر مرد خواجه مرحمت نموده فرستادند - بیست و هفتم ماه مذکور خلیل الله خان و راجه بیتهداس و لهراسپ خان پسران و متعلقان نذر محمد خان و سه دختر خان مذکور را با دو زن محمد یار که دخترزاده دین محمد خان و پسرزاده پاینده سلطان است و از آن دو زن یکی سابق زن امام قلی خان بود پس از آن بنکاح محمد یار در آمده از بلخ همراه آورده در جلگلی مامور فرود آمدند - روز دیگر صدر الصدور سید جلال تا خیابان پذیره شده بهرام و عبد الرحمن را با رستم ولد خسرو ملازمت کیمیا سعادت رسانید - بادشاه فلک دستگاہ بهرام را بمرحمت خلعت خاصه با چاقب زر دوزی و جیفه سرمه و خنجر سرمه و پهلکناره و منصب پنج هزاری هزار سوار و دو اسب با ساز طلا و دو تقوز پاچه و بیست و پنج هزار روپیه نقد و عبد الرحمن را بعنايت خلعت و جیفه سرمه و اسب با ساز طلا و پنج تقوز پاچه و رستم پسر خسرو را بخلعت و اسب سرافراز ساختند - و عبد الخالق داماد نذر محمد خان را و بالتون پروانچی خسرو نذر محمد خان را بانعام خلعت سرافراز گردانیدند و عبد الرحمن را از غایت عنایت بشاهزاده محمد دارا شکوه سپرده صد روپیه روزینه مقرر فرمودند - تفصیل اسماء عورات و دختران نذر محمد خان که بکابل رسیدند بدین وجه است - سه مذکورده او یکی دختر اوزار بی دوم دختر بالتون پروانچی سیوم مادر خسرو است - سه دخترش یکی شانزده ساله دوم چهار ساله سوم یکساله - اکنون بدو اوقات

اولاد نذر محمد خان می پردازد - والدۀ عبد العزیز خان خانه زاد قاضی
تولک است که خواهر نذر محمد خان خریدۀ بود چون جمیلۀ بود نذر
محمد خان میل طبیعت بهم رسانیدۀ از گرفت - بیست سال است که
در گذشتہ - والدۀ خسرو سلطان از مردم کم پایۀ بلخ است - والدۀ بهرام
و عبد الرحمن نیز از مردم اعیان نبودند و هر دو در گذشتہ اند - والدۀ سبحان
قلی نیز ازین نوع است در وقت فتور نذر محمد خان از بلخ گریخته نزد
عبد العزیز خان رفت - و ملایر قتل و سه دختر که از کنیزان قلماق اند
بمضور آمدہ - و نذر محمد خان زوجۀ عبد العزیز خان را که دختر خواجہ
عبد الرحیم جوئیاریست از بطن خواهر باقی محمد خان و ولی محمد
خان با دو دختر عبد العزیز خان که از همین منکوحہ متولد شدہ اند در
بلخ پیش خود نگہداشتہ دستوری بخارا نمی داد سه روز قبل از ورود عسکر
منصور بہ بلخ پیش عبد العزیز خان فرستاد - نراب قدسیہ القاب بیگم
صاحب ہمہ را نزد خود طلبیدہ انواع عواطف و اقسام مزاحم در حق هر
یک جدا جدا بظہور رسانیدہ در خور رتبہ و حال زیور و اقمشہ عطا نمودہ
فرمودند کہ چون این نوع حرکات مقتضی گردش افلاک است و تلخ
و شیرین روزگار ہمہ وقت بر مذاق خواص و عوام در کار خاطر بہ جمیع وجوہ
جمع داشتہ تفرقہ را بخود راہ ندہید کہ انشاء اللہ تعالیٰ درین نزدیکی
بہ نذر محمد خان ہر جا کہ باشد خواهید رسید - و تا اینجا خواهید
بود بکمال عزت و نہایت رفاهیت وقت بسر بردہ بہ ہیچ وجہ گلہ مند
نخواہید شد - حضرت خاقان خدا شناس ہر دو دختر خان مذکور را
بدستور فرزندان دیگر بارادہ آنکہ ہر کہ شایستگی ازدواج داشتہ باشد برای
یکی از دارائی سیمای خلافت خطبہ نماید بمضور طلبیدہ مشمول انواع
عنایت و عاطفت گردانیدہ از جواہر و مزج آلات مبلغی گرانمند و اقسام

پارچه هر دیار انعام فرموده رخصت دادند که با پسران قدر محمد خان یکجا باشند *

غرض شعبان بگلگشت محال دامن کوه کابل که سرپایش مانند پای تاسر محبوب مرغوب افتاده و هر گل زمینش چون گوشه ابروی دلکش دلبران خوبی و خاطر فریبی را بر طاق بلند نهاده بفرونی اشجار میوه دار و آبشار فیض آثار از روضه رضوان و نهار ارم یاد میدهد و باعتبار فرهت حدایق و صفای آب آب و تاب سبز گلزار کشمیر بی نظیر را از یاد می برد تشریف ارزانی فرموده بعد از سیر و شکار بکابل مراجعت نمودند - فرامین طلب گوهر درج دولت و اقبال شاه شجاع از بنگاله و گرمی اختر اوج عظمت و جلال بادشاهزاده والا قدر محمد اورنگ زیب بهادر از احمد آباد بشرف صدر پیوسته صوبه داری بنگاله باعتماد خان ناظم بهار و حکومت احمد آباد بشایسته خان صوبه دار مالوه مرحمت فرمودند - و شاهنواز خان بخدمت صوبه داری مالوه و منصب پنجهرای پنجهرار سوار و فوجداری جونپور از تغیر خان مذکور بمیرزا حسن صفوی و صف شکن پسرش را بمنصب دو هزارای دو هزار سوار از اصل و اضافه سرافراز ساخته مصحوب او نقاره بمیرزای مذکور مرحمت نمودند - غرض شعبان سعد الله خان از بلخ برآمده براه خنجان روانه شده در عرض چهار روز بکابل رسید و سعادت ملازمت اشرف دریافت - چون همگی خدمات را مطابق حکم اقدس بتقدیم رسانیده بود بازعام خلعت و اضافه هزار سوار بمنصب شش هزارای پنجهرار سوار سرافراز گردید *

چون در کابل عمارتی شایسته نزول نبود اجراء یافت که در ایام بادشاهزادگی بجهت نزول خود ترتیب داده بودند درینوقت با باغ مهتاب که متصل آذنت بجهت محل و دیوانخانه پادشاه بود در آنجا

عالیه طرح انگذند - و در سال نوزدهم جلوس جمیع عمارات که در حدایق حکم شده بود بصرف پنج لک روپیه صورت تمامیت پذیرفته قابل ورود اشرف گردید - از آنجمله دو لک و پنجاه هزار روپیه بر دولت خانۀ مقدس و دو لک و پنجاه هزار بر عمارات شهر آرا و جهان آرا و چهار باغ و باغات دیگر و روضۀ حضرت فردوس مکانی صرف گشته - چو حصن کابل بفرمان حضرت جنت مکانی بگیج و آهک برآمده ارک خام مانده بود درینولا بفرمان اشرف آن نیز به گیج و آهک برافراخته آمد - و از آنرو که آب نداشت حکم شد که بالوئی جنوب را داخل ارک نموده دیواری بر گردش بکشند *

معاودت موکب ظفر طراز از کابل بدار السلطنت لاهور

چون درین احوال همه کام هواخواهان دولت بی پایان بنانید و دستیارانی کار سازان عالم بالا حسب المرام برآمده فتح بانج و بدخشان بکمال آسانی میسر آمد لاجرم شادکام مظفر و منصور بسمت قرار گاه اورنگ خلافت معاودت فرموده عزیمت سرکردن دیگر مهمات و تهیه اسباب قرار داد خاطر خطیر پیشنهاد همت والا گردانیدند - از منزل اول ذو القدر خان را بخلعت و منصب دو هزار و پانصد سوار دو اسپه سه اسپه و قلعداری کابل و ضبط بنکش بالا و پائین و اکرام خان را که روزینه دار بود بمنصب سابق دو هزار و دو هزار سوار سرافراز نموده اولین را بکابل و آخرین را بفتح پور رخصت فرمودند - و مرحمت خان را بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار از اصل و اضافه معزز ساخته سند اضافه که سعد الله خان در بانج تجویز نموده بود مرحمت فرمودند *

فرستادن ارسلان بیگ با فتحنامه بلخ و بدخشان نزد دارای ایران

چون اختر بخت نذر محمد خان از اوج رفعت و عزت بعضیض وبال و نکوست افتاده ولایت آبا و اجدادش خصوص ولایت بلخ که دار الملک آن ضلع است و هرگز قدم بیگانه در آن سرزمین نرسیده بود درینولا پایمال نعال مراب اقبال شده مال و اموال اندوخته سالهای درازش بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد و تنبیه و تادیب المانان بیدین و آیین که از نکوست سفاهت کیشی و نا عاقبت اندیشی زبان زد خدلان سرمد و خسران جاوید اند از قرار واقع دست داده خاطر اشرف از رهگذر جزئیات امور این سمت فراغ کلی یافت سپاس تأییدات ربانی و اظهار عطایای سبحانی بر طبق کرمه اما بنعمت ربک فکدث در ضمن عرض کیفیت محبت و دوستی واجب دانسته برای مسرت طبع دارای ایران شاه عباس حسب الحکم اشرف مفصل مرقوم قلم عطار رقم وزیر صایب تدبیر سعد الله خان که نقل آن درین اوراق نگارش یافته گشته است مصححوب ارسلان بیگ باوچ با یک قبضه شمشیر مریح قیمتی ارسلان یافت - و چون در اموال نذر محمد خان که درین فتح بتصرف اولیای دولت در آمده تحفه که شایسته ارسلان سلاطین باشد نبود یک قبضه خنجر مریح که سابق باو ارسلان یافته بود انتخاب نموده ضمیمه شمشیر گردانیدند - و ارسلان بیگ مدکور بانعام خلعت و جمدهر و شمشیر با ساز طلا و اضافه منصب سر بلند گشته نهم شعبان رخصت رسانیدن نامه و شمشیر یافت *

۱ نقل نامه درین کتاب درج نیست لیکن در بلاد شاه نامه عهد الحمید (جلد دوم - صفحه ۵۹۶ طبع ایشیاتک موسساتی بیگال) نگارش پذیرفته *

یازدهم از بگرامی کوچ فرموده هفدهم بچهار باغ که برآه راست سی و چهار کوره جویی است تشریف آورده در موضع نیمه که مکانی است دلکش حکم فرمودند که باغی و نشیمنی طرح انداخته نهری بعرض چهار ذراع از میانش گذرانند - بیست و هشتم به پشاور و غره رمضان از نیلاب گذشته بعد از طی دو منزل باغ حسن ابدال را که چشم و چراغ این محال است از فیض نزل رشک فزوس برین ساختند - و هژدهم رمضان از آب بهت و بیست و سوم از آب چناب بر پلهای سفاین عبور نموده هشتم شوال فرخ فال در ساعت سعادت طراز دولتخانه دار السلطنت لاهور را از ورود موکب مسعود روکش فرودرس برین گردانیدند *

از واقعه دار الخلافه اکبر آباد معروض حجاب بارگاه سلطانی گشت که چهارم شعبان سنه هزار و پنجاه و شش نواب عصمت نقاب سلطان النسا بیگم مهین دختر حضرت جنت مکانی که از بطن همشیره راجه مان سنگه والده سلطان خسرو بوجود آمده بود بمرض استسقا رحلت نموده زیست افزای محفل حوران جنت گردید - و در طاق ایوانی از ایوانهای دور گنبد روضه عرش آشیانی که هنگام در آمد روضه منوره جانب راست واقع شده بموجب استدعای خویش مدفون گشتند - و طاق ایوان چپ روضه مطهره باستدعای مسند آرای حرم عصمت و ذکا شکر النسا بیگم برای مدفون آن عفت نقاب مقرر شد - میرزا نور از بلخ جانوران شکاری نذر محمد خان که در آن میان پنج باز طویغون بود آورده بمنصب سه هزار و پانصد سوار و محمد هاشم کاشغری حسب التماس رستم خان در اندخود بمنصب هزار و پانصد سوار از اصل و اضافه سرافراز گشتند - مبلغ بیست یک روپیه مصحوب سید بهادر ولد سید لطف علی و جلال برادر بهادر خان روانه کابل ساخته

حکم فرمودند که به قلعدار آنجا سپرده بر گردند - اعظم خان که از کشمیر آمده در راه ملازمت نموده بود بمرحمت خلعت و جمدهر موصع با پهلوتاره و صوبه دار بی بهار نوازش یافته مرخص گردید - چون از جاگیر شاهزاده محمد شجاع بهادر هشت کرور دام بخالصه شریفه تعلق گرفته بود رای کاسیداس را بدیوانی بنگاله و شیخ عبد الکریم را از تغیر او بدیوانی اکبر آباد سر بلند ساختند *

علی اکبر سوداگر پسر حاجی کمال اصفهانی که سوداگر عمده بود بموجب حکم والا بعد از تلاش بسیار و سازش با علی پاشا حاکم بصره چند اسب عربی بهم رسانیده بدرگاه فلک جاه آورد - از آنجمله اسب کمیت از اولاد عنتر سرطوبله اسپان عربی گشته به لعل بی بها موسوم گردید - و بر زبان مقدس گذشت که بعد از جلوس مبارک این قسم اسبی داخل اصطبل معلی نشده مگر در زمان شاهزادگی عنبر حبشی فتح لشکر نام اسبی که در نکوئی منظر و کلانی بهتر ازین بود بواجه بکرماجیت فرستاده و او بعنوان پیشکش بما گذرانیده بود - و در بهای شش اسب بیست و پنج هزار روپیه و قیمت لعل بی بها پانزده هزار روپیه بعلی اکبر مرحمت شد و بنایر و قوف اسب و جواهر بخلعت و منصب پانصدی صد سوار و ضبط بندر سویت سرافرازی یافت - بخسرو پنجاه هزار روپیه و به بهرام بیست و پنج هزار روپیه و به عبد الرحمن ده هزار روپیه مرحمت نموده جای ایستادن هر دو بادر بجانب چپ متقرر نمودند - سعد الله خان بمنصب شش هزار بی شش هزار سوار و فوازش خان بمنصب هزار بی پانصد سوار از اصل و اضافه سرافرازی یافتند - طاهر شیخ و خواجه عبد الوهاب رئیس بلخ و فولاد خواجه و خواجه طاهر و خواجه بقا و خواجه نور الله از بلخ رسیده جدیدین بخشش را بپرتو زمین بوس درگاه والا فروغ سعادت جاوید دادند - طاهر شوق بالعام خلعت

و خنجر مرصع و ده هزار روپيه و ديگران را بعطائي سه صد مهر و خلعت و خواجه عبد الوهاب را بانعام خلعت و چهار صد مهر کامياب عزت گردانيدند - و مكرمت خان را بمنصب چهار هزارى چهار هزار سوار سه هزار دو اسبه سه اسبه از اصل و اضافه سر بلند گردانيدند - و گرد هر كور را بقلعه دارى اكبر آباد و منصب هزارى هشت صد سوار و آگاه خان فوجدار اكبر آباد را بمنصب هزارى هزار سوار بر نواختند - و ملا سلطان محمد ديوان و عبد اللطيف و عبد الرؤف مستوفيان و ملا عاشور ديوان بيوتات نذر محمد خان باستانه والا رسیده سرمايه سعادت اندوختند - عبد الرحمن بانعام ماده فيل بازين نقره و خواجه عبد الوهاب بمنصب نه صدي دويست سوار و عبد الخالق داماد نذر محمد خان بخلعت و خنجر موصع و منصب نه صدي صد و پنجاه سوار و طاهر شيخ بعنايت خلعت و شمشير با يراق طلا ميذاكر و منصب هشتصدي چهار صد سوار و چوچك بيگ بمنصب هشتصدي دويست سوار و حسن سعيد بمنصب پانصدي صد و پنجاه سوار و خواجه نور الله بمنصب پانصدي پنجاه سوار معزز و مفتخر گرديدند - و صد لك روپيه كه از خزانه اكبر آباد طلبد داشته بودند پرتوي راج راتهور آورده از سجادات آستان معلی پيشاني بخش را بر افروخت - قاضي محمد اسلام و خواجه ابو الخير مير عدل بحكم معلی طيب خواجه ولد خواجه حسين جوداري را كه از بلخ آمده بود استقبال نموده بسعادت ملازمت اشرف رسانيدند - خواجه مذكور هزده اسپ و يازده شتر بر سهيل پيشکش گردانیده بانعام خلعت و هزار مهر سرافراز گشت *

چون صوبه پنجاب بشاهزاده كلان مرحمت شده بود در كور دام از محال كوه دامن بطريق انعام بآن دره التاج خلافت دادند - ششم

شاهزاده محمد مراد بخش را که منصب دوازده هزاره ذات ده هزار سوار شش هزار سوار در اسبه سه اسبه داشت و بسبب نافرمانی از منصب و جاگیر باز داشته حکم اقامت در نواحی پشاور داده بودند بمنصب دوازده هزاره ذات نه هزار سوار سرافراز فرمودند - حیات خان ترین را بخطاب شمشیر خان و محمد قاسم میر آتش بلخ را به معتمد خان مخاطب و سرافراز ساختند - اسوه مطهرات زمان قدوة مکرمات دوران نواب قدسیه القاب شکر نسایبگم عمه محترمه خان بلند مکان برای ادای مراسم تهنیت فتح بلخ و بدخشان از اکبر آباد روانه شده چون نزدیک دارالسلطنه لاهور رسیدند نوزدهم بفرمان اقدس مهین گوهر بکرم عظمت و جلال بادشاهزاده سعادت پزوه محمد دارا شکوه باستقبال رفته بمشکوی دولت آوردند بادشاه زاده والا جاه مقدم مبارک آن مستوره ستر عفت را بغایت گرمی داشته مراتب تبجیل و تکریم بتقدیم رسانیدند و یک لک روپیه نقد گذرانیده در هر باب اصناف عواطف مجذول فرمودند - آن زینت افزای حریم عزت و عفت لعلی بقیمت چهل هزار روپیه بطریق راه آورد از نظر اشرف گذرانید *

بیست و هفتم بعرض مقدس رسید که مقرب خان کیرانیه که نود سال عمر و در فن جراحی مهارت تمام داشت بعالم بقا رجعت نمود *

اکنون سوانحی که بعد از معاودت علامی سعد الله خان از بلخ در آن صوبه رو نموده بر میگزارد *

سوانح صوبه بلخ

چون به بهادر خان خبر رسید که المان بیدین و ایمان که عدار کارشان بجز بردن اندوخته مردم و سپردن راه بیداد و ریختن خون نافع

و سلوک طریق ضلالت امری دیگر نیست و آئین آن بدمنشان در جنگ
 غدر و مکر است بیک ناگاه بریزند و هرچه ببابند برداشته بگیرند و برای
 یغمای گرگین خری ده برادر را بکشتن دهند و تا بدست نیارند دست
 از آن باز ندارند و از بدلی پیرامون جنگ صف نگردند و اگر اندک قوتی
 در غنیمت ببینند بگیرند و چندی نمایان شده غنیمت را بجنگ گیرند و تا جایی
 که جمعی کثیر نشسته باشند برده در میان گیرند و در سفر یک خیمه کهنه
 برای ده نفر سردار و غذا تلقان جو و قمیز ترش کفایت میکند - و گیاه اسپان
 شان بجز درمنه خود رو چیزی دیگر نه - معهذا باین خوراک روزی چهل
 و پنجاه کروه طی می گذند و مانده نمی شوند - بسیار بوده از بلخ و بخارا
 بخراسان و یزد رفته مال را بدر بردند و قزلباش بر اسپان اصیل بگرد ایشان
 نیارستند رسید - و از دریای جیخون چون سگ آبی روزی ده مرتبه بآسانی
 میگذرند و هنگام عبور زینهای چوبین را بکجا بسته و جلو هر اسب بر دم
 اسب دیگر بسته ازین رو بآنسو یک نفر چندین اسب را می برد - و هر سوار
 از فی که بر ساحلش میروید پشتباده بسته و بر آن نشسته از آب می گذرد -
 داعیه تخریب آن ولایت و نهب و اسیر عیال و اهالی آن پیشنهاک ساخته
 تاخت و باخت از هر طرف شروع کردند - خان شهابت نشان بهادر خان
 که سردار معامله دان کار گزار است با عزیمت کارگر و همت عزایم اثر آهنگ
 تفریب و تدبیر آن گروه شقاوت پزوه نموده از بلخ بر آمد - و بکرمی شعله آتش
 بر سبیل تعاقب سر در پی آن مردودان مطرود گذاشته هر جایافت گروهی انبوه
 را علف شمشیر انتقام ساخت - و سر هر راهی از آنجا که سر بر می آوردند
 گرفته جمعی کثیر را از ضرب پلارک خصم افکن بدرک اسفل سعیر فرستاد -
 و بقطع و فصل تیغ بر آن مغر شگاف معامله مصاف را فیصل داده مظفر
 و منصور بشهر مراجعت نمود - هم چنین راجه راجروپ بر اوزبکان و امانانی

که در بدخشان سر بشورش برداشته و رستم خان بر مفسدانی که در جانب اند خود بموان فتنه و فساد پرداخته بودند سواری نموده به نیروی همراهی دولت قاهره بادشاهی بمجروح مقابله بر آن مقهوران غالب آمده جمعی کثیر را بشمشیر گزاندند و بقیه السیف را مغلوب و منکوب ساختند - و تا سرحد خود باقامت مراسم تعاقب پرداخته پس از آوارگی آن مخدولان معاودت بحد و مکان خود نمودند - از آنجا که سنت شنیده نفاق کیشان خلاف اندیش است سبکان قلی خان با پنج شش هزار اوزبک که سابق در بلخ بودند و المانان دیگر که نزد او فراهم آمده آخر شب ششم ذی القعدة بر ترمذ هجوم آورده بمددگاری زینه بدزون حصار ریخته با میرزا کوهانی که بجهت نگهداری حصار مذکور با پانصد پیاده افغان مقرر بود هنگامه زد و خورد گرم گردانیدند و پس از تودد بسیار آن مرد مردانه بزخم نیزه بدرجه شهادت رسید - سادات خان بمجروح اطلاع مهتابیها برافریخته باعوان و انصار از هر گوشه کمان طعن زده کشته و تیغ سرزنش را فسان داده سرداران مخالف را بداد تیور باران گرفته همگنان را پی سپهر شمشیر تقدیر ساختند و تا صبح هنگامه زد و گیر گرم ساخته بیشتر از آن پرخاش جوانان را از پا در آورده بقیه السیف را آواره داشت فرار گردانیدند - از متخلفان روشناس بلی محمد ایشک آقا باشی و شاه کوچک سواری و دین محمد یسار و الله ویردی پسر حاجی محمد اتابلق و سبکان قلی برادر زاده اوراز بی راهگرای والدی نیستی گشتند .

اکثرون وقایع بلخ را بهنگام آن موقوف داشته بوقایع حضور می بود از - شهسوار میدان دلاوری و دلیری فارس عصار عقربی - شیرینی فرحانده اختر سمی بسالت و کامگاری فرزند فیروزی خلافت و بهتیزی نام سلطنت را گرامی در بادشاهزاده عالی قدر محمد لورنگ زاده بهنگام

بعد از ورود فرمان طلب از کار پژوهی و رضا جوئی یکمتر زمانی از احمد آباد بدار السلطنت رسیده بودند شب بیست و سوم ذی الحجه سعد الله خان استقبال نموده بدولت ملازمت رسانید - محمد سلطان و محمد معظم پسران آن کامگار نیز شرف ملازمت در یافتند *

وزن مبارک شمسی

بیست و چهارم ذی حجه سنه هزار و پنجاه و پنج هجری موافق دوازدهم بهمن سال پنجاه و ششم از سنین عمر ابد قرین شروع شده جشن نو آیین تزئین یافت - و بدستور هر سال آن ذات مقدس را بطلا و دیگر اجناس وزن نموده بفقرا و مساکین قسمت نمودند - بادشاهزاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر از لعل و یاقوت و مروارید پیشکش گذرانیده بانعام خلعت و عطای ولایت بلخ و بدخشان سرافرازی یافتند و از سواران آن قوه العین دولت و بخت هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه نموده سر بلند ساختند - سید جلال صدر الصدور بمنصب شش هزاری دو هزار سوار و راجه جسونت سکه بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه و جعفر خان بمنصب پنج هزاری سه هزار و پانصد سوار و سعادت خان قلعدار ترمذ که مصدر ترددات شایسته شده بود بمنصب سه هزاری دو هزار و پانصد سوار از اصل و اضافه و طیب خواجه بمنصب چهار هزاری چهار صد سوار و لهراسپ خان و راجه راج روپ بنوازش نقاره رعایت پذیر و بلند آوازه گشتند - پنجاه لک روپیه که همراه بادشاهزاده معز الیه برای یساق بلخ مقرر شده بود به پرتی راج حواله نمودند که همراه گرفته پیشتر راهی شود - مهتر یوسف سرآمد غلامان علی مردان خان را حسب التماس او داخل بغدادهای درگاه کرده بمنصب پانصدی صد سوار سرافرازی بخشیدند *

بیست و هفتم بعرض مقدس رسید که عمده الفسائی خانم
 برحمت حق پیوست - تاسف نموده بعلاء الملک میر سامان فرمودند
 که ده هزار روپیه از خزانه عامه بجهت تجهیز و تکفین او داده
 باچندی از بندهای درگاه تا منزل معهود رسانیده برگردد - و قبل ازین
 حکم معالی صادر شده بود که مبلغ دوپست روپیه را آتش هرروز بقرا
 قسمت می نمود - غرض محرم از وفور عاطفت و کمال شفقت
 سی هزار روپیه بپانزده بنده معتمد حواله نمودند که بمحتاجان و مسکینان
 قسمت نمایند - پانزدهم محرم مذکور در ساعت مسعود و آوان محمود
 بادشاهزاده بلند اقبال نصرت مند فتح روزی محمد اورنگ زیب بهادر را
 برحمت خلعت خاص با نادری و دو تسبیح مروارید منتظم به لعل
 و زمرد و شمشیر خاصه و دو اسب عربی مزین بزین زرین و صد راس
 ترکی و فیل با یراق نقره و ماده فیل و انعام پنج لک روپیه نقد اختصاص
 بخشیده فاتحه فایحه بجهت حصول فتح و فیروزی و نصرت و بهروزی
 از روی توجه تمام خوانده عنایت الهی بدرقه راه آن نور حدقه اقبال
 ساختند - و حکم فرمودند که ایام نوروز در حدود پشاور گذرانیده
 در آغاز بهار که کتله از برف صاف شده و هوا رو باعتدال نهاد و صبحها از
 علف سرسبز گشته راهها شایسته عبور گردد با امیر الامرا و جمعی از
 راجپوتان و غیرهم مانند راز ستر سال و راجه امر سنگه و نظر بهادر خویشتکی
 و راجه روپسنگه و راجه رایسنگه نروزی و دیگران که از بی توفیقی و نا معامله
 فهمی از بلخ و بدخشان برخاسته به پشاور در آمده حسب الحکم از ام
 اتک نمی توانستند گذشت روانه بلخ شوند - و هر کدام از فوجوم معالی
 معالی محمد سلطان و محمد اعظم را تسبیح مروارید مرحمت نمودند با پدر
 والا مرخص ساختند - خلیل الله خان را بغایت خلعت و اسب با زین عطا

و هر یکی از خواجه عنایت الله و غضنفر و آی محمد و راوت دیال داس
جهالا و مرشد قلی بخشی فوج مذکور و آقا علی دیوان بعنایت اسپ
مفتخر و مباهی گشته در خدمت بادشاهزاده فلک جابه رخصت یافتند *

توجه مبارک همایون بصوب کابل و گزارش نوروز جهان افروز

بعد از پانزده گهری و چهار پیل شب پنجشنبه چهاردهم صفر سنه
هزار و پنجاه و هفت هجری جشن نوروز دل افروز بآیین هر سال آذین
پذیرفته روی زمین دولت خانه والا از غرایب امتعه هفت کشور و
بساطهای ملّون پیرایه غیر مکرر یافت - درین روز خجسته اثر بادشاهزاده شاه
شجاع باضافه هزار سوار دو اسپه سه اسپه بمنصب پانزده هزاره هزاره
سوار سرفراز شدند - سعد الله خان یکم لک روپیه را جواهر و مرصع آلات
بمظفر اشرف در آورده بانعام قیل با ساز فقره سرمایه امتیاز اندوخت -
درین روز سعادت افروز پیشخانه والا بصوب کابل بر آمد - چون از عراض
بهادر خان و غیره بندها بعرض اشرف رسید که محمد العزیز خان باجماع
لشکر توران پرداخته میبخواهد که بر یلغ بیاید فرمان قضا توامان در باب جمع
آمدن سپاه نصرت دستگاه اصدار یافته هژدهم صفر بعد دو پهر و چهار
گهری بساعت مسعود در خور توجه همایون ماهیچه لوالی والا مانند نیز اعظم
از افق دار السلطنت لاهور طلوع نموده بصوب کابل ارتفاع پذیرفت -
صدر الصدور سید جلال را بسبب بیماری و ملا علاء الملک میر سامان را
بجهت سرانجام برخی امور معظمه دولت رخصت بودن لاهور داده
بهرام ولد صادق خان را بخدمت بخشی گری و وقایع نویسی آنجا سر بلند
ساختند - بادشاهزاده بلند اقبال محمد دارا شکوه نیز دستوری معادلت

لاهور یافتند - سعد الله خان بعلای شمشیر میفکار و اسپ با زین طلا و حکیم محمد داؤد بخطاب تقرب خان سرمایه افتخار اندرختند - و از آنجا کوچ بکوچ راهی شده دهم ربیع الاول از آب نیلاب گذشتند - ازین منزل سعید خان بهادر را بعنایت خلعت خاصه با نادرعی طلا دوزی و شمشیر یراق طلا و دو اسپ با زین طلا و مطلق و فیل با ساز نقره مختص ساخته رخصت دادند که بزودی خود را بشاهزاده عالی مقدار رسانیده در خدمت آن والا رتبت روانه بلغ گردد - و سه لک روپیّه بسم مدد خرج ضمیمه مراحم عمیمه نموده شفیع الله میر توزک را بعجلت تمام فرستادند که تا غوربند رفته هر کدام از تعیناتیان بلغ بشاهزاده عالی مقدار نویسد باشد سزاولی نموده بایشان رساند - سلیم ربیع الاول در ساعتی مسعود امن آباد کابل را دارالسور ساختند *

جنگ قلیچ خان و راجه راجروپ با المانان

چون اوزبکان و المانان زشت سرشت ناقص نهاد که از آشفته مغربی و خیال پوچ پیوسته سودای خود کامی در سر بی شوش شان در جوش است شعله افروز آتش عصیان شده بددمه و افسون ادبار هفکامه افسوده بغی و طغیان را گرم ساختند و نوزدهم ربیع الاول بظالمان رسیده ظهران را بسیاهی سپاه چرن باطن تیره درونان المانان بظلمت کفر و کفران فرو گرفتند قلیچ خان و چندی دیگر از بندهای درگاه مثل راجه راجروپ و نور الحسن بخشعی احدیان راضی بتحصن نشده بر آن آمدند که در بیرون بایشان روبرو شوند - لیکن چرن مقتضای مصلحت وقت شریک بود و یکباره قطع نظر از مراعات لوازم حزم نمودن از طور دانش در پیغمود ناچار بغای کار بر استصواب خود صلاح اندیش نهاد و درین باب عمل بمقتضای کار

فرمای شجاعت اصلی و شهامت جبلی نمودند - چه بنابر آنکه حصار قصبه که آنرا از گل و خشت خام اساس نهاده بودند از مرور ایام و هن و فنور اندراس و تصور بر آن راه یافته جا بجای رخنه مرور بهم رسانیده بود و بسبب قلت اولیای دولت و کثرت عدد و عدت اعدا بیم آن بود که اگر از حصار برآمده دست بعد و بندی برکشایند مبادا غنیمت قابوی وقت و فرصت غنیمت شمرده از راه دیگر به شهر درآمده حصار بدست آرد -

لاجرم قرار بداری دادند که چندی از درون با مخالفان بمقام مدافعه درآمده بعد از آن یکبار بهیئت اجتماعی برآمده در یک دم دمار از روزگار آن جماعت پریشان احوال برآورد - برین قرار داد قلیچ خان جا بجای مردم کار آزموده بنگهداشت مداخل و مخارج باز داشت - ضلع غربی را بر اجه راجروپ که در آنجانب بیرون قلعه با نور الحسن بخششی احدیان پهلوی هم فرود آمده بود سپرد - و حراست سمت شرقی بابو البقا ولد قاضی خان و مقصود بیگ علی دانشمندی و طغرل ارسلان برادر زاده خود و گروهی از نوکران خویش مقرر نمود - و اطراف بانفی را بسایر بندهای بادشاهی حواله نمود و مورچلهها مقرر ساخت و قدغن نمود که هر کس از مورچلههای خود خبردار بوده از جا و مکان خود حرکت ننماید - تا آنکه قریب نوازیه هزار سوار بسرداری ترکیلی قطغان و شاه مراد کلچی و دیگر سران المان آغاز پیکار نموده از جانب مورچال شرقی بیکبار اسپان برانگیختند - ابو البقا و مقصود بیگ و طغرل ارسلان بضرب تفنگ و سیبه تیر خاک وجود نابود آن خاکسارانرا که قصد در آمدن شهر داشتند بصرفه داده چندی دیگر را بضرب تیغ آبدار شعله آمیز جهاد که هم خاصیت دعائی سیفی است آتش در خرمن حیات شان زدند - چون راجه راجروپ بیرون قلعه فوج خود آراسته و متصل او نور الحسن فوج احدیان را توزک ساخته ایستاده بودند و پیش

روی اینان میدان وسیع بود فوجی گرانبار از مخالفان تپاه اندیش بانداز
 آویز جلو ریز رسیده بایشان در آویختند - و جمعی دیگر با احدات مهمند
 و محمد مراد داروغه توپخانه که بیرون قلعه دست راست راجه راجروپ و
 نور الحسن ایستاده بودند روبرو شدند - درین اثنا جوقی از المان که اسپان
 سپاهیان لشکر از چراگاه رانده پیش انداخته متوجه مکان خود بودند مردم
 بادشاهی را دیده از روی مکر و تزویر روبرو قرار آورده دلیران را بجانب خود
 کشیدند - و تکیه احدات مهمند مانند برق جهانسوز بر غنیم تیره روز سیاه
 گلیم جلو انداخته گرم ستیز و آویز گشت جمعی کثیر از اطراف و جوانب
 بر احدات مذکور ریخته کار برو بسیار تنگ ساختند - راجه راجروپ و نور الحسن
 بعد از مشاهده این حالت بی اختیار با گرز داران بمدد او جلو انداخته
 جنگ کتان بمیدان در آمدند - هرچند قلیچ خان گفته فرستاد که از کنار شهر
 این همه دوری گزیدن از مصلحت وقت بسیار دور است و کمک نمودن بذایر
 هجوم مردم مخالف و محاصره قلعه متعذر باید که پیش از هجوم و ریزش
 المان و فراهم آمدن عسکر غنیم جنگ کتان مراجعت نموده به پناه
 ملجأ برسند این گفتار در دلهای آن جماعت که گرم نمرد بودند چنانگفته
 مطلقاً از سر قرار داد خود فرود نیامدند - تا آنکه غنیم از بالای کوه فوج
 بشتاب سیلاب سر در نشیب رو بجانب بهادران ناموس دوست آورد
 مردانه بی محابا در آویختند و با دای پرکین و جبینی پرچین مالد تیر
 و کمان دست و بغل شده از هر دو طرف پروانه وار خود را بیدیع بر شعله تیغ
 آتش آویختند - هرچند ازین طرف مردم توپ خانه سیل بشکاف و برق
 خرمن آن سیاه بختان شده جمعی کثیر را زهکری وادی فنا ساختند
 اما باز مخالفان از راه کمال تهور و نیروی توپ و تفنگ شده بنام سر بلایی
 و جانفشانی کشادند - منجماً از هر دو سو جنگ تیر و تفنگ بکمال

رسانیده غریب کارستانی بر روی کار آوردند و فریقین باهم آمیخته بغرب
 سعی علاقه پیوند روان و کالبد یکدیگر از هم گسیختند - و محمد مراد
 داروغه و محمد زمان مشرف توپخانه و چندی دیگر بدرجه شهادت رسیدند -
 رفته رفته کار باین حد رسید که هیچ خون گرفته را آرزوی پیش آمدن در
 عرصه گاه خاطر جلوه نمی نمود چه جای آنکه پای جرأت و جلالت از
 خانه رکاب پیش گزارد - قضارا درینوقت بارش عظیم شروع شده رفته
 رفته رو بشدت گذاشت و از کپسار سیلی عظیم بغایت تند و تیز شور انگیز
 فرود آمده لشکر ظفر اثر را آب رود و سیل کوه و بارش باران و شدت باد
 روزی از هر چهار جانب در چار موج طوفان بلا گرفته بی پا و بی جا
 ساخت - و فنیله آتش افروز از گیرائی و اوده های دمان شعله فشان
 توپ و تفنگ قدر اندازان از کار باز مانده غنیم لثیم را دلیر تر گردانید -
 تا آنکه هراول راجه با جمعی کثیر جوهر مردی و مردانگی بظهور آورده
 جان در باخت - و راجه با جمعی نیز با سه زخم تیر از اسب افتاده
 بدشواری تمام بر اسب یکی از تالپیان بر آمد - و اکثری از یکه سواران عرصه
 مردمی نقد جان نثار نموده باقی مانده ها تمام زخمی گشته لاعلاج بی
 خوبشتن داری از عرصه مصاف بر آمده نبرد کمان رو بجانب شهر نهادند -
 و در اثنای معاودت بسبب کثرت گل و لا و تفکی و باریکی کوچها
 غایت زیر و زبر گشته بسیاری از شیبیه تیر مخالفان را گرامی وادی
 فدا گردیدند - بعد از آنکه کوتوال راجه با پیداهای برقداز و تیر انداز
 پس دیوارهای باغ مخالفان را در باد تیر و تفنگ گرفته از پس فراریان
 پراکنده ساخت راجه با مردم قلیل داخل قلعه شد و خود را به قلیچ خان
 رسانید - و اوزبکان نیز از بس تردد بستوه آمده از شهر بفاصله دو کوه
 رفته فرود آمدند و هر روز از صبح تا شام گرد قلعه گردیده چون

ار استحکام و خبرداري مردم مجال در آمد نيافتند بناميدي تمام که پيوسته نصيب اعدای دولت روز افزون باد برگشته بند نهري که از میان آباداني ميگرشت شکسته شهر را بی آب ساختند . و بناخت و تاراج سرحد نشينان طالقان پرداخته هر روز دور شهر دست و پا ميزدند - و درونيان بازو بمدافعه و ممانعه بر کشاده بضرب تير و تفنگ و حقه های باروت جمعی کثير را به بنس المصير باز گشت ميدادند - آخر کار بيست و دوم ربيع الاول نا اميد شده معارفت بمکان خود نمودند - عيداً بالله اگر دير شده دو سه روز ديگر توقف مينمودند از بی آبي کار بر قلعه نشينان تنگ گشته بی ترس آن مخدولان خود بخود هلاک مي شدند - و راجه راجروپ و نور الحسن به قليچ خان گفتند که چون طالقان شايسته اعتماد نيست صلاح دولت آنست که ازين جا بر آمده در قندز يا فرخار هر جا که مناسب باشد اقامت اختيار بايد نمود - خان مذکور حسن قلي آغرا در طالقان گزاشته خود باشکمش آمده قلعه آنرا بعد از مرمت باقامت برگزيد - راجه و نور الحسن بقندز رفته نزول نمودند .

سانحه ديگر

المانان و اوزبکان در نواحی غربي بتاخت و تاراج در آمده بمجرد استماع آواز آي آي موکب اقبال و بر آمدن شاه بيگ خان اموال و مواشي جا بجا گزاشته بمدد دو سه هزار سوار که در پس کوه پنهان شده منتظر قابو بودند هذگانه ستيز و آويز را گرم ساختند - درين زد و خورد خنجر بيگ و نظام بيگ و مير فرخ و منصبداران و جمعی کثير از اهلديان بتلاشهای مردانه بسياری از مخدولان بد اصل را در بنس المصير جا داده خود نيز جان در باختند - و چون سه چهار هزار سوار از جانب ديگر قصد گرفتن قلعه داشتند شاه بيگ

خان جنگ کنان بسوی قلعه مراجعت نموده بمحافظت شهر پرداخت -
 وبامداد و اعانت مردم آن سرزمین که مال و مواشی و اهل و عیال خود
 بشعاب و جبال در آورده جریده مستعد جنگ بودند بکوششهای بلیغ
 و حملهای سخت سنگ تفرقه درمیان ارواح و اجسام مخالفان انداخت -
 و سواى این فوج فوج از اهل عناد نشانه تیر و تفنگ قدر اندازان غوری
 شده روانه عدم آباد فنا و برخی رهرو راه راست فرار گردیدند - وقاضی
 خواجه کلان و قاضی تیمور و بعضی دیگر که باولییی دولت مخالف و با
 دسگالان موالف بودند و بکمر تهدید معترف گشته بودند باشاره شاه بیگ
 خان پیلا رسیدند *

سوانح اندخود

جمعی دیگر که بسوی اندخود سر بفساد برداشته بودند و جمعی از
 محافظان چراگاه را قتل و اسیر نموده بمکان خود برگشته بودند با جمعی
 از منصبداران و احدیان که بموجب تاکید رستم خان از عقب رسیده مال
 و اساری خلاص نموده بودند بمدد جمعی که از پس کوه برآمدند در
 آویخته اکثری گشته گشته هزیمت را غنیمت شمردند و چندی از بندهای
 بادشاهی نیز بدرجه شهادت رسیدند *

وقایع حوالی بلخ ششم ربیع الاول چون از خبر جواسیس و مکتوب
 شمشیر خان تهانه دار خان آباد بهادر خان را معلوم شد که خوشی
 لب چاک باشاره عبد العزیز خان با پنج هزار سوار المان از گنر
 کلیف گذشته اراده دارد که بصوب دره کز و شادیان که چراگاه دراب
 لشکر فیروزی اثر است شتافته دست تاراج بمواشی رعایا و احشام
 و اسب و شتر لشکر ظفر اثر دراز نماید سردار جلالت آثار بتجه مواد جنگ

پرداخته خواست که متوجه آن ضلع گردد - امالت خان تفتیه و تادیب
مفسدان این مرتبه بعد از خود گرفته با راجه بهار سنگه و متعمد خان
و جمعی دیگر متوجه شد و بعد از سواری به هیچ چیز نپرداخته و ناممکن
همه جا تاخته بر سر آن مفسدان ریخت - و رستمه بآنها در آویخته در کمتر
فرستی آن کم فرصتان را شکست داده آنچه از مال و مویشی بدست آورده
بودند همه را خلاص نموده بمالکان رسانید - ازین جهت که همه روز جیبیه
پوشیده تردد کرده بود یکبارگی برای وضوی نماز مغرب فرود آورده برهنه
شد و بنصرف هوا گرفتار کوفت تب گشت و بموجب نوشته بهادر خان
مراجعت نموده بمقتضای ربانی بیست و دوم ربیع الاول این جهان
فانی را بدرود نموده در جوار رحمت حق منزل گزید *

واقعه دیگر

هشتم ربیع الاول پانزده هزار سوار بسر کردگی خنجر و جنت المان
برخصت عبد العزیز خان بر تهاغه خان آباد رسیده هزار سوار نمایان گشت
و بقیه برسم کمین جا بجای پنهان گشته همین که شمشیر خان و مراد قلی که
جمعیتی کم دیده از قلعه بر آمدند مخالفان از راه مکر جنگ گریز کنان
این مردم را بسوی افواج خود کشیدند - و همین که بآن مردم رسانیدند
باتفاق آن قوشون کمین کشاده و کمان کشوده بیکبار از موضع خود بارگیا
برانگیختند - و بآنکه جمیعت آن تهاغه عشر سپاه مخالف نبود نبود
پژوهان هنگامه جانستانی و سر بازی گرم نمودند و سید سادات پسر سید
صدر جهان بخاری و بهلول برادر شمشیر خان و چندی دیگر بدو جهت
رسیدند - و آن مرد مردانه و مراد قلی با اعتماد عوی - و چون آتشی با مردم
خود بداد و گیر زد و خورد در آمده جمعی کثیر را جریح و قتل ساختند

و تا شام مافند کوه ثابت قدم پانی مردی استوار نموده در تاریکی لیل مراجعت بقلعه نمودند و مداخل و مخارج قلعه را مستحکم ساخته بندوقچیان قدر انداز را جا بجا بانداختن توپ و تفنگ مامور ساختند - بهمین وتیره تا دو شبانه روز درون و بیرون هنگامه آویز و ستیز گرم بود چون نهم ربیع الاول این خبر به بهادر خان رسید اصالت خان را چنانچه نگاشته آمد باستعجال تمام از دره طلبیده دهم که اصالت خان به بلخ آمد محافظت شهر را بلا باز گذاشته بدفع اهل خلاف روانه شد - و مخاذیل از شنیدن خبر توجه بهادر خان دل بآی داده روز سوم دست از محاصره کشیدند و بادیه پیمای فرار گشتند - بهادر خان بخان آباد رسیده یک روز برای دریافتن خبر مقاهیر مقام کرد - چون از گزارش جاسوسان دریافت که آن جماعت بصوب چشمه علی مغل رفته قصد آن دارند که باخوشی لب چاک و حق نظر مینک که در دره کز از اصالتخان فرار نموده بودند اتفاق کرده باز بتاراج حدود دره کز بروند بهادر خان سرب و باروت و بان و دیگر لوازم قلعداری سرانجام داده از خان آباد بصوب دره کز روان شد - چون بسر پل امام بکری رسید از بلخ خبر آمد که اصالت خان بعارضه که ماده آن در یساق دره کز بهم رسیده بود برهمت حق پیوست - بنابر آن رام سنگه راتهور و عجب سنگه کهچهاوه را فرستاد که مراسم صیانت ازک بلخ باتفاق محکم سنگه سیسودی و پهلوان درویش سرخ حارسان پیشین آن بتقدیم رسانند و محافظت شهر پناه باهتمام شیخ فرید ولد قطب الدین خان کوکه مقرر گردانید *

سازگه دیگر

بسیاری از المانان فتنه نشان سه پهر گذشته ناگهان بر سر تهانه دار کله آمدند - اوگرسین کهچهاوه نوکا تهانه دار کله و کرگان خبر به بلخ فرستاده

خود با جمعی از منصبداران و تفنگچیان از قلعه بر آمده مخاذیل را راند -
درین اثناء راجه راجروپ و روپسنگه راتهور از بلخ رسیدند و تا کنار جیحون
تعاقب نموده ببلخ برگردیدند *

واقعۀ دیگر

جمعی از المانان بگذر نیل گران که از کلیف پائین تر است از جیحون
عبره نموده و از شبرغان گذشته بجانب شبرم و سرپل رفتند - بهادر خان پس
از آگهی راجه دیبی سنگه و راجه حیرام و روپسنگه راتهور و معتمد خان
میر آتش را برای تنبیه مخاذیل فرستاد - آخر آن روز که لشکر فیروزی اثر
باقچه رسید المانان مذکور احشام نواحی شبرم و سرپل را غارت کرده و اسب
و شتر و گاو و گوسفند فراوان گرفته بجانب جیحون راهی شده بودند
سرداران لشکر حقیقت حال دریافته نیم شب پی مقاهیر گرفته روانه شدند
و دو بهر شب و دو و نیم بهر روز بر اثر شتافته بآن زیان کاران دین دنیا رسیدند -
و جمعی را رهگرایی هلاک گردانیده بقیة السیف راه فرار پیمودند - دلاوران
عریضه و غا تا پایان روز تعاقب نموده شب در همان چول فرود آمدند - اتفاقاً
پس از گذشتن یک بهر از شب پنج شش هزار سوار دیگر از آنجا گذشته
هنگامه نبرد گرم ساختند و بعد از ستیز و آویز بسیاری بگوی فیستی فرو رفتند
و دیگران بصد جان کندن بدر رفتند - و از کفداوران سپاه فیروزی نیز چندی
جان در باختند - و درمیان روس مقاتیل المانان سر بعضی اوزبکیه که خود را
در سلک بندهای درگاه منسلک ساخته بودند و بهمت پست برای غارت
مال مسلمانان بآن جماعت بدسگال پیوسته بکفر اعمال خود رسیده بودند
هویدا گشت - و سر نظر مینک را که در آن قوم بتهور و اعتیال شهرت داشت
شناختند - و اولیای دولت مظفر و منصور معاشرت نمودند *

سانحهٔ دیگر

حشری از المانان بگذر کلیف از آب عبیره نموده موضع اخته چپ و قروچچی و دیگر مواضع را تا پنج گروهی بلخ تاخته فراوان مواشی رعایا و برخی اسب و شتر لشکریان را که در چراگاه سر داده بودند بردند - چون شمشیر خان تهانه دار خان آباد خبر گذشتن طایفه ضاله از آب شگفته آمادهٔ پیکار گشته بود بمجرد آگهی برین ملجرا با همراهان سوار شده در دو بهر خود را بمقاهیر رسانید و بار سر از تن گروهی ازین مقاهیر برگرفته و دواب سپاه و رعیت را برگردانیده از آنجا عود نمود - در همین ایام سه فوج دیگر از مدابیر بآستانه علویه و آقچه و فتح آباد تاخت آوردند - جمعی که بآستانه رفته بودند آنها را نظام میوانی تهانه دار آنجا و اسحق بیگ بخشی کابل که بفرمان قضا نفاذ از بلخ روانهٔ قدسی آستانه شده بود و در آنروز بدان مکان رسیده و چندی دیگر از بندگان بادشاهی که از اتفاقات بآنجا وارد شده بودند مالش بسزا دادند - و طایفه که بآقچه رو نهاده بودند شادمان پگهلیوال به قهر آنها پرداخته تنبیه قرار واقع نمود و جماعتی که بفتح آباد آمده بودند تاب تفنگ فرخ حسین خراسانی نیلورده برخی را بکشتن داده بپای ابدار فرار گشتند *

واقعهٔ دیگر

گروهی از متخادیل المان با قاضی نفاق پیشهٔ شیرغان پیغام دادند که بستن بند آب شیرغان که پیشتر اوزبکان شکسته اند و عمارت ولایت و فزونی زراعت بآن باز بسته است ناگزیر است و بی آنکه خود بیرون آمده بر انجام این کار همت بر گمارند صورت نمی بندد جبار قلی از حصار بر آمده بدانصوب راهی گردید - مقهورانی که بکمین فرصت آماده نبرد بودند بقصد

بیکار نمودار گشتند - چون جبّار قلی بر آهنگ این گروه بی فرهنگ آگهی یافت باندیشه آنکه اگر بجزد پردازد مبدا طایفه دیگر بر سر قلعه شتافته آنرا متصرف گرد بجانب قلعه برگشت و جمعی کثیر از همراهان او تلف گردیدند - مخافیل روز دیگر حصار را دایره وار احاطه کردند - درینوا لشکری اقبال راجه دیبی سنگه و ترکناز خان که بی دستوری از اندخود ببلخ روانه شده بودند بشیرغان آمده قلعه نشینان را مستظهر گردانیدند و با محسن قلی برادر جبّار قلی از قلعه بر آمده المان را مالش بسزا داده از دور قلعه راندند *

سوانح بلخ

چون اصالت خان از دارالفنا بعالم بقا رحلت نمود و المان بیدین و ایمان از هر طرف هنگامه شور و فساد گرم کرده بودند خصوص درینوا که عبد العزیز خان اغوی آن جماعت ضالّه می نمود و جمیع گروههای المان و گروه اوزبیکه را اجازت داده بود که از هر چهار طرف در نواحی بلخ سر بشورش بردارند بهادر خان بودن خود را در بلخ مصلحت ندانسته سر پل امام قرار اقامت داده هر طرف جواسیس فرستاد - چون از گفتار جاسوسان آگهی یافت که المان از آب جیحون گذشته اند و عبد العزیز خان از قرشی باین صوب راهی گشته و بیگ اوغلی را با لشکر بسیار از اوزبک و المان روانه پیش ساخته بهادر خان خود از آستانه امام معاودت نموده ببلخ رسید و استعداد نمود نموده یک گروه از بلخ گذشته بجانب گرز کلیم منزل گزید - و قرار داد که اگر بیگ اوغلی باین صوب بیاید رزمی که از تودعات رستم یاد دهد و خبری که در بارش این اوضاع صفحات تاریخ شود بر روی کار آورده آن بد اعلی با مسئول سازد *

حقیقت رفتن نذر محمد خان بایران و ملاقات نمودن بشاه عباس و مایوس گشتن به ماوراءالنهر

چون نذر محمد خان از مخالفت سپاه تنگ چشم اوزبک و تطاول آن لشکر کوتاه نظر بعد از هزیمت شبرغان با قاسم نبیره و قتلش پسر خود و جمعی از اوزبکان قریب سه صد سوار که سرآمد آنها محمد قلی اتابقی قاسم و در برادر باقی دیوان بیگی یکی محمد بیگ ایشک آقا باشی و دیگری یادگار و عاشور قلی حاجی شقار و محمد امین بیگ کولتاش پسر صالح کولتاش و دین محمد خان و عبد الله بیگ و قتلش اویناق ترکمن و قربان علی میر آخور باشی بودند از اندخود برای چهل در هفت روز بمرو و بعد از هفت مقام در عرض پانزده روز بمشهد مقدس رسید - و پانزده روز بازاده معاودت در همانجا توقف نموده - مرتضی قلی خان ناظم آنجا از برگشتن خان بصوب دیار خود آگاه شده چار صد تفنگچی خراسانی را بعنوان کیشک بر در خانه او نشاند - خان از مرتضی قلی رنجیده بی طلب شاه عباس از مشهد روانه صفهان شده چون به بسطام رسید محمد علی بیگ که سابقاً بعنوان حجابیت از ایران بدرگاه جهان پناه آمده بود با نامه و برخی از نقود و اجناس برای مهمانداری رسیده خان را دید و در چهل روز از کاشان بصفهان رسانید - و در راه همه جا مراسم ضیافت و مهمانداری بطریق شایسته بتقدیم رسانید - از آنجا که بزرگ داشت بزرگان لزوم بزرگی است شاه در مقام تعظیم و احترام خان شده روز در آمد از در خانه تا یک فرسخی صفهان پا اندازی که بیشتر آن پارچه رنگین و باقی قطعی و درآئی و مخمل و نیلک و زربفت بود

گسترده اعیان و اکابر و امراء را باستقبال فرستاد و جز خلیفه سلطان اعتماد الدوله بقیه هیچ یکی خانرا در خانه زمین در نیافته هر که رسیده قرون آمده برسم متعارف قزلباشیه تواضعی بجا آورد - و بعد آن شاه نیز پذیرا شده مقدم او را باعزاز و اکرام تمام پیش آمد و بر پشت اسپ بمصافحه و معافقه پرداخته مراعات لوازم مهمانداری بمرتبه کمال رسانید و هر دو دستی بدوش یکدیگر رسانیدند - و بباغ قوشخانه بیرون دروازه طوغچی همراه برده با خود بر یک مسند نشانید و پس از تناول ماحضر باتفاق سواری تا میدان صفاهان رفته از آنجا شاه بمنزل خود رخصت شد و نذر محمد خان را بخانه سارو تقی وزیر سابق که برای نزول او قرار یافته بود فرستاد - فردای آن متصل صبح چو شاه باز بدیدنش آمد خان از مسند خود قدمی چند پیش آمده بدستور روز گذشته هر دو به یک مسند جا گرفتند و شاه باستمالت پرداخته و دلجوئی بسیار نموده مراجعت بخانه خوان نمود - روز دیگر نذر محمد خان بی طلب بخانه شاه رفته بعد تناول طعام برگشت - سوم روز دارای ایران خان را بعنوان ضیافت خوانده سبب آمدن پرسید - او حقیقت طغیان و عصیان اوزبکان و نافرمانی پسر و نفاق بزرگ و کوچک ماوراء النهر مفصل بر زبان آورده اظهار خواهش کومک نمود - شاه لوازم تعظیم و تکریم و شرایط مراعات جانبدش بجا آورده بجهت درخواست او قبول نموده گفت که در هر باب امداد و کومک آنچه لازمه دوستی است از قوه بفعل می آید - خلیفه سلطان بر زبان آورد که هرگاه پسر و اوزبکیه و اهالی آن ولایت راضی بایالت شما نیستند از کومک ما چه می کشاید - خان جواب داد که شما بغایر کار قوسانی صورت لشکر همراه داده صلاح و فساد معامله بمن وا گزاید - آن روز مجلس بهمن قدر گفت و گو بآخو رسیده شب ششم از روز درآمد مغنلر بتمشای چرانان

که در میدان صفاهان برافروخته بودند طلبیدند - او بکمال آشفته‌گی طبع و انقباض خاطر و گرفتگی دل زمانی بتفرج چراغان مشغول بوده بعد از آن خود را بر در تمارض زده دیگر بخانه شاه نشدافت - درین میانه شاه روزی بخانه نذر محمد خان برای دلجوئی و تسکین خاطر او آمد و خان از غایت قباحت فهمی باستقبال شاه نپرداخته پسر و پسر زاده را نیز قدمی چند پیش نفرستاد و تواضعی که بعد از ملاقات در خور حال باشد بجا نیارود - شاه ازین ادا رنجیده بمقربان گفت که این مرد نادان از راه ناعاقبت اندیشی با من آن سلوک می نماید که گویا بدر خانه اش بدرپوزه رسیده ام - و سوای این از سودا و برهمزدگی طبیعت او اداهای خارج آهنگ از بظهور رسید که باعث کمال بی توجهی شاه شد - روز دوازدهم از تاریخ ورود محمد علی بیگ را طلبیده گفت که آمدن من برای خوردن طعام و تفکلات و تماشای چراغان نبوده بل از حوادث بد روزگار و سلوک ناهنجار پسر غدار و اوزبکان نابکار که بحکام نمکی مرا باین حال قباله روز سیاه افکنده اند پناه بآیین آستان آورده متوقع از مکالمه اخلاقی و محاسن اشفاق آن بودم که بامداد مهربانی شاه تلافی بی اندامی اوزبکان از قرار واقع بروی کار آورده بنوعی انتقام بکشم که خاطر از تدارک بیروشی ناسپاسان حقیقت نشناس بیاساید - اکنون که شاه جم جاه از مهربانی چشم پوشیده در مقام امداد و اعانت نیستند من هم از کل توقعات در گذشته ناچار از ایشان میبخوام که چون بیماری عارض گشته و مزاج از قوت افتاده این مشتی استخوان را بمدفن اسلاف خود برسانم - شاه در جواب گفته فرستاد که در اعظام و بزرگ داشت درجه قدر و پله مقدار شما دقیقه فرو گذاشت نکرده قدوم شما را همه جهت گرامی میداریم این همه اضطراب برای چه باشد - خواهش خاطر ما اینست که روزی چند بسیر

باغات و عمارات این دیار خاطر اشرف را از گرفتگی بر آورده بعد از آن بسرانجام امور پیشنهاد متوجه شوند - خان بر زبان آورد که زیاده ازین مرا طاققت بود و این ملک نیست کام و ناکام میخواستیم که متوجه ماوراء النهر شوم - در همین ضمن خلیفه سلطان آمده از جانب شاه اقسام تلطّف و انواع مهربانی ظاهر ساخته چون دریافت که خان به هیچ وجه رای بودن ایران ندارد گفت که در توقف و حرکت اختیار با شما است اما اگر برخصت شاه متوجه دیار خود شوید بهتر است - خان جواب داد که من در بند رضای کسی نیستم فردا روانه می شوم - روز دیگر که روز پانزدهم در آمد او بصفاهان بود از شهر بر آمده در همان باغ قوشخانه فرود آمد - دوم روز شاه خلیفه سلطان و قورچی باشی را فرستاد و فردای آن برای دیدن خان خود آمده تقدّر و تلطّف بسیار بظهور رسانید و گفت که چون عزم سفر مصمم است از لشکر و غیره مرجه لازم است سرانجام خواهیم نمود و فاتحه خوانده بمنزل خود برگشت - و از نقد و جنس مبلغی دیگر فرستاده سارو خان تالش را با جمعی از سپاه خراسان و عراق همراه نمود و گفت که از هرات پیش نروند - القصّه فدر محمد خان روز چهارم قتل محمد پسر خود را با لشکر شاه برآست روانه نمود و خود با قاسم خان نبیره از راه فرّخ آباد و استر آباد و بسطام گذشته و از آنجا برای متعارف متوجه مشهد مقدس شد - و بعد از رسیدن بآن شهر سعادت بهر چون حقیقت کار دریافت که این گومک نامی بیش نیست بسارو خان که پیش بمشهد مقدس رسیده بود گفت که من برای سرو راهی می شوم این جمیعت را با خود بآن راه نمی توانم برد شما در هرات باشید هرگاه طلب نمایم خود را برسانید - و از آنروز که در وقت رفتن از حاکم مرو رفعیده بود بمرو نیامد و در گذار بدو خان مقام کرد - چوین این

خبر بسمع بادشاه فلک دستگاه رسید و بوضوح پیوست که از اول تا آخر نقد و جنس همگی درازده هزار تومان که چهار لک رویه باشد شاه بفرمود محمد خان داده بی اختیار بر زبان مبارک رفت که اگر خان بممدگاری بخت کار ساز و رهنمونی طالع دولت طراز رجوع بدرگاه خلایق پناه می آورد صد مرتبه زیاده ازین رعایت یافته طعن زینهار و عار التجا بمخالف مذهب که پدرش در جنگ یکی از اجداد او بکشتن رفته و داغ مفت چار لک رویه بر چنین حال بقبیله نبیله چنگیز خان ننشسته تا قیامت زبان زد مردم نمی گشت *

چون در منزل مذکور کفش قلماق آمده ملازمت خان نمود بانفاق او از آنجا کوچ نموده بقور ماچ آمد و الوش قلماق و جمعی دیگر فراهم آورده بمحاصره قلعه میمنه پرداخت - شاد خان قلعه دار از روی تهور تمام باستحکام برج و باره آن حصار پرداخته چون اوزبکان رو به قلعه گیری نهادند شرایط مسامحه چنانچه حق مقام بود بجا آورد - و در مدت سه ماه محاصره دو بار پیادهای بندیه و مردم شاد خان از قلعه برآمده بر مسلحان اوزبکان ریشخند - مرتبه اول دار و گیر بهادرانه از هر دو جانب رو داده همگنان کام خود از زد و خورد گرفتند - مرتبه دوم در مسلحان یادگار برادر باقی دیوان بیکی کارزاری نمایان بوقوع آمد - و دست چپ یادگار بیگ بضرب شمشیر باقی بیگ خواهر زاده شاد خان بریده شد و او نیز بدرجه شهادت رسید - و برخی دیگر از منافقین مقتول و جمعی مسجروح گشته بمکان خود برگشتند - روز دیگر از جمله انقباض چارگانه که سه نقب را شاد خان یافته برهم زده بود و نقب چهارم را بسلامت رسانیده بودند بباروت انباشته هشتم ربیع الاول آتش دادند - با آنکه بیست و پنج گز دیوار پریده بود همین که بد سگالن از چار طرف بدان راه وسیع بر قلعه دویدند اما دلاوران

درون هر مرتبه بنازگی بر سرستیز و جنگ و پرخاش آمده مظاهیر را بضرب
 تیر و تفنگ بر گردانده مجال ندادند که از جای خود قدم پیش توانند
 نهاد و در حال بیلداران و عمله و فعه را سرگرم انسداد آن فرجه ساخته در
 عرض دو بهر بگل و سنگ از خاکریز تا کنگره بر آوردند - چون دیوار از بنیاد
 برآمده بود روز دیگر فروغلطید - اوزبکان فرصت جوخبر این معنی را بکام خود
 دانسته از طرف نذر محمد خان و از جانب قتل محمد بر سبیل تهیه
 یورش از اسبها پیاده شده بهیئت اجتماعی رخ بسوی آن فیل بند دشوار
 کشاد آوردند - و بافروزش نیران جنگ و جدل از سر جان گذشته بجهت
 در آمد قلعه باجل دست و گریبان شدند - درین وقت چندین تن اوزبک
 از تیر و تفنگ کمین کشایان بروج قلعه و نگاهبانان دیوار بست بیرون حصار در
 فرزین بند اجل افتاده جان در باختند - و برخی دیگر از صدمه تیر و تفنگ
 به پناه ننگنای عرصه خندق که فیل مات شهبواران عرصه دلاوری بود گریخته
 اکثر بزخمهای کاری دست از تود باز داشتند - و جمعی دیگر بتگ و تا جان
 بسلاصت بردند - نذر محمد خان و اوزبکان از تودات مردانه متحصنان
 و راهی شدن مردم بسیار بعدم آباد در معرکه زد و خورد حسابی گرفته
 بفکر دیگر افتادند - و نیز از استماع وصول سیلاب افواج بحر امواج موکب
 جبهه و جلال سرداری سپهدار برگزیده و شهبوار مصاف دیده سخت
 کوش صلابت کیش سپهر تمکین قضا اندیش پلنگ شیر افکن نهنگ صف
 شکن دل قلبه دلاوری چشم و چراغ انجمن سروری شاهزاده فریدون فر
 محمد اورنگ زیب بهادر در نواح بلغ مانند مورچه در طاس سراسیمه
 و حیرت زده گشته و از دهشت خیل اقبال سرشته جامه گری از دست
 داده به بیل چراغ نام جای که سی گروهی غیبتانست رفتند - نذر
 محمد خان بمصلحت اوزبکان نا کرده کار قتل پیوسته را با دهچهار سوار

بعنوان شبگیر و ایوار به بلخ فرستاده مقرر ساخت که در چنین وقت که بهادر خان از بلخ بر آمده بمدد اهالی و موالی اگر توانند نهایی به شهر در آمده قلعه را متصرف شوند مجرای عظیم است - بعد از روانه شدن قتلخ بهخان سعید قلماق گفت که اوزبکان بخاری که به قتلخ محمد همراه کرده اید اگر بافسون و افسانه او را نزد عبد العزیز خان برده وسیله دولتخواهی خود سازند شما چه می توانید کرد بهتر اینست که خود نیز باو ملحق شده آنچه در خاطر است بر روی کار آرید - نذر محمد خان قول او را پسندیده به پسر نوشت که هر جا رسیده باشد توقف نماید - جماعتی که همراه قتلخ محمد بودند گفتند که دولت از خان رو گردانیده بهتر آنست که شما نزد عبد العزیز خان رفته شریک دولت او باشید - آن بی سعادت باغرای آن گروه فتنه پزوه سر از اطاعت خدای مجازی خود گردانیده چندی از معتبران پدر را که همراه داشت رخصت مراجعت داد - و وقتی که به پل خطیب رسید دو هزار سوار امان که با محمد بیگ قبچاق و غیره از طرف بیگ اوغلی بقراولی آمده بودند او را دیده گفتند که عبد العزیز خان سبکخان قلی خان را با چهل هزار سوار فرستاده که در تفگی دره کز سر راه بر لشکر ظفر اثر گرفته هرچه از دست بر آید دریغ نکند هنوز که او رسیده اگر شما دستبردنی نمائید هر آینه باعث مجرای عظیم خواهد بود و او را برداشته بصوب دره کز راهی گشتند *

رفتن بادشاهزاده دره التاج محمد اورنگ زیب بهادر و نبودن نمودن بلوزبکان

چون دره التاج خداوند خلافت هفت کشور قرة العین اعیان سلطنت جاوید اثر بادشاهزاده عظیم الشان بلند اختر والا گهر فرخنده سیر

محمد اورنگ زیب بهادر که بالغ نصیب فطرت خدا داد و کامل نصاب طاع ازل آورد مادر زاد است هشتم ربیع الاول داخل کابل گشته بتیّه مقدمات پیش نهاد اندیشه صواب پیشه پرداخت و باستظهار نالید آلهی و اقبال بینزوال بادشاهی متوجه بلخ گردیده موضع بونی قرا را مرکز الویه نصرت ساخت از زبان اکثری چنین بسمع شریف آن والا جابه رسید که اوزبکان و المانان شرارت سرشت بد نهاد باراده نا صواب ستیز و آویز با مجاهدان دین به تنگی دره کز نزدیک رسیده اند - غره ناصیه خلافت و نامداری قبچاق خان و طاهر خان را که حقیقت دانان این ملک اند با عطاء الله بخشعی خود و جمعی از ملازمان خویش عقب خلیل بیگ که برای تحقیق نمودن خبر پیش رفته بود فرستاده منتظر خبر تحقیق غنیم مهیا و آماده پیکار نشستند - اتفاقاً خلیل بیگ از دره پیش گزشته وقتی خبردار شد که فوج اوزبکیه از دهنه دره برآمده او را باحاطه قبل گرفت - آن مرد مردانه با گروهی کار آزموده دلیرانه بزد و خورد در آمده گروهی را بضرب تیرو تفنگ بی جا و بی پا نموده جمعی را در غره مصاف عرضه تیغ اتلاف ساخت - درین اثناء فوج هراول بادشاهی از دور نمودار گشته خلل در اساس ثبات و استقرار و سنگ نفوذ در جمعیت آن باطل ستیزان انداخته همه را متفق گردانید - صبح روز دوم جوار سردار شهادت شعار اعنی شاهزاده والا مقدار که از روز ازل فتح و ظفر روزی آن سعادت اندوز ست از منزل مذکور کوچ نموده متوجه پیش شدند اوزبکان و المانان فوج فوج در درها و گریوها نمودار شده شروع در شوخی نمودند - فرمان شد که امیر الامرا از آب اولنگ و آب دره ملکان که بر پیوسته و از دره کز گزشته بجانب بلخ میروند گزشته آن کوه شرف اندکیز خیزد - را که مهربان خدا و خلق اند به تنبیه بلخ آواره شده است اندک و چنانچه

فرار سازد - آن تجلد منش تهور کیش مطلقاً با مری از امور مقید نشده بی محابا از آب گزاشته بهر طریقی که پیشرفت پیشرفته اراده مقابله و مواجهه آن بدنهادان نمود - و از کمال دلیری و فرط کار طلبی از فراز پشتها سیلاب آسا راه نشیب فرا گرفته صرصر وار بادها را بر انگیزخت و با صولت هژبر و شدت ابر در آن جنگل و کسار راه نورد شده مرحله گرد گشت - درین حال اکثر سپاهیان نیز از عقب جلو ریز رسیده و بآهنگ ستیز و آویز ارباب نفاق و شقاق عغان بتاب داده رو بسوی ایشان نهادند - و در حمله اول جمعی کثیر را راهی دار البوار ساخته مردم زبون اسبه را که ستوران شان زمین گیر شده بود همگی را به بئس المصیر باز گشت دادند - و چنگ ستیز بخونریزی تیز کرده و بازو بمقابله کشاده آنچه در قوت امکان سعی بود بفعل آوردند - و دیگر مجاهدین میدان کین و شیران بیشه جنگ بمدد رسیده با صدمه دم شمشیر خود را بر قلب اعدای ملک و ملت زده گرد از نهاد و دود از روزگار مخالفان بر آوردند - چون سه پیر مدار کار و بار بر زد و خورد و گیر و دار بوده هنگامی رزم بدید کشید و بسی مردم ر مرکب بر خاک هلاک افتاده ادای حق مردی و مردانگی بکمال رسید بفرموده امیر الامرای ظفر نشان شیر افغان قوی بازو تکبیر گوین و نعره زنان جلو ریز تاخته دست و بازو بکشش و کوشش برکشوند و جمعی کثیر را به تیغ بیدونخ گزافیده سلک جمعیت تفرقه اثر ایشان از یکدیگر پاشان و پریشان ساختند - تا آنکه از غریب کوس و غلغلۀ کرنا و جوش و خروش فیالین بدصست عبوده آئین کوه زمین بزلزله در آمده نعره دلیران شیر آوژن علامت دستخیز بظهور آورده بی اختیار از هجوم هراس و هول چون دیو از لاجول گریزان گشته افتان و خیزان نیم جانی خشک و خالی با هزار

غذیة کشای گلزار فتح است جمله آن خس طیفان که خار راه کشایش کار شده بودند از پیش برخاسته آواره راه والی فرار گردیدند - سردار کار گزار سپاس گزاران معاودت نموده با مجاریح مقاهیر که در راه دستگیر شده بودند همعنان فتح و نصرت آسمانی بمعسکر اقبال جاودانی نزول نمود - چون اول در آمد بلخ بطریق شگون این فتح نمایان نصیب اولیای دولت روز افزون شده بود شاهزاده والا گهر تحسین و آفرین بیشمار بر امیر الامرا و سرداران دیگر نموده هر کدام را بعنایتی و رعایتی خورسند ساختند - از تقریر گرفتاران ظاهر شد که سردار این ده هزار سوار نابکار قتل محمّد آشفته روزگار بود که بکمال ناکامی و قرین هزاران تلخ کامی برگشته به بیگ اوغلی پیوست *

سالم ربیع الثانی بهادر خان از بلخ گزشته در گذار پل نذر محمد خان ملازمت نمود و کیفیت گرد آمدن پراگندگان دین و دنیا در حوالی آنچه پس از فرار جنگ دره کز بتفصیل معروض داشت - شاهزاده مظفر و منصور تادیب و تنبیه جماعت متهور از همه کارها مقدم و اهم داشته نورا جمادی الاولی یک کروه از بلخ گذشته منزل نمودند - روز دیگر حصار درون و بیرون را ملاحظه نموده بندوبست مداخل و استخراج از قرار واقع فرموده انالی و موالی و اکابر شهر را در خور پایه و حال بانعام کامیاب گردانیدند - و از چندی مثل خواجه عبد الغفار ولد صالح خواجه که برادر خواجه هاشم ده بیدی و پیر عبد العزیز خان است و خواجه عبد الولی را که گمان ففاق داشتند همراه گرفته بمعسکر اقبال برگشتند - و سادشو سنکه و شمشیر خان را با جمعی از منصبداران بمحافظت قلعه بلخ گزاشته سه روز برای تنخواه مواجب سپاه نصرت دستگاه توقفت نموده پنجم جمادی الاولی با نیت صادق و رای صائب و اندیشه درست و عزم

نافذ کوچ نمودند - و هراولیی تمام سپاه نصرت دستگاهه بلخ به بهادر خان و امیر الامرا با دیگر بهادران تهور شعار در جرفغار و سعید خان بهادر ظفر جنگ با بعضی دلاوران در جرفغار و خود در قول فوج آرا گشته ترتیب و توزک صفوف لشکر ظفر اثر و آراستگی یسال عسکر منصور بدین عنوان نموده متوجه شدند - و بر رودها و نالها پل بسته بدو روز بحوالی علی آباد رفتند و روز پنجشنبه نهم موافق بیست و سوم خرداد ازین سوی علی آباد کوچ نموده بموضع تیمور آباد که یک گروهی فتح آباد است رسیده به ترتیب فرود آمدند - لشکر ادبار اثر اوزبک از اطراف اردو هجوم نموده از افواج اقبال هرکه بطرفی فرود آمده بود بفوج مقابل خود گرم پیکار گشت - درین حال بهادر خان با سایر همراهان باد پایل شعله شتاب را بآتش افروزی خار مهمیز سرعت انگیز و گرم عنان ساخته بفوج روبروی خود جلو ریز رو بستیز آورد - و آن مردوسی چند مطرود را برسم معهود طرید نموده عرصه مصاف به سلطه شوری بیازاست - جمله آن سست رایان سخت کوش بمجروح حمله نخستین سلک انتظام و اجتماع صفوف را از هم گسسته بفوج کلان خود پیوستند - خان شهابت نشان مراسم تعاقب بجا آورده جمعی از آن گروه نا عاقبت اندیش را متعاقب یکدیگر بعالم دیگر فرستاد - درین اثنا فوجی دیگر از باغستان فواحی اردو که بر از سپاه اوزبکیه بود بآرزوی نمایش دستبرد رو عرصه مصاف نهاده در اطراف معسکر صف کشیدند - و فوج امیر الامرا را که از راه رسیده بود به چشم کم دیده بحسب این تصور که لازمه کوتاه بینی و تداع اندیشی است از ایشان حسابی برداشتند - امیر عایب تدبیر بحکم غلبه تهور بر سراطهار تجاد در آمده و از کثرت عدد و عدت اعدا نیندیشیده بدانصوب راهی گردید - و چون نزدیک بباغ رسید مردم غنیم لئیم با کمال اطمینان قلب و فراغبال از باغ بیرون تاخته اطرافش را فرو گرفتند - درین

مقام که جای تردد بجا بود دالوران موکب اقبال فرموده خان شهابست
 شعار بتازگی دل بر کارگری توفیق و تائید بسنه تردهای نمایان بجا آوردند -
 و اصحاب وفا و وفاق بارباب خلاف و نفاق چون نور با ظلمت و حق با باطل
 با یکدیگر بر آمیختند - با آنکه خلقی بیشمار از طرفین زخم‌دار گشته توده
 توده بر روی هم افتادند بهادران هر طرف بی ابا و محابا پای بر سر قتل
 و جریح نهاده پیشتر دویدند - چنانچه جمعی کثیر ازین طرف بدوخته شهادت
 رسیده و جمعی غفیر از آن جانب از پای در آمده باقی جماعت مخالفان
 ناگزیر راه گریز سپردند - بهادران جنود ظفر آموذ در همان گرمی از دنبال
 آن سبکسران جلو ریز شتافته هرکرا در یافتند امان نداده تیغ تیز را بر او حکم
 نمودند - خصوص گروهی از آن قضا رسیدگان را در کنار جویبار و آبکندها که
 بر سر راه واقع شده بود پا بگل رفته چون دراب در خلاب مانده بودند همگی
 را در آن مکان سر از تن جدا ساخته بر خاک هلاک انداختند - و اوزبکان
 دیگر که مانند رمه نخچیرم خورده برآه فرار بی محابا می شتافتند جمعی
 از تفرنگچیان در آبکندهای سر راه مخالفان بکمین نشسته ایشان را بباد
 تفرنگ گرفتند و در یک دم اسپ و آدم بسیار بت خاک هلاک انداختند -
 و تا لشکرگاه بیگ اوغلی تعاقب نموده و خیمه و لوازم قتل محمّد و نیره
 تاراج نموده همراه نصرت و ظفر بمقر خود باز گشتند - سعید خان بهادر ظفر
 جنگ که محافظت جانب چپ بعهده او بود بسبب ضعف بیماری و
 کوفت بدن صادق بیگ بخشی و جهان خان افغان صاحب شمشیر لشکر
 خود را با پانصد سوار فرستاد که این طرف جوی که از کنار اردو میگذشت
 به ثبات قدم و کمال هوشیاری سر راه نفیم گرفته نگذاشتند که احدی از آن
 مقهوران از آب بگذرد و حرکت از آنجا مناسب ندانسته از راه جا آگاه
 باشند - چون این جماعت موجب فرموده خان برکنار جبر آمده ایستادند

گروهی از اوزبکان کید اندیش نزدیک نهر بشر انگیزی و سلحشوری در آمده شوخ چشمی آغاز نهادند - و بمجرد گمان خالی بودن بیشه این ضلع از شیران شیرک شده شروع در انداختن تیر نمودند - بهادران آرم خوبی رزم جوی اندرز سعید خان را فراموش ساخته از سر تجلّد و تهور بی اختیار از آب گزشتند و رو بمواجه غنیم نهاده همین که نبرد کفان قدری راه پیش رفتند سرداران فوج مخالف با سایر همراهان از کمینگاه بر آمده این مردم را مرکز وار در دایره احاطه گرفتند - هر چند این محکوسان حمایت خدائی آنچه در قوت امکان بود جدّ و جهد بفعل آورده در زد و خورد پای کم نیاروند و غرامت سر بدر بردن و زنان جان بیرون آوردن بر خویشتر را نداشته بانداز دریافت نیکنامی لیکن فی الحقیقت از نادانی و بی تدبیری نقد عمر عزیز و گوهر وقت گرانمایه بیجا و بی مصرف تلف ساخته خود هم بقتل رسیدند و هم سردار را خفیف ساختند - بالجملة سعید خان بهادر خانّه زاد خان و لطف الله خان پسران خود را بکومک فرستاده تاکید کرد که از معسکر والا بسیار دوری نه گزینند و آن زیاده سران را بضرب تیر و تفنگ از دور لشکر خود رافده با فوج خود معاونت نمایند - این بهادران پر دل کم هراس مانند شیر ژبان خود را بمیان آن رویه مدّشان حيله گر زمین گیر انداخته سیفه را از کینه پرداختند - و بزور سر پنجه و نیروی بازو شعله تیغهای سرکش مانند آتش کین علم نموده برخیل اعدا حکم ساختند - درین وقت تمام لشکر اوزبک که از بهادر خان مالشی بسزا یافته مجال روبرو شدن باز در خود نمی یافتند و از بیم تیغ گزاری آن سردار جلالت شعار در پناه دیوار بست باغات در آمده سر بگریبان و دستها در آستین در دیده و پایها در دامن خجالت پیچیده مجال حرکت نداشتند درین جانب جمیعت کمتر دانسته فوج فوج پی هم تاختند - از آنجا که

خواست آلهی بوهن و ضعف این مردم تعلق پذیر گشته مقتضای قضا و قدر امری دیگر بود سعید خان نیز با وجود ضعف بدن و نقاهت بیماری بکومک پسران دلیرانه بی اختیار بر قلب آن آتش سوزان زد - و در آن قسم نبردن مرد آزما دست و دل از جان برداشته سر پنجه قدرت بدشمن مالی و عدو بندی بر کشاد - کوتاهی سخن در آن عرصه دار و گیر * مثنوی *

غریبیدن کوس گردون شگاف   زمین را در افکند پیچش بناف
 ز نیزه نیستان شده روی خاک   ز گوپالها کوه گشته مغاک
 نفیر دلیران در آمد بارج   ز هر گوشه میرفت خون موج موج
 در عین این حال که جنگ از هر دو سو ترازو شده معامله بزور بازو افتاده و فرق از میان دلاوران موافق و مخالف برخاسته سر رشته عنان گیری از دست رفته یکایک پای اسپ سعید خان بگویی در شده او را از روی زمین بر زمین آورد - با وجود هجوم مخالفان آن خان شهادت نشان نهنگ احتشام پیاده چون ببر بیان بزد و خورد در آمده چندین تن را بضرب تیغ از پا در آورد - و سوار و پیاده طرفین مانند سپاه دو رنگ مصاف شطرنج در عرصه کارزار بهم بر آمیخته هر تنی بسر خود بازو بخون حریف خویشان کشوده بداد حمله مرد افکن کرد از بنیاد وجود و دمار از نهاد یکدیگر افکینخته هر یک را جز کشتن و کشته شدن امر دیگر پیش نهاد همت نبود - خانه زاد خان و لطف الله خان که همواره خار خار دریافت پایت شهادت داشتند درین وقت بمدد رسیده حق مقابله و مقاتله ادا نمودند و انتقام از غنیم کشیده گام خود خاطر خواه گرفتند - و بعد از تردد بسیار در حضور پدر گلستانه زخمهایی نمایان بر سر زده و غنچه آسا جل قد و مغفر با خون آغشته بهمان پا سر زده تا گلشن ریاض رضوان شتافتند - و خان والا شان نیز به برداشتن ده زخم کرب که همانا التماسی اقطاع ابدی نیکبختی و کامیابی بودند و مشهور ادعای

مردی و مردانگی بطغرای جراحتهای نمایان که نشان اظهار تجلّد و تهور است بهم رسانیده ازین رو توقیع اقبال قبول بدست آورد - چون این خبر بشاهزاده تهور شعار شیرشکر شهنسوار عرصه کارزار تاج خلافت را گرامی در اورنگ زیب بهادر که همواره مافند شیرزیان بی مددگار لک تنه رو بعرصه کارزار آورده چون آفتاب عالمتاب بمجرد طلوع در یکدم آفاق را مسخر خود کند رسید در فیل بدمست عربده آیین ازدها صولت اهرمن منظر رزم آفرین را که هنگام معرکه آرائی باد خرطوم شان باد از صور اسرافیل میداد و در حالت چالشگری که بر مثال دو کوه بیستون بقوایم چارگانه بحرکت در آمده شور بامداد نشور و غوغای عرصه محشر برخاسته علامات روز رستخیز بظهور می آمد با جمعی از پلنگ خویان سخت کوش سرکش که جز در کفام قربان و فیستان ترکش آرام نداشتند بی خویشتن یکسر تا قلب لشکر اعدا شتافته بیکدم صفها را از هم شگافتند - و آن دو فیل نفوذ آرمود چون رعد خروشان و مافند برق سوزان خود را بر سپاه لشکر آن تیور روزان زده بیک نفس خرمن حیات چندین تن بباد فنا داده خلقی نامعدود را نیست و نابود و باقی را پریشان و مهزوم ساختند - درین فرصت بهادران نصرت شعار سعید خان را از آن محمصه بیرون آورده باز بران مشتی زشت سرشت حمله آور گشتند و باحیای مراسم جلالت و حق گزاری بعضی از هوا خواهان چهره بخون زخمهای کاری که گلگونه مردی و غازه تازه روئیست افروخته به تیغ شعله انتقام دود از وجود و دمار از روزگار اهل خلاف بر آوردند - افواج غنیم لئیم چون باین طریق تجلّد از ارباب جلالت مشاهده نمودند بیدست و پا گردیده قطع امید از خود کردند و همت بر التزام طریقه فراز گماشته تاب زاله آتشین تفنگ و آب بی پایان شمشیر نیاروده بهزار جزّ ثقیل خفیف و ذلیل جان بدر بردند - و فوجی

دیگر از اوزبکان که روبروی توپ خانه والا مستعد و آماده جنگ و قابو بودند بعد از توجه گوهرناج خلافت بکومک سعید خان بهادر باعضاد فرقه باطل کوش که از عقب آنها بمدد رسیده بودند روش سرکشی پیش گرفته بر مردم توپ خانه حمله آور گشتند - اهل توپخانه سایر آلات آتشبازی را کار فرموده از رگ تیره ابرشعله بار توپ و تفنگ طوفان آتشی انگيخته جمعی کثیر را روانه بنس المصیر ساختند - و از جانب دیگر بهادر خان که غنیم خود را برداشته معاودت نموده بود بر اینها نیز اسپ انگيخته بباد حمله قلب شکن و صدمه باد پایان مرد افکن آن تباه اندیشان را پاشان و پریشان گردانیدند - از آنرو که افواج قاهره از صبح تا نصف النهار در نبرد بوده و تا شام رزم ساز و نبد آرا بودند اسپ و آدم بیتاب و طاقت گشته جا بجا بحال خود در مانده بودند سالار سپاه اقبال یعنی نیر اوج عظمت و اجلال عنان انصراف بمعسکر دولت بر تافت و خان شهابت نشان امیر الامرا علی مردان خان نیز بعد از نماز شام مظفر و منصور مراجعت نموده بمحافظت ملجأ پرداخت - بامدادان که شاه شرقی مکان یعنی آفتاب از دشت خاور بر آمده بانداز استخیر کشور باختر بر سر خیل اختر ترکناز آورد شاهزاده والا همت گیتی ستان که از روی شجاعت ذاتی و کار طلبی جبلی همواره آرزوی رزم جوئی و نبرد آزمائی داشتند درین مقام که تردد بجا بود باز بر سر پرخاش جوئی آمده بازو بعدر بندی بر کشادند و بنواختن گورگه نصرت روانه منزل پیش شدند - گروه خوش اسپه اوزبکيه گاه در میدان نبود بنیاد دست بازی و نبرد اندازی نموده بهر طرف تاخت بجا می آوردند و گاه از بیم حمله بهادران تهور شعار پراکنده شده از میان میدان چون باد بجز می رفتند - بهادران چنود مظفر آمود که برابر صفوف غنیم در سر صف مصافح میال آرا بودند می

توقف اسب انداخته هرکرا در می یافتند سر از تن جدا ساخته بر خاک
هلاک می انداختند - و در همان گرمی غنای تعاقب سبک و رکاب کمین
گران ساخته دنبال آن سبکسران جلو ریز می شتافتند - انجام کار ادا
پژوهان مکرر از هر طرف نمایان گشته و بر فوج طرح جنگ انداخته گروهی
را در یمین و یسار افواج قاهره گذاشتند تا از دور خود را می نمودند باشند
و بسیاری را گرد آورده همه یک مرتبه بفوج هراول رو نهادند - چون مردم
توپخانه و دیگر بندهای بادشاهی که به بهادر خان در آن فوج بودند در دفع
اشار مساعی جمیله بندهای رسانیدند متخایل جمعی را بکشتن داده از عرصه
بیکار رو برتافتند و به بنگاه خویش راهی شدند - درین اثنا بیگ اوغلی از برابر
پیدا شده مقاهیر را از راه برگردانید و جوقی را بر روی فوج هراول نگاهداشته
خود با فوجی کلان با راستگی تمام یک مرتبه رو به فوج امیر الامرا
علی مردان خان نهاد - خان شهادت نشان خاطر به عون و صون الهی و
همراهی اقبال بادشاهی جمع نموده بی مدد غیر با جمیعت خود تردهای
نمایان بجا آورده بیکبار سایر آلات آتشبازی را کار فرمود و بسی سرکشان
سخت کوش از ارباب نفوس قویله خیل غنیم را که خود را بر آتش
تیغ شعله بار دایران تهور شعار زده بودند بآتش بلا سوخت آنگاه جلو ریز رو
به ستیز آورده از زد و خورد کام خود گرفت - و جنگ از هر طرف ترازو شده
بی اختیار پلّه غنیم بهوا رفت و از هجوم افواج جنود رعب تزلزل در بنیان
تمکین که داشتند راه یافته طریقه فرار مسلوک داشتند و چون دانستند
که این مرتبه نیز نقش مراد درست نه نشست جوق جوق از هم جدا
شده از دور جنگ به گریز می کردند - افواج قاهره هم بمقابل و مجادله
و هم بصیانت اردو پرداخته راه می نوریدند تا آنکه بمعسکر بیگ
اوغلی که در موضع پشائی از مضافات آقچه بود رسیدند - از آنجا که مقاهیر

از طعن و ضرب دلاوران دست خوش زعب و هراس شده در بنگاه خود
 نیارستند ثبات ورزید و تمامی جیب و اسباب و اسبی و شتر که در بنگاه
 مخازیل بود بدست مجاهدان لشکر افتاد - و هزار نفوس از مواضع آن
 نواحی که اسیر ظلمه شده بودند رهائی یافتند - و بادشاه زاده والا گهر بانواج
 قاهره در معسکر اوزبکان نزول فرمودند - روز دیگر چون خبر رسید که قتل محمد
 و بیگ اوغلی و دیگر اوزبکیه بصوب علی آباد شتافته اند و سبکان قلی
 که عبد العزیز خان او را خطاب قتلغ خانی داده بخان خورد موسوم
 ساخته با جمعی کثیر از آستانه علویه گزشته باین جانب آمده اراده دارد
 که بر بلخ رفته شورشی در آن جانب بر انگیزد بنابراین بادشاه زاده والا قدر
 ازین منزل که موسوم به پشانی است به بلخ مراجعت فرموده همین که
 از علی آباد گزشتند فوج فوج از میان باغات آن موضع بر آمده جمعی با
 هراول و گروهی بایرانغار و دیگر افواج در آویختند - و سرداران غنیم با گروهی
 اندوه با قول دو چار گشته افواج دیگر اطراف تمام لشکر ظفر اثر را فرو گرفتند -
 درین حال شاهزاده بحکم آنکه یکدفعه اسب انداختن در اکثر احیان سبب
 پراگندگی فوج میشد از روی حزم و احتیاط مصلحت در تاختن ندیده
 فیل سوار رخ بعمره پیکار آوردند - و قدم ثبات بر جای خود مستحکم نموده
 مقرر ساختند که تفنگهای کلان و گنجالها که فراز فیلان استوار نموده
 بودند دفعه دفعه آتش داده از هر طرف که مخالفان هجوم آرند بهادران
 در دفع ایشان بکوشند - هوا خواهان دولت ابد طراز این تدبیر عائب را
 دستور العمل ساخته بهر جانب که آن خیل سبک سر بارسار روی سپ
 آوردند بیدار حمله مصرع اثر کرد از بنیاد وجود نابود آن گروه در افغان بر انگیزند
 بنابراین فرط کشاکش سعی و کوشش علاقه پیوند باین و کلام همگنان از هم
 گسیختند - و به شعله تیغ جهانسوز دمار از روزگار این بد طبعان بر آورده اند

حریف افگنی و تیغ زنی گرفتند - درین اثنا بعضی سرداران لشکر فیروزی بی ملاحظه پاس خویشتن داری که لازمه سردار نیست بیک مرتبه خود را بیخودانه برایشان زدند و با قشونی عظیم از فوج غنیم که متوجه آن خصم افغان شده بود روبرو گشته بگیر و دار رستمانه غنیم را پریشان و پاشان ساختند - و حق تلاش ستیز و آویز بآن گروه باطل ستیز از قرار واقع بجا آورده بعضی را قتل و برخی را جریح بر خاک عرصه کار راز بی جان و بی هوش انداختند - الحاصل چون بضر تیغ جانستان و نیزه سینه سوز هنگامه رزم گرم بوده از روز روشن بشام رسید و هردو لشکر بقرار گاه خود برگشته همین که مقدمه کفایت افواج ظلمت شب داج ساحت گیتی را از طلوع عساکر انوار خالی دیده آفاق را بهجوم سپاه سیاه دردن ظلام گرفت بشاره عبد العزیز خان یلنگتوش و غیره که درین شب سیزدهم جمادی الاول به لشکر خود پیوسته بودند فوج فوج لشکر تیغ باطن مخالف در حمایت پوده ظلمت از همه جهت جمعیت انداخته بترکنازی در آمدند - و اطراف عساکر منصوره فرو گرفته دیگر بازه بر سر خیره چشمی و چیره دستی رفتند - شاه آفاق گیر عدو بند جمعی از دایران شیر دل پیل تن را که برخلاف شیران و پیلان پیشه بی اندیشه خون را بر دریا می آتش می زدند بجهت محافظت اردو تعیین نموده حکم فرمودند که افواج قاهره هم چنان سواره ایستاده مترصد جنگ باشند و بهر طرف زور آورند بر آن سوخته اختران چون برق فروزان حمله آورده همه را آله امتکان تیغ تیز گردانند - و خود نیز آن شیر صولت قوی بازو بمعاضدت توفیق و نیرو مذدعی مساعدت تمام شب گاه بر کمان تکیه کرده در آن چله خانه راستان و پاکن مانند خورشید سواران شب زنده دار اقب وقت و حال بودند و گاه در تکیه خانه

زین معتکف وار غنچه شده تا گل صبح بدینگونه گزاینده - سرداران و ملازمان سرکار بطریق اهل وفا و حقیقت سلوک نموده دور دوا بر آن والا مکان را مرکزوار درمیان گرفتند - و هم در آن مکان باین طریق از سرشام تا پایان سحر مژه برهم زده شب را در عین احیا بسر بردند - چون درین شب بمسامع والا رسیده بود که اوزبکیه محمد طاهر را که حسب الطلب از فتح آباد و شادمان پگهلی وال از آنچه روانه شده در راه هردو بیکدیگر پیوسته و قتیکه بموضع شیخ آباد رسیدند قبل نموده هرچند خواستند بر آنها غلبه نمایند آن دو مرد مردانه بمدد صد تغذگچی خراسانی داد تلاش داده جمعی کثیر را از ضرب پلارک خصم افکن بدرگه اسفل سعیر فرستاده اکثر روزها برآمده خود را بر مخالفان میزدند و بانتظار رسیدن کوکب بآن گروه متمدان زد و خورد مردانه نموده درین سه روز نزدیک به هلاک رسیده اند حسب الحکم فوجی از بهادران بکمک آن گرفتاران چون برق نورزان حمله آور گشته محمد طاهر و شادمان را سالمآ بملازمت عالی آوردند *

روز دیگر وقت توجه اختر برج دولت و کامرانی بسوی فیض آباد از آغاز سوارچی لشکر ظفر اثر تا انجام منزل اوزبکان تنگ چشم که چون مور و ملخ در آن صحرا پراکنده شده بودند از هر طرف بر او حمله آور گشته بصدمة حمله نخست بهادران مشهور تا صفوف کائن خود هیچ جا مالک عنان خود نشده پای ثبات هیچ جا نمی فشردند - درین اثناء بادی گرد انگیز برخاسته روی هوا را تیره گردانید - مخالفان قلهو جو در آنوقت بارو در آمده جمعی از اهل آنرا مقتول و سبجروح ساختند چند قطار شتر با بار گرفته بر آمدند - امیر الامرا ازین معنی آگاهی یافته جلو ریز بر آنها ریخته گرد از بنیاد و دود از نهاد فساد انگیزان شرارت سرشت بر انگیخت و انتقام اهل اردو کشیده هوجو بردند بودند خلاص ساختند باز

باردو رسانید - و پس از لحظه که قدری بارانی باریده گرد را فرو نشانید بهادر خان و دیگر سرداران بفرمان شاهزاده والا دستگاه بترتیب صفوف پرداخته هر کدام خود را بر صف بدخواه زدند - و فریقین بر یکدیگر ریخته بدم تیغ شعله افروز و نوک ناوک دلدوز خون هم بخاک هلاک ریختن آغاز نمودند - درین مصاف که شیردلان فیل زور را از فرزین بند ممات و خانه مات راه کشاد و امید نجات نبود شاهزاده پلنگ صولت شیر سطوت بمدد هر یک رسیده هر یک را امیدوار ساخته دلی دیگر دادند - لاجرم از سر ثبات قدم و روی قوی دایم تمام در ساحت معرکه جنگ بآهنگ خونریز اهل ستیز رنگ قرار و درنگ ریخته از سرنو بکار زار در آمدند - و نظر بر کارگری اقبال انداخته از قوی اثری دولت بی زوال نیروی بازو و قوت بال اندوخته خیل اعدا را از جا برداشتند - و بهزیمت غنیم که در حقیقت غنیمتی بزرگ بود اکتفا نمودند شرایط تعاقب نیز بجا آوردند و با همراهان مظفر و منصور بهمهت عزم و صوم عالم بالا لولای والا را ارتفاع داده راهی سمت مقصد گردیدند - بنابر آنکه فضولان مستحول مکرو خویشتن آزمائی کرده جز مقتول شدن و مجروح گشتن بهره نیافته بودند زیاده بر آن خود نمائی را بباد پیمائی شمرده دیگر تا منزل نمایان نشدند *

چهاردهم جمادی الاول مطابق بیست و ششم خرداد چون هذگام طلوع طلعه باعداد شاهزاده اقبالمند فیروزی نصیب بآرایش لشکر نصرت اثر پرداخته قول و هراول و جوافغار و برانغار را به پیرایه وجود بهادران پیکار آزموده پیرایه بانداز مواجبه غنیم انیم بر آمد و بر آهوی توسن دلیر چو خورشید رخشنده بر پشت شیر گردون شد از نای زرین خروش بدریای لشکر در افتاد و جوش بیرقهای نشان غازیان موکب عظیم الشان که سر درپی اوزنک و المان تیره روز داشت سر بعیوق کشیده صکرا و دشت پر از شیر و پلنگ و هنر

گشت - و کتائب افواج موکب همایون که باعتبار تراکم چون امواج
دجله و جیحون از سر حصر و حد بیرون و بحسب شمار چون خیل
ستاره از حساب و شمار افزون بودند که و هامون را فرو گرفت - بی
مبالغه از شعله زره بهادران لشکر شکن که شعله خرمن اعدا بود
پنداری از رزش باد دریای آتش موج بارج زده - و از بانگ هیونان
جهان نورد و صدای زنگ و جلال زنده فیلان عریده جوی که نهنگان
دریای نبرد اند گوئی صور اسرافیل قیامتی قائم نموده * مثنوی *

چو گشت از در جانب صف آراسته سلامت شد از راه برخاسته
دو لشکر نگویم که دو کوه قاف رسیدند در جلوه گاه مصاف
ز تیر و کمانها که در کار بود بیابان نیستان و گلزار بود
چون سوار و پیاده طرفین مانند سپاه دو رنگ مصاف شطرنج در عرصه کارزار
برابر یکدیگر رسال بستند و انداز آن کردند که با یکدیگر بر آمیخته بدم تیغ
شعله افروز و نوک ناوک دادوز خون هم بخاک هلاک ریزند نخست
فوشونی به تیزی و تندیی برق جهانسوز از سواد اعظم افواج بحر امواج که
جوق جوق مانند حلقهای پیلان مست ستاب آسای در پی جوشان
و خروشان گرم شتاب بودند جدا شده جانب نفیم به حرکت در آمدند
و باجماعت و ازون بخت که از گردان کشی اجل بتقاضای خون گرفتگی
گرفتار سر پنجه بلا گشته بودند دست و گردان شده بالمشافه ما فی الضمیر
خود را بزبان خنجر پهلو شکاف سینه در دشته بخون تشنه ابلاغ نمودند -
هرچند مخالفان هجوم آورده مسامعی بی اندازه بجا آورده دست و پا
زدند و قبضه آسا دو دسته تیغ بیدریغ گرفته در کار شدند و غلاب وار
پای تاسر تن بزخم تیغ دو دم در داده داد کشش و گوشش و دارویر
می دادند بجای نمی رسید - و بهادران این تلفات نیز شرح چند

خواستند که از جوئیبار سرشار شمشیرهای آبدار آب بر آتش شعله خیز
 ستیز زده التهاب آنرا فرو نشانند نفعی نه بخشید - درین حال شاه فرخ
 فال عدو مآل با دلی قوی و پیشانی کشاده بر سر قتال و جدال
 آمده بمصاف اهل نفاق و خلاف رو نهاد - و با جمعی از بهادران
 شیر اوزن که چون پلنگان هریر افکن بر کوهه زین خدنگ بقصد پیکار بر
 آمده ناخن و چنگ بخون خصم رنگ کرده بودند باز از سرنو آهنگ
 نخبیر گیری و انداز شکار اندازی نمودند - و مصافی عظیم و حربی نمایان
 در میان آمده بهادران هر دو طرف از کمال دلیری مانند گهر کشاده جبین
 خندان خندان بر روی خنجر و دشنه می دریدند و کار پیکار از دست به
 بغل رسانیده در عرصه زد و خورد چون آب تیغ خود را بر دم تیغ زدند - چون
 بهادران هر طرف از اثر بسیاری زخمهای کاری از کار باز مانده عرصه کارزار
 را تنگ دیدند بی اختیار مانند جوهر تیغها بدنشان گرفته اکثری را روانه
 ملک عدم گودانیدند *

بر آمد ز قلب دولشکر خروش رسید آسمانرا قیامت بگوش
 ز نیزه نیستان شده روی خاک ز گویالها کوه گشته مغاک
 نفیر دلیوان در آمد باوج زهر گوشه می رفت خون موج موج
 ز بس کشتگان گود بر گود راه چو بازار محشر شده حرب گاه
 درین هنگام بمقتضای وقت دلیوان قوی دل هریکی نهنگی خونخوار
 شده بر دریای لشکر مواج یعنی افواج غنیم زدند - و در آن محیط زخار
 بسان مرغابیان سرخ بی مکتابا غوطه خورده دبار و گیر در آمدند - آخر کار
 نسیم نصرت شمیم تأییدات ایزدی بر مشام اولیای دولت وزیده غنچه ظفر
 را به شگفته روئی در آورد و باد موصر اثر قهر آلهی روی عرصه مصاف را
 از کدورت وجود نابود غنیم پاک ساخته زنگ از دلها برد - مجملاً بعون

عزیزت الهی بدانسان آن اهرمن سیرتان انسان صورت از لعل تیغ
و سنان خصم افکنان میدین دین یعنی اولیای دولت سرمدی حضرت
شهاب الدین محمد نیست و نابود شدند که شیاطین از تیر شهاب و دیوان
از تاتیر ام الکتاب - درین حال هوا خواهان بشکرانه روزی شدن فتح و نصرت
بر بقیة الیسف رحم آورده تعاقب نموده از همانجا باز گشتند - و بهادران
موکب اقبال را که بیافتن زخمهایی منکر که باعث رو سفیدی مردانست
چهره بگلگونه خون مال ساخته بودند به لشکر گاه آوردند - جمعی را که زال
حیات جاوید یعنی شربت خوشگوار شهادت چشیده در میدان مصاف
افتاده بودند بمنزل باقی رسانیدند *

شانزدهم جمادی الاول شاهزاده بلند اقبال موکب جاه و جلال
را کوچ فرموده همین که دوسه کوه راه طی نمودند باز آن مخدولان
از باغها برآمده شروع در تیر اندازی نمودند - و یادگار بیگ نام
سردار پیکار دیده بر صف امیر الامرا اسپ بر انگیزخته خود را بآن
امیر صائب تدبیر رسانید و پرخاش جوئی آغاز نهاده خواست که
بنفس خود بامیر الامرا بزد و خورد درآمده آتش افروز کین توزی گردد -
و اتفاقاً پیش از آنکه سردار متانت شعار که نبرد مردان مرد مکرر آزموده
تیغ و سنابرا برو کار فرماید از دست غلامانش زخمدار گشته تن بغل اسپری
داد و همراهانش رو از مصاف تافته بعد یکروز او نیز راه فرار بسوی عدم
آباد سر کرد - بعد از آن روز شنبه هجدهم جمادی الاول که شاهزاده والا
فطرت با دلبران یک جهت و یکدل خورشید آسای تیغ کشیده و سپر کشاده
طی منازل نموده در ظاهر بلخ نزول اجلال ازانی فرمودند المانی
اوزبک گاه چون گرد گرد ابدو برآمده خاک بر سر روزگار خود پاشیدند
و گاه چون درد از دور سیاهی بیشت خویشتن بروز ظهور داده از بیم عدم

پیش نمی گذاشتند - بنابراینکه درین مدت سلیز سعیهایی فاششکور آن گروه
مقهور هبامنشور شده دستباف خیال آن مشتی محال کوش باطل کیش
از فرط رهن و ضعف از بیوت عذکبوت گشته تدبیرات و اندیشهایی آن کج
گرایان آشوب انگیز ضایع و ناجیز گردید دست از ستیز و آویز باز داشته از روی
صلح در سه هزار اسپ بدست مبارزان نبود آرا فروختند - چون اراده عالی
آن بود که اردو و احمال و ائقال را در بلخ گزاشته جریده باز متوجه
جنگ گردند و باین توزک شایسته مرحله نورد گشته بانصرام قرار داد خاطر
بپردازند حکم فرمودند که این طایفه پریو و رنگ را در اردو آمدن ندهند -
درین اثناء خبر رسید که سلج ماله مذکور عبد العزیز خان از آب گزار ایواج
دریای جیپکون بر جالۀ از آب گزشته دیگر مردم از هر طرف که راه یافتند
خود را بر آب زده بعضی غریق گشته و جمعی بسلامت رسیده هر کدام
بطرفی پراگنده شدند - بر ارباب دانش و فرهنگ ظاهر است که نصرت و ظفر
تابع کثرت و بسیاری اعوان و انصار نیست بلکه محض وابسته به عنایت ربانی
و تائید آسمانی است - بجهت اثبات این مدعا دلیلی بهتر از ظفر یافتن
شاهزاده والا مقدار نیست که با مردم کم بر لشکر گران سنگ اوزبک
و المان غلبه نمود - بسط مقال درین مقال ابهام اشتغال آنکه چون شاهزاده
جوان بخت مایب تدبیر نصرت نصیب محمد اورنگ زیب بهادر که ادب
آموز خرد پیر است و بنفسه کار هفت کشور سر می تواند نمود از حضور پرنور
رخصت مهم بلخ شد از جمله پنجاه هزار سوار که همراه بادشاهزاده محمد
مراد بخش بجهت تسخیر بلخ و بدخشان تعیین گشته بود بعد از داخل
شدن آن ملک در ممالک معروسه جمعی حسب الطلب روانه حضور
گردیده بعضی از نامداران مثل قلیچ خان و رستم خان بکراست قلاع
و ضبط حدود معین و مقرر گشته و بعضی بندهای جمعیت دار مثل راجه

جی سنگه که دو هزار سوار همراه داشت و چندی دیگر موقتاً بصورت خدمتی نگردیده در رسیدن تاخیر نمودند و بعضی مثل اله وردیخان و نجابت خان و غیره که از بی توفیقی بکابل نیارستند رسید به بلخ چه رسد درین صورت عدد آن معلوم است که از نصف لشکری که در سال گذشته باین ولایت معین شده بود زیاده نبود بل کمتر بود - و جمعیت تفرقه خاصیت لشکر غنیم از اوزبکان علوفه دار علف خوار زیاده بر یک اک سوار همراه عدد العزیز خان و سبحان قلی برای پیکار آماده کار شده بود - چنانچه کهن سالان این طایفه می گفتند که در هیچ یساق ماوراء النهر این قدر فراهم نیامده - بنابر آنکه آن شاه سرداران آزمونگار کثرت اعوان و انصار را علت پیشرفت کار دولت نمی دانستند بمجرد داخل شدن آن ملک باوجود عدم اطلاع بر کیفیت راه آن سرزمین با اعتماد عون و عون آلهی به بلخ در نیامده لوائی ظفر پیکر موکب سعادت را بصوب غنیم ارتفاع بخشیدند و کوچ بکوچ طی مراحل نموده و بترتیب افواج و توکک قوشونها پرداخته خود با دلی قوی و عزمی درست در ایام هفتگانه جنگ بجوشن و جیبه پوشیدن و سپهر داشتن متوجه نگشته بهر سمتی که غلبه غنیم ظاهر می شد جلو ریز راهی آنصوب گردیده دان مردی و مردانگی می دادند - و به تندی و تیزی برق جهاندوز بسوی مخالفان تیره روز بحرکت در آمده برز بازو و ضرب دست آن باطل ستیزان را برای فرار می انداختند - الحق درین یساق آن کامگار نصرت شعار و سردار آزموده کار که از صدمه کوه البرز روزمی گرداند در هیچ مقام ایستادگی ننموده چون پروانه بی پروا خود را بر شعله آتش سوزد کار ستانی در عرصه کار زار بر روی کار آورده که سالهای دراز روش کارخانه بسام و اسفندیار و تردادات شایسته سام سوار بودند روزگار در ضمن رحمتیست اربنخ بر روی کار خواهد ماند - وقتی که این حقیقت از اعدای مذهبیان

آن صوبه گوش زد ایستادهای انجمن حضور اقدس گردید بی اختیار بر زبان فیض ترجمان گذشت که چون مراعات حزم و احتیاط و ملاحظه عاقبت نگری و خاتمه بینی رکن اعظم جهانداري و جهانبنایی است از نا آزموده کاری سرداران چندین خطاهای عظیم بوقوع آمده بی آنکه تامل و تائی در پیشرفت مهم نماید از روی اضطراب و نا معامله فهمی آنها معامله برنگی دیگر صورت برگرد - و بمقتضای نیامد کار و خواست الهی چندین کار ناشایسته در یساق بلام بوقوع آمده باعث تشویش خاطر اشرف شد - اول التماس شاهزاده محمد مراد بخش در باب طلب خود پیش از بندوبست آن صوبه و استیصال المان و اوزبک و مصروف نا داشتن همت بر ناگزیر حال - اگر آن فاکوده کار را بخت کار فرما و اقبال راه نما بودی مطلق این اراده ناصواب را بخاطر راه نداده بفایر رسوخ عزم کوه وقار از جانرفتی بلکه سخنان دوستان ناز پرورد هندوستان بسمع رضا اصفا نموده همچنان بر سر کار خود بوده مرتبه بمرتبه بر مراتب جد و جهد افزودی و به تسلی و تسکین الوس چغنا که بهزاران شاهسانی و امیدواری فرمانروایی صاحب ولی نعمت خود گروهها گروه مردم در بنای رسیده آرزومند دریافت ملاقات او بودند پرداخته ادای حق عنایت تربیت خداوندگار خویش وجه همت بلند نهمت ساختی - اما چون عقل در دست و فکر رسا نداشت چنین قاپورا از دست داده خلل در اساس رسوخ عزیمت همگنان انداخته قدم در راه مراجعت گذاشت - و بدین سبب مادام معامله قوام تمام نیافته همگنان دل از دست داده خود را از جد و جهد باز داشتند و مردم رجوع شده بهر گوشه متفرق گشته بفکر کار خود افتادند - و اوزبکان به بیداری سپاه هندوستان مطلع گردیده از چهار جانب سرشورش و فتنه برداشتند - و از صفحات صفای اعمال و جراید مساعی ایشان که عنوان تکامل و نهال داشت آیات و هن و ضعف مطالعه نموده از درها و کوهها

برآمده فوج فوج بهر طرف ناختن شروع نمودند - درم تعاقب نکردن بهادر خان و اصالت خان نذر محمد خان را بعد از شکست و مراجعت آنها معض بگفته شاهزاده نا عاقبت فهم بی ضبط و ربط حدود شبرغان و غیره تهاجمات و تسلی نکردن مردم آن سرزمین که اراده بنگدگی درگاه داشتند - سوم توجه نمودن بادشاهزاده والا گهر بلند اختر به تفتیه و تادیب اوزبکان و المانان و جنگ با عبد العزیز خان بی توقف و تأمل از بلخ بارود چه اگر آن سردار عالی مقدار در چهار و پنج کروهی شهر توقف نموده بتبیه مواد رزم می پرداخت هم احوال و اقبال زاید در شهر می بود و هم تردد مردم بشهر آسانی میسر آمده بجهت جریده گشتن احتیاج معاودت به بلخ نمی افتاد بلکه رهن و قنور و خلل و قصور در بنای رسوخ عزیمت عبد العزیز خان افتاده همگنانرا از سرگرمی این اشتغال باز میداشت - و اگر او اراده جنگ صف قدم از حد خود پیش گزاشته این اراده با خود مصمم می ساخت بحسن سعی و تاثیر تدبیر و ضرب شمشیر بهادران موکب اقبال شکست درستی خورده دیگر کمر تردد نمی بست و بعد از تعاقب کشته یا بسته از غایت اضطراب در آب جیبحون غرق می گشت - و اگر اراده تاخت و تاراج آن ملک در آن نواح توقف می ورزید المانان و اوزبک غیر علوفه دار در اندک ایام متفرق گشته او را با جمیعت باقی که در جذب کثرت جنود اقبال حضرت سلیمان مکان قدر و مکانست خیل موری ندارد مجال مقابله و مجادله نمی بود - **لله الحمد و المنة** که حضرت صاحبقران سعادت قرین قایم مقام ائمه دین بعنایت ربانی و تأییدات یزدانی بوزیر تدبیر و ضرب شمشیر چار دانگ هندوستان را مایه خورشید عالم تیر بوزیر تیغ و نگین در آورده بر تختگاه چندین صاحب تاج و سرور متوالی شده خداوندان آن را مستاصل یا باج ده و خراج گزار ساخته است تا سوا این کشور

اکبر هندوستان که ما فوق فسحت ساختش در فراخنای حوصله تصور نمی گنجد و ایران و توران در جنب فسحت آن داخل حساب نیست امروز در تصرف اولیای دولت است - و وفور خزاین و دفاین و کثرت لشکر ظفر اثر و سامان و سرانجام که از آلامی عظیمه ربانی و نعمای کبیره یزدانی است و بادشاهان دیگر را در خواب و خیال میسر نیامده بمرتبه ایست که محاسب فهم و اندیشه از تعداد و شمار آن بعجز می گراید و امتداد طومار روزگار را گنجای شرح آن نه - اما بنابر ناگزیر مقام مجملی از حقیقت صوبجات و خزاین و جواهر آلات و لشکر علوفه خوار نگاشته قلم حقایق نگار میگردن *

ذکر مملکت روز افزون

طول این مملکت جاوید آباد از بندر لاهی تا سلطنت دو هزار کوه بادشاهی - هر کوه پنج هزار گز و هرگزنی چهل و دو انگشت - و از قوار متعارف چهار هزار کوه رسمی - و عرضش از قلعه بست تا قلعه اودیسه دکن هزار و پانصد کوه - بنابر اطلاع بر کیفیت ملک و بندوبست و ضبط و ربط این سواد اعظم را بیست و دو صوبه قوار داده بعهده سرداری که فی نفسه کار هفت اقلیم تواند سر برآورد نموده دیوان و بخششی با لشکر گران بار در آنجا تعیین نمودند - و هر صوبه چندین سرکار و هر سرکار چندین شهر و هر شهر چندین پرگنه دارد - اکثرش ازین باب که ده لک روپیه حاصل دارد که برابر تمام ولایت بدخشان است - و بهر پرگنه فراوان قری و مواضع متعلق است و از آنجمله چندین قریه است که حاصل هر کدام بیست هزار روپیه است - عدد پرگنات چهار هزار و سه صد و پنجاه است و شمار قریات را عالم الغیب و الشهاده بهتر می داند - و جمع تمامی ولایات

دولتخانه اکبر آباد از آنجمله شش لک روپیه بر مسجد سنگ مرمر اندرون قلعه مبارک و پنجاه لک روپیه بر روضه منوره تتمه بر عمارات دولتخانه و دیگر بقاع و باغات و پنجاه لک روپیه بر عمارات قلعه شاهجهان آباد و ده لک روپیه بر مسجد جامع و پنجاه لک بر عمارات و باغات دار السلطنت لاهور و دوازده لک روپیه بر عمارات کابل در قلعه و شهر و هشت لک روپیه بر عمارات و متفرعات کشمیر و هشت لک روپیه بر قلاع قندهار و حوالی آن و دوازده لک روپیه بر عمارات اجمیر و احمد آباد و غیرهما *

بیان مواکب کواکب شمار

لشکر علوفه خوار این دولت پایدار سوای جمعی که برای عمل پراگندت با فوجداران و کروریان و غیره معین اند مرافق ضابطه داغ چهارم حصه دولک سوار است هشت هزار منصبدار و احدی و بر قنداز هفت هزار سوار و یک لک و هشتاد و پنج هزار سوار دیگر نایبها شاهزادهای کامگار و امرای عظام و سایر منصبداران - و چهل هزار پیاده تفنگچی و توپ انداز و گوله انداز و بان انداز از آنجمله ده هزار در رکاب سعادت می باشند و سی هزار پیاده در قلاع و صوبجات تعینات است - تنخواه بادشاهزاده محمد دارا شکوه چهل کرور دام است که حاصل آن از قرار دوازده ماهه شصت لک روپیه باشد - و تنخواه بادشاهزاده محمد شجاع و بادشاهزاده والا قدر محمد اورنگ زیب بهادر بیست و چهار کرور دام که دوازده ماهه آن سی لک روپیه می شود - و تنخواه محمد مراد بخش دوازده کرور دام که دوازده ماهه آن سی لک روپیه میشود - و تنخواه سرآمد امرای والا شان سعد الله خان و نوآئین بلند مکان علی مردان خان امیر الامرا نیز دوازده کرور دام *

اکنون به تکریر وقایع حضور که بسبب تکریر نبرد اوزبکیه و کیفیت

تشریف شریف بادشاهزاده بلند قدر محمد اورنگ زیب بهادر مانده بود می پردازد - چون از عرضداشت بهادر خان حقیقت در گزشتن اصالت خان بعرض مقدس رسید بادشاه قدر دان که گوهر شناس جوهر وفا و اخلاص ارباب حقیقت اند بر فوت او تأسف بسیار نموده فرمودند که آن بنده نجیب و اصیل که هنوز چهل مرحله از مراحل عمر طی نموده و بکمال لذت عمر نرسیده همیشه به تحریک بخت کار فرما مصدر ترددات شایسته می گشت و اگر اجل امان میداد خدمتاتی که از و متوقع بود بظهور رسیده بر مدارج علیّه ارتقا می نمود - از فرط بنده پروری سلطان حسین پسر کلاش را بمنصب هزاری پانصد سوار و دو پسر دیگر را بمنصب درخور سر بلند گردانیدند - چون خلیل الله خان در ضحاک این خبر شنید از فرط علاقه محبت و فروزی رابطه موّدت دل از اسباب تعلق بر گرفته بخانه نشینی و زاویه گزینی رضا داد - با آنکه بادشاهزاده عالمیان اورنگ زیب بهادر به تعزیت او رفته نصایح صبر افزا نموده فرمودند که در چنین وقتی و چنین مهمی که کار لشکر فیروزی بعده شماسست خود را از جمیع امور باز داشتن از مراتب عقیدت و ارادت بسیار دور است قبول نه کرده از اراده خود برون گشت - لاجرم حکم عزل منصب و جایگزین نمودند *

جشن وزن قمری و سوانی دیگر

روز سه شنبه هشتم ربیع الثانی سال هزار و پنجاه و هفت موافق بیست و چهارم اردی بهشت محفل جشن وزن قمری آغاز سال پنجاه و هشتم از عمر بشمار خدیو روزگار بآئین هرساله آئین و تزیینی بافته دستور معهود سایر رسوم این روز مسرت اندوز بظهور رسید - و گروهی از اهل احتیاج کابل باذعام زر سرخ و سفید دانه می رسید بر آمده کامیاب محالاب فرمودند -

سعد الله خان از اصل و اضافه بمنصب هفت هزارى ذات و سوار و دولت خان صوبه دار قندهار بمنصب پنجهزارى پنجهزار سوار و پر دل خان قلعدار بست بمنصب سه هزارى سه هزار سوار و عاقل خان بخشى دوم بمنصب سه هزارى سه هزار سوار و مرحمت علم و تقرب خان بمنصب سه هزارى سه هزار سوار و حیات خان بمنصب دو هزارى پانصد سوار و سید فیروز بمنصب دو هزارى هزار سوار و عنایت علم و نوازش خان بمنصب هزار و پانصدى پانصد سوار و ارجن کور بمنصب هزارى هفتصد سوار و اسلام خان صوبه دار دکن باضافه هزارى هزار سوار بمنصب هفت هزارى هفت هزار سوار از آنجمله پنج هزار دو اسبه سه اسبه و معتمد خان میر آتش بمنصب هزار و پانصدى هزار سوار و قبیچاق خان بمنصب دو هزارى هزار سوار از اصل و اضافه سرافرازى یافتند - ذوالقدر خان تهاغه دار غزنى را بمنصب سه هزارى دو هزار سوار پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر ساخته مصحوب او پانزده لک روپیه ده بلنج فرستادند *

بیست و چهارم سعد الله خان باستقبال فروزنده اختر سمای دولت و اقبال شاه شجاع که حسب الطلب اشرف از بدگاله روانه شده نزدیک بنکابل رسیده بودند شتافته بادشاهزاده محمد مراد بخش را که بوسیله التماس آن بلند مرتبه رخصت دریافت ملازمت سعادت یافته از پشاور همراه بدرگاه جهان پناه آمده بود بحضور پرنور آورده از ادراک شرف ملازمت کیدیا خاصیت سر بلند جاوید گردانید - هر یکى ازین دو والا گهر هزار مهر بعنوان نذر گزانیدند - شاهزاده محمد شجاع بعنایت خلعت با نادرى و تسبیح مروارید و سر پیچ لعل و جینه مرصع الماس و برخى مرصع آلات که مجموع یک لک روپیه قیمت داشت معزز و مفتخر گشت - و در همین تاریخ راجه جی سنگپه ده

از دکن روانه گشته و جعفر خان از لاهور با خزانۀ یک کروڑ و بیست لک روپیۀ در خدمت شاهزادۀ محمد شجاع آمدۀ بود از تلخیم عقبۀ فلک رتبۀ فرق افتخار بفرودین رسانیدند - خان مذکور بخدمت میر بخشئی گوی از تغیر خلیل اللہ خان و منصب پنجہزاری چہار ہزار سوار سربلند صورت و معنی گشت *

غرّۃ جمادی الاول از واقعۀ لاهور بعرض اشرف رسید کہ محیط مکارم و مفاخر عثمان مناقب و مآثر نقارۃ آل کرامت مآل صدر الصدور سید جلال بیست و سوم ربیع الثانی بذابر امراض متعدّدہ از کثرت آیاد این فضا خانہ دیر بنیاد بزویۃ دار البقاع وحدت منزل گزیدۃ صدر آرای انجمن فردوسیان گردید - بادشاہ حق آگاہ بر فوت آن سید عالی فطرت تأسف بسیار نمودہ از جناب ایزدی آمرزش او خواستند - و از جملہ سہ پسر نیک اختر آن والا منزلت اولین نشاۃ فیض سابقی کوثر سید جعفر سجادۃ فشین آبی کرام است - دویمین سالۃ عزت والا فطرت مظهر لطف ازای سید علی کہ آثار شرافت ذات و صفات از سیمای حال آن پندۃ آل والا جلال چہرہ نماست باضافۃ دہ بیست بمنصب ہزاري دویست سوار سربلند گردید - و سیومین سید موسی را بسبب دوام بیماری وجہ معیشتی مقرر نمودہ حکم فرمودند کہ در احمد آباد بدعای دولت ابد پیوند مشغول باشد - سید ہدایت اللہ والد سید احمد قادری را کہ بدیوانی قندھار مختار بود بمنصب ہزاري ذات و صد سوار فوازش فرمودہ بحضور اشرف طاہرین - راجہ جی سنگہ را کہ با دو ہزار سوار بملازمت اقدس رسیدۃ بود بمرحمت خلعت خانہ و جمدھر مرصع و اضافۃ دو ہزار سوار کہ متخصّص از اصل و اضافہ پنجہزاری پنجہزار سوار دو اسپہ سہ لک روپیہ مساعدت عنایت نمودہ بدیوان رخصت دادند - و شیعہ ناظر کہ در اقامت مراسم فرایش و شایعہ

مظهر چنانچه شرط عبودیت است بجا می آورد و از ایام بادشاهزادگی در خدمت بوده در سفر و حضور هنگام خلوت و انجمن بدریافت فیض حضور پر نور یک لمحّه بی صله نمی بود و از صبح تا شام و از شام تا بام بر در خوابگاه مقدس بسر می برد درین شب بعثت فواق که بعد از نماز شام برو طاری شده بود پنج گهری شب مانده رخت هستی بر بست - حسب الامر اشرف قاضی اسلم و جمعی از فضلا بر جنازه اش حاضر شده در دامن کوه عقابین بطریق امانت سپردند و بعد از چندی بمقتضای وصیت او بدار الخلافه اکبر آباد برده پهلوی مسجدش در مقبره که خود بنا نموده بود گذاشتند *

Printed by P. Knight, Baptist Mission Press, Calcutta.

‘AMAL-I-ŠĀLIH

OR

SHĀH JAHĀN NĀMAH

OF

MUHAMMAD ŠĀLIH KAMBO

(A COMPLETE HISTORY OF THE EMPEROR SHĀH JAHĀN)

VOLUME II

EDITED BY

GHULAM YAZDANI

*Director of the Archaeological Department in H.E.H. the Nizam's Dominions and
Epigraphist to the Government of India for Persian and Arabic Inscriptions*

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS

PUBLISHED BY THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL

CALCUTTA

1927

BIBLIOTHECA INDICA.

WORK No. 214.

‘AMAL-I-ṢĀLIḤ

OR

SHĀH JAHĀN NĀMAH.

LYTTON LIBRARY, ALIGARH.

9546023

CALL No. { 11 غ ACC. NO. 1535

AUTHOR

TITLE عمل صالح الموسوم به شایحان نام
جلد دوم

9546023
9546023
1535

11 غ
11 غ
1535

عمل صالح الموسوم به شایحان نام - جلد دوم

Date	No.	Date	No.

THE TIME

MAULANA AZAD LIBRARY ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES :-

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-book and 10 Paise per volume per day for general books kept over-due.

